

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Englische Journals Vogt & Co. Leipzig, 1877
No. 77
LVCIANI
SAMOSATENSIS

(DIALOGI SELECTIONES,

coelestes, marini, & inferni, Græce

Latineq; editi in usum

puerorum.)

AVGVSTÆ VINDELICORVM,

in officina Typographica

Michaelis Mangeri.

M. D. LXXVII.

TYPOGRAPHVS LECTORIS.

Statueram equidem, conuer-
sionem addere Latinio-rem.
Sed quia temporis breuitas
obstitit: veterem illam Otto-
mari Luscinij, quamuis pue-
rilem (qua tamen, qui libel-
lum hunc suo Marte legent, non nihil adiu-
uari queant) retinui. Cæterum præcepto-
rum erit, Græcismos Latinismis commutare:
& ex bonis Græcis facere Latina non mala:
quòd alioqui ueutrius linguæ vera intelli-
gentia, puritas & elegantia comparabitur.
Ipsam porro libelli argumentum eiusmodi
est, ut adolescētulos & per se delectare, & ad
poëtarum lectionem (quorum plerūq;
fabulas explicat) præparare,
compendioq; perdu-
cere queat.
Vale.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΙ.

Προμηθεως καὶ

Διός.

Λύσοι με ὦ Ζεῦ. Δεῖ
 νὰ γὰρ ἦδ' ἢ πέπον-
 θα. Ζὺς. λύσω σε, φῆς; ὅρ
 ἐχλῶ βαρύντερας πέδους
 ἔχοντα, καὶ τ' ἐκείνασον
 ὅλον ἵππερ κεφαλῆς ἐπι-
 κείμενον, ὑπὸ ἐκκαίδεκα.
 γυπῶν μὴ μόνον κείρεσθαι
 τὸ ἦπαρ, ἀλλὰ καὶ τὰς ὀφ-
 θαλμὺς ὁξυρύνεσθαι, ἀνδ'
 ὅρ τοιαῦδ' ἡμῖν Ζῶα ἀν-
 θρώπων ἐπλασας, καὶ τὸ
 πῦρ ἐκλεψας, καὶ τὰς
 γυναικας ἐδ' ἡμιούργη-
 σας; ἀ μὲν γὰρ ἐμὲ ὁξυ-
 πᾶτισας γν' τῇ δειανομῇ
 τῶν κρεῶν, ὅσα πιαμελῆ
 κεκαλυμμένα μοι παρὰ
 θεῖς, καὶ τῶν ἀμείνων τῶν
 μοιρῶν σε αὐτῶ φυλάττω,
 τί γὰρ λέγεις; Προ. ὅκῃ
 ἰκανῶ ἦδ' ἢ τῶν δίκλων ἐκ-
 τέπκα, τοσοῦτον χρόνον

DEORVM DIA-

logi. Promethei

& Iouis.

Olue me Iu-
 piter. Gra-
 ues enim iam
 persolui pœ-
 nas. I. Ego ne te ut soluamē
 Cui grauiorēs cōpēdes addē-
 da crāt, toto Caucaso capiti
 tuo incūbentes lecore tuo nō
 modò à sedecim uulcuribus
 erodēdo, sed & oculis effodi-
 endis: quòd et homines, bellos
 istos animantes, finxisti no-
 bis: & ignem surripuisti:
 & mulieres fabricatus es.
 Nam, ut me ipsum, in distri-
 butione carniū deceperis,
 ossa pinguedine obducta mi-
 hi apponendo, & tibi ipsi
 meliores partes reseruando:
 quid attineq; dicere? Pro. At,
 qui satis magnas iam dedi
 pœnas: tam diu affixus Cau-
 caso: pessimeq; perituram

Dialogi.

τῷ λαυηάσῳ προσκλω-
 μύθῳ, καὶ τοῦ κάκισα ὀρ-
 νείῳ ἀπολύμνον ἀετὸν
 τρέφωρ τῷ ἡπάτι. Ζ. οὐ-
 δὲ πολλοσὺμόρου τὸ το-
 ῶν σε δεῖ παθεῖν. Προ. καὶ
 μὴ οὐκ ἀμειδί με λύσεις
 ὦ ζεῦ, ἀλλὰ σοι μινύσω
 πάνυ αὐαγκάου. Ζ. καὶ ἴα-
 σοφίξῃ με ὦ προσμθεῦ.
 Προ. καὶ τί πλείον ἔφω; ὃ
 γὰρ ἀγνοήσεις αὐθις γῦθα
 ὁ λαυηάσος ὅστις: ὃ δὲ ἄ-
 πορήσεις δόρυμῳ, ἢν τι
 τεχνάζωρ ἀλωσομαι. Ζ.
 εἰπὲ πρόστορον, ὅρ τινα
 μιδὸν ἀποτίσεις ἀναγ-
 καιον ἡμῖν ὄντα. Προ. ἢν εἰ
 πω ἔφ' ὃ, τι βαδίζεις νυνῶν,
 ἀφίοπισος ἐσομαι σοι καὶ
 ποδὶ τ' ὑπολοίπων μαν-
 τολόμην; Ζδύς. πῶς
 γὰρ οὐ; Προ. παρὰ τὴν θε-
 τιμ, σωδύμην αὐτῇ.
 Ζδύς. τὰ πῶς μὴ ἔγνωσ. τί
 δ' ἔμ το ἐπὶ τῷ τῷ; δλο-
 κῆς

auem, aquilam, meo iecino-
 re pascens. I. Ne minimum
 quidem hoc est eorum, quæ
 te perpeti oportebit. P. At-
 qui non gratis me solues, Iu-
 piter. Nam rem tibi ualde
 necessariam indicabo. I. Cal-
 lidè me decipis, Prometheus.
 P. Et quid proficiam? Neq;
 enim scilicet ignorabis ubi
 sit Caucasus: neq; uincula
 tibi deerunt, si quid me stru-
 ere fraudis deprehendes. I.
 Dic prius, quam nam mer-
 cedem, nobis necessariam, sis
 soluturus? P. Si dixerò, cur
 istud iter ingressus sis: etiam
 ne de reliquis uaticinanti
 mihi fidem habebis? I. Quid
 ni uerò? P. At Tbetidè, ut ei⁹
 utaris consuetudine. I. Rectè
 hariolaris. Sed quid postea
 fiet? Videris enim aliquid
 ueri dicturus. P. Nihil tibi
 rei sit, Iupiter, cum ista Ne-
 reide. Quæ, si ex te grandid
 fiet:

κῆς γὰρ τι ἄλκιρος ἐρεῖν.
 Προ. μὴ δ' ἐν ᾧ ῥέουσι κοινῶν
 σης τῇ νηϊδί. ἤν γὰρ αὖ
 τὴν λυσοφορίαν ἐκ σοῦ, τὸ
 τερπνὸν ἴσα ἐργάζεσθαι σε,
 θία καὶ σὺ ἐδρασας τὸν
 λόγον. Ζεὺς. τὸ το φῆς,
 ἐλπομένω δαί με φη ἀρχῆς;
 Προ. μὴ γνοίτω ᾧ ῥέουσι. πλὴν
 τοῦτο πῆ μίξις αὖ φη ἀ-
 παλῆ. Ζεὺς, χαίρει τω τοῦ
 γαρεῖν ἢ δέ τις; σέ γ' ὁ ἡφαί-
 ες ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

Ερωτ. καὶ δ' ἰός. Ερ.

Ἀλλ' εἰ καὶ τι ἡμαρτίου
 ᾧ ῥέουσι, σύ γ' ἡνωδί μοι. παι-
 δίου γὰρ εἰμι, καὶ ἐπὶ ᾧ
 φρω. Ζ. Σὺ παιδίου, ᾧ ἐ-
 ρως; ὅς ἀρχαιότερος εἶ πο-
 λὺ τῷ ἰαπετῷ; ἢ δ' ἰότι μὴ
 πώγωνας, μὴδ' ὀλίας
 ἐφυσας, δ' ἰὰ ταῦτα καὶ
 βρέφους ἀφ' ἰοῖς νομίζε-
 σθαι, γέρω καὶ πανδρ-
 γος ὢν; Ερ. τί δέ σε ἡδ' ἰ-
 κησα ὁ γέρω, ὡς φῆς,
 ἐγὼ

fiet: natus ita te tractabit,
 ut tu Saturnum. I. Ergo me
 pellendum esse regno dicis?
 Pro. Abstestud Iupiter, Sed
 tamen tuus cum ista muliere
 congressus tale aliquid mi-
 natur. Iup. Valeat igitur
 Thetis: te uero Vulcanus ob
 hac soluito.

Cupidinis et Iouis.

Cup.

At si quid etiam peccaui,
 Iupiter, ignosce mihi. puer
 enim sum, et adhuc impru-
 dens. Iup. Tu puer autem
 Cupidos qui antiquior mul-
 to Iapeto es? An quia neq;
 barbam habes, neq; canos
 produxisti, propterea etiam
 infans putari cupis, senex et
 uersutus adeo cum sis? Cup.
 Quā uero iniuria affecti te,
 ego senex ille, ut tu aliter cur

A 3 me

Luciani

ἐγὼ, διότι με καὶ πεποι-
 σαι δ' ἰανοῖ; Ζ. σκόπει ὦ
 Ἀλτάραι, εἰ μικρὰς ὅς ἐμοί
 μὴ οὕτως γυντρυφᾶς, ὥς
 μηδὲν ὅστις ὁ μὴ πεποίη-
 κας με, σάτυρον, ταῦρον,
 χρυσόν, λύκον, ἀετόν.
 ἐμοῦ δὲ ὅλως ὁδεμίαν ἢ
 τινὰ ἐραδοῦναι πεποίη-
 κας. ὁδὲ συωῆκα ἡδὺς γυ-
 ναικὶ διὰ σε γεγεννημένος.
 ἀλλὰ με δαί μαγχανδύειν
 ἐπ' αὐτὰς, καὶ λυγρῶν ἐ-
 μαντόν. αἱ δὲ τὸν μὴ ταῦ-
 ρον ἢ λύκον φιλοῦσιν· ἐμὲ
 δὲ, ἢ ῥίλωσι, ἢ θανάσις ὑπὸ
 τοῦ δ' εὐς. Ερ. εἰκότως. οὐ
 γὰρ φέρουσιν ὦ Ζεῦ, θνη-
 τὰ ὄντας τῶν πρόσσοψιν.
 Ζ. πῶς ὦν τὸν ἀπὸλλω ὁ
 βράγχος, καὶ ὁ ὑάκινθος φι-
 λῶσιν; Ερ. ἀλλ' ἢ διὰ φωνῆ
 Ἀλκείνου ἐφ' ὅλγῃ, καὶ τοῖ
 ἱομήτῳ καὶ ἀγνέσιον ὄν-
 τας. εἰ δ' ἐθέλεις ἐπ' ἐρασος
 εἶναι· μὴ ἐπίσσει τῶν αἰ-

me uincire quoq; cogitas
 iupit. Specta ὁ scelste, an
 parua, qui me ita ludibrio
 habeas. Itaq; iam nihil est;
 quod me non effeceris, Satyr-
 um, taurum, aurum, cygnū,
 aquilam: omnia hec fecisti
 me. At quæ me uicissim amas-
 ret, nullam planè unquam fe-
 cisti: neq; intellexi me ulli
 mulieri, propter te gratios-
 rem fuisse. Sed oportet me
 præstigijs, uti ad illas, et me
 ipsum abscondere. Ille autē
 taurum aut cygnum exoscu-
 lantur, me uerò si afficiant,
 moriuntur præ formidine.
 Cup. Mirum uerò neq; enim
 ferunt, ὦ Iupiter, ut quæ mor-
 tales sint, aspectum tuum.
 Iup. Quomodo igitur Apol-
 linem Branchus ille & Hyac-
 cinthus tantopere amant &
 Cu. At Daphne etiam fugie-
 bat illum, quamuis comatum
 et imberbem, Quod si tu ama-
 bilis

γίδια, μηδ' ἐ τὸν λεραυὸν
φέρει. ἀλλ' ὡς ἡδισον ποίει
σεαυτὸν, ἐκατέρωθε λα-
θεμὲν. Βοσρύνχες, τῇ μί-
τρα τὸν τὸν ἀνελκμυλόνος:
πορφυρίδα ἔχε: ὑποδίον
χρυσίδας. ὑπ' αὐλῶ καὶ
τυμπάνοις ὄνυθμα βαίνει.
ὣς ὅψι, ὅτι πλείους ἀκολου-
θοῦσι σοι τῶν δ' ἰονύσων
μαυάδιων. Ζ. ἄπαγε. ὅκ
ἀνδ' ἐξαίμω ἐπ' ἐρασος εἶ-
ναι, τοιοῦτος γνόνμενος. Ερ.
οὐκ ἔρῳ ὧς, μὴδ' ἐρῶν θέ-
λει. ῥάδιον γὰρ τὸ τόγε.
Ζ. ὅκ, ἀλλ' ἐρῶν Μ. ἀπ' ἀγ-
μονέσερον δ' αὐτὸ ἐπι-
τυχάνειν. ἐπὶ τὰ τοῖς αὐ-
τοῖς ἀφίημί σε.

Διὸς καὶ Ερμῆ. Ζ.

Τὴν τὴν ἰνάχον παῖδα τῇ
καλῶ ὀδοῦ, ὧς; Ερμῆ Ερ.
ναί, τὴν ἰὼ λέγεις. Ζ. ὅκ
ἐπὶ πᾶσι ἐκείνη ὄδῳ, ἀλ-
λὰ Δάμαλιν. Ερ. Τερά-
σιον

bilis esse: neq; Aegidem quaf-
sato: neq; fulmen gerito: sed
quā suavisimum te prabeto:
utring; demisso capillo, eoq;
mitra reuincto, uestem sume
purpuream: crepidas subliga
auratas: ad tibiā et ad tym-
pana cōposito gressu incede:
et uidebis futurum, ut plures
te sequantur, quā Bacchum
Menades. Iu. Apage. Equidē
nolī amabilis esse isto pacto,
ut talem me praebeam. Cup.
Proinde et amare nolis. Fa-
cile enim istud est. Iup. Imō
amare uolo: sed minore ne-
gotio potiri amoribus. Et
hac conditione missum te fa-
cio.

Iouis et Mercurij.

Pulchrāme illam puellam,
Inachi filiam nosti Mercu-
ris M. Etiam, Iodick. I. Non
amplius puella illa est, sed iu-
uena. M. Monstruosum hoc.

A 4 Ques

εἶον τὸτο, τῷ τρόπῳ δ'
 συνλάγῃ; Ζ. ἡλοῖσ' ἡσασα
 ἡ Ἡρα μετέβαλεν αὐ-
 τήν. ἀλλὰ καὶ κακὸν ἄλ-
 λ' οἷσι δεινὸν ἐπιμεμηχανή-
 ται τῇ κακοδαιμονίᾳ. Βον-
 κῶλον τινα πρηνόμαστον,
 Ἀργον τοῦνομα, ἐπέσπ-
 σεν, ὃς νύμφη δ' ἄμαλιν,
 αὐπνοῖα ὤμ. Ερ. τί οὖν ἡ-
 μᾶς χεῖρ ποιῆν; Ζ. κατα-
 πτάμεν δὲ τὴν νύμφαν
 (ἐκεῖ δὲ πονεὶ ὁ Ἀργεῖος
 κολῆ) ἐκείνου μὲν ἀπόκ-
 τεῖνον: τὴν δὲ ἰὼν διὰ τῶ
 πελάγους δὲ τὴν Αἴγυ-
 πτον ἀπαγαγών, ἰσὺν πο-
 ῖσιν αὐτῇ. καὶ τὸ λοιπὸν ἔσω
 θεὸς τοῖς ἐκεί: καὶ τὸν Νεί-
 λον ἀναγέτω: καὶ τὸς ἀνέ-
 μους ἐπιπέμπέτω: καὶ σω-
 ζέτω τοὺς πλείοντας.

Διὸς καὶ γανυμήδεος.

Ἀγε ὦ γανυμήδεος (ἡνο-
 μω γὰρ γῆδα ἐχέων) φίλκ-
 σάμ με ἡδὺ, ὅπως εἰδῆς ὅ-
 τί

Quomodo mutata est I. Ze-
 lotypia mota Iuno, transfor-
 mauit ipsam. Sed et nouum
 aliud quoddam malum insu-
 per excogitauit. Infelici illi
 bubulcum quendam multio-
 culum, Argum nomine, cui
 stodem addidit, qui iuuentem
 pascit, insomnis ac peruigil.
 Mercur. Quid igitur nos o-
 portet faceret Iupit. De-
 uolans in Nemeam, illic ali-
 cubi Argus pascit: ac illum
 quidē interfecit: Ipsam ue-
 rò Io per pelagus in Aegy-
 ptum abductam, Isidem faci-
 to, et de cetero pro dea ab
 incolis habeatur. Nilumq;
 attollat, et uentos immittat,
 et nauigantes seruet.

Io et Ganymedes.

Age uerò Ganymedes (per-
 uenimus enim quò oportet
 bat) osculare me iam, ut ui-
 deas,

κ' ἐπὶ ῥά μ' ὅθ' ἀγκύλου με
 ἔχοντα, οὐδ' ὄνυχας ὀφέεις,
 ὃ π' ὄρα, οἷ' ὅθ' ἐφαινομίω
 σοι, ἥλωός εἶναι δλοκῶν.
 Γα. ἀνθρώπε, ὃκ' αἰτὸς ἀρ-
 τι ἦδ' α, καὶ λαταπῆά με
 καὶ ἥρπασάς με ἀπὸ μέ-
 σου τὸ ποιμένα; πῶς ὅν τ' αἰ-
 μὲν πῆρ' ἔκινά σοι ὄξερ'
 ῥύηκε; σουδ' ἄλλ' ὅθ' ἦδ' ἡ
 ἀναπέφηνας; Ζ. ἄλλ' ὅτ'
 ἀνδρὸς ὅθ' ὄρεας, ὃ με-
 γάλιον, ἢ τὸ αἰτὸς: ὃ δὲ
 πᾶτων βασιλεὺς τῶν θε-
 ῶν ὅτ' εἰμι, πρὸς τοῦ λα-
 ρὸν ἀλλάξας ἐμαυτοῦ. Γα.
 τί φῆς; σὺ γάρ ὃ Γαῶν ἐ-
 κείν' ὅθ'; εἴτα πῶς σὺν εἰ-
 γὰ ὃκ' ἔχεις, ὃδ' ἐλέατα,
 ὃδ' ἐλάσι' ὅθ' ἐπ' ἀσπίδι;
 Ζ. μόνου γάρ ἐκείνου ἡ γῆ
 θεοῦ; Γα. ναί. καὶ δύο μὲν
 γὰ αὐτῷ ἐνορχίον τράγον,
 ἐπὶ τὸ σπῆλαιον ἀγούσδ',
 ἐνθα ἔστηκε. σὺ δὲ ἀνδρῶν
 ποδ' ἰσῆς τις ἐκεί μοι δλο-
 κῶς.

deas, non amplius rostrum
 aduncum me habere, neq; un-
 gues acutos, neq; alas, qualis
 uidebar tibi modo, cum uolu-
 crem esse me putares. G. Mi
 homo: an non aquila modò
 fuisti, ac deuolans rapuisti
 me à medio ouilis? Quo pacto
 igitur ala illa tibi effluxit,
 runt? tu uerò ipse alius quis-
 piam subito appares? Iu. Sed
 neq; homo, quem uides adole-
 scentule, neq; aquila, sed o-
 mnium rex Deorū ego sum,
 qui me ad tempus ita trans-
 formaui. G. Quid alit' tu pan
 ille est? At cur fistulā non has
 bes, neq; cornua, neq; hirsutis
 es pedibus? I. Solum ne il-
 lum existimas Deum? G. E-
 tiam. Atq; adeo sacrificamus
 ei hircum ad speluncam
 etum, in qua ipse positus est.
 Tu uero plagiarium quispiam
 uidetis mibi esse. I. Dic mibi
 Ionis ne nomen non audisti?

A 5 neq;

Luciani

κῆς. Ζ. εἴπε μοι, Διὸς δὲ δὴ
 ἥκxας ὄνομα, δὲ βωμόν
 εἶδ' οὐ γὰρ τῷ Γαργάρω, τῷ
 ὕοντ' καὶ βροντῶντ',
 καὶ ἀστραπὰς ποιδῶντ', Γ.
 σὺ, ὦ Βέλινε, φῆς εἶναι, ὅς
 πρώτῳ κατέχxας ἡμῶν
 τῷ πολλῷ χάλαν; οἱ
 κῆρ ὑπὲρ ἄνω λεγάμενος;
 ὁ ποιεῖν τὸν φόρον; ὦ τὸν
 ἑριὸν ὁ παῖς ἔθυσεν; εἴτα
 τί ἀδικήσαντά με ἀνέρ-
 πασας, ὦ βασιλεῦ τῶν
 θεῶν; τὰ δὲ πρόσβα' ἴσως
 οἱ λύκοι διηρπάσαντο
 ἡδῆ, ἐρήμοις ἐπιπδόν-
 σον. Ζ. ἐπὶ γὰρ μέλει σοι
 σῶν προσβάτων, ἀθανάτων
 γεγενημένων, καὶ γὰρ ταῦθα
 σιωδομένῳ μεθ' ἡμῶν;
 Γα. τί λέγεις; δὲ γὰρ κατὰ
 φῆς με ἡδῆ εἰς τῷ ἰδίῳ
 τήμερον; Ζ. οὐδ' αὖτως.
 ἐπεὶ ματῶ ἀντὶς εἴλω
 αὐτὴν δεῖ γεγενημένῃ.
 Γα. δὴν ἐπιζητήσεις με ὁ

neq; etiam aram uidisti illius
 in Gargaro, pluentis scilicet
 atq; tonantis, et fulgura fac-
 cientis G. Tute, optime uir,
 eum ais esse, qui paulo antè
 effudisti nobis multam gran-
 dinem et qui habitare supra
 nos diceris et qui strepitū cie-
 res cui arietem pater sacra-
 ficauit Sed ob quod facinus
 me sursum rapuisti, rex Deo-
 rum? Iam uero et oues for-
 tasse lupi diripuerunt iam,
 desertas illas aadorti. Iupit.
 Adhuc ne cura est tibi ou-
 uium immortalis facto, et hic
 uersaturo nobiscum? Gan.
 Quid dicit? An non deduces
 me iam in idam hodie? Iup.
 Nequaquā, quoniam frustra
 aquila fuiffem pro Deo fa-
 ctus. Gan. Igitur inquit me
 pater, et indignabitur non
 inuento: et ob desertum oui-
 le deniq; uapnabo. Iup. Vbi
 ille uidebitur? Gan. Nequa-
 quam,

πατέρ , καὶ ἀγανακ-
τῆσαι , μὴ εὐρίσκων ,
καὶ πλεγμαῖς ὑσώρον λή-
ψαμαι , καταλιπὼν τὸ
ποιμνίον . Ζ. ποῦ γὰρ ἐκεί-
νθ' ὄψεται σε ; Γα. μηδὲ
μῶς , ποδῶ γάρ ἡδ' ἔσται αὐτόν .
εἰδ' ἀπαΐξεις με , ὑπισ-
χνῶμαί σοι καὶ ἄλλου παρ
αὐτῷ . λεῖτον τυθῆσε δὲ
αὐτῶν ὑπὲρ ἐμῶν . ἔχομεν
δὲ τὸν τριητῆ , τὸν μεγα-
νῶς ἡγέσθαι πρὸς τὴν νο-
μῶν . Ζ. ὥς ἀφελὴς ὁ παῖς
ὅς , καὶ ἀπλοῖκός , καὶ αὐ-
τὸ δ' ἂν τῷ τοῦ παῖς ἐπι . ἀλλ'
ὅ γανύμεσθαι , ἐκείνα
μὲν πάντα χαίρειν ἔα ,
καὶ ἐπιλάθου αὐτῶν . τὸ
ποιμνίον καὶ τῆς ἰδίας .
σύ δὲ (ἡδὲ γὰρ ἐπιδρά-
νιθ' εἰ) πολλὰ ἐν ποίαι-
σαις γνῶνθαι καὶ τὸν
πατέρα καὶ τὴν πατρίδα .
καὶ αὐτὴ μὲν ἴσους καὶ γά-
λακτῶν , ἀμβροσίαν ἔδ' ,

quā, desidero uero iā ipsum.
Quod si me reduxeris: pmit-
to tibi, et aliū hircū ab ipso
immolatū iri, mei redimendū
gratia. Habemus aut triennē
illum, et magnum, qui prae
ceteris in pascua. I. Quam
simplex hic puer est, et mi-
nimē malus, atq; adeū nihil
nisi puer adhuc. Verum ὁ
Ganymedes, illa quidem om-
nia ualere sine, et eorū obli-
uiscere, ouilis et Ide. Tu au-
tem (iam enim coelestis es)
multa hinc et in patrem et
patriam beneficia conferes.
Ac pro lacte quidē et caseo;
ambrosiā edes, et nectar bi-
bes. Hoc tñ et alijs nobis ipse
infundendo praebebis. Quod
aut maximū est, non amplius
homo, sed immortalis eris, atq;
etiam sydus tuum pulcherri-
mum ostentabo: ad summam;
felix eris. Gan. Si uero ludere
cupiam, quis ludet mecum

Luciani

καὶ νύκταρ πῖν. τὸ το μὲν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῶν αὐ-
 τὸς παρῖξεις ἐγχείω. τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἔτι ἄνθρωπος
 ἀλλ' ἀθανάτη γενήσῃ, καὶ ἀστὲρα σε φαίνεσθαι ποιή-
 σω καὶ ἄλλιστον· καὶ ὅλως, οὐδ' αἰμῶν ἔσῃ. Γα, ἢν δὲ παῖς
 ζῆν ἐπιθυμῶσω, τίς συμπαίξεται μοι; γὰρ γὰρ τῇ ἰδῆ
 πολλοὶ ἡλικιωτὰ ἦμεν. Ζ. in Ida enim multi aequales
 ἦκα καὶ νῦν τὸν συμ- fuimus. Iup. Habebis et hic
 παῖδ' ὁμοῦ σοι τὸ τομ ἐ collusorem tibi hunc Curi-
 βρωτα, καὶ ἀστράγαλους μα- dinem, et talos complures:
 λα πολλοὺς. θάρρει μόνον, Fac tantum bono animo, et
 καὶ φαιδρὸς ἴδι: καὶ μη- letus sis, et nihil desideres
 δ' γὰρ ἐπιπύθει τῶν κατώ. rerum inferiorum. Gan.
 Γα. τί γ' ὑμῶν χεῖρος ἀν- Quid uero uobis utilis ero et
 γνοίμην; ἢ ποιμαίνων An oues pascere oportebit
 καὶ νῦν τὸν δ' ἔσῃ; Ζ. οὐκ, et hinc Iup. Non, sed mini-
 ἀλλ' οἰνοχόσεις, καὶ ἡδὶ strabis uinum, et ad nectar
 τὸ τομ παρ' ὅτε τέξῃ, καὶ paulo post ordinaberis, et
 ἐπιτελέσῃ τὸ συμπο- procurabis conuiuium. Gan.
 σίου. Γα. τὸ το μὲν ὅχαλε. Hoc quidem non difficile,
 πόν. οἶδα γὰρ ὡς γὰρ ἐγ- scio enim ut oporteat infun-
 χάς τὸ γάλα, καὶ ἀναδ' ὅ- dere lac, et porrigere potus-
 ραι τὸ λεωσύριον. Ζ. ἰδ' οὐ- lum pastorale. Iupit. Ecce:
 πάλιν οὗτος γάλακτος μνη rursus hic lactis meminit, et
 μουθίαι, καὶ αὐθιγῶποις δι- hominibus se ministraturum
 ἀποτίσσειν οἶν. ταυτὶ putat. Hoc uero caelum
 δ' οὐρανὸς ὅστι, καὶ πῖνος est, et bibimus, quemadmo-
 μὲν, dum

ρην, ὡς πόρ' ἔφλω, τὸν ἐκ-
 τας. Γα. ἡδίστου ὦ ζεῦ τῷ
 γακατῷ; Ζ. εἶσθ' μετ'
 ὀλίγον: καὶ γούσάμενος,
 οὐκ ἔτι ποθήσεις τὸ γάλα.
 Γα. κοιμήσομαι δὲ πῶ ῥι-
 νυκτός; ἢ μετὰ τῷ ἡλικιώ-
 τῳ ἔρωτῷ; Ζ. ἔκ, ἀλλὰ
 διὰ τὸ τὸ σε ἀνέπασα, ὥς
 ἅμα καθύδωμαι. Γα. μό-
 νος γὰρ ἔκ κ' ἂν δυνάω, ἀλλ'
 ἡδίστου σοι καθύδωμαι μετ'
 ἐμῷ; Ζ. ναὶ μετὰ γὰρ τοιού-
 τῳ, οἷος εἰς τὸ γανύμεσθαι,
 οὕτω καλός; Γα. τί γὰρ σε
 πρὸς τὸν ὕπνου ὀνήσει τὸ
 κάλλος; Ζ. ἔχει τὴν θέλγυ-
 τρον ἡδὺν, καὶ μαλακώ-
 τερὸν ἐπάγει αὐτόν. Γα.
 καὶ μὴ ὄγε πάτηρ ἤχθετό
 μοι συγκαθύδωλοντι: καὶ
 σιληγεῖτο ἑωθεν, ὥς ἀφεί-
 λου αὐτῷ τὸν ὕπνον σρε-
 φόμεν καὶ λακτίζωμ,
 καὶ τι φεγγόμεν μετὰ-
 ρὺν ὅπου καθύδωλοιμι.
 ὥς τε

dum dixi, nectar. Ganymed.
 Dulcius ὁ Iupiter lactes iur.
 Scies paulò post: et quum
 gustaveris, non amplius de-
 siderabis lac. Gan. Vbi ue-
 rò noctu dormiamus An cum
 equali meo Cupidine et Iur.
 Non, sed ob hoc te rapui, ut
 unà dormiremus. Gan. Nam
 solus non possis et suavius ne
 tibi est dormire mecum. Iur.
 Profectò, cū tali quidē qualis
 es tu, Ganymedes, sis quā adeò
 pulcher. Gan. Quid uerò te
 ad somnum iuuabit pulchri-
 tudos I. Habet quoddam in-
 citamentum suave, cumq;
 molliorem facit. Gan. At-
 qui pater meus indignabatur
 mihi unà dormienti: et nar-
 rabat mane, me turbasse su-
 um somnum, uolutando me
 per lectum, calcitrando, et
 aliquid inter dormiendum
 loquendo. Quapropter ad
 matrem remittebat me donec.

Luciani

αἴστε παρὰ τὴν μητέρα ἐ-
πεμπέ με κοιμηθῆσόμε-
νον ὡς τὰ πολλὰ. ὦρα δὲ
σοι, εἰ δὲ τὸ τοῦτο, ὡς φῆς, ἀ-
νὴρ πασὰς με, καταθέσθαι
αὐδὲς ἐς τὴν γλῶττιν, ἢ πρὸς ἀγ-
ματα ἑξῆς ἀγρυπνῶν. ἐ-
νοχλήσω γὰρ σε συνεχῶς
στυγερῶς. Ζ. τὸ τὸ αὐτό
μοι τοῦτο ποιεῖς, εἰ
ἀγρυπνήσῃς μετὰ σοῦ,
φιλῶν γὰρ διατελείσω
πολλάκις, καὶ πόδι πύ-
σσω. Γα. αὐτὸς αὖ ἐσθλός.
ἐγὼ δὲ κοιμησόμεθα, σὺ
καταφιλοῦντο. Ζδύς.
ἐσόμεθα τότε, τί πρὸς ἀκ-
τίον. νῦν δὲ ἀπαγε αὐ-
τὸν ὦ Ἑρμῆ, καὶ πίνοντα
ἐν ἀθανασίας, ἄγε οἶνο-
χέοντα ἡμῖν, διδλάξας
πρότονον, ὡς χεὶ ὀρέγῃ
τὸν σκύφον.

Ἡρᾶς καὶ Διὸς. Ἡρᾶ.

Ἐξ οὗ τοῦ μερικίου τοῦ-
το, ὦ ζεῦ, τὸ φεύγειν ἀπὸ

rum plerumq. Quare, si ob
hoc, ut ais, rapuisti me: tem-
pus tibi est, ut me denuo in
terram deponas. Alioquin
molestis afficietis nihil dor-
miendo. Turbabo enim te
cōtinuè, huc atq; illuc me re-
uolundo. Iup. Atqui istud i-
psum gratissimum mihi fece-
ris, si tecum uigilare cogas.
Subinde enim te osculabor et
amplectar. Gan. Ipse uide-
ris: ego uerò dormiam te
deosculante. Iu. Videbimur
tūc quid agendū. Nunc uerò
abduc eū Mercuri, et poste-
quam de immortalitate bibe-
rit, duc ut ministret nobis,
edoctum prius, quemadmo-
dum oporteat porrigere scy-
phum.

Iunonis et Iouis.

Ex quo adolescentulum
hanc Iupiter, Phrygium i-
stum

Dialogi:

ὦ ἰδὲς ἀρπάσας δούρου
 ἀνὴγαγόν· ἑλαττόν μοι
 προσέχεις τὸν νόον. Ζ. καὶ
 τί το γὰρ, ὦ Ἡρά (ὕλοτυ-
 πείς ἔδην, ἀφελὲς ὅτω καὶ
 ἀλνπότατος; ἐγὼ δὲ ὦ-
 μῶν ταῖς γυναῖξιν μόναις
 χαλεπῶν σέ εἶναι, ὁπόσαι
 αὖ ὁμιλήσωσιν ἐμοί. Ἡρά.
 εἶδ' ἐκεῖνα μὲν ἔν ποιῆς,
 εἶδ' ἐπὶ πόντα σεαυτῶν, ὅς
 ἀπαύσων θεῶν διεσπότης
 ὦν, ἀπολιπὼν ἐμὲ τῶν νό-
 μων γαμετῶν, ἐπὶ τῶν γλῶ-
 ῖά τε. μοιχόδου, χρυ-
 σίου ἢ ταύρου γενόμε-
 νος. πλὴν ἄλλ' ἐκεῖνα
 μέν σοι, καὶ γὰρ γὰρ μέν-
 σκετόν· ἰδαιόμ' ὅτι παι-
 δίου ἀρπάσας, ἀνέπης, ὦ
 γυναιότα τε θεῶν· καὶ συ-
 νοικεῖ νῦν, ἐπὶ λεφαλῶν
 μοι ἐπαχθὲν, οἰνοχοῶν δ' ἢ
 τῷ λόγῳ. ὅτως ἠπόρεις
 οἰνοχόων; καὶ ἀπηγορεύ-
 κασιν ἄρα ἥτε Ἡθ' καὶ ὁ

Num ab Ida raptum huc ad-
 duxisti, minus me curas.
 Iu. Etiam ob hunc Iuno zelo
 typā iam es, simplicem adeo,
 & minime molestū? Ego ue-
 rò putabam mulieribus solis
 difficilem te esse, quæ mecum
 consueffent. Iu. Ne illa qui-
 dem rectè facti, nec conue-
 nientia tibi, qui cum o-
 mnium deorum dominus sis:
 relicta me legitima uxore, in
 terram descendas, ibiq; adul-
 teres, in aurum uel taurum
 conuersus. Veruntamen illæ
 mulieres tibi in terra ma-
 nent. Idæo autem hoc pue-
 ro rapto, etiam in cælum
 subuolasti, Deorum gene-
 rossime; & nunc ille no-
 biscum habitat, ante oculos
 mihi adductus quasi æmulus,
 ut pocillaretur tibi scilicet.
 Itāne uerò carbas pocillato-
 ribus? Aut desessi adeo sunt et
 Iuuen-

Luciani:

Ἡφαιστος διακονῶντες·
 σὺ γὰρ καὶ τὴν κύλικα ἀπὸ
 αὐτῆς ἄλλως λάβοις παρ' αὐτῆς.
 ἢ φιλήσας πρότερον αὐτήν,
 ἢ ἀπάντων ὁρώντων, καὶ
 τὸ φίλημά σοι ἡδίου ἢ
 νέκταρ. καὶ διὰ τὸ
 εἶδέν σου, πολλὰ κίς ἀν-
 τὶς πίειν. γνῶτε γὰρ καὶ ἀ-
 πογυῖσάμενοι μόνον, ἐ-
 σθίωσιν ἐκείνῳ, καὶ πίνον-
 ται ἀπολαβὴν τὴν κυλι-
 κας, ὅσον ὑπολοιπὸν γινώ-
 σκοντες, πίνεις, ὅθεν καὶ αὐ-
 τὸς ἐπιε, καὶ εὖθις προσήρ-
 μοσε τὰ χεῖλα· ἵνα καὶ πί-
 νης ἅμα, καὶ φιλῇ. πρῶτον
 δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπάν-
 των πατὴρ, ἀποδέμνει
 τὴν ἀγίδα καὶ τὸν κρανίον,
 ἐκείνην οὐκ ἀφαιρῶν
 μετ' αὐτῆς, πῶ γινώσκοντες
 καὶ τὸν λαβεινόν. πάντα
 εὖ ὁρῶ τὰ ὅσα, ὥστε μὴ οἷα
 λαμβάνειν. Ζητῶν δ' ἐνὸς,
 ὃ ἦρα, μετὰ κίου ὅττω καὶ
 λόγῳ μεταξὺ πίνοντα λα-

iuventas et Vulcanus nū-
 nistrando. Tu uerò etiam
 calicem non aliter ab eo acci-
 pis, quàm simul et osculatus
 fueris ipsum antea, omnibus
 afficientibus. Et deoscula-
 tio ista suauior tibi est ipso
 nectare. Atq; ob id saepe
 numero, neq; sitiens, petis
 bibere. Interdum etiam ubi
 parum degustasti, ei porri-
 gis: ubiq; ille bibit, arripis
 calicem, et quantum in illo
 restat, omne ebibis, ea etiam
 parte unde ipse bibit, et ubi
 applicauit labia: ut et bibas
 simul, et osculeris. Nuper
 uerò, tu, rex ille atq; omnium
 pater, depositis Aegide ac
 fulmine, sedisti talis ludens
 cum illo, cum barbam tantam
 et tam promissam habeas.
 Omniaequidē ista uideo, qua-
 re ne te putes latere. Iup. At
 quid adeo graue hoc, ô Iuno,
 adolescētē adeo pulchrum,
 inter

τὸ φιλεῖν, καὶ ἡδονὰς ἀπο-
 φῶν, καὶ τῷ φιλάματι, καὶ
 τῷ νικᾶν; ἢ γὰρ ἐπι-
 τρεῖται αὐτῷ καὶ ἀπαρ-
 φιλοσκέσει, καὶ τι μὲν
 μοι, προτιμότερον τῷ νικᾶν.
 Ταρ. ὁ μὲν τὸ φιλάμα
 εἶναι. Ηρ. παρ' ὁδὸν αὖ
 οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ
 ἔχω μακάριον, ὡς τὰ χεῖρα
 προσγεγλῆν τῷ μαλθακῷ
 καὶ τούτῳ φρυγί, οὕτως
 ἐκτεθλησμένον. Ζ. μὴ μὲν
 ποιεῖς, ὅ γυναιδ' ἀτρε-
 τοῖς παρ' ἡμῶν. οὗτος γὰρ
 ἡδονῶν, ὁ βαρβαρὸς,
 ὁ μαλθακός, ἡδονῶν καὶ
 προδαινότατος. ὁ βόλομαι
 δὲ εἰπεῖν, μή σε παροξύνω
 ἐπιπλήον. Ηρ. εἴθε καὶ γε-
 μισίας αὐτοῦ ἐμὲ γένηται.
 μίμνησόν γάρ, οἷά μοι δια-
 τὸν οἶνοχόον τὸν ἐμπα-
 ρθονεῖς. Ζ. οὐκ ἄλλὰ τὸν ἡ-
 θραυσὸν ἔσθαι τὸν σὸν ἕοικε
 διναχέον ἡμῶν χαλκίοντα,
 ἐκ

inter bibendam deosculari,
 oblectariq; utroq; ὁδῶν
 loillius ὁ νικᾶν. Quid si
 uel semel ei permissero, ut ὁ
 te osculetur: non amplius
 accusabis me, ὁδῶν illius
 praestantius necitare patem.
 Iur. Pædiconum uerba ista
 sunt. Ego uero non ita insti-
 minero, ut labia mea apphe-
 cem molliculo isti Phrygi, et
 deoq; effœminato. Iu. Ne ue-
 rò, mea uxor, conuicis in se-
 clara amores meos. nam est
 fœminatus iste ὁ barbarus,
 ὁ molliculus ὁ suauior ὁ
 desiderabilior. Sed reprimo
 me: ne te magis iritem. Iur.
 Utinam uero et uxorem illū
 per me quidem, ducas. Me-
 mineris tamen, quā mibi,
 propter egregium istum po-
 cillatorem petulanter insul-
 tes. Iu. Imō utro Vulca-
 num istum, filiū tuum, oport-
 tebat nobis esse à cyathis;
 B claudia

ἐκ τῆς κρήνης ἕκοντα, ἐπὶ
 τοῦ συνήθους ἀνάπλεου,
 πρὶς τῷ πρυθραμ ἀπο-
 πείμην, καὶ ἀπ' ἐκεί-
 νων αὐτῶν τοῦ δακτύ-
 λου λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν
 ἐνλην, καὶ πισπασαμέ-
 νους, φιλοῦσαι μεταξὺ ὧν
 αὐτῶν αἱ ἡμέτεραι σὺ ἡδὲ
 με φιλοῦσαι, ὑπὸ τῆς
 ἐκβολῆς τοῦ βαλωμένου
 τοῦ προσώπου· καὶ ἐκ
 τῆς ταύτης, οὐ γὰρ καὶ τῆς
 πρὸς πολλοὺς ἀνοχόθ' οὐ
 κενθ' ἐμπέπει τῷ σινι
 προσίτω τῶν θεῶν· ὁ γὰρ νε-
 μῶν δὲ βασιλεὺς ἐστὶ
 αὐτοῖς, οὐ τὴν ἰδίαν, καθά-
 ρος γὰρ, καὶ ἐκβολῆς ἀκτυ-
 λῶ, καὶ ἐπισπασμένως ὀρέγει
 τὸ ἐκπομα. καὶ, σε λυπῶ
 μάλιστ', καὶ φιλεῖ ἡδὲ μου
 ἔκταρθ'. Ἡρα, μὴ καὶ
 χαλὰς ὦ ζεῦ, ὁ ἡφαισθ', καὶ
 οἱ δακτύλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι
 τῆς ἐνλην, καὶ ἐκβολῆς

claudicantem, ex à firmace
venientem, adhuc fauilles
plenum, deposito paulo ante
forcipe. Et ab illis ipsis digi-
tibus, accipere nos calicem,
astrabimurq; ipsum interea
osculari: quem neq; mater
tu libenter osculata fueris,
præ fuliginē quasi tota illius
exusta facie. Numirum suas
uia ista sunt: adeoq; multum
etiam pocillator iste, coho-
nestat decorum convivium,
nonne? Ganymedes autem
iterum in Idam hinc abire
gandum est: quippe qui pu-
rus, ex digitis sit roseis atq;
que etiam scite porrigat po-
culum: ex (quod te omni-
um mordet maxime) cuius
osculum sit dulcius ipso ne-
ctare. 14. Nunc tibi ex clau-
dus, Iupiter, Vulcanus est,
ex indigni tuo calice sunt
illius digiti ex refertus ful-
igine, ac nauseas, cum aspis

πορὶ γὰρ; Ζ. ἀνθρώπου
 εἶναι χεῖρον, ὡς ἦρα, καὶ
 συμποτικόν. ὃ γὰρ αὐ-
 τοῦ αὐτῶν ἡμῶν, ἀνάξει· τὸ
 συναπτόσθαι ὧρ. ἦρα. ἀλλ'
 ἀνάξειός ἐστι· ὕβρισις γέ
 ὧρ. ὥστε μακρὴν σωίσω.
 Ζ. τί δὲ ὕβρισις; καὶ γὰρ
 οἰμακτικὰ μετ' εἶναι. ἦρα.
 τίς δ' ἄλλος; καὶ γὰρ αἰσ-
 χυνόμαι εἰπεῖν αὐτό, τοῖς
 τὸν ὄσιν, ὅτι τόλμησε. Ζ. ἴγ-
 μνα δὲ τὸ τὸ καὶ μάλα
 λόγῳ εἰποῖς αὐτό, ὅσον καὶ
 αἰσχροῖς ἐπεχέρισσε. μῶν
 ἐνέπειρά τινα; συνινμι
 γὰρ ὁ ποῖον τι τὸ αἰσχρόν,
 ὅπου αὐτὸν ὀκνήσεις εἰπεῖν.
 ἦρα. αὐτῶν ἐμὲ, ὅτι ἄλ-
 λω τινὰ ὡς Ζεῦ, πολὺν
 ἦδ' ὡς χρόνον. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον, ἠγνόουν τὸ πρᾶγ-
 μα, διότι ἀτρενὲς ἀφρώ-
 ρα ὡς εἶπε. ὅτι καὶ ἐσθνε,
 καὶ ἐπὶ δ' ἀκρυν, εἰποτε
 καὶ ὅτι παρὰ δ' οἰκῶ τὸ γὰρ
 νυμν

esse putas. I. Hominem esse
 frugi, iuno, et bonum com-
 potorem. neque enim uersare-
 tur nobiscum, si indignus ed-
 uiuio foret. I. At indignus
 est, ut homo petulans. quia
 propter non amplius uerse-
 tur nobiscum. I. Quid uero
 designauit oportet enim (ut
 puto) et me scire. I. Quid
 uero aliud? Etenim erubescō
 rem ipsam dicere, tantū fla-
 gitium fecit. I. Atqui ob hoc
 tanto etiam magis dicere de-
 bebas, quo turpius ille se ges-
 sit. Num sollicitauit aliquam
 ad stuprum? intelligo enim
 cuiusmodi turpe sit, quod re-
 formidaueris dicere. I. Ipsam
 me, non aliā ullam Iupiter,
 Congo iā tempore. Ac primū
 quidem ignorabam quid rei
 esset et cur attentē adeo in-
 tueretur. Ille autem etiā in-
 gemiscebatur, et sublacrima-
 batur. Et si quādo bibēs tra-
 didis.

θυμὸν δὲ τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ
 κτείνῃ αὐτῷ ἐκείνῳ πίνῃ·
 καὶ λαβὼν ἐφίλει μετὰ
 εὖ, καὶ πρὸς τοὺς ὀφ-
 θαλμούς προσέειπεν, καὶ αὖ-
 θις ἀφῆκεν ἐς ἐμὴ ταύ-
 τα πρὸς θυμὸν, ἀφῆκεν
 ὄντα, καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν
 ἐδῶκεν λέγειν πρὸς σέ,
 καὶ θυμὸν παύσασθαι τῆς
 ματίας τοῦ ἀνδρωποῦ, ἐ-
 πεὶ δὲ καὶ λόγους ἔταλ-
 μοςί μοι προσέειπεν, ἐ-
 γὼ μὲν ἀφῆκα αὐτόν, ἐ-
 πὶ δ' ἀκρουόντα, προσκυλί-
 ναν μύλον, ἐπιφραξάμε-
 νον τὰ ὦτα ὥς μὴ εἰ ἀκού-
 σαι αὐτὸν ὑβριστικῶς ἐκ
 τῶν ὀφθαλμῶν, ἀπῆλθον σοὶ φρεσ-
 σουσα, σὺ δ' αὐτὰς ὄρα, ὁ-
 πως μετὰ τὸν ἄνδρα. Ζ.
 εὖ γὰρ ὁμοίαν ἔχει ἐπ' ἐμὴ
 αὐτῶν, καὶ μετὰ τὴν ἡμέ-
 ραν, τοσοῦτον ἐμὲ θυ-
 μὸν τὸ κατὰ φρεσὶς ἀλλ' ἡμῶς
 τούτων αἰτίαι, καὶ πείρα
 τοῦ μετρίου φικανθρώποι,

didissem Ganymedi poculū,
 hic petebat ex eo iā ipso bi-
 bere: idq; cū accepisset, oscu-
 labatur interea, et ad ocu-
 los admonebat, et rursus os-
 culos in me intendebat. Hæc
 iam intelligebam amatoria
 esse, et diu quidem uerecun-
 dabar dicere ad te, putabāq;
 cessaturum a furore homi-
 nem. Postquam uero et ser-
 mones ausus est mihi adhibere:
 dimisso eo adhuc lachry-
 mante, et ad genua prouo-
 luto, obturatis auribus ut ne
 contumelias supplicantis il-
 lius audirem, abii ut tibi di-
 cerem. Tu uero ipse uide,
 quomodo tractes uirū. I. En-
 ge, sceleratus ille in me ipsū,
 et usq; ad Iunonis coniugiū
 etiam adeo ne est neccitare se,
 Etus ebrius? Cæterum nos
 autores horum sumus, uel
 ultra modum amatores ho-
 minum, qui quidem et con-

οἶγε καὶ συμποτάς αὐτοὺς
 ἐποίησάμεθα. συγγνώσοι
 οὐρ, ἡ πῖοντος ὁμοία ἡμῖν,
 καὶ ἰδόντος βράνεια ἡσέλ-
 λη, καὶ οἷα οὐ ποτὲ ἐσθ' οὐ
 ἐπιγῆς, ἐπεθυμήσαν ὅ-
 πολαῦσαι αὐτῶν, ἐρωτῇ
 ἀλλαντος. ὁ δ' ἐρωτῇ. Διακο-
 πῆσι, καὶ οὐκ ἀνδρῶν πῶν
 μακροῦ ἀρχεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡ-
 μῶν αὐτῶν γινώτε. Ἡρα-
 σου μὲν καὶ πᾶν οὐτό-
 γε δ' οὐ ποτὲ δέσι, καὶ ἀγ-
 σε, καὶ φέρε τῆς ῥινός,
 φασίμ, ἐλκῶν, καὶ ἐπὶ
 αὐτῷ, ἐνθα καὶ ἡγῆται σὸς
 καὶ ἀλλὰ τῇ ῥαδίῳ, ἐς
 ὅ, τι αὐτὴν ἀλλοῦσθαι. καὶ ὁ
 λῶς ὑπὸ καὶ παιδία
 τῷ ἐρωτῇ. οὐ γέ, καὶ
 νῦν τῷ ἱκόνι, οἶδα, κα-
 θότι συγγνώμῃ ἀπορε-
 μεῖς, ἀτὲ καὶ αὐτὸς μοι
 χάριτας ποτὲ αὐτῷ τῷ
 γυναικί, ἡ σοὶ τὸν περὶ
 θοῶν ἔτεκεν, Ζεὺς. ἐτι γὰρ

utique descendit. Digni ta-
 me uenia sunt, si potui eodem
 usque nobiscum, et celestibus. Iste for-
 matus uisus, quales nunquam ui-
 derunt in terra, concupiscen-
 tium fratrum illius, amore capti.
 Est apertum amor uolentium
 quidam, et non hominibus
 solum imperat, sed et nobis
 ipsis interdum. Iup. Tuus
 quidem omnino dominus
 est, et ducit te, et fert, na-
 so (ut aiunt) trahens, et
 sequeris ipsam, quodcumque
 duxerit, et immulari fa-
 cile, in quodcumque iusserit,
 et prorsus possessio et in-
 dus Amoris est tu. Et nunc
 Ixioni scio, te dare ueniam,
 ut quae et ipse aliquando uol-
 uis uxorem stupraueris,
 quae tibi Pirithoum rap-
 rit. tu. Adhuc ne. tu me-
 ministi illorum, si quid ego lusi
 cum in terram descendi. Sed
 nosti

αὐτὸν κτείνουσα ἐκείνου, εἰ το
 ἔγωγε παύσαις γλυκὺς ἐκείνου
 θύει; ἀτὰρ οἷός ἐστι μοι δα
 κεί. ποῦ τοι ἴφιδος; ἔο
 λαίθερ μὲν μυσταμῶς αὐ
 τοῦ, μήν' ἀπ' αὐτοῦ ἔσονται
 προσίον. σκαίου γάρ. ἐπεὶ
 δὲ ὅρῃ, καὶ ὡς φῆς, δ' α
 κρῆναι, καὶ ἀφ' ὧν τα πᾶσι
 χεῖ. Ἡρά. τί ὧδ' ὅ; δ' ἐδὲ
 γάρ, μή τι ὑβρίσῃς καὶ οὐ
 εἴπῃς. Ζ. οὐδ' αὖτως, ἀλλ'
 ἐπὶ σωλὸν ἐκ νεφέλης πλά
 σσάμενοι, αὐτῇ σοι ὁμοιοι,
 ἐπὶ ἐσθλῶν λυθῇ τὸ συμπό
 σιον, ἐὰν κείν' ἀγρυπνῇ,
 ὡς τὸ εἶκος, ἔστω τοι ἔσο
 τ' ὅ: παρακατακλίνου
 ρα αὐτῷ φέροντ' οὐδ' οὐτω
 γάρ παύσαιτο ἀνθρώπων,
 οἷνδ' αἰς τετυχηκῆσθαι. Ζ.
 ἐπιθυμίας. Ἡρά. ἀπαγε,
 μὴ ὥρασι μ' ἵκειτο τῶν
 ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιθυμῶν. Ζ.
 ὁμῶς ἐπὶ δέ μιν οὐκ ἔστι. τί
 γάρ αὖ καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις

post, quid mihi videtur de
 Ixione et mundauiam quidem
 deus ipsum nequaquam, nec
 que a coniugio excludens
 dum esse. rustici enim fa
 tet. Sed quia amat, et uel
 al, lachrymat, et intole
 rabilia patitur. Iu. Quid
 nam o Iupiter neptuo enim,
 ne et tu contumeliosum uis
 quid dicas. Iu. Nequoquam
 Sed simulacrum ex tate. fin
 gentes tibi simile, postquam
 solutum fuerit coniugium,
 et ille uigilabit (ut par est)
 pre amore, iuxta illum in
 lecto collocemus. Sic enim
 dolere desinet, uoti se com
 potem esse factum existia
 mans. Iu. Apage, ut nun
 quam quicquam tempesti
 um illi contingat, quando
 cauta, q supra ipsum sunt,
 concupiscit. Iu. Atamen pa
 tere Iuno, Quid n. mali tibi
 B. 4 accia

ἀπὸ τοῦ πλεγματοῦ, καὶ
 νεφέλῃ ὃ ἱξίωρ σωείσαι·
 ἦρα, καὶ ἄλλὰ π. νεφέλῃ ἐγὼ
 εἰς τοῦ ὄφω, καὶ τὸ αἰσχρὸν
 ἐπ' ἐμὴ χάριτι ποιήσει
 διὰ τῆς ὁμοιότητος. Ζ. ὁ δὲ
 τὰ φησὶ ὅτι γὰρ ἡ νεφέ-
 λη ποτὶ Ἡρα γήνοιτ' αὐτῇ.
 τα σὺ νεφέλῃ. ὃ δὲ ἱξίωρ,
 μόνον, ὅθεν παταγῆσιν.
 ἦρα, ἄλλὰ οἱ πάντες
 ἀνθρώποι ἀπερόκαλοι εἰ-
 σὺν, αὐχιστοὶ κατελθὼν ἰ-
 σως καὶ διηγῆσαι τὰ πα-
 σι λήγων συγγενῆς
 τῇ Ἡρᾷ, καὶ συλλεκτοῦ
 εἶναι τῷ Διὶ. καὶ πρὸ τὰ χα-
 ῖρας μὲ φήσιν αὐτοῖς. οἱ
 δὲ πισύουσιν, καὶ εἰδὲ
 τοῦ ὡς νεφέλῃ σωλῶ.
 Ζαῖς, ὁ δὲ, ἢ τι ποιεῖται
 ἐπὶ, ὅτ' ἂν δὲ ἱμπε-
 ρῶν, τροχῶ ἄθλιος ποῖται.
 διθείς, συμποδινεχθῆσε-
 ται μετ' αὐτοῖς αἱ, καὶ
 πόνων ἀπαισῶν ἔξει, δι-
 κλῶ

accidet ex hoc figmento, si
 cum nube Ixion congre-
 ditur Iup. Sed nubes ego esse
 existimabor, et turpitudi-
 nem istam in me conferet
 propter similitudinem. Iup.
 Nihil dicit, neque enim nu-
 bes haec unquam Iuno erit,
 neque tu nubes. Ixion autem
 solum decipietur, Iup. Sed
 (ut omnes homines arrogan-
 tes sunt) gloriabitur forsitan
 ubi descenderit, et narrabit
 omnibus, dicetq. se coisse
 cum Iunone, et Iouis riuas-
 lem esse. forsitan etiam di-
 xerit, me amore sui esse ca-
 ptam, idq. credent, ignari,
 eum cum nube rem habuisse
 Iup. Igitur si quid tale dixe-
 rit, in infernum precipita-
 tus, ac tunc miser alligatus,
 cum ipsa perpetuo circum-
 voluetur, et laborem nun-
 quam cessaturum sustinebit,
 poenas has amoris pendens.

Iup

κλιν. οὐδ' ἔτι τὸ ἔργον ἔχει.
 Ηφα. ἂν γὰρ δεινὸν ἔτι τό γε
 ἐπὶ τῇ μεγαλαυχίᾳ.

Ἀπόλλωνος καὶ Η-

φαίας.

Εὐρακτος δ' Ἀπολλων τὸ
 εἰς ἡφαίας βεβήκει, τὸ ἔργον
 περὶ χεῖρας, ὡς ἱεραὶ τῆς ἁλῆς
 καὶ προσγελαῖ πᾶσι, καὶ
 δυνάει τι καὶ, ὡς μέγα ἔσ-
 γαθόν. ἀποβυσσόμενον.

Ἀπ. ἀκούεις φῶ βεβήκει;

ἦ. ἡφαίε; ἢ μέγα ἔσγα-

θόν, ὃ ἔστι παρὰ τὸ πρῶτον.

τὸ πρῶτον δὲν, ὅσον γὰρ τῇ πα-

ρουργίᾳ; Ηφα. καὶ πῶς

αὐτὸς ἀποβυσσόμενος δυνάει ἔσ-

τίτοκαρον; Ἀπο. ἐρώτα

τοῦ Ποσειδῶνα, ἢ τίς ἔστι

αὐτὸν ἔκλεψεν, ἢ τὸν Ἀρη-

καὶ τότε γὰρ ὁ δὲ ἔκλεψεν

λαθὼν τὸ ἱερὸν τὸ εἶ-

δος, ἵνα μὴ ἐμάντορ λέ-

γῶ, ὃν ἐφώπλισεν τὸ τὸ

εἶδος, καὶ τῶν βελῶν. Ηφα.

τὸ νόμον τῶντα ὁ νόμος

ἐκ

in. Non fuerit hoc utiquum
 iactantiae supplicium.

Apollinis et Vul-
 cani.

Vidistis? Apollo Maie in
 fantulum illū, nuper gentiū,
 ut formosus est, et arridet
 omnibus, et iam quoque tale
 quiddam praese fert, quasi in
 magnum aliquod bonū eua-
 surus sit. Apol. illum ne ego
 infantem dicam, o Vulcane,
 aut in magnum aliquod bo-
 nū euasurum? qui ipso Iape-
 to antiquior est, quantum ad
 fraudulentiam. Vul. Et quem
 adeo iniuria afficere potue-
 rit, iam primum in lucē edi-
 tust Apol. Interroga Neptu-
 num, cuius tridentē suffura-
 tus est, aut Martē, nā et hu-
 ius subtraxit clā e uagina gla-
 dium: ut interim de me ipso
 non dicā, quem et arcu spo-
 liauit et sagittis. Vul. Hec-
 cine infantulum et modo na-

B 5 tus

ἐκινεῖτο γὰρ τοῖς σπασμένοι
 νοῖς; Απο. εἰσὶν ἡ φασγὰ
 εἰ σοὶ προσέλθῃ μόνον. Η.
 καὶ μὴ προσῆλθῃ ἥδῃ.
 Απο. τί οὖν, πάντα ἔχεις
 τὰ ἐργαλεῖα, καὶ ὁ δὲ γὰρ
 ἀπόλωλός σου αὐτῶν; Ηφαι.
 πάντα. Απο. ἴσθαρ. Απο.
 ὁμοῦ ἐπίσκηψαι ἀπὸ τοῦ
 Ηφαι. ἢ διὰ τὴν πυρὸς
 γρὰν εὐχόρῳ. Απο. ἄν. ὅ
 ψα αὐτῶν πρὶν γὰρ τοῖς
 σπασμένοι. Η. βρῖσται
 Ηφ. ὅπως δὲ εὐχέσθῃ, κα-
 βάτωρ γὰρ τῇ γαστρὶ ἐκείνῃ
 δετῆσας τὴν καλοῦσιν.
 Απο. ὁ γὰρ ἡκιστὸς αὐ-
 τῶν καὶ λαλοῦνται. ἄν
 σπασμένοι. καὶ ἐπὶ τῶν
 ὁ δὲ πρὶν διακονεῖν καὶ
 μὴ ἐδίχα. χθὲς δὲ πρὶν
 σπασμένοι. τὸν ἐργα-
 τα, κατεπάλασεν. ὅ
 δὲ, ὅπως δὲ πρὶν ὑφάρ-
 κωρ πρὶν πρὶν. εἴτε πρὶν
 ταῖς ἐπακούσιν, ὅ

in ille, qui nūquam mouebat
 sed in cunctis inter inuolu-
 cras. Apo. Scies Vulcane, si
 modo ad te aliquādo uene-
 rit. Vul. Atque uenit iam
 pridem. Apo. Quādigam
 habes ne omnes fabrilis instu-
 mentum, nec dum quicquam
 illius tibi amissum esse. Vul.
 Omne Apollo. Apo. Attas
 me inspicere diligenter. Vul.
 Per Iouem, fortassis non
 uideas. Apol. Sed uidebitis
 illam dicenti inter inuolucra
 instantis infantis. Vul. Adde
 ne aduocis manus habet, pre-
 rinde uos in ipsa uenit etiam
 tum meditatur esset furandi
 rationis. Apo. An non audis,
 si ipsi loquentem quippe in
 arguta ac uolubili uoce domi-
 nis uiuere ministrare no-
 bis uult. Hec aut uocato ad
 se Cupidine, statim illi pale-
 strae praeparat, in quo quoque
 et quae pedes illi subtra-
 hens.

Μαῖα, ὅς οὐδὲ μὲν οἱ τὰς
 νύκτας οἷ τῷ οὐρανῷ,
 ἔλα' ὑπο ποδὶ ὀργίας ἀ-
 χρεῖ το' ἄσλου λατοιοι, ἡλ-
 ψαμ' τι λὰ ἡέθην δ' ἡλπα-
 δία. ὑποπύρθ' δ' οὐδὲ,
 καὶ ῥάβδου πινὰ πεποίη-
 ται δαυμασίαν τῷ δ' ὑ-
 ναμψ, ἔ' ψυχ' ἐγὼ γὰρ, καὶ
 λατρεύετονος νεκροῖα.
 Ἡφαί, ἐγὼ ἐκείνῳ ἴστω
 καὶ αὐτῷ πάλαιον εἶναι.
 Ἀπρ. τοιγαροῦν ὁπείδω
 κί' σοι τὸν μῖθον, τῷ πνυ-
 ρέζαν. Ἡφαί, ἐγὼ ἐ-
 πέμνυσας ὥς βαδιδμασ
 ὁπλοητόμῳ αὐτῷ,
 ὁπρ' ὥς φῆς, θυγέθας οἷ
 τοῖς ἀπαργάνοις.

Ἡφαίστ' καὶ Διός. Η.

φαισθ'.

Τί με ὁ Ζεὺς οὐ ποιεῖ;
 ἡμεῖς γὰρ ὥς ἐκείλουςας,
 ἔχον' ὅ' πηλίκῳ ὀφέντε-
 ται, ἔ' καλίσθας δ' οἱ μὲν
 πλὴν δ' ἡμεῖς. Ζεὺς.

ὕγε

Ceterū ipsa Maias illud quae
 q. dicebat, q. neq. in caelo no-
 cū maneret: sed prae nimia
 egredi studio ad inferos usq.
 descenderet, furaturus satias
 inde aliquid. Altrius aut quae
 que est, ac uirgā quandā ap-
 praxuit, mirificam potesta-
 tem ac vim habentem, quae
 animas euocat, ex deducit
 mortuos. Vul. Ego illā dedi
 ipsi, ut esset quasi ludicrum.
 Ap. Proinde ex mercedem i-
 stam tibi retulit, forcipē ni-
 delicet. Vul. Recte sane ad-
 monuisti, quare iho, ut illum
 recipiam, scibi, ut ab inter
 inuoluta in cunctis inueniri
 poterit.

Vulcani et Iouis.

Quid me oportet facere, Im-
 piter, cū nio enim ita ut iussu
 sti, securim habens acutissimā,
 etiam flapidet opus
 sit uno ictu diffecare. Imp.

Recte

ὄντι Ἡφαίστῃ. ἅμα δὲ
 λείψω τὸν κεφαλὴν εἰς
 δύο, κατ' ἐν γὰρ. Ἡφαί.
 πειράσμεν εἰ μέμνηται πρὸ
 σαφὲς δ' ἔν τ' ἀλλήδεις, ὅ
 πόρθ' ἔλθεις σοὶ γινώσκει. Ζ.
 Πλάσσειν αἱ μοι τὸ κεφα-
 ριον. εἰ δὲ ἀπειθῆσιν, ὅ
 ναὺ πρὸς τὸν ὀργισμένον
 πειράσσει μόνον, ἅμα καὶ
 καλὸν εἶδαι παντὶ τῷ
 θυμῷ, μηδὲ μέλαινα. ἅ-
 πολυνται γὰρ ὑπὸ τῶν
 ἰδίων, αἱ μόνον τοῦ ἐγ-
 κεφαλὸν ἀναστρέφουσιν.
 Ἡφαί. ὅρα ὡς Ζεὺς, μὴ κε-
 κόμην ποιήσω μὲν, ὅς τις
 γὰρ ὁ Πέλεκυς ὄσιν, καὶ
 οὐκ ἀναμωτὴ, οὐδὲ κε-
 τὰ τὴν εἰλέσθην μαυῶ-
 σεταί σε. Ζεὺς. κατ' ἐν γ-
 κε μόνον ὡς Ἡφαίστῃ δαρ-
 ῖν. οἶδ' αὖ γὰρ ἐγὼ τὸ
 συμφέρον. Ἡφαί. ὅ. ἅ-
 πολυν μὲν, κατ' οἷσιν δὲ τί
 γὰρ καὶ ποιῶν, ὅς κε
 λείψω

Recte sane Vulcanus. Sed
 iam impacta illa, divide mi-
 hi caput in duas partes. Vul.
 Tentas me, num infaniam
 Impera igitur uere, quod
 ut tibi fieri. Iupiter. Divi-
 di mihi caluariam uolo. si
 uero non obediens mihi, me
 experieris non nunc pri-
 mum irascentem. Verumta-
 men ferire oportet auda-
 cter, et presenti animo, ne-
 que cunctari. Perco enim
 pra doloribus, qui mihi ce-
 rebrum inuertunt. Vulcan.
 Vide Iupiter, ne quid mali
 faciamus. Acuta enim se-
 curis est, et non absque san-
 guine, neque etiam ad Lu-
 cina morem, tibi obstetrica-
 bitur. Iupiter. Incute modo
 Vulcane audacter. Ego e-
 nim noui, quid sit condu-
 cibile. Vulcanus. Inuitus
 quidem, sed tamen feriam.
 Quid enim agat aliquis, re
 iubens.

λαβόντες· τί τῶτο, λέ-
 ρη ὡς πλῆ· μέγα ὦ Ζεῦ
 κακόν ἐχόν· σὺ τῇ κεφα-
 λῇ. ἐκὼς γονίῳ δένει
 μὲν ἡδὲ, τῆλικαὶ τῶ
 ἔσω τῶν μύλων, παρθε-
 νος (σοργῶν· καὶ ταῦτα
 σὺ πλοῦν. ἢ πρὸς σφάττει
 εἰς αὐτὴν κεφαλῇ ἐδελήεις
 ἐχόν, ἡδὲ πρὸς αὐτὴν πυρ-
 ριχθεῖς καὶ τῶν ἀσπίδων ἀπὸ
 νηόσων, καὶ τὸ δ' ὄρνυ πάλ-
 λει, καὶ σφύουσα, καὶ τὸ
 μέγιστον, καλὴ πένυ καὶ
 ἀκμαία γεγενῆσθαι ἡδὲ
 σὺ βραχέι γλαυκῶπις μῶν
 ἀλλὰ ἔσθ'· καὶ τὸ τοῦ
 κορυ, ὡς ὦ Ζεῦ· μαίωρα
 μοι ἁπλόος, ἐγγυήσας μοι
 αὐτῇ. Ζεῦ, ἀδωατά αἰτίαι
 ὦ Ἥφαιστε, παρθένῳ γὰρ
 αἰεὶ δίδωμεν. ἐγὼ γὰρ
 τὸ γὰρ ἐπ' ἐμοί, οὐδ' ἐν
 κῶπλεω. Ἥφαι. τὸ τ' ὦ
 ἐδλόμην. ἐμοὶ μέλινος τὰ
 λοιπὰ, καὶ ἡδ' ὅσ' σιωπῶντα

ὅτω

iuvenes quid hoc? nulla
 mata Magnū o Iupiter, ma-
 lum habuisti in capite. Ma-
 rito igitur secundus fuisti,
 tanta intra cecropi pamiche-
 lu, uirginē generans, ego ar-
 mata, nimirū castra non co-
 put habere te, ignoratū est.
 Haec meo etia saltat, et cum
 armis tripudiat, clypeū con-
 cutit, ac hasta uibrat, et quae
 si quodā furore concitatur.
 Et q. maximum est, formosa
 admodum, ac maturis nubilis
 annis, breui adeo iam facta est.
 ceruleos quidē oculos habet,
 sed tñ ex huic gratiam addit
 galtea. Quare o Iupiter, ob-
 stetricandi praeiū hoc mihi
 refer, desponde mihi illa. Ju.
 Impossibilia petis Vulcane,
 perpetuo. n. uirgo manere
 uult. Ego tñ, quantum in me
 est, nihil repugno. Vul. Hoc
 uolebā. Reliquum q. est, ipse
 curabo. Ac iam corripia ipsam
 Ju. Si tibi facile adeo hoc,

σα αὐτῷ. Ζ. εἰ σοι ῥᾶδιον
οὕτω, ποῖα. πλὴν οἶδ' αὖ
ὅτι ἀδυνατέων ἔρως.

Ποσειδῶν Θ. ἤ Ερμῆς.

Εἰς ἡ Ερμῆν νῦν γίνου
χῆν τῷ Δι; Ερ. ὁδοιμῶς ὃ
Πόσειδον. Ποσειδ. ὁμοῦ
πρὸς ἄγγελον αὐτῷ. Ερ.
μὰ ἐνόχλει, φημί. ἀκαρόρον
γάρ. ὅστι δ' αὖ ἰδοῖς αὐ-
τὸν σὺ τῷ παρόντι. Πο-
μῶρ τῇ πρὸς σὺν ἑσσι; Ερ.
ὅκ, ἀλλ' ἑτεροῖον τί' ὄσι.
Πο. σὺν ἡμῖν, ὁ γὰρ ἡμῶν ὄσι
γῆλον. Ερ. ὅδε τὸ το. ἀλλ'
ἀεὶ μαλακῶς ἔχει αὐτός.
Πο. πόθεν ὃ Ερμῆς; Δεινόν
γάρ τὸ το φῆς. Ερ. ἀσχύν-
ομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ὄσι.
Πο. ἀλλ' ὅχον πρὸς ἐμὲ δαί-
ον γ' ὄντα. Ερ. τέτοκον
ἀρτίως, ὃ Πόσειδον. Πο.
ἀπαγε. τέτοκον ἐκένθ;
ἐκ τίνθ; οὐκοῦν ἐλελήθει
ἡμῖς ἀνδρόγυνθ' ὄν;
ἀλλ'

facias licet. Veruntamen illud
scio, quod amas ea, quae tibi
contingere nequeunt.

Neptuni Θ. Mercurij.

Licet ne Mercuri, cōvenire
Iouē hūc M. Nequaquā Ne-
ptune. N. Attamen intro rēnā-
cia de me ipst. M. Ne molest
sis, inq, impartitum. n. hoc
Quare. nō poteris ipsam ui-
dere in praesentia. N. Nū igit-
tur cū Iunone cōcūbit. M.
Nō, sed diversum quiddā est.
N. Intellico, Ganymedes in-
tus est. M. Neq; hoc, sed ipsa
infirmus aliquantulū est. N.
Vnde hoc Mercuri d. Graue
n. istud narras. M. Pudet di-
cere, tale quidpiam est. Nepe-
At nihil eo tibi opus est apud
me, patrum utiq; cū tibi sim.
M. Perperit paulo antē, Ne-
ptune. N. Apage. An perperit
ille. Ex quo? Itā ne ignorauē
m, cū Hermaphroditū esse
At

ἄλλ' οὐδὲ ἐπισήμαινεν
 αὐτῷ ἢ γαστήρ. ὄγκου τι
 νά. Ερ. εὐλέγας. οὐ γάρ
 ἑκάνα ἔχει τὸ ἔμβρυον.
 Γο. οἶδα. ἐκ δὲ κεφαλῆς
 ἔτεκον αὐτῆς, ὡς ἀφ' ὧν
 Ἀθηνᾶν. τοκέσσι γάρ τι καὶ
 κεφαλῶν ἔχει. Ερ. οὐκ.
 ἀλλ' ὅτι τῷ μεγάλῳ ἔκκει τὸ ἐκ
 δὲ Σειμέλης βρεῖσθαι. Γρ.
 εὐγε. ὁ γοναῖσθαι, ὡς ὅλῃ
 αὐτῇ λυσιφορεῖ, καὶ παν-
 ταχόθεν τὸ θάνατον.
 ἀλλὰ τίς ἢ Σειμήλῃ ὄσι;
 Ερ. Θυβαία, τῶν Κρόνου
 θυγατέρων μία. ταύτῃ
 στυγελθῶν, ἐγκύμονα ἐ-
 ποίεισεν. Γο. ἔτα ἔτεκον
 ὃ ἔργον αὐτ' ἑκάνης; Ερ.
 καὶ μάλα, καὶ κατὰ δό-
 ξον εἶναι σοι δοκεῖ. τί καὶ
 μὴ γὰρ Σειμέλῃ ὑπε-
 δοῦσα ἢ Ἡρα; (οἶδα δὲ, ὡς
 ζυλότυπος ὄσι,) πείθει αὐ-
 τῆσαι κατὰ τὸ Διός, με-
 τὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν
 ἠκεν παρ' αὐτῇ, ὡς δ' ἐ-

At neq; uterus eius tumorem
 aliquē prae se tulit. M. Rati-
 dicit. Neq; etiā ille partu in-
 tra se habebat. Ne. Non in-
 sum ex capite peperit scilicet,
 quē admodū et Minervā.
 habet. n. ille caput puerperā.
 M. Neq; illud, sed in femore
 gestavit partum, Semeles in-
 fantem. Ne. Marce uirtute:
 ut ille totius nobis, et ex om-
 ni parte corporis foecundus
 est. Sed quae nam Semele ista
 est? M. Thebana mulier, ex
 filiabus Cadmi una. Huic co-
 gressus pregnantem ea fecit.
 N. Deinde uerō ipse pro illa
 peperit? M. Admodum. Etiā
 sit tibi alienum ac mirum ui-
 deatur. Nam Semele doli
 aggressa Iuno (nōsti autem,
 q̄ Zelotypa sit) persuadet
 illi, ut petat à Ioue, quo cū
 fulmine ac fulgure ad se ue-
 niat. Quae cum uerbis huius
 inducta credidisset, uenif-
 setq;

πέδιλα, καὶ ἡκγν' ἔχων καὶ
 τὸν ἰδραννόν: ἀνέφλε-
 γη ὁ ὄροφος: καὶ ἡ Σε-
 μέλη μὲν διαφθείρεται
 ὑπὸ τοῦ πυρός: ἐμὲ δὲ
 κελούει ἀνατεμόνῃα τὴν
 γαστέρα. ὦ γυναικὸς, ἀ-
 νακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐ-
 τῷ τὸ ἔμβρυον ἐπ' αὐτῷ
 αἵματι. καὶ ἐπειδὴ ἐποίη-
 σα, δειλὸν τὸν ἑαυτοῦ
 μισθόν, γν' τίθησιν, ὥς ἀπο-
 τελεσθῇ γνῶσθαι. καὶ
 νῦν τρίτῃ ἡδὲ μηνὶ ὄξεν
 τεκνόν αὐτό, καὶ μαλα-
 κῶς ἀπ' τῶν ὠδίνων ἔχει.
 Ρο. νῦν ὅν ποῦ τὸ βρέφος
 εἶναι; Ερ. ἐς τὴν Νύσαν
 ἀρκομίσας, παρὶδ' ὡκα-
 ταῖς νύμφαις ἀνατρέ-
 φειν, Διόνυσον ἐπονομα-
 διγνῆτα. Ρο. ὅκῃ ὡφέ-
 τῳα τὸ Διόνυσος τὸ τέ-
 καὶ μήτηρ καὶ πατήρ ὁ δὲ
 ὄδον; Ερ. εἰκόν. ἀπειμι
 δ' ὅν ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ
 δρᾶμα

setq; iupiter fulmen etiā se-
 cum portans, cōflagrauit te-
 ctum, ipsaq; Semele igne pe-
 rijt. Me autē iubet iupiter,
 ut incisa illius aluo, partū ad
 se afferam, imperfectū illum
 quidem adhuc, & intra sep-
 timum mensem conceptum.
 Quod ubi fecissem, ille disse-
 cit semore suo, intro illū re-
 cipit, ut ibi perficeretur. At-
 que ita iam tertio, postquam
 factum illud est, mense, de-
 nuo illum peperit, & nunc
 ē partus doloribus aliquan-
 tulū languidus est. N. Vbi i-
 gitur infans ille iā est? M. In
 Nysam hinc ablatum, traditi
 di nymphis enutriendum,
 Dionysum cognominatum.
 Ne. Ergo utrunq;, Diony-
 sij huius & pater & ma-
 ter ille est. Mercurius. Ita
 uideur. Ab eo igitur, ut illi
 aquam ad uulnus afferam,
 ac cetera, quæ ex more atq;

τραῦμα οἷσων, καὶ τὰ ἄλ-
λω ποιήσων, ὅς' αὖ νομί-
ζητ' ὡς πόρ λεχοῖ.

Ερμῆ καὶ Ἡλίου.

Ὡ ἦλιε, μὴ ἐλάσῃς τή-
μερον, ὃ Ζεὺς φησι, μηδὲ
αὐριον, μὴ δ' ὅτ' τρίτῳ ἡ-
μέραν: ἀλλ' ὅνδ' οὐ μὲν,
καὶ τὸ μεταξὺ μία τις ἔσω
νύξ μακρά. ὥστε λυέτω
σαν μὲν αἰῶνας αὐδὸς το-
ύς ἵππους, σὺ δὲ σβέσσω
τὸ πῦρ, καὶ ἀναπαύω
διὰ μακροῦ σὲ αὐτόν. Ἡ.
Ἰακινθὰ ταῦτα ὦ Ερμῆ καὶ
ἀλλόκοις ἡκεις παραγγελ-
λων, ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν
πῖε δόξα σὺ τῷ δρόμῳ, καὶ
ἔξω ἐλάσαι τῶν ὀρέων; ἰά-
τά μοι ἄχθετ', καὶ τί τὸ νύ-
κτα τριπλασίαν τῆς ἡ-
μέρας ποιῆσαι διέγνω-
κον; Ερ. ὅδ' ἂν τοιοῦτον,
οὐδ' ὅτ' αἰετὸς ὅς' ἐσαι. δ' εἰ-
πας δὲ τιμῶν αὐτὸς ἐπι-
μικρῆσαν γενέσθαι οἱ

consueto fieri solent, quasi
puerpera procrem.

Mercurij et Solis.

O Sol, ne hodie currum
agas inquit Iupiter, neque
in crastinum nequa etiam in
in diem perendinum, sed in-
tus mane, fiatq; interea per-
petua una nox longa. Quare
equos quidem iterum sol-
uant Horæ, tu uero restin-
gue ignem, et nunc tandem
post longum intervallum tē-
poris te ipsum recrea. Sol.
Nova hæc atq; omnino alie-
na denuncians uenis. Sed nūc
quid peccare uisus sum inter-
agendum, et extra fines cur-
sum habuisse et atq; id nunc
irascitur ille mihi, noctemq;
triplo maiorem die facere.
statuite Mercurij. Nihil tar-
le, neque hoc etiam perpe-
tuo fiet, sed ipse nunc opus
habet, noctem sibi fieri con-
sueto

πῶς νύκτα. Η. ποῦ δὲ καὶ
 ὄσιν, ἢ πόθεν ὄζει πέμψης
 ἡγελαῶν ταῦτά μοι; Ερ.
 ἐκ Βοιωτίας ὧ ἤλα, πα-
 ρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος
 γυναικός, ἢ σπασίμ. Η.
 ὅρων αὐτῆς; ἔτα οὐχ ἰ-
 κανὴν νύξ μία; Ερ. οὐδὲ
 μῶς. τεχθῆναι γὰρ τινὰ
 δεῖ ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύ-
 τῃς μέγαν καὶ πολὺν
 θύον. τὸ τοῦ αἰῶνός
 μιν νυκτὶ ἀποτελεσθῆναι
 ἀδύνατον. Η. ἀλλὰ τε-
 λοῦσθαι μὲν ἀγα-
 θὴ τύχη. ταῦτα δ' οἰῶ
 ὅτι Ερμῆς οὐκ ἐγένετο ἐπὶ
 τῷ Κρόνῳ. αὐτοὶ γὰρ ἡ-
 μῖς ἐσμὲν. οὐδ' ἀπόκοι-
 τὸν ἐκεῖν παρὰ Π-
 ρίας ἦν, οὐδ' ἀπολιπὼν
 αὐτὸν οὐρανὸν ἐν θύβας ἐ-
 κοιμᾶτο. ἀλλὰ ἡμεῖς μὲν
 ἦν ἡμεῖς, νύξ δὲ λεῖψα μέ-
 τρου τοῦ αὐτῆς, ἀνάλογον

suetolongiorem. Sol. Vbi an-
 tem etiam ille est aut unde is-
 pse emissus es, ut hæc nūcia-
 res mihi? Mer. Ex Bæotia,
 ab uxore Amphitryonis, cū
 qua concūbit. Sol. Amator
 illius ē atq; ita illi satis non
 est nox una? M. Nequaquā.
 Nasci enim quendam oportet
 ex hoc concubitu mag-
 num, atq; multorum certā-
 minum uictorem, deum. Hūc
 igitur una nocte absolui ac
 perfici impossibile est. Sol.
 Sed absoluat atq; ad exitum
 perducatur ille, quod faustum
 felixq; sit. Veruntamen hæc
 Mercuri, temporibus Satur-
 ni non fiebant, (soli enim hic
 nos sumus.) Neque ille tum
 abnoctabat, aut seorsim cuba-
 bat, neq; etiam relicto cælo
 Thebis dormiebat. Sed dies
 quidem tū dies erat, nox au-
 tem ad suum certū spaciū,

ταῖς ὥραις; ἔγνω δὲ ἡ πα-
 ριλλὰ γυμνὸν οὐδ' ἐν. οὐδ'
 ἀν' ἐκοινῶν καὶ ποτὲ ἐκεί-
 νῃ θνητῇ γυμνασίᾳ, νῦν
 δὲ δ' ὁσίων γυμνασίᾳ γνέ-
 κα, καὶ ἀν' ἐσφάφθαι τὰ
 πάντα, καὶ ἐκκαμπέσθαι
 μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους
 ὑπὸ φλαγγίας, δῦσπο-
 ροῦ δὲ τὴν ὁδὸν ἀτρίβῃ
 μολύουσιν ἑξῆς τριῶν ἡ-
 μόρων, τὸς δ' ἀνθρώπους
 ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ δια-
 βίῃ; τοιαῦτα ἀρπαύ-
 σονται τῶν δ' ἰδὲ ἐρώτων,
 καὶ λαβὼν τὴν πόδιν
 νοῦν, ἐς' ἀν' ἐκείνῃ ἀρ-
 τελίστη τὸν ἀθλητὴν, ὃν
 λέγεις, ὑπὸ μακρῷ τῷ ῥο-
 φῷ. Εἰ σιώπα ὦ Ἥλιε, μή
 τι λακὸν ἀπολαύσης τῶν
 λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν
 Σελλωίαν ἀπελθὼν, καὶ
 τοῦ ὑπὸν ἀπαγγελῶ λα-
 κείῃς, ἀπὸ δ' ὁ Ζεὺς ἐπέ-
 σελλεῖ: τὴν μὲν σχολῇ

secundum proportionem bo-
 rarū agebatur, peregrinum
 uerò aut immutatum nihil.
 Neq; ille tum unquam cum
 muliere mortali quicquā rei
 habuit. At nūc infœlicis mu-
 lierculæ causa, oportet om-
 nia sursum & deorsum uer-
 ti. Ac equos quidem præfra-
 ctiores & difficiliores fieri,
 ob ocium & desidiam, uiam
 autem asperiores: eò quòd
 toto triduo nō usurpabitur,
 homines præterea miserè in
 tenebricoso uiuere. Hoc bo-
 ni ex amoribus Iouis conse-
 quentur illi scilicet; sede-
 buntq; expectantes, donec il-
 le athletam istū, quem dictis
 absoluerit sub longis tene-
 bris. M. Tace ô Sol, ne quid
 mali pro his dictis tuis nan-
 ciscare. Ego uero ad Lunam
 hinc abiens & ad Somnum,
 renunciabo etiam illis, quæ
 Iupiter mandauit: illi qui-
 dem,

προβαίνειν: τὸν δὲ ὕπνου
μὴ ἀνίστασθαι τὸς ἀνθρώπους,
ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν ὁ-
τὴν τῶν νύκτα γέγνη-
μένην.

Αφροδίτης καὶ Σε-
λίως.

Τί ταῦτα ὦ Σελίω,
φασὶ ποιεῖν σε, ὅπῃτ' αὖ
κατὰ τῶν Καρίων γένε,
ἰσαίνει μὲν σε τὸ ζεύγος,
ἀφορῶσαν δὲ τὸν Ενδύ-
μιωνα καθύπνουσα ἱππαι-
δριου, ἅτε κυνηγί τῶν ὄν-
τα: σῆναι δὲ καὶ κατὰ
βαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέ-
σης Φλόδου; Σε, δρῶτα
ὦ Αφροδίτη, τὸν σὸν υἱόν,
ὃς μοι τύττω αἵτις. Αφ.
ἔα, ἐκὼν ὁ ὕβρις ὅστις.
ἐμὲ γοῦν αὐτὸ τῶν μητέ-
ρα οἷα δέδορακον, ἀρπ-
μὲν δὲ τῶν ἰδίων κατὰ-
γων, Αγχίσου σῆνεα τὸ
Ἰλίου, ἀρπ- δὲ ἐς τὸν Λί-
βανον, ἐπὶ τὸ ἀσύνετον ἐ-
κείνο

dem, ut paulatim procedat,
huic autem, ne latet homi-
nes, quod ignorent longam
adeo noctem hanc fuisse.

Veneris et Lu-
ne.

Quid hæc, ô Luna, face-
re te aiunt, quoties ad Cariā
peruenis, ut currum sistas, ac
desuper aspicias Endymio-
nem dormientem sub dio, tā-
quam uenatorem, interdum
autem etiam descendas ad
ipsum ex media nocte Lu. In-
terroga ô Venus filium tu-
um, qui mihi harum rerum
autor est. Veneris. Sine.
Contumeliosus ille est. Me
quippe matrem quibus mo-
dis affecit et nunc quidem in
Idam adigens Anchise cau-
sa Troiani, nunc autem in
Libanum ad Assyrium illum

C 3 ado-

κεινο μαρμαριον, ὃ καὶ τῇ
 φερσεφάττῃ ἐπέρασον
 ποιήσας, ὃς ἡμισίας ἀ-
 φείλετό μετόν φρόνιμον.
 ὅτε πολλάκις ἠπέλησα,
 εἰ μὴ παύσεται τοιούτῃ
 παιῶν, ἐλάσσει μὲν αὐτῷ
 καὶ τόξα καὶ τὴν φαρ-
 τραν, πόρριαιράσει δὲ καὶ
 τῇ σφιδρά. ἦδ' ἔτι καὶ πλὴ-
 γὰς αὐτῷ γένοιται εἰς τὰς
 πρυγὰς τῷ σαρδάλῃ. ὃ
 δὲ, οὐκ οἶδ', ὅπως τοσαύ-
 ταν σίκα διεδιδώς καὶ ἰκε-
 τούωμ, μετ' ὀλίγον ἐπι-
 λείψαι ἀπάντων. ἀτὰρ
 εἴ τι μοι, Κεάδης ὃ γνῶνμί-
 ων ἐστίν, δύναται μὲν
 του γὰρ οὕτω τὸ δεινόν.
 Σὺ μοι μὲν καὶ πάννυ Κε-
 ἀδης ὃ Αφροδίτῃ δοκεῖ, καὶ
 μέλεισα ὅταν ἐπιβαλλό-
 μεν ἐπὶ τῇ πέτρῃ τῇ
 χαμύδιᾳ Κεάδουδ' ἢ. τῇ
 λαοῖ μὲν ἔχοντες ἀκόν-
 τας, ἦδ' ἔτι τῇ χειρὸς ὡς

adolescentem, quem et Pro-
 serpine desiderabilem fecit,
 et me ex dimidia parte amor-
 ribus meis priuauit. Quare
 iam sepe illi interminata
 sum, ni desinat talia facere,
 fracturam esse me ipsius et
 arcum et pharetram, am-
 putaturam etiam alas. Iam-
 pridem uero et plagas ipse
 in nates incussit sandalio, sed
 ille, nescio quo pacto, tum
 quidem statim metuens ac
 supplicans, paulo post obli-
 uiscitur omnium. Verum die
 mini formosus ne Endymion
 iste est? Nam hoc quidem so-
 latio fuerit malo huic. Lun.
 Mihi quidem etiam admo-
 dum formosus, ὃ Venus, ui-
 detur, et maximè quando
 instrata super rupem cbla-
 myde dormit, laua tenens
 iacula, paulatim e manu
 prolabantia. Dextra autem
 circa

πορρείοντα. ἢ διεξιάδεται πε-
ρὶ τῆς κεφαλῆς εἰς τὸ ἄνω
ἐπικεκλασμένη ἐπίπτε-
ται, τῷ προσώπῳ ποδίζει
μὲν. ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου
λελυμένος, ἀναπνέει τὸ
ἀμβρόσιον ἐκείνο ἄδμα.
τότε τοῖσι μὲν ἐγὼ ἄποφντι
καταῖσθα, ἐπ' ἄκρων τῶν
δακτύλων βεβηκῆα, ὥς
αὐτὸν μὴ ἀνεχρόμενος ἐκτα-
ραχθεῖν. οἶδα, τί αὐτοῦ
σοι λέγοιμο. τὰ μετὰ
ταῦτα; πλὴν ἀπόλλυμαι
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

Αφροδίτης καὶ ἔρω-
τος.

ὦ τέκνον ἔρωτος ὄρα, οἷα
ποιοῖς. οὐτὰ γὰρ τῇ γῇ λέ-
γω, ὅπως αἰτοῦς ἀνθρώπους
ἀναπείθεις, καὶ αὐτῶν
ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζε-
σθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ γὰρ ἔρα-
ρῶ. ὅς τόν μὲν Δία πο-
λύμαρτον ἐπίδεικνύεις,
ἄλ-

circa caput sursum uer-
sus reflexa, decorem affert
faciei, cui circumfunditur.
Ipse uero solutus somno,
anhelat ambrosium illum
balitum. Tunc igitur taci-
te equidem et sine ullo stre-
pitu descendens, ac summis
digitis insistens, ut ne ex-
pergescit illi, perturba-
ri possit. Nosti. Quid ergo
cetera tibi dicam et pereo e-
quidem amore.

Veneris et Cupi-
dinus.

Cupido nate, uide que
facias. Non iam de his lo-
quor, que te impulsore mor-
tales in terra, uel in se quis-
que uel inuicem alij in alios
faciunt: uerum de his ago,
que apud superos quoque
designas, qui quidem Io-
uem uarias assumere formas
C 4 ostens

ἀλλὰ τῶν δὲ οὐ, πᾶσι σοι
ἐπὶ τῷ καιρῷ δοκῇ. τὴν
σελιώλῳ δὲ καιραῖς ἐκ
τοῦ ὕψους. τὸν ἥλιον δὲ
παρὰ τῆς κλυμένης βρά-
δυαις γνῶσε ἀναγκάζεις,
ἐπιλεησμένον ῥίππα-
σίας. ἃ μὲν γὰρ δὲ ἐμὲ τῆς
μητέρα ὕβρις, θαρρόν
ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ ὦ πολυμή-
νῳτατε, καὶ τὴν Ρίαν αὖ-
τὴν, γραῦν ἡδὲ κὴ μητέ-
ρα τοσούτων θεῶν, αὐτε-
πίσας παιδιδράσῃν, καὶ
τὸ φρύγιον μεράκιον ἐ-
κείνο ποθεῖν, καὶ νῦν ἐκεί-
νη μέμνην ὑπὸ σου, καὶ
ζούφα μὲν τὸς λείοντας,
παραλαβῶσα κὴ τὸς Κο-
ρύβαντας, ἅτε μανικὲς κὴ
αὐτὸς ὄντας, ἄνω καὶ κα-
τὰ τὴν ἰδίῳ πόδι πολῶ-
σι, ἢ μὲν ὀλολύζουσα
ἐπὶ τῷ Ἀττικῷ οἱ Κορύβαν-
τες δὲ, ὁ μὲν αὐτῶν τέμ-
νεται ἕρπει τὸν πῦρ· οὐδὲ

ostendis, uertēs in quodcunq;
tibi pro tēpore uisum fuerit.
Lunā uerò e cœlo deuocas.
Quin et Solē aliquoties cō-
pellis lentū apud Clymenen
cessare, aurigādī muneris ob-
litum. nam quicquid iniuriæ
in me matrem etiā commit-
tis, audacter ac tāquam tutò
facis. Verum tu quidē ò deo-
rum omniū confidentissime,
Rheam insuper ipsam, iā a-
num, præterea deorum tam
multorū parentem eò perpu-
listi, ut puissionem adamet, at-
que in Phrygium illū adole-
scentulū depereat, ac tua iā
opera insanit, iunētisq; leo-
nibus, adhibitis itē Corybātī-
bus, quippe qui et ipsi furo-
re quodam sunt afflati, per
Idam montem sursum ac de-
orsum oberrat, ipsa quidem
Attis amore eiulans. Cete-
rū Corybantū lacertiū alius
incidit:

δὲ αὐεῖς τῶν λόμων, ἔειπεν
 μεμνηνὸς διὰ τῶν ὄρων·
 ὁ δὲ αὐλεῖ τῷ κίθαρτι· ὁ δὲ
 ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ,
 ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ.
 καὶ ὁλως δόρυβ' καὶ μα-
 νία τὰ γὰρ τῆς ἰδ' ἅπαντ'
 ὄσι. δίδωμι τοίνυν ἅπαν-
 τα. δίδωμι τὸ τοῖδ' το, ἢ
 τὸ μέγα σέλακον τεκοῦ-
 σα, μὴ ἀπομανεῖσά ποτε
 ἢ Ρέα, ἢ καὶ μάλλον ἔτι γὰρ
 αὐτῇ ὄσα, λελοῦσιν τῆς
 λορύβαντας, συλλαβόντας
 σε, δὲ ἀπάσας, ἢ τοῖς λεί-
 ουσιν παραβαλεῖν. ταῦτα
 δίδωμι, λινδυνδύοντά σε
 ὄρωσα. Ε. Θάρρει μήτερ,
 ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν αὐ-
 τοῖς ἦδ' ἡ ξυνήδης εἰμί. καὶ
 πολλάκις ἐπαναβάς ἐπὶ
 τὰ νῶτα, καὶ φησὶ νόμος
 λαβόμενος, ἠνιοχῶ αὐτῆς.
 οἱ δὲ σάιντες με, καὶ τῶν
 χεῖρα λεχόμενοι εἰς τὸ σό-
 μα, πόδι λινδύοντες αὐ-

incidit: alius demissa coma
 per montes fertur insanus:
 alius cornu canit, alius tym-
 pano tonat, alius cymbalo
 perstrepat. breuiter, omnis
 undiquaq; Ida tumultus atq;
 insanie plena est. Proinde
 cuncta timeo ego, quæ magnū
 te malum peperit, metuo ne
 tale quid accidat, ut si quan-
 do resipiscat Rhea, uel po-
 tius si pergat insanire, Cory-
 bantibus imperet, ut te cor-
 reptum discerpant, aut lec-
 nibus obijciant. Hic me solli-
 citat metus, q̄ uideam tibi
 periculum imminere. C. O-
 cioso animo esto mater, si
 quidem leonib. etiam ipsis iā
 familiaris sum factus, ita ut
 sæpenumero, conscensis eos-
 rum tergis, præhensaq; iuba,
 equitis ritu insidens illos agi-
 tem. At uerò illi interim mi-
 hi caudis abblandiuntur, ac
 manū ori insertam receptāt,

ποδ' ἰδοῦσιν μοι. αὐτὴ μὲν
 γὰρ ἡ Ρέα, πότε αὖ ἐκείνη
 σχολῶν ἀγάγοι ἐπ' ἐμὲ,
 ὅλη δ' ὅσα γυναικὶ τῷ Ἀττῇ; καὶ
 τοι τί ἐγὼ ἀδικῶ, Διαικνὺς
 τὰ καλὰ, οἷά ὅστις; ὑμεῖς
 δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν ἱαλῶν;
 μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιάσθε
 ἴστωρ. ἢ θέλεις σὺ ὦ μῆτερ
 αὐτὴ μὲν πῖ ἐρᾶν, μὴτε
 σὲ τὸ ἄρεως, μὴτ' ἐκείνου
 σὺ; Ἀφροδίτη δ' εἰνὸς ἐστίν, καὶ
 ἱερατεῖς ἀπάντων. ἀλλὰ
 μεμνήσομαι ποτὲ τῶν λό-
 γων.

Διός, Ἀσκληπιδῆ, καὶ Ἡ-
 ρακλῆος, Ζεύς.

παύσασθε ὦ Ἀσκληπιδῆ
 καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς
 ἀλλήλους ὡς περ ἄνθρω-
 ποι. ἀπρεπὴ γὰρ ταῦτα,
 καὶ ἀλλότρια τ' συμπο-
 σίς τῶν θεῶν. Ἡρα, ἀλλὰ
 ἐθέλεις ὦ Ζεὺς τῶν τοῦ
 φαρμακείας προσκατακλί-
 νειοταίμου. Ἀσκλη. νῦν Δία.

lambuntq; , deinde mihi red-
 dunt. Porro Rheæ ipsi, quā-
 do tandem uacauerit, ut me
 ulciscatur, quum in Attē sit
 tota. Postremo quid ego pec-
 co, quū res pulchras, ut sunt,
 offero, ac demonstror. Vos ne
 non appetitis res pulchras
 quare his de reb. ne in me cri-
 men conferte. Nūquid ipsa tu
 mater, uti neque tu posthac
 Matrē ames, neq; ille tec. V.
 Ut es peruicax, & nulla in
 re non superas. Attamē horū
 q̄ dixi, aliquando memineris.

Ιουὺς, Ἀεσκληπιῖ καὶ
 Ἡρὰκλῆϊ.

Desinite ô Aesculapi et tu
 Hercules, cōcendere iter uos
 iurgijs, perinde ut homines.
 Indecora. n. hæc, & aliena à
 conuiuiο deorum. H. At uis,
 ô Iupiter seplasarum istum
 priore loco accumbere, quā
 meo Aescu. Quid ni uerò
 Nam & melior sum, Her.

καὶ ἀμείνων γὰρ εἰμι. **Ηρα.**
 κατὰ τί ὧ ἐμβρόντητε; ἢ
 δίοτι σε ὁ Ζεὺς ἐκδραῖνω
 σεν, ἃ μὴ δέμις ποιῶν
 τα; νῦν δὲ κατ' ἑλτορ αὐ-
 τοῖς ἀδακασίας μετέλα-
 φας; **Ασκλη.** ἐπιλέλκσαι
 γὰρ καὶ σὺ ᾧ, **Ηράκλει** γν-
 τῇ οὔτε κατὰ φλεγείς, ὅτι
 μοι ὀναεδίζεις τὸ πῦρ; **Ηρ.**
 οὐκ ἔστιν ἴσα καὶ ὁμοία βε-
 βιωται ἡμῖν, ὅς Διὸς μὲν
 ἡὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πε-
 πόνθηκα ἐκκαδαίρων τὸν
 βίον, θηρία καταγωνιζο-
 μένῳ, καὶ ἀνθρώπους ὑ-
 βριστὰς τιμωρούμενος. σὺ
 δὲ βίῳ τῷ αὐτῷ εἰ καὶ ἀγύρ-
 της, νοσῶσι μὲν ἴσως ἀν-
 θρώποις χεῖροσιν ἐπιβί-
 σαι τῶν φαρμάκων, ἀν-
 δρωδὶ δὲ οὐδ' ἐν ἐπιβί-
 οισιν αὐτῶν. **Ασκλη.** ἔνδε-
 γεις, ὅτι σὺ τὰ ἐγκαύμα-
 τα ἰασάμεν, ὅτε πρῶτον
 ἀνῆλθον ἡμίφλεκτο,

In quo igitur ὁ attonite
 an quod te Iupiter fulmine
 aliquādo percussit eò quod,
 quæ ne fas erat, feceras, nūc
 autem ex misericordia ite-
 rum immortalitatis parti-
 ceps factus es? **Aesc.** Obliv-
 tus uerò etiam tu es Hercu-
 les, quod in Oeta conflagra-
 sti, quandoquidem mihi ig-
 nem obijcisti Hercu. Nequa-
 quam æqualia atque similia
 sunt quæ uterq; in uita egi-
 mus. Nam ipse quidem Io-
 uis filius sum, tantos autem
 labores sustinui expurgata
 uita, deuictis bestiis et homi-
 nib. contumeliosis, uindicta
 ac pœna affectis. Tu uerò ra-
 dicū incisor es, et circulator
 egrotantibus fortassis homi-
 nibus utilis medicamenta ad-
 hibenda, uirile autem nihil
 quicquam opere præstitisti.
Aescu. Rectè dict. quoniam
 et inuersiones tuas curavi,

quani

ἔγωγε ἀμφοῖν διελθαρμέν-
 ον τῷ σώματι, ἔχων
 οὐδὲν, καὶ μετὰ τὸ τοιοῦτον
 πυρρός. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν
 ἄλλο, οὔτε ἐδ' ὀλοῦσα ὦ-
 σω δὲ σὺν, οὔτε ἔφαυον ἑ-
 ρια γὰρ λυδία, πορφυρί-
 δια γινώσκω, καὶ παῖ-
 δος ἑνὸς τῆς ομφάλης
 χερσὶ στυγερῶς. ἀλλ' οὐ-
 δὲ μελαχολήσας ἀπέκτε-
 να. τὰ τέκνα γὰρ γυναικα-
 Η. εἰ μὴ παύσῃ λοισσοῦ-
 μένος μοι, αὐτίκα μάλα εἰ-
 σὲ, ὥς οὐ πολὺ σε ὀνήσει
 ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀρῶμε-
 νός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφα-
 λῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥς τε
 μηδὲ τὸν παῖδον αἰσά-
 δαί σε, τὸ κράνιον σω-
 πριβήτα. Ζ. παύσα δέ,
 φημί, καὶ μὴ ἐπιταράτ-
 τε τὴν ἡμῶν τὴν φωνουσίαν·
 ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμ-
 ψομαι ὑμᾶς τὸν συμπο-
 σίου, καὶ πρὸς ἄλλων τῶν

quando paulò antè ascen-
 disti ad nos semustulatus,
 corpore utrinque corrupto ac
 perduto, et à tunica. Et post
 illam, etiam à flamma. Ego
 uerò si nihil aliud, tamen ne-
 que seruiui, quemadmodum
 tu, neque exercui lanificiū in
 Lydia purpuram indutus, et
 ab Omphale uerberatus san-
 dalio aureo. neque uerò etiam
 insaniens, occidi liberos et
 uxorem. Her. Nisi desinas
 conuiuari, statim admodum
 senties, nō multum tibi pro-
 futuram immortalitatem.
 Quoniam sublatum hinc, è
 cælo præcipitem dabo te, ut
 ne ipse quidem Pæon con-
 fracta calua, te curauerit. I.
 Desinite, inquam, et ne per-
 turbate congressum nostrū;
 aut ambos hinc ablegabo nos
 è conuiuiο. Quamquam e-
 tiam æquum est ὁ Hercules,
 priore loco accumbere Aes-
 scu.

Ἡρακλῆς πρὸς Αἰσχύλῃν·
 Δαί σου τὸν Ἀσκληπιόν,
 ἅτε καὶ πρῶτερον ἀποθανόντα.

Ερμῆς καὶ Ἀπόλλωνος.

Τί σκυθρωπὸς εἶ ὦ Ἀπολλών; Ἀπόλλων. ὅτι ὦ Ερμῆν δυσυχῶ γὰρ τοῖς ἔρωτικοῖς. Ερμῆς. ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτον, σὺ δὲ τί δυσυχῆς; ἢ τὸ κατὰ τὴν διάφρωσιν λυπεῖσθαι; Ἀπο. ὅτι αἰσχύλῃ. Ερ. τί θ-
 ῖναι γάρ, ἐπὶ μοι, ὁ ὕα-
 κωθ; Ἀπο. καὶ μάλα. Ερ. πρὸς τίνος ὦ Ἀπολ-
 λών; ἢ τίς ὅτως ἀνέρατ-
 ῶν, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ κα-
 λὸν ἐκένον μερῶν, Ἀπ. ἀντὶ ἐμῶ τῷ ἔργῳ. Ε. οὐ-
 κοῦν ἐμῶν ὦ Ἀπολλών; Ἀπο. ὅχι, ἀλλὰ δυσύχημά-
 τι ἀκούσιον ἐγένετο, Ερ. πῶς; ἐδέλω γὰρ ἀκούσαι
 τοῦ

scularium, quippe qui et
 prior mortuus est.

Mercurij et Apolli-
 nis.

Quid uero tristis es A-
 pollos Apol. Quonia ὁ Mer-
 curi, miser atq; infelix circa
 amores sum. Merc. Dignum
 quidem mœrore hoc, sed tu
 quo pacto miser atque infœ-
 lix es? An id quod cum Da-
 phne accidit, te dolore affi-
 cit adhuc? Apol. Nequaquam,
 sed amasium doleo, Lacedæm
 illum Oebali filium. Merc.
 An mortuus est Hiacinthus?
 dic mihi. Apol. Vtiq;. Merc.
 Vnde Apollo? aut quis ita ab
 omni amore alienus fuit, ut
 occiderit formosum illū pue-
 rum? Apol. Meum ipsius fa-
 ctum hoc est. Mer. Quid igi-
 tur, insanisti? Apollo? Apol-
 lo. Non, sed infortuni-
 am quoddam inuito mihi ac-
 cidit.

τὸν λόγον. Ἀπ. Δισκόμεν
 ἑμαῦθ' ἀνέ. καὶ γὰρ σιωπῶν
 σκόμεν αὐτῷ, ὃ δὲ κἄκιστα
 αὐτίκ' ἀπολούμεν. Ζε-
 φυρὸς, ἦρα μὲν ἐκ πολλῶ
 καὶ αὐτός. ἀμελῶμεν
 δὲ, καὶ μὴ φέρωμεν τὴν ἰσ-
 ροφίαν, ἐγὼ μὲν αὐτὴν ἔριψα,
 ὡς ποτὶ εἰώθαμεν, τὸν δι-
 σκόν ἐς τὸ αἶψα, ὃ δὲ, ἀπὸ
 τοῦ ταῦτέστι κατὰ πνοῆ-
 σας, ἐπὶ κεφαλῇ τῷ
 παιδί γνέσσει φέρον αὐ-
 τόν, ὡς ἀπὸ τοῦ πληγῆς
 αἵματι τε ῥυθῆναι πολὺ, καὶ
 τοῦ παιδὸς ὀδύς ἀποθα-
 νῆν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν Ζε-
 φυρον, αὐτίκα ἡμιανέμῳ
 κατὰ τόξους, φύγον
 πρὸς ποταμὸν ἄχρι τοῦ
 ὄρεος. τῷ παιδί, καὶ τά-
 φορ ἐχωσάμεν γὰρ ἀμύ-
 κλαις, ὅπως δὲ ἴσκει αὐτὸ
 κατέβαλε. καὶ ἀπὸ τοῦ αἵμα-
 τος αὐτοῦ ἀναδουῶσαι
 τὴν γλῶσσαν ἐποίησα, ἥδ' ἴσκει

cidit. Mer. Quomodo cupio
 . n. audire rationē hanc. Ap.
 Disco ludere discebat, atq; e-
 go unā cū illo ludebam. Cæ-
 terum uentorum omniū pes-
 smē periturus Zephyrus a-
 mabat quidem longo tempo-
 re etiam ipse illum. Verum
 neglectū, et illū sui contem-
 ptū nō ferente: ego quidem,
 quemadmodum consueuera-
 mus, discum in altum iacula-
 bar, ille autem deorsum Ta-
 ygeto spirans, ablatum hunc
 in caput puero inflixit, ita
 ut ex ea plaga et cruor ma-
 naret affatim, et ipse puer
 statim moreretur. Ego uerò
 Zephyrum statim ultus sum
 confixum sagittis, fugiens
 tem ad montem usq; perse-
 quendo. Puerο autem et tu-
 mulum extruxi Amyclis ubi
 discus eum prostrauit, et ut
 Tellus ex sanguine florem
 gigneret, curavi, suauissimū
 illum

Ἐρμῆ, καὶ θύανθ' ἴσατο
αὐδ' ἰωρ' ἀπάντων, ἔτι καὶ
γράμματα ἔχον, ἐπαίᾳ
ζόντα τῷ νεκρῷ, ἄρ' αἰ σοὶ
αλόγως λελυπῆσθαι δο-
κῶ; Εἰ. ναὶ ὦ Ἀπολλοῦ.
ἦδ' αἰς γὰρ θνητῶν πεποι-
κμένον τὸν ὀρώμενον, ὥς τε
μὴ ἄχθ' ἀποθανόντων.

Εἰμὲ καὶ ἀπόλλω-
ν.

Τὸ δὲ καὶ χολῶν αὐτῶν
ὄντα ἠφαιστον, καὶ τέχνῃ
ἔχοντα βανάυσον, ὦ Ἀπολ-
λου, τὰς λαλίστας γεγα-
μηγῆναι, τίω τε Ἀφροδί-
τῃ καὶ τίω χάρῃ; Ἀπο-
δύποσμίαις ὦ Ἐρμῆ, πλὴν
ἐκείνο γὰρ ἐγὼ θαυμάζω, τὸ
αὐχέσθαι σινυῖσας αὐτῷ,
καὶ μάλιστα ὅταν ὀρώσῃ
ἰδρωτὶ ῥέοντιν εἰς τὴν
λαμίνον ἐπικεκνυφῶτα,
πολλῶ αἰβάλλῃ ἐπὶ
τῷ προσώπῳ ἔχοντα, καὶ

illum quidem Mercuri, atq;
omnium florētissimum, præ-
terea et literas quasdam ha-
bentem, quæ mortuū ipsum
quasi deplorant. Nū tibi igitur
præter rationem mœ-
stus esse uideor? M. Sanè ue-
rὸ Apollo. Noras enim mor-
talem te comparasse amasti
tibi. Quare dolere nō debes,
mortuo iam illo.

Mercurij ὃ Ἀπολλίν.

Itan' autem Vulcanū, cū
ὃ claudus ipse sit, ὃ artem
adeo fabrilem ὃ contemptā
exerceat Apollo, pulcherri-
mas duas uxores duxisse, Ve-
nerem atq; Gratiam? Ap. Fe-
licitas quædam Mercuri.
Ceterum illud miror, quod
cum illo rem habere susti-
nent, ὃ maxime quando ui-
dent sudore fluentem, in for-
nacem demittere atq; incur-
uare sese, multa adeo fuli-
gine facie illius oppleta.

Et

ὅμῃς τοιούτου ὄντα αὐ-
 τὸν, πῶς ἄλλοι σὶ τε, καὶ
 φιλοῦσι, καὶ συγκαθύ-
 σιουσιν. Εἰς τὸ τοῦ αὐτοῦ
 ἀγανακτῶ, καὶ τῷ Ἡφαί-
 στῳ φθονῶ, σὺ δὲ κόμα ὦ
 Ἀπολλοῦ, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ
 κάλλει φρόνας, καὶ γὰρ ἐπὶ
 τῇ δύεξίᾳ καὶ τῇ λύρᾳ.
 εἴτα ἐπιστὰν λοιμᾶσθαι
 δέοι, μόνοι καθύδ' ἡσθα-
 μεν. Απο. ἐγὼ δὲ καὶ ἄλ-
 λως ἀναφροσύνης εἰμι εἰς
 τὰ δρωτικά. καὶ δύο γοῦν,
 οὓς μέλιστα ὑποβρυγαπι-
 σα, τὴν δάφνην καὶ τὸν
 γάκινθον, ἢ μὲν ἀποδύ-
 σθαι σκεῖ με, καὶ μισεῖ, ὥς
 εἰλετο ξύλον γενέσθαι μαλ-
 λον ἢ ἐμοὶ σωεῖναι: ὁ δὲ
 ὑπὸ τῷ δίσκῳ ἀπώλετο.
 καὶ νῦν αὐτ' ἐκείνων σε-
 φαίνεις ἔχει. Εἰς ἐγὼ δὲ ἥδη
 ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην.
 ἀλλ' ὅ γε αὐχέρ. Απο. οἶ-
 δα. καὶ τὸν Εἰμαφρόδι-
 τος

*Et tamen talis ipse cum sit,
 amplectuntur ipsum, et o-
 sculantur, et una dormiunt.
 M. Hoc et ipse indignor, et
 Vulcano inuideo. At tu co-
 mam nutri Apollo, ac citha-
 ram persona, animum ob
 pulchritudinem elatum at-
 que superbum præ te ferēs,
 et ego etiam ob habitudi-
 nem corporis et lyram. Ce-
 terum ubi cubitū eundū sue-
 rit, soli dormiemus. Ap. Ego
 uero alias quoq; habeo Vene-
 rem minus propiciam ad res
 amatorias. Quippe quos du-
 os maximè præter ceteros
 amavi, Daphnen et Hyas-
 cinthum: eorum, illa quidem
 effugit, atq; odit me, adeo ut
 in arborem conuerti maluc-
 rit, quàm mecum rem habe-
 re, hic aut à disco interfectus
 est, et nūc pro illis, coronas
 habeo. M. At ego iam aliquā-
 do Venerem. sed nō oportet
 gloriari. Ap. Noui, atq; etiā*

τοῦ ἐκ σὲ λέγεται τε τοῦ
 κενῶν. πλὴν ἐκεῖνό μοι εἶ-
 πε, εἴ τι οἶδα, πῶς ὀφείλω
 τυπείν Ἀφροδίτην; ἤ
 ἔστι, ἢ ἡ χάρις ταύτης; Εἰ.
 ὅτι ὦ Ἀπολλοῦ ἐκεῖνη μὲν
 αὐτῷ γὰρ τῇ Λήμνῳ σὺν-
 εἴη, ἡ δ' Ἀφροδίτη γὰρ τῷ
 οὐρανῷ. ἄλλως, ποῦ τὸν
 ἄρ' ἔχει τὰ πολλὰ, ἡ δ'
 κείνη ὁρᾷ. ὥς ὅτι λίγου αὐ-
 τῇ τῷ χαλκίῳ τὸν μέ-
 λε. ἀπο. καὶ ταῦτα οἶε
 τὸν Ἡφαίστου εἰσθῆναι;
 Εἰ. οἶσθ' ἄλλὰ τί ἀνδρα-
 σαι δυνάσκειτο, γυναικῶν ὁ-
 ρῶν νεανίαν, καὶ στρατιώ-
 τῳ αὐτόν; ὥς ὅτι τὴν ἡσ-
 χίαν ἄγει, πλὴν ἀπειλῇ
 γὰρ δίδωμά τινα ἐπιμνησ-
 νήσασθαι αὐτοῖς, καὶ συλ-
 λήψαι, σάτυρον δὲ σά-
 ἐπὶ τῇ οὐνῃ. ἀπο. ἐκ
 οἶδα. ὅθεν μὲν δ' αὖ αὐ-
 τὸς ὁ φυλακισμένος
 εἶναι

Hermaphroditum ipsū ex te
 aiunt peperisse ipsam. Verū-
 tamen illud mihi dic, si nosti,
 quomodo nō emulatur Ve-
 nus Gratiā, aut cōtrā illa Ve-
 neremur M. Quoniam, Apol-
 lo, illa in Lemno cū ipso con-
 suetudinem habet, Venus autē
 in cælo, præsertim quod cū
 Marte plerumq; uersatur,
 atq; illū amat. Quapropter
 non ita multum fabrum is-
 stum curat. A. Atq; hæc pu-
 tat ipsum Vulcanum scire.
 M. Scit sed quid agat cū ro-
 bustū adeo adolescentem, et
 prætereamilitarē ipsum esse
 uideat. Quare silentiū agit,
 nisi q; minatur quidē uincula
 quædā excogitasse contra il-
 los sese, ipsq; ipsos compre-
 hensurum esse, circumdato
 ueluti retibus quibusdam le-
 sto. Apol. Nescio sanē, opta-
 rim uerò me ipsum esse eum,
 qui comprehendetur.

Ἡρας καὶ Ἀντοῦς.

Καλὰ μὲν γάρ, ὦ Ἀντοῦ,
καὶ τὰ τέκνα ἐτεκόθ' τῷ
Διὶ. Ἀν. ὅ παῖσαι ὦ Ἡρα
τρυφῶντες ἀκρίβην διωκόμε-
θα, οἱ ὅθ' ὁ Ἡρακλῆος ὄσιν.
Ἡρα, ἀλλ' οὐτ' ὅ μὲν ὁ Χω-
λός, ὁ μὲν γὰρ χρηστός γε ὄσι,
τεχνίτης ὡρᾷς, καὶ
διατεκόσμεθ' ἡμῶν
τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν Ἀ-
φροδίτῃν ἔγχε, καὶ αὐτῇ
σάζεται πρὸς αὐτῆς. οἱ
δὲ σοὶ παῖδες, ἡ μὲν αὖ-
τῶν ἀργυρική, πέρα τοῦ
μέτρου, καὶ ὄρεθ', καὶ
τὸ τελευταῖον δὲ τὴν
Σκυθίαν ἀπελθῶσα, πάν-
τῶν ἰσάσιν οἷα ἐδίει ξε-
νοκτονῶσα, καὶ μιμη-
νὴ τοὺς Σκύθας αὐτοὺς,
ἀνδρωποφάγους ὄντας.
ὁ δ' Ἀπόλλων προαποῖ-
ται μὲν πάντα ἐδίει, καὶ
τοξόειν καὶ λιθαρ-
εῖν, καὶ ἰατρός εἶναι, καὶ

Iunonis & Lato-
nae.

Pulchros enim uero La-
tona & liberos procreasti
Ioui. La. Non enim omnes, ὁ
Iuno, tales parere possumus,
qualis Vulcanus est. Iuno. At
hic claudus quidem, utilis
certè tamen est, cum sit arti-
fex optimus, ac coelum nobis
exornauit quoq; Veneremq;
uxorem duxit, à qua & stu-
diose obseruatur. Contra
autem tuorum liberorum,
altera quidem uirilis ultra
modū, & montiuaga est, &
postremò in Scythiam quoq;
profecta, omnes sciunt, qua-
lia comedat, hospites ma-
ctando, ac Scythias ipsos
imitando, qui humana car-
ne uescuntur. Apollo au-
tem stimulat quidem omnia
scire sese, & iaculari, &
cithara canere, & medi-
cum esse & uaticinari. Et
oracu-

μαντρίεσθαι. καὶ κατα-
 σπασάμεν ἐργασίῃα. ἢ
 μαντικῆς, τὸ μὲν γὰρ Δελ-
 φοῖς, τὸ δὲ γὰρ Κλάρω καὶ
 γὰρ Διδύμοις, ὅθεν πατὰ
 τοὺς χρωμένους αὐτῷ, λο-
 ξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζον-
 τα πρὸς ἐκάτερον. ἢ
 ἐρωτήσεως ἀποκρινόμε-
 νῳ: ὡς ἀκινδύου εἶναι
 τὸ σφάλμα: καὶ πλουτεῖ
 μὲν ἂν τῷ τοιούτου. πολ-
 λοι γὰρ οἱ ἀνόντοι, καὶ
 παρέχοντο αὐτοὺς λα-
 ταγόντ' εὐεδοῦναι. πλὴν οὐκ
 ἀγνοεῖται γὰρ ὑπὸ τῶν
 σωετωτέρων, τὰ πολ-
 λά τ' ὁρατὸν μὲν. αὐ-
 τὸς γὰρ ὁ μάντις ἤγ-
 νόει, ὅτι φονδύσει μὲν τὸν
 ἐρωμένον τῷ δίσκῳ. οὐ
 πρὸς μαντρίεσθαι δὲ, ὡς
 φέρεται αὐτὸν ἡ δ' ἄφρη,
 καὶ ταῦτα ὅτι καλὸν καὶ
 κομῆτ' ὄντα. ὡς ἔχ' ὅρῳ,
 καὶ

oraculorum officinis aper-
 tis, altera Delphicis, altera
 Clari et Didymis, decipit
 consulentes se, obliqua, et
 in utranque partem qua-
 stionis propositae inclinans
 respondendo, ne videli-
 cet erroris possit damnari,
 atque ita ex hoc questum fa-
 cit, et ditescit. Multi enim
 amentes sunt, sequi ipsos ex-
 hibent praestigijs deluden-
 dos. Verum non ignoratur
 utique a prudentioribus, quod
 pleraque falsa ac ficta dicti-
 tet. quippe ille ipse uates ig-
 norabat, quod interfecturus
 amasium suum esset disco:
 neque praedixerat ipse sibi,
 quod fugitura ipsum esset
 Daphne, idque adeo formo-
 sum atque comatum. Quare
 non uideo, qua causa pulchri-
 ores liberos te quam Nio-
 ben illa, procreasse putaris.

καδᾶτι καλλιτεκνοτέρᾳ
 τῆς Νιόβης ἰσοφας. Λη.
 ταῦτα μὲν τοι τὰ τέκνα
 ἢ ξυνοκτόνῃ καὶ ὁ ψυ-
 δᾶμαντις, οἶδρα, ὅπως λυ-
 πῆ σε ὁρῶμενα γν' τοῖς θε-
 οῖς. καὶ μάλιστ' ὅταν ἢ μὲν
 ἐπαίνῃται δὲ τὸ καλόν·
 ὁ δὲ κιδαρίζει γν' τῷ συμ-
 ποσίῳ, θαυμαζόμενῃ
 ὑφ' ἀπάντων. Ηρ. ἐγέλα-
 σα ὃ Λητοῖ, ἐκένῃ θαυ-
 μαστός, ὅν ὁ Μαρσύας (εἰ
 τίς δίκαια αἰμοῦσαι δι-
 κᾶσαι ἠδελον) ἀπίστευ-
 ρον αὖ, αὐτὸς κρατῆσας
 τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ λαῖα
 σοφιδεῖς ὁ ἄδλιθ' ἀπό-
 λωλον, ἀδίκως ἀλούς. ἢ δὲ
 κελήσου παρθένος οὐτω
 καλήν ὄντα, ὥς τε ἐπεὶ ἔμα-
 θον ὁφθαλμοῖς ὑπὸ τῷ Ακ-
 ταιῶν, φοβηθεῖσα μὴ ὁ
 νεανίσκος θύγατρού σου
 τὸ αἶσχ' αὐτῆς, ἐπα-
 φῆκεν αὐτῇ τὴν κύναν.

Lat. At uerò liberi hi, ho-
 spitum mactatrix ista uide-
 licet, et mendax uaticina-
 tor ille, scio quo pacto mor-
 deant te, dum conspiciuntur
 inter deos, et maximè, quan-
 do hæc quidem ob pulchritu-
 dinem laudatur, ille autē ci-
 tharam personat in conui-
 uio, omnibus ipsam admira-
 tione prosequētibus. Iu. Ne-
 que orisum continere Lato-
 na. Illum ne admirantur et
 Quem Marsyas (si iuste mo-
 dō iudicare Musæ uoluiss-
 sent) excoriat, ut qui ipse
 in Musæa uicerat. nūc frau-
 de circumuentus miser ille
 periit, iniuste sanè damna-
 tus. Illa uerò formosa tua
 uirgo, ita formosa nimirum
 est, ut, posteaquā animaduertit
 se se conspectam ab Actæone
 fuisse, uerita ne adolescens
 ille, turpitudinem ipsius euul-
 garet, immiserit illi canes.

Vt in-

ἔγω γὰρ λέγειν ὅτι οὐδὲ τὰς
τεκούσας ἐμαυτοῦ, παρ-
θινῶ γε καὶ αὐτὴ οὔσα.
Λη. μέγα ὦ Ἥρα φρονεῖς,
ὅτι ξύνει τῷ Διὶ, καὶ συμ-
βασιλύεις αὐτῷ, καὶ δια-
τρίβεις ὑβρίζεις ἀσθεῖς.
πλὴν ἀλλ' ὅψομαι σε μετ'
ὀλίγου αὖθις δ' ἀκρόνου-
σαν, ὅπως σε καταλι-
πών, ὅς τιν' ἔλῃ κατ' ἡ-
ταιρῶν ἢ κύκνῳ γυνό-
μενῳ.

Ἀπόλλωνῳ καὶ

Ερμῇ.

Τί γελάς ὦ Ερμῆ; Ερ.
ὅτι γελοῖότατα ὦ Ἀπολ-
λον εἶδος. Ἀπο. ἐπεὶ οὖν,
ὥς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔ-
χω ξυγχαλᾶν. Ερ. ἢ ἀφρο-
δίτη ξυνοῦσα τῷ Ἀρῷ,
κατελκπῆται, καὶ ὁ Ἥφαι-
στῶς ἔδρασε αὐτοὺς ξυλ-
λαβών. Ἀπο. πῶς; ὕδ' ὅ-
γὰρ π' ἐρεῖν ἔοικας. Ερμ.
ἐκ πολλῷ, οἶμαι, ταῦτα
εἰδώς

Vt interim non dicam, quod
neq; parturientib. obstetri-
catu fuisse, si uirgo utiq;
et ipsa foret. Lat. Valde a-
nimo elato es Iuno, eo quod
cum Ioue concumbis, et una
cum eo regnas, et propte-
rea absq; metu. contumelio-
sa es Veruntamen uidebo te
non ita multo post rursus
lachrymantem, quando, te
relicta, in terram descende-
rit ille, in taurum aut cygnū
conuersus.

Apollinis et Mercurij.

Quid rides Mercuri? M.
Quoniā maximè ridicula A-
pollo, uidi. Apol. Dic igitur,
ut et ipse auditis illis, tecum
ridere possim. Merco. Venus
cum Marte concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus
comprehensos illos uinculis
cōstrinxit. Apo. Quomodo?
Suaue enim quiddam distu-
rum uideris. Mer. Longo iam

σας τὰς θεάς, ἐπιδείκνυται τῶν μοιχείαν αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέρωθεν ἑκαστὸν ἐκείνου ἐκείνῳσι. καὶ τὸ θεῖα μαῖα ἡδιστὸν ἐμοὶ ἔδοξε, μόνον οὐκ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον. Α. ὁ δὲ χαλκὺς ἐκείνῳ, ὅκ αἰδέσθῃ καὶ αὐτὸς ἐπιδαικνύμενῳ τῶν αἰσχύνῳ τῷ γάμῳ; Ερ. μὰ Διὶ ὅσῃ καὶ ἐπιγελάσῃ αὐτοῖς ἐφεσῶς. ἐγὼ μὲν τοι, εἰ χερσὶ τὰ ληθῆς εἰπῶν, ἐφθόνοαυ τῷ Ἀρεῖ, μὴ μόνον μοιχεύσαντι τῶν ἑκατέρωθεν θεῶν, ἀλλὰ καὶ δευτέρωθεν αὐτῆς. Α. πῶς οὐκ αὐτὴ καὶ δευτέρωθεν αὐτῆς; Ερ. σὺ δὲ ὅκ αὐτὴ Ἀπολλῶν; ἰδὲ μόνον ἐπελθῶν. ἐπαίνεσθαι γὰρ σε, ἢ μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς οὐκ ἐστὶν εἰς αὐτὸν.

catls dijs, spectandū ipsi exhibuit adulterium. Illi autem nudi ambo, & colligati mutuo, inclinatis deorsum capitibus, erubescabant. Atq; adeo spectaculū hoc dulcissimum mihi uisum est, cū tantum non ipsum opus exhiberet. Apo. At scire ille, an nō pudore afficitur etiam ipse, cum spectandam ita exhibetur turpitudinem coniugij? Me. Minime uerò: quippe qui etiam arrideat ipsis astans. Ego uerò (scilicet uerum dicendum) inuidebam Marti, non solum quod cum formosissima dea adulterium exercuisset, sed etiam, quod colligatus cum ipsa uideretur. Apol. Proinde & tu ligari hoc patēdis sustineres? Mer. Tu uerò non; Apollo? Accede modo et uide. collaudabo te, si non eadem ipse quod optabam, ubi uideris.

Ἡρας καὶ Διός.

Εγὼ μὲν ἡσχυρόμην αὖ
ὦ Ζεῦ, ἔμοι τοιῷτ' ὧ
ἦος, θῆλυς ὄντω, καὶ διεφ-
θαρμέν' ὑπὸ φιλίας.
μητρὰ μὲν ἀναδεδεμέ-
ν' ὧ τῷ κόμην, τὰ πολ-
λὰ δὲ μαινομένας γυναι-
ξίσι σιωῶν, ἀβρότ' ὄντ' αὖ-
τῶν ἡκίων, ὑπὸ τυμπά-
νοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμ-
βαλοῖς χοροῦν. καὶ ὅλως
παντὶ μάλλον ἰοικώς, ἢ
σοὶ τῷ πατρὶ. Ζ. καὶ μὲν
ὁτός γε ὁ δηλυμήτρης, ὁ
ἀβρότερος τῶν γυναι-
κῶν, ὁ μόνον, ὦ Ἡρα, τῷ
Λυδῷ ἡγερώσατο, καὶ
τὸς Λατοικῶντας τὸν
Τμῶλον ἔλαβε, καὶ τὸς
Θράκας ὑπεργάγετο: ἀλ-
λὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας,
τῷ γυναικίῳ τῷ τῷ στρα-
τιωτικῷ τὸς τε ἑλεφαν-
τας ἑλέ, καὶ τῆς χώρας
ἡκράτισε, καὶ τὸν βασι-

Iunonis & Iouis.

Equidem erubescerem
Iupiter, si mihi talis esset fi-
lius, effœminatus adeo, &
perditus ebrietate: qui &
mitra religata coma ince-
dit & plerunque cum infœ-
nis mulieribus consuetudi-
nem habet, mollior ipse il-
lis, ad tympana & tibias &
cymbala saltans: denique
cuius magis, quàm patri
tibi similis. Iupiter. At ue-
ro hic nutritus & mulieros-
us non solum, ô Iuno, Ly-
diam subegit, & eos qui ad
Tmolium habitant, cepit,
prætereaq; Thracas sibi sub-
iecit: verum etiam contra
Indos profectus, cum mu-
liebri isto exercitu, & ele-
phantos cepit, & terra po-
titus est, ipsumq; regem, qui
aliquantulum resistere ausus
fuerat,

λῆα πρὸς ὀλίγον αὐτισλῶ
αι τολμήσαντα, αἰχμᾶ-
λωτον ἀπώγαγε. καὶ ταῦ-
τα ἀπαντὰ ἐπράξεμ, ὁρ-
χόμενος ἅμα καὶ καρδίῳ,
δύεσσις χρώμινος λιπ-
νοῖς, μέθυ, ὡς φῆς, καὶ
γυμνασίου, εἰ δὲ τις ἐπιχέ-
χησε λοιδορίας αὐτῷ,
ὑβρίσας δὲ τὴν τελευτῶν
καὶ τὸν ἐτιμωρήσατο, καὶ
καταδύσας τοῖς λῆμα-
σι, καὶ διασπαδῶσαι ποι-
ήσας ὑπὸ τοῦ μητρὸς ὁ-
σῶν κερὸν, ὁρᾷς ὡς αὐ-
θρῆα ταῦτα, καὶ οὐκ ἀ-
νάξια τῷ πατρὶ: εἰ δὲ
παιδεία καὶ τρυφὴ πρὸς
σὺν αὐτοῖς, οὐδὲς φέ-
νεται, καὶ μάλιστα εἰ λογί-
σαιτό τις, οἷος αὐτῶν
ἔσται ἢ, ὅπου ταῦτα με-
θύων ποιεῖ. ἤρα. σὺ μοι
δοκῆς ἐπαινέσεις, καὶ
τὸ ἔνσημα αὐτῷ τὴν ἀμ-
πύλον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ

fuerat, captivum abduxit.
Atque hec omnia fecit, sal-
tans pariter et choream du-
cens, hastis utendo bедера-
ceis, ebrius interea, ut als,
atque furore correptus.

Quod si uero quispiam illi
conuiciari aggressus sit, con-
tumeliose de sacris illius lo-
quendo, etiam hunc ulcisci
solet, uel palmitibus ipsum
implicando, uel a matre,
perinde ut hinnulum, lace-
rari faciendo. Vides quam
uirilia hec, et me patre mi-
nimè indigna. Si uero lusu-
bus quoque et delicijs inter
hec indulget, non est, quod
inuideas, presertim si quis
cogitet, qualis hic sobrius
futurus esset, quando ebrius
hec facit. Iup. Tu mihi ui-
deris etiam laudare inuen-
tum ipsum, uitem et ui-
num, idque cum uideas, qua-

D s lia

ταῦτα ὄρων, οἷα οἱ μεθυ-
 σάντες ποιοῦσι, σφαλ-
 λομένοι, καὶ πρὸς ὕβρι
 τρεπόμενοι, καὶ ὅλως με-
 μλωτόν τ' αὖ τοῦ πόντου.
 τοῦ γοῦν Ἰκάριου, ὃ πρὸ
 τῶν ἑσθλακῶν ἐκλήμα, οἱ
 συμπόται αὐτοὶ διέφθα-
 ραν, παίωντες τὰς δι-
 κέλλαις. Ζ. οὐδὲν τοῦτο
 φέρεται γὰρ οἶνον ταῦτα,
 οὐδὲ δ' αὖ Διόνυσος ποιεῖ, το
 δὲ ἄματρον ἐν πόσει, καὶ
 τοῦ πέντε τοῦ ἐκλήμα ἔχον-
 τ' ἐμφανῆσαι τ' ἀκρά-
 τος. ὅς δ' αὖ ἐμμετρα πίνῃ,
 εὐαρώτορ ὅν μιν, καὶ ἡδὲ
 οὐ γινώσκ' αὖ. οἶον δὲ ὁ ἱ-
 κάρης ἐπαθῇ, ὅστις αὖ
 ὀργάσασατο ὅστις τῶν
 συμποτῶν. ἀλλὰ σὺ ἐτι-
 μολογῇ εἰς εὐκλείας ὡς Ἡρα,
 καὶ Σεμέλης μνημονόει,
 εἴη διαβάλλεις τ' αὖ
 ὅσα καλέσεις.

φρο-

num. idq; cum uideas, quae
 lia inebriati isti facit, ti-
 tubantes, et ad contumeliam
 prolabentes, et in summa,
 insanientes prae uino. Itaque
 et Icarium illud, ubi primo
 donauit palmitem, ipso com-
 potiores perdidierunt et den-
 tes lignibus. Iu. Nugas an-
 gis: Non enim uinum istas
 neq; Baechus efficit: sed im-
 moderatus potus, et ultra
 quam decet, et satis est, re-
 pleri mero. Ceterum si quis
 moderate bibat, hilarior ille
 quidem et suauior fieri so-
 let. Qualia uero Icarium
 passus est, tale nihil ulli com-
 potorum fecerit. Sed tu dea
 Iocypia affici uideris, ac Se-
 melerem inisci, Iuno. Siqui-
 dem eas Bacchi res calumni-
 ur, quae sunt omnium pul-
 cherrimae.

Vine

Αφροδίτης καὶ Ἐρω-
τος.

Τί δ' ἂν ποτε ὦ Ἐρως, τὸς
μὴν ἄλλους θεὸς καταγωνί-
νισω ἅπαντας, τὸν Δία,
τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλων,
τὸν Πλούτων, ἐμὲ τὴν Ἥραν,
μόνην δὲ ἀπὲρ ἔλθω.
ἄς καὶ ἐπ' ἐκείνους ἅπαν-
τες μὴ σοὶ ἢ δ' ἄρ, λεγὼν
δὲ οἷσάν ηἱ φασί τρεῖς, σὺ δὲ
ἄτοξος εἶ καὶ ἄσχολος
ἔρως. δ' ἐδ' ἵα ὦ μῦτ' ὅρ' αὖ-
τις. φοβόρα γὰρ ὄσι, καὶ
χαροπὴ, καὶ δ' αὖτ' ὅς τιν'
δρακὼν ὅπου ταν οὐκ ὄντι
παύλας τὸ τόξον ἵω ἐπ'
αὐτὸν, ἐπισείουσιν τὸν
λόφον, ἐκπλήττω με, καὶ
ὑπὸ τρουμ' γίνομαι, καὶ
ἀπορροῖ μὲ τὰ τοξώματα
ἐκ τῶν χειρῶν. Ἄφρ. ὦ Ἄ-
ρως γὰρ σὺ φοβόρα τὰς
ἡν; καὶ ὁμῶς ἀφώπλισας
αὐτοῖν, καὶ νυκίη κας; Ἐρ-
ως. ἐκείν' ἐκὼν προσ-
σέταί

Veneris et Cupidinis.

Quid tandem in causa est,
Cupido, ut cū reliquos Deos
omnibus adortus expugnare,
Iovem, Neptunum, Apollin-
em, Iunonem, me denique
matrem, ab una Minerva
temperes: utq; adversus hanc
nec ullum habeat incendium
tua sax, et iaculis uacua sit
pharetra, tū ex ipse arcu ca-
reā neq; iaculari noris? Cu.
Equidem hanc metuo, ma-
ter, est enim formidabilis
truculentoq; aspectu, ac fe-
rocitate quadam supra mo-
dum uirili. proinde si quando
tenso arcu petam illam, ga-
leae cristam quatiens, ex-
ue facit me, et tremebundus
fio, sicut arma mihi o mani-
bus excidat. V. Atq; Mars an
non erat ista formidabilior
ex hūc tū superatū ex arma-
sti. Cu. Imo ille cupidē me re-

capit.

σίνεται με, καὶ προσκα-
 λείτῃαι, ἢ ἀδλῶα δὲ ὑπο-
 ράτῃαι αἶ. καὶ ποτε ἐγὼ
 μὲν ἄλλως παρὲς ἤλῃω, πλὴν
 σίον ἔχω, ἢ λαμπύδα.
 ἢ δέ, εἰ μοι πρόσσι, φησὶ,
 νῆ τὸν πάτερ, τῷ δ' ὄρα-
 τῆ σε διακείρασσα, ἢ τῷ
 ποδὸς λαβόμενῃ, καὶ ἐς
 τὸν τάρταρον ἐμβαλῶσα,
 ἢ αὐτὴ διασπασαμένη,
 διαφθερῶ. πολλὰ τοιαῦ-
 τα ἠπειλπέ. καὶ ὄρα δὲ
 σφίμιν, καὶ ἐπὶ τοῖς στήθεσι
 ἔχει πρὸς ὡπὸν τι φοβε-
 ρόν, ἐχίδνας κατὰ κομῶν,
 ὅπου ἐγὼ μάλιστα δ' ἐδία-
 μορμολύηται γάρ με: καὶ
 φύγω ὅταν ἴδω αὐτό.
 Αφ' ἧμα τὴν μὲν ἀδλῶα
 δ' ἐδίας ὡς φῆς, καὶ τὴν
 Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ
 φοβηθεὶς τὸν ἑδραυνόν τῷ
 Διός. αἶ δὲ μῦσαι, διὰ τί
 σοι ἄγρωτοι, καὶ ἔγω βε-
 λῶν εἰσι; ἢ κακῆναι λό-

cipit, atq; ultro etiam inui-
 tat, uerum Minerva semper
 me suspectū habet. Ac ego a-
 liquando obiter præter uo-
 laui, face propius admota, at
 illa, si quidē ad me accesseris,
 inquit, per parētem Iouem,
 quouis modo te cōfecero, aut
 lancea transfixum, aut pedi-
 bus arreptum in tartara da-
 bo præcipitem, aut ipsa te
 discerpam. Plurima item id
 genus cōminabatur. Ad hæc
 acerbis obtuetur oculis ex
 in pectore faciem quandam
 gestat horrendam, uiperis
 comatam. Quam ego magno
 pere formido, territat enim
 me, fugioq; quoties eam a-
 spicio. V. Esto sanē, Miner-
 uam metuis, ut ais, atq; huius
 gestamen Gorgona reformi-
 das, idq; cum Iouis ipsius ful-
 men non formidaueris. Ce-
 terum Musæ quam ob cau-
 sam abs te nō feriuntur, atq;

à tuis

φρὲς ἐπιστάσαι, καὶ τοῖς γό-
 νας προσφαιίνουσιν; Ερ. αἰ-
 δῆμαι αὐτάς, ὃ μῆτορ,
 σιμναὶ γάρ εἰσι, καὶ αἰεὶ
 πρὸς φροντίζουσι, καὶ πόλιν
 ὠσελὺν ἔχουσι. καὶ ἐγὼ
 παρίσταμαι πολλαῖς αὐ-
 ταῖς, ἐκκλημένῃ τῇ πόλει
 μέλῃς. Αφρο. ἔα καὶ ταύ-
 τας, ὅτι σιμναί. τίλιν δὲ
 Ἀρτεμὶν τίνῃ ᾗ ἔκκα οὐ
 πρὸς σέως; Ερ. τὸ μὲν
 ὄλον, ὃ δὲ καταλαβῆν αὐ-
 τὴν οἶόν τε, φεύγῃσαν
 αἰεὶ διὰ τῶν ὁρῶν, εἴτα
 καὶ ἰδίῳ τινα ἔρωτα ἢ
 οὐκ ἔρα. Αφρο. τίνῃ ὃ
 τέκνον; Ερ. θήρας καὶ ἐ-
 λάφῳ καὶ νεβρῶν, αἰετῶν
 τε δολιχόσσοι, καὶ λατὰς
 τοξόβειν, καὶ ὅλως πρὸς
 τῇ τοιούτῃ ὄσιν. ἐπεὶ τὸν
 γε ἀσέλφον αὐτῷ, καὶ
 τοι τοξότῳ καὶ αὐτὸν ὄν-
 τα, καὶ ἐκκλόλον. Αφρο.
 οἶδα

à tuis iaculis tutè agūtènum
 et hæ cristas quatunt, aut
 Gorgonas præcedunt C. Re-
 uereor eas, ô mater. Graues
 .n. sunt, et semp aliquid me-
 ditantur: et cationib. animũ
 intentũ gerũt. quin ipse etiã
 nõ rarò illis assisto, carminis
 suauitate delinitus. V. Esto,
 nec has adorare propterea
 q̃ sint reuerendæ. at Dianam
 qua tandem gratia non uul-
 nerat C. Vt breuiter dicam,
 hæc ne deprehendere quidem
 usquã possum, quippe ppe-
 tuo p mōtes fugitatē, ad hæc
 alterius cuiusdā sui cupidinis
 illa tenetur cupidine. Ven.
 Quo, nate C. Venatu ceruo-
 rũ et hinnulorum, quos infē-
 ctatur ut capiat, ac iaculo
 figat. Ac prorsum tota rerũ
 huiusmodi studio tenetur, ta-
 met si fratrem eius, quãuis et
 ipsum sagittariũ lōgeq; iacu-
 land

οἶδ' αὖ τέκνον, πολλὰ ἐ-
κείνον ἐτόξουσας.

Θεῶν κρίσις, Ζεύς.

Ερμῆ λαβὼν ταῦτ' ἐπὶ τὸ
μῆλον, ἀπιθίδι τὴν φρυ-
γίαν παρὰ τοῦ Πριάμου
παῖδα, τοῦ Βυκόλου (νέ-
μει δὲ ὁ Ἰδῆς γὰρ τῷ Γαρ-
γάρῳ) καὶ λέγει πρὸς αὐ-
τόν, ὅτι σε ὦ Πάρι, κελεύει
ὁ Ζεύς, ἐπειδὴ καλὸς τε
αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐ-
ρωτικά, δικάσαι ταῖς δε-
αῖς, ἢ τις αὐτῷ ἢ καλλίστη;
ὅστις δὲ ἀγῶν ὁ τὸ ἄθλον
ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆ-
λον. ὦρα δὲ ἡδύη καὶ ἑμὶν
αὐταῖς ἀπείναι πρὸς τοῦ
δικαστήν. ἐγὼ δὲ ἀπω-
θῆμαι τὴν δίκαιαν, ἐπι-
σης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν; καὶ
(εἶπε οἶόν τε τῷ) ἡδ' ἔως
αὐτὰς ἀπάσας νυμφικῆς εἰ-
δού. ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη,
μᾶ τὸ καλλιστεῖον ἀπαδ' ὄν-
τα, πάντως ἀπ' ἐχθράν εἰς

lātem. V. Teneo nate: eū sa-
penūero sagitta uulnerasti.

Deorum Iudicium.

Mercuri, accepto hoc po-
mo, abi in Phrygiā, ad Pria-
mi filiū, pastorē armenti (pa-
scit aut in Ida mōte, qua par-
te Gargarum uocāt,) eiq; di-
cito: Iupiter, ὁ Πάρι, iubet te
cum. Et ipse formosus sis, et
rerū amatoriarū doctus, sen-
tentiā ferre iter deas, quæ
nam illarū omnium formo-
sissima sit. Certaminis autem
præmiū, ea quæ uicerit,
pomum accipiat. Iam uerò
iēpus est, ut et ipse uos ab-
eat ad Iudicē. Ego uerò ab-
lego à me arbitriū, ut qui ex
æquo omnes uos amem, ac, si
modo fieri posset, liben-
ter omnes uos uictrices uide-
rem: præsertim cum necesse
sit, qui uni pulchritudinis
summam adiudicarit, eū om-
nio in odium ceterarū plu-
rium

ταῖς πλείοσι, διὰ ταῦτα
 ἔλθ' αὐτὸς ἐκ' ἐπιτάλεις
 ὑμῶν δίκης. ὁ δὲ νιὰ-
 νίας αὐτὰς ὁ φρύξ, ἐφ' ὃν ἄ-
 πτε. Βασιλικὸς μὲν ὄν,
 καὶ γανυμήδης τὸτα φυ-
 γανός. τὰλλα δὲ ἀφελὴς
 καὶ ὄρεθ', κ' ἐκ' αὐτῆς
 αὐτὸν ἀπαφύσσει τοι-
 αύτης δέας. Αφρο. ἐγὼ
 μὲν ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν μῶ-
 μου αὐτὸν ἐπισήσεις ἡ-
 μῶν δίκης, θαρρῶσα
 βαδίζωμαι πρὸς τὴν ἐπί-
 δεξιάν. τί γὰρ αὖ καὶ μω-
 ρισαίό μιν; καὶ δὲ καὶ
 ταῦτα ἀρεσκύν τὸν ἄν-
 θρωπον. Ἡρα. ὅδ' ἡμεῖς ὦ
 Αφροδίτη δειδίαμεν, ὅδ'
 αὖ ὁ Ἀρης ὁ σὸς ἐπιτραπὴ
 τῆς δίκης. ἀλλὰ δεχόμε-
 θα καὶ τὸν, ὅς τις αὖ ἡ, τὸν
 Πάριον. Ζ. ἡ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ
 δύγατ' ὁρῶ σὺ δ' οὐκ εἰς;
 ἀποστρέφῃ καὶ ἐγυθιάς;

rium incurrere. Quare equi-
 dem ipse uobis idoneus index
 non sum. adolescens autē ille
 phrygius, ad quem hinc abi-
 tis, ὅ regio genere na-
 tus est, ὅ Ganymedis huius
 cognatus. Ceterum simplex
 et montanus, neq; quisquam
 illum cognitione hac indi-
 gnum meritò putauerit. V.
 Ego uerò Iupiter, etiam si
 momum ipsum constituas
 nobis iudicem, presenti ani-
 mo itura sum, ad documentū
 mei præbendum. Quid enim
 reprebenderit ille in me? Sed
 oportet etiam hisce placere
 hominem. Iuno. Neque nos,
 Venus timemus quicquam,
 etiā si Mars iste tuus electus
 sit arbiter, sed admittimus et
 hunc Paridum, quisquis est.
 I. Num igitur ὅ tibi eadem
 hæc, filia, placet? quid respo-
 des? auertis te, ὅ erubescis

Est

ἔσι μὲν ἰδίῳ τὸ αἰδ' εἶδαι
 γε τὰ τοιαῦτα ὑμῶν ἢ
 παρθένων, ἐπινόους δὲ
 ὁμῶς. ἄπιτε ὅρ. καὶ ὅπως
 μὴ χαλεπήνητε τῷ δίκαι-
 ῳ αἰ νυνικημενίαι, μηδὲ
 κερὸν γ' ἐπρίψατε τῷ νε-
 ανίσκῳ. ἔ γάρ οἱ οἶόν τε ἐ-
 πίσκες εἶναι καλὰς παρ-
 σες. Εἰ. προῖω μὲν οὐδὲν φε-
 ρυγίας, ἐγὼ μὲν ἤγουν
 μὲν ὅ, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδεί-
 ως ἀπολαθεῖτέ μοι, καὶ βαρ-
 ῖετέ. οἶδα ἐγὼ τὸν Γά-
 ρην, νεανίας ὅς ἐστι καλός, καὶ
 τᾶλλα ἐρωτικός, καὶ τὰ
 τοιαῦτα λείων ἱκανῶς
 τατ' ὅ. οὐκ αὖ ἐκείνῳ
 δικάσσει λακῶς. Αφρο-
 τῶτο μὲν ἄπαρ ἀγαθόν,
 καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, τὸ
 δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δι-
 καστῶ. πότ' ὅρα δὲ, ἄγα-
 μὸς ἐσιν οὗτ' ὅ; ἢ καὶ γυ-
 νή τις αὐτῷ σῶν ἐστι; Εἰ.
 οὐ παρ' ἑλῶς ἄγαμὸς ὅστις,

Est quidem istud peculiare
 virginibus vobis, uerecundia
 afficios talia, sed tamen au-
 niks. Abite igitur. Ac uide-
 te, ne infensores fiat is iudici,
 que uicta fueritis, ne ne mal-
 li aliq. inferatis adolescentu-
 lo. Neq. enim fieri potest, ut
 equaliter oēs formosa sitis.
 M. Procedamus ergo rectā
 uersus Phrygiā. Ac ego qui-
 dem praeibo, uos aut nō lente
 ex sequimini me, ex bono a-
 nimo este. Noui ego Paridem
 hunc: adolescens est formo-
 sus, ex q. ad cetera attinet,
 amorī deditus, ex ad talē dis-
 ceptanda maximē idoneus.
 neq. ille iudicauerit malē.
 V. Hoc quidem totū benē, a-
 deoq. pro me narrae, iustum
 nobis esse iudicem. Vtrū au-
 tem ex uxore adhuc caree
 bicc an ex mulier quēpiam
 utitur eius cōsuetudine. M.
 Nō omnino absq. uxore est

Ve-

ὦ Αφροδίτη. Αφρ. πῶς
 λέγεις; Ερ. δοκεῖ τις αὐτῷ
 συνοικεῖν ἰδαιὰ γυνή, ἰ-
 κανή μιν, ἄγροικον δὲ, καὶ
 δεινῶς ὄρειον. ἀλλ' ὅσφο-
 δρα προσέχειν αὐτῇ τοια-
 κε. τί νυν οὐ γινέσκει
 ταῦτα ἐρωτᾷς; Αφροδ.
 ἄλλως ἥρομαι. Αθρ. παρα-
 πρεσβύεις ὧς εἶπες, ἰδία
 ταύτη κοινολογέμεν;
 Ερ. ὅστις ὦ Αθλυνᾶ Δει-
 νόμ, ὅδε καὶ ὑμῶν. ἀλλ'
 εἴρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ γάρ-
 ρος ὄειν; Αθρ. ὥς δ' ἢ τί
 τὸ το πολυπραγμονοῦ-
 σα; Ερ. ὅκ οἶσθα. Φησὶ δ'
 οὐ γὰρ ὅτι ἄλλως ἐπελθόν,
 ὅκ ὀξεπίτηδον ἤρετό
 με. Αθρ. τί οὐ γὰρ ἄγαμος
 ὄειν; Ερ. οὐ δοκεῖ. Αθρ.
 τί δέ; τῶν πολεμικῶν
 ὄειν αὐτῷ ἐπιθυμία; καὶ
 φιλόσοφος τις, ἢ τὸ παῦ-
 βονόλον; Ερ. τὸ μὲν
 ἀληθές ὅκ, ἐγὼ λέγειν.

Venus. Ven. Quod hoc dicit
 Me. Videtur quaedam cum eo
 habitare mulier Ideia, sic sa-
 tis formosa, ceterum rusti-
 ca, atque admodum monta-
 na. Sed non admodum cu-
 rare illam uidetur. Sed qua-
 de causa hac interrogas? V.
 Ita temere in mentem uenit.
 Min. Male legationem o-
 bis, heus tu, qui priuatim
 cum hac consilia conferas.
 Merc. Nihil periculi est mi-
 nerua, neque contra uos. Sed
 interrogabat me, an sine u-
 xore Parks esset. M. Quam-
 obrem igitur hoc superstiti-
 ose adeo illa curat? Mer. Ne-
 scio, Ait illa quidem sibi te-
 mere ita in mentem uenisse
 hoc, neque ex cōposito inter-
 rogasse me. Mi. Quid ergo
 caret ne uxore adhuc? Mer.
 Non uidetur. M. Quid autē
 Bellicæ ne rei studio aliquo
 tenetur, atque amans gloriæ
 E este

εἰκάσειν δὲ χεῖρ, νέον ὄντα,
 καὶ τῶν ὀρέγεσθαι τυ-
 χεῖν, καὶ βδελύσθαι αὐτὸν
 τὸν πρῶτον εἶναι κατὰ
 τὰς μάχας. Αφρο. ὀρέσ;
 ὅδ' ἐγὼ μέμφομαι. ὅδ' ἐ-
 πρὸς ἐγκαλῶ σοι, τὸ πρὸς
 ταύτῃ ἰσθίᾳ λαλεῖν.
 μεμψιμοίρων γάρ, καὶ ὅκ
 Αφροδίτης τὰ τοιαῦτα.
 Ερ. κ' αὐτὴ σχεδὸν τὰ αὐ-
 τὰ με ἤρετο. διὸ μὴ χαλε-
 πῶς ἔχε, μήδ' οἴου μεο-
 ρεκτεῖν, εἴτι καὶ ταύτῃ
 κατὰ τὸ ἀπλουῖ ἀπε-
 κρινάμην. ἀλλὰ μετα-
 ξὺ λόγων ἥδη πολὺ πρὸν
 οὐδὲν, ἀπὸν πάσα μὲν
 τῶν ἀσέβων, καὶ σχεδὸν
 γε κατὰ πλὴν φρυγίαν
 ἐσ μὲν. ἐγὼ δὲ καὶ πλὴν
 ἰδίων ὄρω, καὶ τὸ ἰάεσθαι
 ὅλον ἀκρίβως. εἰ δὲ μὴ ἐ-
 ξαπατώμαι, καὶ αὐτὸν
 ὑμῶν τ' ὀικαστὴν τ' ἰά-
 εσθαι.

est an nihil aliud quam bu-
 bulcus est Mer. Verum qui-
 dem non possum dicere. Con-
 iecturam autem facere licet,
 iuuenis cum sit, etiam has res
 consequi illū cupere, ac uel-
 le precipuum in praelijs esse
 se. V. Vides nihil ego nunc
 conqueror, neq; crimini uer-
 to tibi, quod cū hac seorsim
 nunc loqueris. Querulorum
 enim hoc, non Veneris. Mer.
 Etiam hac fermē eadem in-
 terrogauit me, quam obrem
 grauitur ne feras, neque putes
 eo minus cōsecuturā esse te,
 q; huic quoq; simpliciter et
 absq; dolo respondi. Verū in-
 terta dū sermones cedimus,
 iā multum progressi, reliqui-
 mus post nos stellas, et pro-
 pmodū Phrygiam contigi-
 mus. Ego uerò etiam Idam
 uideo, adeoq; totū planē Gar-
 garum, et nisi fallor, ipsum
 quoq; indicem uestrum Pari-
 dem.

διμ' Ἡρ. ὁπῶς δὲ ὄζει; ὃ γὰρ
 λαῖμοι φαίνονται. Ερ. ταῦ-
 τε ὦ Ηρα, πρὸς τὰ λαῖα
 σκόπει, μὴ πρὸς ἀκρῶ τῷ
 ὄρει. παρὰ δὲ τὴν πλοῦ-
 ράν, ὃ τὸ ἀντρον, καὶ τὴν
 ἀγέλλαν ὁρᾷς; Ηρα. ἀλλ'
 ὃ γὰρ τὴν ἀγέλλαν. Ερ.
 τί φῃς; ὃ γὰρ βοΐδια,
 κατὰ τὸν ἐμὸν οὕτως
 δάκτυλον, ἐκ μέσων τῶν
 πετρῶν προσέρχονται;
 καὶ τινὰ ἐκ τοῦ σκοπέλου
 καταδύνοντα, λαλαῶν-
 παῖχοντα, καὶ ἀνείργον-
 τα μὴ πρόσω διασκίδνα
 δαε τὴν ἀγέλλαν; Ηρα.
 ὁρῶ νῦν, εἴ γε ἐκείνός ὄζει.
 Ερ. ἀλλ' ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ
 πλησίον ἐσμέν: ὑδὶ τῆς
 γῆς (εἰ σκοπεῖ) κατασάν-
 τός βασιλίσσων: ἵνα μὴ
 διαταράξωμεν αὐτὸν ἄ-
 νωθεν ὅς ἀφανοῦς λα-
 διπῆμενοι. Ηρα. εὖ λέ-
 γεις,

dem. Iu. Vbi uerò is est neq;
 enim ipsa etiam uideo illum.
 Mer. Hac uersum, Iuno, ad
 sinistram respice, nō ad sum-
 mum montem, sed secundum
 latus, ubi antrū illud, et ar-
 mentum uides. Iuno. At non
 uideo armentum. Mercu.
 Quid ais? an non uides bu-
 culas secundum meum hunc
 digitum, ex medijs rupibus
 progredientes, et quendam
 à scopulo deorsum curren-
 tem, pedum manu tenentem,
 et prohibentem, ne longius
 dispergatur armentum. Iun.
 Video nunc tandem, si mo-
 dō ille est. Merc. Ille uerò.
 Sed quia propè iam sumus,
 in terram, si uidetur, demissi,
 pedibus faciamus iter, ne
 conturbemus illum, super-
 ne ex improviso deuolando.
 Iuno. Rectè dixi, atque ita
 faciamus. Caterum postea
 E 2 quam

γεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν.
 ἐπεὶ δὲ καταβιβησάμεν,
 ὦρα σοι Αφροδίτη προί-
 ξῃς, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς
 ὁδοῦ. σὺ γὰρ ὥς τὸ εἶκος,
 ἔμπερ' εἰς τὸ χῶριον,
 πομπῆς, ὡς λόγ' εἰ, λα-
 τειδοῦσα πρὸς ἀγχίσλω.
 Αφ. ὁ σφόδρα, ὦ Ἥρα, τὸ-
 τοις ἄχθουμαι τοῖς σκώμ-
 μασι. Ε. ἀλλ' ἐγὼ ὑμῖν ἡ-
 γήσομαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν-
 δεικνύει τῇ ἰδίᾳ, ὅποτε
 ὁ Ζεὺς ἥρα τὸ μερικὸν τῆ
 φρυγῆς. καὶ πομπῆς δίδυ-
 ροῦ ἡλθον, ὡς ἐκείνου λα-
 ταπεμφθεῖς εἰς ἐπισκο-
 πῶν τὸ παιδός. καὶ ὅπο-
 τε ἦδ' ἔν τῳ αἰτῶ ἡμ,
 συμπαραβιβάμεν αὐτῷ,
 καὶ συνεκρίβον τὸν λα-
 λόν. καὶ, εἰγε μέμνημα, ἀ-
 πὸ ταυτησὶ τῇ πέτρᾳς
 αὐτὸν ἐνὶ ἥρπασεν. ὁ μὲν
 γὰρ τότε ἐτυχε συρίζων
 πρὸς τὸ ποίμνιον. λατα-

quam descendimus, tuum id
 est Venus, ut praeas, ac uis-
 am nobis ducendo commo-
 stres. Tu enim, ut consenta-
 neum est, locorum perita
 es, quippe quae saepius, ut
 fertur fama, buc ad Anchi-
 sen descenderis. Ven. Non
 admodum, Iuno, me tua ista
 mouet dicacitas. Mercu. At
 ego uos ducam, nam et ipse
 frequenter in Ida uersatus
 sum, quando Iupiter ama-
 bat adolescentulum istum
 Phrygem, ac saepius buc ue-
 ni, ab illo missus, ut quid
 ageret puer, obseruarem.
 Et cum iam in aquilam con-
 uersus esset, una quoque
 cum ipso aderam, et una
 formosum illum subleua-
 bam. Et si modo satis memi-
 ni, ab hac ipsa rupe illum
 in sublime abripuit. Nam
 hic quidem forte tum flus-
 la ca-

πῆλμνος δ' ὅπ' ὄρν' αὐτῷ
 ὁ Ζεὺς, κέφως μάλα τοῖς
 ὄνυξι ποδὶ βαλὼν, καὶ τῷ
 σώματι τλὴν ἐπὶ πῇ λειφα-
 λῇ τιέξαν λακῶν, ἀνέφε-
 ρε τὸν παῖδα τεταραγ-
 μένον, καὶ τῷ τραχυλῶ ἀ-
 πετραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀ-
 ποβλέποντα. τότε δ' ἐν-
 γὰ τ' ὅς γε χαλὰ λαβὼν, ἀ-
 ποβεβλήκει γὰρ αὐτὸν ὁ
 πῶ τῷ δ' ἔως. ἀλλὰ γὰρ ὁ
 διακεκμημένος οὐτοσί πλε-
 σίον. ὥς τε προσέειπεν
 αὐτόν. χαῖρε ὦ Βυκόλε.
 Γὰρ νῦν καὶ σύ γε ὦ νεανί-
 σκε. τίς δ' ἐγὼν δ' ὄντο ἀφ' ἡ-
 ξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας
 ταύτας ἄγεις τὰς γυναι-
 κας; ὃ γὰρ ἐπιτιμῶσαι ὁ-
 ρεοποιεῖν, οὕτω γε οὐσαί
 λελαί. Εἰ. ἀλλ' ὃ γυναι-
 κῶν εἰσὶν. ἤσαν ὃ ὦ Γάρι,
 καὶ Ἀθηναῖν καὶ Ἀφροδι-
 τῶν ὄρας, καὶ μὲν τ' Εὐρυκῶ
 ἀπὲς ἔλεν ὁ Ζεὺς. ἀλλὰ

τί.

la canebat ad ouile, Iupiter
 autem à tergo ipsi deuolans,
 leniter admodum unguibus
 circumiectis, et ore in tia-
 ram, quam super caput ha-
 bebat, impresso, in altum su-
 stulit puerum, perturbatum,
 et cervice reflexa in ipsum
 intuentem. Tum igitur e-
 go fistulam sustuli, abiecerat
 enim illam præ timore. At
 enim arbiter hic propè est,
 quare compellemus ipsum.
 Salue bubulce. Paris. Et tu
 adolescens. Quis autem i-
 pse es, qui buc ad nos adue-
 neris? aut quasnam has ada-
 ductas mulieres? Non enim
 eiusmodi apparent, quæ in
 montibus uersari commodè
 queant, formosæ adeo cum
 sint. Mercurius. At non
 mulieres sunt. sed Iunonem
 ô Pari, et Mineruam et
 Venerem uides, et me. Mer-
 curium Iupiter ad te misit.

E

3

sed

τί τρέμεις, ἢ ὠχρεῖς; καὶ
 μὴ δίδου. χαλεπὸν γὰρ
 εἶδός γε, κελόει δ' ἐσε δικά-
 σω γινώδαι τὸ κάλλος
 αὐτῶν. ἐπεί δ' ἡ γὰρ φύσις,
 καλὸς τε αὐτὸς εἰ, καὶ σο-
 φὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν
 γνῶσιν ἐπιτίπω. τὸ δ'
 ἀγῶνθ' τοῦ ἀλλοῦ εἶσθαι,
 ἀναγνῶς τὸ μᾶλλον. Ἀλλ'
 φέρ' ἴδω, τί καὶ ἐβόλεται; ἢ
 καλὴν, φησι, λαβέτω. πῶς
 αὖ οὖν, ὃ δ' ἐαυτοῦτα Εὐμῆ,
 διωκθεὶς ἐγὼ θνήσκω αὖ-
 τὸς ἢ ἀγροικὸς ὢν, δικά-
 σης γινώδαι παραδ' ὄφθα-
 λμίας, ἢ μείζονθ' ἢ λατὰ
 ἐσκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα
 κρίνειν τῶν ἀβροῶν μᾶλλον,
 καὶ ἀσυνκῶν. τὸ δ' ἐμὸν,
 αἶψα μὲν αἶγός ὅποτέρᾳ
 ἢ λαλίων, καὶ δάμαλιν
 ἄλλης δαμάλεως, τὰχ' αὖ
 δικάσαιμι λατὰ τῇ τέχ-
 νῳ. αὐτὴ δὲ πᾶσαι τε ὁ-
 μοίως καλαί, καὶ ὅτι οἶσ'

Sed quid tremis, et expalle-
 scis ne metue, nihil enim pe-
 riculi hic. Iubet autem te iu-
 dicem esse pulchritudinis in-
 psarum. Nam cum, et for-
 mosus ipse sis, et doctus
 rerum amatoriarum: cogni-
 tionē hanc se tibi cōmendare
 ait: certaminis autē prēmii
 scies, lecto hoc pōmo. Pa. Ces-
 sō, ut videam, quid sibi velit
 Pulchra, inquit, capiat. Quo
 pacto autem Mercuri, potē-
 ro ego, mortalis cum sim in-
 pse ac rusticus, iudex esse tā
 inopinati spectaculi, et mai-
 oris adeo, quā pro bubula
 ci captu. Nam huiusmodi
 causas disceptare, delicato-
 rum atq; urbanorū magis est.
 Quod autem ad me attinet,
 utra capella formosior al-
 tera sit, et iuuenca num a-
 lia aliam superet, fortassis
 ex arte dijudicare possim.
 Hæ uero et formosæ pari-
 ter

ὅπως αὖ τις ἀπὸ τῆς ἐτέ-
ρας ὑδὶ τῷ ἑτέρῳ μετα-
γάγοι τῷ ὄψιν ἀπο-
σάσας. οὐ γὰρ ἰδέσθαι
ἀφίσταται ῥαδίως, ἀλλ'
ἐνθα αὖ ἀπορέσῃ τὸ πρῶ-
τον, τοῦτον ἔχειται, καὶ
τὸ παρὸν ἐπαινῇ, καὶ
ἐπ' ἄλλο μεταβῇ, καὶ
κείνο καλὸν ὀρεῖται, καὶ πα-
ραμύνει, καὶ πρὸ τῶν πλη-
σίου παραλαμβάνει. καὶ
ὅλως περικέχυται μοι τὸ
καλὸν αὐτῶν, καὶ ὅλον
πορεύεσθαι με. καὶ ἄχθο-
μαι, ὅτι μὴ καὶ κύτος, ὡς
σπορὸς ὁ Ἀργυρῶν, ὅλον βλέ-
πειν δυνάμει τῶ σώμα-
τι. δοκῶ δ' αὖ μοι καλῶς
δικάζει, πάσαις ἀποδίδει
τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τὸ
δεῖ ταύτῃ μὲν εἶναι σύμ-
βέβηκε τῷ Διὶ ἀδελφῷ
καὶ γυναικί: ταύτας δὲ
θυγατέρας. πῶς ὡς ὁ χα-
λεπὴ καὶ ὅπως ἡ κρῖσις;

ter omnes sunt, et nō uideo,
quo pacto aliquis, ab una ad
aliā transferendo, aspectum
auellere queat. Nō enim fa-
cilē abstinere uult: sed cuius-
que se primò applicat, ei in-
heret, et q̄ præsens est lau-
dat. Inde si ad aliud trāsierit,
etiam illud formosum uidet,
et immoratur, et semper ab
ijs, quæ propiora sunt, ceu p̄
succeſsionem excipitur. Et
in summa, circumfusa mihi
est pulchritudo ipsarum, et
totum me complexa tenet.
Ac doleo, quod non et ipse,
quemadmodum Argus ille,
toto corpore uidere possum.
Videor autem mihi bene tū
iudicaturus, si omnibus po-
timum hoc reddidero. Nam il-
lud quoq; accedit, quod hæc
quidem Iouis soror et consi-
iunx est, illæ uero filia. Quo-
modo igitur nō periculosū e-
tiam

Ερ. οὐκ οἶδα. πλὴν οὐχ
οἶόν τε ἀναδύωαι πρὸς τὸ
Διὸς ἐκελευσμένον. Αλέ.
ἐν τῷ τοῦ ὧ Ερμῆ πείσομαι
αὐτάς, μὴ χαλιπῶς ἔχειν
μοι τὰς δύο τὰς νενικη-
μένας, ἀλλὰ μόνων τῶν
φθαλμῶν ἡγεῖσθαι τῆς δια-
μαρτίας. Ερ. οὐτὼ φασὶ
ποιήσεν. ὥρα δὲ σοι ἥσθη
παραίνεσθαι τὴν κρίσιν. Α-
λέ. πειρασόμεθα. τί γὰρ
αὐτὴ καὶ πάθοι τις; ἐκείνο δὲ
πρῶτον εἰδέναι βούλομαι,
πότῃ οὐκ ἔσται σκο-
πῆν αὐτάς, ὥς ἔχουσιν, ἢ
καὶ ἀποδύσαι διήσκει
πρὸς τὸ ἀκριβὲς ὅτι ἔσται
σεως; Ερ. τὸ τοῦ μὲν σὺν
αὐτῇ τῷ Δίῳ καὶ πρὸς
σατῆρ ὅπῃ καὶ θέλεις. Πα.
ὅπῃ καὶ θέλω; γυμνάς ἐ-
σθῆν βούλομαι. Ερ. ἀπόδύ-
ναι αὐταὶ σὺν δὲ ἐπιπρό-
παι. ἐγὼ δὲ ἀπεσφραγῆναι,
Ἡρα. καλῶς ὧ πάρι. καὶ
πρῶτον γε ἀποδύσομαι,

tiam hoc pacto iudiciū fue-
rat Me. Nescio, nisi quod nō
licet detrectare Iouis impe-
riū. Pa. Vnū igitur hoc, Mer-
curi, persuade ipsi, ne succē-
seant mihi duæ illæ reliquæ,
quæcunq; uide fuerint: sed
quicquid peccatū uidebitur,
id solis oculis imputent. M.
Ita facturæ se aiunt, tempus
aūt iam tibi est, ut peragas
iudiciū. Pa. Faciemus peri-
culū. Quid. n. agat quispiā?
Ceterū illud primū scire uo-
lo, utrum satis erit spectare
ipsas, ut nunc sunt uestitæ:
an uerò etiā exuere sese ne-
cesse erit, quo diligentius ex-
aminari possint. M. Hoc tu-
um officium erit, uidere, ut-
pote Iudicis. Ac imperes ip-
sis licet, quomodocunq; uo-
les. P. Quomodocunq; uolo.
Nudas uidere uolo. M. Exui-
te, heus uos. Tu uerò inspicere
eas. Ego interim auertā me.

Iuno

ὥπως μάθης, ὅτι μὴ μόνως
ἔχω τὰς ὀλίνας λουκάς,
μὴδὲ τῷ βοῶπις εἶναι μέ-
γα φρηνῶ. ἐπίσος δὲ εἰμι
πᾶσα, καὶ ὁμοίως καλὴ.
Pa. ἀπόδινε καὶ σὺ ὦ
Αφροδίτη. Α. μὴ πρότε-
ρον αὐτὴν ἀποδίνῃς ὦ
Πάρι, πρὶν αὖ τὸν Κεῖσον
ἀποθῇται. φαρμακίς γάρ
ἐσι, μὴ σὲ καταγοντὶ δύση
δι' αὐτῶ. καὶ τοίγ' ἐχθρῶ
μὴδ' οὐτῷ κεκαλλωπισ-
μένῳ παρεῖναι, μὴδὲ το-
σαῦτα γνέττωμι μὲν ἡ
χρῶματα, καδὰ πρὸς ὡς
ἀληθῶς ἐταῦράν τινα, ἀλ-
λὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπι-
δεικνύει. Pa. ἐν λέγουσι
τὸ ποῦ τὸ Κεῖσον, καὶ ἀπό-
δε. Αφ. τί ἔν' ἔχι καὶ σὺ
Αθλῶα, τὴν κόρυα ἀφε-
λῶσα, ψιλῶ τὴν κεφα-
λῶν ἐπιδεικνύς; ἀλλ'
ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ
τὸν δίκαςλῶ φοβῆς; ἢ

Iuno. Rectè Paris. Ac prima
exuam me, ut nris, me non
solum lacertos habere candi-
dos, neq; etiam ob oculos bo-
uillos superbire, sed totā, et
uniformiter pulchram esse.
Mi. Ne prius ipsam exueris,
ô Paris, quam cestum de-
posuerit. Incantatrix enim
est, ne te prestigijs circum-
ueniat per illum. Atq; adeo
nec ita exornatam adesse,
neq; tot coloribus fucatam
esse, perināe ac meretricem
aliquam, sed ipsam formam
nudam exhibere spectandam
decuisset. Pa. Rectè sanè ad-
monent illud de cesto. Itaque
depone illum. Ven. Cur non
igitur et tu Minerva galea
deposita, nudum caput spe-
ctandum exhibes; sed concu-
tis conum, et per terres iu-
dicem? An metuisti, ne tibi
objiciatur cœruleum oculo-
rum, si dempto terrore isto

δίδιδας, μή σοι ἐλέγχεται
 τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων
 ἄνδρ' τὸ φοβερὸν βλέπον-
 τινος; Ἀθ. ἰδ' ὅσοι ἢ κό-
 ρυς αὐτὴ ἀφ' ἡρῆας. Αφρ.
 ἰδ' ὅσοι καὶ ὁ κισσός. Ηρ. ἀλλ'
 ἀποδυσώμεθα. Γα. ὦ Ζεῦ
 τεράσι. ᾧ δέας, τὸ κάλ-
 λος, ᾧ ἡδονῆς. οἷα μὲν ἢ
 παρθένῳ; ὥς δὲ βασιλι-
 κὸν αὐτὴ καὶ σεμνὸν ἄρ-
 λάμπει, καὶ ἀλθῶς ἄξιον
 τοῦ Διός; ὥς ᾧ ὄρα ἡδύως.
 καὶ γλαφυρὸν τι καὶ προ-
 σαγωγὸν ἐμειδίασεν. ἀλλ'
 ἡδὲ μὲν ἄλλος ἔχω ᾧ δὲ
 δαίμονίαις. εἰ δὲ καὶ δέ, καὶ
 ἰδίᾳ καθ' ἐκάστω ἐπιστῆν
 βύλομαι, ὥς νῦν γε ἀμφί-
 βολός εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα,
 πρὸς ὃ, τι καὶ ἀποβλέψω,
 πάντῃ τὰς ὀφθαλμοὺς περι-
 ατώμεν. Αφρ. οὐτὼ
 ποιῶμεν. Γα. ἄπιτε οὐ-
 αὶ δύνω. σὺ δὲ ὦ Ηρὰ πόρι-
 μεν. Ηρ. πόριμύνω, ἡ δὲ

afficiatur. Mi. Ecce tibi ga-
 lea hæc ablata. Ve. Ecce tibi
 est cestus hic. I. Sed exuamur
 tandem. Par. O Iupiter mon-
 strifice, quod spectaculum est
 pulchritudo que uoluptas
 qualis uirgo hæc ut uero re-
 galis illa est uenerabilis ef-
 fulget, adeoque uerè digna. Io-
 ne. Quam suauiter afficitur
 Quam argute est uenuste ar-
 ristitur. Sed iam satis habeo feli-
 citatis huius. Sed si uidetur,
 etiam seorsim unamquamque
 inspicere uolo. Nā nunc qui-
 dem ambiguus sum, neque satis
 scio, ad quid etiam me refe-
 ram, uisu in omnes partes di-
 stracto. Ven. Ita faciamus.
 Pa. Abscedite igitur uos due.
 Tu uerò Iuno hic mane. Iu.
 Maneo. Ac posteaquam me
 diligenter inspexeris, tem-
 pus tibi erit et cætera iam
 spectare, num pulchra sint
 uictoriæ meæ dona tibi pro-
 posita

πειδ' αὖ με ἀκριβῶς ἴδης,
 ὦρα σοὶ καὶ Ἰάλλα ἡδὴ σὺ
 πᾶν, εἰ καλὰ σοὶ τὰ δ' ὦρα
 τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢ γὰρ
 με ὦ Πάρι δικάσῃς εἶναι
 καλλῶ, ἀπάσης ἔσθ' τῆς
 Ἀσίας δειωότης. Πα. ὅκ
 ὕβι δώροισι μὲν τὰ ἡμέ-
 τ' ὦρα. πλὴν ἄλλ' ἀπιδι,
 περσάφετ' γὰρ, ἀπὸρ αὖ
 Διοκλῆ. σὺ δ' ἐπὶ Ἀθλῶα
 Ἀθῆ. παρὶς ἡκὰ σοι, κατὰ
 ἢ με ὦ Πάρι δικάσῃς κα-
 λῶ, ὅποτε ἡτῶν ἀπείκ
 μάχης, ἄλλ' ἀεὶ κρατῶν.
 πολέμισιν γὰρ σε, καὶ νικῶ
 φόρου ἀπὸρ γάσομαι. Π.
 ὅδ' ἔσθ' Ἀθλῶα δ' εἰ μοι πολέ-
 μι καὶ μάχῃς. εἰρήνῃ γὰρ,
 ὡς ὀρέας, τὰ νῦν ἐπὶ χεῖρ
 φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν,
 καὶ ἀπολέμετ' ὅτ' ἡμῖν ἢ
 τὸ πατρὸς ἀρχή. δ' ἄρ' ἔρε-
 σί. ὅ μιν ἐκτίσεις γὰρ,
 ἡδ' ἐπὶ δ' ὦροισι δικά-
 ζωμεν. ἄλλ' ὅνδ' ὕβι ἢ
 Δι.

sta. Nam si me Pari forme-
 sam iudicaueris: uniuersa e-
 ris Asia dominus. Par. Non
 donis nostra hac geruntur,
 Sed tamen abi. Agetur enim,
 quicquid æquum uisum erit.
 Tu uero accede Minerva.
 Mi. Adsum tibi. Quod si igitur
 me o Pari, formosam esse
 iudicio declaraueris: haud
 unquam ex pugna uictus abi-
 bis, bellator enim te, et uis-
 cioriarum compotem efficiā.
 Par. Nihil, Minerva, opus
 mihi est bello, et pugnis.
 Pax enim, ut uides, in præ-
 sentia tenet Ibrygiam ac
 Lydiam, et ab hostibus qui-
 etum est patris imperium.
 Sed tamen confide, neque enim
 eo minus feres, tametsi ob
 munera nequaquam iudici-
 um seramus. Sed induit te
 tandem, et impone galeam.
 satis enim te inspexi. At nunc
 Venerem adesse tempus est.
 Ven.

ἰδὼν, καὶ ἐπιθεὶς τῇ κόρῳ, ἰ-
 κανῶς γὰρ εἶδ' οὐ. τῷ Ἀφρο-
 διτίῳ παρεῖναι ἑαυτός.
 Α. αὐτὴ σοι ἐγὼ πλεσίον,
 καὶ σκόπει καὶ ἐν ἀκρε-
 βῶς, μηδὲν παρατρέχωμ,
 ὡς γὰρ ἡδονατρίβωρ ἑκάστω
 τῷ μάλῳ. εἰ δὲ θέλεις ὅ
 καλὴ καὶ τὰ δὲ μεν ἀκρόσθου.
 ἐγὼ γὰρ πάλαι ὀρῶσά σε
 σέγονοντα, καὶ καλὸν ὅποῖον
 ἔκ οἶδ' αἰ, εἴτινα ἑτέρου ἢ
 φρυγία τρέφει, μακαρίζω
 ἢ τὸ κάλλος, αἰτιῶμαι
 δὲ τὰ μὴ ἀπολιπόντα τὸς
 σκοπίλους, καὶ ταῦτα σιτὰς
 πέτρας, κατ' ἄστυζω, ἀλ-
 λὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος
 γὰρ ὀρμηία. τί μὲν γὰρ σὺ
 ἀπολαύσεις τῶν ὀρεῶν;
 τί δ' ἂν ἀποσπᾷς τὸ σὺ
 κάλλος αἰ βότ; ἐπεπε-
 δὲ ἂν σοι γε γαμικῆς;
 μὴ μὲν τοι ἀγροίκου τινα,
 καὶ χωρίτω, οἷα κατὰ τῷ
 ἰσθμῷ αἰ γυναικῶν: ἀλλὰ

Ve. Eccam me ipsam tibi. Ac
 contemplare sigillatim unū-
 quodq; diligenter, nihil cura-
 su prateruectus: sed immorā-
 do singulis etiā mēbris. Quod
 si placet, ô formose, etiā hac
 mea dicta accipe. Ego enim
 iamdudum aspiciens te iuue-
 nem adeo et formosum, qua-
 lem nescio, an ullum aliū nu-
 triat Phrygia: beatū quidem
 te puto ob pulchritudinem;
 reprehendo aut, quod non re-
 lictis hisce rupibus et saxis,
 in urbe alicubi uitam degis:
 sed corrumpi pulchritudi-
 nem istam sinis in solitudine.
 Quid. n. tu fruaris his mon-
 tibus? Aut quid proficiunt
 pulchritudine tua ista bo-
 ues? Decebat aut te iam et
 uxorem duxisse, non tamen
 rusticam aliquam et indige-
 nam, quales per Idam passim
 mulieres sunt, sed ex Græcia
 aliquam, uel Argiuam uel
 Corina

τινα ἐκ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ, ἢ
 Αργόβου, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ
 Λακεδαιμονίου, οἱ ἅπτερ ἢ Ελέ-
 νη ὄντι, νεὰ καὶ καλὰ, καὶ κατ'
 ὅσον ἐλάττω ἔμεινεν, καὶ τὸ δὴ
 μέγιστον, ἐρωτικὴν, ἐκείνην
 γὰρ εἰ καὶ μόνον θεῶσαιτό
 σε, οἱ δ' ἐγὼ, πάντα ἀ-
 πολυπῶσα, καὶ παρὰ σ-
 χῶσα ἐαυτῶν ἐκδοτορ,
 ἔψεται, καὶ σωοικίσει.
 πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοός
 τι ποτὶ αὐτῇ. Πά. ὅ δ' ἐν ᾧ
 Αφροδίτην. νῦν δὲ ἡδέως
 αὐτὴν ἀκούσαιμι σε, τὰ πᾶν-
 τα δι' ἐκείνης. Αφρ. αὐ-
 τὴν θυγάτηρ μὲν ὄντι Λη-
 δας, ἐκείνης δὲ καλῆς, ἐφ'
 ἧς ὁ Ζεὺς κατέπρη, κύκ-
 νου γνήμιον. Π. ποία δὲ
 τις τῶν ἑστῶν; ἀφ. Λουκί-
 μν, οἷον εἰκὸς ἐκ Λύκωνος γε-
 γνημένον. ἀπαλὴ δὲ, ὥς
 γὰρ ὠφ' τραφεῖσα, γυμνάς
 τὰ πολλὰ, καὶ ὅττω δὴ τι
 πόρισι πόδας, ὥς καὶ

Corinthiā uel Lacenam, cu-
 iusmodi Helena illa est, ado-
 lescentula et formosa, et
 nulla parte me ipsa inferior,
 et, quod maximum est, amori
 quoque dedita. Nam illa, si so-
 lum aspiciat te, satis scio reli-
 ctis omnibus, sequi ipsa ceu in
 deditiōnem tradita, sequetur
 et habitabit tecum. Vtique au-
 tem et tu audisti aliquid de
 ipsa. Pa. Nihil etiā o Venus.
 Nunc autē lubens audiero, om-
 ne quicquid est, de illa te
 narrantem. V. Est haec filia
 quidem Leda, formosae illius
 ad quam Iupiter ex caelo deuol-
 lauit, in cygnum conuersus.
 P. Qualem autē aspectu est. V.
 Candida quidē, qualem con-
 sentaneū est esse, cygno pro-
 gnatam, et tenera ut quae in
 ouo nutrita fuerit, nuda ple-
 rūque exercens sese, et pale-
 strica rei dedita. Tantopere
 porro expetita, ut et bellum
 ipsum

πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γυνέ-
 δαι, ἥ ὁσιώς ἄωρον ἐπι-
 ἄρπάσαντο. ὃ μὲν, ἀλλ'
 ἐπειδὴ τότ' εἰς ἀκμὴν ἡ-
 τέσθη, πάντες οἱ ἀγῆστοι τῶν
 ἀχαιῶν ἐπὶ τῇ μνηστῆραν
 ἀπώτησαν : προσε-
 βη δὲ Μενέλαος τὸ Πελο-
 πιδῶν γένος. εἰ δὲ θέλεις,
 ἐγὼ σοι καταπράξομαι
 τὸν γάμον. Πά. πῶς φησ;
 Τοῦ Ῥιγέγαμηνίδης. Α. νέ-
 ος εἰ σύ, καὶ ἄγροικος. ἐγὼ
 δὲ οἶδα, ὥς χρὴ τὰ τοιαῦ-
 τα δοῖν. Πά. πῶς; ἐδέ-
 λω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι.
 Αφ. σύ μὲν ἀποδ' ἡμῆς
 ἐπὶ θίαν δὴ Ῥιγέγαμηνίδος,
 ἡ ἀπειδαν ἀφίκεν ὅτε τῇ
 Λακεδαιμόνῃ, ὅψεται σε
 ἡ Ελένη. τὸν τ' ὁδοῖ δὲ, ἐ-
 μὲν αὖ ἐκ τοῦ ἔργου, ὅπως
 ἐραδιῇσεται σε, καὶ ἀκο-
 λουθήσει. Πά. τὸ τ' αὐτὸ
 καὶ ἄπιστον εἶναι μοι δο-
 κῶ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν

ipsius causa susceptum fue-
 rit, cum Theseus nondum nu-
 bilem illam rapuisset. Cum
 uerò iam ad florem ætatis
 peruenisset, optinui quique
 Acchiuorū ad petendas illius
 nuptias confluxerunt, sed
 antepositus reliquis Mene-
 laus fuit, ex genere Pelopi-
 darum natus. Quòd si uoles,
 ego tibi conficiam has nu-
 ptias. Πά. Quid narras eiūs,
 ne quæ iam nupsit alteri? V.
 Iuuenis adhuc es, ἔρ' rusti-
 cus. Ego uerò noui, quo πα-
 ῖτο talia p̄ficere conueniat.
 P. Quòς cupio enim ἔρ' ipse
 scire. Vε. Tu quidē profici-
 scēris ad perlustrādā Græ-
 ciam : atq; ubi Lacedæmonē
 perueneris, uidebit te Hele-
 na. Post illa uerò, meum iam
 opus erit, efficere, quo illa a-
 more cui capiatur, teq; se-
 ctetur. P. Hoc ipsum etiā in-
 cre-

ἄνδρα, ἐβελῆσαι βαρβάρῳ
 καὶ ξένῳ συνεκπλῶσαι
 Αφ. δ' ἄρ' εἰ τὸ τοῦ γένους.
 παῖδ' εἰ γὰρ μοι ἐσὺν δύο
 καλῶ, ἴμορ' ὃ καὶ ἔρω. τὸ
 τῷ σοι παραδώσω, ἥ γε
 μόνον. ὃ δ' ἔγωγε γυναικὶ
 καὶ ὁ μὲν ἔρω, ὅπως παρελ-
 θὼν δὲ αὐτῷ, ἀναγκάσει
 τῷ γυναικὶ ἔρῳ, ὃ δ' ἴ-
 μορ' ὃ αὐτῷ σοι περιχ-
 θεῖς, τὸ δ' ὅπ' ὃ δὲ ἴμορ'
 τὸν τε θήσει καὶ ὀρέσσομαι.
 καὶ αὐτὴ δὲ συμπαρεῖσα,
 δεικνύσκει καὶ τὴν χάριτον
 ἀπολαύει. ἀπαντῶν αὐ-
 τῇ ἀναπέσομαι. π. ὅπως
 μὴ ταῦτα χωρήσει, ἀδ' ἡ-
 λω Ἀφροδίτη, πλὴν ἐ-
 ρῶ γε ἥδ' ἡ Ελένης: καὶ
 ὅς οἱ δὲ ὅπως καὶ ὀρέσσομαι
 τῷ οἶομαι: καὶ πλεονάζει
 τῆς ἑλλάδος, καὶ τῆς Σπάρ-
 τῆς ἐπιδημῶ, καὶ ἐπ' αὐτῇ
 μεῖζον τῷ γυναικὶ, καὶ

credibile mihi uidetur, ut illa
 relicto coniuge, cum homine
 barbaro atq; hospite è patria
 nauigare, in animū tnducat.
 Ve. Bono animo esto, quod
 ad hoc attinet. Nam liberos
 duos habeo pulchros, Desi-
 derium ὃ Cupidinem, quos
 tibi tradam, duces itineris
 futuros. Ac Cupido quidem,
 totus subingrediens illam ui-
 coget amare mulierem. De-
 siderius autem tibi ipse cir-
 cumfusus id quod ipse est, de-
 sideratum te reddet ὃ ama-
 bilem. Deinde ὃ ego unā
 præsens, rogabo Gratiam, ut
 et illa comites se præbeant,
 atq; ita omnes ipsam, ad hoc
 quod uolumus, impellemus.
 Par. Quomodo successura
 hæc sint, incertum Venius
 est. Veruntamen amo iam
 Helenam, ὃ nescio quo
 pacto etiam uidere ipsam
 mihi

ἄχθομαι, ὅτι μὴ μὴ πάντα
 ταῦτα ἡδὴ ποιῶ. Αφ. μὴ
 πρότερον δῶρα δὲς ὧ γάμῳ,
 πρὶν ἐμὲ τῇ προμνήστῳ
 ἢ νυμφαγωγῷ, ἀμείψα-
 σθαι τῇ κρείσει, πρὶν γάρ
 ἡμεῖς νικηφόρον ὑμῖν συμ-
 παρῆναι, ἢ ἐορτάζειν ἄ-
 μα ἢ τὸς γάμους ἢ τὰ ἐ-
 πιπνικία. πάντα γὰρ ᾗ ἐσί-
 σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος,
 τὸ γάμον, τὸ τὸ τῷ μήλου
 πρὶν ἀδαι. Ρα. Διδόικα, μὴ
 μὲς ἀμελήσης μετὰ τῇ κρεί-
 σῳ. Αφ. Βλέπει οὖν, ἐπομό-
 σμαι; Ρα. μελομακρῶς, ἀλλ'
 ἵπποισιν δῆτοι τῷ
 ἐλπίω παραδῶσιν γυ-
 ναικα, ἢ ἀκολοθήσιν γε-
 ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀφίξειται
 πρὸ ὑμᾶς εἰς τὸ ἱλίον, ἢ
 αὐτὴν παρέσομαι, ἢ συμ-
 παρῶ τὰ πάντα. Ρα. ἢ
 τὸν ἔρωτα ἢ τὸ ἡμέρον καὶ
 τὰς χάριτας ὧς; Αφρο.
 Δάρεται. καὶ τὸ πόθον, καὶ

mihi uideor, et nauigo rectā
 uersus Græciam, et Sparte
 uersor, et redeo muliere po-
 titus: et doleo q. non omnia
 hæc iam nūc factam. Ve, Ne
 prius amaueris Pari, q̄ pro-
 nubam me et sponse conci-
 liatricem, iudicio hoc remu-
 neratus fueris. Decet enim et
 me uictoria cōpōtem factā
 adesse uobis, et celebritatem
 peragere nuptiarum pariter
 et uictoriae. Omnino enim li-
 cet tibi hæc, et amorem et
 formam, et nuptias pōmōi-
 sta mercari. P. At metuo, ne
 me post latū iudicium negli-
 gas, et contemnas. V. Vis i-
 gitur, ut iurem tibi? Ρα. Ne-
 quaquam, sed tantū promit-
 te denuo. Ven. Promitto igitur,
 Helenā traditurā me esse
 uxorem tibi, et futuram co-
 mitem proficiscēti ad ipsam,
 deinde et Ilium uenturam
 esse ad uos, et ipsa adero, et
 adiua-

ὁ ὑμῖναιον πρὸς τούτοις
 παραλήφομαι. Πα. ὅκω
 ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῦ-
 θον, ἐπὶ τούτοις λάμβανε.
 adiuuabo omnia. P. Etiam Cu-
 pidinē & Desideriū & Gra-
 tias tecū adduces. V. Bonū
 animum habe. quin & Ar-
 dorem & Hymenaeum præterea comites assumam. Par. Ob
 hæc igitur do tibi pomum, ob hæc accipe.

Αρεως καὶ Ερμῆ.

Ηκασας ὦ Ερμῆ, οἷα ἡ
 πέλοισιν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς
 ὑπεροπτικά καὶ ἀπίδανα;
 ἢ ἐβέλισσεν, φησὶν, ἐγὼ
 μὲν ἐκ τοῦ ὕρανός σε βράν-
 καθίσσω, ὑμεῖς δ' ἢ ἀπο-
 κρεμασθέντες, καὶ ἄσπετον
 βιάζομαι με, μάτλω πονή-
 σετε. οὐ γὰρ δ' ἡ καθελεύ-
 σετε. εἰ δὲ ἐγὼ θέλω σε αὖτις
 ἀνελκύσαι, ὃ μόνον ὑμᾶς,
 ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ
 τὴν θάλασσαν συναρτή-
 σας μετεωρεῖω. καὶ τὰ λα-
 λα, ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας.
 ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν κατ' ἐνά-
 πάντων ἀμείνων καὶ ἰσχύ-
 εῖς ἐσὶν, ὅκα αὖ ἀρνη-
 θείλω.

Martis & Mercurij.

Audisti n' Mercuri, cuius-
 modi nobis minatus sit Iupi-
 ter, q̄ superba, quamq; distu
 absurdas Ego, inquit, si uolue-
 ro, cathenam ex æthere de-
 mittam, unde si uos suspensi
 me ui detrabere conemini,
 luseritis operam, nunq̄ enim
 me deorsum trahetis. Contrā
 ego uos, si uelim, in altum at-
 trahere, non uos modo: ue-
 rum etiam tum terrā ipsam,
 tum mare pariter subuectū
 in sublime sustulero. Ad hæc
 alia permulta, quæ tu quoq;
 audisti. At ego, siquidem cum
 uno quolibet singulatim con-
 feratur, ita prestantiorem
 F cum

θείλω. ὁμῶς δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν, ὥς μὴ καταβαρῆσαι αὐτὸν, καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν διάλυσαν προσλάβωμεν, ἔκ αὖ παιδείῳ. Ερ. ὁυφίμαι ὡς ἄρδ. ὃ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μή καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν ἐν φλυαρίᾳ. Αρ. οἶμαι γὰρ με πρὸς πάντας αὐτῶντα εἰπεῖν, ἔχι δὲ πρὸς μόνου σε, ὃν ἔχον. θεῶν ἡπιστάμενος; ὃ γοῶν μάλα γελοῖον ἐδόξε μοι, ἀκούσῃ μετὰ ξὺν ἐν ἀπειλῇς. ἔκ αὖ δυναίμενος σιωπῆσαι πρὸς σε. μέμνημαι γὰρ ὃ πρὸ πολλῶν, ὅποτε ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαναστάντες, ἐπεβύβουσαν ξυνδύσαν αὐτὸν λαβόντες, ὥς πάντοισι ἢ ὁ δειδιώς, καὶ ταῦτα, τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μή γε ἡ Θέτις κατελευσασα

eū esse, uiribusq; supioren, haudquaquam negauerim. uerū anū tā multū pariter in tantū antecellere, ut eū ne pondere quidē uincere queamus, etiam si terrā ac mare nobis adiunxerimus: id neutiquam crediderim. Me. Bona uerba Mars. neq; n. sat tutū ista loqui, ne qd fortē mali nobis cōciliemus petulātia. Ma. Putas uerō me apud quemlibet hęc dicturū cimo apud te solū id audeo, quē linguae cōtinentis esse sciebam. Sed quod mihi maximē ridiculū uidebatur, tū quū hęc minitanti audirem, haud quēā apud te reticere. Etenim meminērā, quū non ita multo ante Neptunū, Iuno ac Pallas, motā aduersus eū seditione, machinarentur comprehensum illū in uincula cōiungere, quantopere formidaret, utq; in omnem speciem sese uerteret, idq;

ἐκάλειπον αὐτῷ σύμμα-
χον Βριάρεωv ἐκατόγχεv
ραόντα, καὶ ἐδίδετο αὐ-
τῷ κέραυνῶ καὶ βροντῇ.
ταῦτα λογιζομένων, ἐπεί
μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ κατὰ
φύσιν αὐτοῦ. Ερ. σιῶ-
πα, δύσημι. ὃ γὰρ ἄσ-
φαλες ὅτε σοι λέγειν, ὅτε
ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

Πανός καὶ Ερμῆς.

Πάν.

Χαῖρε ὦ πρῶτος Ερμῆ.
Ερ. νῆκ' σύ γε ἄλλα πῶς
ἐγὼ σὸς πατήρ; Πά. ὅχ' ὁ
Κυλλένιος Ερμῆς ὦρ' τὴν
χάνει; Ερ. καὶ μάλα. πῶς
οὐκ ἦς ἐμὸς εἰ; Πάν. μοι χι-
λιδίος εἰμι, ὃς ἔρωτός σοι γυ-
νόμηνος. Ερ. νῆ Δία τράγῳ
ἴσως πινὸς μοι χεύσας;
Πά. εἰμός γε πῶς πέ-
ρατα ἔχων, καὶ εἶναι τοι-
αῦτόν, καὶ πῶ γονα λα-
στον, καὶ σκέλη διχλήα καὶ

idq; cum tres dūtaxat essent
dij. Quod ni Thebis miseri,
cordia commota, Briareum
Centimanum illi in auxilium
acceruississet: ipso pariter cū
fulmine ac tonitru fuisset
uinctus. Hæc reputant mibi
ridere libebat eius magnilo-
quentiam iactantiamq;. Me.
Tace, bona uerba, neq; enim
tutum est ista uel tibi dicere,
uel audire mibi.

Panis et Mercurij.

Salve ô pater Mercuri. M.
Salve utiq; et tu. Sed quo mo-
do ego pater tuus sum. P. An
non Cyllenius ille Mercuri-
us es tu? Merc. admodum.
Quo pacto igitur filius me-
us es? P. Adulterinus sum, ex
amore tibi natus. E. Medius
fidius hirci fortasse cuiusdā,
qui capram inierit. Nā meus
quō fueris, qui et cornua
habeas, et nasum talē, et bar-
bam hirtā, et pedes bifidos,

F 2 bir.

πραγικά, καὶ ὕδαν ὑπὲρ
 τὰς πρυαίς; Γαῦν. ὅσα αὖ
 ἀποσκώψης εἰς ἐμὲ, τὸν
 σεαυτὸν ὅμῳ, ὦ πάτερ ἐ-
 πονείδισον ἀποφαίνεις,
 μᾶλλον δὲ σεαυτὸν, ὃς τοι
 αὐτὰ γυνῆς, καὶ παιδο-
 ποιῆς, ἐγὼ δὲ αὐαίτις.
 Εἰ, τίνα δὲ καὶ φῆς σὺ μνη-
 στέρα; ἢ ποτ' ἔλαβον ἀγλα-
 μοιχθύσας ἐγώ γε; Γαῦν.
 ὅκ' ἀγλαέμοιχθύσας, ἀλλ'
 ἀνάνησόν σεαυτὸν πο-
 τε γὰρ Ἀρκαδία παῖδα ἐ-
 λθούδραν ἐβιάσσω; τί δ' α-
 κῶν τὸν δίακτυλον ζυ-
 γῆς, καὶ ἐπιπολὺ ἀπο-
 ρῆς; τὴν Ἰκαρίῃ λέγω
 Πηνελόπην. Εἰ, εἴτα τί
 παρθῶσα ἐκείνη, αὐτ' ἐμῷ
 πράγματι ὁμοίον ἔτεκον;
 Γαῦν. αὐτῆς ἐκείνης λόγον
 σοι ἔρῳ, ὅτι γὰρ με ὄψε-
 πται πρὶν ἐπὶ τῇ Ἀρκα-
 δίᾳ, ὦ παῖ, μήτηρ ῥέ
 εἶ, ἔφην, ἐγὼ εἰμι Πηνελόπεια.

hircinosq; preterea et caus-
 dam super natibus P. Que-
 cunq; in me conuiciando di-
 ck, ijs tuū ipsius filiū, pater,
 probrosum ac turpem decla-
 ras, imò potius teipsum. qui
 eiusmodi generes et tales li-
 beros procrees. Ego uero ex-
 tra culpam sum. M. Quam
 aut etiam matrem tuā abs es-
 ses Nū ignorans, caprā flu-
 prauī ego? P. Non capram,
 sed tibi ipse in memoriam re-
 uoca, num quando in Arca-
 dia puellam liberam per uim
 compresseris? Quid morden-
 do digitum, quæris ac diu du-
 bitas? Icarij filiā dico Pene-
 lopen. M. Quid igitur illi
 accidit, quòd pro me birco
 similem te peperit? Pan. Di-
 cam tibi, quæ ex illa ipsa au-
 diui. Quando enim me in
 Arcadiā ablegabat, ὦ puer,
 inquit, Mater quidem tua
 ego sum, Penelope, Sparta
 nata.

λόγῳ ἢ ἀπαρτιάτις· τὸν
πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν
ἔχον Ἑρμῖν, τὸν Μαΐας
καὶ Διός. εἰ δὲ κορασφοί-
εθ' καὶ τραγοσκίλλης εἰ,
μὴ λυπέσθω σε. ὁπότε
γάρ μοι σιωλῶ ὁ πατήρ ὁ
σός, τράγων ἑαυτὸν ἀπέ-
κασεν, ὡς λάθοι. καὶ διὰ
τοῦτο ὁμοίῃ ἀπίεθες τῷ
τράγων. Ερ. νὴ Δία μίμνη-
μαι ποίσας τι τοῦτον.
ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέ-
γα φρονῶν, ἐπὶ ἀγνείῃ
αὐτὸς ὢν, σὸς πατήρ λε-
κλήσομαι, καὶ γέλωτα ὁ-
φλήσω παρὰ πάνσι ἐπὶ
τῇ θυπαιδίᾳ. Παν. καὶ
μὲν ὁ κατασχευῶν σε ὦ
πάτερ. μονοικός τε γάρ
εἰμι, καὶ συρίζω πάνυ λε-
πυρόν. καὶ ὁ Διόνυσος ὁ
δὲν ἐμὸν ἄνδρ' ποιῆν δυν-
ναται· ἀλλὰ ἑταῖρόν καὶ
διασώτλην πεποιθέντά με,
καὶ ἡγῶμαι αὐτῷ τῷ χο-
ρεῷ.

nata. Ceterum patrem noris
habere te deum, Mercurium
illum Maia ac Iouis filium.
Quod si cornutus ipse es, ac
pedes hircinos habes, ne id
egre feras. Quando enim
mecum rem habebat pater
tuus, hircus seipsum asimu-
lauerat, quo facilius lateret,
et ob id similis hircus tu quo-
que euasisti. Mer. Equidem,
memini me tale quiddam fa-
cere. Ego igitur formosus
ille, qui ob formam ac pul-
chritudinem superbio, qui
adhuc imberbis ipse sum, pa-
ter tuus uocabor et ab om-
nibus risu accipiat ob pre-
claram liberorum procrea-
tionem. Pan. At uero dedra-
cori tibi pater, non ero. Nā
et musicus sum, et fistula
cano, admodum pleno spiri-
tu. Et Bacchus ille, nihil abs-
que me facere potest, sed et
socium et consultatorem fe-

ρῶ, καὶ τὰ ποίμνια δέ, εἰ
 δεύσασί μιν, ὅποσα ποδὶ
 Τέγεαν καὶ ἀνὰ τὸ Παρ-
 θένιον ἔχω, πάνιν ἡδύνη.
 ἀρχῶ δὲ καὶ τῇ Ἀρκαδίας
 ἀπάσης. πρῶτον δὲ καὶ Ἀ-
 θηναίοις συμμαχίνας,
 ὥτως ἡείδονα γνῖ Μαρα-
 θῶνι, ὥς τε καὶ ἀρείσιον ἦ-
 ρεθαι μοι, τὸ ὑπὸ τῇ Ἀκρο-
 πόλει ἀπὸ πηλαιοῦ. ἦν γοῦν
 δὲ Ἀθῆνας ἔλθεις, εἴην ὁ
 σου ἑκὲς τὸ Πανὸς ὄνομα.
 Εἰ. εἰπέ δέ μοι, γεγάμη-
 κας ὦ Πανὴν ἡδύνη; τὸ το γὰρ
 φῖμαι, καλᾶσί σε. Πάν. δὲ
 διαμῶς ὦ πάτερ. ὁρῶ τι-
 κὸς γὰρ εἰμι, καὶ ὅκιν αὖ Ἀ-
 γαπήσασθαι σιωπῶν μιᾷ.
 Εἰ. ταῖς οὖν ἀξί δὲ κλαδί-
 ἐπιβαίνεις. Πάν. σὺ μὲν
 σκώπῃς, ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἠ-
 χοίῃ καὶ τῇ Φίτυϊ σιωπεῖμι, καὶ
 ἀπάσας ταῖς τὸ Διονύ-
 σος Μαινάσι: καὶ πάντι
 ἀποδᾶσθαι πρὸς αὐτῶν.

cit me, et duco ipsi chorum.
 Iā et ouilia mea si uideas, q̄
 iuxta Tegeam et Partheniū
 habeo, admodū delectareris.
 Impero et Arcadie toti.
 Nuper uerò etiā Athenien-
 sib. auxilium ferens, ita pre-
 clare rē gessi in Marathone,
 ut ceu donum militare quod-
 dam retulerim, antrū illud,
 quod est sub arce. Quod si A-
 thenas ueneris, cognosces
 quantū ibi sit nomen Panos.
 M. At dic mihi, duxisti ne
 uxorem iam? I an. Hoc enim
 opinor te nomine appellat.
 Pa. Nequaquam, pater, ama-
 tor enim sum, neq; cum una
 aliqua rem habere conten-
 tus forem. Merc. Capras ui-
 delicet conscendis. Pan. Tu
 quidem irrides me, at ego ta-
 men et cum Echone, et
 cum Fityerem habeo, prete-
 rea et cum omnibus Bacchi
 Menadibus, atq; admodum

ἴμ-

Ερ. οἶδα οὖν ὅ, τι χάρις
ὦ τέκνον, τὰ πρῶτα αἰ-
ταῦν πῶς μοι; Γὰρ, πρὸς αἴ-
τε ὦ πάτερ, ἡμεῖς δὲ ἰ-
σθωμεν ταῦτα. Ερ. καὶ
πρὸς διμοι, καὶ φιλοφρο-
νῶ, πατέρα δὲ ὄρα, μὴ κα-
λίσκῃς με, ἀκούοντός γε
πινός.

Απόλλωνος καὶ Διο-
νύσου.

Τί αὖ λέγομεν ὁ μομ-
τρίς ὦ Δίονυσε ἀδελφός
εἶναι, Ερωτα καὶ Ερμαφρό-
διτου καὶ Γρίαπου, ἀνο-
μοίους ὄντας τὰς μορφάς,
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα;
ὁ μὲν γάρ πάγκαλος καὶ
τοξότης, καὶ δυνάμει ὁ
μικρὰν πόριβεβλημένος,
ἀπάντων ἀρχὼν. ὁ δὲ δῆ-
λός, καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφὶ
βόλος τῷ ὄψιμι, ἔκ αὖ δ' ἰα-

studiose ab illis observor.
Mer. Scis igitur, quid te gra-
tificari mihi, fili, primum
petenti uelim? Pan. Impera
pater, nos autem uidebimus,
hæc uti fiant. Mer. Et acce-
das ad me, et prehenses li-
cet, patrem autem uide ne
me appellaris, quoquam an-
diente.

Apollinis et Bac-
chi.

Quid dicamus Bacche
fratres ne uterinos esse Cu-
pidinem, Hermaphroditum
et Priapum? adeo dissimiles
forma et studiis cum sint.
Nam ille quidem formosus
omnino et iaculator est, et
potestate non parua præ-
ditus, omnibus imperat.
Alter autem effœminatus
ac semivir, ambigua quo-
que facie postremus, ut
non facile dignoscas, adole-
scens

κρίνας, εἴτ' ἐφ' ἑβος ὄνι,
 εἰ τε καὶ παρθένῳ. ὁ δὲ
 πῆρα τ' ὕπερ πῶς αὐ-
 ροῖκος ὁ Γρίαπῳ. Διό.
 μνηστὴν θαυμάσιος ὦ Ἀπολ-
 λον. ὃ γὰρ ἢ Ἀφροδίτη
 αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πα-
 τέρων, διάφοροι γεγεννη-
 μένοι. ὅπου γὰρ καὶ ὁμοπαί-
 τριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς
 γαστρὸς, ὁ μὲν ἀρσένω, ἢ δὲ
 θήλειᾳ, ὡς πόρυμῆς, γί-
 νονται. Ἀπ. ναί. ἀλλ' ἡμεῖς
 ὁμοιοὶ ὄντων, καὶ τὰ αὐτὰ
 ἐπιτηδύομεν. τοξάται
 γὰρ ἄμφω. Διό. μέχρι μὲν
 τοῦτο, τὰ αὐτὰ ὦ Ἀπολ-
 λον, ἐκεῖνα δὲ ὅχι ὁμοία.
 ὅτι ἢ μὲν Ἀρτέμις ξενόκ-
 τηθεῖ γυνὴ Σκύθαις, σὺ δὲ
 μαντόνῃ, καὶ ἰὰ τὸς κἀμ-
 νοντας. Ἀπολ. οἷσι γὰρ τῇ
 ἀδελφῇ χαίρει τοῖς
 Σκύθαις, ἢ γὰρ καὶ παρὲν
 κούσας, ἢ τὰς ἑλλῶ ὁ-
 φίλκτας ποτὶ ὅτι τὴν

scens ne sit, an uirgo ē Pri-
 apus uerò etiam plus quam
 decet, uirilis est. Bac. Ne mi-
 reris Apollo. Non enim ipsa
 Venus in causa est, sed pa-
 tres, qui diuersi fuere. Nam
 et ij qui eodem patre, eadēq;
 matre nascuntur, septenume-
 ro alius uir, alius foemina,
 quemadmodum et uos, nas-
 cuntur. Apo. Ita sane est, ut
 dictis, sed nos tamen similes
 sumus, et in ijsdem studijs
 uersamur. Sagittarij enim
 ambo sumus. Bac. Quantum
 quidem ad arcum et sagit-
 tas attinet, eadem ambo ex-
 exercetis, Apollo. Illa uero si-
 milia nequaquam sunt, quòd
 Diana quidem hospites ma-
 ciat apud Scythas, tu autem
 uaticinari, et medicari e-
 grotantibus. Apo. At tu pu-
 tas sororem delectari Scy-
 this, quae quidem etiam ad-
 ornavit, si quis Graecus ali-
 quando

ταυρικῶ, σιωκπλῶ.
 σαι μετ' αὐτοῦ, μυσάτ.
 τομλῆς τὰς σφαγὰς:
 Διό. ἐν γὰρ ἐκένν ποιούσα.
 ὁ μὲν γάρ τοι Πρίαπ'
 (γελοῖον γὰρ τι σοι δι-
 γήσομαι) πρῶτον γ' ἀμ-
 ψάκω γυγνόμεν', ἐγὼ
 μὲν παρῆεν τὴν πόλιν. ὁ
 δὲ ὑποδεξάμενός με, καὶ
 ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπει-
 δ' ἡ ἀνέπαυσάμεθα γ' ἐν τῷ
 συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβε-
 βρυγμένοι: κατ' αὐτὰς πα-
 μίσας νῦν τὰς ἐπαναστάς
 ὁ γυγναῖ', αἰδοῦμαι δὲ
 λέγειν. Απο. ἐπέρασε;
 Διό. τοιῶτόν ὄν. Απο. σὺ
 δὲ τί πρὸς ταῦτα; Διό. τί
 γὰρ ἄλλο, ἢ ἐγέλασα; Απ.
 ἐν γὰρ, τὸ μὴ χαλεπῶς, μὴ
 δὲ ἀγρίως. συγγνωστὸς
 γάρ, εἰ καλὸν σε ὅπως ὄν-
 τα ἐπέρα. Διό τὸτ' ἔμην
 ὅν γ' ἦκα καὶ ἐπὶ σε αὖ, ὡς
 Ἀπολλοῦ, ἀγέγοι τ' ἡ πᾶ-

quando in Tauricam aduene-
 rit, ut cum eo inde enauiget,
 iam olimperosa mastationes
 illas. Bac. Rectè sanè illa. Sed
 hic Priapus? Ridiculū enim
 quiddam narrabo tibi, quod
 cū Lampsaci nuper essem,
 mihi accidit. Ego quidem ad
 urbem accesseram, ille autem
 me recepit, hospitio apud se
 præbito. Posteaquam autem
 quieti nos dedimus, in conui-
 uio affatim madesacti, circa
 mediam propè noctem exur-
 gens generosus ille: sed pudet
 dicere, Apo. Solicitauit ne-
 tes Bac. Huiusmodi quippiā
 est. Apo. Quid tu aut porro
 ad hæc Ba. Quid enim aliud,
 quā risisti A. Rectè sanè, quod
 neq; acerbè, neq; rusticè quic-
 quam. Venia. n. dignus est, si
 te formosum adeo sollicita-
 uit. Bac. Eādem nimirum de
 causa etiam te, Apollo, soli-
 citatū meritò uenerit. For-

ραν. καλὸς γὰρ σὺ, καὶ κο-
μῆτης, ὥς καὶ νήφοντα αὖ-
σοι τοῦ Πρίαπου ἐπιχει-
ρῆσαι. Απο. ἀλλ' ὅκ ἐπι-
χειρήσει γε ὃ Διόνυσος. ἔχω
γὰρ μετὰ τῇ κόμῃ καὶ τῷ φα-

Ερμῇ καὶ Μαίᾳ.

Ἔσι γὰρ τις, ὃ μῆτορ,
ὃν ἔραν ὦ θεὸς ἀθλιώτε-
ρ' ἑμῶ; Μαῖ. μὴ λέγε ὃ
Ερμῇ τοιῶτον κηδεῖν. Ερ.
τί μὴ λέγω, ὅς τοσαῦτα
πράγματα ἔχω μόνῳ
Λάμνῳ, καὶ πρὸς τοσαύ-
τας ὑπεροχάς διασω-
μένους; εἰδὼν μὲν γὰρ ὅτι
νασάντα, σάειν τὸ συμ-
πόσιον δ' εἶ, καὶ διασώ-
σαντα πλὴν ἐκκλησίαν, εἶ-
τα ὑβητήσαντα ἑκάστα,
παρεσάναι τῷ Διὶ, καὶ δια-
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς
παρ' αὐτοῖς, ἄνω καὶ κάτω
ὑπεροδρόμητα, καὶ ἐπα-
νελθόντα ἐτι λεκονιμνόν,
παρατιθῆναι πλὴν ἑμῶ

mosus, n. & tu, & prater ea
comatus, ut uel sobrius Pria-
pus ille aggredi te queat. Ap.
Sed nō aggredietur Bacche,
me facile. Nam prater co-
mam etiam truncum gero.

Mercurij & Maie.

Est uero, mater, deus quis-
quā in cælo me miserior. M.
Cane ne quid istiusmodi dixe-
ris Mercuri. M. Quid nō di-
cane qui quidem tantum ne-
gociorum solus sustineā, qui-
bus declassor, in tam multa
ministeria distractus. Nam
mane protinus surgendū est
mibi, statimq; uerrendum
coenaculum, ubi dii compo-
tant. Tum ubi curiam in
qua cōsultant, undiq; strau-
ro, ac singula ita, ut oportet,
cōposuero, Ioui necessum est
assistere, ac perferendis illius
mandatis toto die sursum ac
deorsum cursitare, & redeū-
tē insuper, puluerulentū am-
bro-

ἐρώσιον. πρὶν δὲ τὸν κώ-
 νητον τῷ τῷ οἰνοχόῳ ἡ-
 κειν, καὶ τὸ νύκταρ ἐγὼ
 ὄνυχον. τὸ δὲ πάντων δει-
 νότατον, ὅτι μὴδὲ νυκτὸς
 λαβόνδω μόνῳ τῶν ἄλ-
 λων: ἀλλὰ δεῖ με καὶ τό-
 τε τῷ πλούτῳ ψυχαι-
 γωγῆν, καὶ νεκροπομ-
 πόμ. εἶναι, καὶ παρὲς ἄ-
 ναι τῷ δικαστηρίῳ. ὃ γὰρ
 ἐκάνά μοι τὰ τῆς ἡμέρας
 ἔργα, γν̄ παλαίστρας εἶ-
 ναι, καὶ τὰς ἐκκλησίας
 κερύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκ-
 διδάσκειν: ἀλλ' ἐτι καὶ
 νεκρικὰ σὺνδία πρᾶττειν
 μεμερισμένον. καὶ τοι τὰ
 μὲν τῆς λήδας τέκνα,
 παρ' ἡμέραν ἕκατέρῳ γν̄
 ἔρανῳ καὶ γν̄ ἄδ' εἰσὶν. ἔ-
 μοι γ', καὶ ἐκάστω ἡμέραν
 καὶ ταῦτα λέκκεινα ποιεῖν
 αὐαγκαῖον. καὶ ὁ μὲν Ἀλκ-
 μῶνός καὶ Σεμέλης υἱός,

brosiā apponere. Porro pri-
 usquā nouicius iste pocilla-
 tor aduenisset, ego neētar ca-
 tiā ministrabā. Quodq; est o-
 mnium indignissimum, soli o-
 mnium ne noctu quidē agere
 quietem licet, uerū id quo-
 que temporis necesse habeo
 defunctorum animas ad Plu-
 tonem deducere, maniumq;
 gregi me ducem præbere, at-
 que etiam tribunalibus assi-
 stere. Neq; enim mihi suffi-
 ciebat scilicet diurna nego-
 cia, dum uersor in palestris,
 dum in concionibus præco-
 nis uices ago, dum oratores
 instruo, ni hæc quoq; provin-
 cia accedat, ut simul etiam
 umbrarum res administrem.
 Atqui Lede filij alternis
 inter se uicibus apud supe-
 ros atque inferos agitant.
 Mibi uerò necesse est quoti-
 die tum hoc, tum illud pa-
 riter agere. deinde duo illi,

Alc-

ἐκ γυναικῶν δυνάμεν γε
 νόμῳ, θυγαυῆται ἀ-
 φρόντισιν: ὁ ἦ Μαίας ῥ' Ἰ-
 Ατλαντῶ, διακονῶμαι
 αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἤκου-
 τὰ μὲν ἄρ' Σιδῶν ῥ' παρὰ
 ῥ' Κάδμῳ θυγατρὸς, ἐφ'
 ἧ πίπομφίμῃ ὀφόμενον
 ὅ, τι πρᾶτ' ἢ παῖς, μηδὲ
 ἀναπνέουσιν, πίπομ-
 φον αὖθις δ' τὸ Αργῶ
 ἐπισκεψόμενον τῷ Δα-
 ναίῳ. ἔτ' ἐκῶθεν, δ' Βοιω-
 τῶν φησὶν ἔλθω, καὶ πα-
 ρέσθαι τῷ Αντιόπῳ ἰδίῃ.
 καὶ ὅλως, ἀπηνόρδυνα ἤ-
 σκ. εἰ γὰρ μοι δυνάτουν
 ἦν, ἠδ' ἔως αὖ ἤφισσα πε-
 πρᾶσθα, ὡς πόρ οἱ γὰρ γῆ
 λακῶς δυνάουτο. Μαῖ.
 ἔα ταῦτα ὦ τέκνον, καὶ
 γὰρ πάντα ὑπερεταῖρ τῷ
 πατρί, ναίαν ὄντα, καὶ νῦν
 ὡσὺρ ἐπέμψης, σόβα
 ἰς Αργῶ, εἰταῖς τῷ Βο-
 ιωτῶν, μὴ καὶ πλαγᾶς

Alcmena ac Semele, miseris
 prognati mulieribus, ociosi
 in conuiuijs accumbunt, ac
 ego, Maia Atlanside proge-
 nitus, illis ministro scilicet.
 Qui nunc quum recens Si-
 done à Cadmi filia reuersus
 essem (nam ad hanc me lega-
 rat, uisum quid ageret puel-
 la) neque respirantem lega-
 uit rursus Argos inuisurum
 Danaen. Rursus inde in
 Boetiam profectus, inquit,
 obiter Antiopam uisito: a-
 deò ut planè iam pariturum
 me negarim. Quod si fieri
 posset: lubens profectò fe-
 cissem, id quod solent ij, qui
 in terris duram seruiunt ser-
 uitutem. M. Missa fac ista
 nate, decet enim per omnia
 morem gerere patri, quum
 sis iuuentis, ac nunc quò inso-
 lus es, Argos concede, dein-
 de in Boetiam: ne, si cessa-
 ris, fuerisq; lentior, plagas
 etiam

Βραδυνῶν λαβείν. ὅθεν
χολοι γὰρ οἱ ὀρώντες.

etiam auferat. Nam iracundi
sunt qui amant.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωριῶν καὶ Γαλα-

ταίας.

Καλὸν ἔρασθω ὦ Γαλα-
ταία φασὶ τὸν σικελὸν
τῷτον ποιμνία ἐπιμε-
μηνῶναι σοι. Γα. μὴ σκώ-
πτῃς Δωρί. Γοσιδίων
γὰρ ὅς ὄσιν, ὅποιον αὐτῷ.
Δω. τί ἔστιν, εἰ καὶ τὸ Διὸς αὐ-
τὸ πάς ὢν, ἄγχιον ὅτι
καὶ λάσιον ἐφαίνετο, καὶ
τὸ πάντων ἀμορφώτατον,
μονόφθαλμον. οἷς τὸ γέ-
νην ὀνόμασε αὐτὸν πρὸς
τὴν μορφὴν; Γαλ.
ὅστις τὸ λάσιον αὐτὸ, καὶ
ὅς φησὶ ἄγχιον ἀμορφὸν
ὄσιν. αὐτοῦ δ' ἔστι γὰρ, ὅτι
ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ
μετώπῳ, ὅστις γὰρ οὐδ' ἐστὶ
ἐξ ὧν καὶ δ' ἔστιν. Δω.
ἰσχυρὰ ὦ Γαλαταία δὲ

DORIDIS ET GA-

latea.

Formosum amatorem Ga-
latea. nepe Siculum istū pa-
storem aiunt amore tui de-
perire. G. Ne ride Doris. nā
qualis qualis est, Neptuno
patre prognatus est, Dor.
Quid tum postea, si vel Ioue
ipso sit progenitus, quum us-
que adeo agrestis atq; bispi-
dus appareat, quodq; est om-
nium deformissimum, uno-
culus. An vero credis genus
illi quicquam profuturum
ad formam? Gal. Ne isthuc
quidem ipsum, quod bispi-
dus est atq; agrestis, ut tu no-
cas, illum deformat, quin vi-
de magis est. Porro oculus
debet etiam frontē, quo quā-
dem nihilo seguius cernit, q̄
si duo forent. D. Videris Ga-
latea

ρασι, ἀλλ' ἐρωμένον ἐ-
 χειν τὸν παλὺφικμον. οἷα
 ἐπαυρῆς αὐτόν. Γα. ὅκ ἐ-
 ρώμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ὁ-
 νειδισικόν τὸ τοῦ ὕμῳ.
 καὶ μοι δοκεῖν ἐπὶ φλό-
 να αὐτὸ ποιεῖν. ὅτι ποι-
 μαινὼν ποτε, ἀρ' ἢ σκο-
 πῖος παύσας ἡμᾶς ἐ-
 δὼν ὑπὸ τῆς κίοντος, ὅ-
 τοις πρόποσι ἢ Αἴτνυς,
 καὶ δὲ μεταρὶν τῷ ὄρε-
 καὶ τῆς θαλάττης αἰγίαι-
 λος ἀπομνησκέται, ὑμᾶς
 μὲν δὲ προσέβλεψεν, ἐ-
 γὼ δ' ἐπὶ ἀπαισῶν ἢ καλ-
 λίσκ' ἰδοῖα, καὶ καὶ μόνον
 ἐμοὶ ἐπείχε τὸν ὀφθαλ-
 μόν. ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾶ-
 δ' αἶγμα γὰρ ὡς ἀμύνων
 εἰμι, καὶ ἀφ' ἡρας. ὅ-
 μεις δὲ παροῖσθε. Δω-
 εἰ παιδὶ καὶ γὰρ ἐπὶ κα-
 λῶν τῶν ὅτι μὲν ἰδοῖα, ἐπὶ
 φθοῖα οἷα γε γινώσκαι, καὶ
 ταῖς πρὸς ἄλλοις ποὶ ἐπα-

lutea nō amantem habere pā-
 lyphemū, sed illū potius ada-
 mare: sic cū predicat. G. E-
 quidem haud ad amor, sed eas
 mem in signem istā uestrā in-
 sultandi opprobrandiq; pes-
 tulantiam ferre nō quito. Ac
 mihi nimirū invidentiā qdā-
 dam isthuc facere uidentur,
 propterea qd ille, quum forte
 aliquando gregem pasceret
 suum, nosq; ē littorali spe-
 culari littore ludentes cer-
 neret in prominentib; actus
 pedib; qua uidelicet inter mē-
 te ex mare littus sese inlon-
 gū porrigit, uos ne aspexerit
 quidē, at ego omniū una nisa
 sum formosissima, eoq; in nā
 me conspexit oculū. Eo res
 uos male habet, nā argumen-
 tū est, una forma prestanti-
 tēs esse ac dignioresq; amari,
 uos contra fastidiosi esse.
 Dor. Amistudine uisibilem
 uidendū uideris si primū sta-
 tori

νέσαι εἶχε, ἢ τὸ λουκὸν
μόνον, καὶ τὸ το οἶμαι, ὅτι
ἑωκίδης ὅτι τυρῶ καὶ γά-
λακτι. πάντα οὖν τὰ ὁ-
μοία τούτοις ἡγείτῃ καλὰ.
ἐπεὶ τὰ γὰρ ἄλλα, ὅπου τ'
αὐτὸ ἐβελήσης μαθεῖν οἶα
τυγχάνεις οὐσα τῷ ὄψιν,
ἀλλ' ὡς τῶν τινός, εἴ ποτε
γαλῶν εἶναι, ἐπικύψασα
δὲ τὸ ὕδωρ, ἰδὲ σεαυτῆς;
ὅδ' ἄλλο ἢ χροῶν λουκῶ
ἀκριβῶς. ἀλλ' ἐπαινεῖται ὅτι
τὸ το, ἢ μὴ ἐπιτρέπῃ
αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθνμα. γὰρ
καὶ μὲν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκρά-
τως λευκὴ, ὅμως ἐραστὴ
καὶ τὸ τομ' ἔχω. ὑμῶν δὲ
ἀλλ' ἐστὶν ἢ τινα, ἢ ποικίλῃ
ἢ νάυτης, ἢ πορθημῆς ἐ-
παινεῖ. ὁ δὲ πολύφημος,
τά τε ἄλλα καὶ μυσικός ὅτι.
Δισιώπα ὦ Γαλάτεια, ἢ καὶ
σαμνὸν αὐτῷ ἄδοντ', ὅπου
τε ἰκώμασε πρὸς τὸν ἐπίσσε.

pastori, deinde lusco formosa
uisa sisse quanquid aliud ille
potuit in te probare, prater
candorem? Is illi placet, opti-
nor, quod caseo ex lacte as-
sueverit. proinde quicquid
his sit simile, id protinus pul-
chrum indicat. Alioqui ubi
libebit scire, qua sis facie, de
scopulo quopiam, si quando se-
renitas fuerit, despectans in
aquam, temetipsam contem-
plare. uidebis aliud nihil nisi
si perpetuum candorem, ne-
rum is quidem non probatur,
nisi rubor admixtus, decus
illi iuxerit. G. Atqui ego illa
immodice candida, in eiusmo-
di habeo amantem: quoniam
timeo uobis nulla sit, quæ uel pa-
stor uel nauta, uel portitor
aliquis miretur, ceterum poly-
phemus (ut alique dicam) eti-
am canendi peritus est. Don.
Tace o Galatæa, audiamus il-
lum canentem, quoniam per pro-
ritet

Αφροδίτη φίλη, ὄνον αὖ
 τις ὀγκᾶσαι ἴδοι. καὶ
 αὐτὴ δὲ ἡ πηκίς, οἷα κρα-
 νιον ἑλάφου γυμνον τῶν
 σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρα-
 τα, πύχεις ὡς πόρ ἦσαν.
 ζυγῶσας δὲ αὐτὰ, καὶ ἐ-
 νάψας τὰ νοῦρα, ὃ δὲ
 κόμποι ποδὶς ῥέψας, ἑμε-
 λωδὸν ἄμυστον τι καὶ ἄ-
 πασιδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς
 βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑ-
 πῆχει. ὥστε ὁδὲ κατέχειν
 τὸν γέλωτα ἑδωκάμεθα,
 ὅππῃ τῷ ἔρωτικῷ ἑκείνῳ
 ἔσματι. ἡ μὲν γὰρ ἡχώ
 εἶδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ
 ἡδελφῇ, ὅτ' ὡς λέλθ' οὔσα
 βρυχομένη: ἀλλ' ἡσχύνε-
 το, εἰ φανείη μιμημένη
 τραχέαν ὁδὸν καὶ κα-
 ταγέλασον. ἔφραε ὃ ὅτι
 πύρας ὅτ' ὦ τῆς ἀγκυ-
 λαὶ ἄδνεματιον, ἀρκτο-
 σκύλακα κατὰ τὸ λασιον
 αὐτῇ προσεώκοιτα. τίς

pruriret in te. sed o sancta
 Venui, asinu rudere dixisses.
 Nam lyra corpus similitum
 erat ceruino capiti osibus
 renudato, dum cornua pe-
 rinde quasi cubiti promine-
 bant, ijs iunctis, inductisq;
 fidibus, quas ne collope qui-
 dem circumtorquebat, a-
 greste quiddam et absonum
 cantillabat, quum aliud inte-
 rim ipse uoce caneret, aliud
 lyra succineret, ita ut tempe-
 rare nobis nequiuimus,
 quin rideremus amatoriam
 illam cantionem. Nam Echo
 ne respondere quidem illi uol-
 uit balanti, quum sit adeo
 garrula, imò puduisset, si ui-
 sa fuisset imitari stridulum
 cantum et ridiculum. Ad-
 hæc gestabat in ulnis amasi-
 us iste delicias suas, uixi cas-
 tulum pilis hirtum sibi non
 dissimilem. Quis autem tibi
 non inuideat amicum istum

Galatea

ὅ καὶ φρονήσεις σοι ὦ Γα-
λάτεια, τοιοῦτον ὄρας. Γα.
ὅ καὶ σὺ Δωρί, δ' εἴφορ ὕ-
μῳ τὸν σεμνόν, καλλίον
δ' ἡλονότιόντα, καὶ ὠδὴ
κώτερον, καὶ καθαρίζον
ἄμεινον ἐπιστάμνον. Δω.
ἀλλ' ἔρασης μὲν ὁδὸς ὅδε
μοι, ὁδὸς σεμνύνουμαι ἐπ' ἔ-
ρας. ὦ εἶναι. τοιοῦτον δέ,
οἷόν ὃ κύνκλωψ ὅδε, κινά-
βρας ἀρξάντων ὠσπερ ὁ τρα-
γῶν, ὡς φασι, καὶ σιτῶ-
ν μινος ἵος ἐπιστάμνοντας
τῶν ξένων, σοι γνῶντο, καὶ
σὺ αὐτόφρων αὐτό.

Κύνκλωψ. καὶ πο-
σειδῶν.

Ὡ πάτερ, οἷα πέπον-
θα ὑπὸ τῷ λαταράτῳ
ξένῳ; ὅς μεθύσας ὄξετύ-
φλωσέ με, λοιμωμλῶν
ἐπιχειρήσας. πο. τίς δέ ὁ
παῦτα τολμήσας ὦ πο-
λύφρων; Κύνκλωψ. πρῶ-

Galateas Gal. Quin tu igitur
Dori, tuum ipsius ami-
cum nobis commonstra, qui
eo sit firmitior, quicquid do-
ctus ac melius uel uoce ca-
nat, uel citbaras Dor. Mihi
quidem nullus est amator,
neque me hoc nomine iacto,
quasi sum uehementer ama-
bilis, ueruntamen istiusmodi
amicum, qualis est iste Cy-
clops, totus hircum olens,
cum crudis uiscitans carni-
bus, et hospites, si qui ap-
pulerint, deuorans, tibi ha-
beto, cumque tu mutuum a-
mato.

Cyclops et Neptu-
ni.

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite qui
me inebriatum excacauit,
somno grauatum aggressus.
Nept. Quis uero est, qui isto
hac facere ausus fuit, Poly-
phemus Cyc. Principio qui-

G dem

του, οὐτῶν αὐτὸν ἀπε-
 κάλει. ἐπεὶ δὲ δ' ἔφυγε, καὶ
 ἔξω ἤν βέλος, Ὀδυσσεύς
 ὀνομάζειται ἐφ. Γο. οἶδ' α-
 ὅμ λέγεις, τὸν Ἰθακίστιον,
 ὃς Ἰλίου δ' αὐτὴν πλεῖ. ἀλλὰ
 πῶς ταῦτ' ἐπράξεν, ὃ δὲ
 πάντ' ἀνδραγαθὸς ὤμ; Κύ.
 κατέλαβον γὰρ τῷ ἀντρώ-
 πῳ τ' νομῆς ἀνὰ στήθεας,
 πολλὰς πινὰς ἐπιβελόν-
 τας δολονόπῃ τοῖς
 ποιμνίοις. ἐπεὶ δὲ ἔδνηκε
 τῇ δούρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα
 δὲ ἔσι μοι παμμεγέθης)
 καὶ τὸ πῦρ ἀνέκυσσε·
 γνῶσά μιν ὁ ἑφδρου
 δ' γνῶστρον ἀπὸ τοῦ ὄρους,
 ἐφάνησαν, ἀποκρύπτειν
 αὐτὸς περιώμναι. ἐγὼ δὲ
 συλλαβὼν αὐτῶν τινὰς,
 ὡς αὐτὸς εἶκός ἤν, κατέφα-
 γον ληστὰς ὄντας. γνῶσ-
 θα ὁ παυοργότατος ἔ-
 κεινται, ἔτε οὐτὶς, εἴτε
 Ὀδυσσεύς ἤν, δίδωσιν

dem seipsum Neminem uocas-
 bat. postquam autē effugit,
 atq; extra tela, ut dicitur, fu-
 it, Vlysssem nominari se aie-
 bat. N. Noui, quē dicit Itha-
 censem ex Ilio autem nauiga-
 bat. Sed quo pacto hoc per-
 egit, cum alioqui non ita au-
 dax atq; animosus sit? Cyc.
 Deprehendi in antro, ē pas-
 sculis domum reuersus, mul-
 tos quosdam, insidiantes
 pecuarijs. Posteaquam au-
 tem apposui foribus operamē-
 lū, (saxum aut quoddam mi-
 bi est, per quā magnum) atq;
 ignem resuscitavi, incensa
 arbore, quam de monte meē
 ferebam, uisi sunt abscondere
 sese parare. Ego uero com-
 prehensis ipsoꝝ quibusdā,
 ut par erat, deuoravi, ut qui
 praedones essent. Hic igitur
 uersutissimus ille, siue Nemo,
 siue Vlysses fuit, dat mihi
 bibere, infuso quodam uino.

κοι πῶς φάρμακόν τι ἐγ-
χίας, ἡσυχίαν καὶ οὐρανόν
μαυρὸν, ἐπιβουλεύοντά τοι
δὲ καὶ παραχρῆμα ἔσται.
ἅπαντα γὰρ οὐδὺς ἔσθ'·
καί μοι περιφίρεται πῶς
όντι, καὶ τὸ σπλάγιον αὐτοῦ
ἀνέστρεφετο, καὶ ὅκ' ἐτι
ὅλως ἤνιμαντ' ἡμῶν. τέ-
λαθ' δέ, ἐς ὕπνον λατρε-
σάμενος. ὁ δὲ ἐποξύνσας
τόν μοχλόν, καὶ πυρώσας
γε, προσέτι ἐτύφλωσέ
με καθύπνοντα. καὶ ἀπ'
ἐκείνου τυφλὸς εἰμὶ σοι ὦ
Ῥόσφορος, Ῥοσ. ὡς βαδίζω
ἐκοιμήθης ὦ τέκνον. ὅς δ' ἔκ
ἑξέβορον μεταφύ τυφλῶ.
μὲλαθ'· ὁ δ' ὅν οὐδυσσεὺς
πῶς δ' ἐφυγεν; ὅ γὰρ αὖ
ἐν οἷδ' ὅτι ἐδ' ὠνήθη ἀπο-
κινήσαι τὴν πέτραν ἀπ'
τῆς θύρας. Κύ. ἀλλ' ἐγὼ
ἀφ' ἑλόν, ὡς μάλλον αὖ
τοῦ λάβοιμι ἑξίοντα, καὶ κα-

no, dulci illo quidem et fra-
granti, ceterum ad insidias
struendas presentissimo et
maximè turbulento. Nam
statim omnia uidebantur mi-
hi, posteaquàm bibissem, cir-
cumagi, et antrum ipsum
inueriebatur, et prorsum,
apud me amplius ipse non
eram. Postremo autem som-
no correptus iacui. Ille uerò
exacuatō uecte, eodemq; ig-
ne succenso, insuper etiam
excacauit me dormientem.
Et ex eo iam tempore cecus
tibi sum Neptune. Nep. Ut
alte nimis dormiisti ô fili,
qui non interea exiluisti, cū
excacareris. Vlysses igitur
ille quo pacto effugit? Non
enim, sat scio, potuit dimo-
uere saxum à foribus. Cyc.
At ego amoui ipsum, quo fa-
cilis illū comprehenderem
inter egrediendum. Ac collo-

θίσας παρὰ τὴν θύραν, ἐ-
 δέξωμαι τὰς χεῖρας ἐκπέτ-
 σας, μόνον παρὲς τὰ πρὸ-
 βατα ἐς τὴν νομὴν, γνέ-
 λαι μιν· τῷ Κριῶ, ὅποσα
 ἐχέω πρὸς ἧεν αὐτὸν ὕ-
 περ' ἐμῶ. Πο. μανθάνω ὡς
 ἐκείνοις ὅτι γε ἔλαθον ὕ-
 πεφελθῶν σε. ἀλλὰ τοὺς
 ἄλλους γε Κύκλωπας ἔσθαι
 ἐπιβουλεύοντα ἐπ' αὐτόν.
 Κ. συνεκέλευσα δὲ πάντοτε
 καὶ ἤκου. ἐπεὶ δὲ ἤρουντο
 τῷ ἐπιβουλεύοντι· τοῦ ὀ-
 νομα, λέγω γὰρ ἐφ' ἧν, ὅτι οὐ-
 τις δὲ, μελαγχολᾷ οἰκ-
 θυντόν με, ὥχοντο ἀπί-
 οντόν. οὕτω λατρεύοντι
 σάτομι ὁ κατὰρατὸν τῷ
 ὀνόματι. καὶ ὁ μάλιστα ἡ-
 νίασέν με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων
 ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, εἶπε ὁ
 πατήρ φησιν, ἡ προσφθῶν
 ἰάσεται σε. Πο. δέξσεαι δὲ
 τέκνον. ἀμυνῶμαι γάρ
 αὐτόν, ὡς μάθῃ, ὅτι εἰ καὶ

cato meipso ad fores, exten-
 tis manibus venabar, solis
 dimissis in pascua ouibus, et
 arieti negotio dato, quae
 nam ipsum agere pro me os-
 porteret. Neptunus. Intel-
 ligo rem, Sub illis latuit te,
 clam se subducens. At ce-
 teros certe Cyclopes con-
 ueniebat te inuocare contra
 ipsum. Cyclops. Conuocari
 illos, pater, atque etiam ue-
 nerunt. Sed postquam me in-
 terrogassent insidiatoris no-
 men, atque ego dicerem. Ne-
 minem esse, insanire me ar-
 bitrati, relicto me iterum
 discesserunt. Ita imposuit
 mihi execrabilis, nomine.
 Et quod maximè mihi agrè
 fuit, contumeliose obiecta
 mihi clade hac, Ne pater
 quidem Neptunus, inquit,
 leuabit te hoc malo. Neptu-
 nus. Confide fili. ulciscar e-
 nim ipsum, ut sentiat, etiam
 si ce-

πῆρωςίη μοι ὀφθαλπίων
ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὸ γο-
υὶ τῶν πλεόντων τὸ σῶζέω
αὐτοὺς καὶ ἀπολλύειν ἔλ-
ἐμοὶ πρόσσει, πλεῖ δ' ἔτι.

Αλφειὸς καὶ Ροσει-
δῶν.

Τί τὸ τοῦ ὧ Αλφειέ, μὴ
τῶν ἄλλων ἐμπόνων
ὡς τὸ πέλαγος, ὅτε ἀνα-
μίγνυσαι τῇ ἁλμυ, ὡς ἔθος
ποταμοῖς ἅπασιν, οὔτε
ἀναπαύεις σεαυτὸν δια-
χυθεὶς: ἀλλὰ διὰ τὴν θα-
λάττης ξυμμεσῆς, καὶ γλυ-
κὺ φυλάττω τὸ ῥέθρον,
ἀμιγρὸς ἐπὶ καὶ καθαρός ἐ-
παίγῃ, ὅκ οἶδ' ὅπῃ βύθιος
ὑποδύς, καθαπτόμενοι λά-
ροι καὶ ὄρωσιοι, ἰοικασ ἀ-
νακύνειν πον, καὶ αὐθις
ἀναφαίνειν σεαυτὸν. Αλ.
ἔρωπικόν τι τὸ πρᾶγμα
ἔστιν ὧ Ρόσειδον. ὦσε μὴ
ἐλεγχέ, ἀρᾶσθαι δὲ καὶ

si cecitati mederi mihi sit
impossibile: nauigantes
certè tamen seruare uel per-
dere, adhuc penes me esse:
nauigat aut ille adhuc.

Alphei et Neptuni.

Quid hoc, Alphee, quod tu
solus aliorum in mare dela-
psus, neq; cū salisugine misce-
ris, perinde ut solent cetera
flumina omnia, neq; cohibes
te ipsum, aquis diffusus, sed
per mare, uelut concretus ac
dulci custodito fluore, incor-
ruptus etiam et purus cursu
laberis? Nescio quo loco in
profundum te quemadmodū
gauie atq; ardeæ faciunt,
submerso. Ac uideris rursus
emersurus quoq; alibi, et te
iterum spectandum exhibi-
turus. Alp. Amatoria quæ-
dam res hæc est, Neptune,
quam obrem, ne mihi uitio
uertat. Amasti autē et ipse

αὐτὸς πολλὰ κίς. Πο. γυναικὸς ὧ Ἀλφείῃ ἢ νύμφῃς ἔρας; ἢ καὶ τῇ Νηρηίδῳ αὐτῇ μιᾶς; Αλ. ὅκ. ἀλλὰ πηγῆς ὧ Πόσειδον. Πο. ἢ δὲ πᾶ σοι γῆς αὕτη ῥεῖ; Αλ. νησιῶτις ὅτι σικελικῇ. Ἀρεθῶσαν αὐτῇ καὶ ῥῶσαν. Πο. οἶδα, καὶ ἀμορφῶν ὧ Ἀλφείῃ τῇ Ἀρεθῶσαν, ἀλλὰ διαγωγῆς τέλει καὶ διακράδαρ' αὐαὶ βλύζει, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρέπει ταῖς ψήφισιν, ὅλου παρ' αὐτῇ φαινόμενον ἀργυροειδές. Αλ. ὡς ἀληθῶς οἶδα, τῇ πηγῇ ὧ Πόσειδον, παρ' ἐκένῳ ἐν ἀπείρομαι. Πο. ἀλλ' ἀπιδιμνῇ, καὶ δύτῃ γινώσκω ἔρασι. ἐκείνο δὲ μοι εἰπῇ, ποῦ τῇ Ἀρεθῶσαν εἶδον, αὐτὸς μὲν ἀρκῆς ὧν, ἢ δὲ γινώσκω Συρακούσας ὅτι. Αλ. ἐπιγόμενόν με

sepenumero. Ne. Mulierem ne, Alphee, an nymphae amantem etiam Nereidum ipsarum unam aliquam? Alp. Non, verum fontem Neptune quendam. Neptunus. Vbi igitur terrarum ille manat? Alp. Insularum est, in Sicilia, Arethusam ipsum morant. Nep. Scio. Non deformamur ne, Alphee, Arethusam amat, sed et liquidus fons ille est, et per purum ebullit, et ipsae aquae etiam calculi gratiam addunt, supra quas tota ea velut argentea apparet. Al. Ut uere nosti fontem hunc, Neptune. ad illum igitur abeo nunc. N. Sed abi quidem, et feliciter utere amore, illud autem mihi dic, ubi tu Arethusam conspicias? Arcas ipse cum sis, fons autem ille Syracusis manet? Al. Prosperantem me moraris Neptune,

περίχες ὃ πρόσεδον, πε-
ρίεργα ἐρωτῶν. Το. εὐ λέ-
γεις, χώρε παρὰ τῆς ἀγα-
πωμένης. καὶ ἀναδύς ἀ-
πὸ τῆς θαλάττης, ξυμμι-
λίσκυντο τῇ πηγῇ, καὶ
ἐν ὕδασι γίνεσθαι.

Μινελάος καὶ Πρω-
τεύς.

Αλλὰ ὕδασι μὲν σε γί-
νεσθαι, ὃ Πρωτεύς, οὐκ ἀπι-
θεον, ἀλλὰ γὰρ γινώσκω, καὶ
ἀκούω φησὶ φησὶν, καὶ
ἐς λέγοντα ὁπότε ἀλλὰ γί-
νεται, ὅμως οὐδὲ τὸ τοῦ ἔω πῶ-
τεως. εἰ δὲ καὶ πῶς γί-
νεσθαι δυνάμεθα, οὐδὲ τῇ θα-
λάττῃ οἰκισθῆναι, τὸ τοῦ
πάνου θαυμάζω, καὶ ἀπίστω.
Πρ. μὴ θαυμάσῃς ὃ Μενέ-
λαε, γινώσκω γὰρ. Με. εἴ-
δω καὶ αὐτός. ἀλλὰ μοι δι-
καιοῦς (εἰρήνην γὰρ ὡρὸς σε)
γυνήϊα καὶ τῶν προσάγειν τῶν

ptune, curiose nimis inter-
rogando. Nep. Probè dict.
Abi igitur ad amatam. Ao
emergens iterum è mari,
eodem alueo cum fonte illo
misceri, et in unam aquā
redigamini.

Menelai et Protei.

At in aquam conuerti te
Proteu, incredibile adeo nō
est, marinum utiq; cū sis : etiā
arborē fieri, tolerabile : præ-
terea et in leonē aliquando
muteris licet, tamen neq; hoc
supra fidem est. ignem uerò
fieri te posse, cum in mari
habites, hoc omnino miror,
neque adducor, ut credam
Proteus. Ne mireris Mene-
lac, fieri enim soleo. Mene-
laus. Vidi et ipse. uerunta-
men uideris mihi (dicetur
enim hic apud te) præsti-
gias quasdam adhibere rei,

atq;

πρᾶγματι, καὶ τὸς ὀφθαλμοὺς ὀζαπατᾶν τῶν ὀρώντων, αὐτὸς ὅδ' ἐν τοῖς ὀτογινώμεν. **Πρω.** καὶ τίς αὖ ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν ὅτως γινώσκων γινώτο; ἐκ ἀνεπαγμένους τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰδόν, ἐς ὅσα μεταποιήσας ἐμαυτὸν; εἰ δὲ ἀπιστῆς, καὶ τὸ πρᾶγμα ἡδὲ εἶναι δοκεῖ, φαντασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἰσαμλὴν, ἐπειδ' αὖ πῦρ γινώμαι, πρὸς σφίγγαί μοι ὡ γυναικατε πλὴν χεῖρα. εἰσι γάρ, εἰδόμεναι μόνον, ἢ καὶ τὸ κἄν τότε μοι πρόσσειν. **Με.** ἐκ ἀσφαλὸς ἢ πέτρα ὡ **Πρωτῶν.** **Πρω.** σὺ δὲ μοι Μενέλαε δοκεῖς ὅδε πολὺ ποικίλως ἑώρακέναι πῶποτε, ὅδ' ὁ πάσχει ὁ ἰχθύς ὅτε εἰδέναι. **Με.** ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ ποικίλως εἶδον, καὶ πάσχει δὲ, ἡδ' ἴως αὖ μά-

atq; intuentium oculis decipere, cum interim ipse nihil tale fias. **Pro.** Et quæ nam adeo deceptio in rebus sic manifestis fieri queat? An non apertis oculis uidisti in quâ multa ipsa me transformauerime si uero non credis, **Ures** hæc tibi falsa uidetur, nempe species quedam inanis an te oculos obuersans, posteaquam ignis factus iuero, applicamibi, heus genese tu, manum. Nimirum scieties, uideat ne tantum ignis, an **U**rendi uim habeant. **Menelaus.** Periculosum est experimentum hoc **Proteu.** **Proteus.** At tu Menelæe uideris mihi neque Polypum uidisse unquam, neque etiam quid pisci huic accidere soleat, scire. **Men.** Verum Polypum quidem, uidi, quæ uerò accidunt illi, libenter ex te cognouerim. **Proteus.**

Cui

θοιμι παρὰ σοφῶν, ὅποια
 αὐτὴ πέτρα προσελθὼν
 ἀρμόσῃ τὰς λιπύλας, καὶ
 προσφύς ἔχεται κατὰ
 τὰς πλεκταίας, ἐκείνη ὁ-
 μοιου ἀποργάζεται ἐαυ-
 τὴν, καὶ μεταβάλλει τὴν
 χροάν, μιμούμενη τὴν πέ-
 τραν, ὥς αὐτὴν λάβει τοὺς ἀ-
 λείας, μὴ διαλλαγήων, μη-
 δε φανερὸς ὡς διὰ τὸ τοῦ
 ὡς οἰκῶς τῷ λίθῳ. Με-
 φασὶ ταῦτα. τὸ δὲ σοὶ
 πολλῶν παρὰ σοφῶν ὡς
 πρώτου, φῶν. ὅκοι δὲ, ὡς
 Μενέλαε, τί νῦν ἄλλος
 πισδύσῃς, τοῖς σεαυτῷ
 ὁφθαλμοῖς ἀπιστῶν; Με-
 ἰδου. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα
 τὸ δρᾶσιον, τὸ αὐτὸν πῦρ καὶ
 ὕδωρ γίνεσθαι.

Cuicunque saxo accedens,
 acetabula sua applicuerit,
 atque affixus inhaerit cir-
 camentis, illi seipsum simi-
 lem efficit, mutatq; colorem,
 imitando saxum, quò lateat
 piscatores, nihil ab illo va-
 rians, neq; cōspiciunt ob hoc,
 sed assimilatus lapidi. Men-
 Ferunt haec. Sed tuum hoc
 multa magis omnem opinio-
 nem excedit Proten. Pro.
 Nescio, Menelae, cui nam
 alteri facile credas, qui tuis
 ipsius oculis non credas. Me.
 Videns equidem vidi, sed ta-
 men res ipsa monstro similis
 est, eundem ignem atq; aquā
 fieri.

Panopes & Galenes.

Πανόπης καὶ Γα-
 λῆνης.

Εἶδ' οὐδ' ὡς Γαλιῶν χθες,
 ὅτε ἐποίησεν ἡ ἑρὶς παρὰ

Vidisti ne Galeni heri,
 qualia fecerit Eris ad cenā
 in Thessalia. propterea

quod

τὸ δὲ πρὸς τὴν Θέτιαν, ὁ δὲ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐκλή-
θη δὲ τὸ συμπόσιον; Γα.
ὁ ξυμπεσιώμην μὲν ἔγω-
γε, ὁ γὰρ ποσειδῶν ἐκεί-
νον μετ' ὧν Πανόπην, ἀκού-
μαυτον γν' τοσούτω φυ-
λάτῃ, τὸ πῆλα γὰρ. πῶ-
ς αὖ ἐποίησεν ἡ βίσις μὴ
παρῶσα; Βα. ἡ θεὸς καὶ
ὁ Πηλεὺς ἀπὸ κλυδίστου
ἐκ τοῦ θαλάμου, ἔσω δὲ
Ἀμφιτρίτης τὸν ποσει-
δῶνα παρὰ τὴν μεθ' ἑ-
στῶτα. ἡ βίσις δὲ γὰρ τὰς αὐτῶν
λαοὺς πάντας, ἐδ' αὖ μὴ
δὲ βίσις τῶν μὴ πτε-
ρανῶν, ἡ γὰρ δὲ κροτο-
ῶτων, ἡ τῶ Ἀπόλλωνι με-
ταρίζοντι, ἡ ταῖς μέσσαις
ἀδ' ὅσαις προσέχοντων
τοῦ κοῦρου γένεσθαι ἐκ τὸ
συμπόσιον μὴ λὼν τι πᾶν
καλὸν, χρυσῶν δὲ λαοῦν Γα-
λένην παρὰ τὸν ποσειδῶνα
ἀλάλῃτω. ἡ γὰρ δὲ πρὸς τὴν

quoniam ipsa uocata fuerat
ad conuiuium? Gal. Haud
conuinata: equidem uobi-
scum fui. Nam me Neptu-
nus iusserat, tranquillam in-
terea, Periope, seruare pe-
lagus. Sed quid fecit. Eris-
cum non adesset et Pan. The-
tis ac Peleus concesserant
intro in ibalatum, dedi-
gentibus, ipsos Amphitrite
ac Neptuno. Interca autem
Eris, clam ceteris omnibus
id quod facile illi tum fuit,
alijs bibentibus, quibusdam
autem applaudentibus, uel
Apollini cithara personan-
ti, uel Musis ore modulanti-
bus, adhibedo animum.) pro-
iecit in conuiuium pomum
quoddam, admodum pulch-
rum, aureum totum, ὁ Ga-
lene. inscriptum autem erat
his uerbis, Εὐχόμενα accipie-
at. Dum igitur soluitur

νου δὲ τῶτο ὦσιν ὁρᾷ πρὶ
 τυδ' ὅν, ἡκον σὺθα Ἡρα τε
 καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ
 κατακλινόντο. καὶ πρὸς αὐτὰς
 Ἐρμῆς ἀνελόμενος ἐπε-
 δέξατο τὰ γεγραμμένα·
 αἶ· μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς ἡμεῖς
 ἐπὶ οὐρανῷ πῖσαμεν, τί γὰρ
 ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων πρὸς
 ἑσθῶν; αἶ δὲ αὐτεποιοῦν.
 ταῖς ἐκείνων, καὶ αὐτὴ εἶται
 τὸ μῆλον ἡφίσταται, καὶ εἰ μὴ
 γε ὁ Ζεὺς δέξασθαι αὐ-
 τῶν καὶ ἄλλων καὶ πρὸς
 ἡφίσταται τὸ πρᾶγμα. ἀλλ'
 ἐκείνων αὐτὸς μὲν, ὃ λέει
 νῶ, φησὶ, πρὸς τὸτ', καὶ
 τοὶ ἐκείνων αὐτὸν δ' ἰκ-
 σαι ἡφίσταται. ἀπὶ τῆς δὲ ἐς τῆς
 ἰδ' αὖ πρὸς τὰν Πριάμον
 παῖδ' αὖ οἱ δ' ἐπεδίαγνῶ
 γαι τῆς καλῶνα φιλόκα-
 λος ὦν καὶ ἐκείνων ἐκείνων
 λείπει κακῶς. πρὸς τῶν
 αἶ δὲ αἶ; ὦ Πριάμον. Γ. τῆ

hoc, tanquam ex composito
 iactum, petuenit eo loci, ubi
 Iuno et Venus et Minerva
 accumbebant. Deinde ubi
 Mercurius sublato illo, legit
 ea, quibus illud inscriptum
 erat: nos quidem Nereides
 cum silentio sedebamus, quid
 enim agendum erat, illis prae-
 sentibus: illae vero inter se
 contendebant ac qualibet suū
 illud esse volebat. Et nisi Iu-
 piter se ipse interposuisset,
 etiam ad manus usque res pro-
 cessisset. Verum ille, ipse
 quidem, inquit, non feram
 iudicium de hoc, tamen si illae
 ipsum iudicare uellent: sed
 in Idam ad Priami filium
 abite, qui et discernere no-
 uit, quae nam formosissima
 sit, utpote elegantiae studio-
 sus et non facile, talis cum
 sit, iudicaverit male. Gal.
 Quid igitur ad haec Dea

μῶρον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς
τῷ ἰδῶν. Γα. καὶ τις ἦξει
μετὰ μικρὸν ἀπαγγίλ-
λων ἡμῖν τὴν κρατῶσαν.
Γα. ὅστις σφίσι μὲν ἐκ ἄλλης
κρατῶσει, τ. Αφροδίτης
ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ π-
πέννυ ὁ διατητής ἀμ-
βλυώσῃ.

Τρίτωνος, Αμυμώνης
καὶ Ποσειδῶνος.

Τρίτων.

Ἐπὶ τὴν λέξαν, ὡς Πο-
σειδῶν, παραγίγνεται
καθ' ἡμέραν ἡμέραν ὡς
δροσομένη παρθένος,
πάγκαλόν τι χεῖμα. ἐκ
οἷδα ἔγωγε καλὴν παῖ-
δα ἰδῶν. Πο. ἐλθούσαν
τινὰ ὡς Τρίτων λέγεις, ἢ
δορᾶπαινὰ τις ὕδροφό-
ρος ὄσιν; Τρί. Ἐμμενῶν
ἀλλὰ τὸ Δαναοῦ ἐκείνη
θυγάτηρ, μία τῶν πεντή-
κοντα ἡμετέρων, Αμυμώνης
τὸνομα. ἐπυρρόμην γὰρ, ἢ

ἢ, Panopec Pano. Hodie,
arbitror, in Idam abeunt.
Gal. Et quis ueniet paulo
post, qui nobis renunciaret eā,
quæ uicerit. Pan. At iam
nunc tibi affirmo, quod nulla
alia uincet, ueniente in cer-
tamen Venere, nisi arbiter
ipse omnino cecutiat.

Tritonk. Amymones

Neptuni.

Ad Lernam, Neptune;
quotidie uenit aquatam uir-
go, pulchra omnino specie.
Haud equidem scio, formo-
sorem ullam puellam uidis-
se me. Nep. Liberam ne di-
cis Triton, an uerò serua
quæpiam est, quæ aquā fer-
re solet? Tri. Minimè uero,
sed Danaï illius filia, una ex
quingenta istis, etiam i-
psa est, Amymone nomina.
Interrogavi enim, ὅτι quæ
uoca-

τις καλοῖτο, καὶ τὸ γέ-
νη. ὁ Δαναὸς δὲ σκληρα-
γυγῆ τὰς θυγατέρας, καὶ
αὐτοεργεῖν διδάσκει, καὶ
πέμπει ὕδωρ τε ἀρυσσο-
μήνας, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα
παιδιόβει ἀόκνους εἶναι
αὐτάς. Πο. μόνη δὲ παρα-
γίνεται μακρὰν ὅττω τλήν
ἂν ὅμ' ἔξ Αργεὺς ἐς Λέρναν;
Τρί. μόνη, πολυδίψιον
δὲ τὸ Αργεὺς, ὥς οἶδα, ὥς
ἀνάγκη αἰεὶ ὕδροφορεῖν.
Πο. ὦ Τρίτων, ὅ μετρίως
μεδέεταράφας, εἰπὼν τὰ
πρὸς τὴν παιδίαν. ὥς ἐῖ-
μεν ἐπ' αὐτῇ. Τρί. ἰα-
μεν. ἥδη γὰρ καιρὸς ἐστὶν ὕ-
δροφορίας. καὶ σχεδὸν
πρὸς κατὰ μέστω τλήν ὁ-
δὸν ὄσιν, ἰδὼς αἰετὶς τλήν Λέρ-
ναν. Πο. ἔκου' ἰδύξω τὸ
ἄρμα. ἢ τὸτο μὲν πολ-
λὴν ἔχει τλήν διατριβὴν
ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ
ζεύγαν, καὶ τὸ ἄρμα ἐπι-

uocaretur, et genus ipsius.
Danaus autem duriter ad-
modū educat filias, et opus
manu facere ipsas docet, et
ad aquā hauriendam mittit,
et ad alias res agendas insti-
tuit, impigre ipse ut sint.
Nep. Sola ne autē uenire so-
let longam adeo uia, ex Ar-
gis ad Lernam usq; Tri. So-
la, nā sticulosum ipsum Ara-
gos est, ut nosti. Quare ne-
cesse est, semper aquatum ue-
nire illam. Nept. Non me-
diocriter affecisti me animo,
ὦ Triton, qui mihi hac de
puella narraris. Quare ca-
mus ad ipsam. Triton. Ea-
mus, iam enim tempus quo-
que est, cum aquatum ire
solet. Ac prope alicubi cir-
ca mediam uiam est petenda
Lernā. Ne. Proinde currum
iange: ac potius, quia hoc
longiorē rebus morā iniiciet,
submittere equos iugo, et

CURRUM

σκολιάζου; σὺ δὲ ἄλλὰ
 δελφινὰ μοι τινὰ τῶν ὠ-
 κίων παράσκει. ἐφίπ-
 पासομαι γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 τάχιστα. Τρί. ἰδίῳ σοι τό-
 σι ὁ δελφίνου ὠκύτατος.
 Πο. εὖ γε, ἀπελαύνω μὲν.
 σὺ δὲ παρανήχῃς ὧ Τρί-
 τω. ἡ ἀπειδίη πάρεσμένῃ
 ἐς τὴν Λέριαν, ἐγὼ μὲν
 λοχίσσω γνῆταυδά που, σὺ
 δ' ἀποσκόπει, ὅπουτ' αὖ
 αἰδοῖται προσιοῦσαν αὐτῇ.
 Τρί. αὐτὴ σοι πλησίον.
 Πο. ἡ καλὴ ὧ Τρίτῳ, καὶ
 εὐραία παρθένος. ἄλλὰ
 συλληπτικὰ ἡμῖν ὕδιν. Αμ.
 ἀνδρῶπι τοῖ με ξυναρ-
 पासας ἄγεις; ἀνδραπο-
 λιστὴς εἶ, καὶ εἰσὶ καὶ ἡμῖν
 ὕψ' αἰγυπῆς τὸ θείν' ἐπι-
 πεμφθῆναι. ὥς τε βοήσο-
 μαί τοι πατέρα. Τρίτῳ.
 Σιώπησον ὧ Αμυμόνῃ.
 προσέειπεν ὕδιν. Αμ. τί πο-
 σεῖσθαι λέγεις; τί βιάζου;

currum apparare: Delphin-
 nem mihi aliquem, ex uelo-
 cibus illis huc sstte, inequitā-
 do enim illi quam celerrimē
 pronebar. Tri. Ecce tibi hūc
 delphinum omnium uelocis-
 simum. Ne. Probe sanē, pro-
 uocabamur igitur. Tu uero in-
 xta natando consequere me
 Triton. Ac posteaquam ad
 Leruam iam aduenimus, ego
 quidem hic in insidijs ero, tu
 autem speculando obserua,
 quando illam accedentem
 sentias. Tri. Eccam tibi,
 propē est. Nept. Formosa,
 Triton es in ipso ætatis flo-
 re. puella hæc, sed compre-
 hendēda nobis est. Am. Huius
 homo, quò me hinc correptū
 abducke plagiarius quispri-
 es, ac uideris ab Aegypto,
 patruo nostro, allegatus es-
 se. quare clamando patrem
 uocabo. Tri. Tace Amymo-
 ne, Neptunus hic est. Amy.

Quid

με δ' ἄνθρωπε, καὶ ἐς τὴν
θάλατταν καθέλκεις; ἐγὼ
δὲ ἀποπνιγῆσομαι ἢ ἀ-
θλία καθάδ' ὕσα. Π. οὐδ' ἔ-
ρξαι, ὅσον δ' εἰνὸν πάθος,
ἀλλὰ καὶ πηλὴν ἐπ' ὠνυμόν
σοι ἀναδ' ὁδῶας ἑάσω
γνῆταῦδα, πατάξας τῇ
τριάκντ' πέτραι, πλε-
σίον τὸ κλύσματ' ὅ. καὶ
σὺ διδαιμών' ἔσθ', καὶ μό-
νη τ' ἀδελφῶν ὄχ' ὕδ' ὀ-
φορήσεις ἀποθανῶσα.

Νότ' καὶ Ζεφύρ'.

Ταύτῃν ὧ Ζεφύρε τὴν
δάμαλιν, ἣν διὰ τὸ πε-
λάγους δὲ αἰγυπῆτον ὁ Ερ-
μῆς ἄγει, ὁ Ζεὺς διεκόρη-
σερ, ἄλδ' ἐρωτῇ; Ζέ. ναὶ
ὦ Νότ'· οὐ δ' αἰμῶνις δὲ
τέτε, ἀλλὰ πᾶσι λῶ. τὸ
πόταμ' Ἰνάχ'· νῦν δὲ
ἦρα τοιαύτῃ ἐποίησεν
αὐτῇν (ἡλοτυπήσασα,
ὅτι καὶ πάντ' ἑώρα ἑ-
ρῶντα τοῦ Δία. Νό. νῦν

Quid Neptunum mihi nar-
rare Cur mihi ὁ homo uim
facit, atq; hinc in mare ab-
strahit? Ego uero suffocabor
misera, submersa aquis. Ne.
Bono animo sis. Nihil tibi
mali continget: sed et fon-
tem cognominem tibi ema-
nare hic sinam, percusso tri-
dente saxo hos, iuxta aestua-
riū: et tu ipsa felix atq; be-
ata eris, ac sola sororū obita
morte, aquam non gestabis.

Noti et Zephyri.

Num hęc, Zephyre, iuuen-
cam, quam per mare in Ae-
gyptum Mercurius ducit,
Iupiter, amore captus, ui-
tiauit? Zeph. Hanc ipsam,
Note, sed iuuenca tum non
erat, sed puella, Inachi fluuij
filia. Nunc autē Iuno talem
ipsam effigiauit, amulatio-
ne amoris commota, propter
reā quod uidebat Iovem illā
prorsus deperire. N. Proinde
etiam

οὐκ ἐπὶ ἑρᾷ Ζη. Βοός; Ζ. καὶ μάλα. καὶ διὰ τὸ τοῦ
 ἐς αἴγυπτον αὐτῶν ἔωκεν.
 Ψ. καὶ ἡμῶν προσέταξε,
 μὴ λυμάνειν τὴν θάλασσαν,
 ἕως αὐτὴ διανηκταί, ὥς ἀποτεκοῦσα ἐκείνη (κύνει
 δὲ ἥδην) θεὸς γένοιτο καὶ
 αὐτὴ καὶ τὸ τεχθῆναι. Νό. ἢ
 δαίμαλις θεός; Ζ. καὶ
 μάλα ὦ νότε. ἄρχεις τε ὁ
 ἑρμῆς ἐφ' ἡ πλείοντων, καὶ
 ἡμῶν ἔσας δαίμοινα, ὅρ
 τινα αὐτῶν ἐθέλει ἐκ
 πέμψαι, ἢ κωλύσαι ἐπι
 σνῆν. Νό. θόρα πούτέα
 τοι γὰρ οὐκ ὦ Ζεφύρε, ἥδην
 δαίμοινα γένησας, νῆ
 Δία. δύνασιν γὰρ ὅτι
 γένοιτο. Ζ. ἀλλ' ἥδην γὰρ
 διεπίεσας, καὶ θύγνυ
 σθαι ἐς τὴν γῆν. ὁρᾷς ὅ
 πως ἀκτιμὼν τετρακοσί
 σι βασιλεῖς; ἀνορθώσας
 δ' αὐτῶν ὁ ἑρμῆς, γυναι
 κα παγκάλλην αὐτῷ ἐποίη

etiam nunc bouem illā amatē
 Zep. Atq; admodum, & pro
 pterea in Aegyptum ipsam
 misit, nobisq; edixit, ne con
 turbaremus mare, donec illa
 transnataffet, ut quae illic
 paritura sit (fert autem ut ea
 rum modo) dea; fiet, cum
 ipsa, tum quod ex ea partū
 erit. Not. An iuuenca Dea ē.
 Zeph. Vtiq; Note, impera
 bitq; inquit Mercurius, na
 uigantibus, ac nostra erit do
 mina, ut quemcunque nostrū
 uolet, emittat, uel prohibeat
 aspirare. Not. Colenda igitur
 scilicet obseruandaq; nobis
 erit Zephyre iam domi
 na cum sit. Nam beneuolen
 tior eo pacto nobis erit. Ze.
 Sed enim iam traiecit, & in
 terram enatauit. Vides, ut
 non amplius quadrupes in
 cedat, sed erectam ipsam,
 Mercurius denuo mulierem,
 formosam prorsus reddidit.

Not.

ποι; Νό. παρὰ δ' ὄφρα γοιῶ.
ταῦτα ὦ Ζεφρε, ἔκ' ἐτι τὰ
κίρατα, ὃ δὲ ἔργα, καὶ δι-
χλά τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπὶ
ρας Θ' ἡρῶν. ὁ μὲν τοι Ερ-
μῆς τί πάθων, μεταβε-
βληκὸν ἑαυτοῦ; καὶ αὐτὴ
νεανία λευκοπρόσωπ' ὅ-
γε γγνήτ'. Ζεφ. μὴ πολυ-
πραγμονῶμεν, ὅτε ἄμε-
νον ἐκεῖνος οἶδε τὰ πρακ-
τέα.

Ροσειδῶν Θ' καὶ Δελ-
φίνωρ.

Εὐγε ὦ Δελφίνωρ, ὅτι
ἄε φιλάνθρωποι ἔσε, καὶ
πάλα μὲν τὸ ῥ' Ἰνῶς πα-
δίου ἐπὶ τὸν ἰδιόμ' ἐκομί-
σατε, ὑποδεδάμνοι ἄρ'
τ' Σκιρωνίδων μετὰ ῥ'
μητρὸς ἐμπόρου; καὶ νῦν
σὺ τὸν κιθαρῳδόν τ' τοῦ τ'
ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβών,
ἔξενήξῃς Ταινάρου αὐτῇ
σκοδῶν κ' κιθάρᾳ. ὃ δὲ πε-

Not. Mira nimirū hæc Zea-
phyre. nusquā iam neq; cor-
nua illius, neq; cauda, neque
tibiæ bifidæ, sed amabilis
puella est. Cæterum Mercurio
quidnam accidit, qui se
ipsum mutavit, et ex ado-
lescente factus est quispiam,
caninam faciem præ se fe-
rens. Zep. Ne curiosius per-
sequamur ista, quandoqui-
dem melius ille, quæ facien-
da sint, novit.

Neptuni Θ' Delphi-
num.

Laudo, rectè facitis Del-
phines, quod semper aman-
tes hominum estis. Nam et
olim Inonis filium in Isth-
mum portastis, exceptum à
Scironijs scopulis, unde cum
matre præcipitatus fuerat.
Et nunc tu Citharædo isto
Methymneo, cum ipso or-
natu et cithara recepto, in
Tænarum enastis: neque
H passus

ριῆδες, λακῶς ὑπὸ τῇ
 ναυτῇ ἀπολλύμενον. Δελ.
 μὴ θαυμάσῃς ὧς ἴσως ἴδω,
 εἰ τοὺς ἀνδρῶπες ἐν ποί-
 οῦμνῳ, ὃς ἀνδρῶπων γε
 καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γινόμε-
 νοι. Πρ. καὶ μέφομαί γε
 τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑμᾶς λα-
 παναυμαχίσας μετέβα-
 λε, δῖον χειρώσασθαι μό-
 νον, ὡς ὁρτοὺς ἄλλας ὑ-
 πηγάζετο. ὅπως γὰρ τὰ
 κατὰ τοῦ Αῤῥιόνα τότ' οὖν
 ἐγένετο ὧς Δελφίμ; Δελ.
 ὁ Περσέας δ' οἶμαι, ἔ-
 χαιρεν αὐτῷ, καὶ πολλὰ
 κίς μετεπέμπετο αὐτοῦ
 ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλῆστι-
 σας παρὰ τῷ τυράννῳ, ἐ-
 πεδύμνησε πλούσιος οἶκος.
 Δελ. εἰς τὴν Μήθυμνον, ἐπὶ
 Δελφίσας τοῦ πλῆστον.
 καὶ ἐπιβὰς πορθμείῳ τι-
 κὸς λακκέρων αὐδῶν,
 ὡς ἔλειξε, πολλὰ ἄγων
 χευσθὲν καὶ ἄγρυπον: ἐ-

passus es indigne à navette
 perire illum. Delp. Ne mire-
 ris Neptune si hominib. bene
 facimus, nam et ipsi ex ho-
 minibus pisces facti sumus.
 Nep. Atque equidem ob id res
 prehendo Bacchū, quod uos
 navali praelio superatos ita
 transformavit, cum deberet
 captivos solum in deditio-
 nem accipere, quemadmodū
 et ceteros in potestatem
 redegit. Sed quo pacto, cum
 Arione hoc, quod accidit, se-
 se habet? Del. Ieriander ni-
 mirum delectabatur homi-
 ne, ac sepe illum ad se accer-
 sebat artis gratia. Ille autem
 diues iam factus à tyranno,
 concupiuit, nauigādo in pa-
 triam Methymnam, spectan-
 das ibi dinitias suas exhibe-
 re. Ac conscensa ad transi-
 endum naui, hominum quo-
 rundam sceleratorum (ut
 res ostendit) cum multum

auri

πὰ πᾶτά μείσω τὸ Αἰ-
γαῖον ἐγγύοντο, ἐπιβ-
λόντων αὐτῷ οἱ ναῦται.
ὁ δ' ἰκροώμεν γὰρ ἅπαν-
τα, παρὰ νείω τῷ σκά-
φῃ, ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν δέ-
δοκται, ἔφη, ἄλλα τὴν
σκορῶ ἀναλαβόντα με,
καὶ ἄσαντα θρῶν πινά-
κῳ ἐμαυτῷ, ἐκόντα ἐά-
σατε φίλαι ἐμαυτὸν. ἐ-
πέτρεψαν οἱ ναῦται. καὶ
ἀνέλαβε τὴν σκορῶν, καὶ
ἔσε πᾶν λιγυρῶς, καὶ
ἐπὶ πρὸς εἰς τὴν θάλασσαν,
ὡς αὐτῇ πᾶντως ἀπο-
θανόντων. ἐγὼ δὲ ἔπο-
λαβὼν, καὶ ἀναθίμενος αὐ-
τῷ, ὁρῶν καὶ ἐχὼν εἰς
ταῖναρον. Πο. ἐπαινῶ τὴν
φιλομοσίαν. ἄξιον γάρ τινος
μυθῶν ἀποδιδῶναι αὐ-
τῷ τῆς ἀκροάσεως.

Ποσειδῶν καὶ Νε-
ρηίδων.

Τὸ μὲν σῆμα τῷ τοῦ, ἐξ ὅ

auri et argenti secum ferret,
ubi ad medium ferme Aegei
peruentum fuit, insidiari illi
nautae coeperunt. Ille uero
(nam auscultabā omnia, iux-
ta nauigium natando) quo-
niam id hoc uobis ita uisum
est, inquit, at me saltem as-
sumpto ornatu, et decanta-
to prius mihi ipsi funebri ali-
quo carmine, uolentem fini-
te praecipitare me ipsum.
Concesserunt nautae. Tū ille
assumpsit ornatum, et ceci-
nit omnino argutē et ceci-
dit in mare, tanquam statim
omnino moriturus. Ego uero
excepto atq. imposto illo,
enataui unā cū ipso in Tena-
rum. Ne. Laudo studium er-
ga Muscam tuam. dignam
enim mercedē retulisti ipse,
pro eo quod auscultaras.

Neptuni et Nerei-
dum.

Fretum hoc quidē angu-
stum

ἡ παῖς καταλήχθη, ἑλπί-
 σπον|Θ' ἀπ' αὐτῇ καταλεί-
 δω. τὸν δὲ νεκρὸν, ὑμεῖς
 ὧν ἡμεῖς δ' οὐ, παραλαβοῦ-
 σαι, τῇ Τρωάδι προσε-
 γνέγκατε, ὥς ταφείη ὑπὸ
 τῶν ἐπιχωρίων. Νη. μὴ
 δαμῶς ὧν ἡ πόσις. ἀλλ'
 γνῶταῦθα γνῶν τῶ ἐπώνυμῳ
 πελάγει τεθάψθω. ἑλεῖδ'
 μὲν γάρ αὐτῶν, οἵκτισα
 ὑπὸ τῇ μητρὶ πεπον-
 θῆσαν. Πο. τοι το μὲν ὧν ἡ Αμ-
 φιτρίτη δ' ἡμεῖς. δ' ἄλ-
 λως καταλὸν γνῶν ταῦτά που
 λέειναι ὑπὸ τῇ ψάμμῳ
 αὐτῶν, ἀλλ' ὅτ' ἐφίλω, γνῶν
 τῇ Τρωάδι, γνῶν τῇ Χερσό-
 νισῳ τεθάψεται. ἐκείνο δὲ
 παρακύνειν εἶσαι αὐτῇ,
 ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ
 καὶ ἡ ἴσῳ πείσεται, καὶ
 ἐμπείσεται ὑπὸ τῷ Αθά-
 μαντι|Θ' Διοκομνῇ εἰς τὸ
 πέλαγ|Θ', ἀπ' ἄκρου τοῦ
 Κισσοπόρωνος, καὶ δάπερε κα-

stum, in quod puella delapsa,
 submersa est, Helle spon-
 tus ab ipsa uocetur, Cadaver au-
 tem ipsum, uos Nereides ac-
 ceptum, in Troadem aufer-
 te, ut ibi ab incolis sepelia-
 tur: Ner. Nequaquam, Ne-
 ptune, sed hic in cognomini
 pelago sepeliatur. Misere-
 mur enim ipsius, ut quæ mi-
 serabilia maximè à nouerca
 passa fuerit. Neptunus.
 At hoc quidem, Amphitri-
 te, fas non est, neq; etiam a-
 lias honestum, hic illam ali-
 cubi sub arena iacere, Sed
 quod dixi, in Troade, in
 Chersoneso mox sepelietur.
 Illud autem pro solatio ei e-
 rit, quòd paulo post eadem,
 ipsa quoq; Ino patietur, et
 precipitabitur, persequen-
 te illam Athamante, in pe-
 lagus ex summo Citherone,
 qua in mare porrigitur, una
 cum filio, quem in ulnis ge-
 stabit.

δάκε δὲ πλὴν θάλασσαν,
 ἔχουσα καὶ τὸν ὕμνον ἐπὶ τῆς
 ἀγκάλῃς. Νη. ἀλλὰ λέ-
 κένω σὺ σαι δεινῶσι, χα-
 ρισαμένης τῷ. Διονύσω.
 τροφὸς γὰρ αὐτῷ καὶ τίτ-
 θη ἢ Ἰνώ. Γο. ὅκ' ἐχέω δ'
 τῷ πονηρὰν ὄσαν. ἀλλὰ
 τῷ Διονύσῳ ἀχαρεῖς ἐν ᾧ
 Ἀμφιτρίτη, ὅκ' ἄξιον. Νη.
 αὐτῇ δὲ ἄρα τί παρῶσα
 κατέπεδον ἄρ' ἔκρινε;
 ὁ ἀδελφὸς δὲ ὁ Φρύξ;
 ἀσφαλῶς ὀχέεται; Γο.
 εἰκότως, νεανίας γὰρ, καὶ
 δύνναται αὐτέχειν πρὸς
 πλὴν φορὰν, ἢ δὲ, ἡτῶς ἀν-
 δέας ἐπιβάσας ὀχήματα
 παραδόξως, καὶ ἀπιδύσας
 ἐς βάθος ἀχαρεῖς, ἐκπλα-
 γῆσαι, καὶ τῷ δάμβει ἅμα
 σχεθεῖσαι, καὶ ἰλιγγιά-
 σασθαι πρὸς τὸ σφοδρὸν
 τοῦ πῆσιως, ἀκρατὴς ἐ-
 γίνετο τῷ κόρατῳ τὸ
 κρινεῖν, ὅν' ἔτιως ἐπέληπτο,

stabit. Ner. Sed et illam ser-
 uare cōueniet gratiam hanc
 Baccho faciendo. Educauit
 enim illum Ino, eademq; nu-
 trix illius fuit. Nept. Non
 decebat, adeo prauam. Sed
 tamen Baccho non gratifi-
 cari, Amphitrite, indignum
 foret. Ner. Sed quid accidit
 huic, quod ab ariete decidit
 frater autem eius, Phryxus,
 tutò uehitur. Nep. Meritò,
 adolescens enim est, et con-
 tra impetum abssistere po-
 test. Illa uerò, eò quod in-
 sueta eius rei erat, conscens
 so uidelicet uehiculo nouo et
 inopinato, et despiciendo
 in profundum immensum,
 perculsa animo, et pauore
 pariter attonita, preterea
 et uertigine correpta, præ
 uehementia et impetu kola-
 tus, retinere cornua arietis
 amplius non potuit, quibus
 se eò usque sustentauerat, atq;

καὶ καταπεσὺν ἐς τὸ πέ-
λαγος. Νη. οὐκοῦν ἐχλῶ
τὴν μητέρα τὴν Νηφέ-
λιν. Βουδῆν πιπῆσον;
Πο. ἐχλῶ. ἀλλὰ ἡ μοῖρα
πολλὰ καὶ Νηφέλης δύ-
νατωτέρα.

Ιριδὸς καὶ Πόσει-
δωνος.

Τὴν νῆσον τὴν πλα-
νιμένην ὡς Πόσειδον, ἀ-
ποσπασθεῖσαν τῆς Σικε-
λίας, ὅφραλον ἐπινηχῆσαι
συμβέβηκε. ταύτῃ φη-
σιν ὁ Ζεὺς σῶσον ἡδὲν, καὶ
ἀνάφηνον, καὶ ποίησον ἡ-
δὲν δῆλον ὅτι τῷ αἰγαιῷ
μίσω βεβαίως μένει, συ-
ρίξας πάντῃ ἀσφαλῶς.
διδέται γὰρ π αὐτῆς. Πο.
πεπράξεται τοῦτο ὡς Ιρι-
δίνα δὲ ὁμῶς παρέξει αὐ-
τῷ τὴν χρεῖαν ἀνκφανέ-
σα, καὶ μηκέτι πλεῖσα.
Ιρις. τὴν Λητώ ἔω' αὐτῆς
δὲ ἀποκυνῆσαι. ἡδὲν γὰρ

que ita in mare decidit. Ner.
An nō igitur matrem ipsius
Nephelen decebat opē ferre
cadentis Neptunus. Decebat
sanē, sed Parca quān Ne-
phele multò potentior est.

Iridis et Neptu-
ni.

Insulam istam errantem
Neptune, que à Sicilia re-
uulsa atque undē submersa,
mari innatat. Eam, ita iubet
Iupiter, consistere facias tam
atque apparere, et ut tan-
tundem manifesta atq; con-
spicua in medio Aegeo in-
cōcuisse maneat, fundata fir-
miter admodum illa. Opus e-
nim illa nonnihil habet. Ne.
Fiet hoc, Iri, sed tamen quem
usum illi praebebit, manifesta
apparens, et non amplius
fluctuans? Iri. Latonam in
ipsa oportet parere, iam e-
nim male habet à doloribus.
Nep.

πονέριως ὑπὸ τῶν ὠδινῶν
 νῶν ἔχει ποσ. τί οὖν; ἔχ
 ἱκανὸς ὁ ἄρανός γ' ἔτεκεν;
 εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλὰ γε
 πᾶσα ἡ γῆ ἔκ αὐτοῦ ποδῶν
 φαθαί διώκετο τὰς αὐ-
 τῆς γονάς; ἰεῖς. ἔκ ὧ πο-
 σείδου. ἡ Ἥρα γάρ ἄρκον
 μεγάλου λατὴ λαβὴ τῶν
 γῆν, μὴ παρασχέμεν τῇ Λη-
 τοί τῶν ὠδινῶν ὑποχλῶ.
 ἡ τοίνυν νῆσος αὐτὴ αὐτῶν
 μοτός ἐστιν. ἀφανὴς γάρ
 ἴσθ. πο. σωίνμι. σῆδι ὧ
 νῆσι, καὶ ἀνὰ δ' ὑδὶ αὐδὶς
 ἐκ τοῦ βυθῶ, καὶ μακίτι
 ὑποφέρειν, ἀλλὰ βεβαίως
 μένει. καὶ ὑπόδ' ἔχει ὧ ἐν-
 δαίμονες ἀτὴ τῶν ἀδελ-
 φῶν τὰ τέκνα δύο, τοὺς
 Καλλίστους τῶν θεῶν.
 καὶ ὑμεῖς ὧ τρίτωνος,
 διαπορδιδύσατε τῶν
 Λητῶν ἐς αὐτὴν, καὶ γα-
 λῶν ἀπαντὰ ἔσω. τοῦ
 ὁράοντα δὲ, ὅς τοι ἔξοι

Nept. Quid igitur ē an non
 sufficit illi cœlum, ut in eo
 pariat? Quod si minus au-
 tem illud, at certè nec tota
 terra partus illius recipere
 poterat? Iris. Non, Nêp-
 tune. Nam Iuno obstrinxit
 iureiurando magno Tellu-
 rem, ne præberet Latonæ
 parturienti ullum recepta-
 culum. Hec igitur insula,
 iuramento non tenetur, Ab-
 scoudita enim tum fuit. Ne
 intelligorem. Igitur substi-
 ste Insula atque emerge ite-
 rum ex profundo, et non am-
 plius fluctues aut titubes,
 sed immota maneat. Ac su-
 scipe, ô felicissima, fratris
 mei liberos duos, deorū om-
 nium pulcherrimos. Et vos,
 Tritōnes, traicite Latonam
 in ipsam, omniaq; tranquil-
 la sint. Serpentem autem is-
 stum, qui nunc uelut Oestro
 exagitat illā, per terrefaciē

στρεῖ αὐτῶν, φοβῶν τὰ νε-
ογνὰ, ἐπειδὴν τεχθῆ, αὐ-
τίκα μετῴσι, καὶ τιμωρή-
σει τῇ μητρὶ. σὺ δὲ ἄ-
πάγγελλε τῷ Δίῃ, πάντα
εἶναι θυτρεπῆ. ἔσηκον ἢ
Δῆλθ, ἢ Κέτω ἢ Λυτώ,
καὶ τικτέτω.

Ξάνθα καὶ Θάλασ-

σης.

Δέξαι με ὦ Θάλασσα,
λείνα πεπονθότα: καὶ ἴσ-
θούμην καὶ τὰ τραύματα.
Θά. πὶ τοῦτο ὦ Ξάνθε; τίς
σε κατέκαυσεν; Ξάν.
Ἡφαίσθ. ἀλλ' ἀπλωθεῖ-
κωμαι, ὅπως ὁ κακοδαί-
μων, καὶ ζῶ. Θά. Διὰ
τί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ;
Ξάν. Διὰ τὸν ἦορ ῥ' ἰοίτι-
δ' ὅ. ἐπεὶ γὰρ φονδύον-
τα τὸς φεύγας ἐκίτου-
σα, ὁ δ' ἔκ ἐπ' αὐτῷ ῥ' ἰοί-
της, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νε-
κρῶν ἀπέφρατ' ἡμοὶ τὸν
ῥοαῦ, ἐλπίσας τὸς ἀθλίους,

do, ipsi infantes, posteaquam
in lucem editi fuerint, ag-
gredientur, ac matrem uin-
dicabunt. Tu uero uade, re-
nuncia Ioui, omnia bene ha-
bere. Stabilita est Insula.
Veniat Latona ac pariat.

Xanthi et Maris.

Suscipe me, ô Mare, gra-
uia enim passus sum: extin-
gue mihi uulnera. Ma. Quid
hoc rei est Xanthe? quis te
deussit? Xan. Vulcanus, sed
igne cadesco prorsus, miser,
et effruesco. Ma. Cur autem
intecit tibi ignem? Xa. Pro-
pter filium Thetidis. Iost-
quam enim occidentem illum
Phrygas, supplex deprecatus
sum: Ille autem ab ira
nihil remisit, sed occisorum
corporibus etiam obstruxit
mibi alucum: ego misertus
miserorum, occurri, ut aquis
inundarem, atq; inuoluerem
illum,

ἐπὶ ἡλίου, ἐπικλύσαι δὲ
 λῶν, ὡς φοβηθεὶς ἀπόσ-
 χοιτο τῷ ἀνδρῶν. γνῶν-
 θαόηφαιτο (ἐτυχε γὰρ
 πλησίον) πρῶν, πᾶν ὅσον
 οἶμαι πῦρ ἔχε, καὶ ὅσον γνῶ-
 νῇ Αἴτνη, καὶ ἐποδι ἄλ-
 λοδι, φέρων, ἐπὶ ἡλθε μοι.
 καὶ ἐκινεσε μὲν τὰς πτε-
 λείας, καὶ μυρρίκας. ὡπῆ-
 σε δὲ καὶ τὰς κακοδαίμο-
 νας ἰχθύς, καὶ τὰς ἐγχε-
 λυάς, αὐτὸν δὲ ἐμὲ πῶρ
 κα χλάσαι ποίνσας, μί-
 κρῶ δλεῖν ὅλον ξηρὸν εἶ-
 γασαι. ὁρᾷς δ' αὖν ὅπως
 διακείμεαι ὑπὸ τῷ ἐκκαυ-
 μάτῳ; Θά. Δολιγὸς ὦ
 Ξάνθε, καὶ θόρυβος, ὡς εἰκός.
 τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νε-
 κρῶν. ἡ θέρμη δὲ, ὡς φῆς,
 ἀπὸ τοῦ πυρός, καὶ εἰκότως
 ὦ Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τὸν ἐμὸν
 ἦν ὠρεμσας, ἔκ αἰδέ-
 δεις ὅτι Νυρηΐδῃ ὕος
 εἶμι, Ξάν, ἔκ ἐδ' αὖ οὐκ ἐλεῖ.

illum, quo eo periculo ab-
 sterritus, ab occisione uiro-
 rum cessaret. Ibi igitur Vul-
 canus, (aderat enim prope
 forte) uniuerso igne, quan-
 tum, opinor, usquam habe-
 bat, quantumq; et in Aetna,
 et si quibus alijs locis, illius
 est, allato, processit obuiam,
 ac exussit ulmos, et myri-
 cas, et assauit infelices pisces
 et anguillas. Me uero, cum
 effruescere fecisset, parum
 absuit, quin totum aridum
 ac siccum reddiderit. Vides
 nimirum quo pacto exustio-
 nibus istis deformatus sim.
 Mar. Turbidus es, ὦ Xan-
 the, et calidus, ut consenta-
 neum est, cruore, à cadave-
 ribus, calore autem, ut ais,
 ab igne ueniente. Ac meri-
 τὸ, Xanthe, ut qui contra
 filium meum impetum fece-
 ris, non ueritus, quod Nerei-
 dis filius ille esset. Xan. An

σαι γείτονας ὄντας τοὺς
φρύγας; Θά, τὸν Ἡφαι-
στον δὲ ὅκ' ἔσται ἐλεῆσαι,
οἷτις ὁ ἥϊον ὄντα τ' ἂν
χυλῖα;

Δωρίδ' ὁ καὶ οἷτις ὁ.

Τί λακρύεις ὦ οἷτις. οἷ.
καλλίστῳ ὦ Δωρί κόρῳ ἐ-
σθ' ἐς λιβωτὸν ὑπὸ τῷ
πατρὸς ἐμβληθεῖσαν, αὐ-
τῷ τε καὶ βρέφος αὐτῆς
ἀρ' ἐγγίνοντο. ἐκλέδουσε
δὲ ὁ πατὴρ τὰς ναύτας ὁ-
ναλαβόντας τὸ λιβώτιον,
ἐπειδὴ πολὺ ἄρ' ἔγχετο
ἄρ' ἀσώσῃ ἀφῆναι δὲ
τὴν δάλασάν, ὥς ἀπό-
λοιτο ἡ ἀθλία καὶ αὐτὴ, καὶ
τὸ βρέφος. Δω. τὴν ὁ δ'
γὰρ καὶ ὦ Ἀδελφὴ, ἐπεὶ ἔ-
μαθες ἀκριβῶς ἅπαντα;
οἷ. ἀκριβῶς ὁ πατὴρ αὐ-
τῆς, καλλίστῳ ἔσαν, ἐ-
παρθύνοντες εἰς χαλκοῦ

non igitur decebat misereri
me Phrygū, uicinorum adeo
meorum ē. Mar. Vulcanum
uerò, an non contra decebat
misereri Achillis, Thetidis
adeo filij?

Doridis ὁ Thetidis.

Quid lachrymans The-
tis Tb. Pulcherrimam Dorē,
puellam uidi, in arcam à pa-
tre coniectam, tum ipsam,
tum infantem ab ea paulo an-
tè genitum. Iussit autem pa-
ter nautas, arcam illam ac-
ceptam, postquam in altum
de terra prouecti essent, ab-
ijcere in mare, ut ita periret
ὁ misera illa, ὁ infans unā
cū ea. Dor. Quamobrem
autem, ὦ soror, hoc ē quan-
doquidem comperta habes
exactè omnia. The. Pater il-
lius Acrisius, quia pulcher-
rima erat, in æreum quendā
thalamum inclusam, perpe-
tue uirginitati destinarat.

Dein.

πῖνα θάλαμον ἐμβαλὼν.
 ἔτα τὸ μὲν ἀλκίβης, ἔκ' ἔχω
 εἶπεν. φασὶ δ' οὐν τοῦ
 διαχρυσὸν γνόμενον, ῥυ-
 τῶσαι διὰ τὸ ὀρόφον ἐπ'
 αὐτῶν. διεξαμύνω δ' ἐ-
 κένω ἐς τὸ κόλπον κα-
 τὰρξέοντα τοῦ θεοῦ, ἐγ-
 κύμονα γενέσθαι. τὸ το αἰ-
 δόμενον ὁ πατήρ, ἄγχιός
 τις καὶ ἡλέτυπ' ἔ-
 ρων, ἡγανάκτησε καὶ ὑ-
 πόπιν' ἔμεμοιχόσθαι οἱ
 κθεὶς αὐτῶν, ἐμβάλλει ἐς
 τὴν κιβωτοῦ ὥρτι τε τοῦ
 κῆαν. Δω. ἡ δέ, τί ἔπρα-
 πῆς ὦ θεῖ, ὅποτε κατὰ
 κετο; θεῖ. ὑπὲρ αὐτῆς μὲν
 εἰσὶ γὰρ ὦ Δωρὶ, καὶ ἔφρα-
 τὴν καταδικῶ. τὸ βρε-
 φ' ὅτε παρτεῖτο μὲν ἄ-
 ποθανεῖν, δὲ κεύθουσα,
 καὶ τῷ πάμπαν δεικνύουσα
 αὐτὸ, κάλλισον ὄν. τὸ
 δέ, ὑπ' ἀγνοίας τῶν κα-
 κῶν, καὶ ἐμεδίᾳ πρὸς τὴν

Deinde, uerum quidem dice-
 re non possum, Iouem autem
 aiunt, conuersum in aurū, de-
 lapsum per impluuium ad is-
 psam esse. Accipiente autem
 illa in sinum demanantem
 deū, gravidam ex eo factam
 fuisse. Quod cum pater ani-
 maduertisset, utpote durus
 quidam et zelotypus senex,
 grauiter indignatus est. Et
 quia ab aliquo stupratā fuisse
 illā arbitratus est, coniicit
 in arcā hanc, cū paulo antē
 peperisset. Do. Ceterum illa
 quid agebat Theti, quādo ab-
 eripiebat urē The. Pro se qui-
 dem nihil dicebat, Dori, sed
 tacitē ferebat damnationem,
 pro infante autem deprecā-
 batur, ne morti traderetur,
 lachrymando, atq; illum auo
 ostentando pulcherrimā sa-
 nē puerū, Dori. Ille autē prae
 ignorantia malorum, etiam
 arri-

θάλασσαν. ὑποπίμπλα-
μαι αὐδὶς τὸς ὀφθαλμοὺς
διακρύβω, μνημονόυσσα
αὐτῶν. Δω. λέμ' ἔδ' ἀκρύ-
σαι ἐποίησας. ἀλλ' ἦδη
τεθνήσκει; Οἷ. ἔδ' ἀμῶς,
ῥηχεται γὰρ ἐπὶ ἡ λιβωτὸς
ἀμφὶ τῇ Σείριφον, ζῶντας
αὐτοὺς φυλάττεισα. Δω.
τί οὐκ ἔχει σῶζομεν αὐτῇ,
τοῖς ἀλιεῦσι τούτοις ἐμ-
βαλῆσαι ἂν τὰ δίκτυα
τοῖς Σειριφίοις; οἱ δὲ ἀνα-
παύσαντο, σῶσσι δ' η-
λονότι. Οἷ. ἐν λέγεις, ὅτι
ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀρλῆδω
μὴ τε αὐτὴ, μὴ τὸ πά-
σι δὲ ὅπως ὀφθαλμῶν.

Ποσειδῶν & Νη-
πείως.

Ενιπέως.

Οὐκ ἀλλὰ ταῦτα ὦ Πο-
σειδον. εἰρήσεται γὰρ τὰ
λαδοῖς. ὑπολθὼν μὲ πλὴν
ἐρωμνίῳ, ἐπαδὲς ἐμοί,
δ' ἐκέρησας πλὴν παῖδα.
ἡ δὲ ὤρετο ὑπὸ ἐμῶ ταῦτα

arridebat mari. Oppleo rur-
sum oculos lachrymis, cum
in mentem illius uenit. Do.
Et me flere fecisti. Sed nun-
quid iam mortui sunt? The.
Haudquaquam. natat enim
ad hoc arca circa Seriphum,
uiuis illis custoditis. Do. Cur
igitur non conseruamus i-
psam, piscatoribus istis Se-
riphijs, in retia immittendae
Qui extractos illos, incolu-
mes prestabunt scilicet Th.
Recte dixi, atque ita facia-
mus. Non enim perire de-
cet, neq; ipsam, neq; infan-
tem adeo cum sit formosus.

Neptuni & Enipei.

Minime uero praeclara
haec, Neptune (dicitur eni-
m uerum) qui circumuen-
ta amica mea, assimilatus in
formam meam, uiciasti puel-
lam. Putabat enim illa me,
cum rem esse sibi, & ob id

πειπονθῆναι, καὶ διὰ το-
 το παρῆχεν αὐτῷ. Πο.
 σὺ γὰρ ὦ Ενιπνύ, ὡδρo-
 πῆκος ἦδ' αἰ, καὶ βρασῖς,
 ὅς κόρης οὕτω καλῆς φοι-
 τῶσης ὅσημέραι παρὰ σέ,
 ἀπολυμένης ὑπὸ τῆς
 ῥωτῆς, ὑπεριώρας, καὶ
 ἔχαιρος λυπῶν αὐτῷ. ἢ
 ἢ παρὰ τὰς ὄχθας ἀλύσ-
 σα, καὶ ἐπεμβαίνουσα, καὶ
 λομυλῆ, γνῶτε δ' ἔχ' ἐτό-
 σοι γνῶναι. σὺ δ' ἐβρύ-
 πησ' πρὸς αὐτῷ. Ενι. τί
 οὖν, διὰ τοῦτο ἐχρῶ σε
 προσερχάσασθαι τοῦ ἔρω-
 τα, καὶ λαθυποκρίνειν δα-
 Ενιπία αὐτῇ ποσειδῶντος
 εἶναι, καὶ λατрасοφίσα-
 δαί τῷ Τυρῷ, ἀφελῆ κα-
 ρῶν οὖσαν; Πο. ὅψ' ἐξ-
 λοτυπεῖς ὦ Ενιπνύ, ὅ-
 πρόπῃς πρότερον ὦν.
 ἢ Τυρῷ δέ, ὅσῃ δ' εἰνόν
 πειπονθῆναι, οἰομένη ὑπὸ σε
 διακινῶνθαι. Ενι. ὅμει-

exhibebat sese. Neptunus.
 Tu enim, Enipeu fastuosus
 es et tardus, qui puellam a-
 deo formosam quotidie ad te
 accedentem, ac prae amore
 percuntem, despexeris et
 gavisus sis, si posses illi agere
 facere. Illa uero iuxta ripas
 moerore affecta, atque ibi in-
 ambulans, seseque lauans, non
 semel optabat in conspectum
 sibi uenire te. Tu uero lasci-
 uiebas contra eam. Eni. Quid
 igitur an propterea oportu-
 tebat te praeipere amorem
 mihi, et uelut histrionem
 aliquem pro Neptuno, Eni-
 peum te gerere, atque ita deci-
 pere Tyronem istam, puellam a-
 deo simplicem. Nept. Scro-
 nunc uero zelotypus es, E-
 nipeu, cum prius superbum
 et contemptorem te gesse-
 ris. Ipsa autem Tyro nibil
 graue passa est, quando se
 putauit a te uitiatam esse.

Enip.

νοῦν· ἔφης γὰρ ἄπιόν, ὅτι
 πρόσειδ' ὦρ' ἡδ' α. ὁ καὶ μά-
 λιστα ἐλύπησεν αὐτὸν, καὶ
 ἐγὼ τὸ τοῦ ἡδ' ἰκνῆμαι, ὅτι
 τὰ ἐμὰ σὺ ἐυφραίνου τό-
 τε, καὶ πόρρ' ἴσας πορ-
 φύρεόν τι κῦμα, ὅπου ὕ-
 μᾶς σιωῆκρυπτε, ἅμα
 σιωῆσθαι τῇ παιδὶ αὐτ'
 ἐμῷ. Πο. σὺ γὰρ ἔκ' ἐβελδῶ
 ὦ ἐνιπίδῳ.

Τρίτων· ὁ καὶ Νηρη-
 ἰδῶν.

Τὸ λῆτ' ὁ ὕμῳ ὦ Νη-
 ρηίδῳ, ὁ ἐπὶ τὴν τὸ Κη-
 φέως θυγατέρα τὴν Αν-
 δρομέδαν ἐπέμψατε, ἔ-
 τε τὴν παῖδα ἡδ' ἰκνῆσεν,
 ὥς οἶεσθε, καὶ αὐτὸ ἡδ' ἰ-
 τέθηκε. Νη. ὑπὸ τίν' ὦ
 Τρίτων, ἡ ὁ Κηφεὺς λα-
 θάπορ' δέλεαρ προσθίς,
 τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐ-
 πίων, λοχίσας μετὰ πολ-
 λῆς δ' αὐαμέως; Τρί. ἔκ.
 ἔλ' ἔστ'. οἶμαι, ὦ Ἰφάνει.

Eni. Nihil autē ē Dixisti enim
 abiens Neptunum esse te, et
 uel maximē dolore affecit i-
 psam, atq; ipse eō abs te in-
 iuria affectus sum, quod et
 quae mea esse debuerat, eam
 uoluptatem percepisti tu, et
 praeterea composito circa
 uos fluctu purpureo, sub quo
 absconditi iacuisti cum puel-
 la pro me tute rem habuisti.
 N. Tu enim non uolebas,
 Enipeu.

Tritonk et Nereidum.
 Balena ista uestra Nereides,
 quam contra filiam Cephei
 Andromedam emisisti, neq;
 puellam ipsam iniuria aliqua
 affecit, perinde ut uos puta-
 tis, et ipsa iam mortua est.
 Ne. A quo, Triton ē Num
 Cepheus, tanquam illecta-
 mento aliquo proposita pu-
 ella, aggressus illam occidit,
 ex insidijs cum multa ui a-
 dortus Tri. Non. Sed no-
 stis,

εσα, τὸν Γόρσια, τὸ τῆς
 Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ
 τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ
 ἐβλήθη ἐν τῇ θάλασσῃ
 ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος,
 ἰσώσατε, οἰκτείρασαι
 αὐτούς. *Ιφι.* ὁἶδ' ὅν λεί-
 γεις. ἐκὸς δὲ ἦν δὴ νεανίαν
 εἶναι, καὶ μάλα γενναῖον
 τε καὶ καλὸν ἰδέσθαι. *Τρί.* οὐ-
 τὸ ἀπέκτενε τὸ κῆτος.
Τρι. *Ιφι.* Διαπῖν' ὦ Τρίτῳ;
 ὃ γὰρ δὴ ἰσώσῃα ἡμῖν τοι-
 αῦτα ἐκτίνει καὶ τὸν ἐχθρὸν.
Τρί. ἐγὼ ἡμῖν φράσω τὸ
 παῦ ὥς ἐγένετο. ἐσάλη
 μὲν οὐτὸ ἐπὶ τὰς Γορ-
 γόνας, ἀθλόν τινα τοῦτον
 τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. ἐ-
 πὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν
 Λιβύην. *Ιφι.* πῶς ὦ Τρί-
 τῳ, μόνον, ἢ καὶ ἄλλους
 συμμαχοὺς ἤγων; ἄλλως
 γὰρ δ' ἀναπορὸς ἡ ὁδός. *Τρί.*
 διὰ τοῦ αἵρεσθαι. ὑπὸ πτε-
 ρον γὰρ αὐτοῦ ἡ Ἀθλῶα

stis, arbitror, Iphianassa, Per-
seum illū, Danaes puerū illū
parvū, quē una cum matre in
arca abiectū in mare ab auo
materno, cōservastis, miser-
te illorū uidelicet. Iphi. No-
ui quē dictis. Consentaneū ue-
ro, illū iam adolescentē factū
esse, atq; admodū generosum,
et pulchrū aspectu. Tri. Hic
occidit Balenam. Iphi. Quā-
obrem Triton? Neq; enim hu-
iusmodi cōservationis prae-
mia persolvere nobis debe-
bat. Tri. Ego vobis exponā
omnem rem, ita ut gesta est.
Missus hic fuit ad Gorgo-
nas, ut hoc quasi quoddā cer-
tamen regi perageret. Post-
quam aut peruenit in Lybi-
āam. Iphi. Quomodo Tri-
ton, solus ne, an et alios secū
socios abduxit: nam alio quē
difficile est hoc iter. Trit.
Per aërem profectus est, ala-
tum enim ipsum Minerva
 reddidit,

ἔθικον ἐπεὶ οὐκ ἦκον
 ὁπρὸς δεικνῶντο, αἱ μὲν ἐ-
 κὰθ' ὅσον οἶμα. ὁ δὲ, ἀ-
 ποτεμῶν τῇ μεδούσης
 τὴν κεφαλῇ, ὥχετ' ἄρ-
 πῆλμος. Ἰφι. πῶς ἰδὼν;
 ἀθέατοι γὰρ εἰσι. ἢ ὅς ἂν
 ἴδῃ, ὅτι ἄλλο μετὰ ταῦ-
 τα ἴσοι. Σρί. ἢ Ἀθλῶα τῇ
 ἀσπίδι προφαίνουσα,
 (τοιῦτα γὰρ ἦκον δει-
 γμῶν αὐτῇ πρὸς τὴν
 Ἀνδρομίδαν, καὶ πρὸς
 τοῦ Κηφία ὕδρου) ἢ Ἀ-
 θλῶα δ' ἐπὶ τῇ ἀσπίδι
 ὑποσιβύσης, ὡς δ' ἐπὶ
 κατόπισθ' παρέσχον αὐ-
 τῇ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς
 μεδούσης. ἔτα λαβόμενος
 τῇ λαίᾳ τῆς κόμης, γνο-
 ῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δε-
 ξτῇ τῇ ἄρπῃ ἔχων, ἀπέ-
 τεμε τῇ κεφαλῇ αὐτῆς.
 καὶ πρὶν αὐτῇ γεῖν τὰς
 ἀδελφάς, αὐτῇ πῆστο, ἐπεὶ
 δὲ κατὰ τὴν παράλιον

reddidit, postquam autem eò
 loci uenit, ubi illæ agebant,
 illæ quidem dormiebant, o-
 pinor. At hic amputatò Me-
 dusa capite, iterum auola-
 uit. Iph. Quo pacto autem
 aspexit illas? Aspici enim
 nequeunt, uel quisquis illas
 aspexerit, non amplius quicò
 quam post hac aspicit. Tri.
 Minerva scutum præferens
 (Talia enim audiui ipsam
 narrantem apud Androme-
 dam, postea et apud Cea-
 pheum.) Minerva igitur, in-
 quam, in clypeo refulgente,
 tanquam in speculo aliquo,
 exhibuit ipsi spectandā Me-
 duse imaginem. Postea sini-
 stra, arrepta illius coma, et
 inspecta imagine, dextra au-
 tem sublata harpe, abscidit
 caput illius, atq; ita prius-
 quā sorores reliquæ exper-
 giscerentur, auolauit. Porro
 ubi ad maritimam hanc Ar-
 thioπιæ

ταύτῳ Αἰθιοπίαν ἐγένε-
το, ἥδε πρόσγεθ' πε-
τόμεθ', ὅρᾳ τὴν Ἀνδρο-
μέδαν προκειμένην, ἐπί-
πνυθ' πύτρας πρόσβλη-
νθ' πρόσπεπαπῆαδου-
μένην, καλλίστῳ ᾧ θεοί,
καθειμένην τὰς κόμας,
ἡμίγυμνον πολὺ γόρδε-
τῶν μασῶν. καὶ τὸ μὲν
πρώτον οἰκτεράς τ' ἴδύ-
χῳ αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν
αἰτίαν τῆς κατὰ δίκης, κα-
τὰ μικρὸν δὲ ἄλλος ἔρωτι,
(ἐχέτω γὰρ στυγῶσθαι τ'
παῖδα) βοῦθειρ δ' ἔγνω.
καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆρυξ ἐ-
πίει μάλα φοβόρην, ὥς
κατὰ πτόμενον τὴν Ἀν-
δρομέδαν, ὑπὸ ραιωρη-
θεὶς ὁ νεανίσκος, πρόσκι-
πορ ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ
μὲν καδικνεῖται, τῇ δὲ
προδαικνὺς τὴν γοργόνα,
λίδου ἐποίησ' αὐτό. τὸ δὲ
τίθνηκε γοῶν, καὶ πίπνυ-

thiopia orā uenisset, terre
iam propinquior aliquanto
uolans, uidet Andromedam,
expositā, in rupe quadā pro-
minente palo affixam, pul-
cherrimam; ὁ Διὲ, promissa
coma, ἔ' seminudam, longe
usq; infra ubera. Ac primum
quidem misertus fortunæ il-
lius, interrogat causam dam-
nationis huius. Paulo autem
post, amore captus, (oportet,
bat .n. incolumē seruari pu-
ellam) opem ferre illi statuit.
Atq; ubi iam Balena acces-
sisset terribilis admodum ἔ'
quasi mox absorptura An-
dromedā, in altum sublatu
adolescens, manu ad caput
admoto, barpān tenens alte-
ra quidem ferit, altera au-
tem Gorgona spectandam
proferens, in lapidem illam
conuertit. Illa igitur mora-
tut est, ἔ' diriguere ipsius
membra omnia, quæcunq; Me-
dusam

γυν αὐτῷ τὰ πολλὰ, ὅσα
 εἶδε τῶν μέδισσαν. ὁ
 δέ, λύσας τὰ δίδυ-
 μα ῥ' ἡ παρθένου, ὑποσχόμε-
 νῶν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἁ-
 κροποδὴν καὶ τιώσαν ἐκ
 ῥ' ἡ πίτρας, ὀλιδοκρῆς ὅ-
 σης, καὶ νῦν γαμῶν γ' ὅτι
 Κηφίως, καὶ ἁπᾶσι αὐτῶν
 ἐς Ἀργεῖ. ὥς τε αὐτὴ δα-
 νάτω, γάμου ὅτι τὸν τυχόν-
 τα εὖρετο. Νη. ἐγὼ, μὲν ἂν
 πάντῃ τῷ γεγονότι ἄχθο-
 μαί, τί γάρ ἢ πᾶσι ἡδίκη-
 ῖμαι, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγα-
 λαύχει τότε, καὶ ἡ φίλος καλ-
 λίστως εἶναι; Τρι. ὅτι οὕτως
 αὐτὴ ἡ λυγρὴ ἐπὶ τῇ θυ-
 γατρὶ, μήτηρ γε οὖσα,
 Νη. μή τίς με μνήμεθα ὡ-
 δωρεῖ ἐκείνων, εἴ τι βάρβα-
 ρος γυνὴ ὑπὲρ τῶν ἀφίαν-
 ἐλάλησεν. ἰκανῶν γάρ ἡ
 μή τιμωρίαν ἔδωκε, φα-
 βῆσθαι ἐπὶ τῇ παιδί.
 καὶ ἐρωτῶμαι τῷ γάμῳ.

dufam affexerūt, at hic solu-
 tis uinculis, q̄b. uirgo alliga-
 ta fuerat, suppositaq; manu
 suscepit illā, summis pedū di-
 gitis descendente ē rupe, ar-
 dua illa quidē atq; proclini,
 Et nūc cū eadē nuptias per-
 agit in adibus Cephēi, abdu-
 cetq; illā secū Argos. Quare
 pro morte, nuptias neq; eas
 uulgares illa inuenit. Ne. E-
 quidē non ita ualde egresero
 factum hoc. Quid enim adeo
 nobis iniurie fecit pusilla, si
 mater ipsius superbē extulit
 sese tunc, ac pulchrior nobis
 esse uoluit? Trit. Quid hoc
 pacto magnū dolorē percea-
 ptura fuisset ob filiā, mater
 illius cū sit. N. Ne memineris
 m^o Dori istorū ampli⁹, si qd
 barbara mulier, suprā q̄ dece-
 bat, effutijte Satis. n. suppli-
 cū tulit, q̄ tanto in metu, fi-
 līe causa cōstituta fuit Gra-
 tulēmur igitur nuptijs.

Zephyri

Ζεφύρου καὶ Νότι.

Οὐ πώποτε πομπῇ
ἐγὼ μεγαλοπρεπείαν
εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἅφ'
ἔσμι, καὶ πνέω, σὺ δὲ ἔκ
εἶδ' ὦ Νότι; Νό. τίνα
ταῦτά μιν λέγεις ὦ Ζέφυρε
τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ
πέμποντες ἦσαν; Ζε.
ἡδίστη θεάματα ἅπει
λείφεις. οἷόν ἔκ ἄλλο ἰ
δοίς ἔτι. Νό. παρὰ τὴν
Εὐρώπην γάρ θαλάσσαν
εὐραζομένη. ἐπέπνουςα
δέ τι καὶ μέρ' ὃ τῇ Ἰνδίᾳ
κῆς, ὅσα παράλια τῆς
χώρας. ἔσθ' οὖν οὐκ οἶδ' α,
ὧν λέγεις. Ζε. ἀλλὰ τὸν
σιδώνιον Ἀγνώρα οἶσθας;
Νό. ναί. τὸν τῆς Εὐρώπης
πατέρα. τί μὲν; Ζέφ.
πρὸς αὐτῆς ἐκείνης δὴ
γίνομαι σοι. Νό. μῶν ὅτι
ὁ Ζεύς ἐρασὴς ἐκ πολλοῦ
τῆς πασδός; τὸ το γὰρ
καὶ πάλαι ἠπιστάμην.

Zephyri et Noti.

Nunquam equidem pom
pam magnificentiorem uidi
in mari, ex qua ego sum, et
spiro. Tu uero non uidisti
ô Note. Not. Quamnam nā
hanc dixi Zephyre pompā
aut qui nam sunt qui illam
duxerunt? Zep. Suauissima
spectaculo caruisti, et quale
non facile aliud unquam ui
deris. Not. Iuxta rubrū mare
occupatus fui, afflavi et par
tem Indię nonnullam, quan
tū uidelicet eius terræ mari
adiacet. Proinde nihil eorum
nouī, q̄ tu dixi, Zephyrus.
Quid Sidonium illum Age
norem uidisti? Not. Etiam,
Europæ patrē scilicet. Quid
tūc Zeph. De illa ipsa nar
rabo tibi. Not. Num, quod
Iupiter iam olim amare pu
ellam cepit? Nam hoc e
tiam pridem sciui. Ze. Igi
tur quod ad amorem attinet,

Ζεὺς ἀκονιῶν τὸν μὲν ἔρωτα
 διδά. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ
 ἦλθ' ἄκρσον. ἡ μὲν Εὐρώ-
 πη κατακλιθεῖσιν ἐπὶ τῷ
 ἦϊονα παῖδ' ἄσασα, τὰς ἡλι-
 κιώτιστας παραλαβῶσα.
 ὁ Ζεὺς δὲ ταύρῳ ἐκῆσας
 ἑαυτὸν, στυγερῶς αὐ-
 τὰς, καλῶς τε φαιδόμε-
 νος. λουκῶς γὰρ ἦν ἄ-
 κριβῶς, καὶ τὰ κέρατα
 θυκαμπῆς, καὶ τὸ βλέμ-
 μα ἡμερόν. ἐσκιρτα οὐκ
 σὺ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἦϊονος, καὶ
 ἐμυκάτο ἡδίστον, ὥς τε τῷ
 Εὐρώπῳ τολμῆσαι καὶ
 ἀναβλῶσαι αὐτόν. ὥς δὲ
 τοῦτο ἐγένετο, δρομαῖος
 μὲν ὁ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ
 τῷ θάλασσον φέρων αὐ-
 τὸν, καὶ ἐνήχετο ἐμπε-
 σών. ἡ δὲ πάννυ ἐκπλαγῆ-
 σα τῷ πράγματι, τῇ
 λαίᾳ μὲν ἔρχετο τὸ κέρα-
 τος, ὥς μὴ ἀπαλιδοῦντο·
 τῇ ἑτέρᾳ δὲ, ἡνεμομύον

nosti. Quae uero postea con-
 secuta sunt, ea nunc audi.
 Descenderat Europa ad liti-
 tus, ludendi gratia, assump-
 tis secum equalibus suis.
 Iupiter autem in formam
 tauri conuersus, ludebat una
 cum ipsis, pulcherrimus tum
 apparens. Nam et candidus
 erat, ut nihil supra, et cor-
 nua habebat reflexa pul-
 chre, uultumq; prae se fere-
 bat admodum mansuetum ac
 placidum. Saltabat igitur et
 ipse in littore, et mugiebat
 suauissime, ita ut Europa au-
 deret etiam conscendere i-
 psam. Ceterum ubi hoc fa-
 ctum est, citato cursu Iupiter
 quidem una cum illa in
 mare prorupit, atq; ibi, uti
 inciderat, natabat. Illa uero
 admodum perculsa animo
 ex hac re, sinistra apprehen-
 dit ac tenuit cornua, ut ne
 delaberetur, altera autem ma-
 nu,

τοῦ πίπλον ξυῶχε. No.
ἔδ' ὅ τ' οὗτο δέσμοσ' ὦ Ζέ.
φυρεῖς εἶδον, καὶ ἐρωτι-
κόν, τοῦ χόμνον τοῦ Δία,
φίροντα τὴν ἀγαπώμε-
νόν. Ζέ. καὶ μὴν τὰ μετὰ
ταῦτα ἔδ' ὅσ' παραπολύ-
ῳ νότῃ. ἢ τε γὰρ θάλατ-
τα ὑδὺς ἀκύμων ἐγένε-
το, καὶ τὴν γαλλῶν ἐπι-
σπασαμένη, λείαν πα-
ρεῖχον ἐαυτῶν. ἡμεῖς δὲ
πάντες ἡσυχίαν ἄγον-
τες, εἰδὼν ἄλλο ἢ διατα-
κόντων τῶν γιγνομένων
περικυλῶμεθα. ἐρωτῶν
δὲ παραπτόμενοι, μικρὸν
ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὥς
γινώσκῃς ἀπὸ τοῖς ποσὶν
ἐπιψάνειν τὸ ὕδατος,
ἡμεῖς τὰς δαΐδας φέ-
ροντες, ἔδ' ὅσ' ἅμα τοῦ ὕ-
μνων. αἱ Νηρηίδες δὲ
ἀνὰ δ' ὕσας, περίπδον
ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπι-
προτίσας, ἡμίγυμοι αἱ
πολλαί, τό, τε τῶν Τρι-

nu, diffluentem uento uestem
continebat. N. Dulce hoc
spectaculum, Zephyre, uidi-
sti, et amatorium, natantem
Iouem, et ferentem secū a-
mores suos. Ze. At uerò quæ
consecuta sunt, suauiora
multo, Note. Nam et mare
statim compositis fluctibus
quietum fuit, et tranquillis-
sime ultra attracta, placidū
ac planum se præbuit. Nos
autem omnes silentiū agen-
tes, nihil aliud quàm specta-
tores tantum, eorū quæ fie-
bant quasi quidam comites,
sequebamur. Cupidines uero
iuxta uolitantes, paulum su-
pra mare, ita ut interim
summīs pedibus contingerēt
aquam, accensas ferentes fa-
ces Hymenæum cantabant.
Nereides autem emerse un-
dis, delphinum tergīs insidē-
tes obequitabant, applaudē-
tes, seminude pleraq.

τῶν αὐτῶν γένεσθαι, καὶ εἴ τι ἄλλο
 μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν
 θαλασσιῶν, ἀπαντα πε-
 ριχορδοῦν τὴν παῖδα. ὁ
 μὲν γὰρ ἰδοὺς αὐτὴν ἐπιβέ-
 βηκως ἀρπαξάμενος, παροχθὺς
 μελὸς ἔειπε, καὶ τὴν Ἀμφι-
 τριτὴν ἔχων, πρόσθε γε-
 γνηδώς, πρόσδοσσι πύργῳ
 ἐνχομένῳ τῶν ἀδελφῶν
 ἐπὶ πᾶσι τῶν Ἀφροδι-
 τῶν δούτῳ τριτῶνδ' ἐφε-
 ρον, ἐπὶ κογχῆς κατακει-
 μένῃ, αὐτὴ παντοῖα ἐπὶ
 πᾶσι δαδὲν τὴν ὕμνησιν. ταῦ-
 τα ἐκ φοινίκης ἀγχι τοῦ
 Κρήτης ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ
 ἐπέβη τῇ νύσῳ, ὁ μὲν ταῦ-
 ρος ὅκ' ἐπὶ φαίνετο ἐπι-
 λαβόμενος δὲ τοῦ χερσὸς ἀ-
 ζούσης, ἀπὸνγε δ' Εὐρώπῃ
 εἰς τὸ Δίκταίου ἀντρώον,
 ἐρυδρῶσας, καὶ κατωδ-
 ρῶσαν. ἡπίστατο γὰρ ἦδ' ἔ-
 φ' ὁ, πᾶγοιτο. ἡμεῖς δ'
 ἐμπόδαντες, ἄλλ' ἄλ-

ierea. Tritonum genus, et
 si quid aliud non horribile
 visu marinarum, omnia ille
 circum puellam quasi cho-
 ream ducebant. Nā ipse quā-
 dens Neptunus confestim
 eluxit, et quasi pronubus in-
 cedens, una eam Amphitrite
 latus præbat, uulsi uiam
 apertens natanti fratri. Su-
 pra omnes laucem, Venerem
 duo Tritones iacebant, in
 concha recubantem, ac stipes
 omnis generis aspergentem
 sponsa. Atq; hæc a Phœni-
 cia usq; in Cretam fiebat.
 Postquam autem in Insulam
 ascendit, ipse quidem taurus
 non amplius apparebat. Iu-
 piter autē apprehensam ma-
 ni Europam, in antrum Dic-
 tæum abduxit, erubescen-
 tem, atque oculos demitten-
 tem. Intelligebat enim iam,
 ob quam rem ita duceretur.
 Nos autem incumbentes Asia-

λο τὸ πελάγος μέγας
 διεκυμαίνοντα. Νο. ὦ μα-
 κάριε Ζέφυρε τί θείας.
 ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέ-
 φαντας, καὶ μέλανας ἀν-
 θρώπους ἰώρω.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑ-
 ΛΟΓΟΙ.

Διογένης καὶ Πολύδου-
 κος.

Ω πολὺ δούκες, σὺν τέλει
 μαί σοι, ἐπὶ δὲ τὰς τῆς
 ἀνέλθης. (σὺ γὰρ ὅστις γί-
 νεται τὸ ἀναβιβῆναι αὐρίου)
 ἢ πρὸς τὴν Μηνίππην τοῦ
 Λύκω (εὐροῖς δ' αὐτῶν
 σὺ Κορίνθω λατὰ τὸ Κρα-
 νεον, ἢ σὺ Λυκείω, τῶν ἐρ-
 ζοντων πρὸς ἀλλήλους φι-
 λосоφῶν λατὰ γελοῖα)
 εἴπωρ πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺ
 ὦ Μηνίππε κελύβει οὐ Διο-
 γένης, εἴ σοι ἰκανῶς τὰ ὕ-
 περ γῆς λατὰ γέγρα-
 σαι, ἢ κεν σὺ δὲ πολλὰ

ri, alius illam illius patrem
 fluctibus agitabamus. Not.
 O beatum Zephyre, te, qui
 isthac uideris. Ego uero in-
 terea Gryphas & Elephan-
 tos, & nigros homines aspi-
 ciebam.

Diogenes & Polli-
 ces.

O Pollux, commendo ti-
 bi, cur primum scenderis
 (ita enim est, ut fallor, cras
 tenuiscere) ἢ, si ubi uide-
 ris Menippum, canens illū,
 (inuenies autem ipsum Cos-
 yntibi, circa Craneum, aut
 in Lycco, deridentem cōten-
 dentes istos inter se Philoso-
 phos) dicas illi, Menippe,
 inquit, iubet te Diogenes,
 si satis ea, quæ super ter-
 ram sunt, derisisti & huc
 ad inferos descendere. ubi mul-
 to plura, quæ videas, habitu-

πλείω ἐπιγελασόμενον.
 ἑκεῖ μὲν γὰρ ἤν' ἀμφιβόλον
 σοι ἐπὶ ὁ γέλωτ' ἴω, καὶ
 πολὺν τό, τίς γὰρ ὅλως
 οἶδ'ε τὰ μετὰ τοῦ βίου;
 ἤν' ταῦθα δέ, ὃ παύσῃ βε-
 βαίως γελοῦν, καὶ δάκρυ
 ἔγὼ νῦν. καὶ μάλιστ' ἐ-
 πεισθὰν ὁρᾷς τὸς πλου-
 σίους, καὶ σατράπας, καὶ
 τυράννους, οὕτω ταπει-
 νὸς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνης
 οἰμωγῆς διαγινωσκόμε-
 νους. καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ
 ἀγυγνῆες εἰσι, μεμνημένοι
 τῶν ἄνω, ταῦτα λίγ' αὖ-
 τῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλη-
 σάμενον τὴν πύραν ἡκεῖν
 θέρων τε πολλῶν, καὶ
 εἶπα εὖροι ἡ τῇ τριόδῳ
 ἐκείτης δ' εἴπνον λείμε-
 νον, ἢ ὅον ἐκκαθαροῖον,
 ἢ τι τοιοῦτο. πολὺν ἄλλ'
 ἀπαγγελοῦν ταῦτα, ὃ δὲ
 γενῶν. ὅπως ἢ εἰδῶ μά-
 λιστα, ὅποι' ὅ τίς δὲ τὴν

rues. Illic enim in ambiguo
 tibi adhuc risus fuit, & fre-
 quens illud obijci potuit:
 Quis enim omnino scit, quæ
 post uitam futura sint? Hic
 autem, non desines constan-
 ter atq; ppetuo ridere, quæ
 admodum ego quoq; nunc fa-
 cio. Et maxime ubi uideris,
 diuites, istos ac satrapas &
 tyrannos ita humiles & ob-
 scuros esse, soloq; eiulatu ab
 alijs dignosci. Tum quod &
 molles & ignaui sunt, remi-
 niscentes eorum quæ in ui-
 ta acciderunt. Hæc illi quæ-
 so ut dicas, & ut præterea
 etiam pera ueniat impleta
 & multo lupino, & sicubi
 in triuio postam inueniat,
 Hecates coenam, aut ouum
 ex lustratione relictum, aut
 simile quippiam. Pol. At re-
 nunciabo hæc, ὁ Diogenes.
 Sed quo melius illum agno-
 scam, cuiusmodi facie est?

Diog.

ὁψιν; Διο. γέρον, φαλα-
 κρός, τριβώνιον ἔχων πο-
 λύδυρον, ἅπαντι ἀνέμου
 ἀναπνεύσας, καὶ ταῖς
 ἐπιπνευαῖς τῶν ῥακίων
 ποικίλου. γελᾷ δ' αἰ, καὶ
 τὰ πολλὰ τὸς ἀλαζόνας
 τούτους φιλοσόφους ἐπι-
 σκώπῃ. Πολύ. ῥάδιον
 εὐρεῖν ἅρ. γε τέττον. Διο.
 βῆλαι καὶ πρὸς αὐτὸς ἐ-
 κείνους συντάλωμαί τι τὸς
 φιλοσόφους; Πολύ. λέ-
 γε. ὁ βαρὺ γὰρ ὁδε τούτο.
 Διο. τὸ μὲν ὅλον, παύσαι
 οὐαὶ αὐτοῖς παρεγγύα λα-
 ρῶσι, καὶ ποδὶ τῶν ὀλῶν
 ὀρίζουσι, καὶ κόρατα φύ-
 σσι μ' ἀλλήλοισι, καὶ κροκο-
 θείας ποιεῖσι, καὶ τοῖς
 αὐτὰ ἄπορα ἐρωτᾶν δι-
 δάσκουσι τὸν αὐτὸν. Πολύ.
 ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀ-
 παιδ' οὐτοῦ ἵνα φησὺ-
 σι, κατηγοροῦντα τ' σο-
 φίας αὐτῶν. Διο. σὺ δὲ

Diog. Senex est, caluaster,
 pallio indutus lacero, et
 uento cuius peruiro, prete-
 rea et diuersorum pannorum
 assumentis uariegato. Ri-
 det autem semper, ac ple-
 rumq; arrogantes istos phi-
 losophos acerbe perstringit.
 Pol. Facile erit inuenire il-
 lum, ex his utiq; signis. Dio.
 Vis ne ut adipfos quoq; phi-
 losophos illos aliquid tibi
 mandem? Pol. Mandes licet,
 non enim graue neq; hoc mi-
 hi fuerit. Diog. In uniuersum,
 adhortare illos, ut desista-
 nt à nugis suis, neq; de u-
 niuerso contendant, neque
 cornua sibi mutuo affingant,
 neque crocodilos faciant, ne-
 que huiuscemodi sterilia at-
 que ieiuna interrogare, ani-
 mum instituant. Pol. At in-
 doctum me et inruditum
 esse dicent, qui doctrinam il-
 lorum reprehendam. Diog.

οἰμῶζεν αὐτοῖς παρ' ἐμὲ
 λέγε. πολυ. καὶ ταῦτα ὃ
 Διόγενες ἀπαγγελάω. Διο.
 τοῖς πλοῖσις δέ, ὃ φίλ-
 τατον πολυδούκιον, ἀ-
 παγγελλε ταῦτα παρ' ἡ-
 μῶν, τί ὃ μάταιος τὸν χυ-
 σὸν φυλάττει; τί δέ τι-
 μωρεῖσθε ἑαυτὸς λογιζο-
 μένοι τοὺς τόκους, καὶ
 τάλαντα ἐπιταλάντοις
 σὺν τιθῆντάς, οὓς χρεῖν ἵνα
 ὀδολομῆσθαι, ἢ καὶ μετ'
 ὀλίγου; πολυ. εἰρήσεται
 καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.
 Διο. ἀλλὰ καὶ τοῖς λαλοῦ-
 σιν καὶ ἰσχυροῖς λέγε, με-
 γίστω τε τῷ Κορινθίῳ, καὶ
 Δαμοφρόνῳ τῷ Παλαιῳ, ὅτι
 παρ' ἡμῶν οὔτε ἡ ξαν-
 θὴ λιμήν ὄντε τὰ χαροπὰ,
 ἢ μέλινα ὄνματα, ἢ ἐρύ-
 θρα ἐπὶ τῷ προσώπῳ
 ἔτι ὄσιν, ἢ νύδρα ἐντονα, ἢ
 ὄμοι λαρῆροι, ἀλλὰ πᾶν

Τὸν κροτο plorare illos meo no-
 mine iube. Pol. Et hæc nun-
 ciabo illis. Diogenes. Di-
 uitibus autem, ὃ lepidissi-
 mum caput, hæc nostro no-
 mine annūcies quæso. Quid,
 ὃ uani, durum custoditis?
 Quid autem cruciatis uos ἑ-
 ψῶς, cogitantes usuras, &
 talentum aliud super aliud
 accumulantes, quos non plus
 quàm anam obolam deferre
 hac paulo posse oportebit.
 Pol. Dicentur & hæc ad il-
 los. Diog. Sed & formosis
 istis, & robustis dicas, Me-
 gillo puta Corinthio, et Da-
 moxeno palæstrita, apud nos
 neq; flauam comam, nec cœ-
 ruleos nigrosue oculos, neq;
 ruborem faciei, amplius ul-
 lum esse, neq; præterea ner-
 uos intentos & robustos,
 neq; humeros laborum tolē-
 rantes, sed omnia unum pul-
 uerem ut aiunt, nobis cal-

uariam

τὰ μὲν ἡμῶν κόμισι φασι,
 κρένια γυμνά τὸ ἄλλ
 λος. Πολ. ὃ χαλεπὸν ὁδε
 πάντα ἐπεὶ πρὸς τοὺς
 καλοὺς καὶ ισχυροὺς. Διο.
 εἰς τοὺς πένοντι, ὃ λα-
 κων (πολλοὶ οἱ εἰσι, καὶ
 ἀχθομένοι τῷ πρᾶγματι,
 καὶ οἰκτεροῦντάς τινες ἐ-
 πορίαν) λέγει μὴτε δὴ
 κρύειν, μὴτε θιμωρεῖν, οἷον
 ὑπόσμελον. τὴν ἐνταῦθα
 ἰσοτιμίαν: καὶ ὅτι ὁ φον-
 τὰς τὸς ἐκεί πηυσίς ἐν
 ὧν ἀμείνων αὐτῶν. καὶ λα-
 κεδαιμονίοις ἢ τοῖς σόις.
 ταῦτα εἰς ὁκεῖ, παρ' ἐμὲ
 ἐπεδήμουν, λέγων ἐκεί-
 λυθὲν αὐτοῖς. Πολ. μὴδ' οὐ
 ὁ Διόγηνος ποδὶ λακεδαι-
 μονίων λέγει, ὃ γὰρ αὐτοῖς
 μαίγει. ὃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλ-
 λος ἐφινδα, ἀπαγγελά.
 Διο. ἐπ' ὅσον τὸ τὸς, ἐπεὶ
 σοὶ δοκεῖ, σὺ δὲ οἷς πρὸς

uariam formam nudatam scili-
 cet. Pollux, Non molestū e-
 rit, neq; hæc ad formosos et
 robustos illos dicere. Dio.
 Etiam pauperibus ὁ Lacon,
 dicas licet (multi autē sunt,
 quibus ea res perquam mole-
 sta sit, quiq; inopiam lugeāt)
 ut neque lachrymentur, ne-
 que plorent, exposita illis a-
 gualitate hac, quæ hic est,
 et quod uisuri sūt, eos qui
 illic diuites sunt, nihilo me-
 liores, quàm sese hic esse.
 Lacedæmonijs autem tuis,
 hæc, si uidetur, nomine meo
 obijcias, molles et cheruatos
 ipsos esse dictitans. Pollux.
 Ne de Lacedæmonijs, Dio-
 genes quicquam dicās. non
 enim seram. sed quæ ad cæ-
 teros mandasti, ea illis re-
 nunciabo. Diogen. Missos
 igitur faciamus hos, quan-
 do tibi ita uidetur. Tu uerb

ad

πορ, ἀπένεγκαι παρ' ἐμῶν
τοὺς λόγους.

Πλάτων, ἢ κατὰ Μένιπ.
πρὸ Κροίσου.

Οὐ φέρομεν ὡς Πλάτων,
Μενίππου τουτονὶ τὸν
κύνα περικουῶντα. ὥς
ἢ ἐκένον ποιησάμενον,
ἢ ἡμῖς μετακίνομεν εἰς
ἕτερον τόπον. Πλού. τί
δ' ὑμᾶς δένον ἐργάζετ',
ὁμόνυχος ὄν; Κροίσου.
ἐπειδὴν ἡμῖς οἰκίζομεν
καὶ σίνομεν, ἐκένων μεμ-
νημένοι τ' αὖτις, Μίδας
μὲν οὕτως τὸ χρυσίου,
Σαρδανάπαλος δὲ τῆς
πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ
τῶν θεσπεσίων, ἐπιγελά,
καὶ ὀξυνοῦμι, ἀνδρά-
ποδα καὶ κατάρματα ἡ-
μᾶς ἀποπαλῶν. γνῶστε δὲ
καὶ ἄλλων, ἐπιταράττει ἡ-
μῶν τὰς οἰμωγὰς. καὶ ὅλως,

ad eos, quos antea dixi, ser-
mones hos meos deferas.

Pluto seu contra Menip-
pum. Cræsus.

Non poterimus ferre,
Pluto, Menippum hunc, can-
nem, habitantem nobiscum.
Quapropter aut illum hinc
amatum alio loco colloca-
aut nos hinc aliò commigra-
bimus. Plut. Quid autem nob-
is mali adeò facit, quando
eodem modo mortuum est, ac
uosi Cræ. Cum nos plora-
mus et ingemiscimus, illorū
reminiscentes, quæ apud su-
peros habuimus, ut Midas
hic auri, Sardanapalus mul-
te voluptatis, ego thesauro-
rum: irridet, et cum conui-
cijs exprobrat ea nobis, man-
cipia et piacula nos uocitā-
do. Interdum etiam cantan-
do, conturbat ploratus no-
stros. et in summa, ualde
nobis

λυπηρὸς ὅτι, Πλὺ. τί ταῦ-
τα φασίμ ὃ Μένιππε;
Μέν. ἀληθὴ ὃ Πλούτων.
μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγχι-
νῆς, καὶ ὀλεθρίους ἄντας,
οἷς ὅκ ἀπείχουσι βιώναι
ἑακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθα-
νόντων ἐπιμένυνται, καὶ
πρόβριχονται τῷ ἄνω. χαί-
ρω τοιγαρὺν ἀνθρώπων αὐ-
τὸς. Πλὺ. ἀλλ' ὅχῃ, λυ-
πουῖται γὰρ ὁ μικρῶν
σερδύμενοι, Μεν. καὶ σύ μω-
ραίνεις, ὃ Πλῦτων, ὁμόθυ-
φθῶν τοῖς τέττων σε-
ναγμοῖς; Πλὺ. ὅδ' αὖτως.
ἀλλ' ὅκ αὐτὴν ἐθέλωσαι με-
σιάζειν ὑμᾶς. Μεν. καὶ μὲν
ὃ ἑλπίστοι Λυδῶν, καὶ
Φρυγῶν, καὶ Ἀσσυρίων,
ὅτω γινώσκετε, ὥς ὅδε
παισομένην με. γῶδα γὰρ
αὐτὴν ἵκτε, ἀκολουθήσω αὐ-
τῶν, καὶ κατὰ δῶν, καὶ
καταγελῶν. Κροῖ. ταῦτα
ὅχ ὕβρις; Μεν. ὅκ. ἀλλ'

nobis molestus est. Plu. Quid
hac audio de te, Menippe?
Men. Vera Pluto. Odi enim
ipso, ignavi ac perdit adeo
cum sint, quibus non satis
fuit uixisse malè, sed etiam
mortui, insuper cogitatione
atq; animo illis inherere, q̃
apud superos sunt. Delector
itaque agrè ipsis faciendo.
Plu. Sed non decet. Dolent
enim, non exiguis reb. priva-
ti. Me. Etiam tu deliras Plus-
to, qui gemitus istorum tuo
quoq; calculo approbes. P.
Haudquaquā, uerum nolim
uos discordes ac seditiosos
esse. Men. At uero, ὁ pessimè
Lydorum, Phrygum, et Af-
syriorum, ita de me sentite,
ut qui nunquā destitutus sim.
Nā quocunq; abieritis hinc,
eodem sequar agrè faciendo,
cantando atq; irridendo uos.
Croë. An non hac contume-
lia est? Men. Non, sed illa

contu-

ἐκείνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐ-
ποιεῖτε, προσκυβεῖν δὲ
ἀξιοῦντος, καὶ ἐλθόν-
τοισι ἀνδράσι γινυφών-
τος, καὶ τὸ δανάειν τὸ πα-
ράπαν ἀμνημονεύοντος.
τοιγαροῦν οἰμώζετε πάν-
τῳ ἐκείνων ἀφρηκλῦσι.
Κροῖ. πολλῶν γε ὧ θεοί,
καὶ μεγάλων ἁτημάτων.
Μί. ὅσου μὲν ἐγὼ χευσσῶ,
Σαρ. ὅσης δ' ἐγὼ τρυ-
φῆς. Με. εὐγε οὕτω ποιεῖ-
τε. ὁ δ' ὕβριος μὲν ὑμεῖς.
ἐγὼ δ', τὸ γινῶμι σαυτῶν
πολλάκις σωείρω, ἐπα-
σομαι ὑμῖν. πρὲς ποῖ γάρ
αὐτὰς τοιαύτας οἰμῶν
γαῖς ἐπαδόμενον.

Μηνίππες, Ἀμφιλόχες,
καὶ Τροφῶνις.

Σφῶ μὲν τοὶ ὧ Τροφῶ-
νις, καὶ Ἀμφιλόχε, νεκροὶ
ὄντες, ἀκοῖδ' ὅπως ναῶν
ἁτησιώδης, καὶ μάντις

contumelia erant, quæ vos
facere solebatis, quando ex-
adorari vos uolebatis, et
hominibus liberis pro libi-
dine insultabatis, neque tum
mortis quicquam memores
eratis. Proinde deplorare
nunc, omnibus illis spoliati.
Croc. Multis certe o Di, ex
magnis possessionibus. Mid.
Quanto equidem ipse auro.
Sard. Quanta uero ego uol-
uptate. Menippus. Recte
sanè: ita facite, lugete nos
quidem, ego uero tritum il-
lud, NOSCE TE, idem
uobis occinam, decet
enim huiusmodi ploratibus,
id occini.

Menippi, Ampilochi et
Trophonij.

Vos nimirum Tropho-
ni atq; Amphiloche, quum
sitis mortui, tamen haud scio
quonam modo phantis estis
do na-

δοκέετε. καὶ οἱ μάλιστα
 τῶν ἀνθρώπων, θεὸς ὑ-
 μᾶς ὑπελήφασιν εἶναι.
 Τρ. πρὸς ἡμεῖς αὐτοί, εἰ
 ὑπὸ ἀνοίας ἐκείνοι τοιαῦ-
 τα ποδὶ νεκρῶν δοξάζου-
 σιν; Μην. ἀλλ' ἔκ αὖ ἐδ' ο-
 ξάζου, εἰ μὴ ζῶντος, καὶ
 ὑμεῖς τοιαῦτα ἑτόρατέ-
 νειδε, ὥς τὰ μέλλοντα
 προειδότες, καὶ προει-
 πεῖν διωάμενοι τοῖς ὀρο-
 μένοις. Τρ. ὦ Μηνίππε,
 Ἀμφίλοχ' μὲν οὐτ' αὖ
 εἰδέν, ὅτι αὐτῷ ἀ-
 πακρίτεον ὑπὲρ αὐτοῦ. ἐ-
 γὼ δέ, ἥρως εἰμι, καὶ μαντέ-
 νομαι, ἢν τις λατέλθοι
 παρ' ἐμέ. σὺ δ' ἔοικας ἔκ
 ἐπιδεδιμηκέναι Λεβὰ-
 δία, τὸ παρὰ παν. ἔκ γὰρ
 ἠπίσεις σὺ τέτοισι. Μέ. τι
 φης; εἰ μὴ ἂν Λεβάδ' εἰαμ
 παρέλθω, καὶ ἐσαλμύνω
 ταῖς ὀβόνασι, γελαῖας μᾶ-

donati, uatesq; credimini, ac
 stulti mortales deos esse nos
 arbitrantur. Troph. Quid?
 an nobis igitur imputan-
 dum, si per inscitiam illi de
 mortuis huiusmodi opinan-
 tur? Menip. Atqui non ista
 fuissent opinati, ni nos, tum
 quum uiueretis, eiusmodi
 quædam portenta ostentase-
 setis, tanquam futurorum
 fuissetis præsci, quasiq; præ-
 dicere potuissetis si qui per-
 contarentur. Trophanius.
 Menippe, nouerit Amphilo-
 chus hic, quidnam sibi pro se
 respondendum sit. Caterum
 ego Heros sum, uaticinorq;,
 si quis ad me descenderit.
 At tu uidere nunquam om-
 nino Lebadiam adiisse, ne-
 que enim alioqui ista nõ cre-
 deres. Menip. Quid aliter nisi
 Lebadiam fuisset profectus,
 ac lintels amictus, offam
 ridicu-

ζαυγὺν ταῦν χειροῦν ἔχων, ἐ-
 σερπύσω δ' ἰὰ τὸ σόμιν,
 ταπεινὸν ὄντ', ὅν τὸ
 σπύλαιον, ὅκ' αὖ ἐδυνά-
 μιν εἰδέναι, ὅτι νεκρὸς εἰ,
 ὡς οὐδ' ἡμεῖς, μόνη τῇ γο-
 τείᾳ διαφύεω. ἀλλὰ
 πρὸς τῆς μαστιχῆς, τί δέ
 ὁ ἥρωσ' ὀδῶν; ἀγνοῶ γάρ.
 Τρο. ὅζ' αὐθρόπῳ τι καὶ
 θεῶσιν ὀδῶν. Με. ὅς μιν τε
 αὐθρόπῳσ' ὀδῶν, ὡς φῆς,
 μιν τε θεὸς, καὶ σωμαφό-
 ρόν ὀδῶν; νῦν οὖν πᾶσα
 τὸ θεῶν ἐκείνο ἡμίτομον ὡ-
 πελάληθε; Τρ. ἤρ' ὡς μέ-
 νιππε γ' ἐβοιωτία. Με. ὅκ'
 οἶδ' ἂν ὡς Τροφώνι, ὅτι, καὶ
 λέγεις. ὅτι μὲν τοι ὄλ' ὅ-
 κ' ἐνεκρὸς, ἀκριβῶς ὄρω.

Ἐμὲ καὶ Χάρων.

λογισώμεθα ὡς πορθεύ-
 εῖ δ' ὀκεί, ὅπως μοι ὀφεί-
 λεις ἦδ' ἡ: ὅπως μὴ αὐδῆς
 ἐρεῖζω μὲν τι πρὸς αὐτῶν.

Χά.

ridiculè manu gestans, per
 angustum aditum in specum
 irrepissem: nequaquam po-
 tuissem, te defunctum esse
 cognoscere, perinde atq; nos:
 solisq; prestigijs reliquos
 antecelleres. Sed age per i-
 psam diuinandi artem, quid
 tandem est Heros? neq; enim
 intelligo. Trop. Est quiddam
 partim ex homine, partim
 ex deo compositum. Men.
 Nempe q; neq; sit homo, quē-
 admodum audio, neq; deus,
 uerum pariter utrumq;. Er-
 go dimidia illa tui, ac diuina
 pars, quò nunc recessit? Tr.
 Reddit oracula Menippe, in
 Boeotia. Men. Haud intelli-
 go quid dicas Trophoni, nisi
 quòd illud planè uideo, te to-
 tum esse mortuum.

Mercurij & Charontis.

Rationē supputemus por-
 ti tor si uidetur, quantū mihi
 debeas iā, ne denuo aliquando
 de

Χα. λογισάμεθα ὃ Εἰρη.
 ὁμῶν γὰρ ὀρίσασθαι πᾶσι
 αὐτῶν, καὶ ἀπεργασθῆναι
 ὁδόν. Εἰρ. ἀγύρας γίνεσθαι
 δραχμῶν. Χα. πολλοὺς
 λέγεις. Εἰρ. πέντε τοῦ Αἰδω-
 νεία, τῶν πᾶσι ὠνησά-
 μην, καὶ τροπικῆρα δ' ὅ-
 ὀβολῶν. Χα. τίθει πέντε
 δραχμας, καὶ ὀβολὰς δύο.
 Εἰρ. καὶ ἀκέραια ὑπὲρ τοῦ
 ἰσίου πᾶσι ὀβολὸς ἐγὼ
 κατέβαλον. Χα. καὶ πᾶ-
 ντας πρὸς τίθει. Εἰρ. καὶ λε-
 γομαι, ὡς ἐπιπλάσσει. τῷ
 σκεφιδῷ τὰ ἀνέωγόντα,
 καὶ ἄλους δὲ, καὶ καλῶ-
 δίου, ἀφ' οὗ τὴν ἰστέ-
 ραν ἐποίησας, δ' ὅσον δραχ-
 μῶν ἅπαντα. Χα. ἐν γὰρ
 ἄξια ταῦτα ὠνήσω. Εἰρ.
 ταῦτά ὅστις, εἰ μὴ τι ἄλλο
 ἅμας διέλαδ' ἢ γὰρ τῷ λο-
 γισμῷ. πότε δ' οὖν
 ταῦτ' ἀποδώσω φῆς;

de eo inter nos contendamus.
 Cha. Supputemus Mercuri,
 certi aliquid definire de his,
 & minoris negotij. Mer. An-
 choram ut mandaras, compa-
 rari tibi quinque drachmis.
 Cha. Caro, dictis. Me. At per
 Plutonem, quinque emi illam,
 & præterea eorum, quo re-
 mum alligares, obolis duo-
 bus. Ch. Pone quinque drach-
 mas, & obolos duos. Mer.
 Et pro refarciendo uelo,
 quinque obolos, ego exolu-
 i. Cha. Etiam hos appone. Me.
 Et ceram, ad oblinendas na-
 vigij rimas tibi emi, & cla-
 uos præterea, & suber, unde
 funes antennarum fecisti, ^{quædam}
 omnia hæc duabus drachmis.
 Cha. Recte. hæc uili emissi.
 Mer. Hæc sunt, quæ tibi ex-
 pense feram: nisi si quid re-
 liquum est quod me fugit in-
 ter computandum. Quando
 autem hæc redditurum te

Χα. νῦν μὲν ὃ Εὐκλῆς δὲ ὕ-
 κταται ἢν δὲ λαμὰς τις ἢ
 πόλεμος. Καταπίμπη
 ἀνδρὸς πῖας, ἐνίσαι τότε
 ἀποκορύψαι δὲ τῷ πλῆ-
 θει παραλογισμοῦ τὰ
 παρβμία. Εἰ νῦν αὖ ἐγὼ
 λεβεδῶμαι, τὰ λεκίσαι
 διχόμενον γινέσθαι, ὥς
 αὖ ἀπ' τούτων ἀπολαύοι-
 μι; Χα. ὃκ' ἐστὶν ἄλλως ὃ
 Εὐκλῆς νῦν δ' ὀλίγοι ὥς ὁ
 ρῆς ἀφικνουῦται ἡμῖν.
 ἠρῶν γὰρ Εἰ. ἀμεινον ὅ-
 τως, εἰ καὶ ἡμῖν παρτέ-
 ραιτο ὑπὸ τοῦ τῷ ἀφλημα.
 πῶν ἀλλ' οἱ μὲν πάλαι
 ὃ Χάρων, οἶδα σίσι παρ-
 γίγαντο, ἀνδρῶν ἀπὸ πῶν
 πῶν αἵματός ἀνέπλεον, καὶ
 βαρυνάσθαι πᾶσι. νῦν
 δὲ ἢ φαρμάκων τε ἰσχύος
 πᾶσι ἀποθανόντων, ἢ τοῦ
 τῷ γυναικός, ἢ τοῦ τῷ
 ἀφῆς ὁζωδικοῦς τῶν γυναι-
 κίδων, καὶ τὰ σκίλη. ὡχοί

promittit Cha. Nunc quidē,
 Mercuri, nō possum. Si nec d
 pestis aliqua, aut bellum, cō-
 fetros et frequentes huc de-
 miserit aliquos, licebit mihi
 tū lucrari aliquid, in ea mul-
 titudine, subtrahendo claus
 nonnihil ex portorio. Mer.
 Proinde ego nūc sedebo, pesq
 sima quaeq; ut eueniant pre-
 cando, ut inde fructum ali-
 quem capiam Cha. Fieri alit-
 ter non potest, Mercuri. Nā
 pauci nūc, ut uides, ad nos de-
 scendunt, Pax enim est. Pax
 Satiū est ita esse, etiam si ph
 hac abs te prorogatur nobis
 debiti istius solutio. Verum
 enimvero prisca illa, Chironis
 nostri quales aduenire sole-
 bant, quā fortes atq; ani-
 mosi omnes, cruore madidi,
 et uulneribus pleni pleriq;
 Nunc autem, aut ueneno ali-
 quo à filio interfectus, aut ab
 uxore, aut pra nimia uolu-
 ptate,

γὰρ ἅπαντες, καὶ ἄγαν
νῆες, ἀδελφοὶ καὶ ἐκείνοι.
οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν διὰ
χρήματα ἰσχυροῦν, ἐπι-
βουλεύοντάς ἀλλήλους, ὥς
εἰπασι. καὶ πάντες γὰρ
πειρομένοι εἰσι ταῦτα.
Βρ. ἄκουε οὐδ' ἐγὼ δ' οὐ
ἴσμεν αὐτὰ μαρτυρεῖν, πε-
κρῶς ἀπαιτῶν. τὰ ὅφρα
ἀποδοῖα παρὰ σέ.

Πλάτων. Οὐκ ἔστι.
Τὸν γὰρ ὄντα οἶδα,
καὶ πάντες γε γινώσκοντες
ἀκούω, τῶν πλείονων Εὐ-
κράτην, ὃς πάντας μὲν
οὐκ εἶσι, αἱ δὲ ἑλπίδες δὲ
θρηνητοῦ, πονηρίας
μυθεῖς. Βρ. ναί, τὸν σὺ
κυώνιον φῆς. τί οὖν;
Πλάτων. ἑκείνου μὲν
ὁ Εὐκλῆς ζῶν ἔσθ' ἐπὶ
τοῖς ἐννεήκοντα ἔτεσιν,
ὁ βαβίωκερ, ἐπιμετρή-
σας ἅλλα τούτῳ, ἔγ-
-

ptate, tumefacto ventre et
cruribus adueniunt. Pallidi. n.
omnes, et ignavi, neque simi-
les prioribus illis. Plurimi autē
ipsorum pecuniarum cau-
sa veniunt, factis, ut videtur,
mutuosis insidiis. Cha. Omo-
nino. n. expectabiles ille sunt.
Me. Et tandem neque ego videar
peccare, si acerbius abs te ex-
igam ea quae mihi debes.

Plutonis et Mercurij.
Senēne post, istum aetate
omnino confectum dico, Eu-
cratem diuitem, cui liberi qui-
dem nulli sunt, hereditatis
autē captatorum plus quam
quingenta millia. Merc.
Noui, Sicyonium illū dictū.
Sed quid postea? Plu. Viue-
re illum quidem Mercuri-
sine, ultra eos nonaginta
annos quos aetate peregit,
alteris totidem accumulatis,
si modo possibile sit, atque

οἶόν τε ἡν, καὶ ἔτι πλείω.
 τὸς δὲ γε κόλασας αὐ-
 τῷ, Χαρίνου τὸν γίον, καὶ
 δαίμονα, καὶ τὸς ἄλλους
 λιτάσασσας ἐφεξῆς ἀ-
 πάντας. Εἰμ. ἄτοπον
 αὖ ῥοφῆς τὸ ταῦτον. Εἰ.
 ὁμολῶ, ἀλλὰ δίκαιότα-
 του. τί γὰρ ἐκείνοι παθόν-
 τες, οὐχὼς ἀποθανῶν
 ἐκείνου; ἢ τῶν χρημάτων
 ἀντιποιδόντες, ὅσον προ-
 σέχοντες; ὁ δὲ πάντων
 ἀντιμαρτύρεται, ὅτι καὶ
 τοιαῦτα διχόμοιοι, ὁμοίως
 θεραπεύονται. καὶ γε τῶ
 φανερῶν καὶ νοσοῦντων,
 ἀλλὰ βουλόμενται, πᾶσι
 πρόσδυλα. δύσαν δὲ ὁμοίως
 ἰατρὸν χροῦνται, ἢ ῥαίσι.
 καὶ ὅλως, ποικίλῃ τις ἢ
 κολακίᾳ τῶν ἀνδρῶν.
 διὰ ταῦτα, ἀλλὰ ἔγωγε ἀ-
 θάνατος. οἱ δὲ, προσπι-
 τώσαν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐπι-
 χαιρῶντες. Εἰμ. πείσον-
 ται, πανούργοι, ὄντ' οὖν.

etiam pluribus. Adulatores
 autem ipsius, Charinum ado-
 lescentem, et Damonem, et
 ceteros abripe huc ordine
 omnes. Mer. Atqui absur-
 dum hoc uideri queat. Pla.
 Haudquaquam, imò iustissi-
 mum. Quam enim ob cau-
 sam illi adeo optant illum
 mori nisi quia pecuniam il-
 lius ambiunt, nulla propin-
 quitate iuncti. Quod autem
 omnium sceleratissimum est,
 interea cum talia prece-
 tur, tamen observant et colunt
 manifeste utique illum. Ae-
 que egrotante illo, apud se
 consultant, nemo ignorat,
 attamen sacrificaturos sese
 promittunt, si conualescat,
 et in summa, uaria quadam
 adulandi ratio illorum homi-
 num est. Quāobrem ipse qui-
 dem immortalis sit, illi autē
 prae ipso abeant, frustra hi-
 antes. Me. Ridicula patien-
 tur.

πολλὰ δὲ ἐκείνων ἐν μά-
λα διαβοκολῶντες, καὶ
ἐπιελπίει. καὶ ὅλως, αἰ
θαυόντι ἰοικῶς, ἔρρωται
πολύμαλλον τῶν νέων. οἱ
δὲ, ἥδη τὸν κλῆρον γνῶ-
σφίσιν διεκμηνοί, βόσ-
κονται, ζῶν μακρῶν
πρὸς ἑαυτοὺς πιδνόντων.
Πλου. ἔκουσ' ὁ μὲν ἀπο-
θυσσάμενος τὸ γῆρας, ὡ-
σπερ Ἰόλειος, ἀνθεσά-
τω. οἷδ' ἂν μίσω τῶν
ἐλπίδων τὸν ὄνειροπο-
λεσθέντα πλῆτον ἀκλι-
πόντων, ἀκίττωσαν ἥδη
κακοὶ ἡσυχῶς ἀρθάνοντες.
Ερ. ἀμείλιχον ὦ Πλάτων.
μετελλύσομαι γάρ σοι
ἥδη αὐτοὺς καδ' ὅσα ἐ-
ξῆς. ἐπεὶ δὲ οἱμαί σοι. Πλ.
ῥα τῶσα. ὁ δὲ παρα-
πίμψαι ἑκαστον, αὐτὴ γί-
νοντο αὐτοὺς πρῶτον
γνώμενος.

tur, quamvis callidi sint. Sed
tamen et ille admodum scite
circūducit illos, et spe pascit
inani, et in summa, semper
morituro simile, multo va-
lidus magis est, quā quisquā
inuenit. Illi autem heredita-
te inter se diuisa, pascuntur,
vitam quandam beatam se-
cum ipsi animo precipien-
tes. Pluto. Proinde ipse exu-
ta senectute, quemadmodum
Iolaus ille, repubescat. Illi
autem in ipsa media spe, di-
uitijs illis, quasi per somnum
spectatis, destituti abeant id
huc, mali male mortui. Mer.
Alias res cura, Pluto, iam e-
nim aggrediar tibi illos, alios
post alium ordine, septem
autem, opinor, sunt. Plut.
Deducas licet. Ille autem
mittat singulos prae se, ex
sene iterum in adolescentem
conuersus.

Τέρψιον ὁ καὶ Πλού-

τωνος.

Τὸτο δ' ἔλεγε τὸν δίκαιον, ἐμὲ μὲν περὶ τὰς φρονι-
κότητας γεγενημένον, τὸν
δὲ ὑπὲρ τὰς ἁγνοίας γε-
γονότα. Θούριον τοῦ ζῆ-
τι; ἢ δίκαιοτάτου μὲν
οὖν ὦ Τέρψιον, εἰ γὰρ
μὲν ζῆ, μηδὲν δὲ ὀφεί-
μι ἀποθανεῖν τὴν φιλο-
σύ δὲ, παρὰ πάντα τὸν
χρόνον ἐπιβουλεύον αὐτῷ,
πρόμνησιν τοῦ κληρο-
νομίου. ὦ γὰρ ἐχέλω γε-
γονότα ὄντα. καὶ μή τι χρε-
σάσθαι τῷ πλεόντι αὐτοῦ
διωκόμενον, ἀπεχθῆναι
τῷ βίῳ, παραχωρήσαντα
τοῖς νείοις; Πλ. Καὶ ὦ
Τέρψιον νομοθετῆς, τὸν
μή τι τῷ πλεόντι χρε-
σάσθαι διωκόμενον, πρὸς
ὅσον ἂν ἀποδύσκειν. τὸ

Terpsionis et Pluto-

nis.

Iustum ne hoc est ὦ Plu-
to, me quidem obijisse, et
ginta cum sim annorum.
Thucritum uero senem non
nagenarium, et ultra, adhuc
uiueret Pluto. Iustissimum
quidem ὦ Terpsio. Nam ipse
quidem uiuit, nec amito-
rum ulli mortem optat. tu
uero omni tempore illi in-
sidiatus es, hereditatem ex-
pectans. Terpsio. Non ne
decebat, quum senex sit, ne-
queatq; de cetero suis uti
diuitijs decedere, et locum
dare iuuenibus Plu. Nonas
ὦ Terpsio statuis, leges ut
is, qui diuitijs uti nequeat,
libenter e uita decedat. Ali-
ter autem et Parca et na-
tura statuerunt. Terpsio.
Pro-

δὲ ἄλλως ἢ μοῖρα καὶ ἢ φύ-
 σις δικάσῃν. Τότε, οὐ-
 κεν οὐ ταύτῃ αὐτιώμαα
 τῆς διατάξεως. ἐχλὼ
 γὰρ τὸ πρῶμα ἐξὸς πῶς
 γινέσθαι, τὸν πρῶτον τε-
 ρον, πρῶτον, καὶ μετὰ
 τοῦτον, ὅσις καὶ τῇ ἡλι-
 πία μετ' αὐτόν: ἀναστρί-
 φεσθαι δὲ μηδ' αὖτως, μη-
 δὲ ζῶν μὴ τὸν ὑπὲρ γυ-
 ρῶν, ὁδόντας τρεῖς ἐτι-
 λοιποὺς ἔχοντα, μόγις ὁ-
 ρῶντα, οἰκίταις τέραςιν
 ἐπικεκρυφέντα, κορυφῆς ἢ
 τῶν ῥίνα, λήμης δὲ τὸς ὁ-
 φθαλμοὺς μετ' ὄντα,
 οὐδ' ἔτι ἢ δὴ εἰδέντα,
 ἐμψυχόν τινα τάφον, ὑπὸ
 τῶν νέων καταγελάμε-
 νοι, ἀποθνήσκον δὲ καλῶ-
 σις, καὶ ἐρρωμένους τὴν νε-
 ανίσκας. ἄνω γὰρ ποταμῶ
 πρὸ τοῦ γε. ἢ τὸ τελευταῖον
 εἰδέναι ἐρχλῶ, πότε καὶ

Proinde fatum ob istam
 constitutionem accuso. de-
 cebat enim has res succes-
 sione gradūque fieri, ac se-
 niozem prius, deinde qui
 in ea etate sequeretur,
 mori: nequaquam uerò, in-
 uerti ordinem: neque ui-
 uere hominem decrepitum,
 qui tres duntaxat dentes
 habeat, cui uix deseruiunt o-
 culi, qui curuatus à qua-
 tuor famulis deducitur stil-
 lantes nares, lippotiq; oculos
 habens, nihil denique uolu-
 ptatis degustans, nihil cum-
 ste, nisi uiuum quoddam se-
 pulchrum, à iuuentute deri-
 sum. Et contra mori pul-
 cherrimos atque robustissi-
 mos adolescentes. Nam hoc
 perinde esse uidetur, ac
 si flumina sursum feran-
 tur. Aut saltem scire com-
 K 4 modam

τελευτάται τῶν γδρόν-
των ἕκαστος; ἵνα μὴ μᾶτ'
αὐτοὺς ἐβδράπδου. νῦν
δὲ τὸ πᾶν παροιμίας, ἡ αὖ
μαζα τὸν βουῦ πολλάκις
ἐκφίρει. Πλου. ταῦτα μὲν
ὦ Τέρψιμον πολὺ σωφρο-
νέστερα γίνονται, ἢ πόρ-
σοι δοκέει, καὶ ὑμεῖς δὲ τί
παθόντες, ἀλλοτρίοις ἐπι-
χαιρέτε; καὶ τοῖς ἀτεκ-
νοῖς τῶν γδρόντων εἰσπο-
εῖτε. φέροντες αὐτούς;
τοὺ γαρ βουῦ γέλωτα ὀφλι-
σκάνετε, πρὸς ἐκείνων
καταρυγόμενοι, καὶ τὸ
πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἠ-
μίσητον γίνεσθαι. ὅσα γὰρ
ὑμεῖς ἐκείνους ἀποδανῶν
δύχεσθε, τοσούτω ἀπα-
σιμῶν ἢ δὲ πρὸς ἀποδανῶν
ὑμᾶς αὐτῶν. λαμβάνω γάρ
τινα ταύτην τέχνην ἐπι-
νοήσαντες, ἡρώων καὶ γε-
ρότων ἐβδράντες, καὶ μά-
λιστα, εἰ ἀτεκνοὶ εἴην, οἱ δὲ

modum foret, quàm brevis
senum quilibet obiturus es-
set, ne quos, prout eis mos
est, fallerent. Nunc uerò
illud accidit, quod prover-
bio dici solet, Quadriga bo-
nem sepe ducit. Pluto. Hæc
quidem ô Terpsio pruden-
tius fiunt, quàm tibi uiden-
tur. Verum quid uobis ac-
cidit, ut rebus alienis inbie-
tis: ut senibus orbis, uos-
met ultrò in adoptionem
tradatis quamobrem in de-
risum adducti, ab illis sepe-
limini: quod quidem pluri-
mis fit pericundum, Nam
quantò uos magis mori il-
los peroptatis, tanto plus
omnibus quàm gratissimum
est, si ante eos uos mori con-
tingat. Etenim nouam quan-
dam artem excogitastis, ani-
culas atque decrepitos cum
amatis, presertim orbos.
uero liberos habent, illos q

ἔντενοι, ὑμῶν ἀνέρασσι.
 καὶ τοι, πολλοὶ ἴδω τ' ἔρω-
 μάων, συνέντες ὑμῶν ῥι-
 πατοργίαν τῷ ἔρωτος ἄν-
 κρὸς τύχῃσι παῖδας ἔχον-
 τας, μισῶν αὐτὰς πλάτ-
 τονται, ὥς καὶ αὐτοὶ ἔρα-
 σὰς ἔχουσιν. ἔτα γὰρ ταῖς
 διαδύκαις, ἀπικλείδαι-
 σάν μιν οἱ παῖδες θ' αὖτις
 φερῖσσαντο. ὁ δὲ παῖς, καὶ
 ἐφύσις, ὡς ὁρᾷ ἐσι δίκασ-
 ον, κρατῶσι πάντων. οἱ
 δὲ, ὑποπρίσαι τὰς ἐδ' ὄν-
 τας, ἀποσφυγνύσθαι. Τερ-
 ψι. ἀλλὰ ταῦτα φῆς. ἐ-
 μὲ γοῦν θούκρηθ' πό-
 σα κατέφαγον, ἀεὶ τεθ-
 νάξει δὲ δοκῶν; καὶ ὁ πό-
 τε θνήσκω, ὑποσίνων, καὶ
 μύχιον τι λαβὰ πόρ θ' ὡς
 νεοτὸς ἀτελής ὑποκρῶ-
 ζον, ὡς ἔγωγε δὲ αὐτὸν κα-
 οῖο μιν θ' ἐπιβῆσεν αὐ-
 τὸν ῥι σοφῶ, ἐπιμπόρ τι
 πολλὰ, ὥς μὴ ὑποβῇ.

non adamatis. Atqui ex his
 qui amantur plurimi, mini-
 me uestri ignari astus, etiam
 si ipsis liberos esse contin-
 gat, illos se odisse simulant,
 ut et ipsi habeant amatores.
 Inde testa mento exclasis,
 veteribus satellitibus, liberi
 ex natura (ut equū est) obti-
 nēt omnia at illi tristitia af-
 fecti, suāsque spe delussi, denti-
 bus frendunt. Ter. Omnia
 hæc vera sunt. Quantum e-
 nim vel mea rei Thucritus
 denoravit ē. quum semper
 eum mori putarem. Ac quo-
 ties ad eum ingrediebar, ge-
 mendo, ex internum quid-
 dam, perinde atque ex ouo
 pullus aliquis immaturus,
 fridendo ægritudinem si-
 mulabat. Vnde cum eum mox
 capulo me impositurum pu-
 tarem: ex multa illi mitte-
 bam, ut ne ij, qui amore con-

λοιπὸν μοι αὐτὴν ἑαυτῇ
 μεγαλοδωρεῖ. καὶ τὰ
 πολλὰ ὑποφροντίζων,
 ἀγρυπνὸς ἐκείμην, ἀρι-
 μων ἑκάστα, καὶ διατάτ-
 τωμ. ταῦτα γὰρ μοι καὶ τὸ
 ἀκθανεῖν αἰτία γέγονε
 ταί, ἀγρυπνία, καὶ φρον-
 τισίδου. ὁ δὲ τοσούτῳ μοι
 δέλιος καταπίων, ἔφει-
 σέκε δαπνομύων πρῶτον,
 ἐπιγελῶν. Πλ. εὐγε ὦ
 Θούκριτε, ζῶνς ἐπὶ μάκ-
 στον, πλετῶν ἅμα καὶ τῶν
 τοιούτων κατὰ γελῶν: μὴ δὲ
 πρότερόν γε σὺ ἀποδά-
 νοις, ἢ προπέμψεις πάν-
 τας τὸς λύολεκας. Τε. τῷ-
 το μὲν ὦ πλετῶν καὶ ἐμοὶ
 ἥδιστον ἥδην, ἐκ καρίαν-
 δης προτεθνήφεται Θού-
 κριτε. Πλ. θάρρει ὦ Τέρ-
 ψιμον, καὶ φείδωμ γὰρ καὶ
 μέλανος, καὶ ὅπως ἅπαν-
 τες, πρὸς ἐλδύσονται αὐ-
 τῷ, ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φρον-

currebant: muneribus me
 praeclaris uincerent: et ple-
 tusq; praenimia sollicitu-
 ne insomnis iacebam singu-
 la enumerans, ac diffundens:
 Ea quoque etiam causa interitus
 mihi fuit, cura et uigiliae.
 Ille autem deglutito hoc il-
 lectamento meo tanto, ad-
 stitit mihi, quando sepelien-
 bar paulo ante, irridens.
 Plu. Euge o Thucrite, diu-
 tissime uiuas, una et diui-
 tijs abundans, et huiusce-
 modi homines deridens: ne-
 que prius moriaris, quam i-
 stos adulatōres cunctos praemi-
 mittas. Terp. Hoc quidem
 o Pluto periucundū est mihi
 foret, si ante Thucritum
 Chariades ex uita decederet.
 Plu. Bono animo sis o Ter-
 psio. Nam Pbido, et Melan-
 tibus, omnes denique ipsam
 praecedent, ab iisdem curis
 confecti. Ter. Haec ego sum-
 more-

τίσιν. Τερεῖ παύω ταῦτα.
ζῶνς ἐπιμύκισον ὦ θού,
κρίτε.

Ζηνοφάντη καὶ Καλλί-
δემίδῃ.

Σὺ ὦ Καλλιδέμιδ',
πῶς ἀπέθανόν; ἐγὼ μὲν
γάρ, ὅτι παρὰ σιτῇ ὦν
δενίς, πλείον τὸ ἱκανοῦ
ἔμφα γῶν, ἀπιπνίγλω,
οἶδα. παρῆς γάρ ἀπαθνή-
σκοντί μοι. Καλ. παρὶν
ὦ Ζηνοφάντη, τὸ δὲ ἐμὸν.
παράδοξόν τι ἐγένετο.
οἶδα γάρ καὶ σὺ πρὸ Πτοί-
δωρον τὸν γέροντα. Ζη.
τὸν ἄτεκνον, τὸν πλού-
σιον, ὃν σε τὰ πολλὰ ἤσκη-
σιν ὄντα; Κα. ἐκένον αὖ-
τὸν ἀεὶ ἐβλάπτειν. ὑπὲρ
σχινῶν ἐπ' ἐμοὶ κλη-
ρονομῶ τινὲς φέρεται. ἐπεὶ
δὲ τὸ πρῶτον ὅν μάλιστα
ἐπιγίνετο, καὶ ὑπὲρ
τὸν Τιθωνόν ὃ γέρον ἐξῆ:
ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ
τὸν

more laudo, ὃ Thucritē
ditiſſime uluās.

Zenophanti et Callide-
demide.

At tu Callidemide, quo
pacto interisti? Nam ipse
quemadmodum, Dine para-
fitus cū essem, immodica in-
gurgitatione praefocatus fue-
rim, nosti. aderam enim mori-
enti. Cal. Aderam Zenophā-
te. mihi uero nouum quid-
dam atque inopinatum ac-
cidit. Nam tibi quoque no-
tus est Ptoeodorus ille senex.
Zenophan. Orbem illum di-
cis, ac diuitem, apud quem te
assidue uersari conspiciebāt
Cal. Illū ipsum semper cap-
tabam, colebamq̃, cū is mihi
polliceretur, fore, ut me be-
rede quamprimum morere-
tur. Verum quum ea res in-
longū profferretur, sene uel
ultra Tithonios aīos uiuēte,

com-

τὸν κλῆρον ὁξυῖρον. πρὶν
 μὲν γὰρ φάρμακον, ἀ-
 νίπεσα τὸν οἰνοχόον. ἐ-
 πεσθὼν τὰχιστα ὁ Γτοιός
 δωρεῖται αὐτῷσι πιῖν (πί-
 νει δ' ἐπιεικῶς) ζυρότορον
 ἐμβαλόντα δὲ κύλικα, ἐ-
 τοιμον ἔχων αὐτὸ, καὶ ἐ-
 πίδουμαι αὐτῷ. εἰ δὲ τῷ
 τοποιῶσι, ἐλδύθερον ἐ-
 πομοσάμην ἀφίστην αὐ-
 τόν. Ζη. τί οὖν ἐγίνετο;
 πᾶν γὰρ τι παράδοξον
 ἐρεῖ μοι. Κα. ἐπεὶ τὸν
 νῦν λυσάμενοι ἄκομιν,
 δύο ἦδ' ἡ μερακίσκη
 κύλικας ἐτοίμας ἔχων,
 τὴν μὲν τῷ Γτοιόδωρον
 τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμα-
 κον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμοί:
 σφαλὲς ὅκ' οἶδ' ὅπως,
 ἐμοί μὲν τὸ φάρμακον,
 Γτοιόδωρον δὲ τὸ ἀφάρ-
 μακτον ἐπίδωκον. ἔτα
 ὅ μὲν, ἐπινεν. ἐγὼ δὲ αὐτῷ
 καὶ κέλα ἐκτάλλω ἐκ

compendiarium quandam
 excogitavi uiam, qua ad he-
 reditatem per uenirem. Si
 quidem empto ueneno, pos-
 cillatori persuaseram, ut si-
 mulatq; Ptæodorus potum
 posceret (bibebat autē pro-
 lixius) meraciore uino infu-
 so in calicem: illud haberet
 in promptu, porrecturus il-
 li. Quod si fecisset, iure iu-
 rando confirmabam, me il-
 lum manum missurum. Zen.
 Quid igitur accidit? nam in-
 opinatum quiddam narratu-
 rus mihi uideris. Cal. Vbi
 iam loti uenissemus, puer
 duobus paratis poculis, alte-
 ro Ptæodoro, cui uenenum
 erat additum, altero mihi:
 nescio quo modo errans, mi-
 bi uenenum, Ptæodoro por-
 rexit innoxiam. Mox ille
 quidem bibit, at ego protin-
 us humi porrectus stratus
 sum, supposititium illius to-
 co fu-

οὐκ, ὑποβολιμαῖός αὐτ'
 ἔκείνη ναιεῖς. τί τὸ το γυ-
 λᾶς ὃ πλεόφαντις; καὶ
 μὴν ἔα ἴσως ἐταίρων αὐ-
 τοῖ ἐπιγυλαῦ. Ζη. ἀσῶα
 γὰρ ὃ Καλλιόμωδον πεί-
 πονδας. ὃ γίγμαι δέ, τί
 πρὸς ταῦτα; Καλ. πρὸς
 τοῦ μὲν ὑπεταράχθη
 πρὸς τὸ αἰφνίδιον. αὐτὰ
 στανεὶς οἶμαι τὸ γεγεννη-
 μένου, ἐγέλα καὶ αὐτὸς,
 οἶα γὰρ ὃ οἰνοχόος ἀγυα-
 σαι. Ζη. ὀρθῶς γὰρ πλὴν
 ἀλλ' ὅτε σὶ πλὴν ἐπίταμον
 ἐχρῆν πρᾶπιδα. ἀπὲ γὰρ
 αὐ σαι δὲ αὐτὸ λυφὸρον
 ἀσφαλὲς ὅρον. εἰ καὶ ὀλί-
 γον βραδύτιρόν.

Κνημόντος καὶ Δάμ-

νιππῶ.

Τὸ τοῦτο ἔκείνο τὸ αὐτὸ παρ-
 ομίας, ὁμοῦς τὸν λέον-
 τα. Δα. τί ἀγανακτεῖς ὃ
 Κνημόν; Κνη. παύσαις ὃ,

cofunum. Quid hoc ē Rides
 Zenophantes Atqui non cō-
 venit amici malis illudere.
 Zen. Rideo profecto, nam
 eleganter ac lepidè tibi hec
 res evenit. Senex uerò ille,
 quid ad hæc? C. Primum ad
 casum subitum atq; inexpect-
 atum sanè conturbatus est.
 Deinde simul atq; intellexit,
 id quod acciderat, puta po-
 cillatoris errore factum, risit
 et ipse. Zen. Recte sane.
 Sed te non decuit ad com-
 pendium illud divertere,
 venisset enim hereditas tibi
 nisi regia tutum certiusq; sa-
 niam si paulo serius.

Cnemone et Da-
 mippi.

Hæc illud est quod vulgo
 dici consuevit. Hinnulus leo-
 nem. Da. Quid istud est,
 quod tecum stomachare Cne-
 mon? Cne. Quid stomacher

το

τι ἀγάρ αὐτῷ κληρονο-
 μοῦμαι; οἱ δὲ κατ' ἀλλήλους
 παύσαντες, πρῶτος φησὶς ὁ ἄδελ-
 φός, οὐκ ἐβουλόμην αὐτὸν μά-
 λιστα σχεῖν τὰ μὲν, παρὰ
 λιπώμην. Δαί. πῶς τὸ τ' ἐ-
 γήνητο; Κνη. Εὐμόλας οὐ
 τοῦ πατρὸς πλῆστατον, ἀλλὰ
 νορῶντα, ἰδὼν ἄποθνον ἐπὶ
 θανάτῳ, καὶ κείνῳ δὲ καὶ ἡ-
 δίσταται διαδοῦναι τὸν
 οἶκόν τόνδε, ἵνα τοῖς μοῖς καὶ
 σοφῶν τῶνδε, ἵνα δὲ δώσω
 διαθήκας ἐν τῷ φανερῶν,
 φησὶς ἐκείνῳ διαταλάσσειν
 τὰ τὰ μὲν πατὴρ, ὡς καὶ
 κείνῳ. ἱθαλέω, καὶ τὰ
 αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς, δαί, τί οὐκ
 δὲ καὶ κείνῳ; Κνη. ὅ, τι μὲν
 οὐκ αὐτὸς ἐγὼ γράψας τὰς
 ἑαυτοῦ διαθήκας, οὐκ
 εἶδον. ἐγὼ γὰρ ἀφ' οὗ ἀ-
 π' ἔδωκα, τὸν γὰρ μοι
 ἑταίρῳ ὄντι. καὶ νῦν
 Εὐμόλας ἔχει τὰ μὲν, ὡς
 αὐτὸς τὸν ἀδελφόν καὶ τὸ

togas Equidē heredem nullo
 qui quendā praeerat senten-
 tiam; astu delusus miser, ipsi
 quos maxime nec cupiebam
 habere, praeeritit. D. Sed
 isthuc quinam esuuit? Cne.
 Hermolaum ditissimum illuc,
 cum orbus esset, obseruabam
 mortis causa. Neq; ille gra-
 uatim officium meum, ad-
 mittebat. At interim illud
 quodq; mihi uisum est scitū,
 consultumq;, ut testamen-
 tum proferrem ac publica-
 rem, quo illam rerum mea-
 rum insolidam hereditatem in-
 stituerant, ut ille iustissimū
 idem faceret, meo prouocato
 tus exemplo. Dam. At quid
 tandem ille Cne. Quid ille
 suo in testamento scripserit,
 equidem ignoro. Ceterum
 ego repente atq; insperato
 decessi; tecti ruina oppressus.
 Et nunc Hermolaus ma-
 gis possidet. lupi cuiuspiam in-

ἔχουσιν τῷ δελίατι
συνασπασίας. Δέ. ἔ
μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σι
τομάλεια, ὥςτις σόφισμα
κατὰ σαυτὸ σωτέδει
κας. Κη. ἴσικα, ὁμῶς
ταίγαροῦ.

Σιμύλῳ καὶ Πολύ.

Σφάτῃ.

Ηκεις ποτὲ ὦ Πολύ.
λύσφάτῃ καὶ σὺ παρ' ἡ
μῶς, ἔτι οἶμαι οὐ πολὺ
ἔποδ' ὄντα τῶν ἐκατὸν
βιβωπῶς. Πολ. ἑκατὼ ἐπι
ποῖς γ' ὀφθαλμοῦ ὦ Σίμου
νι. Σι. πῶς δὲ τὰ μετ' ἡ
μῶς ταῦτα ἔβας τριάκον
τα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἑβ
δομήκοντα σὺ ὄντ' ἔβας, ἔ
πείθαι μου. Πολ. ὑπὲρ ἡδ' ἔβας,
εἰ καὶ σοι παράδοξον τὸ
ταυτ' ὄφθαι. Σι. παράδοξον,
εἰ γίγνων. περὶ καὶ ἀδυνά
τον, ἄτεκνός τε προσέτι, ἥδη
ὄτα τοῖς γ' τῷ βίῳ ἔδ' ὑ-

morem ipso hamo cum esca
pariter auulso. Dam. Imò
non escam modo cum hamo,
quin etiam te quoq; piscato
rem simul abstulit. Itaq; te
chnam istam, in tuum ipsum
caput struxeras. Cn. Sic ap
paret, idq; adeo deploꝝo.

Simuli et Polystrati.

Venisti tandem et tu po
lystrate ad nos, quum annos
uixeris haud multò paucio
res centum opinor. Pol. No
naginta octo Simule. Sim.
Sed quinam triginta istos
annos egisti, quibus mihi
fuerns superstes? Nam ipse
perij. te. ferme septuagena
rio. Poly. Quàm suavisimè
profectò, etiam si hoc mi
rum tibi uidebitur. Sim.
Mirum uero, siquidem tibi
primum seni, deinde inu
lido, postremo etiam orbo
quicquā poterat esse in uita
suauet

νατο. πολὺ. τὸ μὲν πρῶ-
 του, ἅπαντα ἐδωκέμην.
 ἔτι καὶ παῖδες δῶραλοι
 ἦσαν πολλοί, καὶ γυναῖ-
 κες ἀβρόταται, καὶ μύ-
 ρα, καὶ οἶνον αὐδοσμίας,
 καὶ πρᾶπτεσαι ὑπὲρ τὰς
 σὺ Σικελία. Σ. καὶ κα-
 ταῦτα. ἐγὼ γάρ σε πά-
 ρον φειδόμενον ἠπίσταν-
 μην. Πολ. ἀλλ' ὑπὲρ ῥέ-
 μοι καὶ γυναικὲς παρ' ἄλλων
 ἀδελφῶν. καὶ ἑσθλὰ μὲν
 εὐθὺς ἀπὸ θύρας ἐφύετον
 μάλα πολλοί. μετὰ δὲ,
 πικροῖά μοι δῶρα προ-
 σήρατο, ἃ πανταχόθεν
 τῆς γῆς ἐλάμιστα. Σ. ἐν-
 ράννισας ὃ πολὺ σπᾶτε
 μετ' ἐμὶ; Πολ. ὅκ. ὡλλ' ἐ-
 ρασσας ἔχον μυρίους. Σ.
 ἐγὼ λατῶ. ἐρασσας σὺ τι-
 λακοῦτ' ὧν, ὁδόντας
 τέτταρας ἔχον; Πολ. νὺ
 Δία τοὺς ἄριστους γιγνόμενους

sumas. Pol. Principionibil
 erat quod non possem. pre-
 terea pueri formosi complu-
 res aderant, tū mulieres ni-
 tidissima, unguenta, vinum
 mirè fragrans, postremo
 mense uel Siculic illis lau-
 tiores. S. Noua narras, nam
 ego te parcissimum esse scie-
 bam. P. Atqui uir prædare
 ex alienis archis opes mihi
 scatebant. Tū dilucula pro-
 tinusq̃ plurimi mortales ad
 fores meas uenitabant, si-
 mulq̃ ex omni rerū genera,
 quæ terrarū ubique pulcher-
 rime reperiūtur, munera de-
 portabantur. S. Num me de
 sanctō regnū gefisti. P. Mis-
 uimè, uerum amantes habe-
 bam innumeros. S. Non pos-
 sum non videre. tu ne amator
 res, tantus natus cum esses,
 uixq̃ tibi dentes superessent
 quatuor. P. Habebam equi-
 dē optimates ciuitatis: cūq̃
 essem

ἐν τῇ πόλει, καὶ γέροντά
 με, καὶ φαλακρόν, ὡς ὁ-
 ρᾶς, ὄντα, καὶ λαμῶντα
 προσέειπε, καὶ κορυζῶντα,
 ὑπερβόλοντο θόραπδον.
 τού. καὶ μακάρις ἦν αὐ-
 τῶν, ὅν τινα αὐτὸν καὶ μό-
 νον προσέβλεψα. Σι.
 μῶν καὶ σὺ τίνα, ὡς πόρ-
 ῶ φάωμ, ἢ ἀφροδίτῳ, ἐκ
 χίς διεπόρεθ' ὁδοῦσας; ἔ-
 τα σοι θυγατρὶν ἔδωκε
 νέον εἶναι, καὶ καλὸν ὅ-
 ὑπαρχῆς, καὶ ἀξίερασον;
 πολ. ὄκ, ἀλλὰ τοιῶν-
 ὤν, πόριπόθητό. λῷ.
 Σι. ἀνίγματα λέγεις.
 πολ. καὶ μὴν πρόδ' ἔκ-
 γε ὁ ἔρως οὐτοσί πολὺς
 ὤν, ὁ πόρ' τοὺς ἀτέκνους
 καὶ πλουσίους γέροντας.
 Σι. νῦν μανθάνω σου τὸ
 κάλλος, ὡς δαυμάσι, ὅτι
 παρὰ τῇ χρυσῆς Αφροδί-
 της λῷ. πολ. ἀτὰρ ὡ

essem tum senex tum caluus,
 sicuti uides, præterea lippi-
 ens etiam ac senio cacutiēs,
 postremo naribus mucosus,
 tamen cupidissimè mibi in-
 seruiebant, adeo ut is felix
 uideretur, quem uel aspersis-
 sem. S. Num tu quoq; quem-
 admodum Phaon ille, Vene-
 rem aliquam è Chio trans-
 uexisti, ut ob id optanti tibi
 illa dederit ad iuuentam re-
 dire, ac denuo formosum atq;
 amabilem fieri? Pol. Haud-
 quaquam, quin magis quam
 talis essem qualem dixi, ta-
 men supra modum adama-
 bar. Sim. Aenigmata narras.
 P. Atqui notissimus est hic
 amor, cum uulgo sit frequēs,
 erga senes orbos diuites. Si.
 Nunc tua forma unde tibi
 profecta fuerit, intelligo uir
 egregie, nimirum ab aurea
 illa Venere. Pol. Verunta-
 men non parum multas com-

Σίμυλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἑ-
 ρασῶν ἀπολείλουκα, μο-
 νοταχὶ προσκυνοῦμέν-
 ῳ αὐτῶν. καὶ ἔβρουπ-
 μιν δὲ πολλάκις, καὶ ἀπε-
 λλειον αὐτῶν τινὰς γνί-
 οτε. οἱ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλ-
 λήλας ὑπὸ βέλονται γν-
 τῇ πόδι ἐμὲ φιλοτιμία.
 Σι. τέλει δ' οὖν, πῶς ἐ-
 βουλόσσω πόδι τῶν ἑτη-
 μάτων; Πολυ. ὅν τὸ φα-
 νόρον· μὲν ἕκαστον αὐτ-
 κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἐ-
 φασκον. ὁ δ' ἐπίσθιόν τε,
 καὶ βολακιδυτικώτερον
 παρδοκίναζεν ἑαυτόν.
 ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς δια-
 δήκας ἐκείνας ἔχων, καὶ ἑ-
 λιπον, αἰμώζην ἀπασ-
 φράσας. Σι. τίνα δ' αὖ
 τελουταῖα τὸν κληρο-
 νόμον ἔσχω; ἢ πού τινά
 τῶν ἀπὸ τοῦ γένους; Πολ.
 ὁ μὰ Διός, ἀλλὰ νεώνητόν
 τίνα τῶν μερακίων τῶν

moditates ab amantibus tu-
 li, Simyle, propemodum eo-
 tiam adoratus ab illis. Ac
 sæpius etiam quasi procax
 illis illudebam, excludens in-
 terdum nonnullos eorum. in-
 terim illi inter sese decerta-
 bant, et in ambiendis primis
 apud me partibus, aliū alius
 anteire conabatur. Si. Sed a-
 ge, de facultatibus tuis quid
 tandem statuisti? Pol. Palam
 quidem affirmabam, me u-
 numquenque illorum reli-
 cturum heredem: idq; illi
 quum crederent futurum,
 certatim se quisq; obsequen-
 tiorē atq; adulatorē pra-
 bebāt. Cæterum alteras illas
 veras tabulas, quas apud me
 servaueram, reliqui, in qui-
 bus omnes illos plorare ius-
 si. Sim. At prostreme ille
 tabule quem pronunciabant
 heredem? num ē cognatis
 quempiam? Pol. Non me

ber.

ἑταίρων φρονέει. Σι. ἀμφὶ πόσῃ ἐτῇ ὦ πολὺ στρατεῖ; Πολύ. σχεδὸν ἀμφὶ τὰ ἑκατοσι. Σι. ἥδ' ἢ μανθάνω, ἀπὸ τῶν ἐκείνων ἐχαρίζετο. Πολ. πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερον ἡλκιστονόμῃ, εἰ καὶ βαρβαρόν, καὶ ὀλεθρόν. οὐ ἥδ' ἢ καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι θέραι πρὸς σὺν. ἐκείνων τῶν αἰώνων ἐκκληρονομῶσι μετὰ καὶ νῦν. ὅν τοις θυγατρίσιν αὐτοῖς ἐδιδόμηναι, ὑπερφυεμένους μὴ τὸ γένειον, καὶ βαρβαρίζων. Κόδρος δὲ δύγενεστερόν, καὶ Νιρέως καλλιῶν, καὶ Ὀδυσσεύς σωετώτερόν, λεγόμενον εἶναι. Σιμ. οὐ μοι μέλει. καὶ στρατηγὸς ἄτῳ. Ὡς ἔλλατο, εἰ δοκεῖ. ἐκείνοι δὲ, μὴ ἡλκιστονόμῃσαν μόρον.

hercule : sed novitium quendam ex formosis illis adolescentulis, natione Phrygem. Sim. Quot annos natum Polystrates Pol. Viginti ferme. Sim. Iam intelligo, quibus obsequijs ille te demeruerit. Pol. Attamen multo illis dignior qui scriberetur hæres, etiam si Barbarus erat ac perditus, quem iam ipsi etiam optimates colunt captantq; Is igitur mihi extitit hæres, iamq; inter patricios numeratur, subraso mento, barbaraq; lingua. quin cum Codro generosorem, Nireo formosorem, Ulyssæ prudentiorem esse prædicant. Sim. Non laboro, vel totius Græciæ sit imperator, si placuerit : modò ne illi potiantur hereditate.

Χάρων ὃ καὶ Ἑρμῆς.

Ακούσατε ὥς ἔχει ὑμῖν
τὰ πρᾶγματα. μικρὸν
μὲν ὑμῖν, ὥς ὁρᾶτε, τὸ
σκαφίδιον, καὶ ὑπόσα-
θρόν ὅστι, καὶ διαρρεῖ τὰ
πολλὰ, καὶ ἤν τραπῆ ὑδὶ
δίττερα, οἰχίσεται πόρι.
τραπῆν. ὑμεῖς δὲ, τοσού-
τοι ἅμα ἵκετε, πολλὰ ἐ-
πιφορόμενοι ἕκαστος. ἤν
οὖν μετὰ τούτων ἐμῆντε,
δέδωκα μὴ ὑστερον μετα-
νοήσετε. καὶ μάλιστα ὅποι-
σοι νῆν ἔκ ἐπίσαςδε. Νε-
πῶς οὖν ποιήσαντες,
δύπλοισομεν; Χὰ. ἐγὼ
ὑμῖν φράσω. γυμνὸς ἐπι-
βαίνων χεῖρ, τὰ περιττὰ
ταῦτα πάντα ὑδὶ τῆς
ῆϊόντος καταλιπόντας.
μόλις γάρ αὖ καὶ οὕτω
σείσεται ὑμᾶς τὸ πορθ-
μεῖον, σοὶ δὲ ὦ Ἑρμῆ, με

Charon, Mercurius, Mortui
Menippus, Charmoleus, La-
pichus, Damasias, Philo-
sophus, Rhetor.

Andite quo loco sint res ue-
stræ. Equidē parua ē nobis,
quæadmodū uidetis, et cario-
sa nauicula, et quæ undiq; per-
fluit, quæ si in alterā partem se
inclinarit, planè submersa p-
ibit, at uestrū tā multi simul
cōfluunt et singuli plurimas
sarcinas adferūt. Quod si cū
his nauiculā conscenderitis:
nereor ne postea uos facti
pœniteat: maximè uero eos,
qui nādi sunt imperiti. Mor.
Quid igitur faciendū erit, ut
sine periculo nauigemus?
Charon. Ego uobis dicā: nu-
dos uos ingredi oportet, at-
que ista omnia quæ super-
flua sunt, in littore relin-
quere. Nam sic etiam uix
capiet uos nauicula. Tibi
uero Mercuri deinceps cu-

λίσσε τὸ ἄρ' ὅτ' το, μολέ-
 να παραδίχεται αὐτῶν,
 ὅς αὖ μὴ φίλος ἦ, καὶ τὰ
 ἱππικὰ, ὡς αὖ ἐφ' ἡμῶν, ἄρ'
 βαλῶν. παρὰ δὲ τῷ ἄ-
 ποβάδραν ἕως, διαγι-
 νωσκε αὐτοὺς, καὶ ἀνα-
 λαμβάνει, γυμνὰς ἐπιβαί-
 νει ἀναγκάζων. Εἰ. ἐν λέ-
 γεις, καὶ οὕτω ποίωσω-
 μιν. οὐτοσί τις ὁ πρῶτος
 ὅστις; Μί. Μένιππος ἔγω-
 γι. ἄλλ' ἰδ' ὅτι πῶς μοι
 ὡς Εἰμῶν, καὶ τὸ βάπτισμα,
 αὐτὸν τῷ λιμνῷ ἀπορρίψ-
 θων. τὸν τρίτον δὲ ὅστις
 ἐκόμισα, εὖ ποίωμ. Εἰ. ἔμο-
 θαινε ὡς Μένιππος ἀνδρῶν
 ἀρίστη, καὶ τῷ προεδρίαν
 ἔχει παρὰ τὸν κυβερνήτην
 ἐφ' ὑψιλῶ, ὡς ἐπισκο-
 πῆς ἀπαντας. ὁ καλὸς δὲ
 οὗτος, τίς ὅστις; Χαρ. Χαρ-
 μώλειος ὁ μεγαρικὸς ἐπί-
 ρας, οὗ τὸ φίλημα δι-
 τάλαντον ἦν. Εἰ. ἀπό-

ra erit, neminem ex illis re-
 cipere, nisi nudus sit, et su-
 pellectilem abiecerit. Itaque
 ad ipsas scalas te statuito, i-
 sosq; cognoscito, et suscipi-
 to, nudosq; ingredi cogito.
 Mercurius. Recte dicta, atq;
 sic faciemus. Quis est ille pri-
 mus Menippus. Ego Menip-
 pus sum. Ecce autem peram
 et baculum in paludem ab-
 ieci, recteq; feci, qui pallium
 ne attulerim quidem. Mer.
 Ingredere o Menippe uir op-
 time, primumq; apud gu-
 bernatorem navis, locum ac-
 cipe, in ipsa summitate, quo
 omnes possis intueri. Verū
 quis ille formosus est Char-
 Charmoleus sum megaren-
 sis ille amabilis: cuius oscu-
 lum unum duobus talentis
 constitit. Mercurius. Exue
 igitur istam pulchritudinē,
 et labia unā cum osculis, i-
 stam etiam densam comam.

οὐδὲ τοιγαροῦν τὸ μέλ-
 λει, καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῖς
 φιλοῦσιν, καὶ τὴν κοίτην
 τὴν βαθεῖαν, καὶ τὸ ἐπὶ
 τοῦ παρειῶν ἐρύδιμα,
 θήμα, καὶ τὸ δέμασλον,
 ἔχει καλῶς· οὐ ζωνεῖ, εἰ
 ἐπιβαίνει ἡδὴ. ἡ δὲ, τὴν
 πορφύρεον οὐκ ἔχει, καὶ
 τὸ σιχαλόν, ἡ βλαρρυ-
 ρος· τίς αὖτε γυναικίς; Δά-
 λαιπιχθ. Γελῶν τι
 γάρ; Εἰ, τί μὲν ὦ Δάλα-
 ιπχε, τοσαῦτα ὄκνον πά-
 ρει; Δά. τί βρέχων ὦ Ερ-
 μῆ, γυνῶν, ἡκεῖν τυραν-
 νου ἀνδρα; Εἰ, τυραννοῦ
 μέν, οὐδ' αὖτως, νεκροῦ δὲ
 μέλα. ὡς ἀποδοῦ ταῦ-
 τα, Δά, ἰδίου σοι ὁ πλοῦ-
 τος ἀπ' ἐρέπτης. Εἰ, καὶ
 τοῦ τυφοῦ ἀπόρριπτον ὦ
 Δάιπιχε, καὶ τὴν ἑσθίαν
 βάρησαι γὰρ τὸ πορ-
 φύρεον, συνεκποδόντα.

Et genarum ruborem, ad-
 deoque totam cutem. Bene
 se res habet, expeditus es,
 ingredi nunc. Quis uero
 ille est purpuratus et dia-
 demate praecinctus, groni-
 tatem quandam praese-
 rens? Quis es tu Lampi-
 chus, Lampichus sum Gelo-
 rorum tyrannus. Mercuri-
 us. Quid igitur cum tot
 sarcinis uenisti? Lampi-
 chus. An nudum adientem
 re conueniebat tyrannum? Mercurius. Nequaquam ty-
 rannum, sed mortuum, ita-
 que depone ista. Lampichus.
 Ecce abieci diuitias. Merc.
 Sed superbiam, o Lampiche
 et fastum etiam abijce, nam
 ista si in nauiculam coinci-
 dant uehementer grauabunt
 eam. Lampichus. Igitur si-
 ne ut diadema habeam sal-
 tem et sagulum. Mercurius.

Nequa-

Δα. ἔκκῃ ἀλλὰ τὸ δ' αὖτε
μαῖσά σου μεῖναι, καὶ τὸ
φειδιδά. Ερ. ὁ δ' αὖτε, ἀλλ'
καὶ τὰ ἅπαντα ἀφ' οὗ. Δα.
ἔκκῃ, τί ἐστι, πάντα γὰρ αὖ
φειδιδά. Ερ. καὶ τὴν
ἀμύτητα, καὶ τὴν ἀνοίαν,
καὶ τὴν ὑβρίν, καὶ τὴν ὀρ-
γὴν, καὶ τὰ ἅπαντα ἀφ' οὗ. Δα.
ἰδοὺ σοι, φίλος εἰμι. Ερ.
ἐμβαλεν ἡ δ' αὖτε. σὺ δ' ἐὼ πα-
χὺς, ὁ πολὺς ἀρκῶ, τίς
εἶ; Δα. Δαμασίου ἀθλη-
τῆς. Ερ. ναὶ εἰσὶ καὶ οἱ δ' αὖτε
γὰρ σε, πολλὰ λίσσῃ τὰς
παλαιστράς ἰδὼν. Δα.
ναὶ ὦ Ερμῆ, ἀλλὰ παρὰ δ' αὖτε
ξαί με γυμνὸν ὄντα. Ερ. ὁ
γυμνὸς ὦ βέλτιστε, τοσαύ-
τας σάρκας περιβεβλημέ-
νον. ὦ σε ἀπόδ' ὑβὶ κῶτα,
ἐπεὶ λατὰ δ' ὕσεις τὸ σκά-
φος, τὸν ἕτερον πόδα ὑ-
πὸρθεῖς μόνον. ἀλλὰ καὶ τὸς
σεφάνους τὸς ἀπόρ' ἑρ' ἑρ' οὐ

καὶ

Nequaquam, imò ὅτ' hac
relinquito. Lampichus. Sit
ita. Quid præterea uis
est? Nam omnia, ut uides, abieci.
Mercurius. Crudelitatem
etiam, ὅτ' amentiam, ὅτ' ui-
olentiam ὅτ' iracundiam, at-
que his similia depono. Lam-
pichus. Ecce nudus sum.
Mercurius. Ingredere nunc.
Tu uerò pinguis admodum
ὅτ' carnose quis es? Dama-
sius. Damasius ego sum a-
thleta. Mercurius. Certè,
uideris ille esse. scio enim
te sæpe in palestris à me ui-
sum. Damasius. Ita est Mer-
curi, uerum accipe me nu-
dum. Merc. Nequaquam bo-
ne uir, nudus es, tanta carne
circundatus, itaq; exue eam.
Nam si uel alterum pedem
in nauem posueris: submer-
ges eam. Sed et coronas istas
ὅτ' præconia abijcito. Dam.

L 4

En

καὶ τὰ λεγύματα. Δα.
 ἰδὲ σοι γυμνός, ὡς ὁρᾷς ἀ-
 λθῶς εἰμι, καὶ ἰσοςάσι
 τοῖς ἄλλοις νεκροῖς. Ερ. οὐ-
 τως ἄμεινον ἀβάρη εἶναι.
 ὥστε ἔμβαινε. καὶ σὺ δὲ τὸν
 πλάττον ἀποθέμεν ὡς
 Κράτων, καὶ τὴν μαλα-
 κίαν δὲ προσέτι, καὶ τὴν
 τρυφὴν, μηδὲ τὰ ὀνεί-
 ρια κόμιζε, μηδὲ τὰ τῶν
 προγόνων ἀξιώματα. Λα-
 τάλιπε ἢ καὶ γυγνῶ, καὶ δό-
 ξαν, καὶ εἰποτὶ σε ἢ πόλις
 ἀνέκκρυψεν, διεργίττω
 δηλονότι. καὶ τὰς τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἐπιγραφάς, μη-
 δὲ ὅτι μέγαντάφου ἐπὶ
 σοὶ ἔχουσιν λέγε. Βαρύνε-
 γας καὶ ταῦτα μνημονόου-
 μενα. Κ. ὅχ' ἐκὼν μὲν, ἀ-
 πορρίψω δὲ. τί γὰρ αὖ καὶ
 πάθοιμι; Ερ. βαβαί. σὺ ἢ
 ὁ γυγνῶ τί βῆλαι; ἢ τί
 τὸ πρόπαιον τῷ τοφίρει;
 Στρα. ὅτι γήκησα ὡς Ερ-
 μή,

En plane nudus sum, ut ui-
 des, et parvis alijs cū mor-
 tuis ponderis. Mercur. Sic
 præstat leuem esse. itaque
 inscende iam. Et tu ô Crato
 diuitias abijce, præterea
 molliciem et delicias, neque
 feras tecum Epitaphia, ne-
 que maiorum tuorum dig-
 nitates. Relinque etiam ge-
 nus, et gloriam. Item ciui-
 tatis de qua scilicet bene me-
 ritus es, publica præcon-
 niâ, statuarum inscriptione-
 nes, neque dicito, tibi ma-
 gnum sepulchrum esse con-
 structum. nam et hæc gra-
 uant, si in memoriam reuo-
 centur. Crato. Inuitus
 certè, sed tamen abijciam.
 quid enim faciam? Mercuri-
 us. Papæ. Quid tu tibi uis
 armatus aut quid istud tro-
 phæum tecum circumfers?
 Strato. Quia uici Mercuri,
 et res præclaras gessi, pro-
 pterea

μῆ, καὶ ἡρεῖς δύσα, καὶ ἡ πό-
 λιν ἐπίμυσέ με. Ερ. ἄφου-
 ρὴ γὰρ τὸ πρόπαιον. καὶ ἄ-
 ρ' οὐ γὰρ εἰρήνη, καὶ εὐδαιμόν-
 ῳ πλὴν δέσσει, ὁ σικανός δὲ
 εἶπ' ὅτι ἀπόγει τοῦ σχήμα-
 τος, καὶ βρογνυόμην, ὁ
 τὰς ὀφρῦς ἐπεκκῶς, ὁ ἐπὶ
 τῷ φροντίδιον; τίς ὅστις; ὁ
 τὸν βασιλὴν πῶγονα λα-
 δειμνί; Μ. φιλόσοφος
 τις ὃ Ερμῆ. μάλλον δὲ γό-
 ης, καὶ τερατείας μεσός.
 ὥστε ἀπόδυσον καὶ τῷ τόν.
 ὅτι γὰρ πολλὰ καὶ γε-
 λοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ κρυ-
 πτομένα. Ερ. λατὰρ σὺ
 τὸ σχῆμα πρῶτον. εἶτα
 καὶ ταυτὶ πάντα. ὃ Ζεῦ,
 ὅσῳ μὲν τὴν ἀλαζονίαν
 κομίζεις; ὅσῳ δὲ ἁμαδίαν,
 καὶ ἔριν, καὶ λεγοδ' οἶαν,
 καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους, καὶ
 λόγους ἀκαυθόδας, καὶ γν-
 νοίας πολυπλόκους; ἀλλὰ
 καὶ μετανοοῖαν μάλα

pterea ciuitas hoc me hono-
 re adfecit. Merc. Relinque
 trophæum in terra. apud infe-
 ros .n. pax est, neq; ullis ar-
 mis opus est. Verum quis ille
 est, ipso habitu grauitatem
 quandā præ se ferens, et in-
 solens, et elatis supercilijs,
 quis est ille, inquā, promissa
 barbae Me. Philosophus qui-
 dam est ὁ Mercuri, imò præ-
 stigiatorum et nugarum ple-
 nus. Itaq; et hunc exue. ui-
 debis enim multa, eaq; ridi-
 cula, sub palliolo occulta esse.
 M. Depone tu hunc babi-
 tum primum, deinde hec quoq;
 omnia. O Iupiter, quantā il-
 le arrogantiam, quantam in-
 scitiam, et quantum contē-
 tionum, et inanis gloriæ,
 quantū questionum dubia-
 rum, quantū spinosarum di-
 sputationum, et cogitatio-
 nū perplexarū, circumfert
 imò q̄ multos uanos labores,

πολλῶν, καὶ λίγων ὅκ ὀλί-
γων, καὶ ὕψους, καὶ μικρο-
λογίαν. νη δία: καὶ χρυσίον
γε τὰ π, καὶ ἡρὺ παύσαι ὃ,
καὶ αὐτοσχελῶτιαν, καὶ ὀρ-
γῶν, καὶ τρυφῶν, καὶ μα-
λακίαν. ὁ δὲ λελυθε γὰρ με-
εὶ καὶ μάλα ποδὶ κρυπῆεις
αὐτὰ. καὶ τὸ ὕδωρ δὲ
ἀπόθῃ, καὶ τὸν τύφον, καὶ
τὸ οἶεσθαι ἀμείνων εἶναι τ.
ἄλλων: ὥς εἶγε πάντα
ταῦτα ἔχων ἐμβαίνοις,
ποία πρὸς τὴν κἀντορος δέ-
ξατο αὐτὸ σε; Φίλο. ἀπο-
πῆμας τοίνυν αὐτὰ,
ἐπέπορ ὅττω κελούεις. Μ.
ἀλλὰ καὶ τὸν πῶγονα τῶ-
τον ἀποθίδω ὦ Ερμῆ,
βαρύντε ὄντα, καὶ λάσιον
ὥς ὄρας: πρὸς τὴν μῶν πρὸ-
χῶν εἰσὶ τελαχίσιον. Ερ. εὖ
λέγεις. ἀπόθῃ καὶ τῶτα.
Φίλο. καὶ τίς ὁ ἀποκείρων
ἔσαι; Ερ. Μένιππῳ αὐ-
τοσι, λαβὼν πελεκῶν

et deliramenta non pauca,
quantas item nugas, et quā-
tam curiositatem? Sed aurum
etiam hoc, et uoluptatem, et
impudentiam et iracundiā,
et delicias et molliciem se-
cum habet. neque enim latent
me ista, etiā si studiosè celas.
Verum abiice mēdacia etiam
et superbiam, et opinionem
illam, qua existimas te prae-
stantiorem esse omnibus reli-
quis. Nam si cum rebus omni-
bus ingrediaris, quae uel am-
plissima naues te acciperet
Phil. Depono igitur ea, quā-
do quidem sic iubes. Menip.
Sed et barbā hac deponat
Mercuri, grauem equidem et
hirsutam ut uides pili sunt
nimirum quinque miniarum.
Mer. Rectè dictis; depono et
istam. Phil. Sed quis eam ab-
radet? Merc. Menippus ille
securi, quibus naues fabrican-
tur, eam refecabit et ut-
tur

τῶν ναυπηγικῶν, ἀποκό-
ψει αὐτοῦ ἐπικόπῳ τῇ
ἀναβάθρᾳ χρυσάμυνθον.
Με. οὐκ ἔρμῃ. ἀλλὰ πρὶς
καὶ μοι ἀνάσθῃ. γελοῖόν
περὶ μὲν γὰρ τὸ τοῦτο. Ερ. ὁ πῆ-
λεος κακός. Με. εὐγε, ἀν-
θρώπινόν τ' ὄρθον γὰρ νῦν
αἰσπύφηναι, ἀπαδέμε-
νθ' αὐτὸ τὴν λινάβραμ.
Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι
καὶ τῶν ὀφρύων; Ερ. μά-
λιστα. ὑπὲρ τὸ μέτωπον
γὰρ καὶ ταύτας ἐπὶ ἤρεκν,
ὅς οἱ δ' ἐφ' ὅτῳ ἀνατρί-
νωρ' αὐτόν. τί τοῦτο; καὶ
δ' ἀκρύεις ὧ καθάραμα, καὶ
πρὸς θάνατον ἀποδ' εἰλι-
ᾶς; ἐμβυθί δ' οὐκ. Με. ἐρ-
ᾷ τὸ βαρύντατον ἔτι
μάλ' ἔχει. Ερ. τί ὧ μὲν π-
πε; Με. λολακίαν ὧ Ερμῇ,
πολλὰ γὰρ τῷ βίῳ χρῆσι-
μύσασαν αὐτῷ. Φιλ. ὅ-
ποιον καὶ σὺ ὧ μὲν ππε,
ἀπὸ

tur scalis nauālibus, quibus
superposita barba refecetur.
Menipp. Nequaquam Mer-
curi, sed da mihi ferram. hoc
enim erit magis ridiculum.
Mercurius. Sufficit bipen-
tis. Menippus. Euge, Hu-
manior nunc appares, des-
posito hircino foetore. ut
ne ut parum etiam de su-
percilijs auferam. Mer-
curius. Maxime: Nam haec
super frontem etiam attol-
lit, neque scio quò seipsum
extendat. Quid hoc rei est?
Etiam ploras scelestus? Et
mortem times? Ingredere
igitur. Menippus. Vnum
quiddam adhuc grauißimum
gestat sub alis. Mercurius.
Quid Menippe? Menippus.
Adulationem Mercuri, quæ
illi dum uiueret, multum
profuit. Philosophus. Igi-
tur et tu Menippe, tuam
abijce

ἀπόθε τὴν ἐλευθερίαν, καὶ
παρρησίαν, καὶ τὸ ἄλυσ-
τον, καὶ τὸ γενναῖον, καὶ τὸν
γέλωτα. μόνον γοῦν τῶν
ἄλλων γέλως; Εἰς. μὴ δ' αὖ
μῶς. ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα.
κῶφα γάρ καὶ πᾶν οὐφο-
ρα ὄντα, καὶ πρὸς τὸν κα-
τάπλην χρῆσιμα. καὶ ὁ ῥή-
τωρ δὲ σὺ, ἀπόθε τῶν ῥη-
μάτων τὴν τοσαύτην ἀ-
πειραντολογίαν, καὶ ἀντι-
δίσεις, καὶ παρισώσεις, καὶ
περίοδους, καὶ βαρβαρίσ-
μους, καὶ τὰ ἄλλα βάρεν τῶν
λόγων. Ρη. εἶναι, ἰδὲ ἀπο-
τίθειμαι. Εἰς. εἶναι. ὥς τε
λύει τὰ ἀπόγεια. τὴν ἀρ-
χάβραν ἀνελώμεθα: τὸ
ἀγκύριον ἀνδρὶ πᾶδω: πέ-
τασον τοῖσιον: οὐθιμὲν ὃ
πορθμὸν τὸ πυστάλιον.
εἶναι πᾶδωμεν. τί οἱ μῶζετε
ἁμάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ
ἀρτίως τὸν πῶγωνα δε-
δωκωμένον; φιλο. ὅτι ὃ

abijce libertatem, et loquen-
di audaciam, et letitiam, et
animi magnitudinem, et ri-
sam. An tu solus omnium ri-
des? Merc. Nequaquam, sed
retine ista. leuia enim sunt
et planè facilia portatu, et
ad nauigandum prosunt. Tu
uero Rethor, abijce istam in-
finitam loquacitatem, et
antitbeses, et cōparia, item
periodos et Barbarismos,
atq; alias uerborū clitellas.
Rhetor. En abijcio. Mercu-
rius. Bene se habent res. Ita-
que solue funem, attollamus
scalas, attrahatur anchora,
expande uelum, tuq; nauta
clauum dirige, Simus bila-
res. Quid ploratis o uos a-
mentes? presertim tu Phi-
losophe, qui paulo antè tua
barba spoliatus es. Phi. Quia
existimabam immortalē esse
animam. Menippus. Menti-
tur, nam alia sunt, quæ ui-
dentur

Βεμὴ ἀθάνατον ὁμῶς τὴν
 ψυχῇ ὑπάρχειν. Με.
 Φύσει ται, ἀλλὰ γὰρ εἰς
 κελυπῆν αὐτόν. Ερ. τὰ
 ποῖα; Με. ὅτι μακρὴν δει-
 πνήσας πολυτελῆ δ' ἐ-
 πινε, μηδὲ νύκτωρ ὀζυῶν,
 ἀπαντας λανθάνων, τῶν
 ἱματίων τὴν κεφαλῇ κα-
 τελίσσας, περιέσιμ γ' ἐν
 κλῶ τὰ χαμαὶ τυπεία, καὶ
 ἔωθον ὀζαπατῶν τὰς νέ-
 ες ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύ-
 ριον λήψεται. ταῦτα λυ-
 πεῖ αὐτόν. Φιλο. σὺ δὲ ὦ
 Μενίππε, ὅκ' ἄχθῃς ἀποθα-
 νών; Με. πῶς; ὅς ἐσπδύ-
 σαί περὶ τοῦ θάνατου, κα-
 λείσασθαι μὴ δυνάσ; ἀλ-
 λὰ μετὰ φύ λόγων, ὅκ' ἄρα
 γὰρ τις ἀκούεται, ὡσπερ
 πινῶν ἀπὸ γῆς βοῶντων;
 Ερ. ναὶ ὦ Μενίππε. ὅκ'
 ἀφ' ἐνός γε χώρου. ἀλλ' οἱ
 μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συ-
 νελθόντων, ἄσμενοι γε.

videntur eum macerore adfi-
 cere. Mercurius. Qualiac
 Men. Quia non amplius
 tam opiparas cenas habe-
 bit, neq; noctu exiens, clam
 omnibus circumvoluto pal-
 liolo capiti, ordine omnia
 accedet scorta, nec mane de-
 ceptis adolescentibus sua sa-
 pientia, pecuniam accipiet;
 hæc sunt quæ illi dolent. Ph.
 An tibi molestum non est,
 Menippe, quod mortuus es?
 Men. Quomodo posset esse
 molestum mihi, qui ad mor-
 tem festinaui, nemine vo-
 cant? Verum non ne cla-
 mor quidam interim dum
 confabulamur, exauditus
 est? ueluti quorundam in
 terra uociferantium? Mer-
 curius. Certè Menippe. ue-
 rum non uno tantum loco
 exauditur clamor, sed qui-
 dam in unum coetum conue-
 nientes, cum uoluptate de-
 rident

λῶσι πάντων ἐπὶ τῷ
 λαμπρῷ θανάτῳ. καὶ ἡ
 γυνὴ αὐτοῦ συνέχευε πρὸς
 τῶν γυναικῶν. καὶ τὰ πα-
 ρία, νεογνά ὄντα, ὁμοίως
 καὶ κείνα ὑπὸ τῶν πατέρων
 βάλλετο ἀφθόνοισι τοῖς λί-
 θοις. ἄλλοι δὲ Διόφαντον
 τοῦ ῥήτορα ἐπαινῶσιν γυ-
 ναικῶνι, ἐπιταφίως λό-
 γους διεφύοντα ἐπὶ Κρά-
 τωνι τῷ τῷ. καὶ νῦν Δία γε,
 ἡ Δαμασίς μήτηρ Κωκύ-
 ρου, ὅζ' ἄρχει τοῦ θρῶνου
 σὺ γυναιξὶν ἐπὶ τῷ Δα-
 μασίᾳ. σὲ δὲ δόλεις ὦ Μέ-
 νιππε δακρύνει, καὶ ἡ σὺν
 χίαν δὲ λείσαι μόνον. Μέ-
 νιδά μῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν
 Κυνῶν μετ' ὀλίγον ὥρου-
 μῶν οἰκτίσον ἐπ' ἐμοί,
 καὶ τῶν Κορᾶκων τυτφο-
 μῶν τοῖς ἡγεροῖς, ὅπως
 αὐτὸν σὺνελθόντος θάψωσί
 με. Εἰς γυναικείας εἰ ὦ Μέ-
 νιππε. ἀλλ' ἐπεὶ λατὰ

rident mortuum Lampi-
 chum, et illius uxorem mu-
 lieres coeperunt: atque illius
 liberi nuper admodum geni-
 ti, multis lapidibus à pueris
 obtruntur. Quidam Dio-
 phantum Rhetorem laudat,
 Sicyone funebres orationes
 recitantem de hoc Cratone.
 Et per Iouem Damastiae ma-
 ter ululans, lamentationem
 inceptat unà cum mulieri-
 bus pro Damastia. Te uerò,
 Menippe, nemo est qui de-
 ploret, et tranquillius iaces
 solus. Menippus. Nequa-
 quam. nam haud ita multo
 post, audies canes miserabili-
 ter eiulantes propter me, et
 coruos alas concutientes,
 quando ad sepeliendum me
 conueniet. Mercurius. For-
 tis es, Menippe. Sed quia
 iam transfretauiuius, abite
 uos resta per hanc uiam ad
 forum iudiciale. Ego uero et

nauta

πεπλοῦκαμεν ἡμεῖς, ὅ-
 μεις ἢ ἄπιτε πρὸς τὸ δι-
 κασίον, οὐθέαν ἐκένω
 προϊόντων. ἐγὼ ᾗ, καὶ ὁ πορ-
 θμεύς, ἄλλος μετελθούσ-
 μεθα. μέ. οὐπλοῖτε ὦ Ερ-
 μή. προϊώμεν ᾗ καὶ ἡμεῖς, τί
 οὐκ ἐπὶ καὶ μέλλετε; δικά-
 δῶαι δέησαι, καὶ τὰς βα-
 ταδικὰς φασὶν εἶναι βα-
 ρείας, τροχὸς, καὶ γύπας,
 καὶ λίθους. δειχθήσεται δὲ ὁ
 ἐκάστω βίβλῃ.

Κρατὴρ καὶ Διό-
 γνης.

Μοίριχον τὸν πλάσιον,
 ἐγίνωσκον ὦ Διόγενες, τὸν
 πάνυ πλάσιον, τὸν ἐκ Κο-
 ρίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὁλ-
 κείας ἔχοντα, οὐκ ἀνέψιος
 Δεισίας, πλάσιος καὶ αὐ-
 τὸς ὦν, τὸ ἀμνηκόν ἐκείνο
 εἰώθετο ἐπιλέγειν, ἡμ' ἀνὰ δὲ
 ἢ ἐγὼ σε. δι. τί νος γνέκα ὦ
 Κρατὴρ, ἐθεράπευον ἄλλοι
 λος; Κρα. τὸ κληρὸν γνέκα
 ἐκεί-

nauta alios transuectabimus.
 Menippus. Feliciter naviga-
 te o Mercuri. Sed et nos
 progrediamur. Verum quid
 cessatis adhuc? Iudicium de
 vobis ferri oportebit, et qui-
 dem aiunt poenas esse gra-
 ues, rotas, uultures, et lapi-
 des: uniuscuiusque uita exa-
 minabitur.

Cratetis et Dio-
 genis.

Maerichum diuitem, noue-
 ras ne Diogenes? illum, in-
 quā, supra modum diuitem,
 illum Corinthium, cui tot
 erant naues onusta mercibus,
 cuius consobrinus Aristear-
 quum ipse quoque diues esset,
 Homericū illud in ore sole-
 bat habere: Confice me, uel
 ego te, Dio. Cuius rei gratia
 alter alterum colebatur Cra-
 tes, C. Hereditatis causa,
 quum

ἑκάτερος, ἡλικιωται ὄν-
 τας. καὶ τὰς διαθήκας ὅ-
 τὸ φανερόν ἐτίθεντο. Αρι-
 στείαν μὲν οἱ μοιρίχου, εἰ προ-
 αποθάνοι, δὲ οὐ πότε αὖ-
 φείς τῶν ἑαυτοῦ πάν-
 των· μοιρίχου δὲ ὁ Αρι-
 στέας, εἰ προαπέλθοι αὐ-
 τοῦ. ταῦτα μὲν ἐγγρά-
 πτοι. οἱ δὲ, ὑπὸ βαλλομέ-
 νοι τῇ λολακείᾳ. καὶ οἱ μάν-
 τεις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστρον,
 τεκμαίρομεν τὸ μέλλον,
 εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, ὥς
 γε Χαλδαίων παῖδες,
 ἀλλὰ καὶ Γυνῆδος αὐτός, ἀφ-
 τι μὲν Αριστεὶ παρέειχε τὸ
 κράτος, ἀπὸ δὲ μοιρίχου.
 καὶ τὰ τέλα αὐτὰ, ποτὲ μὲν
 ἐπὶ τῷ τοῦ, νῦν δὲ ἐπὶ ἐ-
 κείνῳ ἔρρεπε. Διο. τί οὖν
 πέρας ἐγένετο ὧν Κράτης;
 ἀκούσαι γὰρ ἄξιον. Κρα-
 τὲς ἀμφω τεθνήσκον ἐπὶ μιᾷ
 ἡμέρᾳ. οἱ δὲ κληροί, ἐς
 Εὐνόμιον καὶ Θερασικλείαν

quum essent aequales ambo.
 Iamq; testamenta publica-
 uerant, in quibus Mæri-
 chus (si prior moreretur) A-
 risteam omnium rerum sua-
 rum dominum relinquebat:
 Mærichum uicissim Ari-
 steas, siquidem ipse prior ē
 uita decederet. Hæc igitur
 quæ essent in tabulis scripta,
 illi inter sese captabant, et
 alter alterū adulationib. ob-
 sequiisq; superare contende-
 bat. Porro diuini, haud scio
 utrum ex astris id q. futurū
 esset cōiectantes, an somnijs,
 quæ admodū Chaldæi faciūt:
 quin et Pythius ipse, nunc
 Aristean victorē fore pronū-
 ciabat, nūc Mærichū, ac tru-
 tina quidē nuuc ad hunc, nūc
 ad illum propendebat. Diog.
 Quid igitur tandem euenit
 nā audire est operæ precium
 Crates. Cra. Eodē die mortui
 sunt ambo, ceterū heredita-

περιῦλλον, ἅμφοσιν συγγε-
 νεῖς ὄντας, ὅδ' ἐκὼς ποτε
 προσμαντεύομεν ὅτι
 γινώσκει ταῦτα. διαπλε-
 οντος γὰρ ἅρ' Εἰκυῶν
 Κίρραν, κατὰ μέτρον
 τοῦ πόρου πλαγίῳ πόρι-
 πδόντος τῷ Ἰάπυγι, ἅ-
 νεβράπησαν. Δι. εὐ' ἐποίη-
 σαν. ἡμεῖς δ' ἐπὶ οὐκ ἐν τῷ
 βίῳ ἡμεν, ὅδ' ἐν τοῖς τοῦ
 ἐννοῦμεν πῶς ἀλλήλων.
 οὔτε πῶς οὐκ ἐξάμην
 ἀντιδρῶν ἀποθανεῖν, ὡς
 κληρονομήσασιν ἢ βακ-
 τηρίας αὐτοῖς. εἰς οὐκ ἐν
 νῦν κατέρχεται ἐκ κοτίνος
 ποιοῦμεν. ὅτε οἱ μα-
 σὺ ὡς Κράτης ἐπεθύμεις
 κληρονομεῖν ἀποθανόντος
 ἐμῶς, τὰ κτήματα τὰ, καὶ τοῦ
 πίθου, καὶ τῶν πήραν, χοῖς
 νικασθ' ὅς οὐ θερμῶς ἔχουσιν.
 Κρά. ὅδ' ἐν γὰρ μοι τῶν
 εἰς. ἀλλ' ὅδ' σοὶ ὡς
 Διόγνης. ἅ γὰρ ἐχλῶ, σὺ

tēs ad Eunomiū ac Thrasy-
clem deuenerūt, quorū uterq;
cognatus illis erat, q nūl-
lum uatem consuluerant, an
ita futurum esset? Etenim
quum Sicyone Cirrham uera-
sus nauigarent, medio in cur-
su, obliquo orto Iapyge, euer-
sa naui perierunt. D. Rectē
factū, at nos cū in uita esse-
mus nihil eiusmodi alter de
altero cogitabamus. Neq; .n.
ego unquā optabam ut mor-
reretur Antisthenes, quo ba-
culus illius (habebat aut uale
de robustum ex oleastro sa-
ctum) ad me rediret heredē:
neq; tu Crates opinor, deside-
rabas, ut me mortuo, in pos-
sessionū mearum successionē
uenires, puta dolij ac peræ,
in qua quidē lupini modij in-
erant duo. C. Neque .n. mihi
quicq; istis rebus erat opus,
imò ne tibi quidē Diogenes.
Quam enim oportebat he-

M

redia

τε Αντιδίνους, κληρονό-
 μισας, καὶ ἐγὼ σὺ, πολ-
 λῶ μείζω καὶ σεμνότερα
 τῆς Γόρσω ἀρχῆς. Δι. τί
 να ταῦτα φῆς; Κρα. σο-
 φίαν, αὐτάρκειαν, ἀλμ-
 θειαν, παρρησίαν, ἐλευθε-
 ρίαν. Διρ. νῦν Δία μέμνη-
 μαί τὸ τοῦ διαδεξάμε-
 νου ἅπλῶς παρ' Αντι-
 δίνους, καὶ σοὶ ἐπὶ πλείω
 καταλιπῶν. Κρα. ἀλλ' οἱ
 ἄλλοι ἡμέλει τῶν τοιού-
 των ὑπερμαχέων, καὶ ὅσοις
 ἐθροῦν πλουτοῦν ἡμᾶς, κληρο-
 νομήσειν προσδοκῶν. ὅν-
 τε τὸ χενεῖον πάντων ἐ-
 βλεποῦ. Διρ. εἰκότως. ὅ-
 γαρ ἔχον ὅθι δέξαντο
 τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν,
 διεφθύνκοιτο. ἔγωγε ἴσ-
 φῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ
 τῶν βαλαντίων. ὥς ἐ-
 ποτε καὶ ἐμβαλλοί τις ἐς
 αὐτὸς ἢ σοφίαν, ἢ παρρη-

hereditatem Antisthenis tu
 creuisti: Et ego tuam, rem
 multo potiore, multoq;
 splendidiorē, q̄ uel uersarum
 imperium. D. Quae nam sunt
 ista quae dicis Cr. Sapientiā,
 inquam, frugalitatem, uerita-
 tem, dicendi, uiuendiq; libera-
 tatem. Dio. Equidem memi-
 ni me in istiusmodi opum he-
 reditatem Antistheni successis-
 sisse, tibiq; eas longe etiam
 maiores reliquisse. C. Verum
 reliqui mortales hoc posses-
 sionum genus aspernabantur,
 neq; quisquā nos ob spē
 potiunda hereditatis obse-
 quijs captabat, sed ad aurum
 omnes intēdebant oculos. D.
 Nec iniuria, neq; n. habebāt,
 quo facultates eiusmodi a
 nobis traditas acclperent,
 quippe rimosi, uicijsq; deli-
 cijs, non aliter q̄ uasa carie
 putrida. Quo fit, ut si quan-
 do quis in illos infundat uel
 sapi-

οίαν, ἢ ἀληθεῖαν, ὅζει πικρὴν θυδὺν, καὶ δ' ἐρῶσαι, τῷ πυνθέντι· σίγῃ δ' ὀνομαζόμενον, οἷον τι πάσχει σιμῇ αἰ τῷ Δαναῶν αὐτοῦ παρθένοι, ἐς τὸν τεῖνον πηλὸν μύρον πίθον ἐπαντλῶσαι, τὸ δὲ χρυσίου, ὁ δὲ σιμῇ, καὶ ὄνυξι, καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. Κρα. ὅ κοινῇ ἡμεῖς ἔφομεν ἑάν· παῦθα τὸν πλῆτον. οἱ δὲ ὁβολοὶ ἡξουσὶ κομίζοντες, καὶ τῷτον ἄχρι τῷ πορθέμεως.

Ἀλέξανδρος, Ἀννίβας, Μίνως, καὶ Σκιπίωνος.

Εἰς δ' ἐπὶ προσκρίσθαι ὅτι ὁ λίβυς ἀμείνων γὰρ εἰμι. Ἀν. οὐ μὲν οὖν ἀλλ' ἐμὴ.

Ἀλ. ὅτι δὲ Μίνως δικάσας ἔγωγε. Μι. τίς δὲ δ' ἐστὶ;

Ἀλ. οὗτος δὲ μὲν, Ἀννίβας δὲ βασιλεὺς τῶν Καρχηδονίων. ἐγὼ δὲ, Ἀλέξανδρος δὲ Φιλίππου.

sapientiam, uel libertatē, uel ueritatem, effluat illico peristilletq; , fundo q; immissum est continere non ualente. Cuiusmodi quiddam et Danaï filiabus aiunt accidere, dum in doliū pertusum hauriam aquā important, at iidem aurum dentibus et unguib; ui seruabant. C. Proinde nos hic quoq; nostras possidebimus opes: illi simul atq; huc uenerint, obolum duntaxat secum ferent: ac ne hunc quidem ulterius quā ad portitorem.

Alexander, Hannibal, Minos, Scipio.

Me decet, Afer, præponi. melior enim sum. Hanni. Imò uerò me. Alex. Iudicet ergo Minos. Min. Quinam estis et Ale. Hic est Hannibal Carthaginensis, ego autē Alexander Philippi regis filius.

Μιν. Δία γήλοφοι γε ἀμ-
 φότεροι. ἀλλὰ ποῦ τίνθ
 ὑμῖν ἤξεις; Αλ. ποῦ προ-
 στίας. φησὶ γὰρ οὗτος ἀ-
 μείνων γεγενῆσθαι στρατη-
 γὸς ἐμῶ. ἐγὼ δὲ ὡσπερ ἀ-
 παντὸς ἰσασίν, ὅχι τότῳ
 μόνον, ἀλλὰ πάντων σχε-
 δόν τῶν πρὸ ἐμῶ φημί
 διγενεγκῆν τὰ πολέμια.
 Μιν. ὅκου ἔν μέρει ἐκείνῃ
 ῥθ εἰπάτω. σὺ δὲ πρῶ-
 τθ ὁ λίβυς λέγε. Αμ. ἐν
 μὲν τότῳ ὃ μινως ὠνά-
 μιν, ὅτι γέντα ἄνθα καὶ τὴν
 ἐλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον.
 ὥστε ὁδὲ ταύτη πλείον ὅ-
 τθ ἐνέγκαστό μιν. φημί
 δὲ τότῳ μάλιστα ἐπαίνον
 ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὰ μινθ γνῶ-
 ῥθ ἀρχῆς ὄντων, ὁμῶς ὑπὶ
 μέγα προεχώρησαν δι
 αὐτῶν, δύνανται ποῦ.
 Ἐαλόμην, καὶ ἀξίον λό-
 γωντο ἀρχῆς. ἐγὼ γονοῦ
 μετ' ὀλίγων ἐξορκισας

Min. Uterq; profectò cele-
 ber. Sed qua de re uobis al-
 tercatio est? A. De præstan-
 tia, dicit enim is, se meliorē
 quā me ducem exercitus
 fuisse, ego uero (quemadmo-
 dum omnes sciunt) non hoc
 solū, sed omnibus ferme, qui
 ante meam ætatem fuere, in
 re militari præstantiorem
 me esse affirmo. Minos. Di-
 cat ergo uterq; uicissim. tu
 uero Afer, prior loquere.
 Hannib. Vnū hoc me iuuat,
 quòd & hic sermonem græ-
 cum didicerim, ut neque hæc
 in re Alexander me superet.
 Aio autem illos maxime lau-
 de dignos, qui quum parui à
 principio fuissent: sua tamen
 uirtute ad magna peruene-
 runt, potentesq; per se ipsi
 facti, & principatu digni-
 habiti fuerunt. Ego igitur
 cum paucis quibusdam Hi-
 spaniam primum adortus,
 quam

ἄν τῶν ἱβηρίαν : τὸ πρῶτον,
 ὑπαρχῶν ὡν τῷ ἀ-
 δελφῷ : μεγίστων ἡξιώ-
 θην, ἀγίσθῃ κριθείς. καὶ
 τὰς τε Κελτίβηρας ἔβλον,
 καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα τῶν
 ἰσθρίων, καὶ τὰ μεγάλα
 ὄρη ὑπὲρ βῆρας, τὰ πόδι τῶν
 Ἡριδ' ἐνόν, ἀπαντας ἑα-
 τίειρα μου, καὶ ἀνάστατος
 ἐποίησα τοσαύτας πό-
 λεις. καὶ τῶν πεδινῶν Ἰτα-
 λίαν ἐχειρωσάμην, καὶ μέ-
 γιστων προασείων φη πρῶ-
 χος πόλιος ἔλθον. καὶ
 τοσούτους ἀπέκτενα μῆας
 ἡμέρας, ὥς τε τὰς διακτυ-
 λίδας αὐτῶν μεθιμνοῖς ἀ-
 πομειπῆσαι, καὶ τὰς πο-
 ταμὺς γεφυρῶσαι νε-
 κροῖς. καὶ ταῦτα πάντα
 ἐπραξα, ὅτε Ἀμμωνος
 υἱὸς ὀνομαζομένη, ὅτε
 θεὸς εἶναι προσσποιοῦμε-
 νῶ, ἢ γυνήπνια τῆς μη-
 τρὸς διελθίων, ἐλλ' ἀνθρώ-

quum legatus essem fratri
 additus, maximis rebus ido-
 neis atq; optimus sum iudi-
 catus. Ibi tum Celtiberos ce-
 pi, atque Gallos occiduos
 deuici. Et quum magnos il-
 los montes superassem: ea
 quæ circa Eridanum sunt,
 omnia in cursavi: et tot ci-
 uitates euerti: et planam
 Italiam subiugavi, et usque
 ad suburbia principis urbis
 grassatus sum: totq; uno die
 Romanos cecidi, ut annuli
 eorum modijs metiendi suc-
 rint: et ex cataueribus pon-
 tes fluminibus fecerim. At-
 que hæc omnia peregi, nec
 Ammonis dictus filius, ne-
 que deum me fingens,
 aut matris insomnia nara-
 rans, sed cum me hominem
 esse faterer, et aduersarios

πος εἶναι ὁμολογῶν, στρα-
 τήγοις τε τοῖς σινοῦσι τὰ-
 τοῖς αὐτεξέταστοις, καὶ
 στρατιώταις τοῖς μαχιμώ-
 ταις τοῖς συμπλεκόμενοις. ὁ
 Μήδης καὶ Ἀρμένιος κα-
 τὰ τὸν ποταμὸν, ὑποφύ-
 χοντας, πρὶν δ' ἰσχυρῶς
 ἔλθαι, καὶ τῷ πολέμῳ αὐτῷ πα-
 ραδιδόντας ἑαυτὸν τῷ νι-
 κῶν. Ἀλέξανδρος δὲ, πα-
 τρώϊον ἀρχὴν παραλα-
 βὼν, ἠύξασε, καὶ παραπο-
 λὺ δ' ἐτίθει, χροσάμενος
 τῷ ῥι τῆς τύχης ὁρμῇ. ἐπεὶ δ'
 οὐκ ἔμελλε, καὶ τὸν ὅλε-
 θρον ἐκείνου Δαρείου γὰρ ἴσ-
 τῶ τε καὶ Ἀρβύλοις ἐκρά-
 τησεν, ἀποσὰς τῶν πα-
 τρώϊων, προσκυνοῦντι ἡμί-
 κα, διαταγὰς τῷ μηδικῶν
 μετεδίδετο γὰρ αὐτόν. καὶ
 ἡμιαφόνει γὰρ τοῖς συμπο-
 σίοις τὰς φίλους, καὶ σινε-
 λάμβανον ὡς θανάτῳ. ἐ-
 γὼ δὲ ἤρξαμαι ἐπιστῆναι τῇ πα-

haberem, duces eddidisti-
 mos, et cum bellicosissimis
 militibus dimicarem. Neque
 uero subigebam Medos, aut
 Armenios, qui antequam
 quissimum persequatur, fu-
 giant, et facile cuius au-
 denti uictoriam tradant.
 Alexander uero regni pa-
 terni successor, id auxit;
 multumque dilatauit: for-
 tune usus impetu. Sed po-
 stequam et uicit, et per-
 ditum illum Darium ad Is-
 sum et Aracela superauit;
 deserto more patrio adoran-
 ri uoluit, sed; ad Medo-
 rum delicias conuertit; at-
 que in conuiujs amicos in-
 teremit, et ad necem com-
 prehendi iussit. Ego autem
 equabiliter patria praesui,
 que quum me reuocaret,
 hostium magna classe in
 Lybiam

τριδλος. καὶ ἐπεὶ δὴ μετὰ
 πέμπεισ', ἃ πολέμιον με-
 γάλω σὺ λῶ ἐπιπλυσάν-
 των τῇ Λιβύῃ, ταχέως ὑ-
 πὲρ πικρῶ. ἡ γὰρ ἰδ' ἰωτῆς ἐμὰν
 παρ' ἰσχυρῶ. καὶ ἡ ἀπαιδ' ἰω-
 τῆς, πνευματικῶν γινώσκοντος
 τοῦ πρῶτου. καὶ ταῦτ' ἐ-
 π' ἀφ' αὐτῶν, ἡ ἀπαιδ' ἰω-
 τῆς, ἀπαιδ' ἰωτῆς. παιδείας
 τῆς ἑλληνικῆς. καὶ ὅτε ο-
 μικρῶν, ὡς οὐδ' ὅτος, ἐρῶ-
 ψώδ' οὐκ, ὅτε ἰωτῆς. Αἰσο-
 τέλει τῶ σοφιστῇ παιδ' ἰω-
 τῆς, μόνῃ δὲ τῇ φύσει ἀγα-
 θῇ χρυσάδιον. ταῦτά ἐ-
 σιν, ἃ ἐγὼ Αλέξανδρος ἀ-
 μείνων φημι εἶναι. εἰ δ' ὅτι
 καλλίωρ ὅτος, δ' ἰωτῆς. Διὰ
 δ' ἡμᾶς τῇ κεφαλῇ δι-
 δίδετο. Μακεδόσι μὲν
 ἴσως καὶ ταῦτά σεμνὰ, ὅ-
 μνη διὰ τοῦτ' ἀμείνων δι-
 ξῶν αὐτῷ γυναικίου καὶ στρα-
 τηγικῶ ἀνδρῶν, τῇ γνώμῃ
 πλείων ἢ πόρτῃ τύχῃ καὶ χε-

in Lybiam appulsa, sta-
 tim parvi priuatusq; uixi:
 et damnationem a quo ani-
 mo tuli. Atque hæc egi bar-
 barius cum essem, omnisq;
 Græcorum disciplinæ ex-
 pers: qui neque Homerum,
 ut hic, edidici: neque ad A-
 ristotele sophista, eruditus
 fui: sed solum natura bona
 sum usus. Hæc sunt quibus
 me meliorem Alexandro es-
 se puto. Si utro ea causa
 mihi hic preferendus est,
 quod caput diademate ora-
 nauerit: id decorum forsitan
 apud Macedones est: non
 tamen ob id præstantior hic
 uideri debet generoso duce,
 et uiro, qui ingenio magis
 quam fortuna est usus, Mi-
 nos. Hic certè orationem,
 neque degenerem, neque ut
 Afrum decebat, dixit: tu
 M 4 neco

μὲν. Μι. ὁ μὲν εἰρηκέν ἔκ
 ἀγγεῖν τὸν λόγον, ὅς' ὡς
 λίβαν εἰκὸς ἦν, ὑπὲρ αὐ-
 τῷ. σὺ ἢ ὡς Ἀλέξανδρος, τί
 πρὸς ταῦτα φῆς; Ἀλ. ἐχθρὸν
 ἢ ὡς Μινως, μηδὲν πρὸς αὐ-
 δρα οὕτω θρασυῶ. ἱκανὴ
 γὰρ ἡ φήμη διδᾶσαι σε,
 οἷός μ' ἐγὼ βασιλεὺς, οἷός
 ἔστος Ἀχαιὺς ἐγγεῖτο. ὁμῶς
 δ' ὄρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτῷ
 διλιώμεθα. ὅς νῦν ὦρ' ἐτι,
 παρελθὼν ἐπὶ τὰ πρᾶγ-
 ματα, καὶ τῇ ἀρχῇ τεταραγ-
 μένῳ κατέσχοι, καὶ τὸς
 φοβέας τῷ πατρὸς μετῆλ-
 θον, κατὰ φοβήσας τῇ Ἑλ-
 λάδι τῇ Θεβαίων ἀπω-
 κεία, καὶ Σπαρτιάδων ὑπὸ αὐ-
 τῶν χειρῶν ὀνηθείς: ἔκ ἡξίωσα
 τῇ Μακεδόνων ἀρχῇ πε-
 ρίεσθαι, ἀγαπᾶν ἀρχαί-
 ῳ πόσῳ ὁ πατὴρ κατέλι-
 πον, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοή-
 σας τῇ γλῶσσει, καὶ δεινὸν ἡγ-
 σάμενος εἰ μὴ ἀπάντων
 κρατῆσαι, ὀλίγους ἄγων,

uero Alexander, quid ad haec
 inquit Alexander. Opora-
 tebat quidem ὁ Minos, ho-
 mini adeo temerario nihil
 respondere. Sola enim te fa-
 ma satis edocere potest,
 qualis ego rex, qualis hic
 latro fuerit. Aduerte tamen
 an parum illi praestiterim
 qui cum adolescens adhuc
 essem, rem aggressus, et
 regnum turbatum obtinui,
 et de patris meis in-
 teremptoribus supplicium
 sumpsi. At quum Thebas
 subuertissem, toti Grae-
 ciae terrori fui, ab ea dux
 electus. Neque Macedo-
 nium regnum administrans,
 ijs tantum imperare uolui,
 quos pater reliquerat, sed
 totum terrarum orbem co-
 gitatione complexus, du-
 rumq; putans, nisi rerum
 omnium dominus essem: pau-

cos

ἡρεβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν. καὶ
ἐπὶ τε γερμανικῶν ἐκράτιστα
μεγάλῃ μάχῃ τὴν Λυ-
δίαν λαβὼν, καὶ Ἰωνίαν,
καὶ Φρυγίαν, καὶ ὅλως τὰ
ἐν ποσὶν ἅς χειρὸς ἐμῆς,
ἤλθοι ἐπὶ Ἰοσόρῳ, ὅθι βασι-
λεὺς ὑπῆρκεν, μυριάδας
πολλὰς στρατὸς ἄγων. καὶ
τὸ ἀπὸ τούτου ὁ Μίνως, ὅς
μῆς ἰσχυρὸς ὑμῖν νεκρὸς
ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας ἔατέ-
πεμψα. φησὶ γὰρ ὁ
προσβημὸς, μὴ διακρίσασθαι
αὐτοῖς. τότε τὸ σκάφθαι
ἀλλὰ σχεδὶας διαπνεύ-
σας τοὺς πολλοὺς αὐτῶν,
διαπλῦσαι. καὶ ταῦτα
δὲ ἐπραττόντων, αὐτὸς προ-
κινδυνεύων, καὶ τιτρώ-
σκεσθαι ἄξιόν. καὶ ἵνα σοι
μὴ τὰ ἐν Τύρῳ, μηδὲ τὰ
ἐν Ἀρβήλοισι διηγῶμαι,
ἀλλὰ καὶ μέχρις Ἰνδοῦ
ἤλθοι, καὶ τὸν Ὠκεανὸν
ἔξω ἐποικσάμενος. ὁ δὲ

cos quosdam metum agens,
in Asiam exercitum tradu-
xi. Et apud Ganicum ma-
gna pugna uici, Lydiam,
Ioniam, et Phrygiam ce-
pi. denique obuijs quibus-
que sub artis ueni ad Is-
sum, ubi Darius me expe-
ctabat, infinitos exercitus
secum agens. Post hac o
Minos, nos ipsi scitis, quos
ad uos uno die mortuos mi-
serim. Dicit enim Cbaron,
tunc sibi scapham non sus-
fecisse, sed ratibus compa-
ctis, illorum plerosque tra-
iecisse. atque hac confeci
meipsum periculis oppo-
nens et in pugna uulnerari
non timens. Et ut quae a-
pud Tyrum et Arbela ge-
sta sunt omittam, usque ad
Indos ueni, atque Oceanum
mei regni terminum feci,
et illorum hominum ele-
phantes cepi, ac Porum ca-

χῆς, καὶ τὰς ἐλέφαντας
αὐτῶν ἔλωρ, καὶ πῶρον ἐ-
χρησάμεν. καὶ σκύνδαι
δὲ, ἃ κ' οὐκ ἴσφαρον ἡ τὸς ἀν-
δρας, ὑπὸ ρέας τοῦ Τά-
ναϊν, σφίχουσα μεγάλα ἱπ-
πομαχία, καὶ τὸς φίλους ἐν
ἐποίῳ αἶμα, καὶ τὸς ἐχθροὺς
ἐμμενέμεν. εἰ δ' καὶ θεὸς ἐ-
δόκω τοῖς ἀνθρώποις,
συνγινώσοι ἐκεῖνοι, παρὰ
τὸ μέγεθος τῶν πραγμά-
των, καὶ τὰς τὸν τι πισύ-
σαν ἄνθρωπον ἐμῶ. τὸ δ' οὐκ
τελοῦσάων, ἐγὼ μὲν βα-
σιλεύων ἐπὶ θάνατον, ὅτ' οὐ
δὲ γ' ἐφυγῶν, παρὰ Περ-
σία τῷ βασιλεῶ, λαθὰ πρὸς
ἄξιον ἔμ, πανεργότατον
καὶ ἀμύτατον ὄντα. ὥς γὰρ
δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν,
ἐὼ λέγει, ὅτι ἐκ' ἰσχυρί,
ἀλλὰ πονηρία, καὶ ἀπιστία,
καὶ δόλοισι. νόμιμον δὲ, ἢ
προφανές, ὁ δὲ ἐπεί δὲ
μοι ὠκείδ' ἰσεῖ τ' ἢ τρυφῶ,

ptinum duxi. Scythas uero
uiros certè non spernendos
Tandem transito magna e-
questri pugna uici: ac ami-
cos meos remuneratus, ini-
micos uultus sum. Si uero
Deus hominibus uidebar, uel
niam illi merentur. Nam re-
rum magnitudine, ut tale
aliquid de me crederent, in-
dūti sunt. tandem mors me
regem occupauit. Hic au-
tem exul obiit apud Præste-
am Elishynum, ut uas fer-
rimo crudelissimòq; homi-
ni conueniebat. Nam quo
pacto Italos uicerit: omit-
to dicere, nam non uirtute,
sed malicia atque perfidia
et dolis id peregit. Nilil
est ab eo gestum legitimum
aut illustre. Sed quia mihi
luxum obiecit: oblitus ui-
detur eorum, quæ Capua
admiserit, scortis deditus,
et uoluptatibus uir iste mi-

ἐκλελῆσθαι μοι Διοκῆ· διὰ
ἐποίει γὰρ Καπὺν, ἑταίρους
σωσῶν, καὶ τὸς τοῖς πολέμοις
βοηθῶν· ὁ θαυμάσιος καὶ βασι-
λευσάμενος. ἐγὼ δ', εἰ μὴ μὴ
κράτ' ἐσώεμαι Διοκῆς, ἐ-
πιτρεῖω μάλλον ὠρμησά-
μενος αὐτῷ ἐπαρῆκα· ἵστα-
σθαι αὐτῷ λαβῶν, καὶ
Λιβύην, καὶ τὰ μέχρι ταύτης
ἡμῶν ὑπογῶγος. ὡς δ' ἐκ
ἀξιομαχῆς ἐδοξε μοι ἐκεί-
νῃ, ὑποπνεύσαντα ἑδόν, καὶ
διδόντα δὲ διαλογόντα. εἰ-
ρηναῖα. σὺ δ' ὡς Μίνως δικά-
ζει, ἵκανα γὰρ ἄρ' πολλῶν
καὶ ταῦτα. Σ. μὴ πρότερον,
ἢν μὴ καὶ ἐμὲ ἀκούσης. Μ. τίς
γὰρ εἰ ὡς βέλτερος; ἢ πρόθυ-
μον ἔρεῖς; Σκι. ἱταλιώτης
Σκιπίων, στρατηγός, ὁ καὶ
θελῶν Κερκιδόνα, καὶ ἑρα-
τῆσας Λιβύων μεγάλως
μάχαι. Μι. τί οὖν καὶ σὺ ἐ-
ρεῖς; Σ. Ἀλέξανδρος μὲν ἦν
τῶν εἶναι, τοῦ δ' Ἀντίδω αὖ-

τάβητι, belli gerendi occasio-
nes prodidit. Ego uero nisi
ea quæ sub occidente sunt,
parua putans, uersus Orien-
tem me impulissem, quid nā
ad hoc magni perfecissem?
Qui Italiam absq; sanguine
capere, ac Libyā, omnemq;
eam oram usq; ad Gades, sub
potestatem redigere facile
potuissem? Sed illa ego tam
in contentione. dixi. non
putavi, præsertim tam an-
teatilis percussis, ac domi-
num agnoscentibus. Dixi.
Tu uero, Minos, iudica. Nā
et hæc ē multis protulisse,
factis est. Scip. Non, nisi me
quoq; prius audias ὁ Minos.
Mi. Quis nā es, uir optime?
aut cuias, qui uerba facturis
sis? S. Romanus, qui Cartha-
ginē de leui, et Afros multis
magnis præliis deuici. Mi. qd
igitur et tu dicis esse? S. Alexā-
dron qd minore esse me Annī-

balem

μένων. ὅς ἐδ' ἰώξα νικίσας
αὐτ', ἢ φυγεῖν καταναγ-
κίσας ἀτίμως. πῶς οὐ
ἔκ ἀναίσχυι τῷ ὅττος, ὅς
πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμι-
λᾷτ', ὃν δὲ Σκιπίων ἐγὼ
ὁ ῥηνικικῶς αὐτ', παρα-
βάλλεσθαι εἴμι; Μί, νῆ Δι-
ὄν γνῶμενα φῆς ὃ Σκιπί-
ων, ὥς πρῶτ' ὃ μὲν λε-
πρίδιον Ἀλέξανδρος, μετ'
αὐτ' δέ, σὺ, εἴτα, εἰδοκῆ,
τρίτ' Ἀννίβας, ὃ δὲ ὅττος
ἄναξ, ταφέντ' ὦν.

Διόγενος καὶ Αλέ-

ξανδρου. Διό-

γενος.

Τί τὸ τοῦ ὃ Ἀλέξαν-
δρου, καὶ σὺ τέθνυκας ὡ-
σπερ τις μῆς ἀπαντᾷ;
Αλέ, ὁρᾷς ὃ Διόγενος. οὐ
παράδοξον δέ, εἰ ἀνθρώ-
πῳ ὦν, ἀπέθανον, Διο-
γόμῳ ὁ ἄμμου ἐψόβει-
το, λέγοντι αὐτὸ σε εἶναι
ἐγὼ, σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα

balem autem præstātiorē.
ut qui ipsum expulerim : et
ad turpem fugam cōpuleri.
Quō igitur non imprudens i-
ste videatur, qui cū Alexan-
dro se compararet, cui ne ipse
quidē Scipio, qui istū deuici,
comparare me ausim. M. e-
quā me Hercule dicit, Sci-
pio. Itaq; primus indicetur
Alexander, post illum tu,
atq; sum, si placet, tertius
hic Hannibal quippe qui nec
ipse sit contemnendus.

Diogenis et Alexandri.

Quid hoc rei Alexander,
itāne defunctus es tu quoq;
perinde atq; nos omnes Ale-
xander. Vides nimirum Diogenes. ta-
met si mirandū non est, si ho-
mo cum fuerim, defunctus
sim. D. Ergo Iupiter ille Hā-
mon mētiebatur, cū te suum
esse filium diceret. tu uero
Philippo pater prognatus
eras.

ἴδω; Αλέ. Φίλιππου δὴ
 λαοδία. ὃ γὰρ αὖ ἐτεθνή-
 κειν Ἀμμωνῷ ὦν. Διο. καὶ
 μὴ καὶ ποδὶ Ολυμπία-
 δ' ὁμοία ἐλέγοντο, δ' ἄ-
 κοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ
 ἐλέπεσθαι ἐν τῇ ἐννῇ. εἶτα
 οὕτω σε τεχθῆναι. τὸν δὲ
 Φίλιππου δ' ἐκπατῆσαι,
 οἰόμενον πατέρα σε εἶναι.
 Αλέ. καὶ γὰρ ταῦτα ἤκου
 ὦ παῖρ σύ. νυνὶ δὲ ὄρω ὅτι
 ὃ δ' ἐν ὕγιες οὐτε ἡ μήτηρ,
 οὐτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων
 προσφῆται ἐλέγον. Διο.
 ἀλλὰ τὸ ψεύδῃ αὐτῷ,
 οὐκ ἄχρησόν σοι ὦ Αλέ-
 ξανδρε πρὸς τὰ πράγμα-
 τα ἐγένετο. πολλοὶ γὰρ
 ὑπέπληροσαν, θεὸν εἶναι σε
 νομίζοντες. ἀτὰρ ἐπὶ
 μοι, τίνι τῶν τοσαύτων
 ἀρχῶν καταλέλοιπας;
 Αλέ. οὐκ οἶσα ὦ Διόγε-
 νος. ὃ γὰρ ἐφθασα ἐπι-
 σκεῖσθαι τι ποδὶ αὐτῆς, καὶ

eras. Ale. Haud dubie i Philip-
 po. neq; n. obissem, si Hāmo
 ne parente fuisset progeni-
 tus. D. Atqui de Olympiade
 etiā, consimilia quaedā fere-
 bantur, draconem quendam
 cum ea fuisse congressum, ni-
 sumq; in lecto ex sic te geni-
 tum esse. Philippum porro
 deceptum fuisse, qui se tuum
 patrem esse crederet. Alex.
 Inaudieram quidem ex ipse
 ista, quemadmodum tu. at
 nunc uideo, neq; matrē, neq;
 Hammonios illos uates, sani
 quicquā dixisse. D. Attamen
 istud illorum mendacium, A-
 lexander, ad res gerendas
 haudquaquam tibi fuit innu-
 tile, propterea quod uulgus
 te uerebatur, metuebatq;
 quū deum esse crederet. Sed
 dic mihi, cui nā ingens illud
 imperiū moriens reliquisti
 Alex. Id equidē ignoto Dios-
 genes, celerius n. e uita sub-
 mouebat,

τὸ το μόνον, ὅτι ἀποθνῴ-
 σκω, Ἰερδικκα. πλὴν
 ἄλλὰ τί γιγῆς ὡς Διόγνης;
 Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ αὐτὸν
 ὀδυνῶν ἐπὶ τοῖς ἑλλῆσι,
 ἀρτίσι περικληφόντα τῶν
 ἀρχῶν κατακλόνοντα, καὶ
 προσάγων αἰετῶν, καὶ
 στρατηγὸν ἐπὶ τὰς βαρ-
 βάρους. οἷοι δὲ καὶ τοῖς
 δώδεκα θεοῖς προσιδνῶ-
 ντες, καὶ νῦν οἰκοδομῶν-
 ται, καὶ θύοντο ὡς θεοί.
 κοντῶ ἡμῶν; ἀλλ' εἰπέ μοι,
 πῶς οἱ μακεδόνες ἐβα-
 ψαν; Ἀλε. ἐπὶ γὰρ βαβυ-
 λῶνι κείμεναι, τρίτῳ ταύ-
 τῳ ἡμέρᾳ, παίσχυνται
 δὲ πολλοὶ αὐτῶ. ὁ Ἰππα-
 κριδής, ὃν ποτε ἀγάγη
 σχολῶν ἀπὸ τῶν δορυφόρων
 τῶν γὰρ ποσὶν, εἰς Αἴγυ-
 πτον ἀπαγαγὼν με, δέξ-
 ψαι με, ὡς γυναικὶν εἰς
 τῶν Αἰγυπτίων θεῶν.

mouebat, quàm ut esset oeci-
 um de illo quicquam statuen-
 di, præter id unum, quod mo-
 riens Perdiccæ annulū tra-
 didi. Sed age, quid rides Dio-
 genes? Diog. Quid ni rideās
 an non meministi quid Græ-
 ci fecerint, quum nuper tibi
 arrepto imperio adularētur,
 principemq; ac ducem ad-
 uersus Barbaros deligerent?
 nonnulli uero in duodecim
 deorū numerū referrent, ac
 phana constituerent, deniq;
 sacra facerent tanquā Dra-
 conis filios. Sed illud mihi di-
 cito, ubi te sepelierunt, Ma-
 cedoness? Alexander. Etiam-
 num Babylone iaceo tertium
 iam diem. porro Ptolemaus
 ille satelles meus, si quando
 detur acium ab his rerū tu-
 multibus, qui nunc instant,
 pollicetur in Aegyptum de-
 portaturum me, atque inibi
 sepulturum, quo unius fiam

Διογ. μὴ γέλῳ ὦ Ἀλέ-
ξανδρε, ὁρῶν γὰρ ἄλ' εἰ
σε μαρμαίνοντα, καὶ ἐλ-
πίζοντα Ἀννουβιν, ἢ Ὅσι-
ριν γνῆναι; πλὴν ἄλλὰ
ταῦτα μὲν ὦ θεότατε,
μὴ ἐλπίσης. οὐ γὰρ θέμις
ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἄπαξ
διαπλυσάντων τῇ λίμ-
νῳ, καὶ εἰς τὸ εἶσω τοῦ
φοβίου παρελθόντων. οὐ
γὰρ ἀμελὴς ὁ Αἰακός,
οὐδ' ὁ Λεβέρθεος Ὀυκά-
ταφρόνκτης. ἐκείνα δὲ
πρὸς αὐτὸν μάθοιμι παρὰ
σοῦ, πῶς φέρεις ὅπουτ' αὐ-
τοῦ γνῶσις ὅσω δὴ δαίμο-
νιαν ὑπερβῆς ἀπολπῶν,
ἀφίξαι, σωματοφύλακας
καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σάφα-
ρας, καὶ χρυσὸν τοσούτου,
καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα,
καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βάκ-
τρα, καὶ τὰ μεγάλα θη-
ρία, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ
το

ex dijs Aegyptijs. Diog. Non
possum non ridere Alexan-
der. qui quidem te uideam es-
tiam apud inferos despicien-
tem, sperantemq; fore, ut ali-
quando uel Anubis fias uel
Osiris. Quin tu spes istas o-
mittis ὦ diuinissime. neq; e-
nim fas est reuerti quenuquā,
qui semel transmiserit palu-
dem atq; intra specus hiatū
descēderit, propterea q; neq;
indiligēs est Aeacus, neq; cō-
temnendus Cerberus. Verum
illud abs te discere peruelim,
quo feras aio quoties in men-
tem redit, quāta felicitate a-
pud suppos relictā, huc sis pro-
fectus, puta corporis custodi-
dibus satellitibus, ducibus,
tum auri tanta ui, ad hoc
populis qui te adorabant,
praeterea Babylone, Bactris,
immanibus illis beluis, digni-
tate, gloria, deinde quod emi-
nebas cōspicius, dum uicta-

reris.

τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἑλπίου-
νοντα, διαδεδυμένον
ταυρία λουκῆ τῶν λεφα-
λῶν, πορφυρίδα ἑμπε-
πορημένον. ὃ λυπεῖ ταῦ-
τά σε ὑπὸ τῶν μνημῶν
ἰόντα; τί δ' ἀκρύεις ὧμά τι-
ται; ὃ δὲ ταῦτά σε ὁ σο-
φὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδου-
σε, μὴ οἶδαι βίβλα εἶναι
τὰ παρὰ τῆς τύχης; Ἀλ-
σοφὸς, ἀπάντων ἐκείνων
λολάνων ἐπιτριψότα-
τος ὢν; ἐμὲ μόνον ἔασον
τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι,
ὅσα μὲν ἤτησε παρ' ἐμοῦ,
οἷα δὲ ἐπίσελκον: ὥς δὲ
καὶ ἔχοντο μὲν τῇ περὶ παι-
δείαν φιλοτιμία, θω-
πύων, καὶ ἐπαινῶν, ἀρ-
τιμελῶν τὸ καλόν, ὥς καὶ
τοῦτο μέγας ὢν τὰ γὰρ ὅ-
ς τι δ' ἐς τὰς πρᾶξεις,
καὶ τοῦ πλῆθους, καὶ γὰρ
αὐτὸ καὶ τὸτ' ἀγαθὸν ἡγή-
σεται, μὴ αἰσχυνοίτο καὶ
αὐτὸς

teris, dum amiculo candido
caput haberes reuinctū, dum
purpura circumamictus es-
ses: nunquid hæc te discru-
ciant, quoties recurrant ani-
mæ? Quid lachrymaris stul-
te? an non id te sapiens ille
docuit Aristoteles, ne res
eas quæ à fortuna profici-
santur, stables, ac firmas es-
xistimares? Ale. Sapiens ille,
quum sit assentatorum om-
nium perditissimus: Sine me
solum Aristotelis facta scire
quam multa à me petierit,
quæ mihi scripserit, deinde
quemadmodum abusus sit
mea illa ambitione, qua cu-
piebam eruditione cæteris
prestare, cum mihi palpare-
tur interim, ac prædicaret
me, nunc ob formam tanquã
et ipsa summi boni pars quæ
dam esset, nunc ob res gestas
atq; opes. nã has quoq; in bo-
norum numero collocandas
esse

αὐτὸς λαμβάνωμ. γόνος ὃ
Διόγενος, ἀνθρώπου, καὶ
τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ τὸ
τό γε ἀρλὶ λαυκα αὐτῷ φη
σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς
ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς, ἃ
κατακρημνίσω μικρῶν γε
ἐμπροσθεν. Διο, ἀλλ' οἶδα
ὃ δικάσεις; ἀκθ. γὰρ σοι
φη λύπης ὑποθήσομαι, ἐ-
πεὶ γὰρ ταῦτά γε ἐλλείβεσθαι
ἔφυε. ταί. σὺ δὲ καὶ τὸ
λαΐνης ὕδωρ χαυδιὸν ἐπι-
σπασάμενος πίε, καὶ αὐ-
θις πίε, καὶ πολλάκις, ὅτε
γὰρ αὐτὸς παύσῃ ἐπὶ τοῖς
ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιω-
μένθ. καὶ γὰρ καὶ Κλέ-
τορ' ἐκείνο μορῶ, καὶ Καλ-
λιόδωρον, καὶ ἄλλους πολλοὺς
ἐπὶ σέδωμῶντας, ὡς δια-
σπάσαιντο καὶ ἀμύναν-
το ὡς ἑσθλασας αὐτοῖς. ὡς
πλὴν ἔπειραν σὺ ταυτίω
βάδίζε. καὶ πίνει πολλά-
κις, ὡς ἔφην.

esse cēsebat, ne sibi uitio uer-
teretur, q̄ eas acciperet. Pla-
nē praestigiator uir ille quidē
erat, ac fraudulētus ὁ Dioge-
nes, quanq̄ illud fructus scili-
cet ex illius sapientia fero, q̄
nūc perinde quasi summis de
bonis excrucior, ob ista q̄ tu
paulo antē cōmemorasti. D.
At scin' qd facies ostendā ti-
bi molestiae istius remedium.
Quandoquidē in hīs locks ue-
ratrū nō prouenit, fac ut Le-
thēi fluminis aquā auidis fau-
cibus attrahēs bibas, atq; eo
pacto desines de bonis Aristo-
telicis discruciaci. Verum. n.
Clitū etiam illū ὃ Callisthe-
nem uideo, cūq; hīs alios cō-
plures raptim huc sese fe-
rentes, quō te discerpant
penasq; sumant ob ea quae
quondam in illos commisisti.
Quare fac in alteram hanc
ripā te conseras, et crebrius,
ut dixi, bibas.

N

Alexo

Αλέξανδρου καὶ Φι-
λίππου.

Νῦν μὲν ὦ Αλέξανδρε,
ὅκ αὐ ἐξαρνῶ γυγνῶσι, μὴ
ὅκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι. ὃ γὰρ αὐ
ἐτεθνήκεις, Αμμωνὸς γε-
νῶν. Αλλ' ὅτ' αὐτὸς ἠγνό-
ουῖν ὦ πάτερ, ὡς φιλέπ-
πυ τῷ Αμμῶντι υἱὸς εἶμι.
ἀλλ' ἐδ' ἐξάρμην τὸ μαντεύ-
μα, ὡς χρησίουμ' ἂν τὰ
πράγματα οἰομένη ᾤ-
ναι. Φι. πῶς λῆγεις; χρε-
σιμουμ' ἐδόκει σοι, τὸ πᾶ-
ρξιν σ' αὐτὸν ὀζαπατη-
θῆσ' ἀμνῶν ὑπὸ τῶν προ-
φητῶν; Αλλ' ὅτ' το. ἀλλ'
οἱ βάρβαροι λατρεπλάγ-
σαι μὲ, καὶ ὅδε ἴσ' ἐπ' αὐθι-
εατο, οἱ ἀμνῶν δὲ μ' ἀχέ-
δου. ὡς ἂν ἐκράτουσιν
αὐτῶν. Φι. τί νῦν ἐκράτη-
σας σύ γε ἀξιομάχων ἀν-
δρῶν, ὅς δ' εἰλοῖς ἀεὶ στυ-
λῶ χηρῶ, τοξάκια, καὶ
πελτάκια, καὶ γέφυρα

Alexandri & Philippi.

Nunc quidem nō inficiar-
beris Alexander ex me pro-
gnatum te esse filium. nam
si Hāmōnis fuisses: mortem
nō obijisses. Al. Neque uero ne-
scius eram patēr, Philippi
Amyntæ F. me esse filiū sed
quia ad res gerendas sic mihi
uisum erat cōducere, cōmen-
to hoc usus sum uaticiniij. P.
Quid ais? Conducibile id tibi
uisum, ut uatib. impossorib.
fallendum te exponeres? A.
Non isthuc, sed barbaros in
mei admirationē tractos, fa-
cilius hoc pretextu, nostrā
subdidimus impio, cum nemo
unus uiribus nostris haec enns
restitit, quippe hac sola o-
pinione ducti, q. aduersus deū
sibi esset preliandū. P. Quos
tu igitur tāto conatu dignos
uisq. uicisti? q. cū timidis illis,
paruis arcibus, et paruius.
& gerris uimib. pugnare
solitis.

οἰσὺν καὶ προβεβλημένοις;
 ἑλλήνων ἑρατῶν ἔργων
 ἢ Βοιωτῶν καὶ Φωκίων καὶ
 Ἀθηναίων, καὶ τὸ Ἀρκά-
 δων ὀπλιτικόν, καὶ τὴν
 Θερραλὴν ἵππον, καὶ
 τοὺς Ἠλείων ἀκοντιστάς,
 καὶ τὸ Μαντινέων πελ-
 τασικόν. ἢ Θράκας, ἢ Ἰλ-
 λυριοὺς, ἢ καὶ Γαίονας χει-
 ρώσαδας: ταῦτα μεγα-
 λαὴ Μιδῶν δέ, καὶ Περ-
 σῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ
 χρυσοφόρων ἀνθρώπων,
 καὶ ἄβρων, ὅκ οἶδα ὡς
 πρὸ οὗ μύριοι μετὰ Κλε-
 αρχοῦ ἀνελθόντων, ἐκρά-
 τήσαν, ὅσ' εἰς χάρας ὑπο-
 μεινάντων ἐλθεῖν ἐκεί-
 νων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τόξου-
 μαδ' ἐκινῆσαι, φυγόντων;
 Α. ἀλλ' οἱ σκύδαί γε ὡ πά-
 τερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλεφαν-
 τῶν, ὅκ δύναται φρόνητόν
 τι ἔργον. καὶ ὁμῶς ὁ Δία-

solitk, semper cōgressus es?
 At Græcos armis domare.
 Bæotios, Phocenses, Athe-
 nienses, et id genus alios o-
 peris fuerat strenui atq; ma-
 gnifici. Arcadum insuper su-
 stinere armaturam, equitatē
 Thessalaicū, Elcorum iacu-
 latores, Mantineos peltis
 instructos, aut Thraces Illy-
 rios, Pæones ue subigere:
 hæc magna sunt. Ceterum
 Medos, Persas et Chaldeos
 delicatos ac plurimo auro
 conspicuos, an nescis quo-
 nam modo ante te, dux Cle-
 archo decies mille uiri bello
 adorti expugnariunt, sædē in
 fugam actos, anteaquam ad
 manus uentum fuisset. A. At
 uero Scythæ pater, et In-
 dici elephantes res sunt non
 usq; adeo abiectæ et contē-
 ptibiles. Et tamen neq; cōci-
 tatk inter ipsos intestinis o-
 dijs, neq; p proditiōē mibi

σίας αὐτοῦς, ὃ δὲ προσλο-
 σίας ὠνόμενον τὰς νί-
 κας, ἐκράτῃ αὐτῶν : ὃ δὲ
 ἐπιώρκησα πῶποτε, ἢ ὑ-
 ποσχόμενον ἐΐδυσά-
 μιν, ἢ ἄπισον ἐπῆξα πῶ-
 τῶ νικᾶν ἐνέκα. καὶ τοὺς
 ἑλλήνας δὲ, τὸς μὲν ἀναι-
 μῶτι παρέλαβον. Θηβαίους
 δὲ ἴσως ἀκρεῖς ὅπως με-
 τήλθοι. Φι. οἶδρα ταῦτα
 πάντα. κλέπτει γὰρ αἰ-
 κή γε γὰρ μοι, ὅμ σὺ τῷ δο-
 ρατίῳ διελάσας μετὰ ξυ-
 δειπνοῦντα, ἐφόνδυσας,
 ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πρᾶ-
 ξεις ἐπαινίσας ἐτόλμησε.
 σὺ δὲ καὶ τὴν μακεδονι-
 κὴν χλαμύδα καταβα-
 λὼν, κἀνδύων, ὠσφασι,
 μετῴνιδος, καὶ προσκυ-
 νῆσαι ὑπὸ μακεδόνων,
 ὑπὲρ ἐλδύειν αὐτῶν, ἢ
 ξίς. καὶ τὸ πάντων γελοιό-
 τατον, ἐμμεντα τῶν νε-
 νικημένων. ἐπὶ γὰρ λίγην

nundari passus sum victo-
 riā. Sed neq; peieravi unquā,
 neq; pollicitis quenquam de-
 cepi: neq; fidē solui victoriæ
 gratia. Adde, q. ὅς ἑ ἑ ἑ ἑ ἑ
 alios sine sanguine in deditio-
 nem accepi. Thebanos autem
 fortassis ipse audisti, quomo-
 do ultus fuerim. Pbi. Noui
 hæc omnia. Clitus enim nūn-
 ciavit mihi, quem tu inter
 epulas, eò quòd nomen meū
 celebraret, ὅς meas res ge-
 stas cum tuis conferre aude-
 ret, traiecto per corpus te-
 lo, tum iugularas. Tu uero
 ὅς Macedonica chlamyde
 abiecta, candyn recepisti (ut
 aiunt) ὅς tiaram rectam.
 Ut ne interim cōmemorem,
 quòd te à Macedonibus, ni-
 ris utiq; liberis, adorari de-
 bere te, in animum duxeris.
 Et, quòd maximè omnium fuit
 ridiculum, hominū abs te ni-
 ctorum mores imitatus es.

Tem.

ὅσα ἄλλα ἐπράξας, λίσσι
 συγκατακλείω πεπαι-
 δωμένους ἄνδρας, καὶ γά-
 μους τοιούτους γαμῶν,
 καὶ ἠφαισίωνα ὑπόρα-
 γαπῶν. ἐν ἐπίνεσα μό-
 νοι ἀκούσας, ὅτι ἀπὲς
 σχοῦ τῆς τοῦ Δαρείου γυ-
 ναικὸς καλῶς ἔσσης, καὶ ᾧ
 μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν θυ-
 γατέρων ἐπεμελίδης. βα-
 σιλικὰ γὰρ ταῦτα. Αλέ.
 τὸ φιλοκίνδυνον ὃ πᾶ-
 ντερ ἐκ ἐπαινεῖς, καὶ τὸ γνῶ-
 οῦσθαι πρῶτον κα-
 θέλασθαι εἰς τὸ γνῶναι τὸ
 τέχνης, καὶ τὰς αὐτὰ λα-
 βῶν τραύματα; φι. οὐκ
 ἐπαινῶ τὸ τοῦ ὧ Αλέξαν-
 δρος. εἶχ' ὅτι καὶ καλὸν εἶναι
 οἶμαι καὶ τιτρώσκειν αἰ-
 ποτε τὸν βασιλεῖα, καὶ
 προσκινδυνεύειν τὸ στρα-
 τῶν: ἀλλ' ὅτι σοι τὸ τοιού-
 του ἡκιστα σιωπῆσαι. θεὸς
 γὰρ εἶναι δοκῶν, εἴ ποτε

Tempero mihi, ne memorem
 alia, q̄ turpiter admisisti in
 leonum claustra inclusis do-
 ctis uiris & nuptijs talibus
 peractis. Quodq; Hephæstio
 nem pluiq̄ esset satis, amaris.
 Vnū est quod solū laudo abs-
 te gestiū, à Darij uxore for-
 ma prestante, quod abstinu-
 eris: & matris illius, atq; fi-
 liarū, curam suscepisti. Re-
 gia enim ista sunt. Ale. Quō
 autem tibi non probatur, q̄
 in Oxydracis primus intra
 pomerium deflui: acceptis
 tot uulneribus. Pi. Non pre-
 bo, Alexander. Neq; id, quia
 pulchrum esse negem, uul-
 nerari quandoq; imperato-
 rem, & dimicare pro exer-
 citu: sed quia id ex re tua
 erat minimè. Siquidem pro
 deo habitus, quos quaeso,
 risus præbebas spectatori-
 bus, quando post acceptum

τρωθείης, καὶ βλέποιν
 σε φορέσσω τῷ πολέμου
 ἔκκομιζόμενον, αἵμασι ρέο-
 μένον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ
 τραύματι. ταῦτα γέλω-
 ῶ τοῖς ὄρωσι. καὶ ὁ Αμ-
 κωρ, γόνυ, καὶ ψυδρόμαν-
 τες ἠλέγχετο. καὶ οἱ προ-
 φῆται, Κόλακδοι. ἢ τίς ὅκ-
 αὖ ἐγέλασεν, ὄρων τὸν
 τοῦ Διὸς υἱὸν λειποψυχο-
 υῶτα, καὶ δέομενον τῶν
 ἰατρῶν βοηθεῖν; νῦν μὲν
 γὰρ ὁπότε ἦδεν τέθνηκας,
 οὐκ οἶε πολλοὺς εἶναι τὸς
 τῷ προαποίνισιν ἐκένω
 ἐπικόρτομουῦτας, ὄρων-
 τας τὸν νεκρὸν τοῦ Θεοῦ
 ἐκτάσσω λειόμενον, μυ-
 δῶντα ἦδην καὶ δζωδιν-
 κῶτα, κατὰ νόμον σω-
 μάτων ἀπάντων; ἄλ-
 λως τε, καὶ τὸ χέσιμον
 ὃ ἔφησ' Ἀλέξανδρε, τὸ
 διαπύτο λεγατῆν ῥαδί-

uulnus, ab exercitu ex acie
 exportabaris, mœrens ac
 eiulans et sanguine manans.
 Adde q. Hammo, tanq̃ præ-
 stigiator quissiam, et uanus
 uates arguebatur, cuiusq̃ sa-
 cerdotes adulatores. Non e-
 nim uideo qualiter risum cō-
 tineat, qui Iouis filium ui-
 derit animo linqui, et effla-
 gitare medicorum auxilia.
 Nam nūc quidem quam iam
 mortem obieris: quem credis
 obsecro, conficiam illam a-
 optionem, qua Iouis dictus es
 filius, non carpere maledi-
 ctis? Potissimū ubi dei istius
 cadauer porrectum iacere,
 turgidum sanè, et aliorum
 corporum more contactu
 suo omnia labefaciens, aspe-
 xerit. Ceterum quod ais A-
 lexander, tibi fuisse conduci-
 bile, quò facilius rerum po-
 tireris, id profecto multum
 tibi glorie ex bene etiam ac
 strenuè

ὅς, πολὺ σε ῥ' ὀλέως ὠ-
φρεῖτο τῶν κερτορθου-
μένων, παῦ γὰρ ὀλόκει
γνῶνεις, ὅτ' οὐ γίνεσθαι
δοκίω, Ἀλέ. ὃ ταῦτα
φρονούσιν οἱ ἄνθρωποι
πρὸς ἐμοῦ, ἀλλ' Ἡρακλῆς
καὶ Διονύσος γνῶμελλον
πιδέασί με. καὶ τοι τῶν
Αἰωνοῦ ἐκείνων οὐδ' ἐτέ-
ρου ἐκείνων λαβόντες, ἐ-
γὼ μόνος ἔχειωσάμην.
Φι. ὁρᾷς ὅτι ταῦτα ὡς ὑὸς
Ἀμμιωνος λήγεις, ὃς Ἡρα-
κλῆς καὶ Διονύσος παρὰ
βάλλεις σεαυτὸν, καὶ ἐκ
αἰσχύνῃς ὧς Ἀλέξανδρος,
ὅς ἐστι τὸν τύφον ἀπὸ πρῶ-
της, καὶ γνῶσις σεαυτὸν,
καὶ σωήσεις ἥδη νεκρὸς
ᾧ;

strenuè gestis eripuit. Nam
quanquam insigniter multa,
tamen dijs longè inferiora
agere uisus es. Alex. Haud
quaquam de me isthuc sen-
tiūt mortales. Sed cum Her-
cule me et Baccha conse-
runt, ueluti pari cum il-
lis gloria certantem. Nam
et Aornum, à neutro etiam
illorum armis subactum, ego
solus cepi. Phi. Etiamnum
ista ut Hammonis filius di-
cist quando ne Baccho qui-
dem cedis, aut Herculi. Sed
nec erubescere nosti Alexan-
der, solitam uè dediscere ar-
rogantiam. Non te cogno-
sces, neq; tandemq; intelli-
ges, te iam esse mortuum.

Ἀχιλλέως καὶ Ἀντι-
λόχου.

Οἷα πρῶτον Ἀχιλλεὺς πρὸς

Aneiloche et Achil-
lis.

Quenā sunt illa Achilles,
quæ

τὸν Ὀδυσσεύα σοι ἔρηται
 πρὸς τὸ θανάτῳ ὡς ἀγν-
 νῇ καὶ ἀνὰ ξία τοῖν διδασ-
 σήλοισιν ἀμφοῖν, Χέρων
 νόστιμος καὶ Φοῖνικῳ. ἄκρο-
 ὡμῳ γὰρ ὁπότε ἔφησεν ἔ-
 λεῖσθαι ἐπὶ αἵματι, ὡν, ὅ-
 τινι παρὰ τινι τῶν ὀ-
 κληρῶν, ὃ μὴ βίῳτῳ πο-
 λὺς εἰς μάλα, ἢ πάντων
 ἀνὰ σέμῃ τῇ κερῶν. Ταῦτα
 μὲν δὲ ἀγνῶν τινὰ φρέ-
 γα, δαίμον, καὶ πέρα τὸ
 ἑλῶν ἔχοντῳ φιλόζωον
 ἵσως ἔχῃ λῆγειν. τὸν
 Φηλῶν δὲ ἔφην, τὸν φιλο-
 κινδυνότατον ἡρώων ἅ-
 πάντων, ταπεινὰ ὅτῳ
 πρὸς αὐτῷ διανοεῖσθαι.
 πολλὰ αἰσχυρῇ, καὶ γνῶ-
 τίς πρὸς τὰ πεπρωγ-
 μῶν σοι γνῶν τῷ βίῳ. ὅς, ἔ-
 φορ ἀκλεῶς γνῶν τῇ φθιώτι-
 λι πολυχρόνιον βασιλεί-
 ναι, ἐκὼν προεῖλε τὸν με-
 τὰ τῷ ἀγαθῷ δόξῃς δά-

que tu Ulyssi dudum de mor-
 te dixisti: ut minimè gene-
 rosa, ac Chirone atq; Phæ-
 nice, quibus tu aliquando us-
 sus es præceptoribus, parum
 digna. Audisti enim malle te
 ruri degentem ipopi, cui nec
 uictus suppetat. locare ope-
 ram, quàm omnibus uita fun-
 tis dominari. Quæ si quis
 piâ homodegener et Phryx
 timidus, et uita nimis cu-
 pidus diceret: ferendum es-
 set. Verum ex Peleo prog-
 natum, et ex omni heroum
 numero periculorum con-
 temptorem acerrimum, in
 tam abiectam et humilem
 de seipso descendere opinio-
 nem, scædum sanè atque pu-
 dendum imprimis, denique
 ijs quæ in uita strenuè ges-
 sisti, minimè consentaneū.
 Nam cum Phthiæ regnare
 tibi ad senectam usq; licuis-
 set, citra gloriam tamen: tu
 glorio-

νατον. Αχι. ὦ παῖ Νέστο·
 ρθ', ἀλλὰ τότε ἢ ἄσπε·
 ρθ' ἔτι τῶν γν'ταῦθα ὦν,
 καὶ τὸ βέλτιον ἐκένων ὁ
 πότορον ἢν ἄγνοῶν, τὸ
 δ'ὕστερον ἐκένον Δοξάριον
 προστίμων τῷ βίον. νυνὶ
 δὲ συνιμνήσῃ, ὡς ἐκένον
 μὴ ἀνωφελὲς, εἰ καὶ ὁ, τι
 μάλισα οἱ ἄνω ῥαψώδην·
 σσοσι με τὰ νεκρῶν δέ, ὁμο·
 τιμία. καὶ ὅτι τὸ καλὸν
 ἐκένον ὦ Αντίλοχε, ὅτι ἢ
 ἰσχυρὸς πάρεσις, ἀλλὰ λεί·
 μεθα ἅπαντων ὑπὸ τῷ
 αὐτῷ ζῳφῶ ὁμοιοί, καὶ κατ'
 ὁδὸν ἀλλήλων διαφέρον·
 τὸν καὶ ὅτι οἱ τῶν Τρώ·
 ων νεκροὶ δ' ἐδίασί με,
 ὅτι οἱ τ' Ἀχαιῶν θόρα·
 πύουσι. ἰσχυροῖα δὲ
 ἀκρεβὲς, καὶ νεκρὸς ὁμοιος,
 ἢ μὴ κακός, ἢ δὲ καὶ ἐδ·
 λός. ταῦτά με ἀντῶ, καὶ
 ἄχθομαι, ὅτι μὴ θνητὸν
 ζῶν. Αντ. ὁμῶς τί οὐκ ἂν

gloriosam oppetere mortem
 maluisti. A. At ὁ Nestors fi·
 li, nondum etiam tu feceram
 rerū earum periculum, et
 quid cui praeferre ignobans
 gloriolam hanc infelicē pro·
 ponebam uitae. Sed serio iam
 tandem intelligo, nam illa sit
 inutilis: ut maximē sint apud
 superos, qui res gestas cele·
 brent literarum monumētis,
 sed hic apud manes est aequa·
 litas. Nam adsunt corporis
 Antiloche, neq; forma: Sed
 iacent omnes sub eadē cali·
 gine aequales, nullaq; re aliq;
 ab alijs differentes. Ad de q;
 nulli iam ex Troianorū mor·
 tuis formidabilis sum, nemi·
 ni graecorū uenerandus, sed
 est par libertas omnium: et
 mortuus equalis. Siue ma·
 lus, siue ille bonus. Haec sunt
 q; me angunt et misere solli·
 citant, et ob quae doleo, q;
 nō potius loco opas et uiuā.

τις παῖδοι ᾧ Ἀχιλλεύ; ταῦ-
 τα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει,
 πάντως ἀποθνήσκειν ἅ-
 παντας, ὥς τε χρὴ ἐμμένειν
 τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνιάδου
 τοῖς διατεταγμένοις, ἀλ-
 λως τε, ὁρᾷς ᾧ ἑταίρων
 ὅσοι πόδι σὲ δουρὶν οἶσιν;
 μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσ-
 σεὺς ἀφίξει τῇ πάντως.
 Φέρε δὲ παραμυθίαν καὶ
 ἡ κοινωνία τῇ πρᾶγματός,
 καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτοῦ πε-
 πονθῆναι, ὁρᾷς ᾧ Ἡρακλέα
 καὶ τὸν Μελέαγρον, καὶ
 ἄλλας θαυμαστὰς ἀνδρας,
 οἳ ἔκ αὖ οἶμαι δέξαντο
 ἀνελθεῖν, εἴ τις αὐτὸς ἀ-
 ναπέμψαι θηκόμενους
 ἀκλήροισι καὶ ἀβείοις ἀνδρά-
 σιν; Ἀχι. ἑταιρικὴ μὲν ἡ
 παραίνουσις: ἐμὲ δὲ οὐκ
 οἶδ' ὅπως ἡ μνήμη τῶν
 παρὰ τὸν βίον ἀνιά. οἶμαι
 δὲ καὶ ὑμῶν ἕκαστον. εἰ δὲ
 μὴ ὁμολογεῖτε, ταῦτα

A. At uerò Achilles, quid a-
 gat quisspiamē quando sic na-
 tura comparatum est, ut om-
 nes prorsum cogantur semel
 uitam relinquere, quæ lex cū
 in uniuersum iā obtinuerit,
 nec abrogari ullo modo que-
 at, patienter banc feras oportet.
 Cæterū aspice nos quot-
 quot penes te sumus, deniq;
 et Vlysses quoq; post pusil-
 lum adueniet. Vnde solatium
 tibi meritò offeret societas,
 id q; et alijs in rebus plerūq;
 usu uenire solet. Non enim
 solus uideris in hæc mala cō-
 iectus. En tibi Herculem,
 Meleagrum, et alios ple-
 rosq; qui non parum multos
 in admirationē traxere, qui
 quidē (ni fallor) haud quaquā
 in uitā uidetur redituri, si q;
 eos ad inopes et uictu indi-
 gos mittat ut illis mercede
 seruiant. A. Sociorū hæc qui-
 dem admonitio est, uerū haud
 scio quo pacto eorū, q; in uita

χείρως ἐσεί, καὶ ἡσυχίαν
αὐτὸ πάσχοντο. Αν. ὅκ.
ἄλλ' ἀμέντος ὦ Αχιλλεύ. τὸ
γὰρ ἀνώφελές τ' ὀλίγην
οὐκ ὤμην. σιωπᾷ γὰρ, καὶ
φίρειν, καὶ αὐχέσθαι, οὐκ
δοτ' ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα
ὀφλωμεν ὡς οὐδ' σὺ, τοι
αὐτὰ δυχόμηναι.

Διογένης καὶ Ἡρα-
κλῆς.

Οὐχ Ἡρακλῆς ὁτός
ἔστι; ὁ μνηστὴρ ἄλλ' ὅμα
τοῦ Ἡρακλῆα. τὸ τόξον,
τὸ ῥόπαλον, ἡ λειομήνη, τὸ
μέγεθος, ὁ λόγος, Ἡρακλῆς
ἔστι. εἴτα τέθνηκε Διὸς υἱὸς
ὢν; εἰπέ μοι ὦ Καλλίνικε,
νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθνομ
ὑπὲρ γῆς, ὡς θεῶν. Ἡρα.
καὶ ὁρθῶς ἔθνομ. αὐτὸς μὲν
γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν ἔρανον
τοῖς θεοῖς σπένδει, καὶ ἔχει
καλλισφύρου ἡβῶν. ἐγὼ

aguntur, memoria, me excru-
ciat. Arbitror autem et uestrum
unūquenq; ita affici. Quod si
non palā confitemini, nequi-
ores sanē in eo estis, q̄ tacitē
huiuscemodi toleratis. A. Nō
equidem Achilles, sed lōge tibi
præstamus, quippe qui in-
telligamus q̄ sit inutile, de ijs
reb⁹ uerba facere. Silere .n.
et equo animo sustinere om-
nia, quæ accidunt, datum no-
bis est, ne tibi affectu isto si-
miles ipsi quomq; ridiculi om-
nibus meritò uideamur.

Diogenis et Herculis.

Nūquid Hercules hic est? Haud
quāquam me herculæus, Arc⁹,
claua, pellis leonina, magni-
tudo ipsa, toti⁹ deniq; Hercu-
s. Igitur euita decessit, q̄ Iou-
is erat filius. Dic quæso ὅ
uictoriose, mortu⁹ ne es? Ego
.n. in terra tibi haud secus
q̄ deo sacrificavi. H. Rectē
quippe sacrificasti. Hercules
.n. ipse in cœlo una cum dijs

δ' εἰδωλὸν ἐμὶ αὐτῷ. Δι.
 πῶς λέγεις; εἰδωλὸν τὸ
 θεῷ; καὶ διωατὸν δὲ ἡ-
 μισίας μὴ πινά θεῶν εἶ-
 ταν, τεθνάναι δὲ τῷ ἐμῷ
 σε; Ηρα. Ναί, ὃ γὰρ ἐκεί-
 νῳ τέθνηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἢ
 εἰκὼν αὐτοῦ. Διο. μανθάνω.
 αὐτὰν δὲ σὲ τῷ Γλά-
 τῳ παρεδωκέν αὐτὸν ἐ-
 αὐτοῦ. καὶ σὺ νῦν αὐτὸν
 ἐκένε νεκρὸς εἶ. Ηρ. τοῖς
 τόπι. Διο. πῶς οὖν ἀκρι-
 βῶς αὖν ὁ αἰακὸς, ὃν ἐγνώ-
 σε μόνον ἐκείνον, ἀλλὰ
 παρεδέξατο ὑποβολι-
 μαῖον Ηρακλῆα παρόντα;
 Ηρα. ὅτι ἐώκειν ἀκριβῶς.
 Διο. ἀληθῆ λέγεις. ἀκρι-
 βῶς γὰρ, ὥς αὐτὸς ἐκεῖ-
 νος εἶναι. ὅρα γὰρ μὴ τὸ
 συναντίον εἴη. σὺ μὲν εἶ ὁ
 Ηρακλῆς, τὸ δὲ εἰδωλὸν
 γεγάμκε Ἡβλῳ παρὰ
 τοῖς θεοῖς. Ηρα. θρασύνε
 εἶ, καὶ λάλῃ. καὶ εἰ μὴ

immortalibus consistit, Hebe
apud se habens curibus for-
mosissimam. Ego vero qui te
alloquor, eius sum umbra. D.
Quidnam dicis amabo et um-
bra ipsius deit? Fieri ne po-
test, altera ex parte idem ut
deus sit, ex altera mortuus?
H. Vtiq. Ille .n. nequaquam
mortuus est, sed ego dūtaxat
imago ipsius. D. Intelligo rē.
Te permutatione personæ
Plutoni pro se dedit, et tu
nunc pro illo mortuus es. H.
Sic res se habet. D. Quo pa-
to igitur callidissimus cū sit
Aeacus, te nequaquam illum
esse non nouit, sed admisit
suppositiciū Herculem. He.
Adhuc persimilis illi eram.
Dio. Vera autumas. nam ita
persimilis es, ut ille ipse sis.
Caveas igitur ne contrā sit:
ut tu quidem Hercules exi-
stas, imago vero apud ἄcos
immortales Heben uxorem
duxe-

παύσῃ σκώπτων ὁ ἔμει,
 εἶσθ' αὐτῆς οἶον θεοῦ εἰ
 δ' ὠλόμ' εἰμι. Δι. τὸ μὲν τό-
 ξον γυμνόν, καὶ πρόσχειρον.
 ἐγὼ δέ, τί αὖ ἐπιφοβοίμην
 σε, ἄπαξ τεθνεώς; ἄτάρ
 εἰπέ μοι πρὸς τὸ σὺ Ἡρα-
 κλέους, ὅπότ' ἐκείνῳ ἐ-
 ἴκη, σιωπῆς αὐτῷ, καὶ τότε
 εἰδωλον ὦν; ἢ εἰς μὲν ἦτε
 ποῦ τὸν βίον; ἐπεὶ δ' ἄ-
 πεθανέτε, θιασιν ἐγένεσθε,
 ὁ μὲν ὅς θεός ἄπ' ἐπ' ἦτο,
 σὺ δ' ἐπὶ τῷ εἰδωλῳ, ὡς αὖθις
 εἰς τὸν πᾶν; εἰς ἄλ' ἄρα πάρε;
 Ἡρα. ἐχέτω μὲν καὶ ἄ-
 ποκρίνεσθαι πρὸς αὐτὸν
 ἐπιτῆναι δ' ὅς ὅτι χελοῦν-
 τα, ὅμως δ' οὐκ ἔστι τὸ
 ἄκουσον. ὅπόσοι μὲν Ἀμ-
 φιτρυόνες γὰρ τῷ Ἡρα-
 κλῆϊ, τὸ τοῦ τέθνηκε, καὶ
 εἰμὶ ἐγὼ ἐκείνο παῦν. ὁ δ' ἐ-
 λῶ τὸ Διός, γὰρ οὐρανῷ
 σιῶναι τοῖς θεοῖς. Διο. σὰς
 φῶς νῦν μανθάνω. δ' ὅ

duxerit. H. Audax nimis es
 atq; loquax: et nisi à scōmas-
 tib. q̄ in me iactis, abstinueris,
 senties quāprimū qualis dei
 imago sis. D. Arc? quidē nu-
 dus est atq; paratus. Ego ue-
 rò cur de cetero te timeam,
 quū semel mortuus sis? sed p
 tuū Herculem dic quæso, dū
 ille uiuebat, eras ne unā cum
 ipso, et tunc imago aut
 unus quidem eras in uita:
 posteaquā autem ē uita de-
 cessisti, separati, ille quidem
 ad deos immortales aduola-
 uit, tu uero umbra, ut consen-
 tancū erat, ad inferos adueni-
 stis. H. Et si fas equidem foret,
 nequaquā respōdere uiro so-
 phisticè percunctanti: attā-
 men aures quodq; ad hoc por-
 rigas. Quicquid. n. Amphi-
 tryonis in Hercule erat, id-
 ipsum morte affectum est, q
 nēpe ego sum totū. q̄ aut ex
 Ioue erat, cū dijs immensali-
 bus uersatur. Dio. Perspicue

γὰρ φησὶ τεκνὸν ἢ Ἀλκμή-
 νη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλέ-
 ας, τὸν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύ-
 ονι, τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διός.
 ὥς τε ἐλεληνθεῖτε διδύμοι
 ὄντες ὁμομήτριοι. Ἡρα. ὅκ-
 ῳ μάταιε. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμ-
 φω ἦμεν. Διο. ὅκ' ἐσι μά-
 θῃν τὸ τοῦ ῥάδιου, σιωβέ-
 τες δὲ ὄντας Ἡρακλέας,
 ἐκτὸς εἰ μὴ ὥσπερ ἱππο-
 κενταυρὸς τις ἦτε, εἰς ἐν
 συμπεφυκότων, ἀνδρὸς
 καὶ θεός. Ἡρα. ὅ γὰρ
 καὶ πάντων ἔγω σοι δο-
 κῶσι συγκαταθεῖν ἐκ δυνεῖν,
 ψυχῆς καὶ σώματος;
 ὥς τε πὶ τὸ κωλύον ὅτι, τίμω
 μὲν ψυχῇ γὰρ ἄραν ὦν εἶ-
 ναι, ἥ πορ' ἴω ἐκ Διός, τὸ
 δὲ θνητὸν ἔμει, παρὰ τοῖς
 θεοῖς; Διο. ἀλλ' ὦ βέλ-
 τις Ἀμφιτρωνιάδην,
 καλῶς αὖ ταύτ' ἐλεγον,
 εἰ σῶμα ἦδα. νῦν δὲ εἰ
 σῶματος ὠδωλογεῖ, ὥς τε

nūc intelligo. autumavi enim
 eadem uice Alcmenam duos
 reperisse Hercules, unū qui-
 dem ex Amphitryone, alte-
 rum uero ex summo Ioue. ex
 quo factam est, ut gemini u-
 nius matris utero lateretis.
 Her. Nequaquam ὁ insane,
 idē profectō ipse eram us am-
 bo. Diog. Non ad intelligen-
 dum id facile est, duos Hero-
 cules esse compositos: nisi
 quis diceret, uos tanquam
 Hippocentaurum fuisse con-
 cretos, hominem, et deum.
 Her. An. non et homines eo-
 dem pacto ex duobus compo-
 ni tibi uidentur, animo et
 corpore? Unde quid probi-
 bet, animum quidem ipsum
 ex summo Ioue natum, adese
 se cælo: me uero mortalem
 ad inferos uenisse? D. Utique
 eleganter hæc differuisses ὁ ο-
 ptimè Amphitryoniade, si
 corpus hac tempestate esses.

Λινδυνόεις τριπλῆρ ἢ
 δε ποιῆσαι τοῦ Ἡρακλέα.
 Ἡρα. πῶς τριπλοῦν; Διο.
 ὧδέ πως. εἰ γὰρ ὁ μὲν περὶ
 γῆν ἔρῃ, ὁ δὲ παρ' ἡμῶν
 σὺ τὸ εἰδωλόν, τὸ δὲ σῶ-
 μα γῆ οἷτο· ἰὼν δὲ γυνέ-
 μλον· τρία δὲ ταῦτα γί-
 νεται. καὶ σκόπει δὲ πινά-
 δ' ἢ πατέρα τρίτον ἐπι-
 νοήσεις τῷ σώματι. Ἡρα.
 θρασὺς τις εἶ, καὶ σοφιστής.
 τίς δὲ καὶ ὧν τυγχάνεις;
 Διο. Διογένης τῷ σικωπῆ-
 ως εἰδωλόν. αὐτὸς γ', ὃ μὰ
 Δία μετ' ἀθανάτοισι θε-
 οῖσιν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις
 περὶ σὺν εἰμι, Ὁμήρῳ, καὶ
 τῆς τοσαύτης ψευδολο-
 γίας καταγελῶν.

sed incorporea es imago, ita-
 que periculum est, ne tripli-
 cem iā facias Herculem. He.
 Quonam modo triplicem
 Dio. Hoc quidem modo, nam
 si unus in caelo existit, tu ue-
 ro apud nos imago, corpus
 autem in Oeta, iam in pul-
 verem versum: haec tria iā
 sunt. animaduertas igitur
 velim, quem tertium corpo-
 ri esse intelligas patrem. H.
 Audax es, atq; sophista. sed
 quod nomen tibi est? Diog.
 Diogenis Sinopensis imago.
 ipse autem, minime profectō
 cum dijs immortalibus, sed
 cum mortuorū optimis ver-
 sor, Homerum atque tanta
 mendacia deridens.

Μένιππος καὶ Τάνταλος.

ΤΑΛΩ.

Τί κλάεις ὦ Τάνταλε; ἢ
 τί σε αὐτοῦ ὀδυρή, ἐπὶ τῇ
 λίμνῃ ἐσῶς; Τάν. ὅτι ὦ

Menippi et Tantalī.

Quid eiulas ὦ Tantalē, aut
 quid tuā deploras fortunam,
 stagno astant? Tantalus.
 Quoniam isti enecor Menip-
 pe.

μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ
 τῆς διψῆος. μέ. ὅτως ἀργός
 εἶ, ὥς μὴ ἐπικύψας πιεῖν;
 ἢ καὶ νῦν δὲ ἀρυσάμενος
 κοίλῃ τῇ χειρὶ; ταύ. ὁ δὲ γὰρ
 ὀφείλει εἰ ἐπικύψαιμι.
 φόβος γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐ-
 πιδ' αὖ προσιόντα αἰδου-
 ταί με. ἢν δὲ ποτε καὶ ἀ-
 ρύσαιμι, καὶ προσγέγκω
 τῷ σώματι, ὃ φθαίνω βρέ-
 ξας ἄκρον τὸ χεῖλος; καὶ
 διὰ τῶν διακτύλων δι-
 ἀρρύνῃ, ὃς οἶδ' ὅπως αὖ-
 θις ἀπολείπει ξηρὰν τλὴν
 χεῖρά μου. Μέν. τὸρά σιόν τι
 πάσχεις, ὦ Τάνταλε. ἀ-
 τὰρ εἰπέ μοι, τί γὰρ δίνῃ
 τὸ πιεῖν; ὃ γὰρ σῶμα ἐ-
 χεις. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ λυ-
 δία πρὸ τέθαπται, ὃ πορ
 καὶ πενίῳ καὶ διψῇ ἐ-
 δύνατο. σὺ δὲ ἢ ψυχῇ
 πῶς αὖ ἐπὶ τῇ διψῇ;
 πρῶτος; ταύ. τὸ δ' αὖτὸ ἢ
 λύλασις ὅτι, τὸ διψῇ μὲν
 τλὴν

re. Menip. Vsq; adeo piger
 es atq; iners, uti nō uel pro-
 priis incumbens bibere no-
 tis, uel cauauola hauxiense
 Tantalus. Nihil proficere
 si procumbam. refugit enim
 aqua simulatq; me propius
 accessisse senserit. quod si
 quando hausero, oriq; coner
 applicare: prius effluxit,
 quā summa rigem labia:
 atque inter digitos effluens
 aqua, haud scio quo modo
 rursus manum meam adri-
 dam relinquit. Menip. Pro-
 digiosum quiddam de te nar-
 ras Tantale, uerū dic mihi
 isthuc ipsum, quorsum opus
 est bibere, quum corpore car-
 reis: nam illud quid esurire
 poterat, aut sitire, in Lydia
 sepultum est. Ceterum tu
 quū sis animus, quinam post
 hac aut sitire queas aut bibe-
 res Tanta. Atqui hoc ipsum
 supplicij genus est, ut anima
 perin-

τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα ἔ-
σαν. Μέν. ἀλλὰ τὸ το μὲν
ἔγω πιστεύομεν, ἐπεὶ
φῆς τῷ δῖῳ καταξέδαι.
Ἦ δ' ἔρσοι τὸ δανούμεσαι
ἢ δίδας μὴ γινώσκας τὸ
ποτὶ ἀποθανῆς; ὃχ ὅρῳ
γὰρ ἄλλου μετὰ τῶτον
ἔσσω, ἢ θανάτου γινώσκου-
σθαι εἰς ἕτερον τόπον. Τάν.
ὀρθῶς μὲν λέγεις. καὶ τῷ
το δ' οὐ μὲν οὐ τῆς κα-
ταδίκης, τὸ ἐπιθυμῶν
πιῶν, μὴ γὰρ δ' ὁμῶν.
Μέν. ληρεῖς ὦ Τάνταλε,
καὶ ὡς ἀληθῶς ποτὶ δῶ-
σαι δοκῶς, ἀκράτος γένοι-
λεβόρεν νῦν Δία. ὅς τις τῷ
ναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυ-
τῶντων ἑωῶν δίδης
μύους πέπονδας, ὃ τὸ
ἔσσω, ἀλλὰ τὴν δῖαν
πεφοβημένον. Τάν. ὅδε
τ' ἐλεβόρον, ὦ Μένιππε,
ἀναινομαι πιῶν; γένοιτο
μοι μόνον. Μέν. θάρρει ὦ

perinde quasi corpus sit, ita
stiat. Menip. Age, hoc ita
habere credamus, quando-
quidem affirmas te sciri puni-
ri. At quid hinc acerbi tibi
poterit accideret Num me-
tue ne potus inopia moria-
ret At equidem haud uideo
alteros inferos, si quis hos re-
linquat, neque locum alium in
quem morte demigret quispi-
am. Tant. Recte tu quidem
dicas, verum hoc ipsum sup-
plicij genus est, sitire, quum
nihil sit opus. Men. Despicis
Tantale, ὅ (uti ueram tibi
fatear) non alio potu uide-
ris egere quā ueratro mero.
nam diuersum quiddam pa-
teris ab ijs, quos canes ra-
bioſi momorderint, ut qui
non aquam quemadmodum
illi, sed sitim horreas. Tant.
Ne ueratrū quidem recu-
sarim bibere, Menippe, si
liceat modo. M. Bono es ani-

Τάνταλι, ὡς ὅτε σὺ, ὅτε
 ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν.
 ἄδ' ὡς αὖτορ γὰρ, καὶ τοι ὅ
 πάντων ὡς περ σὺ ἐκ λα-
 τασίανης διψῶσι, τ' ὕδα-
 τ' αὐτὸς ὅχ' ὑπομείνον-
 τ'.

Μένιππος καὶ Ἑρμῆς.

Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσι,
 καὶ αἱ καλαὶ ὧ Ἑρμῆ; ξενά-
 γησόν με νέων ὄντα.
 Εἰ. ὅ σχολή μὲν ὧ Μένιπ-
 πε. πλὴν λατ' ἐκείνο
 αὐτὸ ἀπόβλεψόν ὡς ἐπὶ
 τὰ δεξιά, ὅθι αὖ ἀκινθὸς
 πέδῃ, καὶ ὁ Νάρκισσος,
 καὶ Κυρεὺς, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ
 Τυρῶ, καὶ Ελένη, καὶ Λη-
 δία, καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα
 ἑλάνη πάντα. Μένιπ. ὅ-
 σ' αὖ μόνον ὄρω, καὶ Κραενία,
 τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅ-
 μοια τὰ πολλά. Εἰ. καὶ
 μὲν ἐκείν' ὅδῃ, ἀ' πάν-
 τ' οἱ ποιεῖται. θαυμά-

mo Tantale, certum habens
 nūquā fore, ut uel tu, uel re-
 liquorū maniū quissiam bi-
 bat, Nec enim fieri potest,
 quanquā non omnibus quē-
 admodum tibi, pœna adudi-
 cata est, ut sitiant, aqua illos
 non expectante.

Μενίππρι καὶ Μερκουρίῳ.

At ubinā formosi illi sunt,
 ac formosæ Mercuriū ducit
 me docet ὅς, utpote recens
 huc profectū hospitem. M.
 Haud mihi est ocīū Μενίπ-
 πε. quin tu isthuc ipse dex-
 trorsum oculos defleste, illie
 καὶ Hyacinthus est, καὶ Nar-
 cissus ille, καὶ Nireus, καὶ A-
 chilles, καὶ Tyro, et Helena,
 καὶ Leda: breuiter, quicquid
 est ueterum formarum. M.
 Equidem præter ossa nihil
 uideo, caluarias ὅς; carnibus
 nudatas, inter quæ omnia
 nihil sit omnino discriminis.
 M. Atqui hæc sunt ἧ poeta
 cuncti

ῥοισι, τὰ ὅσα, ὧν σὺ ῥοι-
πας καταφρονεῖς. Μένιπ.
ὅμως τὴν ΕΛΛΑΔΑ μοι δεῖ
ἔξω. οὐ γὰρ αὖ διαγνοίην
ἔγωγε. Ερ. τὰτι τὸ κρα-
νίου ἢ ΕΛΛΗΝ ὄσιν. Μένιπ. εἴτα
καὶ χεῖλαι νῦν διὰ τὸ το-
ῖς πληρώθυσαν δὲ ἀπάσης
τῆς Ἑλλάδος, καὶ τού-
τοι ἔπεισον Ἑλλήεις τε
καὶ Βάρβαροι; καὶ τούτων
ταί πόλεις ἀνέσταισι γε-
γονασιο; Ερ. ἂν οὐκ εἰ-
δὼς ὧ Μένιππε (ᾤσαν τῇ)
γυναικαί. ἔφη γὰρ αὖ
καὶ σὺ ἀνέμιστον εἶναι,
τοὶ δ' ἀμφὶ γυναικί πο-
λυὺ χρόνον ἄλγεια πάσ-
χαι. ἐπεὶ καὶ τὰ ἀνθη-
ρὰ ὄντα, εἰ τις βλέπει ἀ-
ποβεβληκότα τῇ βαφίῳ,
ἀμορφα δικλονότι αὐτῷ
δόξα. ὅτε μὲν τὰ αὐτὰ,
καὶ χεῖ τὴν χροιάν, κάλλι-
σα ὄσιν. Μένιπ. οὐκ οὖν τὸ το-

cuncti mirantur ac celebrāt,
ossa quæ tu uideris contem-
nere. M. At Helenam saltem
mibi commonstra. nam ipse
quidē band quædam dignosce-
re. M. Hæc caluaria, Helena
est. M. Et huius ossis gratia,
mille naues ex uniuersa Græ-
cia, actō delectu, sunt imple-
tæ tantaq; tū Græcorum, tū
Barbarorum multitudo con-
fluxit: tot urbes sunt euerse
men. Caterum Menippe non
uidisti mulierem hanc uiuā.
quod si fecisses, forsan dice-
res tu quoq; uitio dandum
non esse. Pro tali mulierre
diu tolerare labores. Alio-
qui si quis flores etiam are-
factos marcidosq; contem-
pletur, posteaquam coloris
decus amiserunt: deformes
nimirum uideantur. At ij-
dem donec florent colorem
quæ obtinent, sunt speciosis-

ὦ Ερμῆ θαυμάζω, εἰ μὴ συν-
 ἰδόντων οἱ Ἀχαιοὶ ποῦ πρῶ-
 γματ' οὕτως ὀλιγοχρο-
 νίσ, καὶ φασίως ἀπανδο-
 αῦτ' ἐπονείωντο. Ερ. ὦ
 σχολή μοι ὦ μίνιππε,
 συμφιλοσοφῆν σοι. ὥστ'
 ἐπιλεξάμεν' τόπον, ὅθι
 θαυ' ἐθέλεις, καὶ σοὶ κατὰ-
 βαλὼν σεαυτὸν. ἐγὼ δέ,
 τὸς ἄλλους νεκρὸς ἦδη με-
 τελεύσομαι.

Αἰαντῶ, Πρωτεσίλαον, Μεν-
 ελάον, καὶ Πάρι-
 δον. Αἰ.

Τί ἄγχεις ὦ Πρωτεσί-
 λαετὶν Ἐλγόνῳ προσπε-
 σῶν; Πρω. ὅτι διὰ ταύ-
 τῶν ὦ Αἰαντὶ ἀπ' ἰδανόν,
 ἡμετελῆ μὲν τ' ὁμοῦ κα-
 ταλιπῶν, χήραν τε τὴν
 νεόγαμον γυναικα. Αἰα.
 αἰτίῳ τοίνυν τ' ἐμνήσα-
 ον, ὃς τις ὑμᾶς ὑπὲρ τοι-
 αύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροί-
 αν ἤγαγον. Πρω. ἐν λί-

simi. Menippus. Proinde il-
 lud iam demiror Mercuri, si
 Graeci nō intellexerunt sese
 pro re usq; adeo brevi, quaeq;
 tam facile emarcesceret, ela-
 borare. Merc. Haud mihi uas-
 cat tecum philosophari, quan-
 re delecto loco ubicunq; ues-
 lis, prosterne temet ac res-
 cumbe. mihi uerò iam aliae
 sunt traducende umbrae.

Aeaci, Proteßilai, Mene-
 lai, ac Paridis.

Quamobrem, Proteßilae
 in Helenam irruens, stran-
 gulas illam ē Proteßil. Quia
 huius causa Aeace, impera-
 fecta quidem domo relicta,
 et uidua uxore quam nu-
 per duxi reddita, mortuus
 sum. Ae. Accusa igitur Me-
 nelaum, qui nos omnes pro
 tali coniuge recuperanda,
 contra

γας. ἰπῶν μοι αἰτίας
 τέον. Μιν. ὅκ' ἔμεν δὲ βίλτι-
 σι, ἀλλὰ δίκαιοτερον τὸν
 Πάριον, ὅς' ἔμεν τὸ ξένον τὴν
 γυναικα παρὰ πάντα τὰ
 δίκαια ἤχ' το ἀρπάζας.
 ὅτ' ὅ γάρ' ὅκ' ἔμεν σὺ μο-
 νοι, ἀλλ' ἔμεν πάντων
 Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων
 ἄξι' ὅτ' ἀγχιδαί, τε-
 σὺ τοις δαπάναις αἰτίας γε-
 γνημέν' ὅτ'. Πρω. ἄμεινον
 ὅτ' οὐ. σὶ τοι γαροῦν ὅτ' οὐ
 ἀπαρξάμενος ποτὲ αἰ-
 πότῳ χαρῶν. Πά. ἄδυνα-
 ποιῶν ὅτ' Πρωτόβιλα. καὶ
 ταῦτα, ὅμ' ὅτε χροὺ ὄντα
 σοι. ἐρωτικὸς γάρ' καὶ αὐ-
 τὸς εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ
 κατέσχημαι. εἶδα δ' ὅς' ὅς'
 ἀκρίσιον τίς ἐστι, καὶ τις ἄ-
 μᾶς δ' αἰμὼν ἄγε γινώσκω αὐ-
 τὸν ἰδίαν. καὶ αὐτὸν αὐτῶν δὲ
 ἀντιτάττειν αὐτῷ. Πρω.
 εὐ λίσσας. εἰδὲ οὐ μοι τὸν
 ἔρωτα γινώσκω λαβῶν

contra Troiam duxit. Men.
 Nequaquam me, bene tu: sed
 multo iustius Paridem, qui
 hospiti mihi, uxorem contra
 omne ius eripuit. Hic enim
 non modo abs te, verum ab
 omnibus tam Græci tam
 Barbari merito strangulari
 debebat, ut qui tam multis,
 mortis causa extiterit. Prot.
 Melius hoc. Proinde malè no-
 minate Pari, nunquam te
 dimittam e manibus. Paris.
 Iniuriam mihi facis Protes-
 tæ, idq; eo magis, quod ean-
 dem tecum artem exerceas.
 Nam et amori etiam dedi-
 tus ipse sum, et ab eodem
 deo quasi uinctus teneor.
 Nosti autem quam res uio-
 lenta sit: et nescio quis deus
 nos ducit, quocunq; ipsi pla-
 cet, atq; impossibile est, illi
 repugnare. Prot. Rectè di-
 cis. Utinam igitur Cupidi-
 nem ipsum hic comprehen-

Διωνατόρ λυ. Αἰ. ἐγὼ σοι
 καὶ πρὸς τὸ ἐρωτῶ ἀπο-
 κρινούμαι τὰ δίκαια. φη-
 σαι γὰρ αὐτὸς μὲν, τὰ ἐ-
 ρῶν τῷ Πάριδι ἵσως γε-
 γενῆσθαι αἰτία τοῦ θά-
 νάτου δὲ οὐδὲ θάνατον ἄλλον
 ὢ Πρωτόβιλαε, ἢ στυ-
 γόρ. οὐς ἐκλαδόμεναι τῆς
 δευτέρου γυναικός, ἐπεὶ
 παρὸς ἐφίρειδε τῇ Τρωά-
 δι, ὅτῳ φιλοκινδύνως
 καὶ ἀπονεινοκρινῶς προ-
 πύδυσας τ' ἄλλων, δόξης
 ἐραδὲς δὲ μὴ πρῶτος γνῶ-
 σθαι ἀποβάσει ἐπέθανον.
 Πρ. ὅκοιόν κ' ἔτι ἐμαυτῷ
 σοι ὦ Αἰακεῖ ἀποκρινόμεναι
 δίκαιοι τόρα. ὅ. γὰρ ἐγὼ
 τούτων αἰτία, ἀλλ' ἢ μοι-
 ρα, καὶ τὸ δὲ ἀρχὴν ὅτως
 ἐπικέκλωται. Αἰ. ὀρθῶς.
 τί οὖν τούτους αἰτιά;

Μένιππος κ' Αἰακῷ.
 Πρὸς τὸ Πλάτωνος ὦ
 Αἰακεῖ, πρὸς ἡγήσασθαι μοι

dere mihi licet. Aca. At ego
 etiā pro Cupidine tibi respo-
 deo, q̄ iusta videntur. Sic. n.
 ille dicet, Sese quidem Peridi
 fuisse fortassis causam amā-
 di, sed mortis causam tibi
 fuisse neminem aliū, q̄ et ip-
 sam, Proteſilae, qui oblitus
 te uxore nupet duxiſſe: poſt-
 quā appropinquabatſe Τρο-
 adι, ita omni cōrempo pericu-
 culo, et uelut deſſeratus an-
 te reliquos omnes in hunc
 exiliſti, glorie nimirum en-
 pidus, propter q̄ et primus,
 in egreſſu nauū occiſus fui-
 ſti. P. Proinde et ego pro me
 ipſo, tibi, Aeace, respondebo,
 multo iuſtiora. Neq. n. ego
 mibi horū cauſa fui, ſed fatū,
 et q̄ iam inde ab initio ita
 predeſtinatū fuerat. A. Pro-
 bē. quid ergo iſtos accuſaſe

Menippi et Aeaci.
 Perſe lucionem, ὦ Aeace, ex-
 pone mihi, quaſo, hic quae
 apud

τὰ γὰρ ἅδ' ἐσὶ πάντα. Αἰ. οὐ
 ῥᾶδιον ὧς μένιν περ ἄπαν-
 τα. ὅσα μὲν τοι λεφα-
 λαιῶδ' ἢ, μαύθανε, ὅτοσ' ἴ-
 μων, ὅτι Κέρβερός ὄϊν, οἷ-
 δα. καὶ τὸν πορθέμειά τοι
 τοῦ, ὃς σε διεπέρασε, καὶ
 πλὴν λίμνῳ, καὶ τὸν πυρι-
 φλεγέθοντα ἥδ' ἢ εἰσάρακας
 ὀδύω. Μέν. οἶδ' αὖ ταῦτα,
 καὶ σε, ὅτι πυλωρῆς. καὶ
 τὸν βασιλῆα εἶδον, καὶ
 τὰς Βριμύς. τοὺς δ' αὖ.
 θρώπης μοι τοὺς πάλαι
 δ' ἔφοι, καὶ μάλα τὸν
 ἐπιστάμους αὐτῶν. Αἰ. οὐ.
 τῷ μὲν Ἀγαμέμνονι, οὐ-
 τῷ δ' Ἀχιλλεύς, οὐτῷ
 δ' Ἰδομενεὺς πλοσίον.
 ἔπειτα Ὀδυσσεύς, ἔπειτα
 Αἴας, καὶ Διομήδης, καὶ οἱ
 ἄριστοι τῷ Εὐκλῶνι. Μέν.
 Βαβαὶ οἰκρε, οἶα σοι
 τῶν ῥαψωδῶν τα λε-
 φάλαα χαμαὶ ἐρρίπτει,

apud inferos sunt, omnia. A.
 Haud facile, Menippe, oīa.
 Verū q̄ summatarum et ueluti
 per capita indicari possunt,
 hac accipe. Hic q̄dem, q̄ Cer-
 ber⁹ sit, nosti. Deinde et por-
 titorē hunc nosti, q̄ te traiecit,
 praterēa et Iasū, et Py-
 riphlegethonidē id̄a uidisti, cū
 ingressus es; M. Noui hac, et
 praterēa te quosq̄, q̄ hic in
 uestibulo sedes, atq̄ aditū ob-
 seruas. Et id̄a rogē ipsum uidi,
 et Furias. Homines uero pri-
 scos, quosq̄, ostēde, et maxi-
 mē eos, q̄ inter ceteros no-
 biliores fuerē. Ae. Hic quidē
 Agamēnon est, ille autē Achil-
 les. Rursum hic Idomeneus, q̄
 propius a sīdet. post hūc V-
 lysses. Deinceps Aīax et
 Diomedes, et ceteri greco-
 rū praestantissimi. M. Pape
 Homere, ut tibi Rapsodiā
 tuarum capita, humi proie-
 cta iacēt, ignobilis atq̄ obscu-

ἄγνωστα, καὶ ἀμορφα, λέ-
 νης πάντα, καὶ λῆσθ' πο-
 θύς, ἀμυλῶς ὡς ἀλγυδῶς
 λυγρῶς. οὐτ' οὖν δὲ ὦ Αἰα-
 κί, τίς ὅτι; Αἰ. Κύριός ἐ-
 σσι. οὐτ' οὖν δὲ Κροῖστος. ὁ
 δ' ἰστέον αὐτοῦ, Σαρδανα-
 νάπαλτος. ὁ δ' ἰστέον
 τὸς, Μίδας, ἐκένθ' δὲ,
 Σέρξης. Μὲ. ἔτα σέ, ὦ Αἰ-
 σκρῶς, ἢ Ἑλλάς ἐφείη,
 ζῶντων μὲν τῶν Ἑλλή-
 σποντων, διατ' δὲ τῶν ὁ-
 ρῶν πλεῖν ἐπιθυμουῦντα;
 αἶος δὲ καὶ ὁ Κροῖστος ὅτι;
 τὸν Σαρδανανάπαλον δὲ
 ὦ Αἰακί, πατάξαι μοι κα-
 τὰ κόρυς ἐπίτρεψον.
 Αἰα. μολαμῶς. Διαδρύ-
 ψεις γὰρ αὐτῷ τὸ κρα-
 νιον, γυναικῶν ὄν. Μὲ.
 ἔκην ἄλλὰ πρὸς πύξο-
 μάς γε πάντως ἀνδρῶν ὄ-
 νον ὄντι. Αἰ. Βέλει σοὶ ἐ-
 πιστάξω καὶ τὸς σοφῶς;
 Μὲν. νὴ Δία γε. Αἰα. πρῶ-

ra, cuncta ac pulchra omnia, et
 nuda mera, denique uere, ut
 abs te dictum est, capita in-
 firma et caduca. Sed hic,
 Aeace, quis nam est Aeac.
 Cyrus est. Ille autem Cræsus,
 et iuxta ipsum Sardanapa-
 lus. Ultra hos aut Midas, et
 deinceps ille Xerxes. Men.
 Et te, o scelerate, tota exhor-
 ruit Græcia iungentem pon-
 tibus Hellefontium, et per i-
 psos montes nauibus trajcere
 affectantem. Quæ uero
 et ipse Cræsus est? Caterum,
 Sardanapalo, quaeso, huius
 Aeace, per mitte, ut demul-
 ceâ caput, inflicto colapho.
 Aeac. Nequaquam. Commi-
 nueres enim ipsi caluariam,
 mulieris ac fragilis adeo cū
 sit. Me. At certe tamen am-
 plexabor illum, ut pote semi-
 uirum plane. Aeac. Vis ne tibi
 ostendam, et doctos illos et
 Di. Volo sane. Aeac. Primus

en his

τῷ ἑτοῖς σοι ὁ πυθαγό-
ρας ὄσι. Μιν. χαίρει ὦ Εὐ-
φορβε, ἢ Απολλοῦ, ἢ ὁ, π
αὐτοῖς. Πυ. νῦν, καὶ σὺ
γὰρ ὦ Μένιππε. Μέν. ἔπει-
χευσῶς ὁ μὲν ὅτι σοι;
Πυ. ὃ γὰρ. ἀλλὰ φέρε ἰδῶ,
ἔπει σοι εἰσώδισμα ἢ πᾶ-
ρα ἔχει. Μιν. λυάμην ὦ
γαβί. ὥς ὃ πρὸ σοι εἰ-
σώδισμα. Πυ. δὸς μόνον;
ἀλλὰ παρὰ νεκροῖς λόγ-
ματα. ἑμαυτοῦ γάρ, ὥς ὃ
δὸν ἴσον κύαμοι, καὶ λε-
φαλαί τοκίων ὀρθῶς.
Αἰ. ὅτῳ δὲ Σόλων ὁ πρῶ-
τος εἰδὼς, καὶ θαλῆς ἐκεί-
νῳ. καὶ παρ' αὐτοῖς, Πυ-
τακὸς, καὶ οἱ ἄλλοι. ἐπὶ αὐ-
τοῖς πάντων εἰσιν, ὥς ὄρας.
Μέν. ἀλυποὶ ὅτοι ὦ Αἰσά-
κιοι, καὶ φαιδρῶι τῶν ἄλ-
λων. ὁ δὲ σποδῶ πᾶσι,
ὡς ὅτι ἐγκρυφίας ἀρτοί,
ὁ ταῖς φλυκταίναις ὅλῳ
ὁ ζυθοῦς. πῶς ὅλῳ; Αἰ.

en hic tibi Pythagoras est.
M. Salve Euphorbe, siue
pollo, siue deniq; quodcunq;
uoles. Pyth. Ita sane, et tu
utiq; Menippe. Men. Quid
an non amplius aureum istud
femur habes? Pyth. Non, sed
siue uideam, nunquid escu-
lenti habeat tua pera ista.
M. Fabas habet, quare nihil
hic est, quod tu manducare
queas. P. Da modo. Nam hic
apud manes alia dogmata at-
que instituta didici, nempe
q; nihil hic inter se similes
sint, fabe et capita genito-
rum. Acac. Hic porro Solon
est, filius Ercecidis. prae-
ter ille Thales, et iuxta ipsos
Pittacus, et ceteri illi. se-
ptem aut omnes sunt, ut uis-
des? Men. Lati sunt Acace,
soli, atq; elacres praece-
teros. Sed hic oppletus cine-
re, tanquam subcinericius
panis aliquis, hic crebris pu-

Εμπεδοκλῆς ὦ Μένιππε,
 ἀμείψῃ· ἀπὲρ δὲ Αἴτνης
 παρῶν· Μέν. ὦ χαλκόπυ-
 βέλτισε, τί παθὼν σαρ-
 τὸν δὲ σὺ κρατῆρας γόε
 βαλόν; Εμ. καλαγχολία
 τίς ὦ Μένιππε. Μέν. ὦ μά-
 δια, ἀλλὰ λενδοφία, καὶ
 τύφῃ, καὶ πολλῇ λύρου-
 ζα. ταῦτά σε ἀπλευρά-
 κωσιν· αὐταῖς ληνπίσι,
 ἐκ ἑφιαρδόντε. πάλω ἀπὸ
 οὐδὲν γοῖ· τὸ σόφισμα
 ὠκισεν. ἑφωράδης γάρ
 γινώσκεις. ὁ Σωκράτης δὲ
 ὦ Αἰακί, ποῦ ποτε ἄρε
 ἰδῇ. Αἰ. μετὰ Νέστορῃ,
 καὶ Παλαμίδους ἐκείνῃ
 ληνῇ τὰ πολλὰ. Μένιπ.
 ὅμως ἐβδολόμην ἰδεῖν αὐ-
 τόν, ἐπεὶ γινώσκεις δὲν. Αἰ.
 ὄρεαι τοῦ φαλακρόν; Μέν-
 νιππε. ἀπαντὸς φαλα-
 κροὶ εἰσιν. ὥστε πάντων
 αὐτῶν ἐν τῷ τὸ γινώρισμα.

stultis quasi sufferens factus, qu-
 nā est? Ac. Empedocles, Men-
 nippe, semicoctus ab Aetna
 nō te huc profectus. Me. O
 Acripes optime, quid obse-
 cror acciderat tibi, cur te ipsū
 in crateres Aetnae inijceres?
 Emp. Insania quaedam, Men-
 nippe. M. Non certe sed inha-
 nis quaedam gloriae affecta-
 tio, et fastus, et multa des-
 mentia. Haec te conflagrate
 fecerunt, unā cum ipsis crea-
 pidis, cum dignus minimē es-
 ses. Veruntamen nihil tibi
 cōmentum istud profuit, de-
 prehensus enim es et ipse
 mortuus. Caterum Socrates
 ille, Aeace, ubi locorum tan-
 dem est? Ac. Cum Nestore
 ac Palamede ille plerūq; ni-
 gatur. Men. Cuperē tamen
 addere ipsum, si ubi locorum
 hic foret. Ac. Vides ut cal-
 uum illum? Men. At omnes
 hic calui sunt, quare omnium
 eque

Αἰ. τὸν σιμόν λέγω. Μέν.
 καὶ τὸς ὁμοίον. σιμοί
 γὰρ ἅπαντων. Σω. ἐμὲ
 ζητεῖς ὃ Σώκρατες. Σω.
 τί τὰ γυν' Αθλίωαι; Μενίπ.
 Πολλοὶ τῶν νέων φιλοσο-
 φεῖν λέγουσι. καὶ τά γε
 σχήματα αὐτὰ, καὶ τὰ
 ἑαδίσματα εἰ θεῖσαι
 τότε, ἄκροι φιλόσοφοι.
 μάλα πολλοί. Σω. Μὰ
 λα πολλὰς ἑώρακα. Μέν.
 τὰ δ' ἄλλα ἑώρακας οἴ-
 μαι, οἷον ἅπερ ἀσσοὶ Ἀ-
 ρίστην καὶ Ἰπλάτων αὐ-
 τὸς· ὃ μὲν ἀποπνέων μύ-
 ρον, ὃ δὲ τὸς γυν' Σικελίᾳ τυ-
 ράντος δόρατ' ὄνειρεν ἐκίμα-
 θών. Σω. ποδὲ μὲν ἢ τί φρο-
 νῶσιν; Μέν. Ὀυδαίμων ὃ
 Σώκρατες ἀνδρὸν καὶ εἰ
 τά γε τοιαῦτα. πάντων
 οὐδ' οὐ θαυμάσιον οἶονταί
 ἄνδρα γεγενῆσθαι, καὶ
 πάντα ἐγνωκῆναι ταῦτα.

aque notat id hæc fuerit. A.
 simum istum dico. Men. E-
 tiam hoc simile omnium est.
 Nam et simi omnes sunt.
 Soc. Me ne queris Menipa-
 per Men. Te ipsum Socrates.
 Soc. Quo pacto res Athenis
 se habente Me. Multi iunio-
 rum philosophari se profe-
 rentur. Ac habitum certe in-
 sum, et incessum si quis ad-
 spectat, meri philosophi ui-
 dentur, admodum multi. Ce-
 terum uideristi opinor, quales
 et Aristippus huc ad te uo-
 nerit, et Plato ipse, alter
 olens unguenta, alter in Si-
 cilia tyrannic adulari do-
 ctus. Soc. At de me quid sen-
 tiunt Men. Beatus, Socra-
 tes, quisquam es, quod ad
 huiusmodi res utique perti-
 net. Omnes itaque te ad-
 mirabilem fuisse uirum exis-
 timant, atque omnia cognos-
 uisse

(ὡς γὰρ οἶμαι τάλανθις λίγαν) ὅδ' οὐκ εἰδότες. Σω. καὶ αὐτὸς ἴφασκον ταῦτα πρὸς αὐτὸς. οἱ δὲ εἰρωνείαν ἔπυντο τὸ πρῶτον εἶναι. Μέν. τίνας δὲ ὅττοι εἰσιν οἱ πόδι σὺς; Σω. Χαρμίδης ὁ Μένιππος, καὶ Φαιδρὸς, καὶ ὁ τῷ Κλωνίῳ. Μέν. ἔνυς ὁ Σώκρατες, ὅτι ἑλόνταυθα μέτει τὴν σπαντὴ τέχνην, καὶ ἀκλινῶς τῶν ἡμελῶν. Σω. τί γὰρ αὖ ἄλλο ἡδύνει πρᾶττον; ἀλλὰ πλεονάζει ἡμῶν κατακλισο, εἰς δὲ καὶ. Μέν. καὶ Δι' ἐπὶ τὸν Κροῖσον γὰρ καὶ Σαρδανάπαλον ἄπαμι, πλεονάζει οἰκίσμῳ αὐτῶν. ἑοικατοῦν ἐκ ὀλίγα γε λαοσίναι, οἰκιστῶν αὐτῶν. Αἰ. ἑλόντα ἡδὲ αὖ παμι, μὴ καὶ τις ἡμᾶς παρὰ λαὸν διαφυγῶν.

uisse haec (deceat enim opinor, verum hic dicere) cum nihil scires. Soc. Et ipse dicebam haec ad illos, sed illi tum simulationem quandam, eam rem esse putabant. Men. Sed quis nam isti sunt circa te? Sa. Charmides, Menippe, et Phedrus, et Clinia filius ille. Men. Recte, Socrates quod hic artem tuam exerces, neque formosos negligis. Soc. Quid enim aliud quod quidem suavius sit, agerem? Sed hoc propius nobiscum recumbere, fluidetur. Me. Non, profecto. Ad Crasum enim et Sardanapalum redeo, prope illas habitaturus. Vi deor quippe mihi, non pauca habiturus ibi esse, quae ris deam, quando plorantes istos audiam. Aeac. Et ego quoque iam abeo, ne quis mortuorum clam nobis subducatur se. Pleraque autem alia vide-

τὰ ποταμὰ δ' ἄναιδ' ὄψα
 ὃ Μένιππε, Μέν. ἄπειθε, καὶ
 ταυτὴ γὰρ ἱκανὸς ὃ Αἰακί.
 Μενίππου καὶ Κίε-
 ρου.

Ω Κίερβερε, συγγνώμη
 γὰρ εἰμὶ σοι, λύων καὶ αἰ-
 τοῖσιν, ἐπὶ μοί πρὸς τῆς
 Στυγὸς, οἷον ὃ Σωκρά-
 τες ὅποτε κατῆκε πρὸς ὑ-
 μᾶς. εἰς δὲ σε διὰ γόντα,
 μὴ ὑλακτῶν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἀνθρωπικῶς φθιγγί-
 δαι ὅπως ἐδίλοις. Κίε-
 ρε, ῥῆσθον μὴδ' ὃ Μένιππε,
 παντὰ πασι ἰστέκεαι αἰ-
 τρήσθαι πρὸς ὅπως πρὸς
 σιγῆναι, καὶ ὃ πάντων δειδύ-
 ναι τὸν θάνατον δλοκῶν.
 καὶ τὸτ' ἐμφύων τοῖς
 ἔξω τῷ σομῶν ἐσῶσιν ἐθί-
 λων. ἐπεὶ δὲ κατέκλυθον
 αἶσω τὸ χάσματ' ὃ, καὶ
 αἶσιν τὸν ζῶον, καὶ γὰρ ἐπὶ
 διαμείλλοντα αὐτὸν δια-
 κῶν τῷ κῶναι, κατέσ-

bis Menippe, quando iterum
 conuenientum. Men. Ab ea li-
 cet, nam ex hac Atace, nidi so
 se sufficit.

Menippe et Cerberi.

Hem Cerbere, quādoqui-
 dē mibi tecū cognatio quae-
 dam intercedit, cum ex ipse
 sim canis: dic mibi per Sty-
 giam paludem, quō se habe-
 bat Socrates, cum hac acce-
 deret. Verisimile est autem
 te, deus cum sis, non latrare
 modò, uerum etiam humano
 more loqui, si quando uelis.
 Cer. Quā procul adhuc abo-
 esset Menippe, uisus est con-
 stanti atq; interrito adire
 uultu, perinde quasi mortem
 nihil omnino formidaret, tā-
 quā hoc ipsum uellet ijs, quē
 procul à specus ingressu sta-
 bāt, ostēdere. uerū simulatq;
 despexit in biatum, uiditq;
 profundum atq; atrum antrū
 recessū, simulq; ego cunctans
 tens

πασα τῷ ποδὲς : ὡς πόρ-
 σα βρέφη ἐκώκυε, καὶ τὰ
 ἑαυτοῦ παιδία ὠδύρετα,
 καὶ παντοῖθ' ἐγένετο.
 Μὲν. ἄκουῦ σοφιστὴς ὁ αὐ-
 δρωπὸς ἦν, καὶ ἀκ' ἀλη-
 θὺς κατεφρόνεε τὸ πρᾶγ-
 ματ' ; Κίρ. οὐκ ἀλλ' ἐ-
 πέπορ ἀναγκαῖον αὐτὸ
 εἶναι. λατρευσύνετο,
 ὡς δῶδον ἀκ' ἄκων πε-
 σόμενοι, ὅπαντως ἐδ' αἰ-
 παδεῖν ; ὡς θαυμάσων-
 ται οἱ θεαταί. καὶ ὅλως,
 ποδὶ πάντων γε τῶν τοι-
 ῶτων εἰπέμ' αὐ' ἔχοιμι, εἰς
 τὸ σομῖα τολμηροί, καὶ αὐ-
 δροῖοι. τὰ δ' οὐδ' οἶδ' ἐ-
 λεγχεῖσθ' ἀκριβὺς. Μενίπ.
 ἐγὼ δὲ πῶς σοι λατελη-
 λυθέναι ἔδοξα ; Κίρ. μό-
 νθ' ὡς Μενίππε ἀξίως τὸ
 γένος, καὶ Διογένης πρὸ
 σὺ, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι
 ἐσμετε, μὴ δ' ὠδόμενοι,

tem etiam illū acōnito mor-
 des pede correptū detrāhere,
 infantīū ritu ciulabat, suos q̄
 deplorabat liberos, nihilq̄
 non faciebat in oēm speciem
 sese cōuertens. M. Num igitur
 fucatē sapiēs erat ille, ne-
 que uerē mortē cōtemnebat.
 C. Haud uerē, ceterū ubi uī-
 dit id esse necesse, audaciam
 quandā prae se ferebat, quasi
 uerō uolēs id esset passurus,
 q̄ alioqui uolenti nolenti tñ
 omnino fuerat ferendū, uide-
 licet: quo spectatoribus esset
 miraculo. Equidē illud in to-
 tum de uirū istiusmodi uerē
 possum dicere, ad fauces usq̄
 spec⁹ intrepidi sunt: int⁹ ue-
 rō nihil mollis neq̄ fractius.
 M. Ceterū ego quonā aτo tibi
 uisus sum subiisse specū? C.
 Vnus mortaliū Menippe, sic
 mibi uisus es subire, ut tuo
 dignū erat genere, et prior
 te Diogenes, propterea q̄

ἀλλ' ἐβελόσσιοι γιγῶντ' οὐ,
οἰμῶς ἐμπαράγγελα ὦσον
ἄπασιν.

Χάρων ὁ καὶ Μένιπ.
πρὸς Χάρων.

Απόδ' ὁ κατὰρατε
τὰ πορθμῖα. Μένιπ. Βόα,
εἰ τὸ τό σοι ἥλιον ὦ Χάρ-
ρων. Χάρ. ἀπόδ' ὁ φημί.
ἀνθ' ὧν σε διεπορθμύ-
σάμεν. Μένιπ. ὅκ' αὖ λά-
βοις παρὰ τὸ μὴ ἔχον[τ] ὁ.
Χάρ. ἔσι δὲ τις ὀβολὸν μὴ
ἔχω; Μένιπ. εἰ μὴ καὶ
ἄλλός τις, οὐκ οἶδα. ἐγὼ
δὲ ὅκ' ἔχω. Χάρων. καὶ
μὴ ἄγξω σε, νῦν τὸν πλῆ-
τωνα ὦ μαρτὲ, ἢ μὴ ἄ-
ποδῶς. Μένιπ. καὶ γὰρ τῷ
ξύλῳ σου πατάξας, δια-
λύσω τὸ κρανίον. Χάρ.
μά τι οὐκ ἔστιν πεπλῶ-
κὸς τοσοῦτον πλοῦς;
Μέν. ὁ Εὐρῆς ἵππερ' ἐμὲ σοι

neutiquam adacti subieritis,
aut intrusi, uerum tū ultro-
nei, tum ridentes, atq; omni-
bus plorare renunciantes.

Charontē ὁ Menippi.

Redde nauilū scelestē. Men.
Vociferare, siquidem isthuc
tibi uoluptati est, Charon.
Char. Redde, inquam, quod
pro traiectione debes. Men.
Haudquaquam auferre que-
as ab eo qui non habeat. Ch.
An est quispiam, qui ne obō-
lum quidem habeat? M. Sit
ne alius quispiam praeterea,
equidē ignoro, ipse certē nō
habeo. Ch. Atqui praefocabo
te p Ditem impurissime, nē
reddas. Me. At ego illiso ba-
culo tibi comminuam caput.
Ch. Num ergo te tam longo
traiectu gratis transuexeros?
Me. Mercurium meo nomine
tibi reddat, ut q me tibi tra-
diderit. Mer. Bellē mecum ae-
gatur per Ionem, siquidē fu-
turum.

ἀποδ' ὅτι, ὅς με περιδ' ὠ-
κί σοι. Ερ. νὺ δ' ἰαὸν αὖτις,
ὡ μὲλλ' ἔτι, καὶ ὑπερ-
τίμων τῶν νεκρῶν. Χά. ἔκ
ἀποδ' ὅτι σοὶ αὖ. Μὲ. τὸ
γε γ' ἔτι καὶ νεωκλήσας τὸ
πορθημῶν, παρὰ μὲν.
πλὴν ἂν ὅ, γε μὴ ἔχω,
πῶς αὖ λάβοις; Χά. σὺ δ'
ἔκ ἡδ' εἰς ὧς κομίζων δέοις;
Μὲ. ἡδ' ἐρ μὲν, ἔκ εἶχον δέ.
τί οὖν, ἐχρῶ διατρεῖν τὸ μὴ
ἀποθανεῖν; Χά. μόνον
οὖν αὖ κήσας πρὸς πᾶσι
πλοῦκναι; Μὲ. ὅ πρό-
τε ὡ βέλτερος. καὶ γὰρ ἦν
πλοῦτος, καὶ γὰρ κ' ἐπε-
λάβομαι, καὶ ἔκ ἐκλειον
μόνον τῶν ἄλλων ἐπιβα-
σῶν. Χά. ὅσον ταῦτα
πρὸς τὰ πορθημῶν. τὸν ὅ-
σον ἀποδ' ὅτι σοὶ αὖ. Ερ.
ὅ γὰρ δέ μιν ἄλλως γινέ-
σθαι. Μὲ. ἔκ οὖν ἀπάγαγε
με αὖθις δ' τὸν βίον. Χά.
χαρὶν λέγεις, ἵνα καὶ πλο-

curum est, ut etiam defun-
ctorum nomine persolvamus.
Cha. Haud omittam te. Me.
Proinde subducta naue ex-
pecta. Sed quod non habeo,
quinam auferas? Cha. An tu
nesciebas, esse adportadum?
Men. Sciebam equidem, sed
non habebam. Quid igitur?
unū ea gratia erat mihi sem-
per in vita manendum? Cha.
Solutus ergo gloriaberis te
gratis fuisse transuectum?
Menippus. Haud gratis ὅ-
preclare, siquidem ὅ sen-
tinam exhausti, ὅ remum
arripui, ὅ uectorum om-
nium unus non ciulaui. Cha-
ron. Ista nihil ad nulum, o-
bolum reddas oportet. ne-
que enim fas est secus fieri.
Menippus. Proinde tu me
rursus in uitam reuocæ.
Charon. Belle dictis, nimi-
um ut uerbera etiam ab

Asaco

γὰρ ὡς τὰ τὰ παρὰ τῷ
Διακῷ προσλάβω. Μί. καὶ
ἐνὸς οὐκ οὐκ. Χά. Δείξον τί
ἐν τῇ πύρρῃ ἔχεις; Μί. Δίξο
μὲς εἰδέλως, καὶ ὅτι Εὐκ
της τὸ Δείπνον. Χά. πό
θεν τὸ τοιοῦτον ἡμῖν ὡς Εὐκ
τὸν κῶνα ἡγαγόν; οἶα
δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν
πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἅ
πάντων καταγελῶν, καὶ
ἐπισκώπων, καὶ μόνον
ἄδων, οἱ μὲν ζόντων ἐκεί
νων. Εὐ. ἀγνοεῖς ὡς Χάρων,
ὁ ποῖον ἄνδρα διεπόρθη
μόνους; ἐλδύθρου ἀκρι
βῶς, καὶ ἐνὸς αὐτῶ μέλει.
οὗτος ὅστις ὁ Μένιππος.
Χά. καὶ μὴν αὖ σε λάβω
ποτέ. Μέν. αὖ λάβης ὡς
βέλτιστε, δὲ δὲ ἔκ αὖ λά
βοις.

Πλάτωνος καὶ Πρωταγό
ρας. Πλάτων.

Ὁ Δία πῶτα, καὶ βασι
λεῦς, καὶ ἡμέτερος Ζεὺς, καὶ

Aereo mihi Incrifaciam.
Menippus. Ergo molestus ne
sis. Charon. Ostende quid
habeas in pera. Menip. Lu
pinos si uelis, & Hecate con
nam. Char. Unde nobis istum
canem adduxisti Mercuri
tum qualia garriebat inter
navigandum? uelut om
nes irridens, ac dieterijs in
cessens, unusq; cantillans, il
lis plorantibus. Mercurius.
An ignoras Charon quem
uirum transuexeris, plane
liberum, cuiq; nihil omnino
curae sit. Hic est Menippus.
Char. Atqui si unquam post
hac te prebendero. Menip
pus. Siquidem ὁ praeclare,
prebenderis. Sed bis nō pre
bendes.

Plutonis & Prote
filii.

O Domine ὁ rex, ὁ nosser
Iupiter. & tu Cereris filia,

P ne de

σὺ Διμήτρῳ· θύγατρός,
 μὴ ὑπορίσκη Τροίεσσι καὶ
 ῥωπῇ. Γλ. σὺ δὲ τί νῦν
 δὲ παρ' ἡμῶν; ἢ τίς ὦν
 τυγχάνεις; Γρω. εἰμὶ μὲν
 Πρωτοβύλα· ὁ Ἰφίκλου
 φυλάκις, συστρατιώτης
 τῶν Ἀχαιῶν, καὶ πρῶτος
 ἐποθανόντων τῶν ἐπ' Ἰλίου.
 δέομαι δὲ ἀφιεῖς πρὸς
 ὀλίγον ἀναβιώσθαι πάλιν.
 Γλ. τί τοι μὲν τὸν ἔρωτα
 ὦ Πρωτοβύλα, πάντων
 νεκρῶν ἔρῳσι. πλὴν ὅστις
 αὐτῶν τύχη. Γρω. ἀλλ'
 οὐ τὸ ζῶν Αἰδωνοῦ ἔρῳ.
 ἔγωγε· φε γυναικὸς δέ,
 ἢ νεόγαμος ἐτι γυνὴν
 Λαέρων καταλιπὼν, ὡχό-
 μιν ἀποπλῖπων. εἴτε ὁ
 Λαοδαιμόν γυνὴν ἀπο-
 βάσει ἀπέθανον ὑπὸ τῷ
 Ἐκτορῷ, ὃ νῦν ἔρως τῆς
 γυναικὸς, ὃ μετρίως ἀ-
 ποκναίεμαι, ὦ δ' ἐσπῶτα.
 καὶ βυλόμεναι καὶ πρὸς ὁ

ne despicite preces amatoris.
 α. P. Tu vero quid precaris
 à nobis, aut quis es. P. Equi-
 dem Proteſſaus sum, filius
 Iphicli, patria Phylacensis,
 qui cum reliquis Græcis in
 expeditione ad Troiam pro-
 fectus, ac primus omnium con-
 tra Ilium pugnando, occisus
 sum. Precor autem ut dimis-
 sus hinc, modicum temporis,
 in uitam redire denuo per-
 mittar. Plu. Iſto amore, Pro-
 teſſae, omnes mortui tene-
 tur eo. Prot. At non uitam,
 ô Pluto, tantopere amo: sed
 uxorem, quam nuper ductâ,
 domi reliqui, atq; in bellum
 nauigando profectus sum.
 Deinde infelix, in egressu
 nauium, ab Hectorre occisus
 sum. Amor itaque iste uxor-
 is, non mediocriter me, ô
 Domine, enecat, uoloquæ si
 uel paululum ab ipsa con-

ἀνθροπὸς φθεῖς αὐτῇ, κατα-
βῶμαι πάλιν. Πλού. ἔκ-
τισθ' ὡς πρωτοβίλας τὸ
λαθὺς ὕδωρ; Πρω. καὶ
μάλα ὡς δέσποτα. τὸ δὲ
πρῶγμα ὑπεροχὸν ἦν.
Πλ. ἔκου' πόριμνον. ἂ.
φίξεται γὰρ ἐκείνη ποτὲ,
καὶ ὁδὸν σε ἀνελθῶν δε-
ύσει. Πρ. ἂλ' ἔφ' ἔρω τῶν
διατριβῶν ὡς Πλούτων.
ἡράδης δὲ καὶ αὐτὸς ἡ-
δης; καὶ οἶδα οἶον τὸ ἔργον
ὄσιν. Πλού. εἴ τα τί σε δε-
ύσει μίαν ἡμέραν αὐα-
βῶναι, κατ' ὀλίγον τὰ
αὐτὰ ὁδορουνῶν; Πρ.
οἶμαι πάσαν ἡμέραν ἂν
πολλὰ παρ' ὑμᾶς. ὥς
αὐθ' ἦνός σου νεκρὸς λή-
ψεται ὀλίγον. Πλ. ἔθ' ἔ-
μεις γενέσθαι ταῦτα, ὅσπερ
ἐγένετο πῶποτε. Πρ. αὐα-
μνήσω σε ὡς Πλῶτων. Ορ-
φῆ γὰρ δι' αὐτῶν ταῦτων

spectus fuero, rursum huc
descendere. Plut. Non bibis-
sti, Proteflae, aquam Lea-
thaeae Proteflaus. Bibi e-
quidem, sed haec res preua-
luit pondere. Pluto. Igitur
expecta, adueniet enim et
illa quandoq; neq; nunc o-
pus quicquam erit, iterum
ascendere te. P. Sed moram
hanc ferre nequeo. Amasti
autem tu quoq; aliquando,
ac nosti, qualis res, Amor
sit. P. Et quid adeo iuuabit
te, unum diem reuiuiscere et
deinde paulo post eadem hac
lugeres? I. Spero me etiam
illam adducturū esse, ut huc
ad nos sequatur me. quare
pro uno mortuo paulo post
duos recipies. P. Haud fas
est illa fieri, neq; etiā simi-
le unquam factum est. P. At
ego in memoriam tibi re-
uocabo, Pluto. Nam Orphreo

τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίδος
 κὼν παρέδωκε, καὶ τῇ
 ὁμογενῇ μετ' Ἀλκίσιπ' πα-
 ρεπέμψατε, Ἡρακλεῖ χα-
 ρίζου. Πλου. θελήσεις
 δὲ ὅτ' αὖ κεανίον γυμνὸν
 ὦν, καὶ ἄμορφον, τῇ κα-
 λῇ σὺ ἐκάνη νύμφη φα-
 νῶσαι; πῶς δὲ πᾶρκεῖν
 προσόψεται σε, ὅδε δια-
 γνῶναι διωαμμένη; φοβή-
 σεται γὰρ ἐν οἴδῃ, καὶ
 φεύξεται σε. καὶ μάτῳ
 ἔσ' ἡ τοσαύτῳ ὁδῷ ἀν-
 αληλυθώς, πέ. ὅκ' ὦν ἄνερ,
 σὺ κ' ἔτ' ἴασαι. ὁ Εὐρυπύ-
 κλει εὐσεβῶς, ἐπειδ' αὖ γ' ἡ
 φωτὶ ἦδ' ἡ Πρωτεσίλαος
 ἦ, καθεύδον γ' ἡ τῇ ῥάβ-
 δῳ, νεανίαν δ' ἰδὼς καλὸν
 ἀποργάσασθαι αὐτόν,
 οἶθ' ἡνέκ' τ' ὅτι παρ' αὐτῷ.
 ἐπεὶ πόρσι φόνε σιωδῶ-
 καί, ἀναγαγὼν τὸν τοῦ αὐ-
 τοῦ ποίησον νύμφιον. αὐ

ob ipsam hanc causam. Eua-
 rydicen uxorem reddidisti,
 et cognatam meam Alce-
 stim emisisti, Herculi grati-
 ficientes. P. Velis ne cum ista
 nuda atq; deformi caluaria,
 formosae illi sponse tuae in
 conspectum uenire? Quo
 pacto aut illa etiam aspiciat
 te? quae ne dignoscere qui-
 dem amplius te poterit? et
 Terrebitur enim, sat scio at-
 que aufugiet, tuq; frustra tan-
 tum iter exanclaueris. Pro
 serpina. Proinde mi uir, tu
 isti quoque rei medicinam a-
 liquam adhibe. Ac Mercuriū
 iube, ut postquam ad lucem
 peruenerit Protesilaus, con-
 tactum uirga, mox in adole-
 scentem formosum conuer-
 tat illum, qualis uidelicet
 antea fuit, cum ex sponse
 thalamo prodiret. 1. Quo-
 niam, Proserpina, et tibi
 hoc uidetur, age perductum
 hunc

ὅς μὲν κσο, μίαν λαβὼν
ἡμέραν.

*hunc iterū ad superos, Mer-
curi, sponsum facito. Tu uen-
to memineris, non amplius quā unum diem tibi permissum
esse.*

Διογένης καὶ Μαύ-
σώλου.

Διογᾶρ, ὡς τίς μὲν γὰρ
φρονεῖ, καὶ πάντων ἡ-
μῶν προτιμᾶται ἄφισις;
Μὰ καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ
μὲν, ὡς Σινωπιδῶ, δεῖ βασι-
λεύσας Καρίας μὲν ἀπ᾿ αἰ-
σῆς, ἡγεῖα δὲ καὶ Λυδῶν
γυνῶν: καὶ νῆσους δὲ τινὰς
ὑπεκαγόμεναι, καὶ ἄχρι
Μιλῆτος ἐπέβω, τὰ πολ-
λὰ τῇ Ἰωνίᾳ καταστρε-
φόμεναι. καὶ καλὸς ἦν,
καὶ μέγας, καὶ γὰρ πολέ-
μοις καρτόρος. τὸ δὲ μέ-
γιστον, ὅτι γὰρ Ἀλικαρνα-
σσῶ μνημεῖον παμμέγεθον
ἔχω ἐπὶ κέλευθον, ἡλικον
ἐκ ἄλλος νεκρῶ, ἀλλ' οὐδὲ
ἔτως οὐ καλῶς ὁρᾷσκον
μνημεῖον, ἵππων καὶ αὐτῶν

Diogenis et Mausoli.

Obe tu Car, quare tandem
insolens es, tibiq; places, ac
dignū te credis, qui unus no-
bis omnibus anteponeret M.
Primū regni nomine, Sino-
pensis: quippe qui Cariae im-
perauerim uniuersae, prae-
terea Lydie quoq; gentib. ali-
quot, tum aut et insulas nō
nullas subgerim, et Miles-
tum usq; peruenierim, ple-
risq; Ioniae partib. uastatis.
Ad haec formosus erā ac pro-
cerus, ac bellicus in reb. prae-
ualidus. Postremo, quod est
omniū maximū, Halicarnas-
si monumentum erectum has-
beo, singulari magnitudine,
quantum defunctorum alius
nemo possidet, neq; pari et-
iam pulchritudine conditū,

αὐτὸ ἀκριβέστατον ἐκασ-
 μῶν λίσσῃ τῷ λαλῆσαι,
 οὐδὲν οὐδὲ νεῶν εὐρὴ τις
 αὐτῷ ῥαδίως. οὐδὲ σοὶ
 δυνάμει ἐπὶ τοῖς μέ-
 γα φρονεῖν; Διο. ἐπὶ τῇ
 βασιλείᾳ φῆς, καὶ τῷ λαλ-
 εῖν καὶ τῷ ῥάξει τῷ τά-
 φῳ; Μαύ. νῦν δὲ ἐπὶ τοῖς
 τοῖς. Δι. ἀλλ' ὦ καλὲ Μαύ-
 σωλε, οὐτε κ' μορφὴ πάρε-
 σιν. εἰ γοῶν πινὰ ἐλοιμεθα
 ἡλικασίῃ δ' μορφῆς πέ-
 ει, ὅκ' ἐχω εἶπαι πίνῃ. ἔ-
 νεχ' τὸ σὸν κράνιον προ-
 τιμῆσαι αὐτῇ. Μαύ. φάλα-
 κρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά.
 καὶ τὸς ὁπλόντας ὁμοίως
 προσφαίνομεν, καὶ τὸς ὁφ-
 θαλμοὺς ἀφ' ἡμῶν, καὶ
 τὰς ῥίνας ἀποσπῶμεν.
 Δι. ὁ δὲ τάφῳ, καὶ οἱ πο-
 λυτελεῖς ἐκείνοι λιθοὶ, Α-
 λικαρνασσόυσι μὲν ἴσως
 εἶναι ἐπιδιδάσκοντες, καὶ

uiris atq; equis, pulcherrimæ
 è saxo, ad uinā formā absolu-
 tiſſimo artificio expreſſis, a-
 deo ut uel phanū aliquod ſi-
 mile haud facile quib; inueni-
 at. Num iniuria tibi uideor
 has ob res mihi placere atq;
 efferre? D. Num ob imperiū
 ais, ob formam, atq; ob ſe-
 pulchri molem? M. Ob hæc
 utique inquam. D. Atqui q̃
 formoſe Mauſole, neq; ut-
 reſ iam illæ, neq; forma tibi
 iam adeſt, adeo ut ſi quem
 arbitrum de formæ præce-
 lentia delegerimus, haud
 quaquam dicere poſſit, quā-
 obrem tua caluaria mea ſit
 anteſerenda; cū ſit utraq; pa-
 riter tū calua, tū nuda, utri-
 que dentes pariter oſtenda-
 mus, pariter oculis orbatī ſi-
 mus, pariter naribus ſimilis ac
 ſurſum hiantibus deformati.
 Ceterū ſepulchrum ac ſaxa
 illa præcioſa, Halicarnaffen-
 ſibus

φιλοτιμῆσθαι πρὸς τοὺς
 φίλους, ὡς δὴ σὺ μέγα οἰκο-
 νομημα αὐτοῖς ὄσι. σὺ δὲ
 ὦ βέλτισε, ὅχ ὁρῶ ὁ, π
 ἀπολαύεις αὐτῷ, πλὴν
 μὴ τὸ το φῆς, ὅτι μαλ-
 λον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ
 τηλικότοις λίθοις πεζό-
 μην. Μαύσω. αὐτόν τε
 οὐδ' μοι ἐκέννα πάντα, καὶ
 ἐσόπιμ. ἔσαι Μαύσω.
 λ. καὶ Διογένης; Διογ.
 ὅκ ἐσόπιμ. ὦ γυναικί-
 τατε. ὅ γάρ. Μαύσω λ.
 μὲν γὰρ οἰμώξεταί, μεμ-
 νημέν. τῶν ὑπερβύς, οὐ
 οἷς οὐδ' αἰμονεῖν ὡς τῷ.
 Διογένης δὲ καταγελά-
 σεται αὐτῷ. καὶ τάφοι ὅ
 μὲν γὰρ Ἀλικαρνασσῶ ἐρεῖ
 ἑαυτῷ. Ἀρτεμισίας δὲ
 γυναικός, καὶ ἀδελφῆς
 κατασκευασμῶν. ὁ Διο-
 γένης δὲ, τὸ μὲν σῶμα
 τοσέτι καὶ τινα τάφοι ἔχει,
 οὐκ οἶδεν. ὅ δ' ἔτι γὰρ ἔμε-

sibus forsitan iactare licebit,
 et hospitibus gloria causa as-
 stetare, tanq̃ qui magnificā
 quadā apud se structurā ha-
 beant. verū quid hinc cōpar-
 ditū ad te redeat, uir egre-
 gie, nequaquā uideo: nisi for-
 san illud cōmodum uocas, q̃
 plus oneris atq; nos sustines,
 sub tā ingentibus saxis pre-
 sus ac laborans, Mau. Ita ne
 nihil illa mihi conducunt o-
 mnia, planeq; pares erunt
 Mausolus ac Diogenes? Dio.
 Imò haud pares, inquam, uir
 clarissime. nam Mausolus
 discrucietur, quoties e-
 rum rerum in mentē ueniet,
 quibus in uita florere cōsue-
 uit. at Diogenes interim eū
 ridebit. Atq; ille quidem de
 suo illo monumento, quod
 est in Halicarnasso, memo-
 rabit, ab uxore Artemisia
 atque sorore parato, con-
 trā Diogenes. ne id qui-

λεψ αὐτῷ τὸ τε. λόγον δὲ
τοῖς ἀρείοις πρὸς αὐτῷ
καταλελοιπεν, "ἀνδρὸς
βίου βελιωκῶς ὑψηλότε-
ρον, ὃ καρῶν ἀνδραπο-
δο δ' ἐσάτ' ἐστ' ὃ μνημα-
τος, καὶ γὰρ βεβατέρω χωρίῳ
κατακλυδασμῶν.

Νιρέως. Θερσίτης, καὶ Με-
νίππος. Νιρέως.

Ἰδὲ δὲ Μενίππος ἔτο
σὶ δικάσει, πότρε
δυμορφώτορος ὅστις. εἰπέ
ὃ Μενίππε, ὃ καλλίων σοι
δοκῶ; Μὲ. τίνας δὲ καὶ ἔ-
σι; πρῶτον γὰρ ὁμοί-
α καὶ τὸ εἶδός τε. Ν. Νι-
ρέως καὶ Θερσίτης. Μὲ.
πότρε ὃ Νιρέως, καὶ
πότρε ὃ οὐδ' ὁ Θερσίτης;
ἔδ' ἐπωγὰρ τὸ τοῦ δῆλου.
Θρ. ἐμὴν ἡδὲ τὸ τ' ἔχω,
ὅτι ὁμοίους εἰμί σοι, καὶ ἔδ' ἐμ-
ταλὴ καὶ τὴν διαφέρεις, καὶ
δίκον σε οὐκ ἐκείν.

de suo de corpore nouit, nun-
quid habeat sepulchrū. Neq;
enim illi res ea cura est, uerū
apud uiros excellentissimos
sui memoriam famamq; reli-
quit, ut qui uitam peregerit
uiro dignam, tuo monumen-
to, certiozem, ac tutiore in
loco substructam.

Nirei, Therstite, et Me-
nippi.

Ecce uel Menippus hic
iudex erit, uter nostrum sit
formosior. Dic Menippe, an
non tibi uideor forma præ-
stantior? Menippus. Imò
quinam sitis, prius arbitror
indicandum. nam hoc opi-
nor, scito est opus. Nireus.
Nireus ac Therstites, Men.
Uter uerò est Nireus, uter
Therstites? nondum enim uel
hoc satis liquet. Ther. Iam
unum hoc uinco, quod tibi
sum similis, neq; tantopere
me præcellis, quantopere te

ὁ τυφλὸς ἐπὶ νῆσῳ, ἀπαύ-
των δὺ μορφώτατον προ-
σαπαύει. ἀλλ' ὁ φοβὸς ἐγὼ,
καὶ ψεδνός, ὃ δ' ἂν χείρων
ἐφαύλω τῷ δικάστῃ. ὥρα
δ' ἐσοιῶ Μένιππε, ὅν τινα
καὶ δὺ μορφώτερον ἢ γῆ.
Νι. ἐμὲ γε τ' Ἀγλαΐας καὶ
Χάρωπ' ὅς κ' ἀλλίσι
αὐτῇ ὑπὸ Ἰλίου ἤλθοι. Μέν.
ἀλλ' ἔχ' καὶ ὑπὸ γλῶ, ὅς
οἶμαι ἀλλίσι, ἤλθον.
ἄλλα τὰ μ' ὅσα ὁμοία, τὸ
δὲ κράνιον, ταῦτα μόνον
ἄρα διακρίνοιτο ἀπὸ τ'
Θρησίστα κρανίον, ὅτι δὺ-
βρυπτον τὸ σὸν. ἀλλὰ παδ-
νον γὰρ αὐτὸ, καὶ ἔκ' ἀν-
δρωσίδου ἔχεις. Νι. καὶ μὲν
ἐρὼ Ομηρον ὁποῖ' ἴω,
ὅποτε συνεστράτευον τοῖς
Ἀχαιοῖς. Μέν. ὀνείρατά μοι
λέγεις. ἐγὼ δὲ ἄβλέπω,
καὶ νῦν ἔχεις, ἱεῖνα δὲ οἱ
τότε ἴσασι. Νι. ἔκ' αὖ
ἐγὼ γνῶμαι δὺ μορφώ-

caecus ille Homerus extulit,
unum omnium formosissim-
um appellans, quin ego fa-
stigiato uertice, rarisq; ca-
pillis, nibilo te inferior ui-
sus sum arbitro. Iam uero
tempus est, uti pronuncies
Menippe, utrum altero for-
mosiorem aestimesc. N. Mitū
ni me, Aglaia Charopeq;
prognatum. Qui uir pulcher-
rimus unus Omnib; ē Graijs
Priameia ad Pergama ueni.
M. At qui non item sub ter-
ram opinor, pulcherrimus
uenisti, quippe qui reliquis
quidem obibis, alijs appa-
reas assimilis, porro caluaria
hoc uno insigni à Therstae
caluaria dignosci possit, q
tua delicata est ac mollicu-
la, quandoquidem eam habes
effoeminatam ac neutiquam
uiro decoram. N. Attamen
Homereum percontare, qua
specie eum fuerim, cum in-

πρός. εἰμι ὦ Μένιππε; Μ.
 ὅτε σὺ, ὅτε ἄλλοι ὅμοιοι
 φθ. ἰσοτιμία γὰρ ἐν αἰ-
 ῶνι, καὶ ὁμοιοὶ πάντες.
 Θρ. εἰμοὶ γὰρ καὶ τὸ τοῦ ἰα-
 νόμου.

igitur tandem an nō ego formosior Menippe? M. Neq; tu, ne-
 que quisq; alius formosus hoc loco; siquidem apud inferos e-
 qualitas est, paresq; sunt oēs. T. Mibi quidē vel hoc sat est.

Μένιππε καὶ Χείρων.

ἦρασα ὦ Χείρων, ὡς
 θεὸς ὢν ἐπιθυμίας ἀ-
 ποθανεῖν. Χείρων. ἀληθῆ
 ταῦτ' ἤκουσας ὦ Μένιπ-
 πε. καὶ τέθνηκα, ὡς ὁ-
 ρᾶς, ἀθάνατος εἶναι δ' ὠκ-
 ῖλον. Μ. τίς δέ σε ἔρω-
 τῶ δανάτου ἔσχατον, ἀνέρε-
 σθ' τοῖς πολλοῖς χρημα-
 τῶ; Χεί. ἐρῶ πρὸς σε ὅκ
 ἀσώμετον ὄντα. ὅκ ἄν ἐπι-
 ῆδ' ὦ ἀπολαύειν τ' ἀθά-
 νασίας. Μέν. ὅκ ἦδ' ὢν,
 ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς; Χεί.
 ὅκ ὦ Μένιππε. τὸ γὰρ ἦ-
 δ' ὢν, ἔγωγε πομπῶν π

ter Græcorū copias milita-
 re. M. Tu quidē somnia uibi
 narras: at ego ea specto, quæ
 uideo, q̃q; tibi adsunt in præ-
 sentia. ceterū ista nōrāt, qui
 id tēporis uiuebāt. N. Quid

igitur tandem an nō ego formosior Menippe? M. Neq; tu, ne-
 que quisq; alius formosus hoc loco; siquidem apud inferos e-
 qualitas est, paresq; sunt oēs. T. Mibi quidē vel hoc sat est.

Menippi et Chironis.

Equidē inaudiui Chiron te,
 deus cū esses, tñ optasse mor-
 tē. C. Vera ista audisti ὦ Με-
 nippe, planeq; mortuus sum,
 sicuti Ἰδης, cū mibi licuerit
 immortalē esse. M. At quæ-
 nam te mortis cupido tene-
 bat, rei quam vulgus hoīm
 horreat? C. Dicam apud te,
 uirum neutiquam stultū at-
 que imperitum. Iam mibi
 desterat esse iucundum im-
 mortalitate frui. M. Quidē
 an iniucundum erat te uiue-
 re, lucemq; tueri? C. Non e-
 rat Menippe. nam quod iu-
 cundum uocant, id ego neu-

καὶ ἀχ' ἀπλοῦν ἡγῶμαι
 εἶναι. ἐγὼ δὲ ζῶν αἶς, καὶ
 ἀπολαύων τῶν ὁμοίων, ἡ-
 λίου, φωτός, τροφῆς, αἰ-
 ῶραι δὲ αἰ αὐταί, καὶ τὰ
 γιγνόμενα ἅπαντα ἐξῆς
 ἑκάστου, ὥσπερ ἀκολου-
 θῶντα θατέρου θατέρου
 ἐν ἐπληθύνῃ γῆν αὐτῇ. ὃ
 γὰρ γν' τῷ αὐτῷ αἶς, ἀλλὰ
 καὶ γν' τῷ μεταβαλεῖν ὁ-
 λως, τὸ τερπνόν ἑρ. μέν-
 τευ λέγεις ὡ Χείρων: τὰ γν'
 ἀδελφὸν δὲ πῶς φέρεται, ἀφ' ὃ
 πρὸς ἐλόμεναι αὐτὰ ἡκίς;
 Χεί. οὐκ ἀνδρῶς ὃ μὲν ἰπ-
 πε. ἢ γὰρ ἰσχυρία, πάντων
 δυνατώτερον, καὶ τὸ πρᾶγμα
 ὃδ' γν' ἔχει τὸ διαφροῦν γν'
 φωτὶ εἶναι, ἢ γν' σκοτῶ.
 ἄλλως τε ἐπεὶ ὃδὲ δι' ἑλῶ
 ὥσπερ αὖω, ὅτε πεινῶ
 δέει, ἀλλ' ἀντιπιδεῖς τῶν
 τῶν ἀπάντων ἰσμεν. Μὲν ὅρα
 ὡ Χείρων, μὴ πρὸς πῆλιν σε
 αὐτῶν, καὶ ἐς τὸ αὐτὰ σοι ὁ νό-
 γος πε-

tiquam simplex, sed uarium
 quiddam esse arbitror. Verū
 quū ego semper uiuens, atq;
 ipsē perpetuo rebus uter, et
 sole, luce, cibo, tū hōra eadē
 recurrerent, reliqua uā oīa,
 quaecunq; contingunt in ui-
 ta, reciproco quodam orbe
 redirent, atq; alijs ultra per-
 nices succederent. Satis eas
 eorum me cepit. Necq; enim
 in eo uoluptas est sita, si per-
 petuū fruaris ipsarū, sed o-
 mnino in permutādo posita
 est. *Id.* Prohē loqueris Chē-
 ron. ceterū hoc qd apud infer-
 ros agitur uita, quantū pro-
 cedit, posteaq; ad hās, tanq; ad
 potiorē, te cōsuliste. *Ch.* Naud
 in suauiter Menippe, si qui-
 dem equalis et ipsa quiddam
 habet admodum populare.
 Nihil aut̄ interest, utrū in lu-
 ce qd agat, an in tenebris, pre-
 terea neq; sciendum est nobis
 quē admodū apud sup̄os, neq;
 esuriēdū, sed eijsmodi rerū ὃ

πέρειν. Χεί. πῶς τὸ το
φύς; Μί. ὅτι ἐ τῶν γὰ τῶ
εἰς τὸ ὁμοίον αἰ καὶ ταύ-
ται ἐγένετό σοι προσκο-
ρεῖς, καὶ γὰ ταῦθα ὁμοία ὄν-
τα, προσκορὴ ὁμοίως αὖ
γίνοιτο; καὶ δέσσει μετα-
βολῇ γὰ τῶν τινα, καὶ
γὰ τὸ ὅτιν ὅν ἄλλου βίου,
ὅπου οἶμας ἀδελφιατορ.
Χεί. τί οὖν αὖ πάθος τις αἰ
ταῖνδε; Μί. ὅπου, οἶμας,
καὶ φασὶ σωε τὸν ὄντα,
ἀρισκεῖται καὶ ἀγαπᾷ
τοῖς παρρησι, καὶ μάλιστα
αὐτῶν ἀφόρετορ ὄντα.
Menippe: M. Illud nimirum, uti sapiens cum sis, quemad-
modum opinor, et vulgo praedicant, praesentibus rebus sis
contentus, bonique consulas quod adest, neque quicquam in his
esse putes, quod ferri non queat.

Διογένης, Αντίδενος
καὶ Κράτης.

Αντίδενος καὶ Κρά-
της, σχολῇ ἀγομὲν ὥς
ἐκ ἀπὸ τοῦ Διό-
γε-
νης

nium egentia uacamus. M.
uide Chiron, ne temetipse in-
uoluas, neue eodem tibi recia-
dat oratio. C. Quamobrem
isthuc akc: M. Nempe si illud
tibi fastidio fuit, quod in uita
semper ijsdem similibusq; re-
bus utendum erat: cum hic
etidem similia sint omnia,
eundem ad modum parient
fastidium. Ac de integro tibi
querenda erit uita cōmuta-
tio, atq; hinc quopiam aliam
in uitam demigrandum: id
quod arbitror fieri nō posse.

C. Quid igitur faciendum
est? M. Illud nimirum, uti sapiens cum sis, quemad-
modum opinor, et vulgo praedicant, praesentibus rebus sis
contentus, bonique consulas quod adest, neque quicquam in his
esse putes, quod ferri non queat.

Diogenes, Antisthenes,
et Crates.

Ocium nunc agimus, An-
tisthenes et tu Crates. cur
ergo non inuis deambulatū,
recte

θέον περιπατήσονται,
 ὁφθαλμοὶ τὸς λαπύοντας
 οἷοί τινές εἰσι, καὶ τί ἔχα-
 σθ' αὐτῶν ποιεῖ; Αἰ. ἀ-
 πίωμεν ὡς Διόγηνον. καὶ
 γὰρ αὐτὸ διαμαρτυρῶν γέ-
 νοιτο, τὸς μὲν δακρύον-
 τας αὐτῶν ὁρᾶν, τὸς δὲ
 ἐκτεθύοντας ἀφελθῶσα.
 ἐνίοις δὲ μολὶς λαπύοντας,
 καὶ ὡς πρᾶχλον ὠθοῦν-
 τ' τῷ Εὐμῆ, ὁμῶς αὐτῶν
 βαίνοντας, καὶ ὑπὸ τῶν
 αὐτῶν ὁρῶντας, ὡς γὰρ δὲ
 οἱ. Κρά. ἐγὼ γοῦν καὶ δι-
 γήσομαι ὑμῖν ἅ ἔειπον, ὅ-
 ποτε κατέειπον κατὰ τὴν
 ὁδόν. Διο. διγῆσαι ὡς
 Κράτης. ἔοικας γὰρ τινα
 παγγέλοισι εἶναι Κρά. καὶ
 ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκα-
 τέβαινον ἡμῖν. γὰρ αὐτοῖς
 δὲ ἐπίσημοι, Ἰσμενώδω-
 ρός τε ὁ πλάσιος, ὁ ἡμέ-
 τρος, καὶ Ἀρσάκης ὁ
 Μεδίας ὑπαρχ', καὶ

recta ad ingressum et fau-
 ces orci, ut ibi spectemus
 eos, qui descendant, qui nam
 sint? et quid quisque eorum
 agat? Αἰ. Eamus Diogenes.
 Etenim spectaculum hoc in-
 cundum fuerit, uidere alios
 ipsorum lachrymari, alios
 ut dimittantur, supplicare,
 quosdam egre descendere, et
 quanquam ceruicem urgen-
 te ac impellente Mercurio,
 reluctari tamen, et resupi-
 nos obniti, nullo cōmodo suo
 Cra. Ego uero etiam expo-
 nam uobis, quæ ipse uidi in
 uia, quando hac descende-
 bam. D. Exponas licet, Cra-
 tes, uidere enim quedam o-
 mnino risu digna dicturus
 esse. Cra. Tum alij multi
 nobiscum descendeuunt tum
 uero inter ipsos maximè no-
 biles, Ismenodorus ille di-
 ues, ex nostris, et Arsaces
 Medorum praefectus, et

Οροιτης ὁ ἀρμένιος. ὁρῶν
 οὖν Ἰσμήνοδωρον (ἔπε-
 φόνετο γὰρ ὑπὸ λησῶν
 παρὰ τὸν Κιθαεῶνα, ὃν
 Ελευσῖνα οἶμαι βασιζῶν).
 ἔεινεν, καὶ τὸ τραῦμα γν-
 τὰν χροῶν ἔχει. καὶ τὰ
 παῖδια τὰ νεογνά, ἃ κα-
 τελελοίπει, ἀνέκαλετο,
 καὶ ἑαυτῷ ἐπεμίμεντο
 Φιτόλμης. ὃς Κιθαεῶνα
 ὑπερβάλλων, καὶ τὰ πόδι-
 τὰς Ελευθέρους χωρία πα-
 νήρμα ὄντα ὑπὸ τῶν πο-
 λέων, Διοδόου, Δύο-
 μόνος οἰκίτας ἐπύγτο, καὶ
 τὰντα, φιάλας πέντε χρυ-
 σᾶς, καὶ λυμβία τέτταρα
 μεθ' ἑαυτοῦ ἔχων. ὁ δ' Ἀρ-
 σάκης, (γενναῖος γὰρ ἦν,
 καὶ νῦν δι' ὀπ' ἄσμενον τῆς
 ὀψιμῆς εἰς τὸ Βαρβαρικόν)
 ἤχθετο, καὶ ἠγανάκτει πε-
 ρὸς Βασιζῶν, καὶ ἤξειε τὸν
 ἱπποῦ αὐτοῦ προσαχ-
 θῶναι. καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐ-

Armenius Orates. Ismeno-
 dorus igitur (occisus n. fue-
 rat à latronibus circa Cithæ-
 ronem, quando Eleusinem, ut
 arbitror, proficiscebatur) re-
 gemebat, et uulnus in manib.
 habebat, liberos suos paruos,
 quos reliquerat identidem
 uocando, sibiq; ipsi ob auda-
 ciam succensendo. qui cum
 Cithæronem transisset, ac-
 loca illa circa Eleutheras
 deserta, ac bellis uastata per-
 agrasset, non amplius quam
 duos seruos secū adduxisset,
 idq; etiā, cum pbiales quinque
 aureas, et cymbia quatuor
 secum haberet. Arfaces autē
 (senior enim iam erat, et
 me Hercule pro Barbarico
 illo ritu, facie non inhonesta
 aut contemnenda) grauiter
 ferebat atq; indignabatur,
 quod pedibus incederet uole-
 batq; sibi equum suū adduci.
 Nā et equus unā cū eo mor-

tuus

τῷ σὺν τε θνήσκει, μιᾷ πλη-
γῇ ἀμφοτέρωι διαπαρὲν.
τὸν ὑπὸ θρακὸς Ἴνους πελ-
τας δ', ὃν τῇ ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ
πρὸς τὸν Καππαδοκίῳ
συμπλοκῇ, ὁ μὲν γὰρ Ἀρ-
σάκης ἐπὶ λαυνῶν, ὡς δι-
γῆτο, πολὺ τῶν ἄλλων
προὔπεφορμίσας. Ἰσο-
σᾶς δὲ ὁ θραξ, τῇ πέλτε
μὲν ἰσοδύς, ἀποσείττει
τὸν Ἀρσάκου λαντῶν. ὁ
τῷ δὲ ἰσοδύς τὴν σά-
ρισσαν, αὐτὸν τε διαπεί-
ρει, καὶ τὸν ἵππον. Ἀν-
πῶς οἶόν τε, ὃ Κράτης,
μιᾷ πληγῇ τὸν γε-
ῖται; Κρά. ῥᾶσα ὦ Ἀντί-
σθενος. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
λαυνῶν, εἰκοσαπηνῶν πε-
τα λαντῶν προεβλημῆ-
ντο. ὁ θραξ δὲ, ἐπειδὴ
τῇ πέλτε ἀπεκράνατο
τὴν προσβολῇ, καὶ πα-
ρῆλθον αὐτὸν ἡ ἀκωνή,
εἰς γόα ὀκλάσας, δέχεται
τῇ σαρίσσῃ τὴν ἐπίλα-

tuus fuerat, una plaga ambo-
b^{us} transforis, à Thracēsi quo-
dam scutato, in eo praelio, q^{uo}
cum rege Cappadocū ad A-
raxē fluviū cōmissum fuerat
Nā Arsaces quidem infesto
cursu in hostē ferebatur, lō-
ge (ut quidem ipse narrabat)
ante alios euectus. Thrax au-
tem expectato illo sustinēs,
ac scutū pra se tenens, ueni-
entem Arsacis hastam excu-
tiendo diuertit. ipse autē sub-
missa parūper sarissa sua, et
equū c^{um} insidentē illū trans-
uerberat. A. Sed quo pacto
fieri potuit, Crates, ut uno i-
ctu ābos transuerberaret C.
Facilimē Antisthenes. Nam
ille qdē cursu ferebatur, con-
tum quendā uiginti cubito-
rum praetentiū habēs, Thrax
autē cū pelta obiecta, plagam
excussisset, c^{um} iam cussit ip-
sum praeteruecta esset: in ge-
nu procūbens excipit sarissa
uenientē

σιν, καὶ πηρώσκει τὸν
 ἵππον ὑπὸ τὸ σέρον, ὑπὸ
 ῥυμῷ καὶ σφοδρότητι
 ἑαυτοῦ διαπέρωντα. δι-
 λαύνεται δὲ καὶ ὁ Ἀρσά-
 κης ἐς τὸν βαλῶνα διαμ-
 πᾶξ, ἄχρῃς ὑπὸ τῷ πυ-
 γλῳ. ὁρᾷς, οἷόν τι γίνε-
 το, ὃ τῷ ἀνδρὸς ἀλλὰ
 τῷ ἵππου μᾶλλον τὸ ἔρ-
 γον. ἡγανάκτει δὲ ὁμῶς,
 ὁμόπῃ ὦν τοῖς ἄλλοις,
 καὶ ἄφρον ἵππεὺς καπνίναί.
 ὃ δὲ γε. Ὀροῖται δὲ ἰδιώ-
 τες, καὶ πάντες ἀπαλὸς τῷ
 πόδι, καὶ ὅδ' ἐσάναι, ὅχ-
 ῳ πως βαδίζει μεθυσάτο.
 πᾶσχεσι δ' αὐτὸ ἀτεχ-
 νῶς μὴδ' αἰ πάντες, ἐπὶ
 ἀποβῶσι τῶν ὀππῶν, ὡ-
 σπερ οἱ ἐπὶ τῷ ἀκανθῶν
 ἐπιβάνοντες ἀκροποδῆ-
 τί, μόλις βαδίζουσιν. ὡς
 ἐπεὶ καταβαλὼν ἑαυτοῦ,
 ἔκαστο, καὶ ὁ δὲ μὴ μηχανῶ
 αἰσάσθαι ἡδελγόν, ὃ βίλ-

uenientis impetum, ac equis
 subreptus uulnerat, quo mox
 pre furore ac uehementia
 cursus seipsum transadigen-
 te, eadem hasta etiam Arsa-
 ces per inguina utring; ad-
 nates usq; penetrante, trans-
 foditur. intelligis nimirum
 quo pacto acciderit, cum non
 uiri, sed equi magis hoc opus
 fuerit. Veruntamen indigna-
 batur ille, quod non in ami-
 pliore q̄ honore ceteri habe-
 retur, uolebatq; eques descen-
 dere. Orætes autem, priua-
 tus quispiam erat, atq; ad-
 modum debilis pedibus. qui
 neq; stare humi, ne-
 dum incedere ullo modo po-
 terat. Accidit autem hoc
 prorsum Medis omnibus, ut
 postquam ab equis descende-
 rint, ueluti qui super stellas
 ingrediuntur, summis pedum
 digitis, uix atq; egrè ince-
 dant. Quamobrem, cum per
 se

τις Θ. Ερμῆς ἀράμην Θ.
 αὐτόν, ἐκόμενον ἀγχι πρὸς
 τὸ πορθμεῖον. ἐγὼ δ' ἐγίλω.
 Αὐ. ἡ ἀγὼ δὲ ὅτε ἡ αὐτῆς,
 ὁ δ' ἀνίμιφα ἐμαυτὸν τοῖς
 ἄλλοις. ἀλλ' ἔφες οἰμῶν
 ζοντας αὐτὸς, προσδοα-
 μῶν ἐπὶ τὸ πορθμεῖον,
 προκατέλαβον χώραν, ὥς
 αὐτὸν ἐπιτηδείως πλούσαι-
 μι. παρὰ τ' πλοῦν δὲ, οἱ
 μὲν ἐδάκρυνον τε, καὶ ἐ-
 ναυτίων. ἐγὼ δὲ μάλα ἐ-
 τέρπόμελιν γὰρ αὐτοῖς. Διο.
 σὺ μὲν ὦ Κράτης καὶ Αὐ-
 πιδῶν, τοῖς τῶν ἐτύ-
 χετε ξυνοδοῖς πόρων. ἐμοὶ
 δὲ Βλεψίας τε ὁ δαυει-
 σῆς, ὁ ἐκ Πειραιῶς, καὶ
 Λάμπης ὁ ἀκαρνᾶν, ξυνα-
 γὸς ὢν, καὶ Δάμις ὁ πλῆ-
 σι Θ. ἐκ Κορίνθου συγκα-
 τίδων. ὁ μὲν Δάμις ὑ-
 πὸ τοῦ παισὶος ἐκ φαρ-
 μακῶν ἀποθανόν. ὁ δὲ
 Λάμπης, δὲ ἔρωτα μυρ-

se ipsum humi deiectus iace-
 ret, neq; ullo prorsum pacto
 resurgere uellet, bonus ille
 Mercuri⁹ sublatū in se homi-
 nē, ad cymbā usq; portauit:
 ego uero sequēs ridebam. A.
 Et ego porro, quādo huc de-
 scendebam, neq; admiscui me
 ceteris, sed relictis plorātib.
 illis, ad cymbā accurrendo,
 praecipuaui mihi locū, quo
 cōmodius nauigare. Inter na-
 uigandū uero, alij lachrymas
 bātur, alij nauisebāt. ego ue-
 ro inter ipsos sedēs admodū
 oblectabar. D. Tu quidē Cra-
 tes Θ. tu Antisthenes huius-
 modi sortiti estis itineris co-
 mites. Mecū autē Blepsias ille
 fœnerator, ex Piræo et Lā-
 pk Acarnan, q̄ mercenarios
 milites ducta uerat, Θ. Da-
 mis diues ille Corinthius, si-
 mul descēdebāt. Quorū Da-
 mis quidem à puero ueneno
 interemptus fuerat, Lampk

Q

autem

τίον ῥ' ἑταίρας, ἀποσφάξας ἑαυτόν. ὁ δὲ βλεψίας λιμῶν ἀβλήθ' ἔλεγε· τοῦ ἀποδελκύναι, καὶ ἐνὶ ὕδατος ὡχρὸς ὅν ὑπερβολῶν, καὶ λεπτός ὅν τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενον. ἐγὼ δὲ, καὶ πόρ' εἰδὼς, ἀνεκρινον ὅν τρόπον ἀποθανοί. εἴτα τῷ μὲν δάμιλι αἰτιωμένῳ τὸν ἦον, οὐκ ἀδικαμέντοι ἔπαθον ἔφη ἰὼν αὐτῷ, ὅς τ' ἅπαντα ἔχων ὁμῶς χίλια, καὶ πρυφῶν αὐτὸς γυνεῖν κονταίτης ὦν, ὀκτώκαιδεκάτει νεανίσκῳ τέτταρας ὀβολὸς παρεῖλθον. σὺ δὲ ὦ ἀκαρναν (ἔσθνε γὰρ λακύνθ', καὶ λατρεῖτο τῇ μυρτιά) τί αἰτιά τὸν ἔρωτα, σάωτ' ὅν δὲ ὅς τοὺς μὲν πολέμιους ὅδ' ὅτι πᾶν ποτὶ ἑτρίσας, ἀλλὰ φιλοκιν

autem ob amorem Myrtij me retricks, seipsum iugulabat. Blepsias uerò fame miser periisse dicebatur: et apparebat sanè adhuc pallidus supra modum ac tenuis maximè. Ego uerò quamquam antea noram: interrogabā tamen, quo pacto quisque mortuus esset. Ac Damidi quidem accusanti filium, non iniusta uero, inquā, passus es ab illo: qui talenta cū haberes coaceruata mille, ac ipse in delicijs uiueres, annos nonaginta natus: adulescenti illi annum decimum octauum agenti quatuor obolos suppeditabas. Tu uero Acarnan, (gемеbat enim et ille, ac deuonebat Myrtium) quid amorem accusas, inquā et non potius te ipsum, qui hostes quidem haud unquam perhorrueris, sed te uliro periculis offerēdo, ante alios
in pra-

θλίψεις ἡγωνίζου πρὸ τῶν
 ἄλλων· ὑπὸ δὲ τῷ τυχόν-
 τῳ παιδισκαρίῳ, καὶ
 δακρύων ἐπιπλάσσει, καὶ
 συναγμῶν, ἑάλως ὁ γυν-
 ναῖς. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας
 αὐτὸς, ἑαυτοῦ κατηγόρει
 φθάσας, πολλῶν τῶν ἄ-
 νοιαν, ὅτι χρήματα ἐφύ-
 λατῆ τοῖς μηδὲν προσή-
 κουσιν κληρονόμοις, εἰς αἰ-
 βιώσαδαι ὁ μάταιος νο-
 μίζων. πλὴν ἔμοιγε ὁ τῶν
 τυχεύσαν τὸρπωλῶν πα-
 ρίσχοντες σόνοντο. ἀλλ'
 ἦδη μὲν ἐπὶ τῷ σομίφ-
 ῳ μὲν. ἀποβλέπειν χρεῖ,
 καὶ ἀποσκοπεῖν πόρρω-
 θεν τὸς ἀφικνουμένους.
 βαβαί, πολλοὶ γὰρ καὶ ποι-
 κίλοι, καὶ πάντες δα-
 κρύοντο, πλὴν τῶν νεο-
 γνῶν τῶν καὶ νεπίων·
 ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες γεγε-
 νασταῖς ὁδύρονται, τί τῷ

in praelium descenderis. A
 puella uero uulgari illa quio-
 dem ac fortè oblata, et à la-
 chrymæ atq; singultibus fi-
 citur, generosus ipse tu ca-
 ptus fuerit. Nam Blepsias
 quidem ipse sese accusabat,
 ob nimiam stultitiam, quòd
 pecuniam custodisset hære-
 dibus nulla necessitudine sibi
 coniunctis, in perpetuum
 uicturum esse uanus ipse se
 putans. Verum mihi quidem
 non uulgarem uoluptatem
 præbuerunt tunc lamentan-
 tes isti. Sed iam circa fau-
 ces sumus. Afficere nos il-
 luc oportet, atq; eminens cō-
 templari aduenientes. Pape,
 multi certè, et uarij, omnes-
 quæ lachrymantes, præter
 puellōs istos et infantes.
 Quin et etate nimia cōfecti
 illi lugēt. Sed qd hoc enī phil-
 tro aliquo uite tenetur et I-

το; ἄρα τὸ φίλτρον αὐ-
τὸς ἔχει τῷ βίῳ; τῷ τοῦ
οὐ τοῦ ὑπὲρ γυναικὸς ἔρῳτα
βύλομαι. τί διακρύβεις τῆ-
λικῷ τῷ ἀποθανόντι; τί
ἀγανακτῆς ὧ βλάτισε, καὶ
ταῦτα, γέρον ἀφ' ἡμέ-
νης; ἀπὸ βασιλέως ἡδῶτα;
ἦ τῷ. ὁ δὲ λαμῶς. Διο. ὦ μά-
σα τράπης; ἦ τ. ὁ δὲ τῷ
το. Διο. ἄρα οὐκ ἐπλήστεις,
ἔτα αὐτῷ σε τὸ πολλὸν
ἔνδον ἀπολιπόντα τεθ-
νάσκει; ἦ τῷ. ὁ δὲ τῷ τοῦ.
ἀλλ' ἐτι μὲν ἐγγόνων ἀμ-
φὶ τὰ ἐνεμήκοντα; βίου
δὲ ἀποροῦν ἀπὸ καλὰ καὶ
καὶ ὁρμῆς εἶχον, ἐς ἔσθ-
βολῶ πτωχὸς ὢν, ἀτεκ-
νὸς τε, καὶ προσέτι χολός.
καὶ ἀμνηστὸν βλέπων.
Διο. ἔτα τοῦ τῷ ὢν, ζῶν
ἔθελες; ἦ τ. ναί. Ἡ δὲ γὰρ
ὡς τὸ φῶς. καὶ τὸ τεθῆναι
καὶ, δεινόν, καὶ φθιπτόν.
Διο. πᾶρα πάσις ὧ γέρον,

stum igitur decrepitum in-
terrogare lubet. Quid plo-
ras heus tu, tam prouecta æ-
tate mortuus? Quid indigna-
ris bone uir, præsertim cum
senex hac adueneris? Eccubi
rex fuisti? Mend. Haudqua-
quam. Dio. Verum satrapes.
M. Neq; hoc. D. Num igi-
tur diues fuisti, ideoq; malè
te habet, quòd relictis multis
delicijs ac uoluptatibus mori
coactus fueris? Mend. Nihil
tale, sed annos circiter nona-
ginta natus fui, uitâq; diffi-
cilem egi, arundine ὃ funi-
culi uicium queritans, ultra
modum egenus ac pauper, li-
beris carens, ὃ præterea
claudus quoq; ὃ parum os-
culis uidens. D. Et uiuere cu-
piebas cum talis esses? M.
Certè quidem, dulcis enim
erat lux: Mori autem gra-
ue et horrendum. D. Deliras
ὃ senex, ὃ inuenuiliter te ge-
ris

ὡς μερακιδιὺν πρὸς τὸ χει-
ρὸν, καὶ ταῦτα, ἡλικιωτῆς
ὡν τῷ πορθεμένῳ. τί οὖν
ἀντὶς λέγοι περὶ τῶν νέων;
ὅποτε οἱ τηλικῶτοι φι-
λόζωοι εἰσιν; οὐδὲ ἐχρῶ δι-
ώκειν τὸν θάνατον, ὥς τ'
ἐν τῷ γήραε λακῶν φάρ-
μακον. ἀλλ' ἀπίσμων, μὴ
καὶ τις ἡμᾶς ὑπιδέηται,
ὥς ἀπόδρασι βυλδύον-
τας, ὁρῶν πόδι τὸ σόμιον
εἰλαμένους.

Μενίππυ καὶ Τει-
ρεσίᾳ.

Ω Τειρεσία, εἰ μὴ καὶ
τυφλὸς εἶ, ὅκ' ἐτὶ διαγινώ-
ναι ῥάδιον. ἀπασι γάρ
ἡμῖν ὁμοίως τὰ ὅμματα
κενὰ, μόνον δὲ αἰχμῶραι αὐ-
τῶν. τὰ δ' ἄλλα, ὅκ' ἐτ'
αὐ ἐπ' αὐρῇ ἔχουσ, τίς ὁ Φι-
νεὺς ἢ Λυγκεύς.
ὅτι μὴ τοι μάντις ἦσθα,
καὶ ὅτι ἀμφοτέρω ἐγένετο
μόνον αὐτῶν καὶ γυνή, τῶν

geris erga necessitatem, &
hoc, cum sis equalis portito-
ri huic. Proinde quid iam de
adolescentibus dicamus, quā-
do etiam decrepiti isti tāto-
pere uiuere cupiunt & quos
decebat ipsam mortem con-
sectari, tanquam remedium
quoddam eorū malorū, quae
secum fert senectus & Sed ab-
eamus iam, ne quis & nos su-
spicetur tales esse, qui hinc
aufugere cupiamus, quando
circa fauces hic nos oberra-
re uiderit.

Menippi & Tiresiae.

An uero & cecus sis, Tire-
sia, nō amplius cognitu faci-
le est. Nobis. n. cunctis, aequē
sunt uacui oculi, ac sola illo-
rū sedes relictæ: q̄ aut ad cæ-
tera attinet, non facile dixe-
ris, q̄ Phineus aut q̄ Lynceus
fuerit. At uero, q̄ nates fue-
ris, & quod utrumq̄ solus
te ipsum perhibueris, ma-

ποικτῶν ἀκίστας οἶδ' αἰ.
 πρὸς τῶν θεῶν τοιγαροῦν
 εἰπέ μοι, ὅποτέρᾳ ἐπει-
 ρᾶθης ἠδ' ἴδον· ἢ τῇ βίῳ; ὅ-
 ποτε ἀνὴρ ἦδ' αἰ, ἢ ὁ γυναι-
 κείος; Τέ. ἀμείνων μὲν πα-
 ρα πολὺ ὧ μίνι ππε ὁ γυ-
 ναικῆ· ἢ ἀπραγμονέει-
 ρ· γὰρ, καὶ δὴ οὐ πόρουναι
 τῇ ἀνδρῶν αἰ γυναικί.
 καὶ ὅτε πολεμῶν ἀνάγκη
 αὐταῖς, οὐτε παρ' ἐπαλ-
 ξῇ ἐσάναι, ὅτ' ἐν ἐκκλη-
 σίᾳ διαφέρειδαι, ὅτ' ἐν
 δικαστηρίοις δζειτάζεδαι.
 Μεννιπ. ὃ γὰρ ἀκίκοας ὧ
 Τερειδία· ἢ Εὐριπίδου
 Μυδ' εἰας οἶα εἶπερ, αἰκ-
 τήρανσα τὸ γυναικίον,
 ὡς ἀδελίας ὄσας, καὶ ἀφ' ὁ-
 ρυτὸν τινα τὸν ἐκ τῶν ὠ-
 δίνων πόνον ὑφισαμέ-
 νας; ἀτὰρ εἰπέ μοι, ὅτι
 μνησὲ γὰρ με τὰ· ἢ Μυ-
 δ' εἰας ἱαμβῆα, καὶ ἔτε-
 κος πατέ ὅπατε γυνὴ καὶ

rem ac foeminam, auditis ali-
 quando poëta, noui. Proin-
 de, per deos, dic mihi, utram-
 uitā expertus es suauiore,
 uir ne quando fuisti, an cum
 foeminā Tere. Potior mul-
 to fuit, Menippe, muliebri-
 uita. Quietior est enim, et
 dominantur uiris mulieres,
 neq; ipsis necesse est in bellū
 proficisci, neq; ad propugna-
 cula stare, neq; in concionib;
 desiderare, neq; in foro at-
 que iudicijs contendere. Me.
 Quid? an non audisti, Tere-
 sia, Euripidis Medeam qua-
 lia dixerit, cum mulierū ge-
 nus deplorando cōmemorat,
 quā miseræ sint, et into-
 lerabilem parturiendo labo-
 rem sustineant? Verūm dic
 mihi (commonefecerunt e-
 nim me uersiculi isti Medæ),
 peperisti ne etiam aliquan-
 do, cum mulier esses? an
 uera

δια; ἢ σῆρα, καὶ ἄγονθ' uero sterilk, ὥ absq; semine
 διετέλεισας γὰρ ἐκείνη uitam illam degisti & Tires.
 τῷ βίῳ; Τει. τί τὸ τοῦ Μένιππε ἔρωτᾷς; Μι. ὅ- Quid hoc Menippe inter-
 δὲ χαλιπὸν ὧ Τειροβία. rogas? Menip. Nihil mole-
 πλὴν ἀποκρίναι, εἰ σοι sti, Tiresla. Sed responde,
 ῥάδιον. Τει. ὅσῃρα μὲν ἦ si tibi molestum non est. Ti.
 μίω, ὅπ' ἔπικον δ' ὁμῶς. Non fui sterilk quidem,
 Μι. ἰκανὸν τὸ τοῦ. εἰ γὰρ sed neq; peperit tamen. Men.
 μήτραν ἔχον, ἐβουλόμην Sufficit hoc. Vtrum enim
 εἰδέναι. Τει. ἔχον δ' ἔλα- ὥ uulnam habuisses, scire
 δ' ἦ. Μενιπ. χρόνον δὲ σοι ἢ uolebam. Tir. Habui scilicet.
 μήτρα ἠφανισθῇ, καὶ τὸ Menip. Successu autem
 μόριον τὸ γυναικεῖον ἀ- temporis, uulua ne illa caua-
 πεφράγη, καὶ οἱ μαστοὶ nit, ὥ membrum mulie-
 ἀπετάθηνσαν, καὶ τὸ αὐ- bre obturatum est, mamila-
 σπείον ἀνεφύη, καὶ πώ- leq; iterum cōplanate, dein-
 γωνα δ' ἐλὼγκας; ἢ αὐ- de uirile succreuit ὥ barbā
 τήκα ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ ἀ- produxisti & an uero repente
 νεφάνης; Τει. ὅχ' ὁρῶ τί ex muliere uir factus prody-
 σοι βύλεται τὸ ἔρωτημα. stit & Tir. Non uideo quid si-
 Πλοκῆς δ' οὐ μὲν μοι ἀπισεῖν bi uelit interrogatio hac.
 εἰ ταῦθ' ὅτως ἐγένετο. Μ. Videris autem mihi pro du-
 ὅχ' ἢ γὰρ ἀπισεῖν ὧ Τειρε bio habere, factum ne hoc
 σια τοῖς τοῖς τοῖς. ἄλλὰ κα- ita sit, an non. Me. Quid ean
 non dubitare, Tiresla, de
 huiusmodi reb. cōuenit sed.

θάπ' ἑ τινα βλάνα μὴ ἐ-
 ξετάζοντα, εἴτε δινύατα
 ὄσιν, εἴτε καὶ μὴ, παρεσθε-
 χιῶς; Τε. σὺ οὐκ ὁδὸς τῶν
 λα πισδύεις οὕτω γενέ-
 σθαι, ὅπουτ' αὖ ἀκροῖς,
 ὡς ὁρεῖα ἐκ γυναικῶν ἐγί-
 νοντο πινδύ, ἢ δινύα ἢ
 θηρία, τὴν Ἀνδρόνα, ἢ τὴν
 Δάφνιν, ἢ τὴν τῷ Λυκά-
 ονθ' θυγατέρα; Μ. ἢ
 περὶ ἀκροῖς ἐντύχω, εἰ-
 σομαι ὅ, τι καὶ λέγουσι.
 σὺ δὲ ὡ βέλτιον, ὅπουτε
 γυνήϊδα, καὶ ἐμαντύν-
 ῃς τότε ὡς πῶ καὶ ὕδρου;
 εἰ μὲν αὐτὸ καὶ μάντις ἐ-
 μαδόν εἶναι; Τε. ὁρᾷς;
 ἀγνοῖς τὰ πόδι' ἐμὸν ἅπαν-
 τα, ὡς καὶ διέλυσά τινα
 ἔριμ τῶν θεῶν, καὶ ἢ μὴ
 Ἡρα ἐπάρωσέ με. ὁ δὲ
 Ζεὺς παρεμυδρήσατο τῇ
 μαντικῇ τὴν συμφορὰν.
 Μένειπ. ἐπ' ἐχέω Τειρεσίαν
 τῶν ψευδμάτων; ἀλλὰ

perinde ac fatuum aliquem,
 non perpenſis, fieri ne pos-
 ſint an non, protinus pro ue-
 ris recipere. Ti. Tu igitur
 neq; cetera credis hoc pacto
 contigisse, puta quum audie-
 ris, ut quedā ex mulieribus
 aves factæ sint, aut arbores,
 aut feræ, ut Philomela, aut
 Daphne, aut Lycaonis istius
 filia. Me. Si quādo et in illas
 incidero, quid et ipse dicāt,
 ſciam. Tu uerò, optime, ec-
 quid cum mulier eſſes, nati-
 cinatus quoq; es tum, quem-
 admodum et postea an ue-
 rō pariter et uir et uates
 didiciſti eſſe? Tir. Vides ut
 cuncta ea quæ de me ferun-
 tur, ignores, puta quo pa-
 cto et litem quandam Deo-
 rum diremerim, et Iuno ui-
 ſu me priuarit, Iupiter au-
 tem in ſolatium damni eius
 uaticinandi artē mihi dede-
 rit. Men. Adbuc ne Tireſia,

men

κατὰ τὴς μάντις τοῦτο
ποιεῖς. ἔθ' γὰρ ὑμῶν, μη-
δ' οὐ γιγνέσκειν.

Αἴαντ' ὦ καὶ Ἀγαμέμ-
νον'.

Εἰ σὺ μανεῖς ὡς Αἴαν, σε
αὐτ' ἐφόνδυσας, ἐμέλλου-
σας δὲ καὶ ἡμᾶς ἀπαντᾶς,
τί αἰτίᾳ τοῦ οὐδυσσία; καὶ
πρῶτον ὅτε προσέβλε-
ψας αὐτόν, ὅπως ἔκε-
λευτο δούλοισιν, ὅτε προ-
σεπαῖν ἤφισας ἀνδρα-
συμφατωτά, καὶ ἔτα-
ρον αἶψ' ὑποδρόμικῶς με-
γάλα θάινων, παρῆλθε δὲ
αἰετότως, ὡς Ἀγάμεμνον.
αὐτὸς γὰρ μοι τ' ἡμῶν
αἰτίᾳ κατέστη, μόνῳ
αὐτ' ἐταδεῖς ἐπὶ τοῖς ὀ-
πλοῖς. Ἀγαμέμνους δὲ αὐτῶν
ταγώνισ' εἶναι, καὶ ὡς
κοντὶ κρατέρῳ ἀπάντων;
Αἰ. ναί, τὰ γε τοιαῦτα.
εἰκέει γὰρ μοι ὡς ἂν πα-

mendacijs istis caperis & Sed
fact hoc more uatum. Con-
suetum enim nobis hoc est,
nihil sani dicere.

Aiack' ὦ Agamem-
nonis.

Si tu, dū furore correptus
fuiſti, Ajax, teipsum inter-
fecisti, nos aut cunctos occi-
surus fuiſti: quid quaſo V-
lyſſem accuſas? Ac paulo an-
te neq; aſpicere ipſum uo-
luisti, cum ueniſſet buc uates
conſulturus, neq; alloqui di-
gnatus es uiram commilito-
nem ac ſocium: ſed ſuperbè
admodum ac grandi incedēs
greſſu, præteriiſti. A. Me-
rito Agamemnon. Ille enim
mihi furoris huius autor ex-
titit, ut qui ſolus mecum pro
armis iudicio contendere au-
ſus fuerit. A. An uero dignū
censebas te, qui abſq; aduer-
ſario, ὦ abſq; puluere, ut
dicitur, ſuperares omneſ? A.

Q s Quid

νοπλία, τὸ αὐτὸ ἔγωγε ἔ-
 σα. καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι πο-
 λὺ ἀμείνους ὄντες, ἀπεί-
 παδε τὸν ὠγῶνα καὶ πα-
 ρεχωρήσατέ μοι τῶν ἄδ-
 λων. ὁ δὲ Λαέρτης, ὃν ἔγω-
 πολλάκις ἔσωσα, λινδιῶν
 δύνοντα κατακεκόφθαι ὑ-
 πὸ τῶν φρυγῶν, ἀμείνων
 ἤξις εἶναι, καὶ ἐπιτηδεύ-
 τερθ' ἔχειν τὰ ὅπλα. ΑἹ.
 αἰπῶ τοιγαροῦν ὧ γυν-
 ναῖε τὴν Θέτιν, ἥ δ' ἴοι μοι
 τὴν κληρονομίαν τῶν ὀ-
 πλῶν παραδιδόναι συ-
 γγενεῖ γε ὄντι, φέρεσα, ὅ-
 τ' τοῖς κοινὸν κατέδετο αὐτὰ.
 Αἱ. ἔκ. ἀλλὰ τὸν Ὀδυσ-
 σεία, ὃς αὐτὲς ποιεῖν μό-
 νθ'. ΑἹα. συγγνώμη ὧ
 Αἴαν, εἰ ἀνθρῶπθ' ὦν,
 ὠρίχθης δόξης ἡδ' ἴσθ' ἡσ-
 γματθ', ὥστε ὃ καὶ ἡμῶν
 ἐκασθ' λινδιῶν δύνει ὑ-
 πομῆναι, ἔπει καὶ ἐκράτη-
 σέσθ', καὶ ταῦτα, παρὰ

Quid nīc in tali utiq; causa.
 Nam armatura ea, cognatio-
 nis quodam iure ad me perti-
 nebat, cū fratris mei patrue-
 lis certē fuerit. Deinde uos
 ceteri, qui multo quam ille
 praestantiores eratis, detre-
 cistis certamen, et cessistis
 mihi arma. Iste autē Laertes
 filius, quem ego non semel in
 summo periculo seruavi, cū
 iam à Troianis propē concī-
 deretur, melior esse me uo-
 luit, ac dignior qui armis illis
 potiretur. A. Accusa igitur
 ὦ generose Thetin, quae cū
 tibi debuisset armorum suc-
 cessionem ac hereditatem,
 utpote cognato, tradere, in
 medium allata posuit ea. M.
 Haudquaquam, sed Vlyssē,
 ut qui solus sese mihi oppo-
 suerit. A. Ignoscendū ὦ Αἰαχ
 est: si homo cū esset, appeti-
 uit gloriā, rem dulcissimam,
 cuius gratia etiā nostrū qui-
 bet

Τρωσὶ δικάσαις. Α. οἶδ' αἰ
ἐγὼ ἥτις καὶ καταδικά-
σθην· ἀλλ' ὅθι μὲν λέγαντι
περὶ τῆς βίῃς, τὸν γὰρ οἰ-
κονομία μὴ ἔχῃ μισῶν ἐκ
αὐτῶν αἰμῶν ὡς Ἀγάμεμ-
νον, ὅσῳ εἰ αὐτῶν μοι Ἀθλῶν
τὸ τοιοῦτον ἀπείροι.

Μίνω· καὶ Σο-
φράτῳ.

Ο μὲν λέγει οὕτως·
Σώφρατ'· ὅτι τὸν Πυρι-
φλεγέθοντα ἐμβελήδω· ὅ-
ς ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χι-
μαίρας διασπαδῆται. ὁ
δὲ Τύραννος, ὡς Ἑρμῆς, πα-
ρὰ τὸν Τίτυον ἀποτα-
θεῖς, ὑπὸ τῶν γυπῶν
κείρω καὶ αὐτὸς τὸ ἥ-
παρ. ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ
ἄπτε κατὰ τάχ' εἰς
τὸ Ἠλύσιον πεδῖον, καὶ
τὰς μακάρων νήσους κα-
τοικᾶτε, ἀνδ' ὧν δίκαια
ἐποιεῖτε παρὰ τὸν βίον.

libet obire pericula sustinet,
præcipue quando et uicit
te postea, et hoc, Troians
ipsis iudiciis. Α. Noui ego
quæ me damnarit. sed fas nō
est, de dijs aliquid dicere. V-
lysssem igitur aliud quam o-
disse, non possum, Agamem-
non, non si ipsa mihi Miner-
ua hoc imperet.

Minos et Sofrati.

Predo hic quidem Softra-
tus, in Pyriphlegethontem
præcipitetur, sacrilegus au-
tem ille à Chimæra discer-
patur: Tyrannus uero iste,
Mercuri, iuxta Tityum in
longum extentus, arrodens
et ipse hepar præbeat
uulturibus. Vos autem boni
ac probi abite quàm primū
in campum Elyssum, insu-
læq; Beatorū habitate, pro
ijs, quæ rectè ac iustè in uita
fecistis. Sofstratus. Audi o

Minos,

Σω. ἄκυστον ὦ Μίνως, εἰ
 σοι δίκαια δόξω λέγειν.
 Μι. νῦν ἀκίσσω αὐτίς; ὃ
 γὰρ ὀφείλει λεγέσθαι ὦ Σώ-
 κρᾳτε πονηρὸς ὢν, καὶ
 τοσούτους ἀπέκτονάς; Σω.
 ἐλάλεγμα μὲν, ἀλλ' ὄρα, εἰ
 δικαίως λολαδύσομαι.
 Μι. καὶ πᾶν, εἴ γε ἀποτί-
 νην τὴν ἀξίαν δίκαιον.
 Σω. ὁμῶς ἀπόκειναι μοι ὦ
 Μίνως. βραχὺ γὰρ πῆρ-
 σομαί σε. Μιν. λέγε, μὴ
 μακρὰ μόνον, ὅπως καὶ
 τοὺς ἄλλους διακρίνω-
 μεν ἡδῆ. Σω. ὅποσα ἔ-
 πρᾶλλον γὰρ τῷ βίῳ, πό-
 τ' ὅρα ἐκὼν ἔπρᾶλλον, ἢ
 ἐπικέκλωσό μοι ὑπὸ τῆς
 μοίρας; Μι. ὑπὸ τῇ μοί-
 ρᾳ δ' ἡλαδ' ἢ. Σω. ἔκ' αὖ καὶ
 οἱ χεῖροισι ἀπαντῶν, καὶ οἱ
 πονηροὶ δοκοῦντες ἢ
 μῆτις, ἐκείνη ὑπερετάωντες,
 ταῦτα δ' ὁρῶμεν; Μι. ναί,
 τὰ κλαδοὶ, ἢ ἐκάστῳ ἐπ' εἰ-

Minos, num tibi iusta dicere
 uidear. Minos. An ego denuo
 nunc audiam? An non con-
 uictus es Softrate, quod et
 malus fueris, et tam multos
 occideris? Sost. Conuictus
 quidem fui, sed uide, num
 iuste ob id supplicio afficiar.
 M. Vtiq; si modo iustum est,
 pro merito queng; suo pœ-
 nam pendere. S. Attamen
 responde mihi ô Minos, Bre-
 uis enim quiddam interroga-
 bote. M. Dic, sed ne proli-
 xe modo, quò deinceps et
 ceteros dijudicare possimus.
 S. Quæcunq; in uita egi, u-
 trum uolens ea feci, an ita à
 Parcis agglomeratum mihi
 fuit? M. A Parca scilicet. S.
 proinde et boni pariter om-
 nes, et nos, qui mali uide-
 mur, eadem agimus, dum illi
 obsecundamus? M. Ita pro-
 fecto, Clotho uidelicet illi
 parentes, quæ unicuiq; in-
 iungit

ἐπίταξε γυναικὶν τὰ
πράκτια. Σω. εἴ ἔν τις ἀ-
ναγκασθεὶς ὑπὸ ἄλλου φο-
νέουσι πῖνα, ὃ δυνάμι-
νῳ, ἀντιλέγει ἐκείνῳ,
βιάζομεν, οἷον δ' ἡμῖν
ἢ δορυφόρῳ, ὃ μὲν δικα-
σῇ παθεῖς, ὃ δὲ τυράννῳ·
τίνα αἰτιάσῃ τῷ φόνῳ; Μ.
δι᾿ αὐτὸν ὡς τὸν δικαστὴν, ἢ
τὸν τυράννον, ἐπεὶ ὅδε τὸ
ξίφος αὐτό. ὑπερετεῖ γὰρ
τῷ τοῦ ὄργανου ὅν πρὸς τὸν
θυμὸν, τῷ πρῶτως παρὰ-
σχόντι τὴν αἰτίαν. Σω.
εὐγε, ὁ μὲν ὅτι καὶ ἐπι-
δραφίλδῃ τῷ παραδείγ-
ματι. ἢν δὲ τις ἀποσει-
λαυτῷ τῷ δὲ σπότη, ἢ
καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἀργυ-
ρον κομίσω, τίτι τὴν χά-
ριν ἵστω; ἢ τίνα θυδρῶ-
τῇ ἀναγραφῇ; Μιν.
τοῦ πέμψαντα ὁ Σώσρα-
τε, διακινῶ γὰρ ὁ κομι-
σασ λῶ. Σω. ὑκοῦν ὄρεας,

iungit, cū primum natus est,
quæ agenda ipsi sunt. Sost. Si
quis igitur ui compulsus ab
alio, occiderit aliquem, cum
non possit illi contradicere,
à quo compellitur: ut uerbi
gratia, si carnifex, aut satel-
les quispiam, alter iudici pa-
rendo, alter tyranno: quem-
nam cedis istius reum ages?
M. Quem alium, nisi indicem
aut tyrannum? Quoniam ne-
que ipsum gladium acensare
possumus. subseruit enim
hic, tanquam instrumentum
quoddam, animi atq; furori
illius, qui primo causam hæc
præbuit. S. Rectè sanè ὁ Mi-
nos, laudo q. hoc etiam exem-
plo, quasi quodam auctario
nos locupletas. Si quis autē,
mittente hero, ueniat ipse
aurum uel argentum asserēs,
utri nam ea gratia haberi de-
bet, aut utri beneficium hoc
acceptum referendum est e-

πῶς ἄλλῃ ποιῆς λολά-
 ζων ἡμᾶς, ὑπηρετάς γε νο-
 μίχους, ὧν ἡ Κλωθὴ προ-
 σίτατῃ, καὶ τῶτους τε-
 μῶν τὸς διακονησάμε-
 νους ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς;
 οὐ γὰρ δ' ἢ ἐκείνο εἰπεῖν
 ἔχοι τις αὖ, ὥς αὐτὴ
 γὰρ δ' ὡπατὸν ἴω, τοῖς
 μετὰ πάτῃς ἀνέγκης
 προσεταγμένοις. Μι. ὦ
 Σώφρατε, πολλὰ ἰδοὺς αὖ
 ἐν ᾧ καὶ ἑκατὰ λόγον γι-
 νόμενα, εἰ ἀκριβῶς ὀξετά-
 ζοις. πλὴν ἀλλὰ σὺ τῷ το-
 ῦ πολέμου σφίε πορρωτά-
 στως, διότι τὸ ληστὴς μόνον,
 ἀλλὰ καὶ σοφιστὴς τις εἶναι
 δοκεῖς. ἀπ' αὐτοῦ αὐτὸν
 ὦ Εὐμῆ, καὶ μὴ κέτι λολά-
 ζειδω. ὅρα δέ, μὴ καὶ τὸς
 ἄλλους νεκρὸς ἐρωτᾷν τὰ
 ὁμοία, δι' ἰδιότητος.

do quidem non prædo solum, verum etiam Sophista qui-
 dam esse uideris. Solue ipsum Mercuri, neue deinceps
 amplius puniatur. Ceterum illud uide, ne ex cæteris ma-
 nes similia interrogare doceas.

Min. Ei qui misit, Sostrate,
 nam ille qui attulit, minister
 tantum fuit. So. Vides ne igi-
 tur, quàm iniusta facias, dū
 supplicio affick nos, qui mi-
 nistri tantum fuimus eorum,
 quæ Clotho nobis impera-
 uit? et rursum, dum honore
 prosequeris eos, qui in alie-
 nis bonis ueluti dispensato-
 res quosdam se gesserunt.
 Non enim illud dicere quis-
 quam poterit, q. cōtradictorie
 quisquā potuerit, aut imper-
 tata detrectare licitū fuerit
 in ijs, quæ cū omni prorsum
 ui ac necessitate imperata
 fuere. M. Multa, ὦ Sostrate,
 et alia uideas licet, minimè
 secundum rationem fieri, si
 diligenter expendas. Verun-
 tamen tu ex hac questione
 hoc boni consequeris, quan-

Μένιππος ὁ ἢ Νεκρουμαν-
τέας. Μένιπ.

Ω χαῖρε μέλαρος, πρόσ-
πυλά θ' ἐσίας ἐμῆς. ὡς
ἄσμενός σ' ἀνείδου, δε-
φάθ' μοι αἶψα. φιλω, ὅτε με-
νιππος ὅτος εἴη ὁ κύ-
ων; ὅ μινδρ ἄλλ' ὅ, εἰ μὴ
ἐγὼ παραβλέπω, Μένιπ-
πος ὄλως. τί δ' αὖ τῷ βε-
λετ' τὸ ἀλλόκοτόν τοι σχη-
ματ' ὅ, πῖλ' ὅ καὶ ἀντρα καὶ
λεοντή; προσίτεον δέ οἱ
μῶς αὐτῷ, χαῖρε ὦ Μένιπ-
πε, καὶ πόθεν ἡμῖν ἀφίξαι;
πολιὺν γὰρ χρόνον ὅ πεί-
φνας σὺ τῇ πόλει. Μέν.
Ἡκον νεκρῶν κόλυμβῶα, καὶ
σκότος πύλας λιπῶν, ἢ
ἄδης χωρὶς ὤκισαι δε-
ῶν. φιλω. ἡράκλεις. ἐλε-
λήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀ-
ποθανόν, ἵατ' ὅς ἔπαρ-
χῆς ἀναβεβίωκεν; μὲ. ὅκ,
ἄλλ' ἔτ' ἐμνησθῆναι ἄδης
μ' ἐδείξατο. φι. τίς δ' ἡ αἰ-

Menippus ὁ Philo-
nides.

Salve atrium, domusq;
vestibulum meae, ut et lubens
aspicio luci reddimus. i hilan.
Non Menippus est canis ē
Non hercle alius, nisi ego
forte ad Menippum omneis
hallucinor. At quid sibi uult
habitus huius insolentia; cla-
ma ὁ lyra, leonē exuuias
Adcundus tamen est. Salve
Menippe. Vnde nobis adueni-
stis; u est cum te in urbe nō
uidimus. M. Adsum reuerfus
mortuorum ἐλαττοῦς; For-
tibusq; tristiam tepebratum
nigris. Manes ubi inferni
manent superis procul. Phil.
O Hercules ignorantibus nō
tis Menippus uita functus
est, reuixitq; denno. Men. pa
Non, sed me adhuc uiuum
recepit Tartarus. Philon.
Que nam causa tibi fuit noua

τία σοι τῆς καὶ νῆς κὴ πα-
 ραδ' ὅξ' αὐτῆς ἀποδλη-
 μίας; Μέν. νόστους μ' ἐπὶ
 ρε, κὴ θράσος τὸ νῦν πλέον.
 Φι. παῦσαι μακάριε τρα-
 γωδῶν, καὶ λέγε ὅπως
 πως ἀπλῶς, καταβάς ἀ-
 πὸ τῶν ἰαμβέων. τίς ἂν σο-
 λῇ; τί σοι τῆς κάτω πο-
 ρείας ἐδίδασκεν; ἄλλως γὰρ
 οὐκ ἠδυνάτισ, ὅδ' ἀσπάζ-
 σι. Φ. ἡ ὁδός. Μέν. ὦ φιλό-
 της χρεώ με καὶ πᾶσι γινώσκον
 αἰδῶ, ψυχῇ χροσόμηνον
 δεβαίω τεράδια. Φι. ὅτος,
 ἀλλ' ἢ παραπαίεις; ὅ γὰρ
 αὐτὸς οὕτως ἐμμέτρως ἐρῶ
 ψάλλεις πρὸς ἀνδρας φί-
 λους. Μέν. μὴ θαυμάσῃς ὦ
 ἑταῖρε. νεώσι γὰρ Εὐρι-
 πίδην καὶ Ομήρου συγγε-
 νόμην, ὅκ οἶδ' ὅπως ἀ-
 νεπλήθην τῶν ἐπέων, καὶ
 αὐτόματα μοι τὰ μέτρα
 ἐπὶ τὸ σῶμα ἔρχεται. ἄ-
 τὰρ ἐπὶ μοι, πῶς τὰ ὕ-
 περ

noue huius atq; incredibile
 uiae Menip. Iuuenta me in-
 citauit, atq; audacia. Quam
 pro iuuenta haud paululum
 impotentior. Phi. Siste ô be-
 ate Tragica, & ab Iambis
 descendens, sic potius sim-
 pliciter eloquere, quæ nam
 hæc uestis, quæ causa tibi ite-
 neris inferni fuit, quum alio-
 qui neque iucunda, neq; de-
 lectabilis sit uias Memiprus.
 Res dilecte grauis me infer-
 nas egit ad umbras, Confo-
 lerem manes ut uatis Tires-
 ſiai. Philoni. Heus tu; num
 deliras? alioqui non hoc pa-
 cto caneres apud amicos cō-
 sarcinatis uersibus. Menip.
 Ne mireris amice. nuper e-
 nim cum Euripide atq; Ho-
 mero uersatus, nescio quo
 pacto uersibus sic imple-
 tus sum, ut numeri mihi in-
 os sua sponte confluant. Ve-
 rum dic mihi, quo pacto res-
 buma

ἔπειρ γῆς ἔχει; καὶ τί ποι-
οῦσιν οὐ τῆ πόλει; φιλα-
νὸν ὁ δ' οὐκ, ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ
τῷ, ἀρπαῖς οὐκ, ἐπισηκῶ-
σι, τοκογλυφῶσιν, ὁβολο-
σατοῖσιν. Μέν. ἀθλιοὶ καὶ
λαποδαιμόνους. ὃ γὰρ ἴ-
σασιν, οἷα οὐκ ἀγχοῦ λακύν-
ρωται παρὰ τοῖς κατῷ,
καὶ οἷα λεχεροτόνους.
ταῦτα τὰ ψυφίσματα καὶ τὰ
τῶν πλοσίων, ἃ καὶ τὸν
ἐκέρδορον ὁ δὲ μία μηχανὴ
τῷ διαφυγεῖν αὐτῶς. φι.
τί φῆς; δίδοι καὶ τι νεώ-
τερον τοῖς κατῷ πῶς τῶν
οὐκ ἀδῶ; Μένιπ. οὐκ δὲ
καὶ πολλὰ, ἀλλ' ὃ θέμις
ἐκφέρειν αὐτὰ πρὸς ἀπαν-
τας, ὃ δὲ τὰ ἀπόρρητα ἐ-
ξαγορεύειν, καὶ καὶ τις ἡ-
μᾶς γράφεται γραφῶν
ἀσεβείας, ἐπὶ τῷ ῥαδία-
μαίνοντι. φι. μηδὲ μὴ
ὡς Μένιπ πρὸς τῷ διῷ,
καὶ φρονήσις τῶν λόγων

humanae hic se habent in
terris? et quid nam in ur-
be agitur? Phil. Nihil novi.
Sed quemadmodum prius a-
stitabant, rapiunt, peic-
rant, foenerantur, usuras
colligunt. Menippus. O mi-
seri atque infelices. Nescia-
unt enim, qualia nuper a-
pud inferos sancita sint:
quæq; plebiscita facta: quæ
per Cerberum nullo pacto
poterunt effugere. Phil.
Quid aliter? Novi ne aliquid
apud inferos nostris de re-
bus decretum est? Menip-
pus. Sanè: et quidem multa. ue-
rum prodere non licet, ne-
que arcana quæ sunt, effa-
ri: ne quis fortè nos apud
Rhadamantum impietatis
accuset. Phil. Nequaquam o
Menippe, per deos ne inui-
deat sermones amico. Nam
apud hominē tacendi gna-
rum, et initiatum præte-

R.

terea

φιλω αὐτοῖσι. πρὸς γὰρ εἰ-
 δότα σιωπᾶν ἐρεῖς τὰτ'
 ἄλλα, καὶ πρὸς μεμνημένων
 μὲ. χαλεπὸν μὲν ἐπιτάτ-
 τεις τὸ πίταγμα, καὶ ὃ
 πάντῃ ἀσφαλές. πλὴν ἄλ-
 λά σὺ γὰρ οὐκ ἐπὶ τολμητέ-
 ον. ἔδοξε δὲ τὸς πλεσίους
 τότε καὶ πολυχρημάτους,
 καὶ τὸ χρυσίον ἡσυχάζει-
 σον ὡς ποδὶ τῷ δανάῳ
 φυλάττοντας. φι. μὴ πρὸ-
 τόρου εἴπης ὧς γὰρ τὰ δει-
 λογμῶνα, πρὶν ἐκείνα δι-
 ελθεῖν ἢ μάλιν' αὐτὸς ἡσυχίᾳ
 ἀκούσαιμί σε, ἢ τις αἰτία
 σοὶ φησὶ καθόλου ἐγένετο;
 τίς δὲ ὃ φησὶ πορείας ἡγέ-
 μων; εἰδ' ἐξῆς ἄτε εἰδού,
 ἄτε ἡκούσας παρ' αὐτοῖς.
 εἰκὸς γὰρ εἶναι, φιλόκαλον
 οὗτα σε, μὴ δὲ τῶν ἀξίων
 θίας ἢ ἀκοῆς παραλιπεῖν
 μὲ. ὑπεργητέον καὶ ταῦ-
 τὰ σοὶ πρὶν γὰρ αὐτὸ καὶ πᾶ-

tere sacra edifferes. Menipo.
 Dura profectò iubes, et non
 tiquam tuta, verum tua gra-
 tia tamen audendum est. De-
 cretum est ergo, diuites i-
 stos ac pecuniosos aurum
 tanquam Danaen seruan-
 tes abstrusum. Pbi. Ne pri-
 us ô beate, quæ sunt de-
 creta dixeris, quàm ea per-
 curras omnia, quæ abs te
 audire libentissime uelim.
 Quæ descensus causa fue-
 rit et quis itineris dux et de-
 inde ordine, et quæ illic ui-
 deris, et quæ audieris om-
 nia. Verissimile est enim te,
 quum res pulchras uidendi
 cupidus sis, eorum quæ uisu
 aut auditu digna uideban-
 tur, nihil omnino prætermi-
 sisse. Me. Parendum etiam in
 his tibi est. Nam quid facias,
 urgente amico? Ac primum
 sanè tibi expediam, quæ res
 ani-

δοι πῆς, ὅποτε φίλ' ὦ ἀνὴρ
 βιάζοιτο; καὶ δ' ἡ πρῶτά
 σοι δῖαιμι τὴν γνώμην ἢ
 ἱμῶν, καὶ ὁδὸν ὠρμήδην
 πρὸς τὴν λευκάεσσαν. ἐγὼ
 γὰρ ἔχρην ἐν παισίῳ μιν,
 ἄκωρ Ομήρου καὶ Ἡσίο-
 δου, πολέμους καὶ σάσεις
 διγυμνίων, ὃ μόνον τῶν
 ἀμίδιων, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τῶν ἥδην τῶν θεῶν, ἔτι δὲ
 καὶ μοιχείας αὐτῶν καὶ
 βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ δίκας
 καὶ πατέρων ἐξέλασεις, καὶ
 ἀδελφῶν γάμους, πάντα
 ταῦτα ἡγούμενος εἶναι καλὰ
 καὶ ὁ παρὶς γὰρ ἐκινέμεν
 πρὸς αὐτά. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄν-
 δρας τελευτῶν ἤρξάμην, πᾶ-
 λιν αὖ ἐν ταῦθα ἤκουον
 τῶν νόμων τάναντία τοῖς
 ποιηταῖς λεγόντων,
 μήτε μοιχεύειν, μήτε σα-
 σιάζειν, μήτε ἀρπάζειν. ἐν
 μεγάλῃ οὖν καδυσέκειν

animam meam ad hunc deo-
 scensum impulerit. Ego
 quum adhuc puer essem,
 audiremque Homerum atque
 Hesiodum, seditiones ac bel-
 la canentes, non semideco-
 rum modò, sed et ipsorum
 iam deorum, atque etiam ad-
 ulteria eorum et uiolen-
 tias, et rapinas, et sup-
 plicia, et patrum expul-
 siones, et fratrum et so-
 rorum nuptias, hæc, me.
 Hercle omnia bona pulchra
 quæ putabam, nec medio-
 criter his afficiebar. Cum
 uero ad uirilem iam ætatem
 peruenissem, hic leges rur-
 sus iubantes audiebam poe-
 tis adprimè contraria, neque
 uidelicet adulteria commit-
 tere, neque seditiones mouere,
 neque rapinas exercere. Hic
 igitur hæstabitans constitui,

ἀμφιβολία, ὅτι εἰδὼς ὅτι
 χρῆσαι μὴ ἐμαυτῷ. ὅτι
 γὰρ τὸς θεὸς ἂν ποτε ἡ-
 γῆμι μοιχοῦσαι, καὶ σα-
 σιάσαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ
 μὴ ὡς πόδι καλῶν τέτων
 ἐγίνωσκον; ὅτι αὐτὸς νο-
 μοθέτας πάναντία τῶ-
 τοις παλαιῶν, εἰ μὴ λυσι-
 τελῶν ὑπελάμβανον. ἐ-
 πεί δὲ δικόρου, ἐδόξε
 μοι ἐλθόντα παρὰ τὸς κα-
 λυμένους τέτους φιλοσό-
 φους, ἐγχερίσαι τε ἐμαυ-
 τῷ καὶ διελθῶναι αὐτῶν
 χρεῶνταί μοι, ὅτι βύλοιντο,
 καὶ πναδὸν ἀπλῆν καὶ
 βεβαίαν ὑποδείξαι τῷ
 βίῳ. ταῦτα μὲν δ' ἂν φρο-
 νῶν προσέειν αὐτοῖς. ἐλε-
 λίδειν δ' ἐμαυτὸν ἐς αὐ-
 τό, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ
 καπνὸς βιαζομένου. παρὰ
 γὰρ διὰ τῶτοις μάλιστα
 εὐερισκὸν ἐπισκοπῶν τῶ
 ἄγνοϊαν καὶ τὴν ἀπορίαν

incertus omnino quo me
 pacto gererem. Neque enim
 deos unquam putavi mac-
 chaturus, aut seditiones in-
 uicem fuisse moturos nisi de
 his rebus perinde ac bonis
 iudicassent. Neque rursus
 legūlatores his aduersa ius-
 suros, nisi id conducere exi-
 stimarent. Quoniam igitur
 in dubio eram, uisum est mi-
 hi philosophos istos adire,
 atque his me in manus de-
 dere, rogareq; uti me, ut
 cunque liberet, uterentur,
 uitaq; uiam aliquam sim-
 plicem ac certam ostende-
 rent. Hec igitur mecum
 reputans ad eos uenio, ig-
 natus utique, quod me ex
 fumo (ut aiunt) in flammam
 conijcerem. Apud enim hos
 maximè, diligenter obser-
 uans, summam reperi igno-
 rantiam, omniaq; magis in-
 certa:

πλέονα. ὥς μοι τάχιστα
 χερσὶν ἀπιδιδῶν οὗτοι
 τοῦ τ' ἰδωτῶν βίον. ἀμέ-
 λει, ὁ μὲν αὖτ' παρῖνει τὸ
 πᾶν ἡσθεῖναι, καὶ μόνον τὸ
 τοῦ ἐκ πάντος μετιέναι.
 τὸτο γὰρ εἶναι τὸ δύσλαι-
 μου, ὃ δ' ἐπεὶ ἔμπαιψεν, πο-
 νεῖν τὰ πάντα, καὶ μοχ-
 θεῖν, καὶ τὸ σῶμα κατα-
 ναγκάζειν, ῥυπῶντα καὶ
 αὐχμῶντα, καὶ πᾶσι δύ-
 σαρεῖσθαι, καὶ λοιδο-
 ρεῖσθαι, σιωχῆς ἐπιβρα-
 χυδίων τὰ πᾶνδ' ἡμαῖ
 κείνα τὸ Ἡσιόδῳ ποδὶ φέ-
 ρετ' ἔπειτα, καὶ τὸν ἰδῶν-
 τα, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄκρον
 ἀνάβασιν. ἅλ' οὐ κατα-
 φρονεῖν χερμάτων παρ-
 κέλευτο, καὶ ἐν ἀφόρον
 οἶσθαι τὴν κτῆσιν αὐτ'· ὃ
 δ' ἐπεὶ αὖ πάλιν ἀγαθὸν
 εἶναι καὶ τὸ πλεοναῖον αὐτ' ἀ-
 πεφάνητο. περὶ μὲν γὰρ
 τοῦ κόσμου τί καὶ καὶ λί-

certa: adeo ut prae his ilico
 mihi vel idiotarum vita iam
 aurea uideretur. Alius ete-
 nim soli me iussit noluisti
 studere, atque ad eum scopum
 universum vitae cursum di-
 rigere. In eo ipsam vitam es-
 se felicitatem. Alius rursus
 omnino laborare, corporis
 fletu, vigilijs, ac squalore sub-
 igere, misere semper ad-
 fectum, contumelijsque ob-
 noxiam assidue, Hesiodi se-
 culo inculcans celebra illa
 de uirtute carmina, et su-
 dorem et acclivem in ner-
 ticem montis ascensum. Ali-
 us contemnere iubet pecu-
 nias, earumque possessionem
 indifferentem putare. Alius
 contra bonas ipsas etiam di-
 uitias esse pronunciat. De
 mundo uero quid dicamus de
 quo ideas, incorporeas sub-
 stantias, atomos, et inane,

γερ; ὅς γε ἰδέας ἢ ἀσώ-
 ματα ἢ ἀτόμους ἢ ἑρνα.
 ἢ παῖδ' ὅμ' ἵνα ὄχλον ὁ-
 νομάτων ὁσημέραι παρ'
 αὐτ' ἀκῶν γιναντίων, καὶ
 τὸ πάντων δεινῶν ἀτο-
 πώτατον, ὅτι περὶ τ' ἐναν-
 τιωτάτων ἕκαστος αὐτ'
 λέγων, σφόδρα νικῶντας
 καὶ πιθανὸς λόγους ἐπι-
 ρεῖτο, ὥς τε μήτε τῷ δόρ-
 μου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λε-
 γόντι, μήτε ψυχρὸν, ἀντιλέ-
 χειρ' ἔχειν, ἢ ταῦτα εἰδόν-
 τα σαφῶς, ὥς δ' ἂν ποτε
 δόρμον τι εἴη καὶ ψυχρὸν
 ἐν ταυτῷ χρόνῳ. ἀτεχνῶς
 οὐκ ἐπασχόμενοι τοῖς νυσά-
 ζουσι τούτοις ὁμοίον, ἀρ-
 τι μὲν ἐπινύου, ἀρ' τι θεᾶ
 νανύου ἐμπάλλου. ἐπὶ δὲ
 πολλῶν τούτο ἐκείνων ἀ-
 τοπώτερον. τὸς γὰρ αὐ-
 τὸς τὸς εὐρισκόντες ἐπι-
 τηρῶν, γιναντίωτατα τοῖς
 αὐτῶν λόγοις ἐπιτηκιδύ-
 τας. τὸς γοῶν καταφρο-

ac talem quandam pugnan-
 tium inuicem nominum tur-
 bam indies audiebam, et
 q̄ absurdorum omnium fuit
 absurdissimum, de contrarijs
 unusquisq; quum diceret, ad-
 modum uictores, et proba-
 biles sermones adferebat, ut
 nec ei qui calidum, nec ei qui
 frigidum idem prorsus esse
 contenderet, contra quicquam
 h̄scere potuerim, idq; cum certò scirem, fieri
 nunquam posse, ut ea-
 dem res calida simul frigi-
 daq; esset. Prorsum igitur ta-
 le quiddam mihi accidebat,
 quale solet dormitantibus,
 ut interdum capite annue-
 rem, interdum contra annue-
 rem. Præterea quod multo
 erat istis absurdus, uitam eo-
 rum diligenter obseruans,
 compari, eam cum ipsorum
 uerbis præceptisq; summo-
 ptere pugnare. Eos enim qui
 spernendam censebant pecu-

νῦν παραινούντας χρη-
ματωμένους ἀπὸ τῆς ἐχο-
μίνους αὐτῶν, καὶ ποδὶ
τόκων διαφόρομίνους, καὶ
ἐπὶ μισθῶ παροδούντας,
καὶ πάντα ἐνικα τῶν
ὑπομνούντων, τοὺς τε ἴ-
σους ἀποβαλλομένους,
αὐτῆς γνῆκα πάντα ἐπι-
τηδύοντας, ἡδονῆς τε
αὐτοῦ σχεδὸν ἀπαντας ἰα-
τηγορεύοντας, ἰδίᾳ δὲ μὴ
νῦν ταύτης προσηγημένης.
σφαλεῖς οὖν καὶ ταύτης
τῆς ἑλπίδος, ἐπὶ μάλλον ἐ-
λυσχέρανον, ἡρέμα φα-
ραμυθόμενον ἐμαυτὸν, ὅ-
τι μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν,
καὶ σφόδρα ἐπὶ σωῆσαι
διαβέβοιμίνων ἀνόντων
τε εἰμι, καὶ τὰ ληθεις ἐπὶ
ἀγνοῶν πορεύομαι. καὶ
μοι ποτὲ διαγρυπνοῦντι
τῶν γνῆκα ἰσχυρῶς βα-
βυλῶνα ἐλθόντα, δεκνῶ-
ναι πινόμενων μάγων, τῶν

niam, avidissime conspexi
colligendis dinitijs inhiare,
de scœnore litigantes, mer-
cede docentes, omnia deni-
que nummorum gratia tole-
rantes. Ii uerò qui gloriam
uerbis aspernabantur, om-
nem uitæ suæ rationem in
gloriam referebant. Volus-
ptatem rursus omnes fer-
mè palàm incessabant, clan-
culum uero ad eam solam
libenter confluebant. Ergo
hac quoque spe frustratus
magis adhuc agrè mole-
stequæ tuli. Aliquantulum
tamen inde memet consola-
bar, quod unà cum multis
et sapientibus et celebra-
timis et inspiens essem, et
ueri adhuc ignarus oberra-
rem. Peruigilanti mibi tan-
dem, atque hisce de rebus
mecum cogitanti, uenit in
mentem, ut Babylonem pros-
fectus, magorū aliquem ex

Ζωροάστρου μαθητῶν ἢ δια
 δόχων. ἄκουσ' αὐτὰς ἐ-
 παλαιᾶς τε καὶ τελευτᾶς
 τισιν ἀνοίγειν τε τὸ ἄδρα
 τὰς πύλας, ἢ κατὰγειν
 ὅν αὖ βάλωνται ἀσφα-
 λῶς, ἢ ὀπίσω αὖθις ἀνα-
 πύμπειν. ἀρίστον οὖν ἢ γέ-
 μιλω εἶναι, παράτιν' ὅ-
 τόντων, διαπραξάμενον
 ἢ κατὰβασιν, ἐλθόντα
 παρὰ τερδύϊαν τὸν βοιω-
 τιον, μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ὅ-
 τε καύτειος καὶ σοφῶ, τίς
 ὅστις ὁ ἀρίστος βίος; ἢ ὅν
 αὐτὸς ἐλοιτο εὐφρανῶν;
 καὶ δὲ ἀναπνεύσας ὥς
 εἶχον τάχος, ἔτενον εὐθὺ
 βαβυλῶνος. ἐλθὼν ἧ. συγ-
 γινομαί τινι τῶ χαλδαίων,
 σοφῶ ἀνδρὶ καὶ θούλῃ.
 οὐδὲν τὴν τέχνῃ, πολὺν
 μὲν τὴν κόμῃ, γένειον δὲ
 μάλα σεμνὸν λαθεῖμένον,
 τὸ νομα δὲ λὺ κὺτῶ μισρο-
 βαρζάνης. Λεληθεῖς ἦ ἰὺ καί

Zoroastri discipulis ac suc-
 cessoribus conuenirem. Au-
 dietam siquidem eos inferni
 portae carminibus quibus-
 dam ac mysterijs aperire,
 et quem libuerit, illuc tu-
 to deducere, ac rursus inde
 reducere. Optime ergo me
 facturum putavi, si cum bo-
 rum quoriam de descensu
 paciscens, Tiresiam Boeo-
 tium consulere, ab eoq; per-
 discerem (quippe qui uates
 fuerit et sapiens) quae uita
 sit optima, quamq; sapien-
 tissimus quisque potissimum
 elegerit. Ac statim quidem
 exiliens quam poteram ce-
 lerrime Babylonem uersus
 recta contendere. Quò quum
 uenio, diuersor apud Chal-
 deorum quendam hominem
 certè sapientē, atq; arte mi-
 rabilem, coma quidem canū,
 admodumq; promissa barba
 nenerabilem, Nomen autem

διετιόσας, μόλις ἔτυ-
 χον παρ' αὐτοῖς ἐφ' ὅτῳ
 Βηλοῖτομιδῶ καθυγίσα-
 δά μοι τ' ὁδῷ; παρακα-
 βὼν δὲ με ὁ ἀνὴρ, πρῶτα
 μὲν ἡμέρας ἑννέα καὶ εἰ-
 κοσιν ἅμα τῇ σελιῶν ἀρ-
 ξάμενος ἔλκε, κατὰ γυν
 ἐπὶ τὸν οὐφράτιον, ἑωθὺν
 προσανατελλόντα τὸν ἡ-
 λιον, ῥῆσιν τινα μακρὰν
 ἐπιλέγων, ἥς ὁ σφόδρα
 κατήκουρον. ὥσπερ γὰρ οἱ
 φαῦλοι τῶν γυναικῶν ἀγῶσι
 λεγόντων, ἐπὶ τροχὸν τι καὶ
 ἀσάφεις ἐφθέγγετο, πλὴν
 ἀλλ' ἐώκει γέ τινας ἐπικα-
 λῶσαι δαίμονας. μετὰ
 γοῶν τινῶν ἐπωδῶν τρεῖς
 αὖ με πρὸς τὸ πρόσωπον
 ἀποπῆύσας, ἐπανάει πάλ-
 λιν, ὁδὸν τῶν ἀπάντων
 προσβλέπων. καὶ σιτία μὲν
 ἡμῖν τὰ ἀκρόδρα, πότον
 δὲ γάλα, καὶ μελίκρατον,
 καὶ τὸ τῷ χοῶσπι ὕδωρ,

illi fuit Mithrobarzanes.
 orans igitur obsecransq; uix
 exoravi, ut qua mercede
 uellet, in illam me uiam de-
 duceret. Suscepto uero me
 ille uir, primum quidem dies
 nouem ac uiginti cum luna
 simul incipiens abluit ad
 Euphratem, mane solem ori-
 entem uersus perducens,
 ac sermonem quempriam lon-
 gum misitans, quem non
 admodum exaudiebam. Nam
 (quod in certamine præco-
 nes inepti solent) uolubile
 quiddam atque incertum
 proferebat, nisi quod quos-
 dam uisus est inuocare de-
 mones. Post illam igitur in-
 cantationem ter mihi in uul-
 tum spuens deducit rursus,
 oculos nusquam in obuium
 quenquam deflectens. Et ci-
 bus quidem nobis fructus ar-
 borum erant, potus autem
 lac atq; mulsum, et Choaspi

δυνή δὲ ὑπαίθευ ἐπὶ τῇ
 πόας. ἐπεὶ δὲ ἄλλης ἔχε
 τῇ προδιατίσεως: ποδὶ
 μίσας νύκτας, ἐπὶ τὸν τί
 γρητα ποταμὸν ἀγαγὼν,
 ἐκάθηρέ τε με καὶ ἀπέμα-
 ξε, καὶ ποδὶν γινισε δαδί
 καὶ σκίλη καὶ ἄλλοις πλεί-
 οσι, ἅμα καὶ τῶν ἑωφ-
 ῶν ἐκείνῳ ὑποτονθορί-
 σας. εἶτα ὅλον με λατα-
 μαγύσας, καὶ περιελθὼν,
 ἵνα μὴ βλαπτοίμην ὑπο-
 τῷ φαντασμάτῳ, ἐπα-
 ναγεῖς τῶν οἰκίαν, ὥς εἰ-
 χορ ἀναποδίζοντα, καὶ
 τὸ λοιπὸν ἀμφὶ πλοῦν
 ἔχομεν. αὐτὸς ᾧ οὐδ' μα-
 γικῶν τιν' ἔδινε πολλῶν, τὰ
 πολλὰ εἰσκήσαν τῇ μηδὶ
 καὶ, ἐμὲ δὲ τῶν τοιοῦσι φέρων
 γνῶσκύσας τῷ πύλῳ καὶ
 τῇ λεοντῇ, καὶ προσέτι
 τῇ λύρα, καὶ παρέκελδύ-
 σατο, ἢν τις ἔρηται με
 τοῦνομα, Μένιππον μὲν

pha, lectus uero in herbi
 sub dio fuit. At postquam
 iam preparati satis hac die
 eta sumus, medio noctis si-
 lentio ad Tigridem me flu-
 uium ducens, purgavi si-
 mul, atque absterpsi, fa-
 ceque lustrauit ac squilla,
 tum pluribus itidem alijs,
 et magicum simul illud car-
 men submurmurans, deinde
 totum me iam incantans,
 ac ne à spectris laderer,
 circumiens, reducit domum,
 ita ut eram, retrorsum in-
 cedentem, ac reliqua no-
 ctis parte nauigationi nos
 preparauimus. Ipse igitur
 magicam quandam uestem
 induit, medorum uesti ut
 plurimum similem. at me
 his quæ uides, ornauit,
 claua, leonis exuijs, at-
 que insuper lyra. Iussit præ-
 terea ut nomen si quis me
 roget

μοι λέγειν, Ἡρακλῆα δὲ ἢ
 Οδυσσεύα ἢ Ὀρφέα. Φι. ὥς
 δὴ τί τοι τοῦ Μένιππε; δ
 γὰρ σωίνμι τὴν αἰτίαν
 εἶπε τοῖς σχήμασι, οὔτε
 τῶν ὀνομάτων. Μι. καὶ μὴ
 πρόσδύλον γε τοῖς, καὶ
 εἰ παντελῶς ἀπόρρητον.
 ἐπεὶ γὰρ οὗτοι πρὸ ἡμῶν
 ζώντων οὐ ἀδὺς καταλη-
 λυθόσαν, ἡγεῖτο, εἰ με ἀ-
 πεικάζειν αὐτοῖς, ῥα-
 δίως αὖ τὴν τοῦ Αἰακῆ
 φρεσὶν διαλαθεῖν, καὶ ἀ-
 κωλύτως παρελθεῖν, ἅτε
 σωκράτους τρυφῶς
 μάλα παραπυμπόμενον
 ὑπὸ τοῖς σχήμασι. ἂν
 δ' αὖ ὑπὸ φανερῇ ἡμεῖς,
 καὶ καταλεθόντων ὑδὶ τῶν
 ποταμῶν, ποδὶ ἀναγω-
 γῇ ἐγγιγνόμεθα. παρεδ-
 κούασον δ' αὐτῶ καὶ σκά-
 φῃ, καὶ ἰδρῆα καὶ μελί-
 κρετα, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸς
 τὴν τελετὴν χρίσιμα ἐμ-

roget, Menippum ne di-
 cerem, sed Herculem aut
 Ulysssem aut Orpheum.
 philon. Quid ita ὁ Μενί-
 πες neque enim causam aut
 habitus, aut nominis intel-
 ligo. Menippus. Atqui
 perspicuum id quidem est,
 ac neutiquam arcanum.
 Nam quia hi ante nos ad
 inferos olim uiui descendis-
 sent: putauit, si me bis
 assimularet, fore ut facilius
 Aeaci custodias fallerem,
 atque nullo prohibēte tran-
 sirem, utpote notior tra-
 gico admodum illo cultu e-
 missus. Iamq; discebat,
 quum nos ad flumen pro-
 gressi oram soluturi esse-
 mus. Parata siquidem ab illo
 fuerant, cymba, sacrificia,
 mulsa, et in id mysteriū de-
 nique quibuscunque opus e-
 rat. Imponentes ergo omnia
 pra-

βαλόμενοι οὐδ' ἄπαυσαν τὰ
 παρόντων σμῆνα, οὐτοὶ
 δ' ἢ καὶ αὐτοὶ βαίνοντες ἀχ-
 νύμενοι, θαλερὸν κατὰ
 δ' ἀκρυχέοντο. καὶ μέχρι
 μὲν τιν' ὑπεφρόμεθα
 ἐν τῷ ποταμῷ. εἶτα δ'
 ὄντε πλούσια μὲν ἐς τὸ ἔλος
 καὶ πλὴν λίμνῃ, ἐς ἣν ὁ δὴ
 φράτης ἀφανίζεται. πε-
 ραιωθέντες δὲ καὶ ταύτῃ,
 ἀφικνόμεθα ἐς τι χωρίον
 ἔρημον καὶ ὑλῶδες, καὶ ἀ-
 νήλιον. ἐς ὃ ἀποβαίνοντες,
 ἦγετο δὲ ὁ Μιθροβαρζά-
 νης, βόθρον τε ἀρυξάμεθα,
 καὶ τὰ μῆκα ἐσφάξαμεν,
 καὶ τὸ αἷμα ποδὶ τὸν βόθρον
 ἐσπέσαμεν. ὁ δὲ μάγ' ὅ-
 γι τοσούτων δ' ἄρα καί ο-
 μνίῳ ἔχων, ὅκ' ἔτ' ἡρε-
 μαίᾳ τῇ φωνῇ, παμμέγε-
 θος δὲ ὡς οἷός τε λῶ ἀνα-
 κραγὼν, δαίμονας τ' ὁ
 μὲν πάντας ἐπεβοᾷτο, καὶ
 ποινὰς καὶ ἐριννύας, καὶ

preparata, ita iam & ipsi
 Ingrèdimur tristes, lachry-
 mique implemur obortis. At
 que aliquantisper quidem in
 fluuio ferimur, deinde in
 paludem illam delati sumus,
 ac lacum, in quem Euphra-
 tes conditur. Tum hoc quos
 que transmissio, in locum
 quendam peruenimus de-
 sertum: syluosum atque o-
 pacum, in quem cum descen-
 dissemus (preibat enim Mi-
 throbarzanes) & scro-
 bem effodimus, & oues iu-
 gulauimus, & iuxta fo-
 ueam sanguinem libauimus.
 At magis interim accen-
 sam facem tenens, haud
 amplius iam summisso mur-
 mure, sed uoce quā poterat
 maxima clamitans, demo-
 nes simul omnes conuocat.
 Pœnas, Erynnies, Heca-
 ten nocturnam, excelsam-
 que

θυρίαν ἐκείτῳ, καὶ ἱππῶν.
 νῆμ πορσεφόνειαν, περα
 μινὺς ᾧμα βαρβαρικά τι
 να καὶ ᾧσημα ὀνόματα καὶ
 πολυσύλλαβα. θυβὺς δὲ
 πάντα ἐκῆνα ἰσαλδύϊτο,
 καὶ ὑπὸ ῥιπιδίᾳς ἰδῶα
 φῶ ἀνεῖρῃ γυντο, καὶ ἡ
 ὑλακὶ τῷ ἑορβίῳ πόρῃ
 θῶν ἡκῆτο, καὶ τὸ παῖγμα
 ὑπορῆατηφῶν ἡ καὶ σκυ-
 δρωπόρ. ἔδιδεσθῶν δὲ ὑ.
 πηρόθῶν ἀναξ γῆρων αἰ.
 δλωνδύς. καὶ φαίνετο γὰρ
 ἡδὲ τὰ πλῆσα, καὶ ἡ λιμνη
 καὶ ὁ πνευφλιγέθωρ, καὶ τῷ
 φλῆτωνθῶ τὰ βασιλεία.
 κατιλθόνθῶν δὲ ὁμοῖς διὰ
 τῷ χάσματῶ, τὸν μὲν
 Ραϊάμανθῶν ἑυρομῶν τε.
 θηῶτα μικρὸ δ᾽ αἶμ ὑπὸ
 τῷ δ᾽ εἰς. ὁ δὲ ἑορβῶθῶ ὑ.
 λακῆσι. Ταχὺ δὲ μελερῶ
 σαντῶ τῷ λύραν, πα-
 ραχῆμα ἐκοιμήθῶ ὑπὸ ῥ
 μίλῳ. ἐπὶ δὲ πρὸς τῷ

quæ Proserpinam, simulq̃
 polysyllaba quædam nomi-
 na barbara atque ignota
 commiscet. Statim ergo
 tremere omnia, et timas
 ex carmine solum ducere,
 ac porro Cerberi latratus
 audiri, et iam res planè tri-
 stis fuit ac mœsta, Vmbra-
 rum at timuit rex imis se-
 dibus Orcus. Ac protinus
 quidem inferorum patebant
 pleraq̃, et lacus et Pyriple-
 gethon, ac Plutonis regia.
 Tum per illum descendens
 res hiatum, Rhadamanti-
 um propemodum metu re-
 perimus extinctum. Ac
 Cerberus primum quidem
 latrabat, commouitque se-
 se. At quum ego Ixam ce-
 lerrimè correptam pulsas-
 sem, cantu statim sopitus,
 obdormit. deinde postea-
 quam ad lacum uenimus,
 tranare fere non licuit. Iam

enim

λίμνῳ ἤλθομεν, μικροῦ
 μὲν ὅδ' ἐπράσσωμεν. ἡ
 γὰρ ἡδὴ πληροῦ τὸ πορθ.
 μέω, καὶ οἰμωγῆς ἀνὰ πλε-
 ων, ὃ ἢ τὴν λεφάλλῳ, ὃ δὲ
 ἄλλο τι σωτετριμυλός,
 ἐμοὶ δοκεῖν ἐκ τινος πο-
 λέως παρόντες. ὅμως δ'
 οὐκ ὁ βέλτερος Χάρων, ὡς
 εἶλε τὴν λεοντῶν, οἰκθεῖς
 με τ' ἡρακλέα εἶναι, ἐσε-
 δέξατό με, καὶ διεπόρθη-
 μουσί τε ἄσμενον, καὶ ἀ-
 ποβάσει διεσημαίνε τὴν
 ἀτραπὴν ἐπεὶ δὲ ἤμην γνῶ-
 τῶ σκότῳ, προῖει ἡ ὁμι-
 θεοβαρζάνης, ἐπὶ ὁμίῳ δ'
 ἐγὼ κατόπιον ἐχόμενον
 αὐτῷ, ἕως πρὸς λαιμῶνα
 μέγιστον ἀφικνόμεθα, τῷ
 ἀσφοδέλῳ κατὰ φύτον.
 οὐδὲν δὲ ποδὲς πέτοντα
 ἡμᾶς τετραγῶνα τ' νε-
 κρῶν αἰ σκιαί. κατ' ὀλί-
 γον δὲ προῖόντες, παρὰ

enim onustum erat navigi-
 um, et eiulatu certè ple-
 num. Vulnerati quippe in
 co nauigabant omnes, hic
 femur, ille caput, alium as-
 lio quoriam membro luxa-
 tus: usque adeo, ut mihi
 certè ex bello quoriam as-
 desse uiderentur. At optimus
 Charon, quum leonis uide-
 ret exuias, esse me ratus
 Herculem, recepit, transque
 uexit libens, tum exeuntia-
 bus quoque nobis monstrauit
 semitam. Sed quoniam iam
 eramus in tenebris, præcedit
 quidem Mitrobarzanes, et
 ego autem à tergo continuis
 illi comes adhaereo, quoad
 in pratum maximum perue-
 nimus asphodela constitum-
 ubi certè circumfusa uni-
 dique mortuorum stridula
 nos sequuntur umbræ. Tum
 paulo

γυγόμενα πρὸς τὸ τῷ Μί-
νω δίκαστήριον, ἐτύχανε.
δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνῳ τινὸς ὑ-
ψηλῷ καθήμενος. παρ-
εκάεισαν δὲ αὐτῷ ποινὰς
καὶ ἀλάστορον, καὶ ἐρινύον.
ἐτέρωθεν δὲ προσήγοντο
πολλοὶ τινὸν ἐφεξῆς ἄλ-
σει μακρᾷ διεδεμένον. ἐ-
λίγοντο δὲ εἶναι μοιχοὶ καὶ
πορνοδοσκοί, καὶ τελευ-
ναι, καὶ κόλακον, καὶ συ-
κοφανταί, καὶ τοιοῦτῳ
ὁμίλῳ τῶν πάντα λυ-
κάντων γὰρ τῷ βίῳ. χωρὶς
δὲ οἷτε πλῆσιοι καὶ τοκο-
γλύφοι προσήδον. ὠχροὶ
καὶ προγάστορον, καὶ ποδλα-
γροὶ, κλοιὸν ἔκαστος αὐ-
τῶν καὶ ἰόρακα διτάλαν-
του ἐπικέμενος. ἐφιστῶ-
τον οὖν ἡμεῖς, ἐωρῶμεν τε
τὰ γιγνόμενα, καὶ ἠκούο-
μεν τῶν ἀπολογυμένων.
κατηγόρων δὲ αὐτῶν
καίνοι τινὸν καὶ παρὰ δόξαι

paulo procedentes longius,
ad ipsum Minos tribunal
accessimus. Erat ipse quidem
in solio fortè quodam subli-
mi sedens. Astabant autem
illi Pœne, Tortores, mali
Genij, Furie. Ex altera par-
te plurimi quidam adducti
sunt ex ordine longa cathe-
na esse uincti. Dicebantur
autem adulteri, lenones, mœ-
chi, homicide, adulatores
sycophantæ ac talis homi-
num turba, quidvis in uita
patrantium. Scorsum autem
diuises ac foeneratores pro-
dibant, pallidi, uentricosi
ac podagrici, quorum quisq;
trabe uinctus erat, coruo dus-
orum talentum incumbente.
Nos igitur astantes, et quæ
fiunt omnia conspiciamus,
et quæ dicuntur, auscultan-
tes. Accusant autem noui
quidā atq; admirabiles rhe-
tores,

ῥήτορος. Φί. τίνας ἔτοι
 πρὸς δίους; μὴ γὰρ ὀκνή-
 σης καὶ τότο εἰπεῖν. Μέν. οἶ-
 δά περ ταῖς αἰτίας πρὸς
 τὸ ἥλιον ἀποτελεσθῆναι
 σκιάς ἀπὸ τῶν σωματίων. Φ.
 πάντῃ Ἰουῶν. Μέν. αὐταὶ
 τοίνυν ἐπειδὴ ἀποβά-
 νονται, κατηγοροῦσι τε, καὶ
 καταμαρτυροῦσι καὶ δισ-
 λείγουσι τὰ πεπραγμέ-
 να ἡμῶν παρὰ τὸν βίον, καὶ
 σφόδρα τινες αὐτῶν ἀ-
 ξιοῖσιν δοκῆσαι, ὅτι ἀεὶ
 συνῶσαι, καὶ μηδ' ἐποτρύν-
 ουσιν ἀμύνασθαι τῶν σωματίων.
 ὃ δ' οὐ μὴν Μένως ἐπιμελῶς
 ἐξετάζων ἀπέπεμπεν ἐ-
 καστοῦ δὲ τῶν τῶν ἀσεβῶν
 χώρον, δίκῃ ὑφ' ἑξόντα
 κατ' ἀξίαν τῶν τετολμη-
 μένων, καὶ μάλα σέθενον
 ἡπείτο τῶν ἐπὶ πλῆτοισι
 τε καὶ ἀρχαῖς τετυφωμέ-
 νων, καὶ μονονοχί καὶ προ-
 σκυῶνται περὶ μόνον τῶν.
 τῶν

tores. Phil. Quinam ergo
 hi, quæso sunt, ac ne isthuc
 quidem te pigeat dicere.
 Menippus. Umbras ne un-
 quam istas nosti, quas op-
 posita soli reddunt corpo-
 ras Philon Vtiq. Menipa-
 rus. Hæ nos igitur quum
 primum functi uita sumus,
 accusant, testantur, atque
 redarguunt, quicquid in uita
 peccauimus, et sanè quæ-
 dam ex his dignæ admodum
 fide uidentur, utpote nobis
 scum uersatæ semper, à no-
 strisq; nusquam digressæ
 corporibus. Minos igitur
 curiose quemlibet exami-
 nans, impiorum relegabat
 in coetum, pœnas ibi scele-
 ribus suis dignas luiturum.
 In eos præcipue tamen asper-
 erat, qui opes dum uiuerent,
 ac dignitates inflauerant,
 qui quæ adorari se fere ex-
 spectabant, nimirum breui
 peritu-

τὴν τε ὀλγοχρόνιον ἀλα-
ζονείαν αὐτῶν, καὶ τὴν ὑ-
πόβριον μυσσῶν ἡρόδωτος,
καὶ ὅτι μὴ ἐμὲ μὲν λυτο, θνη-
τοὶ τε ὄντες αὐτοί, καὶ
θνητῶν ἀγαθῶν τε τυχε-
... κότες αἱ δὲ ἀποδυσάμε-
νοι τὰ λαμπρὰ ἐκείνα
πάντα, πλῆττος λέγω καὶ
γένη, καὶ δυνασείας, γυμ-
νοί, λεῖπτον καὶ οὐκότες, πα-
ρεσίκεσαν, ὥς περ τινα
ὄνειρον ἀναπνεύσαντες.
... νοί τὴν παρ' ἡμῶν ὀδύνην
μονίαν, καὶ ἐγὼ γὰρ ταῦτ'
ὄρων, ὑπερέχαιρον. καὶ εἰ-
τινα γνωρίσαιμι αὐτῷ,
προσίων αὐτῷ ἡσυχῇ πως
ὑπερίμνησκον, οἷον ὡς
παρὰ τ' εἶον, καὶ ἡλίκον ἐ-
φύσατό τε, ἡνίκα πολλοὶ
μὲν ἐώθον ἐπὶ τῷ προσθύ-
ρῳ παρεσίκεσαν, τὴν
προόδον αὐτοῦ πορευόμενον
τοῦ, ὡς ἡρόδωτος τε καὶ ἀπο-
κλειόμενοι πρὸς τῶν οἰκί-
ων

perituram eorum super-
biam fastumque detestatus.
quippe qui non meminif-
sent mortales ipsi quum
sint, sese bona quoque mor-
talium consequutos. At nunc
splendida illa exuti omnia,
nudi ac vultu demisso ste-
terunt, tanquam somnium
quoddam, humanam hanc
felicitatem recordantes: a-
deo ut hæc dum conficarer
nimis quàm delectatus fue-
rim. Et si quem eorum forte
agnoueram, accedens quiete
aliquo modo sub monui qua-
lis in vita fuerat, quanta
pereque fuerat inflatus,
tum quum plurimi mane-
fores eius obsidentes, pulsi
interim exclusique à fa-
mulis, illius expectabant e-
gressum. At ipse uix tan-
dem illis exorians, puni-
cens, autem aut uersicon-

τῶν δ' ἀμύγιαν ποτε
 ἀνατείλας αὐτοῖς πορφυ
 ρῆς τις, ἢ πόριχτος ἢ δι
 αποίκιλος, ὀυδαίμονας
 ὤετο καὶ μακαρίζς ἀπο
 φαίνειν τὸς προσειπόν
 τας, ἢν τό σῆδ' ἢ τῶν
 δεξιῶν προτένων δόιν
 καταφιλεῖ. ἐκείνου μὲν
 οὐκ ἠνιῶντο ἀκρόντο. αὐ
 τῷ Μινωὶ μίαισι γὰρ πρὸς χά
 ειρ' ἐδικάδην δίκην. τοῦ γάρ
 τοι σικελιώτῳ Διονύσιον
 πολλὰ καὶ ἀνόσια ὑπὸ τε
 Δίων' καταγορεθέντα,
 καὶ ὑπὸ τοῦ Σοῦς κατα
 μαρτυρηθέντα, παρελθὼν
 Ἀρίσιππος ὁ Κυρηνάιος
 (ἄγχοι δ' αὐτὸν γὰρ τιμῇ,
 καὶ δυνάταί μ' ἐγισον γὰρ
 τοῖς ἡσὺ) μικρὸν δ' εἰς τῇ
 χιμῆρα προσδεθέντα,
 παρέλυσεν τοῦ καταδίκ
 ης, λέγων, πολλοῖς αὐτὸν
 τῶν πεπαισθυμένων
 πρὸς ἀργύριον γινέσθαι

lor, felices ac beatos se fa
 cturum salutantes puta
 bat, si pectus dexteram ue
 porrigens, permetteret o
 sculandum. Illi uero audie
 rentes ista moleste ferebant.
 At Minos quiddam etiam
 iudicauit in gratiam. Quip
 pe Dionysum Siciliae ty
 rannum multis et atroci
 bus criminibus et à Dione
 accusatum, et graui Stoi
 corum testimonio conui
 ctum, Cyrenæus Aristhip
 pus interueniens. (Nam
 illum ualde suspiciunt in
 feri, eiusq; plurimum ibi
 ualet autoritas) ferme iam
 Chimære alligatum absol
 uit à pœna, asserens, illum
 eruditorum nonnullos olim
 iuuisse pecunia. Tum nos
 à tribunali descendentes,
 ad supplicij locum perue
 ni

Διξίον. ἔπος αὐτῶν δὲ ὁ
 μως τῷ δικαστηρίῳ πρὸς
 κολαστήριον ἀφικνόμεθα.
 ἤνθα δὴ ὡς φίλῃ πολλὰ
 καὶ ἐλεεινὰ ἴω ἀκῶσαι τε
 καὶ ἰδέσθαι. μασίγων τε
 γὰρ ὁμῶς ψόφῳ ἠκούε-
 το, καὶ οἰκωγὴ τῶν ἐπὶ
 τῷ πυρὸς ὀπῳμένων, καὶ
 σφίβλαι καὶ λυφώνων
 καὶ τροχοί, καὶ ἡ χίμαι-
 ρα ὁππέρασθε, καὶ ὁ κίρ-
 βος ἐδ' ἀρεθασθε. ἐκοι-
 λάζοντό τε ἅμα πάντες,
 βασιλεῖς, δούλοι, σατρά-
 παι, πένκτες, πᾶσιν οἱ
 πῳχοί. καὶ μετέμελε πᾶ-
 σι τῶν τε τολμημένων. ἐ-
 νίστε ἢ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσα-
 μεν ἰδόντες, ὅπως οἱ ἦσαν
 τῶν ἡμετέρων τελευτῶν
 κώτων. οἱ ἢ ἡνέκαλυπτον
 το, καὶ ἀπεσφίφοντο. εἰ ἢ καὶ
 προσβλέποντες, μάλα δ-
 λοπεπὶς τε καὶ λολακδυ-
 τικόν. καὶ ταῦτα πῶς οἶα

nimus. Vbi amice multa et
 miserranda audire simul, ac
 spectare licuit. Nam simul
 et flagrorum sonus audie-
 batur, et eiulatus homi-
 num in igne flagrantium,
 tum rotae et tormenta, ca-
 tene, Cerberus lacerabat,
 et Chimera dilaniabat,
 cruciabanturque pariter om-
 nes, captivi, reges, prae-
 fecti, pauperes, mendici,
 diuites, et iam scelerum om-
 nes poenitebat. Et quos-
 dam quidem eorum, dum in-
 tuemur, agnouimus, qui nu-
 per e uita discesserant. At
 hi se tum occulebant, nos-
 troque subtrahabant aspe-
 ctui, aut si nos aliquando re-
 spiciebāt, id seruiliter admo-
 dum abiectionis faciebant, atque
 hi quidem quam olim putar-
 onerosi fastosi que in uita et

βαρεῖς ὄντω, καὶ ὑπὸ ῥόπῃαι
 παρὰ τοῦ βίου; τοῖς μὲν
 τοι πένησι καὶ ἀμύτῃαι τῶν
 λακῶν ἐδίδδοτο, καὶ δια-
 ναπανόμενοι πάλιν ἐκο-
 λάζοντο. καὶ μὲν λακῶνα
 εἶδον τὰ μυθώδη, τὸν Ἰ-
 ξίονα, καὶ τὸν Σίσυφον, καὶ
 τὸν φρύγα Τάνταλον χα-
 λεπῶς ἔχοντα, καὶ τὸν γη-
 γενῆ Τίτυον, ἡράκλεις δ'
 σθεῖς; ἔκειτο γὰρ τόπον ἐ-
 πίχων ἀγρῶ. διελθόντες
 δὲ καὶ τούτους, εἰς τὸ πεδίου
 δευτέρου τοῦ ἀχέρουσιον·
 εὐρίσκομεν τε αὐτόθι τὸς
 ἡμιθέους τε καὶ τὰς ἡρώϊ-
 νας, καὶ τὸν ἄλλον ὄμιλον
 τῶν νεκρῶν κατὰ ἔθνη καὶ
 φύλα διατεταμένους, τὸς
 ἢ παλαιῶς πινυμένους καὶ δὴ
 ῥωπῶντας, καὶ αἷσι φησιν
 οἰκιστάς, ἀμύκηνους, τὸς δὲ
 νικαλῆς καὶ σιωνεσκότας·
 καὶ μάλιστα τὸς αἰγυπῶν
 νεκρῶν, διὰ τὸ πολυαε-

At pauperibus malorum dis-
 midium remittebatur, et
 quum interquievisset, des-
 nuo repetebantur ad pec-
 nam. Sed illa quoque quae
 fabulis feruntur, aspexi. I-
 xionem, Sisyphum, Phry-
 gumque graviter affectum
 Tantalum, genitumque ter-
 ra Tityum, Diogenem, quan-
 tum integrum stratus a-
 grum occupabat. Hos tan-
 dem praetercentes, in cam-
 pum venimus Acherusium,
 inuenimusque ibi semideos,
 herodinasque et aliam simul
 mortuorum turbam, in gen-
 tes tribusque dispositam, al-
 ios quidem uetulos ac mar-
 cidos, atque (ut Homerus
 ait) euandidos, alios uero iu-
 ueniles et integros, et hos
 potissimum Aegyptios ob
 illam conditura diuturnita-
 tem. Verum dignoscere
 queni-

αἶς τῆς ταρχείας. τὸ μὲν
 τοὶ διαγινώσκοντες ἕκαστον,
 οὐ πᾶν τι ἢ ῥᾶδιον.
 ἀπ᾽ αὐτῶν γὰρ ἀτεχνῶς ἀλ-
 λάλοις γίνονται. ὁμοιοί,
 τῶν ὁσίων γυμνωμέ-
 νων. πλὴν μόγισ καὶ διὰ
 πολλοῦ ἀναβιωροῦντόν
 αὐτοὺς ἐγινώσκοντες ἕκαστον.
 το δ' ἐπ' ἀλλήλοις ἀμαυ-
 ροῖ καὶ ἄσκημοι, καὶ ὁδὸν ἐπὶ
 τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν φυ-
 λαττοῦντο. ὥς πολλῶν γνῶ-
 τῶν τῶ σκελετῶν λεμέ-
 νων, καὶ πάντων ὁμοίων,
 φοβερόν τι καὶ διάκρητον
 διδορόκωτον, καὶ γυνὸς
 τοὺς ὁδόντας πρὸς φαίνον-
 τῶν: ἢ πόρην πρὸς ἑμαυτὸν,
 ὥς τι διακρίναμι τ' ἑρ-
 σιτῶ ἀπὸ τ' ἑκαλῶ Νιρε-
 ως; ἢ τ' μεταίτῳ ἱερὸν ἀ-
 πό τ' φαίεικων βασιλείας;
 ἢ πυρρῆαν τ' μάγειρον ἀπὸ
 Ἀγαμέμνονος; ὁ δ' ἐν γὰρ
 ἐπὶ τῶν παλαιῶν γνωρίσ-

quemlibet band procline
 fuit, adeo nudatis oſibus o-
 mnes inter ſeſe ſiunt ſimi-
 les. Ac uix tandem eos diu
 contemplantes agnouimus.
 Quippe conferti iacebant
 obſcuri atque ignobiles,
 nullumquē ſeruantes ama-
 plius priſtine formæ uesti-
 gium. Cum igitur multi
 offei eodem loco iacerent,
 inuicem omnino ſimiles, qui
 terrificum quiddam per ca-
 uos oculorum orbis trans-
 picerent, dentesquē nudos
 oftenderent: heſitabam me-
 cum, quonam ſigno Ther-
 ſitem à Nireo illo formoſo
 diſcernerem, aut mendi-
 cum Irum à Phœacum re-
 ge, aut Pyrrhiam coquum
 ab Agamemnone. Nihil
 enim amplius ueterum indi-
 ciorum eis permanebat, ſed
 offa erant inter ſe ſimilia,

ματῶν αὐτοῖς παρέμενεν,
ἐλλ' ὅμοια τὰ ὅσα ἡν, ἅδ' η-
λα καὶ ἀνεπίγραφα, καὶ ὑπὸ
ᾧδε γνὸς ἐπὶ διακρίνειται
διωάμνια. τοιγάρτοι ἐ-
κείνα ὀρῶντι, ἐδόκει μοι ὁ
τῶν ἀνθρώπων βίος πομπ-
ῇ τινι μακρᾷ προσει-
κίναί, χορηγεῖν δὲ καὶ δια-
τάττειν ὥστε αἱ τύχαι, διὰ
φύσιν καὶ ποικίλα τοῖς
πομπύταις σχήματα
πρῶτά πρῶτα. τὸν μὲν γάρ
λαβῶσα ἡ τύχη, βασιλι-
κῶς διόδοκῶσιν, τιάρων
τε ἐπιθεῖσα, καὶ δ' οὐρ-
φόρος παραδούσα, καὶ
τὴν κεφαλὴν εἰσάσασα τῷ
διαδύματι, τῇ δὲ οὐκ ἐκ-
σχῆμα πόρεθ' ἔθηκε, τὸν δὲ
τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμη-
σε, τὸ δὲ ἄμορφον καὶ γε-
λοῖον παραδούσιν. παν-
τοδ' απλῶ γὰρ οἰμαι δεινὴν
γενέσθαι τὴν θίαν.] πρὸς
λάκων δὲ διὰ μίσην τὴν

incognobilis, nullis inscrip-
ta titulis, nullique unquam
dinoscenda. Hæc igitur spe-
ctanti mihi, persimilis ho-
minum uita pompæ cuipi-
am longe uidebatur, cui
præstet ac disponat quæque
fortuna, ex his qui pompam
agunt, diuersos uariosq; cui-
que habitus accommodatis.
Alium siquidem fortuna de-
ligens, regijs ornat insigni-
bus, & tiaram imponens,
& satellites addens, & ca-
put diademate coronans.
Alium serui rursus ornatus
induit: hunc formosum effi-
giat, hunc deformem atque
deridiculum fingit. nam om-
nigenum, ut opinor, debet
esse spectaculum. Quin ba-
bitus quorundam plerunque
in media quoque pompa de-
mutat, neque perpetuo eo-
dem finit ordine cultuque per-

πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐ-
νίων σχήματα, ὅκ' ἔωσα δὲ
τέλῃ διαπομπέσθαι,
ὥς ἐτάχθησαν, ἀλλὰ με-
ταμφιεσασα, τ' ἢ Κροῖ-
σομένην ἄγκασε τὴν τ' οἴκ-
ου καὶ αἰχμαλώτους σκδύλῳ
ἀναλαβεῖν, τ' ἢ Μακρόδρι-
ον τέως γὰρ τοῖς οἰκέταις
πομπέοντα, τὴν πολυ-
κράτους τυραννίδα μετε-
νέδυσσε, καὶ μέχρι μὲν τι-
νῶν εἶασε χεῖρα τῷ σχή-
ματι, ἐπειδὴ δ' ὁ δὲ
πομπῆς βαρὺς παρέλθῃ,
τὴν καὶ αὐτὰ ἐκείνῃ ἀπο-
δύσας ἀμύνῃ τὸ σχῆμα
μετὰ τῷ σώματι, ὥς
πρὸ ἡμῶν πρὸ τῷ, γίγνεται,
μὴ δὲ γὰρ τῷ πλησίον διαφέ-
ρω. οἷοι δ' ἐπὶ ἀγνωμο-
σίᾳ, ἐπειδὴ ἀπατῇ
τοῦ κόσμου ἐπιστάσα ἡ τύ-
χη, ἄχθονται γὰρ καὶ ἀγανακ-
τοῖσιν, ὥς πρὸ οἰκείων

peragere pompam, quo
prodierant. Sed ornatu com-
mutato, Cræsum quidem
cogit serui captiuiq; uestes
induere: Meandrio autem,
olim inter seruos incedenti,
Polycratis tyrannidem in-
duit. Et aliquantisper qui-
dem eo cultu permittit uti.
uerum ubi iam pompa tem-
pus præterijt: apparatusque
quisque restituens, & cum
corpore simul exutus ami-
ctu, qualis ante fuit, effi-
ciunt, nihilo à uicino differe-
rens. Quidam tamen ob in-
scitiam, quum suos fortu-
na cultus exigit, agere fe-
runt, atq; indignantur, tan-
quam proprijs quibusdam
bonis priuati, ac non potius
alienis, quæ ad breue tem-
pus cōmodato sumpserant,
exuti. Quin in scena quoq;

πινῶν σορισκόμενοι, καὶ ὅχ
 ᾧ πρὸς ὀλίγον ἐχέουσιν
 ἀποδιδόντες. οἵ μιν ἢ καὶ
 τῶν ὡδῶν τῆς σκηνῆς πολ-
 λάκις ἐωρακέναι. τὸς τρα-
 γικούς ὑποκειτὰς τούτους,
 πρὸς ταῖς χρείαις τῶν δρα-
 μάτων, ἀρπυζῶν Κεῖρον-
 τας, γνῶτε ἢ Πελοπιδῶν γι-
 γνομένων ἢ Αγαμέμνωνος,
 καὶ ὁ αὐτὸς εἰ τύχοι μικρὸν
 ἐμπεσοῦν μάλα σιμνῶς,
 τὸ τῷ Κείκροπι ἢ Ερεχ-
 θίῳ σχῆμα μιμησάμενος,
 μετ' ὀλίγον οἰκίτης προ-
 κληθὲν πρὸ τῷ ποικίλῳ λε-
 κελδυσμένῳ. ἢ δὲ καὶ πεί-
 ρας ἔχοντ' ὁ δρᾶμα-
 τος, ἀποδυσάμενος ἔκα-
 σθ' αὐτῷ πλὴν χρυσόπα-
 σον ἐκένω ἐδῆτα, καὶ τὸ
 προσωπεῖον ἀποθέμενος,
 καὶ καταβάς ἀπὸ τῶν ἐμβά-
 τῶν, πένης καὶ ταπεινὸς πε-
 εἰρεχεται, ὅκ' ἔτ' Αγαμέμ-
 νου ὁ Ἀΐδης, ὅδε Κεῖρον ὁ

uidisse te plerunque puto
 bistriones istos tragicos,
 qui (ut fabulæ ratio poscit)
 modo Creontes, modo Priam
 mi fiunt, aut Agamemno-
 nes. Iidemquæ (si fors tu-
 lerit) paula antè tam gra-
 uiter Cecropis aut Erech-
 thei formam imitatus, pau-
 lo post seruus, poëta iu-
 bente progreditur. At quum
 fabulæ iā finis affuerit, quis-
 que auratis illis uestibus et
 persona depositis et descen-
 dens à crepidis, pauper at-
 que humilis obambulat,
 haud amplius Agamemnon
 ille Atreo prognatus, aut
 Creon Menœcei filius:
 sed Polus filius Chariclei
 Suniensis, aut Satyrus, fi-
 lius Theogitonis Maras-
 thonius. Sic se mortalium
 res habent, quemadmodum
 mihi

μεγνοικίως, ἀλλὰ πῶλθ
 χαρικλῆος συνικὺς ὄνομα
 ζομένος, ἢ Σάτυρος ὁ θω-
 γαῖον μαραθῶνιος. τοι-
 αῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώ-
 πων πρᾶγματά ἐστιν, ὥς
 τότε μοι ὀρῶντι ἔδοξε.
 φι. εἰπέ μοι ὦ μένιππε, οἱ
 δὲ τὸς πολὺν τελεῖς τότῃς
 καὶ ὑψιλὸς τὰ φῶς ἐχούσῃ
 ὑπὲρ γῆς, καὶ σήλας καὶ
 εἰκόνας καὶ ἐπιγράμματα,
 ὅσῃν τιμῇ τὸροι παρ' αὐ-
 τοῖς εἰσὶ τῶν ἰδιωτῶν νε-
 κρῶν; μέ. ληθεῖς ὦ ἔτθ.
 εἰ γὰρ ἐθέλω τὸν Μαισσω-
 λὸν αὐτὸν, λέγω δὲ τὸν
 ἑλᾶρα, ἵσμεν τὸ τὰ φῶς πε-
 ριέοντο, ἐν οἷδ' α, ὅτι ὅκ
 αὐ ἐπαύσω γελῶν, ὅτῳ
 ταπεινῶς ἐρρίπτο ἐν πα-
 ραθύσῳ πρὸ λαοῦ ἀνῶν ἐν
 τῷ λοιπῷ δόμῳ τῶν νε-
 κρῶν ἐμοὶ δλοκεῖν: τοσῶ-
 του ἀπολαύων τὸ μνήμα
 τθ, παρ' ὅσον ἐβαρύνει

mibi tum spectanti uideba-
 tur. Philon. Dic mihi Men-
 nippe, isti qui magnificos
 altosque tumulos habent su-
 per terram, et columnas,
 imagines, titulos, nihil one
 sunt apud inferos plebeijs
 quibulibet umbris honora-
 tiores e Menippus. Nugaris
 tu quidem nam si uidisses
 Mausolum, Carem illum di-
 co, pyramide celebrem, sat
 scio, nunquam ridere desijs-
 ses: ita in antrum quoddam
 abstrusum despectim abie-
 ctus est, in reliqua mortuo-
 rum turba delitescens. Hoc
 tantum commodi mihi uidea-
 tur ex monumento referre,
 quod imposito tanto pon-
 dere laborat magis, et pre-
 mitur. Nam quum Aeacus,
 o amice, locum cuique me-
 titur

το περικεῖτον ἄχθος ἐπι-
 κείμενον. ἐπειδὴ γὰρ ὦ
 ἑταῖρε ὁ Αἰακὸς ἀπομυ-
 τρήσῃ ἐκάστω τὸν τόπον,
 (διδίωσι δὲ τὸ μέγιστον
 ἢ πλεον ποδῶς) ἀνάγκη
 ἀγαπῶντα κατακεῖδαι,
 πρὸς τὸ μέτρον συνεσθ-
 μένον. πολλῶν δ' αὖ, οἶμαι,
 μᾶλλον ἐγέλας, εἰ ἐθεάσω
 τὸς παρ' ἡμῶν βασιλείας
 καὶ σατράπας, ἥ τω χεύον-
 τας παρ' αὐτοῖς, καὶ ἥτοι
 ταριχοπώλουτας ἢ
 ἑμπορίας, ἢ τὰ πρῶτα δι-
 δάσκοντας γράμματα,
 καὶ ἢ τὸ τυχόντων ἢ
 βελτομνῶν, ὥς πόρ τῶν
 ἀνδραπόδων τὰ ἀτιμώ-
 τατα. Φίλιππον γοῦν
 τοῦ Μακεδόνος ἐγὼ θεα-
 σάμενον, εἶδ' ἐρατὴν
 ἐμαυτῷ Πρωτότος ἄν. ἐ-
 δείχθη δέ μοι γυνὴ γυνιδίω-
 πινι, μισθοῦ ἀκούμενον
 τὰ σαδρα τῶν ὑποδιν-

titur (dat autem cui plu-
 rimum haud amplius pe-
 dem) necesse est contentum
 decumbere, seseque ad loci
 modum contrahere. At ue-
 hementius multò risisses, o-
 pinor, si reges hosce nostros,
 satrapasque uidisses apud e-
 os mendicantes, & aut sal-
 samenta uendentes, aut pri-
 mas literas urgente inopia
 profitentes, & quemadmo-
 dum cōtumelijs à quouis af-
 ficiantur, æque atque uilissi-
 ma mancipia. Itaque i hilip-
 pum Macedonem conspica-
 tus, continere me certè non
 potui. ostensus autem est
 mihi in angulo quodam,
 detritos calceos mercede re-
 sarcians. Quin alios præ-
 terea multos erat uidere
 men,

μάτων πολλὰς ἢ καὶ ἄλλας
 ἢν ἰδὲν γνῶναι τὰς τριῶν τοῖς
 μεταυτοῦντας, Ξέρξης
 λέγει, καὶ Δαρείος καὶ Πο-
 λυκράτης. Φιλ. ἄτοπα
 δὲ καὶ τὰ πόδι τῶν βασι-
 λῆων, καὶ μικρὰ δὲ ἄπυ-
 σα. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἐ-
 πρᾶττε, καὶ Διογένης, καὶ
 εἰ τις ἄλλος τῶν σοφῶν;
 Μέν. ὁ μὲν Σωκράτης λέ-
 κει πόριερχετ', διελίγ-
 χων ἅπαντας: σὺν πο-
 ῖ αὐτῷ Παλαμίδης καὶ
 Ὀδυσσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ
 εἰ τις ἄλλος λέλειπται νε-
 κρὸς. ἔτι μὲν τοι ἐπεφύ-
 σκετο αὐτῷ, καὶ διωδίν-
 κει καὶ φαρμακοποσίᾳ
 τὰ σκέλη. ὁ δὲ Βέλτιος
 Διογένης παροικεῖ μὲν
 Σαρδᾶναπάλῳ τῷ ἄστυ-
 γίῳ, καὶ μὴ δ' αὖ τῷ φρυ-
 γί, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πο-
 λυτελῶν. ἀκύνω δὲ οἶκον

mendicantes in triajis,
 Xerxes uidelicet, Darios,
 ac Polycrates. Philon. Ad-
 miranda narraſ ista de re-
 gibus, penequē incredibi-
 lia. Socrates autem quid
 facit ac Diogenes, & si
 quis est sapientum alius &
 Menippus. Socrates pro-
 fecto etiam ibi obuersatur:
 uersantur autem cum illo
 Palamedes, Vlyſſes & Ne-
 stor, & si quis alius est
 loquax mortuus. Adhuc
 tamen inflata sunt illi, &
 intumescunt ex hausto ue-
 neno crura. At optimus
 Diogenes Sardana palo ui-
 cinus Assyrio, Midequē
 Phrygio, atque alijs item
 pluribus ex istorum sum-
 ptuosorum numero manet:
 quos quum eiulantes audit,

netes

ζοτῶν αὐτῶν, καὶ τῷ πα-
λαιᾷ τύχῃ ἀναμετρε-
μένων, γὰρ τε, καὶ τέρεν-
ται, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὲρ
κατακείμενοι, ἄσπετα
λα βραχέα καὶ ἀπλῶς τῆ
φωνῇ, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν
ἐπικαλύπτει, ὥστε ἀνιᾶ-
σθαι τὸς ἀνδρας καὶ δια-
σκεπῆσθαι μετοικεῖν, ὃ φέ-
ροντας τὸν Διογένην. Φι-
ταυτὶ μὲν ἱκανῶς. τί δὲ τὸ
ψέφισμα ἴν, ὃ πορὶ γὰρ
ἤλεγε, ὑπεκρυῖσθαι κα-
τὰ τῶν πλεονέκων; Μὲν,
εὐγε ἐπέμνησας. ὃ γὰρ
οἶδ' ὅπως πορὶ τὸ τοῦ λε-
γέμεν προβέβηκεν, πᾶσι
πολλοὺς ἐπεπλανήδην τοῖ
λόγῳ. Διατρίβοντες γὰρ
μὲν παρ' αὐτοῖς, προσέθε-
σαν οἱ πεντακῆς ἐκκλη-
σίαν πορὶ τῶν κοινῇ συμ-
φορῶντων. ἰδὼν οὖν πολ-
λὰς συναθροίοντας, ἀναμί-
ξας ἐμαυτὸν τοῖς νεκροῖς,

ueteris fortunæ magnitudi-
nem cum illa fortuna confes-
rentes. Et ridet et delecta-
tur, ac sapienter cubans, ut
plurimum cantat, aspera mi-
nis atq; inincunda uoce illo-
rum ciulatus obscurans, adeo
ut id agere ferentes, nec Dion-
genem ferre ualentes, de mu-
tanda sede deliberent. 1 b. De
his iam satis quidem cate-
rum quod nam illud decre-
tum est, quod initio dixerat
aduersus diuites esse sancis-
tume Me. Bene admones, ne-
scio enim quo pacto, quum
hac de re dicere proposuis-
sem, ab instituto sermone
procul aberrauim. Dum igitur
ibi uersabar, magistratus
concionem aduocauerunt, his
de rebus quæ in commune
conducerent. Conspiciens
ergo multos concurrere, cō-
miscens me ipsum mortuis,
statim

οὕτως εἰς καὶ αὐτοὺς ἦν τῶν
ἐκκλησιαστικῶν. διωκόμενοι
μὴ ἐν καὶ ἄλλα, τελου-
ταῖον ἢ τὸ πρὸς τῶν πλε-
σίων. ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν κα-
ταγόρευτο πολλὰ καὶ δει-
νὰ, βία καὶ ἀλαζονεία, καὶ
ὑπερβολὴ καὶ ἀδίκεια, τέ-
λος ἀνασῆς τις τῶν δ' αὖ-
μαγωγῶν ἀνέγνω ψήφι-
σμα τοιοῦτο.

Υἰφισμα.

Επειδὴ πολλὰ καὶ πα-
ράνομα οἱ πλεῖστοι δρῶσι
παρὰ τὸν βίον, ἀρπάζον-
τες καὶ βιαζόμενοι, καὶ
πάντα τρόπον τῶν πεινι-
των καταφρονούντες·
δίδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ
δίκῳ, ἐπειδὴν ἀποδά-
ναισι, τὰ μὴ σώματα αὐ-
τῶν καταλείδουσι, καὶ δὲ πόρ-
κα καὶ τὰ τῶν ἄλλων πονη-
ρῶν· τὰς δὲ ψυχὰς ἀνα-
πνεύσας ἄνω ὅν τὸν
βίον, καταλείδουσι τὰς

statim unus et ipse eram
concionatorum. Agitata
sunt igitur et alia multa,
postremo uerò de diuitibus
negocium. Quibus cum plu-
rima fuissent obiecta, uiolen-
tia, superbia, fastus, iniu-
ria, assurgens tandem ex
populo primas quidā, huius-
modi decretum legit.

Decretum.

Quoniam, inquit, mul-
ta diuites perpetrant in ui-
ta, rapientes ac uim infe-
rentes, inopesq; omni modo
despectui habentes, Senatui
populoq; uisum est, ut, quā
functi uita fuerint, corpora
quidem eorum pœnas cum
alijs sceleratorum corpori-
bus luant: animæ uerò sur-
sum remissa in uitam, in
assinos demigrent, donec in
talē

ὄντας, ἄχρεις, αὐτὸν τῷ τοιοῦ-
 τῳ διαγάγῃσι μυριάδας
 ἐτῶν πέντε καὶ ἑκοσίῃ,
 ὅνοι δὲ ὄντων γιγνόμενοι, καὶ
 ἀχθοφοροῦντες, καὶ ὑπὸ
 τῶν πενήτων ἐλαυνόμε-
 νοι. τὸν τούτῳ δὲ λοιπὸν
 ὁρῶναι αὐτοῖς ἀποβα-
 νῆν. εἶπε τὴν γνώμην
 Κρατίων σκελεπῶνας, νε-
 κυσκὺς, φυλῆς ἀλιβαντι-
 ἀδ' ὁ. τότε ἀναγνώδεν-
 τ' ὁ τὸ ψήφισμα τ', ἐ-
 πεψήφισαν μὲν αἱ ἀρχαί,
 ἐπεχειροτόνησε δὲ τὸ πλῆ-
 θ' ὁ, καὶ γένοιτο σάτο ἡ
 Βοιωτῶν, καὶ ὑλάειν σὺν ὁ κέρ-
 εδρος, ὅτ' ἄρα γὰρ σὺν τελεῇ γί-
 νεται, καὶ λύτριά, τὰ αὐ-
 γνωσμένα. ταῦτα μὲν δι-
 σοι τὰ σὺν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐ-
 γὼ δὲ ὅπου ἀφίγμην σὺν-
 κα, τῷ Τειρεσίᾳ προσελ-
 θὼν, ἐκείνου αὐτὸν τὰ
 πάντα διηγησάμενος, εἶ-
 πεν πρὸς με, ποιοῦν τινα

tali rerum statu quinquies
 ac uicies decem annorū mil-
 lia transegerint, asini sem-
 per ex asinis renati, onera-
 ferentes, atque à pauperi-
 bus agitati. Dein ut liceat
 illis è uita excedere. Hanc
 sententiam dixit Caluarius
 patre Aridello, patria Ma-
 nicensis, tribu Alibantiade.
 Hoc recitato decreto, ap-
 probauerunt principes, sci-
 uit plebs, adfremuit Proser-
 pina, allatruuit Cerberus.
 sic enim rata quæ inferi sta-
 tuunt, autenticæ fiunt.
 Quæ igitur in concione a-
 gebantur, erant huiusmodi.
 Tum ego statim, cuius gra-
 tia ueneram, Tiresiam adeo,
 atq; illire, uti erat, ordine
 narrata, supplicauī, ut mi-
 hi diceret, quodnam opti-
 mum uite genus putaret.
 Hic uero subridens (est au-
 tens

πινε ἡγείται τὸν ἄριστον
 εἶον; ὁ δὲ γράσας (ἐσι δὲ
 τυφλὸν πηγρόντιον κὺ ὠ-
 χρὸν κὺ λεπτόφωνον) ὦ τέκ-
 νόν, φησὶ, τί μὲν αἰτίαν
 οἶδ' ἅ σ' ἔλ' ἀπορίας, ὅτι
 παρὰ τῶν σοφῶν ἐγένε-
 το, ὃ τὰ αὐτὰ γινωσκόν-
 τωρ ἑαυτοῖς. ἀτὰρ ὃ θέμις
 λέγειν πρὸς σε. ἀπείρητ'
 γὰρ ὑπὸ τῷ Ραδισμαν-
 θυῷ. μὴ δ' αὖτως, ἔφω, ὦ
 πατέριον, ἀλλ' εἰπὲ, κὺ μὴ
 πόρῳδ' ἴδης με σὺ τυφλό-
 τόρου πόρῳδ' ὄντα γν' βίω.
 ὁ δὲ δ' ἡ με ἀπαγαγὼν,
 καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀ-
 ποσπάσας, ἤρεμα πρὸς
 σκύν' τας πρὸς τὸ ὅς φη-
 σὶν, ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄρι-
 στος βίος καὶ σωφρονέ-
 στερος, ὡς τῆς ἀφροσύ-
 νης παυσάμενος τὸ με-
 τεωρολογεῖν, καὶ τέλη
 καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν,
 καὶ καταπύσας τῶν σο-
 φῶν ἰσχυρὰ συλλογισμῶν,

tem seniculus quispiam cæ-
 cus, pallidus, uoce gracili) ὁ
 fili, inquit, causam tuæ per-
 plexitatis scio à sapientibus
 istis profectam, haudqua-
 quam idem inuicem iisdem
 de rebus sentientibus. uerum
 haud fas est id tibi proloqui.
 siquidem id Rhadamanthus
 interdixit. Nequaquam, in-
 quam, ὁ patercule, sed dic-
 amabo, neque committe ut
 in uita te etiam cæchor ob-
 errem. Abducto ergo mihi
 ex procul ab alijs auulso, in
 aurem insusurrans. Optima
 est, inquit, idiotarum pri-
 uatorumque uita, atque
 modestior. Ideo ab inspi-
 entia ista desistens alta co-
 gitandi, ex fines ex prin-
 cipia inspiciendi, ex uafros
 hosce syllogismos despuens,
 atq; id genus omnia nugæ
 effi-

καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρου ἡ-
 γησάμενος, τὸ το ὅζα-
 παντ ὁ θεράσῃ, ὅπως τὸ
 παρὸν ἐνβίμω, παρὰ-
 δρᾶμης γελῶν τὰ πολλὰ,
 καὶ ποδὶ μηδ' οὐδ' ἐν πρὸς δια-
 κώς, ὡς εἰπὼν, πάλιν ὤρ-
 το κατ' ἀσφοδελῶ λει-
 μῶνα. ἐγὼ δὲ (ὃ γὰρ ἦδ' ἡ
 ὁψέ λω) ἄγε δὴ ὦ Μιθρο-
 βαρζάνη, φημί, τί διαμέλ-
 λωμεν, καὶ ἐκ ἄπιμω αὐ-
 δις οὐ τ' εἶοι; ὁ δὲ πρὸς
 ταῦτα, δ' ἄρ' ἔσσι, φησὶν ὦ
 Μένιππε. ταχέϊα γὰρ
 σοι καὶ ἀπράγμονα ὑπο-
 δαίξω ἀτραπὸν. καὶ δὴ
 ἀπαγαγὼν με πρὸς τι χω-
 ρίον τ' ἄλλο σοφώτερον,
 δ' εἰς τὴν χεῖρὶ πόρρωθεν
 ἀμαυρόν τι καὶ λεπτόν, ὡς
 σπερδία κλειθρίας οὐδέ-
 ον φῶς, ἐκείνο, ἔφη ὅτι τὸ
 ἰδρὸν τοῦ Τροφωνίου, κα-
 κῆθον κατέρχοντ' οἱ ἀπὸ
 Βοιωτίας, ταυτὶν οὖν ἀ-
 νδρῶν,

estimans, hoc omnibus mo-
 di persequere, ut ea quæ ad
 sunt boni consulerens, cum
 risu pleraq; transcurras, ni-
 bilq; magni estimes. Hæc
 quum dixisset, rursus in as-
 phodelorum pratum sese
 corripuit. Ego igitur (nam
 et iam uesper erat) age, in-
 quam, ὦ Mitbrobarzane, qd
 cunctamur ac non hinc rursus
 abimus in uitam? Ad hæc
 ille, Bono animo es, inquit,
 Menippe. breuem quippe fa-
 cilemq; tibi monstrabo se-
 mitam, et me protinus in
 locum quendam abducto, pri-
 ore magis tenebricosum, ma-
 nu procul ostendens subob-
 scurum tenueq; ac uelut per
 rimam influens lumen, illud,
 inquit, Trophonij templum
 est, atque illac ad inferos ē
 Boeotia descenditur. hac a-
 scendes, atque illico eris in

Gra-

ἀνδρι, καὶ οὕτως ἔσσι ἐπὶ
τῆς Ελλάδος. ἡδὲς δὲ
τοῖς εὐρυμένοις ἐγὼ, καὶ τὸν
μάγου ἀσπασάμενος, χα-
λεπῶς μάλα διὰ τὸ σο-
μίη ἀνδρὺς αὐτοῦ, καὶ οἷός,
ὅπως γὰρ λεβαδία γίγνη-
ται.

Τίμων ἢ Μισάνθρω-
πος.

ὦ φίλε καὶ ξένε καὶ
ἑταίρε, καὶ ἐφίσι, καὶ ἀσ-
ροπυτῶν, καὶ ὄρνι, καὶ νεφε-
ληγορέτα, καὶ ἐργασίη,
καὶ εἰς πᾶσι ἄλλοι οἱ ἐμβρό-
ντατοι ποιηταὶ καλῶσι,
καὶ μάλα οὕτως ἀπορῶσι
πρὸς τὰ μέτρα. τότε γάρ
αὐτοῖς πολύνυμος γινώ-
μενται, ὑποδίδεις τὸ πῶ-
τον τὸ μέτρον, καὶ ἀναπλη-
ροῖς τὸ λεχλῶς τὸ ῥυθμῶ.
ὡς σοι νῦν ἡ ῥισμάρατος
ἀστραπὴ, καὶ ἡ βαρύδρομος
βροχὴ, καὶ ὁ ἀβλαβὴς
καὶ ἀργύριος καὶ σμικρὸς ἀλῖος

Grecia. Ego igitur hoc ser-
mone gauisus, salutato Ma-
go, difficulter admodum per
angustas antri fauces subre-
pens, nescio quo pacto Le-
badiam perueni.

Timon sive Misān-
thropos.

O Iupiter Amice, et Ho-
spitalis, et Sodalis, et Do-
mestice, et fulgurator, et
insultandice, et nubicoge, et
gradistrepe, et, si quod aliud
tibi cognomen attoniti Poē-
te tribuunt, maximè quum
harent in versu. Nam tam
ille tu multinominis factus,
carminis ruinam fulcis, me-
trique exple biatum. Vbi ti-
bi nunc magnicrepam ful-
gur, et granifremum tonitru-
trum? Vbi ardens, candens,
ac terrificum fulmen? Nam
hec omnia tam palam appa-
res

ἑρραυνός· ἅπαντα γὰρ
 ταῦτα λῆρος ἦδ' ἀναπύ-
 φινε, καὶ λαπνός ποικι-
 λός ἀτεχνῶς, ἔξω τῷ πα-
 τέρει τῶν ὀνομάτων. τὸ δ'
 αἰοιδίον σου, καὶ ἐκβο-
 λον ὄπλον καὶ πρόχειρον,
 ἂν οἷός ὅπως τελεῶς ἀ-
 πείσῃ, καὶ ψυχρὸν ὄξυ,
 μηδὲ ὀλίγον σπινθήρα ὀρ-
 γῆς λατὰ τῶν ἀσίκων.
 τῶν διαφυλάτῃ. θάτῃ οὖν
 γὰρ ἔπι οὐκ ἔστι τις ἐπι-
 χειρῶντων ἑώλου θρυαλλί-
 δια φοβεῖσθαι αὐτὸν, ἢ πλὴν
 τῷ πάνδ' ἀμάρτυρ· ἑρ-
 ραυνὸς φλόγα. ἔγω δ' α-
 λόν τινα ἐπανατένασσαι
 σλοκῆς αὐτοῖς, ὥς πῦρ
 μὴ ἢ καπνὸν ἀπ' αὐτῶν
 μὴ δ' ἐλίσσιναι, μόνον δὲ
 τὸ τοιοῦτον ἀπολαύειν ἔ-
 τραύματό· ὅτι ἀναπλη-
 ρῶν σονταὶ ῥ' ἀσέβας. ὡς
 τε ἡδὴ δ' αὐτὰ σοὶ καὶ
 ἀελλωνεὺς ἀντίβροχόν

ret nugas esse, fumumq; poeti-
 ticum, nec omnino quicquam
 prater nōminum strepitum.
 Sed decantata illa tua arma
 eminus ferientia ex promptis
 extincta sunt, frigentq;, adeo
 ut ne minimam quidem scintil-
 lam iracundiae adversus
 nocentes reliquam obtineāt.
 Itaque citius quibus ex his,
 qui preieraturi sunt, extin-
 ctum illicinium metuerit,
 quam flammam fulminis cum
 str domantis, adeo titiōnem
 quenpiam incutere uideris
 eis, ut ignem quidem aut
 fumum ab illo proficiscens
 tem nihil quicquam formi-
 dent, uerum hoc solum uul-
 neris inferri posse iudicent
 ut fuligine compleantur.
 Quibus rebus factum est,
 ut iam Salmonaeus tibi sit
 ausus etiam obtonare, neque
 id ad,

ἔτολμα, ὅτι πάντες τοὶ ἀπὸ
 θανθὸν πρὸς ὅτι οὐ
 χροῦν ὅρῳ δία, θερμὸν
 γὸς αὐτῆς, καὶ μεγαλαυχῶ
 μιν. πῶς γάρ; ὅπου γε
 καὶ ἀπὸρ ἰπὸ μανδραγό
 ρα καὶ δούλει, ὅς τ' ἐπὶ τῶν
 ἐπιτοκισμῶν ἀκρίβεις, ὅτι
 τὸς ἀδικουῦντας ἐπισκο
 πῆς, λημῶς δὲ, καὶ ἀμβλυ
 ὤψεις πρὸς τὰ γιγνόμε
 να, καὶ τὰ ὠτὰ ἐκ κεκώφω
 σαι καὶ ἀπὸ οἱ παρῆν
 κότες. ἐπεὶ νῦν γε ἐπὶ καὶ
 ὁ θύβνυθὸν ὡν, καὶ ἀκμαῖ
 τὴν ὅρῳ, πολλὰ κατὰ
 τὴν ἀδικίαν καὶ βιαιότητι
 φε, καὶ ὅδε ποτε ἤγουν τῶ
 τε πρὸς αὐτοὺς ἐκεί
 ριαν, ἀλλ' αἰ ἐν ὁργῇ πάν
 τως ὁ λεραυνὸς ἦν, καὶ
 ἡ αἰγίς ἐπιδύετο, καὶ
 ἡ βροντὴ ἐπαταγεῖτο,
 καὶ ἡ ἀστραπὴ σιωχέ
 σθαι εἰς ἀκροβολισμῶν

id admodum ab te, quippe
 adversus Iovem usque adeo
 ira frigidum, uir ad facinora
 feruidus, audaciq; tumidus.
 Quid ni enim faciat et ubi tu
 perinde ac praemandragora
 stertis, qui neq; peierantes
 audias, neq; eorum qui flagi
 tia committunt, respectum
 agas sed cecutias ex ballu
 cineris ad ea quae fiunt et cum
 aures iam tibi obsurduerint,
 instar horum, qui etate de
 fecti sunt. Nam quum iuue
 nis adhuc esses, acriq; animo
 uehemensq; ad iracundiam,
 permulta in homines malefi
 cos ac uolētos faciebas. Neq;
 tū unquam tibi cum illis erat
 inducie, sed perpetuo fulmen
 erat in negotio, perpetuo ob
 uibrabatur Aegle, obstride
 bat tonitru, fulgur continen
 ter iaculorū in morem den
 sistime ex edito loco deuolā

προηκοντίζετο, οἱ σεμοὶ
 δὲ λοσκινηδὼν, καὶ ἡ χι-
 ῶν σωρηδὼν, καὶ ἡ χάλ-
 ζα πετροδὼν, καὶ ἵνα σοι
 φορτικῶς διαλέγωμαι,
 ὑέτοί τε ῥαγδαῖοι καὶ
 βίαιοι, ποταμὸς ἐκεί-
 σαγῶν. ὥς τε τηλικαύτη
 γυνήκαρ ἐχόντ' ναυαγία
 ἐπὶ τῷ Δουκαλίωνος ἐγε-
 νετο, ὥς ὑπερυχίων ἄ-
 πάντων καταδυσυκό-
 των, μόγισ γυνή τι λιβάτιον,
 πόδισωθῆναι, προσοκεί-
 λαντῶ λυκωρεῖ, ζώπυρόν
 τι τῷ ἀνδρῶνινος σπέρ-
 ματι· διαφυλάττειν εἰς
 ἐπιγονὴν λακίας μέζο-
 ντι. τοι γάρ τοι ἀκόλουθα
 εἰ ῥαθυμίας τὰ πύχαιρα
 λομίζῃ παρ' αὐτῶν, οὔτε
 δύοντι ἐπὶ σοι τινός, οὔ-
 τε σε φανούσιν, εἰ μή τις
 ἄρα πάρεργον ὀλυμπίων
 καὶ ὅτι· ἔπειτα ἀναγ-
 καῖα ποιεῖν δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλ'

tum torquebatur, terra cri-
 bri instar agitabatur, et nix
 cumulatim, neq; non grando
 saxorum in morem cadebat.
 atq; (ut magnifice tecum lo-
 quar) imbresq; rapidi et vi-
 olenti, ac flumen erat una-
 queq; gutta. Hinc tantum
 repente Deucalionis etate
 naufragium ortum est, ut om-
 nibus sub aqua demersis,
 uix unica scapula seruare-
 tur, quæ in montem Lycop-
 tem appulit, humani gene-
 ris quasi scintillulas quas-
 dam seruans, unde scelera-
 tius etiam genus in poste-
 rum propagaretur. Nimi-
 rum igitur dignum secordia
 premium ab illis reportas,
 quum iam nec sacra faciat
 tibi quisquam, nec coronas
 offerat, nisi si quis obiter in
 Olympick, ac ita ut ne is
 quidem rem admodum fru-
 giferam facere uideatur, sed
 pri-

αἰς ἔθῳ τὴν ἀρχαίαν σιω-
 τελεῶν. καὶ κατ' ὀλίγον
 λιρόνοισι ὡς θεῶν γυναιό-
 τατε, ἀποφαίνουσι, παρῶ
 σάμβουσι τὴν τιμῆς. ἐὼ λεί-
 γων, ὅπως αὖτε ἥσθησε τὸν
 νῆαυ σὺν ὑλῆμασιν. οἱ δὲ
 καὶ αὐτῷ σοι τὰς χεῖρας
 ὀλυμπιάσιν ἐπιβιβλήκα-
 σι, καὶ σὺ ὁ ὑψιβερεῖς
 τῆς ὠκνησας ἢ ἀναστῆ-
 σαι τοὺς κύνες, ἢ τὸς
 γείτονας ἐπικαλέσασθαι,
 ὡς βοῦδομοῖσαν τὸν αὐ-
 τὸς συλλαβεῖν, ἐπὶ συ-
 σκευαζομένης πρὸς τὴν
 φυγὴν. ἀλλ' ὁ γυναιῶν,
 καὶ γιγαντοκτετὼρ καὶ π.
 ταννοκράτωρ ἐκείνου, ὅς
 πλοκάμους περιχειρόμενος
 ἐπ' αὐτῶν, δὲ κἀπὶ χυμ
 ἡδραυνόμην ἔχων καὶ τῇ δε-
 ξιά. ταῦτα τοίνυν ὡς θαν-
 μάσει πλῆν καὶ παύσεταί
 οὕτως ἀμειλῶς παρορώ-
 μιναι; ἢ πότε λολᾶσεις

priscum quendam ritum ma-
 gis referre, ac penè Satur-
 num, ὁ deorum generosissi-
 me, te reddunt magistratu
 abdicantes. Omitto loqui,
 quoties iam templum tuum
 sacrilegio compilarint, quā
 tibi etiam ipsi Olympiae ma-
 nus admoliti sunt. Atque in-
 terea te altisremū illum vel
 excitare canes, vel vicinos
 aduocare piguit, ut auxilio
 accurrentes illos comprehen-
 derent, quum etiam dum ad-
 ornarentur ad fugam. sed
 generosus, Gigantumq; ex-
 tinctor, et Titanum victor
 sedebas, quum tibi caesaries
 ab illis circumtonderetur,
 decem cubitale fulmen dex-
 tera tenens. Horum igitur,
 ὁ praeclare, quis tandem erit
 finis, quae tu adeo secure de-
 spicis. Aut quando de tantis
 maleficijs poenas sumes?
 Quot Phaeibonites aut Deu-

282

ὅσοι τοὶ
καλῶν
τῶν ἰσθμῶν
εἰς ἴνα
σας τὰ
ἄλλα

Luciani
caliones, satis idonei sunt ad
expiandum tam inexhausta
morum iniquitatem. Ete-
nim ut de communibus sile-
am, de his que mihi accide-
runt dicam, quam tam mul-
tos Athenienses in sublima-
extulerim, ex pauperrimis
diuites reddiderim, cunctis
quosquos opus haberent sup-
pediarim, imò semel uni-
uersas opes in amicos in-
mandos confuderim: simulat-
que his rebus adinopiam des-
ueni, tam ne agnoscor qui
dum ab illis, nec afficere dig-
nantur me, qui dudum reue-
reantur, adorabant, meo.
Quòd si quando per uiam
ingrediens, forte fortuna ire
eorum quempiam incidero,
perinde ut euentam hominem
tam olim defuncti statuam,
ac temporis longitudine col-
lapsam prætereunt, quasi ne
notiæ

γόντας, οἱ δὲ καὶ πόρ-
φωτον ἰδόντες, ἐτέρων
ἐκτρέπονται, ἀναισθη-
τον καὶ ἀποσώσαντες δι-
αμα ἀφ' ἑαυτῶν ἐπολαμβα-
νοντες, τὸν οὖν πρὸ πολ-
λῶ σωτήρα καὶ εὐαγέ-
στου αὐτῶν γεγεννημένον
ὡς τὴν ἑαυτοῦ κακῶν ἐπι-
συνέλευσιν τῶν ἐσχατιῶν
τραπέμμενον, ὁλοφύμε-
νον ἀνιφθίμενον, ἐργάζο-
μαι τὴν γλῶσσαν, ἀποκρί-
θεὶς ὁλοφύμενον αὐτοῖς, τῇ ἐρη-
μίᾳ τῆς ἀναισθησίας πρὸς φα-
λαστροφῶν ὁλοφύμενον. τὸ το-
γαυ γὰρ. Ἀλλὰ ἡρδία
καὶ, μακρὴν ὁλοφύμενον πολ-
λῶς παρὰ τὴν ἀξίαν ἐν
περίεργοντες. ἀναισθητοῦ
γὰρ τὸ τόπος. ἡ δὲ ποτὶ
οὐκ ὁλοφύμενον καὶ πῶς ἔτι,
τὸν βαβαὺ τὸ τὸν ἔπνον
ἀποσεισάμενον, καὶ νῦν
ἀναισθησίας τὸν ἐπιμένει
ἄλλω γὰρ ἐκκρίμμενον

norint quidem. Alij uerò
ex precul confpecto me,
aliò sese detorquent, exi-
stimantes sese inanefpicatum,
abominandumque uisuros spe-
ctaculum, quem non ita pri-
dem seruatorem et benefa-
ctorem suum esse predica-
bant. Itaque prementibus
malis ad extrema redactus
conflictat, nenone arrepto, ter-
ram exerceo, quaternis con-
ductus obolis, atque hic cum
solitudine, cumque ligone
philosophor. Hoc interim
lucri mihi uideor factururus,
quòd post hac non intuebor
plerosque, præter meritum
secundis fortune successibus
utentes. Nam illud uel ma-
xime urit. Iam igitur tana-
dem aliquando Saturni Rhe-
æque proles, excusso pro-
fundo isto, grauique som-
no (nam Epimenidem quo-
que dormiendo uicisti) de-

καὶ ἀναβρίπτεις τὸν κε-
ρανὸν, ἢ ἐκ τοῦ οἴτου γί-
νωσκῶς, μεγάλῃ προ-
ήσας τῷ φλόγῃ, ἐπίδω-
ξον τινα χολῇ, ἀνδρεί-
δους καὶ νεανικῷ Διὶ, ἢ μὴ
ἀληθεύει τὰ ὑπὸ Κρητῶν
πύρι σὺ καὶ τοῦ ἐκείνης
σταφῆς μυθολογούμενα. Ζ.
τίς ὁτός ὄντι, ὦ Ἐρμῆ, ἢ κε-
ραγῶς ἐκ τοῦ Ἀθηναίου, πα-
ρὰ τοῦ γυναικῶν γὰρ τῇ ὑπε-
ρέα, πιναρὸς ὁλθῇ καὶ αὐ-
τῶν, καὶ ὑποδ' ἰφθόρῃ;
σκάπτει δὲ οἶμαι, ἐπιτε-
κνῶς, λάλθῃ ἀνδρωπὸς
καὶ θρασυς, ἢ παρὰ φιλό-
σοφός ὄντι, ὃ γὰρ αὐτῶς
ἀσεβὲς τὸς λαγῶς διεξί-
καδ' ἡμῶν. Ε. τί φῆς ὦ
πατήρ; ἀγνοεῖς Τίμωνα
τοῦ Εχεκρατίδου, τοῦ κο-
λυττεῖα; ὁτός ὄντι ὁ πολ-
λάκις ἡμᾶς καθ' ἰδρῶν τε-
λείων ἐσιάσας, ὁ νιόπλη-
τῇ, ὁ τὰς ὅλας ἠκατόμ-

denuo iactato fulmine, aut
ex Oeta redeccenso, ingenti
reddita flamma, iram ali-
quam streavi illius ac iuue-
nilis Iouis ostende, nisi uera
sit quæ à Crensis de te,
uæq; sepultura feruntur.
Iupiter. Quid hic est Mæ-
curi, quem audio sic uocifera-
ntem ex Attica, ad Hya-
mettibus in radicibus maris
horridis totius, ac squalidius
pelleq; hircinis amictus ē for-
dit autem, ut arbitror, nada-
pronus incenabit, homo lo-
quax et confidens. mirum
ni philosophus est, neq; enim
alioqui adeo impia, nefariaq;
in nos fuerat dictum. M.
Quid alii pater ē an non no-
sti Timonem Ecbecratidis
filium Colyttensem? Hic ni-
mirum est, qui nos sepe nu-
mero sacris integris conui-
uio accepit: ille homo no-
uus, ille qui totas Hecatom-
bas:

Εας, παρ' ὧ λαμπρῶς εἶον
θαμνὸν ἑορτάζον τὰ δ' ἰα-
σια. Ζ. φεῦ τί ἀλλαγῆς, ὁ
καλὸς ἐκείνου, ὁ πλοσιος,
ποδὶ ὅρ οἱ τοσῶτοι φίλοι;
τί παδῶν οὐὼ τοιῶτος ἔ-
σις, αὐχμηρὸς, ἀδλιθὸς καὶ
σκαπανεύς καὶ μιδωφόρος,
ὥς ἰοικῆν, ὅτ' ὠ βαρεῖα κ' ἔα
ταφίρων τῷ δικελλαν.
Ε. ἔτ' ὡσὶ μὲν εἰπῶν χρο-
σότης ἐπέτριψεν αὐτῶν,
καὶ φλαυδρώπια, καὶ ὁ
πρὸς τὰς δειομλῆς ἀπαν-
τας δίκτε. ὥς δ' ἄλλα δὲ
λόγῳ, ἀννοια καὶ δυνδεια
καὶ ἀκρισία ποδὶ τὸς φί-
λους, ὅς δ' σιωπῇ, λόραφι καὶ
λύκοις χαρίζομεν, ἀλλ'
ὑπὸ γυπῶν τοσῶτων ὁ
κεκοσλαίμων κερόμεν.
Τοῦτο παρ, φίλ' ὅς εἶναι αὐτὸς
καὶ ἑταίρους ᾔετο, ὑπὸ δυν-
ίας τί πρὸς αὐτῶν, χαίρον-
τας τῇ βορᾷ. οἱ δ' ἑ τὰ ὅσα
γυμνώσαντάς ἀκριβῶς,

bas: apud quem splendide
Iouitalia festa consueuimus a-
gitare. Iur. Hem quæ nam
ista rerum commutatio bic-
cine honestus ille et diues et
quem tam frequentes cinge-
bant amici? Quid igitur ei
accidit, ut hoc sit habitu et
squalidus, erumnosus, fessor
conducticius, uti conficior.
quum tam grauem ligonem
gerat? Mer. Vt ita dicam, eū
probitas exertit, atq; huma-
nitas, et in omnes quicun-
que egerent misericordia. At
reuera uecordia potius faci-
litatq; nulliusq; in admittens
dk amicks delectus, quippe
qui neutiquam intellexerit,
sefe corule luphē largiri.
Sed cum à uulturbus tā mul-
tis misero iccur eroderetur,
amicos esse eos et sodales
indicabat, quasi beneuolen-
tia erga sefe afficerentur,
quā illos epula magis cape-

ἢ ποδὶ βαγόντων, εἰ περὶ
 μυελος ὀπίω, ἐκμυσσάν-
 τες ἢ τὸ τοῦ οὐ μάλ' αἰ-
 πιμελῶς, ὠχόντο, αὖθις αὖ-
 τὸν ἢ τὰς εἴδας ὑποτε-
 μημένους ἀπολιπόντες, δὲ
 γυνεῖς ὄντων ἐπὶ, δὲ πρὸς
 βλέποντας (ποδὶ γὰρ) ἢ
 ἢ ἐπικροῦντες ἢ ἐπιδί-
 δόντων ἐν τῷ μέρσι. Δια-
 ταῦτα δὲ κελύτης ἢ δια-
 θορίας, ὡς ἑσῆς, ἀπολι-
 πόντων ἀσχημὲς τὰ αἰ-
 συ, μιᾶς γε καὶ μελαχι-
 χολῶν τοῖς λακοῖς, ἐπὶ εἰ
 πλῆτοντες παρ' αὐτῶν,
 μάλ' αἰσχυρῶς παρ-
 εχόντας, καὶ τὸ νομῆαι εἰ
 τίμων λαλοῖτα εἰδόντων.
 Ζ. καὶ μὴ οὐ παροπλίζ-
 ῶν, δὲ ἀμελήτε. εἰ
 πότα γὰρ ἢ γανάκτει δὲ
 συχῶν. ἐπεὶ καὶ ὁμοί-
 ποιήσαντες τοῖς καταρ-
 τοῖς λοιδόειν ἐκείνοις, ἐ-
 πιελήσσομενοις ἀνδρὶ

rent. Ergo posteaquam ossa
 penitus nudassent, circum-
 stossissentq; deinde si qua me-
 dulla suberat, hanc quoq; ad-
 modū diligenter exuissent,
 aufugerunt, exuccum ex tra-
 dictum defectum deslit ven-
 tet, adeo ut ne agnoscant
 quidem, aut aspiciant: tan-
 tum al est, ut sint qui ei vi-
 cissim aliquid suppedient,
 impariātq;. Hec ob res fose
 for ex sago, ut uides, operum
 pellico urbemq; pra pudor
 refugiens, mercede, sernape
 exercet, aduersus ingratos
 atra bile stomachatur, q qui-
 dem sua benignitate dūbati,
 admodū fastuose nunc, pra-
 tērat, ac ne nomen quide an-
 Timon uocetur, nouerint. In-
 Atqui profectō uir iste neu-
 tiquā est negligendus. Nam
 iure optimo indignatur, qui
 tantis in malis agat. Quare
 sceleratos istos adulatores
 ipsi quoq; fuerimus imitati,

τὰ αὐτὰ ταύρων τὴ καὶ
 αἰγῶν πῶτατα καύσαν.
 τῷ ἡμῶν ἐπὶ τῶν βο-
 ρῶν. ἐπὶ γοῦν ἐν ταῖς ῥι-
 αὶ τὴν λείψαν αὐτῶν ἐ-
 χῶ, πλὴν τῷ ἀσχολίας
 τε καὶ δορύνει πολλὰ τῶν
 ἀπὸρκῶν τῶν καὶ βίαι-
 ζομένων καὶ ἀρεπάζοντων,
 ἐπὶ δὲ καὶ φόβος τοῦ περὶ
 τῶν ἐπεσουλόμενων (παλ-
 λος γὰρ ἔσται καὶ δυσφύ-
 λακτος, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ὁ-
 δὴν κατὰ μῦθον ἡμῶν ἐ-
 φασκεῖ παλαιὸν ὅτι καὶ ἄλλοι
 εἰς ἀπὸρῆσιν εἰς τὴν
 Ἀπικίαν, καὶ μέλιστα δὲ
 εἰς φιλοσοφίαν, καὶ λόγων
 ἐπὶ δὲ ἐπεπύλασαν αὐ-
 τοῖς, καὶ αὐτῶν γὰρ πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ ἐκπεργό-
 των, οὐδὲ ἐπακούειν ὅτι
 τῶν δόγων. ὥς τε ἢ ἐπι-
 βυσάμενον καὶ τὰ αὐτὰ
 καθῆσθαι, ἢ ἐπιτριβῆναι
 πρὸς αὐτῶν, ἀρετὴν π.

si uirum neglexerimus, q-
 tantum taurorum et capra-
 rum pinguisimas quasq; no-
 bis in aris adolenerit. Qua-
 rum nidor etiamdū mihi in na-
 ribus residet. Tametsi pro-
 pter negocia et turbamēta
 maximā preterantiū, tum mihi nō
 iure agentū, neq; non aliena
 capientū, praesens ab for-
 midinem quā mihi pariunt
 sacrilegi (qui quidem tū mul-
 ti sunt, tū obseruari difficil-
 es, adeo ut ne minimū quidē
 nos cōnuere sinant) iam pri-
 dem Atticam uel affexi qui-
 dem: maximē postea quam
 philosophia et de uerbis
 degladiationes apud istos in-
 crebuerunt, ita ut pugnan-
 tibus inter se istis uociferan-
 tibusq; ne exandire quidem
 mortalium uota liceat. Van-
 de mihi necesse est, aut au-
 ribus obturatis sedere, aut
 dirumpi ab eis, conspiciē
 qui

να, καὶ ἀσώματα, καὶ λή-
 ρες μεγάλα τῷ φωνῇ ξυνε-
 ρόντων, διὰ ταῦτά τοι κ' ἵ-
 τῶτα, ἀμυλιδιῶναι σὺν
 ἐκ πρὸς ἡμῶν, ὃ φαῦλον ὄν-
 τα. ὁμοῖς δὲ τὸν Πλούτου
 Ερμῆος παραλαβὼν, ἀπιδι-
 παρ' αὐτόρ' ἡκτά τ' ἀχθῶ.
 ὦγε τοι ὃ Πλῦτ' ἢ τὸν
 Θυσανφόν' μὲν αὐτῷ, καὶ
 μὲν τῶσιν ἄμφω παρὰ
 τῷ Τίμωνι, μηδὲ ἀποαλ-
 λατῇ ἔδωκεν ἄνω ῥαδι-
 ως, καὶ ὅτι μέλιστα ὑπο-
 χρεώσεται αὐδὲς ἐκδιδῶ-
 κε αὐτὸς Π. οἰκίας. περὶ
 δὲ τῶν κολακῶν ἐκείνων,
 καὶ τῆς ἀχαριστίας, ἥρ' ἐπε-
 λείψαντο πρὸς αὐτόν, καὶ
 αὐδὲς μὲν σκέψομαι, καὶ
 δίκην δ' ὁσσοῦν, ἐπεὶ δ' αὖ-
 τὸν κεραυνὸν ἐπισκιδά-
 σαι. κατταγυλῖαι γάρ αὖ-
 τῷ καὶ ἀποσομωμῖναι εἰ-
 σὶ δ' ὅν' ἀπ' τῶν αὐτῶν μέγι-
 σται, ὅποτε φιλοτιμότερον

qui uirtutem quandam, et
 incorporea, meritisq; nugas
 ingenti uociferatione con-
 nestant. hæc igitur in causa
 fuerunt, ut hunc quoq; ne-
 glererim, quum band malus
 sit. Sed tamen Mercuri, tu
 Pluto adhibito, quantum
 potes ad istum abi. Plutus
 uerò una secum ducat et
 Thesaurum, et ambo apud
 Timonem perseuerent. Ne-
 que usque adeò facile demin-
 gant, etiam si quam maxi-
 me rursum illos per bonita-
 tem ex edibus exegerit. Cæ-
 terum de palponibus illis, at-
 que ingratitude qua in
 hunc sunt usi, in posterum
 consultabo, pœnasq; daturi
 sunt, simul atque fulmen in-
 staurauero. Nam fracti sunt
 in eorumsa cuspide duo è ra-
 dijs maximi, quum nuper a-
 uidus in sophistam Anaxa-
 goram iacularer, qui suis fa-
 milia-

ἀκόντισα πρῶτον ἐπὶ τὸν
σοφιστὴν Ἀναξαγόραν, ὃς
ἔπαυε τὰς ὀμιλήτας, μη-
δὲ ὅλως εἶναι πινες ἡμᾶς
τὸς θεῶς. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν
διήμαρτον (ὑπερίσχε γὰρ
αὐτῷ τῇ χάριτι Περικλῆος)
ὁ δὲ Κεραιῶν ἐς τὸ ἀνὰ
κειρον παρὰ κύντας, ἐκείνῳ
τε κατέφλεξε, καὶ αὐτὸς
ὀλίγον δ' αὖ σιωπευθεὶς πα-
ρὰ τῷ πέτρῳ, πλὴν ἵκα
νὴ γ' οὐ τοσούτῳ καὶ αὐτῷ τι-
μωρία εἶσαι αὐτοῖς, εἰ ὅ-
τι περ πλοτουῶντα τὸν τί-
μωνα ὀρώσῃ. Ε. οἶον ὡς
τὸ μέγα κεκραγόναι, καὶ
ὀχληρὸν εἶναι καὶ δραconi;
ὃ τοῖς δίκαιοις λόγῳσι μό-
νοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δύχομέ-
νοις τὸ τοῦ χρίσμιον. ἰδοὺ
γὰρ αὐτίκα μάλα πλῆσι-
θ' ἐκ πυγμῶντα λατα-
σῆσεται ὁ Τίμων, βοήσας
καὶ παρρησιασάμενος γ' οὐ
τῇ δόξῃ, καὶ ἐπιστρέψας

miliaribus suadebat, nullo
pacto esse ullos nos, qui dii
vocaremur. Ac illum qui-
dem errore non feriebam,
propterea quod Pericles ob-
tenta manu cum protexe-
rat. Ceterum fulmen in Ca-
stork ac Pollucis templum
detortum, tum illud exussit,
tum ipsam parum absuit,
quin ad saxum comminueret-
tur. Quanquam interim vel
id supplicij satis magnum in
istos fuerit, si Timonem con-
spexerint egregie locuple-
tem factum. Mercu. Quan-
tum habet momenti altum
vociferari, et obstreperum
audacemque esse? Idque non ijs
modo qui causas agunt, ne-
rumetiam, qui vota faciunt
est conducibile. Ecce enim
mox e pauperrimo dives e-
uadet Timon, qui se in pre-
cando clamoroso et impro-
bum praestiterit, Ionemque
reddi-

τοῦ Δία. εἰδὲ σιωπῇ ἔσκα-
 πῆμι· ἐπικυφῶς, ἐπὶ αὐ-
 τῷ ἔσκαπτον ἀμελέμενον.
 Πλ. ἀλλ' ἐγὼ ἔκ' αὖ ἀπέλ-
 δοιμι ὧ ῥόῳ παρ' αὐτόν.
 Ζ. Διὰ τί ὧ ἄρισε Πλῦτε,
 καὶ ταῦτα ἐμὸν κελύβυσαν-
 τῶ; Πλοῦ. ὅτι νῦν Δία ὕ-
 βριζεν εἰς ἐμὲ, καὶ ὀξυφό-
 ροι, καὶ εἰς πολλὰ λατρε-
 μίαι, καὶ ταῦτα πα-
 τρώου αὐτῷ φίλου ὄντα.
 καὶ μόνον οὐχὶ Δικράνοισι
 με ὀξυώδει Διοικίας, λα-
 θά πορ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν
 χειρῶν ἀπορρίπτουσι.
 αὐδισ· οὐκ ἀπέλθω, πα-
 ρασίτοις καὶ κόλαξι καὶ
 ἐπαίραις παραδοθῆσόμε-
 νῶ; ἐπ' ἐκείνης ὧ Ζεῦ
 πέμψε με, τοὺς αἰδοῦσο-
 μένους τῆς Δωρεᾶς, τοὺς
 περιέψοντας, οἷς τίμιος ἐ-
 γὼ καὶ πόριπτόμην. οὗτοι
 δὲ οἱ λάτροι τῇ πηγνίᾳ ξυμ-
 σωσαν, ἢν προστιμῶσιν

reddiderit attentum. Si verò
 silentio sodisset nutans: etiā
 minus foderet neglectus. Plu-
 tus. At ego Iupiter baud-
 quaquam ad istum rediturus
 sum, Iupiter. Quid ita non
 rediturus optimè Plute, pre-
 sertim à me iussus? Plutus.
 Quia me contumeliose has-
 buit, et dilapidavit, in mul-
 ta fragmenta dissectum, idēq;
 quoniam illi paternus essem as-
 micus. ac me penè dixerint,
 fuscis ex edibus extruist;
 nec aliter quàm ij, qui è ma-
 nibus ignem abijciunt. Num-
 rursus ad istum ibo, parasit-
 is, adulatoribus et scortis
 donandus? Adeos me mitte
 ô Iupiter, qui munus intel-
 lecturi sint, qui amplexuri,
 quibus in precio sim, et
 maiorem in modum exor-
 tatus. At isti stupidi cum
 inopia commercium habe-
 ant,

ἡμῶν, καὶ διφθέρην παρ
αὐτῷ λαβόντος, καὶ δι-
κελλαν, ἀγαπᾶτωσαν
ἄβλοι, τέτταρας ὀβολούς
ἀποφέροντος, οἱ δὲ κε-
ταλάντους δωρεὰς ἀ-
μελλῶν προΐμναι. Ζ.
ὅδ' ἐν ἐπιτοίῳ τοῦ ὁ Τίμων
ἐργάζεται πόρ' σε. πᾶ-
ν γὰρ αὐτοῦ ἢ δ' ἰκελλὰ
πεπαιδ' αἰγῶν κεν, εἰ μὴ
παντ' ἀπασίν ἀνάγκη
ὅτι τὸν ὀσφύϊ, ὡς χεῖρ
αὐτῷ τῷ πένιαις προσαι-
δοῦναι. σὺ μὲν τοι πάννυμι
ψίμοιρον· εἶναι μοι δὲ
κῆρ, ὅς νυν μὲν τοῦ Τίμου-
να ἀπὸ πᾶ, δῖόν τι σοι τὰς
θύρας ἀναπετάσας, ἡφ' ἣ
περινοσῇ ἐλευθέρως, ὅτε
ἀποκλείω, ὅτε ἡλότη-
πῶν. ἄλλ' ὅτε δὲ τὸναντίον
ἡ γανὰ κῆρ κατὰ τὴν πλῆσιν
ὡν, κατακλείω δὲ λέγω
πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μὲν χλοῖς
καὶ κλῆσι, καὶ σημείων

ant, quam nobis antepo-
nuut, ut ab ea accepto sago
pelliceo, ligoneq̃, sat habe-
ant, quum quatuor lucran-
tur obolos, decem talenta
contemptim dono dare soli-
ei. Iupiter. Nihil istiusmo-
di posthac in te facturus est
Timon, quippe quem ligo a-
bunde castigarit (nisi pror-
sus nullum dolorem sentiunt
illius ilia,) ut. censeat, te
paupertati esse preferen-
dum. At tu mihi querulus ad-
modum uideris esse, qui nunc
Timonem incuses, quòd tibi
patefactis foribus liberè per-
miserit uagari, neque inclu-
dens, neq̃ zelotypus in te.
Porro alias diuersa de causa
in diuites stomachabare,
quum diceres, te ab illis re-
pagulis, clauibus, ac signo-
rum obiectaculis impressis,
ita fuisse conclusum, ut ne
prospi-

ἐπιβολαῖς, ὥς μὲν πα-
ρακύνῃαι σοι οὐ τὸ φῶς
δυνατὸν εἶναι. ταῦτα χα-
μῶ ἀπωδύρεθ' πρὸς με, ἀ-
ποπνίγεσθαι λέγων ὅτι
πολλῶ τῷ σκότει, καὶ διὰ
τοῦτο ὡχρὸς ἡμῖν ἐφαίνε-
ται, καὶ φροντισθ' ἀνὰ πλῆθος,
σωσεσπακῶς τὸς διακτύ-
λῃς πρὸς τὸ ἦθ' τῶν
συλλογισμῶν, καὶ ἀποδρα-
σεσθαι ὀπιλῶν, εἰ ἡμεῖς
λάβοιμεν, παρ' αὐτῶν. καὶ ὅπως
τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ δεικνύ-
μι, εἰσὶ σοι, ὅτι χαλκῶ, ἢ σι-
δηρῶ, θαλαμῶ. λαβὰ πόρ-
τῃν δανάων, παρεθνή-
σκου, ἵνα ἀκρίβῃσι καὶ παμ-
πρόνοις παιδαγωγοῖς
ἀνατρεφόμενον, τῷ τόκῳ
καὶ τῷ λογισμῶν. ἄτοπα
γούμ' ποιεῖν ἐφασκεῖ αὐ-
τὸς, ἐρῶντας μὲν εἰς ὑ-
πόβολῃν, ὅζον δὲ ἀπο-
λαύειν, ὅτι τολμῶντας, ὅτι
ἵπ' ἀσείας χρωμίνες τῷ

prospicere quidem in lacem
tibi liceret. id igitur apud
me deplorabas, affirmans,
præfocari te nimis tenebris,
eoque pallidus nobis occur-
rebas, ὅτι curis confectus,
digitis etiamnum ex asiduo
colligendi, coaceruandique
usu contractis, contortisque;
quod si quando daretur op-
portunitas, aufugiturum
quoque ab illis te minitaba-
re. In summa, rem supra
modum acerbam iudicabas
in æreo, ferreoque thalamo,
Danaes exemplo, uirginem
asseruari, atque à scelestis si-
mis educari pedagogis, fœ-
nore ὅτι computo. Proinde
de absurde facere aiebas hoc,
quod te præter modum ad-
marent, quum liceret uerò,
frui non auderent, neque
quum ipsis esset in manu, a-
more suo secare uterentur:
sed uigiles obseruarent, ad
signum

ἔρωτι, κυρίως γε ὄντας·
 ἀλλὰ φυλάττειν ἐγκυρό-
 τας, οὐ τὸ συμμῖον καὶ τοῦ
 μοχλοῦ ἀσκαρδιαμυκτι
 βλέποντας; ἰκενὼ ἀπό-
 λαύσειν οἰομένους, ὃ τὸ αὐ-
 τὸς ἀπολαύειν ἔχον, ἀλλὰ
 τὸ μηδενὶ μεταδιδόναι
 τοῦ ἀπολαύσεως; καθὰ
 πρὸ τῆς γὰρ τῆς φάττης κινῶν,
 μήτε αὐτῶν ἐδίδου τῶν
 κρινῶν, μήτε τῶ ἱππῶ
 πεινῶντι ἐπιτρέψαν.
 καὶ προσέειπε γὰρ καὶ λατε-
 γέλας αὐτὸν φειδομένον
 καὶ φυλάττοντον, καὶ τὸ
 λαίνοτατον, αὐτὸς ἡλο-
 τυποιῶντων, ἀγνοούντων
 δὲ ὡς κατὰ ῥατος οἰκίτης,
 ἢ οἰκονόμου, ἢ παιδὸς ἢ
 ὑποδιστῶν λαθραίως, ἢ
 παροινῆσαι τοῦ λακοδαι-
 μονα καὶ ἀνέρας οὐ δίδου-
 πότιν, πρὸς ἁμαυρόν τι
 καὶ μικρόσομον λυχνίδιον,
 καὶ διψαλίον θρυαλλίον

signum ac seram oculis nun-
 quam conniuentibus, neque
 usquam dimotis semper in-
 tuentes & abunde magnum
 fructum arbitantes, non
 quod ipsis fructendi facultas
 adesset: sed quod nemini
 fruendi copiam facerent:
 non aliter quam in præsepi-
 tantis, nec ipse uescens hor-
 deo, nec equum famelicum
 id facere sinens. Quinetiam
 ridebas istos, qui parcerent,
 & asseruarent, & (quod es-
 set absurdissimum) etsi sibi
 subtraherent uererenturque
 contingere, non tamen in-
 telligerent fore, ut aut sce-
 leratissimus famulus, aut
 dispensator, aut uerna quis-
 piam furtim subiret, ludi-
 brio habiturus infœlicem et
 inamabilem herum: quem
 postea sinat ad fuliginosam,
 & oris angustæ lucernulam,

διου, ἐπαγρυπνεῖν ἰάσας
 τοῖς τόκοις. πῶς οὖν ἔκ
 ἄδικου, πάλαι μὲν σε
 ταῦτα ἀπαῖδαι, νῦν δὲ
 τῷ Τιμῶνι τὰ ἑναντία ἑν
 ἡλεῖν; Γλῶ. καὶ μὴ εἶγε
 τὰ ληθῆ ἄξετάζοις, ἄμφω
 σοι οὐλόγα δόξω ποιεῖν.
 τότε γάρ Τιμῶνος τὸ πᾶ
 νυ τὸ το ἀνείμενον, ἄμε
 λες, καὶ ἔκ θυνοῖκου, ὥς
 πρὸς ἐμὲ, εἰκότως αὖ σοι
 κοῖν: τοὺς τε αὖ λατὰ
 κλεισόν ἑν δύρας καὶ σκό
 τῳ φυλάττοντας ὅπως
 αὐτοῖς παχύτρος γυνοί
 μιν καὶ πικελῆς, καὶ ὑπε
 ρογκος ἐπιμελεσμένης αὐ
 τοὺς, οὐτε εἰς τὸ φῶς
 προάγοντας, ὥς μηδὲ
 ὀφθαλμῷ πρὸς πινος, χυοῖ
 τους γνόμενον εἶναι καὶ ὑ
 βρισκῆς, οὐδ' ἑν ἄδικοι
 τὰ με ὑπὸ τοσούτοις
 δ' αἰμοῖς λατᾶσθ' ὄντας:

ac sticulosum scirpulum u-
 suris inuigilare. An non igitur
 est iniquum, quum hæc
 quondam incusaueris, nunc
 in Timone diuersa his crimi-
 naris Plut. Atqui si rem ue-
 re perpenderit, utrumque
 me iure facere iudicabis.

Nam et Timonis ista nimia
 lenitas, negligentia potius,
 haud beneuolentia, studium-
 que, quod ad me pertinet,
 merito uibeatur. At è diuer-
 so, qui me ostijs ac tenebris
 inclusum seruabant, id a-
 gentes, quo scilicet crassior,
 saginatioꝝ, ac uehementer
 corpulentia onustus euade-
 rem, quum interim neq; ipsi
 contingerent, neq; in lucem
 producerent, ne uel aspice-
 rer à quopiam: hos demen-
 tes et contumeliosos in me
 iudicabam. quippe qui me
 nihil commeritū tot in uin-
 culis

ἐκ εἰδότηας ὡς μετὰ μι-
κρόν ἀπίασιν, ἄλλω πνι-
τῶν δύσλαιμόνων με λα-
ταλιπόντῳ. ὅτ' αὖ ἐκεί-
νους, ὅτε τὸς πάνυ προ-
χείρους εἰς ἐμὲ τῶν τοῦ ε-
παινω, ἄλλα τὸς, ὁ πόρ-
αῖσις ὅσι, μέτραν ἐπιβί-
σοντας τῷ πράγματι, καὶ
μήτε ἀφεξομλύνει τὸ πα-
ράπαρ, μήτε προησομέ-
ναι τὸ ὅλον, σκόπει γὰρ ὡ-
ς οὐ, πρὸς τὸ Διός, εἰ τις νό-
μος, γήμας γυναικὰ νεαν-
καὶ καλῶν; ἐπειτα μήτε
φυλάττοι, μήτε ἡλοτυ-
ποῖ το παράπαρ: ἀφικίς
καὶ βασιλεῖν γῆθα αὖ ἐθε-
λοι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-
ραν; καὶ ξυμῆναι τοῖς θε-
λομλύναι, μαλλον δὲ αὐτὸς
ἀπάγοι μοι χόρην σομενίω
αὐτοῖς γὰρ τὰς θύρας καὶ
μαστρωπῶν, καὶ πάντας
ἐπ' αὐτῶν καλῶν: ἄρα

culls cogere, seu carieque
putrescere, haud intelligen-
tes, quod mox demigrent, me-
alij cuipiam, cui fortuna fa-
uerit, relicturi. Nec hos igitur
probo, qui nimium facio-
le mihi manus admouent.
Sed qui (quod est optimum)
mediocritate utuntur, uti
nec prorsus abstineant, ne-
que penitus profundant. E-
tenim illud per Iovem con-
sidera Iupiter, Si quis ubi
puellulam et formosam le-
ge duxisset uxorem, postea
neque observet, nec ulla om-
nino zelotypia prosequa-
tur, sinens illam noctu atque
interdiu, quocunque libitum
sit, ire, et cum quibusvis
habere rem, ac potius ipse
abducatur, ut adulteretur, fores
aperies, atque prostituens, et
quoslibet ad illam inuitans: non
hic amare uidebitur et Pro-

τοιοῦτον ἐγὼν δόξαω
 ; οὐ σύγ' ὦ Ζεῦ πα-
 ραίης αὖ, ἐραδὲς
 ολλὰκις, εἰ δέ τις ἐμ-
 αλμῇ ἐλθὺν θέαν γυναι-
 κὴς εἰς τὴν οἰκίαν νόμον
 παραλαβὼν, ἐπ' ἀρότον
 ταισδὼν γηποῖω, ὃ δὲ
 αὐτὸς προσάηται
 τοῖς ἀκμῆαις καὶ καλῆς
 παρθένου, μίτε ἄλλῃ
 προσβλέπων ἐπιβέποι,
 ἄγονον δὲ καὶ εἶρα κα-
 τακλίσας παρθενόιοι,
 καὶ ταῦτα, ἐγὼν φά-
 σκω, καὶ δῆλον ὡς ἔ-
 πό τῆς χροῆς καὶ τῆς
 σαρκὸς ἐκτετνηκίας, καὶ
 τῶν ὀφθαλμῶν ὑποδ'ε-
 λυκῶτων: ἐὼδ' ὅπως ὁ
 τοιοῦτον δ' παραπαίαν
 δόξαω αὖ; δέον παρ-
 οιοποιῆσαι καὶ ἀπολαύ-
 εῖν τῷ γάμῳ, λαταμα-
 ραῖων ὑποψώσωμεν ὅτι
 τε, per omnem vitam, tan-
 quam
 secto hoc tu nequaquam dis-
 ces Iupiter, qui sepe nu-
 mero amorem senseris. Rura
 sum si quis ingenuam lege
 domum deducat, uti libe-
 ros legitimos progeneret:
 ceterum nec ipse contin-
 ga, florentem etate, de-
 coramque uirginem, nec a-
 lium sinat aspicere: sed a-
 clusam, orbam, sterilemque
 in perpetua uirginitate
 idque pre amore se facere
 predicet, et hunc quidem
 praeserat, pallore, corpo-
 re exhausto, oculis resu-
 gis: num fieri potest, ut
 huiusmodi non desistere ui-
 deatur: quippe qui quum
 liberis oportuerit operam
 dare, fruique coniugio: pu-
 ellam adeo formosam atque
 amabilem sinat emarcesce-
 re, per omnem vitam, tan-
 quam

κὺ ἐπείρασον κόρην, λαβὰ.
 πόρ ἱέραυν τῇ θούμοφó-
 ρω τρέφωρ δια παντός
 τῷ βίον; ταῦτα καὶ αὐ-
 τὸς ἀγανακτῶ, πρὸς ἐ-
 νίωρ μὲν ἀτίμως λακτιζο-
 μιν, καὶ λαφυροσόμενας
 ἔω ἐνίωρ δέ, ὡς πόρ σιγ-
 μάπιας δραπέτης πε-
 πεδνημένον. Ζ. τί ἔν αὐ-
 γανακτεῖς λατ' αὐτῷ;
 δίδόασιν γάρ ἄμφω κα-
 λῶ τὴν δίκην, οἱ μὲν
 ὥσ πόρ ὁ ταύταλ' ἀ-
 ποτοὶ καὶ ἀγούσοι, καὶ
 ξηροὶ τὸ σῶμα, ἐπικε-
 χλωτόν μόνον τῷ χυ-
 σίῳ: οἱ δέ, λαβὰ πόρ ὁ
 φινεύς, ἀπ' αὐτῶν φάρυγ-
 γον τὴν τροφὴν ὑπὸ
 τῶν ἀρπυγῶν ἀφαρξέ-
 μενοι. ἀλλ' ἀπὶ τοῦ ἥσιν,
 σωφρονέειν παραπολὺ
 τῷ Τιμῶνι γνῶντοξομένον.
 Γλ. ἐκείν' γὰρ ποτε

quam Ceteri sacerdotem a-
 lens. Huiusmodi et ipse
 indignè fero, quum à non-
 nullis ignominiose cador
 calcibus, laniorquē, atque
 exbaurior: à nonnullis con-
 trà perinde ut stigmaticus
 fugitivus compedibus vin-
 cior. Iupiter. Quid igitur
 indignaris contra il-
 los? quandoquidem utrin-
 que pœnas egregias luunt,
 alteri quidem dum Tanta-
 li in marem, neque bibere
 sinuntur, neque edere, sed
 ore sicco duntaxat inbiant
 auro. alteri uerò dum his
 ceu Phineo cibos Harpyiæ
 ipsis è faucibus eripiunt.
 Sed abi iam, Timone mul-
 tò posthac usus cordatio-
 re. Plutus. An ille aliquan-
 do desinet me ceu perforato
 cophino, priusquam omni-
 nino influxerim, data opte.

παύσεται, ὥς πορ' ἐκ λου-
φίνου τε τρυπημένον, πρὶν
ὅλως εἰσευῆναι με, κατὰ
σπυρίδιον ὄξαντλῶν, φθά-
σαι βουλόμεν· τὴν ἐ-
πιρρίδιον, μὴ ὑπεραντε-
λος εἰσπιδῶν, ἐπικλύ-
σω αὐτόν. ὥς δὲ τὸν
τῶν Δαναΐδων πίθον ὕ-
δροφορήσει μοι δοκῶ,
καὶ μάλιστα ἐπαντλήσειν,
τὸ κύτους μὴ εἶγόντ·
ἀλλὰ πρὶν εἰσευῆναι,
σχεδὸν ἐκχυθισομένην τὴν
ἐπιρρίδιον. οὕτως δὲ
ρύττορον τὸ πρὸς τὴν
ἐκχυσιν λεχινὸς τὸ πί-
θον, καὶ ἀκάλυτ· ἢ
ἐξοδ·. Ζ. οὐκοῦν εἰ μὴ
ἐμφράσσεται τὸ λεχινὸς
τὸ το, καὶ εἰς τὸ ἀπαξ ἀνα-
πείσσομεν· ἐκχυθέντ·
ὃν βραχὲ σου, ῥαδίως
εὐρήσει τὴν διφθέραν
αὐδῆς, καὶ τὴν δίκην.

ra exhaustiret quasi conetam
occupare, quod minus influ-
am, veritus ne si copiosius
infundat, ipsum undis ob-
ruam. Quo fit, ut in Da-
naidum dolium aquam mihi
videar allaturus, frustra
infusus, nase non conti-
nente liquorem, imò prius
propemodum effuso quod
influit, quàm influxerit. A-
deo latus est doli biatum ad
effusionem, ac liber exitus.
Iupiter. Proinde n̄ biatum
istum obturaverit, perpe-
tuamq; perstillationem siste-
re studuerit: te propedi-
em effuso, facile inueniet
sagum rursus et lignem in
sece doli. sed interim abite,
atque illum diuitem reddite.
At tu Mercuri fac memi-
neris, ut rediens Cyclopes
ex Aetna tecum adducas,
quo

λαυ γὰρ τῇ τρυγί τῷ πίθῳ.
 ἀλλ' ἄπιτε ἡδὴ, καὶ πλεον
 τίξετε αὐτόν. σὺ δὲ μέμ
 νησο ὦ Ερμῆ, ἐπανιών
 πρὸς ἡμᾶς, ἄγειν τὸς λυ
 κλωπας ἐκ τῆς αἵτης, ὅ
 πως τὸν ἑδραυνόν ἀκονή
 σαντόν ἐπισκιδάσωσιν,
 ὡς ἡδὴ γὰρ τεθυγμένον αὐ
 τῷ Διὸς σέμεδα. Ερ. πρὸς
 ὦ μὲν ὦ Πλῶτε. τί τὸ το
 ῦτο κάλεις; ἐλελήδεις με
 ὦ γυνάδα ὅτι φλὸς μό
 νου, ἀλλὰ καὶ χωλὸς ὢν.
 Πλῶ, ὅκ' αἰ τὸ τοῦ Ερμῆ
 ἔλα' ὁπόταν μὲν ἀπίω
 παρὰ πῖνα πεμφθεὶς ὑ
 πό τῷ Διῷ, ὅκ' οἶδ' ὅπως
 βραδύς εἰμι καὶ χωλὸς
 ἀμφοτέροις, ὡς μόλις τε
 λαῖν' ἐπὶ τέρμα, προσγυ
 ράσαντι. ὦ γνῶτε τὸ πε
 ριμένοντ'. ὁπόταν δὲ ἀ
 παλλάτῃ ἐδοκε Δίῳ, ἢ ἡμιόρ
 ῳ πολὺ τῶν ὀρνέων

quo fulmen cuspide restituta
 resarciant. Nam eo nobis
 acuminato opus fuerit.
 Mercurius. Eemus Plute,
 Quid hoc? Num claudicas?
 Equidem ignorabam ὁ pre
 clare, te non cæcum modo,
 uerum etiam claudum esse.
 Plutus. Atqui non hoc mihi
 perpetuum Mercuri, uerum
 si quando proficiscor à Ioue
 missus ad quenpiam, tum ne
 scio quo pacto tardus sum,
 et utroq; claudus pede, ita
 ut egrè ad metam pertinge
 re queam, sene nonnunquam
 interim factio, qui me op
 periebatur. Quum uerò
 discedendum est, alatum
 uidebis, multò auibus ce
 leriore. Unde fit, ut uix
 amoto repagulo, ego iam
 preconis uoce uictor pro

ὠκύντορον. ἄμα γοῶν ἔ-
 παύην ἢ ὑσπληγξ, ἡ δ' αὖ
 ἦδ' ἡ ἀνακρεῦσσι μα νῦν
 κηκῶς ὑπορπιδήσας τὰ
 σάδιον, ὅδ' ἰδόνταρ ἔ-
 νιοτε τῶν θεατῶν. Εἰ.
 οὐκ ἄλκηδ' ταῦτα φης.
 ἐγὼ δὲ καὶ πολλοὺς αὖ
 εἰπεῖν ἔχοιμί σοι, χθές μὲν
 ὅδ' ὀβολόν, ὥς τε πρίασθαι
 βρόχον. ὁ χηκῶτας, ἄφνω
 δὲ τήμορον πλυσίς καὶ
 πολυτελεῖς ἐπὶ λούκου
 ζεύγους ὀξελαύνοντας,
 οἷς οὐδὲ λαμ' ὄνθ' ὑπῆρ-
 ξε πῶποτε, καὶ ὁμῶς πορ-
 φυροῖ καὶ χρυσόχειρδ'·
 πρὶς ἔρχονται, ὅδ' αὖτοί
 πειθύνοντο οἶμαι, ὅτι μὴ
 ὄναρ πλὴτοςίη, πλού. ἔ.
 τῶροίον τὸτ' ὅδ' ἢ ὦ Εἰ-
 μῆ, καὶ ὅχι τοῖς ἐμαυτῷ
 ποσὶ βασιζώτοτε, οὐδὲ
 ὁ θεός, ἀλλ' ὁ πλῆτων ἄ-
 κρεῖστα με παρ' αὐτὸς·

pronunciet, saltu stadium
 transmensus, ne uidenti-
 bus quidem aliquoties spe-
 ctatoribus. Mercurius. At
 ista quidem haud uera nar-
 ras, imò ego tibi permul-
 tos commemorare queam,
 quibus heri ne obolus qui-
 dem erat quo restim eme-
 rent, statim uerò hodie di-
 uites et sumptuosos bigis
 albis uestari, quibus ante ne
 asellus quidem suppetierit.
 Ii tamen purpurati aurum-
 que manibus gestantes ob-
 ambulant. Qui ne ipsi qui-
 dem, opinor, credere pos-
 sunt, quin per somnium di-
 uites sint. Plutus. Istæc
 alia res est Mercuri. neque
 enim tum meis ipsis ingre-
 dior pedibus, nec à Ioue,
 sed à Dite ad istos transmit-
 tor, qui et ipse nimirum
 opum

ἄτε πλατὺς ὅστις καὶ με-
γαλόσωρος· καὶ αὐτὸς ὦρ,
δηλοῖ γὰρ καὶ τῷ ὀνόμα-
τι. ἐπειδ' αὖ τοίνυν μετοι-
κιδῆναι δέξμεθα παρ' ἐτέ-
ρων πρὸς ἑτέρου: ὅν δ' ἐλ-
τομ' ἐμβαλόντος με καὶ
κατασημναμένοι ἐπιμα-
λῶς, φορηδὸν ἀράμνοι
μετακομίζουσι. καὶ ὁ μὲν
νεκρὸς γ' σκατενῶ που
τῆς αἰκίας πρόσκειται, ὡς
τὰ γόνατα σταλαῖα τῇ ὀ-
θονὴ σκεπόμενος, πόριμα
χρησάμενος γαλαῖς. ἐμὲ ὅ-
σοι ἐπελπίσαντο, γ' τῇ
ἀγορᾷ πόριμλόνουσι. λέ-
χωνότ' ὡς πόρ τῷ χε-
λιδόνα προσπιτομύλι,
τετραγόνου οἱ νεοφῶι. ἐ-
πειδ' αὖ δὲ τὸ σημεῖον
ἀφαιρέθῃ, καὶ τὸ λίνου γ' ἔ-
μνη, καὶ ἡ δέλτα αὖ
νοιχθῇ, καὶ ἀνακρηχθῇ με-
τ' ἑλαινὸς δ' ὁ πόντος, ἦτοι

orum largitor est, ac ma-
gna donans: id quod ipso
etiam nomine declarat. I-
taque quoties est mihi ab a-
lio ad alium demigrandum:
in tabellas iniiciunt me, ac
diligenter obsignantes sar-
cinæ in morem sublatum
transportant. Interea de-
functus ille alicubi in edi-
um tenebricosa parte iacet,
ueterè linteo in genna inie-
cto lectus, de quo feles di-
gladiantur. Igitur qui me
speraauerant se obtenturos,
in foro operiuntur hiantes,
non aliter, quàm hirundi-
nem aduolantem stridentes
pulli. Deinde ubi signum
detractum est, ex lineus ille
suniculus incisus, apertaq;
tabellæ, iamque nouus domi-
nus pronuntiatus est, si-
ue cognatus quispiam, siue
V s ada-

συγγωνῆς τις, ἢ λόλαξ. ἢ
καταπύγων οἰκίτης, ἐκ
παιδικῶν τιμῶν, ἔπειτα
ἐκ τῶν γυνάθευ.
ἀντὶ τοιοῦτων καὶ παν-
τοδ' ἀπὸν ἡδονῶν, ὥς ἢ
δὴ ἔξωρ' ὦν ἔπειτα
συν αὐτῷ, μέγα τὸ μῖσος
μαθὼν γυναικὸς ἀπολαβῶν;
ἐκείν' ὅς τις αὖ ἢ
ποτὶ ἀρπασάμενός με,
αὐτῇ δ' ἔλτω θεία φέρον,
αὐτὶ τὸ τίς πυρρῆιον ἢ
δρόμωνος ἢ στίβου, μεγα-
κλῆς ἢ μεγαβύξ, ἢ πρῶ-
ταρχ' μετονομαδῆς,
τοὺς μάλιστα λεχλυότας
ἐκείνους, εἰς ἀλλήλους ἀπο-
βλέποντας καταλιπὼν,
ἀλλήλους ἄγοντας τὸ πρῶ-
τον, οἷ' αὐτοὺς ἢ διώ-
ν' ἐκ μυχῶ δι' ἀστυλῆς
διεφυγόν, ἐκ ὀλίγου τὸ
δέλεον καταπύων. ὃ ἢ ἐμ-
παθὼν ἀδρόως δὲ ἐμὲ, ἀ-
πειρόκαλ' καὶ παχύν

adulator, siue servulus ob-
secrator, qui puerili obsequio
favorem emeruerit, etiam tū-
mento subrafo, pro uarijs et
opiparis uoluptatibus, quas
illi iam exoletus suppedita-
uerat, ingens scilicet prae-
mium ferens generosus ille,
quisquis fuerit, nonnunquā
me ipsis cum tabellis arrepta-
tum, fugiens affortat, com-
mutato nomine, ut qui modò
pyrrhias aut Dromo, aut
Tibius, iam Megacles, aut
Megabyzus aut Protarchus
appelletur. Ceterum illos
nequicquam hiantes, seq̃ mi-
nimum intuentes relinquit, ac
uerum lucum agentes, quòd
eiusmodi thynnus ex intimo
sagene sinu sit elapsus, qui
non parum magnam escam
deuorarit. At hic repente
totus in me irruens, homo
uita mundioris atq; elegan-
tioris

εὐδωκῶ ἀνθρώπων, ἐπὶ
 τῇ πείλῃ πεφεικώς, καὶ
 εἰ παρὼν ἄλλῃ μαρτυρεῖται
 τις, ὅρδιον ἐφιστάς τὸ ὅς κη
 τὸν μύλωνα, ὥς πῶρ τὸ ἀ-
 νάκτορον προσκυμῶν : ὅτι
 ἐπὶ φορητὸς ὅτι τοῖς γόνυ
 χάνουσιν : ἀλλὰ τοὺς τε
 ἐλθούτους ὑβρίζει, καὶ τὸς
 ὁμοδόλους μαρτυροῖ, ἀπο-
 πειρώμενος, εἰ καὶ αὐτῶ
 τὰ τοιαῦτα ἔξειν, ἄλλοις
 αὖ ἢ ὅς πορνείῳ πει-
 πῶν, ἢ ἰπποτροφίας
 ἐπιθυμίας, ἢ κόλαφι πα-
 ραδίδας ἑαυτὸν, ὁ μὲν οὖν
 ἢ μὲν ὁμορφότερον μὲν
 κρείσσει εἶναι αὐτὸν, ὁ γυν-
 νείσσει δὲ τὸ Κέκροπος
 ἢ Κόδρου, σιωπῶντος
 δὲ τὸ ὀδυρόμενος, πλου-
 σιῶντος δὲ σιωπῶντος
 Κροίσου ἐκκαίδεκα : γὰρ
 ἀκαρεῖ τὸ χρόνον ἀδλίου
 ἐκχέει τὰ κατ' ὀλίγου

tioris rudis, pingui, illotaq;
 cute, qui compedes etiam-
 dam horrescit, et si quis præ-
 teriens loro increpet, arre-
 ctis stet auribus quiq; pistri-
 num, perinde uti templum
 adoret : non est deinceps to-
 lerandus ijs, quibuscum ui-
 uit. uerum et ingenuos as-
 ficit contumelia, et con-
 seruos flagris cedit, expe-
 riens, num et sibi huiusmo-
 di liceant, donec aut scor-
 tulo cuiquam irretitus, aut
 equorum alendorum studio
 captus, aut adulatoribus sese
 permittens, deierantibus Ni-
 reo formosorem esse, Cecro-
 pe Codroue generosorem,
 callidiorem Vlysse, unum
 aut uel sedecim pariter Crcæ-
 sis opulentiozem : momento
 temporis semel profundat
 infelix, quæ minutatim mul-
 tis ex periurijs, rapinis stu-
 git ijs

ἐκ πολλῶν ἐπιτορκιῶν καὶ
ἄρπαγῶν καὶ παντοργιῶν
συμβαλεγμένα. Ερ. αὐ-
τὰ προσχεδόν φησὶ τὰ γι-
γνώμενα. ὁπόταν δὲ οὐδὲν
αὐτόπῃς βαδίζῃς, πῶς
οὕτω τυφλὸς ὢν οὐδέ-
σκεις τὴν ὁδόν; ἢ δια-
γινώσκεις, ἐφ' οὓς αὖ σε
ὁ Ζεὺς ἀποστείλῃ, λείνας
εἶναι τοῦ πλάτῃ ἀξίους;
Πλού. οἷε γὰρ εὐρίσκειν
με οἱ τινες εἰσι; Ερ. καὶ
τόν Δία δὲ πάννυ. ὃ γὰρ Α-
ριστίδῳ καταλιπὼν,
Ἰππονίκῳ καὶ Καλλίᾳ προ-
σθεῖς, καὶ πολλοῖς ἄλλοις
Ἀθῶναιον, οὐδὲ ὀβολοῦ ἀ-
ξίους. πλὴν ἀλλὰ τί πρᾶτ-
τες καταπεμφθεῖς; Πλδ.
ἀνὴρ καὶ λῆκον πλανῶμαι
πόρινοσῶν, ἄχρῃς αὖ λά-
θω πινέμπροσῶν. ὁ δὲ, ὅς
τις αὖ πρῶτός μοι περι-
τύχῃ, ἀπαγαγὼν πρὸς

gitijs fuerant collecta. Mer.
Ista sermē sic habent; uti
narras. uerū ubi tuis ipsius
ingrederis pedibus, qui tan-
dem, cecus quom̄ sis, uiam
inuenire soles? Aut qui
dignoscis, ad quosnam Iu-
piter te miserit, dignos illi
uifos qui diuitijs abundente
Plutus. Enimuero, credis
me reperire istos ad quos
mittor? Mercurius. Per Io-
nem haudquaquam. Neque
enim alioqui Aristide præ-
terito, ad Hipponicum et
Calliam accessisses, tum ad
alios Athenienses, homi-
nes ne obolo quidem esti-
mandos. Ceterum quid fa-
cis, quandoquidem es emis-
sus? Plutus. Sursum ac de-
orsum circumcursans ober-
ro, donec imprudens in quē-
piam incurrero. Hic autem,
quisquis ille sit, qui forte pri-

mus

αὐτὸν, ἔχει· σὲ τὸν Ἑρμῆν,
 ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τῷ
 κέρους προσκυῶν. Ἑρ.
 ὑποῦν δὲ κηπάτην ὁ Ζεὺς,
 οἰομένης σε κατὰ τὰ αὐτῷ
 δοκοῦντα πλουτίειν ὁ-
 σος αὖ οἴηται τῷ πλετεῖν
 ἄφιδος; Πλδ. καὶ μάλα δι-
 καίως ὧ γὰρ, ὅς γε τυ-
 φλὸν ὄντα εἰδώς, ἔπεμ-
 πον ἀναζητήσοντα δ' υ-
 σείρετομ ὅτ' ὡ γῆμα, καὶ
 πρὸ πολλοῦ ἐκλελοιπὸς
 ἐκ τῆ βίᾳ, ὅπου δ' ὅλ' ὁ Λυγ-
 κεύς αὖ δὲ δόροι βραδύως,
 ἀμαυρὸν ὅτ' ὡ καὶ μικρὸν
 ὄν. τοιγαροῦν, ἅτε τῶν
 μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων,
 πονηρῶν δὲ πλείων, ὅν-
 τας πόλιν τὸ πᾶν ἐπε-
 χόντων, βῆσιν ὅτ' τὸς τοι-
 ὅτ' ἐμπίπῃ πορνεῶν; καὶ
 σαγινύομαι πρὸς αὐ-
 τῶν. Ἑρ. εἴτα πῶς ἐπε-
 δαμναταλίπης αὐτοὺς,

mus me nactus sit, abducit,
 ac possidet, te Mercuri pro
 lucro præter spem subiecto
 uenerans atque adorans.

Mercurius. Num ergo falli-
 tur Iupiter, qui quidem cre-
 dat ex animi sui sententia,
 ditari abs te hos, quos ille
 dignos existimarit, qui di-
 tescerent et Pluto. Et iure
 quidem optimo fallitur ὁ bo-
 ne, quippe qui quum me ca-
 cum esse non ignoret, emit-
 tat uestigatum rem usque
 adeo repertu difficilem, ὅ-
 iam olim ē uita sublatam,
 quam ne Lynceus quidem
 facile inueniret, quæ nimi-
 rum adeo obscura sit ac mi-
 nuta. Itaque quum rari sint
 boni, improbi porro in ciui-
 tatibus omnia obtineant: ob-
 errans facile in huiusmodi
 mortales incurro, ac retibus
 illorum illigor. Mer. At quæ
 fit,

ῥαδίως φεύγεις, ἔκείδ' ὡς
 τὴν ὁδόν; Πλδ. ὅξυδός
 κ' αὖς τότε πῶς καὶ ἀρτί-
 πους γίγνομαι πρὸς μό-
 ρου τοῦ λαιρῶν τῆς φυ-
 γῆς. Ερ. ἐπὶ δὴ μοι καὶ
 τοῦτο ἀπόκριναι, πῶς τυ-
 φλὸς ὢν, εἰρήσεται γάρ,
 καὶ προσέπι ὠχρὸς καὶ βα-
 ρὺς ἐκ τοῦ σκελοῦ, το-
 σούτους ἐρασὰς ἔχοις,
 ὥς τε πάντας ἀποβλέπων
 εἰς σέ, καὶ τυχόντας μὲν δι-
 σλαμονεῖν οἰεῖται· εἰ δ' ἀπο-
 τύχοιεν, ἔκ αὐτῶν ζῶν-
 τας οἶδα· αἰγούων πινὰς ἔκ
 ὀλίγους αὐτῶν ὄττωσθαι δι-
 σέρωτας ὄντας, ὡς τε καὶ
 εἰς βαθυκῆτα πόντον φέ-
 ροντο, ἐβρίβαν αὐτῶν, καὶ
 πετρῶν λατ' ἠλιβάτωρ,
 ὑπόροαδ' αὖ νομίζοντο
 ἰώσθαι, ὅτι πόρ' ἔδε τὴν
 ἀρχὴν ἰώσας αὐτῶν. πλὴν
 ἀλλὰ καὶ σὺ αὖ, ἐν οἷ δ' αἶ,
 ὅτι ὁμολογήσας, εἰ τι

fit, ut quoties eos deseris,
 celeriter aufugias, quum uie-
 sis ignarus Pluto. Tum de-
 mum acutum cerno, pedi-
 busq; ualeo, ubi ad fugam
 tempus inuitat. Mercurius.
 Iam illud quoque mihi re-
 sponde, qui sit, ut quum sis
 oculis captus (dicendum e-
 nim est) præterea pallidus,
 postremo claudus, tam mula-
 tos habeas amantes, adeo ut
 omnes respiciant in te, et si
 potiantur, foelices uidean-
 tur. sin frustrentur, non su-
 stineant uiuere. Ex his e-
 quidem non paucos noui,
 qui sic perditè te amarint,
 ut se, aereo è scopulo pisco-
 si in equoris alta, præcipi-
 tes abiecerint, rati fastidiri
 sese abs te, propterea quod
 illos nullo pacto respexisses.
 Quamquam sat scio, tu quo-
 que fateberis, si quo modo ti-
 bi p

ἔωκισα σαυτὸν, κορυβα-
 πᾶν αὐτὸς, ἐρωμλὴν τοῖς
 τοῖς ἐπιμεμῶντας. Πλ. οἷς
 γὰρ τοῖς τοῦ, οἷος εἰμι ὁρᾶ-
 σθαι αὐτοῖς, χολὸν ἢ τυφ-
 λόν, ἢ ὅσα ἄλλα μοι πρόσ-
 σις; Εἰ. ἀλλὰ πῶς ὦ Πλῶτε
 εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάν-
 τος εἰσὶ; Πλ. ὦ τυφλοὶ ὦ
 ἄφρονες, ἀλλ' ἢ ἀγνοία καὶ ἢ
 ἀπάτη, αὐτὸν νῦν κατέ-
 χουσι τὰ πάντα, ἐπισκιά-
 ζουσιν αὐτὸς. ἐπὶ δὲ καὶ αὐ-
 τὸς ὥς μὴ πάντα πασι μᾶ-
 μορφος εἶναι, προσωπεῖον
 πόριθέμενος ἐρασμιώτα-
 του, δ' ἰαχρυσου καὶ λιθοκόλ-
 λητου, καὶ ποικίλα γνῶν
 γνῶν γὰρ αὐτοῖς. οἷον αὐ-
 τὸ προσωπεῖον οἷοι μὲν ὁρᾶν
 τὸ κάλλος, ἐρωσι, καὶ ἀπόλ-
 λυσαι μὴ γνῶν γὰρ αὐτοῖς
 ὥς εἰς τις αὐτοῖς ὁλομᾶ-
 πογυμνώσας, ἐπὶ δ' εἰς
 με: δ' ἄλλοι ὥς κατεγίνω-

bis notus es, furere istos,
 qui eiusmodi amore sunt de-
 mentati. Plut. At enim cre-
 dis me, qualis sum, talem in-
 stis uideri, claudum aut cæ-
 cum, aut si quid aliud adest
 mihi uitæ Mercurius. Quid
 ni ô Plutes nisi forte et ipsi
 omnes cæci sunt. Plutus.
 Haud cæci quidem, ô opti-
 me, uerum inscitia errorq;
 que nunc occupant omnia,
 illis offundunt tenebras, ad
 hæc ipse quoque ne per om-
 nia deformis sim; persona
 uehementer amabili tectus,
 inaurata, geminisq; pictu-
 rata, ac uersicoloribus ami-
 ctus eis occurro, at illi rati se
 natiui uultus uenustatem as-
 spicere: amore capiuntur, et
 percunt nō potientes. Quod
 si quis me toto corpore reu-
 datum illis ostenderit: du-
 bio procul futurum sit, ut se
 ipsi

σκορ αὐ αὐτῶν, ἀμβλυώ-
 ῃοντόν τὰ τηλικαῦτα,
 καὶ ἐρῶντόν ἀνδράσων καὶ
 ἀμόρφων πρᾶγματων.

Ερ. τί οὖν ὅτι γὰρ αὐτῶν ἢ
 δὴ τῶ πλεονεξοῦν γένοντο,
 καὶ τὸ προσωπεῖον αὐτῶν
 πόριθιμνοι, ἐπὶ ὅδε πα-
 τῶνται, καὶ ἢ τῆς ἀφαι-
 ρῆται αὐτῶν, ὅτι τῶν αὐ-
 τῶν κεφαλῶν ἢ τὸ προ-
 σωπεῖον πρόσθιντο; ὃ γὰρ
 δὴ καὶ τὸ τε ἀγνοεῖν εἰς
 αὐτῶν, ὡς ἐπὶ χεῖρας ἢ ὅτι
 μορφία εἰς, γὰρ ὁδὸν τὰ
 πάντα ὁρῶντας. Πλ. δὴ
 ὀλίγα ὦ Ερμῆ, καὶ πρὸς
 τὸ τὸ μοι συναγωνίζετ.

Ερ. τὰ ποῖα; Πλ. ἐπεὶ
 δαίτις γὰρ τυχῶν τὸ προ-
 τὸν ἀναπετάσας τῶν θύ-
 ρων εἰσδὲχεται με: συμ-
 παρῆσεντα μετ' ἐμῶν.
 λαδῶν ὁ τύφῳ, καὶ ἢ ἁ-
 νοία, καὶ ἢ μεγαλαυχία, καὶ
 ἢ μα-

ipsi damnent, qui tanto opere
 cæcutierint, adamantes res
 neutiquam amandas ac foe-
 das. Mercurius. Quid ergo
 posteaquam eò peruentum
 est, ut iam diuites euaserint,
 iamq; personam sibi cir-
 cumposuerint, rursus falsi
 luntur? Adeo ut si quis illis
 eā detrahere conetur, penè
 caput potius, quàm perso-
 nam abijciant? Neque enim
 ueresimile est etiam tum il-
 los ignorare, auro bractea-
 tam esse formam, quum in-
 tus cuncta inspexerint. Plu-
 tius. Ad id non parum mul-
 ta res, ô Mercuri, mihi
 sunt adlumento. Mercurius.
 Que nam? Plutius. Simulat-
 que qui me primum nactus
 est, apertis foribus excepe-
 rit, clanculum unà mecum
 introit elatio, uercordia, ia-
 stantia, mollities, uiolens
 tia.

ἡ μελακία, καὶ ὕβρις, καὶ ἀ-
πάτη, καὶ ἄλλα ἅτῃα μν-
εῖα. ὧδ' ὁ δὲ τῶν ἀπάν-
των καταληφθεὶς τῷ ψυ-
χῷ, θανάτῳ τε τὰ ἔθνα
μαστὰ, καὶ ὀρέγεται τῶν
φονικῶν, ἡμὲν τὸν πᾶν-
τῶν ἐκείνων πατέρα τῶν
εἰσεληλυθότων λακῶν τε
θηπε, δορυφοροῦμενον ὧ
αὐτῷ. καὶ πάντα πρὸς δόρυ
πάδοι αὐτῷ, ἢ ἐμὲ προέδοι
ὑπομένειν αὐτῷ. Εἰς ὧς δὲ
λαῖα εἰς ὧ πλῶτε, καὶ ὀλι-
γοκρὸς καὶ δυσκἀδεκτῶ
καὶ διαφονικὸς, ὅστις
μίαν ἀντιλαβὴν παρεχό-
μενον βεβαίαν: ἀλλ' ὧς
πὺρ ἐγχείλεις ἢ οἱ ὄφεις
διὰ τῶν διακτύλων δρα-
πετῶν ἐκ οἰδία ὅπως.
ἢ πρὶν δ' ἐμπαλιμίζω.
Οὐκ ἐπὶ καὶ ὕβρις, καὶ μν-
εῖα τὰ ἀγκίστρα ἐκ πεφυ-
κότα δὲ ἀπαντος τοῦ σώ-

tia, dolus, atque alia item
innumerabilia, à quibus om-
nibus posteaquam est ani-
mus occupatus, iam admi-
ratur quæ neutiquam sunt
admiranda, et appetit ea
quæ sunt fugienda, et me
cunctorum illorum patrem
ingressorum malorum mis-
ratur, illorum satellitio
uallat, quiduk potius pas-
surus, quam uti me compel-
latur reijcere. Mercurius.
Ut levis ac lubricus es et lu-
te, retentu difficilis ac fu-
gax, neque ullam præbens an-
sam certam, qua prensus te-
neare: sed nescio, quomodo
anguillarum ac serpentum
in mortem inter digitos ela-
beris. At est diuersa pauper-
tas uiscosa, prensu facilis,
totoque corpore mille un-
cos gerit bamos, ut qui te-
tigerint, illico hæreant, ne

ματος ἔχουσα, ὥς πλουσία·
 σαυτας δ' ὅθ' ἔχειται, καὶ
 μὴ ἔχειν βασιλῆος ἀπολυ-
 θῶσα. ἀλλὰ μεταξὺ ἡδὲ
 φλυαρῶντας ἡμᾶς πρᾶγ-
 ματ' μικρὸν διέλαθε. Πλ.
 τὸ ποῖον; Ερ. ὅτι τὸν θη-
 σαυρὸν ἐκ ἐπιπυγαγόμεθα,
 ὅπου ἔστι μάλισα. Πλδ.
 θάρρει τότ' γε ἔνεκα, γνῶ-
 τῇ γε αὐτὸν καταλείπων
 ἀνέρχομαι παρ' ὑμᾶς, ἐπι-
 σκήψας γνῶν μὲν ἐπι-
 κλεισάμενον τῷ θυρῶν,
 ἀνοίγειν δὲ μηδ' ἐνί, ἢ μὴ
 ἐμὲ ἀκούει βοήσαντος.
 Ερ. ἔκου' ἐπιβαίνωντων
 ἡδὲ τ' Ἀθηκῆς. καὶ μοι
 ἐπεὶ ἐχόμενός τις χλαμύ-
 δος, ἄχρ' αὖ πρὸς τὴν
 ἐσχατίαν ἀφίκομαι. Πλ.
 ἐν ποιεῖς ὦ Ερμῆ χειραγώ-
 γῳ. ἐπεὶ ἡμ' γε ἀπολίπες
 με, ὑποβόλῳ τάχα ἢ
 λελέωνι ἐμπροσθ' αὖ πε-
 ρινοςῶν. ἀλλὰ τίς ὁ φόρος

facile queant auelli. Verum
 interea dum nugamur, rem
 haud parvam omisimus. Plu-
 tus. Quam? Mercurius.
 Quia Thesaurum non addu-
 ximus, quod uel in primis
 erat opus. Plutus. Isthac
 quidem ex parte bono sis a-
 nimo. Nam non nisi in ter-
 ra relicto illo, ad nos ascen-
 dere soleo, iussosque intus mas-
 nere foribus occlusis, neque
 cuiquam aperire, nisi me uo-
 ciferantem audierit. Mercu-
 rius. Tam igitur Atticam
 adeamus. Et me sequere
 chlamydi adherens, donec
 agrum illum attigeri-
 mus. Plutus. Rectè facis
 Mercuri, quum me perui-
 am duchs. Etenim si me de-
 sereres, forsan oberrans in
 Hyperbolum aut Cleonem
 inci-

ἔτος ὅσι, καὶ ἀπορριπ-
 ρα πρὸς λίθον; Εἰ. ὁ Τίμων
 οὐτοσί σκάπῃ πλοσίον,
 ὀρεινὰ καὶ ὑπόλιδον γή-
 ριον, παπὰ, καὶ ἡ πε-
 νία πάρεσι, καὶ ὁ πόνος
 ἐκείνῳ, ἡ καρτερία δὲ
 καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ ἀνδρεία,
 καὶ ὁ τοῖσ' ὅλῳ τῷ
 ὑπὸ τῷ λυγρῷ ταπόμε-
 νων ἀπάντων, πολὺν ἀ-
 μένους τῶν σῶν Διού-
 φορων. Πλού. τί αὖ οὐκ
 ἀπαλαττόμεθα, ὦ Εἰμῶ,
 τίς ταχίστη; οὐ γάρ αὖ
 τι ἡμεῖς δρᾶσαι μὲν ἀξίον
 λόγον πρὸς ἀνδρα ὑπὸ
 τυλικότα σόρατοπέδῳ
 πορίεσθαι μὲν. Εἰ. ἄλ-
 λως ἔσλοξε τῷ Διῷ: μὴ ἀ-
 ποδελιῶμεν οὖν. Πην.
 ποῖ τὸ τοῦ ἀπάγεις ὧ ἀγ-
 γειφόντα, χειραγωγῶν;
 Εἰ. ἐπὶ τῷτονί τόν Τίμω-
 να ἐπέμψαμεν ὑπὸ τῷ
 Διῷ. Πην. νῦν ὁ Πλούτῳ

inciderem. Sed quis hic stris-
 dor seu ferri saxo impacti?
 Mercurius. Timon hic est,
 qui proximè montanum et
 petricosum fodit solum. Pau-
 per, adest et Paupertas, et
 Labor ille, et tolerantia, et
 Sapiencia, et Fortitudo, at-
 que id genus aliorum turba,
 quorum omnium agmen Fas-
 mes cogit, longè præstantius
 quàm tui sint satellites. Plus
 Quin igitur quàm ocyssime
 discedimus, Mercuri? Neque
 enim ullum opere pretium
 fecerimus cum homine eiuſ-
 modi uallata exercitu. Mer-
 Secus uisum est Ioui: quare
 ne metu deterreamur. Pau-
 pertas. Quò nunc istum Ar-
 gicida manu abducat Mer-
 curius. Ad hunc Timonem,
 ad quem à Ioue sumus
 ire iussi. Pau. Itáne rur-

ἐπὶ Τίμωνι, ὅποτε αὐ-
τοῖς γὰρ κακῶς ἔχοντ' ἐπὶ
τῆς βουῆς παραλαβῶσα,
ταῖσι παρὰ τὴν σοφίαν, καὶ τῷ πόνῳ, γυν-
καίον ἀνδρα καὶ πολλοῦ
ἀξίον ἀπέδειξε; οὕτως
εἶρα. οὐκ ἀταφρόντος ὕ-
μνησιν ῥηνία δοκῶ, καὶ οὐκ
δίκνυται, ὥς δ' ὁ μόνον
ἐκ τῆς εἰχῆς, ἀφαιρῶν δὲ
μὲ ἀκριβῶς πρὸς ἀρετῶν
ἐξεργασμῶν, ἢ δ' ὅτος δ'
πλῆσθαι παραλαβῶν
τοῦ, ὕβρις καὶ τύφος ἐγ-
χειρίσας, ὁμοίον τῷ πάλ-
λαι, μαλθακῶν καὶ ἀγεν-
νῶν καὶ ἀνόκτου ἀποφύνας,
ἀποδῶν πάλιν ἐμοὶ ῥάκος
ἢ καὶ γεγεννημένον. Εἰ.
δοθεὶ ταῦτα ὡς ῥηνία τῷ
Δμ. ῥην. ἀπέρχομαι. καὶ
ὑμεῖς δὲ ὡς πόνος καὶ σοφία
καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ ἀκολου-
θεῖτε μοι, οὕτως δὲ τάχα

sum Plutus ad Timonem et
posteaquam ipsum ego ma-
le habentem ob delicias su-
sceptum ex his commenda-
tum. Sapientiae et Labori,
strenuum, multiq; precij ui-
rum reddidit Adeo ne despi-
cienda, iniuriæq; idonea no-
bis Paupertas iudicor, ut
hunc, quæ mihi unica erat
posseßio, eripiat, iam exa-
ctissima cura ad uirtutem ex-
cultum: ut Plutus hic, ubi
denuo eum susceperit, per
contumeliam et arrogantiam,
illi manu iniecta, talem
reddiderit, qualis erat
dudum, mollem et ignaum
ac ueracem, rursum mihi
restituatur, ubi iam nihil fa-
ctius erit, et reijculus Mer-
curius. Sic o Paupertas Ioui
placitum est. Pau. Equidem
abeo, at uos Labor et Sapi-
entia, reliquiq; consequimini
me.

ἔσεται, οἷαν με οὖσαν ἀ-
πολάττει, ἀγαθὴν συνδρ-
γόν, καὶ διδασκαλόντων
ἀρίστην: ἢ σωτὴρ ὑγίαι-
νός με τὸν σῶμα, ἐξ ἧς
μὴ ὅτι τὴν γαστρίδι δι-
τίλδον, ἀνδρῶς βίον ζῶν,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέ-
πων, τὰ δὲ πρὸς τὴν καὶ
πολλὰ ταῦτα, αἷς πᾶσι
αἰνῶν, ἀλλότρηται ἡ πόλις
βάνων. Εἰ. ἀπὶ ἔρχονται,
ἀρεῖς δὲ προσίμεται αὐ-
τῷ. Τί. τίνα; ἐστὶ ἢ ἑα-
τάρατοι; ἢ τί βαλόντες
ἀβύρο ἔχετε, ἀνδρῶν ἐρ-
γασίαν καὶ μεθοφύργον ἡ-
χλησόντων; ἀλλ' ὅτι καὶ
ἐόντων ἀπὶ τῆς μεταρρίπτης
σφύοντων, ἐγὼ γὰρ ὑμῶς
αὐτῶν καὶ ἀλλὰ βάνων τοῖς
βάνοις καὶ τοῖς λίθοις σκω-
πρίτω. Εἰ. μετὰ μὲν οὖν
τιμῶν, μετὰ βάνων. ὅτι γὰρ
καὶ ἐπὶ πρὸς ὅττις βάνων,

me. Porro hic breui cognos-
cet, qualis in se fuerim,
quam nunc relinquet, adiu-
tricem bonam, et veram
optimaram doctricem, quæ
cum donec habuit comper-
tium, sano corpore, ualenti
etque animo perseverante,
uirilem exigens uitam, et
ad se respiciens, supernacua
autem et uulgaria ista alie-
na, ita ut sunt, existimans.
Mer. Discedunt illi, nos ad
eum aduenimus. T. Quinam
estis, o sceleres. Aut quid
uolentes huc uenistis, homi-
ni operatio mercenarioque
negocium exhibituri? ue-
rum haudquaquam leti abie-
ctis sceleris ut estis omnes.
Nam ego nos illico glebis ex-
saxis petitor comminuam.
Mercurius. Nequaquam o
Timon, ne ferito. neque enim
series mortales, uerum ego

ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμι,
 ὅτε δὲ ὁ Πλάτων· ἔπειτα
 ὡς δὲ ὁ Ζεὺς, ὑπακούσας
 τῶν δούλων. ὥς· ἀγαθὴ
 τύχη δ' ἔχα τὸν ἄλβον, ὅ-
 παρὰ τῶν πόνων. Τί. καὶ
 εἰσὶ οἱ μὲν φερεῖς ἦσθι, λαοὶ
 ταῦτά οἱ ὄντες, ὡς φασί.
 πάντας γὰρ ἑμὰ καὶ δευ-
 καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. τοῦ
 πᾶσι ἵ τὸν τυφλόν, ὅς τις
 αὐτῷ, καὶ ἐπιτρέψαι μοι
 ὅσων τῇ διακρίσει. Πλάτ.
 ἀπὸ τοῦ μὲν ὁ Ἑρμῆς πρὸς τὸ
 εἶπεν· (μελέτῃ γὰρ ὁ
 αὐτὸς ὡς πρὸς τὴν μητέρα μοι
 ὁρᾷ) μή τι κακὸν ἀπέ-
 λην πρὸς λαόν. Ἑρ. μὴδὲν
 σκαίου ὡς Τίμων, ἀλλὰ τὸ
 πᾶν τὸ τοῦ ἄγριου καὶ φα-
 χυλῶτα βάλων, πρὸς αἰ-
 νας τοὺς καὶ λαμβάνει τῶν
 ὀργαλῶν τύχῃ, καὶ πλεῖται
 πάλιν, καὶ ἰδοὶ ἀβλυαίων
 τὰ πρῶτα, καὶ ὑποδρά-

sum Mercurius, hic Pluton.
 misit autem nos Iupiter,
 nonis tuis exauditis. Quare,
 quod bene uertat, opes acci-
 cipe, desistens a laboribus
 Timon. Atqui nos iam plo-
 rantibus: etiam si dii stes, ut
 dicitis. Siquidem odi parie-
 ter omnes tam deos tum ho-
 mines. Sed hunc cecum,
 quisquis hic fuerit, mihi
 certum est ligone impac-
 comminure. Plutus. Ab-
 exim per ionem Mercuri,
 quandoquidem hic homo mi-
 hi uidetur non mediocri-
 ter insanire, ne malo quo-
 piam accepto discedam. ὁ
 Mercurius. Ne quid feroci-
 ter Timon, quin exue po-
 tius penitus istam feroci-
 tatem, asperitatemque, de
 manibus obuijs excipe bo-
 nam fortunam: rursum di-
 nes esto: rursum Athenien-

βουν

ἐκ τῶν ἀχαρίστων ἐκείνων
μόνῳ αὐτὸς δούλαιμο-
κῶν. Τιμ. οὐδ' ἐν ὑμῶν
ῥέομαι: καὶ γοητέμοι:
μακρὸς ἐμοὶ πλῆθος ἡ δὲ
πῆλα. τὰ δ' ἄλλα δού-
δαιμονίσατος ἐμὴ μολι-
νός μοι πλησάροντες.
Ερ. οὕτως, ὦ ταῦν, ἀπαν-
θρώπως τὸν δὲ φέρω διὰ
μῦθου ἀπλῶς αὐτὸς
εἶναι; καὶ μὴ εἶδος ἑν-
μισανθρώπου μὴ εἶναι
σε, τοσαῦτα ὑπὸ αὐτῶν
διὰ τὴν πᾶν θάλασσαν: μισ-
θίου δὲ μολιμαῶς, ὅπως ἐ-
πιμελόμενον σὺ τῶν θε-
ῶν. Τί ἄλλὰ σοὶ μὴ ὦ Ερ-
μῆ καὶ τῷ Διὶ πλείονα χά-
ρις ἔπιμελείας: τότε γὰρ
δὲ τὸν γλοῦτον ἐκ αὐτῶν
βοῶμι. Ερ. τί δ' ἡ; Τί. ὅτι
ἐν πάλαι μυθίων λακῶν
μοι αἴτιον αὐτὸν λατρε-
σκ, ἡλόαξι τε παραδούς,

sum princeps: et despicere
ingratos istos solus ipse so-
liciter agens. Tim. Nihil
mihi uobis est opus: ne ob-
turbate. Sat opum mihi lin-
go. prater ea fortunatissi-
mus sum, si nemo propius ad
me accesserit. Merc. Adeone
queso inhumaniter? Hec
ego seua Ioui refero atque
immania dicar. Atqui par-
erat forsitan homines tibi
esse inuisos, ut qui tam mul-
ta indigna in te commississent,
deos uero odio te prosequi,
nequaquam erat consenta-
neum, quum illi tantopere tui
curam agant. Tim. At tibi
Mercuri, Iouiq;, q me respi-
citis, plurimam equidem ha-
beo gratiam, ceterum hunc
Plutū nequaquam recepero.
Mer. Quid ita? Tim. Quo-
niam pridē innumerabilium

καὶ ἐπιβλάσας ἐπαγαγών,
καὶ μισθὸν ἐπεγείρας, καὶ
ἠδὲν παθεῖν διαφθείρας,
καὶ ἐπίφθορον ἀποφύνας,
αὐτὸς δὲ ἀφνω καταλι-
πὼν ὅτως ἀπίστος καὶ
πρὸς ὁδοιπόρους. ἢ βελτίστη
ἢ πρηνὴ πόνοις μετοῖς αὐ-
τῷ πικρῶτάτοις καταγυμ-
νάσασθαι, καὶ μετ' ἀλκι-
θείας καὶ παρρησίας προ-
σομιλῆσθαι, τὰς αὐτῶν
καὶ ἀμύνην παρεῖχει,
καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων
καταφρονεῖν ἐπαίδουεν,
ὅς αὐτὸ ἐκὼ τὰς ἐλπί-
δας ἀπαρτήσας ἀμαίτω
βίῳ, καὶ εἰδῆσθαι ὅς τις ἦν
ἢ πλεονέκτητος, οὐδὲ
κόλασθαι δαπάνων, ὅτε συ-
κοφαντὴς φοβῶν, ὃ δὲ
μὴ παροξυνθεῖς, ἀλλ' ἐκ-
κλησιασθῆς. ἢ φοφορή-
σας, ὃ τύραννον ἐπιβ-
λῶντας ἀφελῆσθαι δυνάμει

malorum. hic mihi fuit au-
tor, quum me assentatori-
bus proderet, insidiatores in
me inuitaret, conflaret odi-
um, illecebris corrumpere,
inuidie obnoxium redderet,
denique quam me adeo per-
fide ac proditorie destitue-
ret. Contra paupertas opti-
ma, me laboribus, viro dig-
nissimis exercens, mecum
ueret, et habere conuiuens, et
ea quibus opus erat, suppe-
ditante laborante, et vulga-
ria ista contemnere docuit,
effecitque, ut mihi uita spes
omnis ex me ipso penderet,
demonstrans quanam essent
opes mee, quas neque adulas-
tor assentans, neque syc-
phanta minitans, neque blas-
phemas iritata, neque concionator
suffragiorum autor, neque
tyrannus intentus insidijs
queat eripere. Itaque iam ue-
lidum

αὐ. ἐρρωμένῳ τοιγαροῦν
 ὑπὸ τῶν πόνων, τῆτον
 τοῦ ἀγροῦ φιλοπόνως ἐ-
 πόρναζομενος, ὅσον ὄρων
 τῶν γνῶσιν ἁκῶν, ἱκανὰ
 καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἀλφει-
 α παρὰ τῇ Δικέλλῃ. ὅθι
 τε παλινδρομῶ ἀπὶ τοῦ
 ὁ Ερμῆ, τοῦ Γλῶτος ἀπα-
 γαγὼν τῷ Διὶ. ἐμοὶ δὲ τῷ
 τοῖς ἰκανόνῃ. πάντας αὖ-
 θρόπους ἡβητοῦ οἰμώζειν
 ποιεῖσαι. Ερ. μὴδ' αὖτως ὁ
 γὰρ δὲ. ὁ γὰρ πάντες εἰσὶν
 ἐπιτρεφείοι πρὸς οἰμω-
 γίᾳ. ἀλλ' ἔα τὰ ὄργιλα
 ταῦτα, καὶ μερακιώδην,
 καὶ τὸν Γλῶτον παράλα-
 βε, οὗτοι ἀπόβλητὰ εἰσι
 τὰ δῶρα τὰ παρὰ τῷ
 Διός. Γλῶ. βούλει, ὦ Τί-
 μου; δικοιολογήσομαι
 πρὸς σε; ἢ χαλεπὰν εἰς
 μοι λίσσονται; Τί. λέγε, μὴ
 μακρὰ μὲν τοι; μή' ἢ μὲν

lidae effectus ob laborem,
 dum hunc agellum graviter
 exerceo, neque quicquam eo-
 rum quæ sunt in civitate
 malorum afficio: cum ab-
 bundè magnum et sufficiens
 rem victum mihi ligo suppe-
 ditet. Quare tu Mercuri,
 quam venisti viam remitti-
 mus. recurre, unâ tecum Plu-
 tum adducens ad Iovem. ibi
 lud mibi sat fuerit, si effice-
 rit, ut omnes mortales per
 omnem ætatem eiulent. Tim.
 Nequaquam ὁ bone. neque
 enim omnes ad eiulandum
 sunt accommodati. Quia tu
 iracūda pueriliaque ista missa
 facce, ac Plutum exoipe. non
 utique reiicienda sunt mun-
 nera, quæ à Iove proficiſcū-
 tur. Plu. Vin Timon ut con-
 tra te partes defendā meate
 an graviter feres si quid di-
 xeris Tim. Dicitō, ne multo

προσιμίῳ, ὥς ποῦ οἱ ἐπι-
 τριπτοὶ ῥήτορες, αὐτίκα
 μας γὰρ σε ὀλίγα λέγον-
 τα, διὰ τοῦ ἑρμῆν τῶσθε
 οἱ. Πλὴν ἐγὼ μὲν τοι ἰ-
 σως καὶ μακρὰ εἰπὼν, ὅτι
 πολλὰ ὑπὸ σευ λατρε-
 γνύκτα, ὅμως δὲ ὁραεῖται
 σε ὡς φῆς, ὀλίγκας, ὅς
 τῶν καὶ πόσιων ἐπάνω
 αἰτίας τοι λατρίῳ, πρῶ-
 τως καὶ προσφίεας καὶ συ-
 φάνων, καὶ δι' ἄλλης τρυ-
 φῆς, πρὸς βλάβην δὲ τοι
 καὶ εὐοδίας, δι' αὐτῶν δὲ
 καὶ πρὸς πόνους, εἰς
 σφαλὲς ποῦ ἐκ τῶν κολῶ-
 κων ἐπὶ πόνους, ἀνάγει
 ἐγὼ σοι. μᾶλλον δὲ αὐτὸς
 ὀλίγκας τὸ τοῦ ὑπο σε
 αἰτῆσι με οὕτως ἀτίμως
 ἐπὶ βαλόντων ἀνδράσι λα-
 τράτοισι, ἐπανδῶσι καὶ
 λατρευόντων, καὶ πάν-
 τα πρόπον ἐπιβαλεῖν

tamen. neq; cum procamijs,
 quemadmodum perditissimi
 isti solent Oratores. Sustine-
 bo enim te huius Mercurij
 gratia paucis dicentem. Plu.
 Atqui multis mihi potius e-
 rat dicendum, tot nominibus
 abs te accusata. Attamen ui-
 de nunc qua in te te, quemad-
 modum ais, leserim: qui qui-
 dem dulcissimarum quatuor-
 rerum tibi extitisti autor,
 opifexq; autoritatis, prest-
 dentie, coronarum, aliarum
 item voluptatum: mea ope-
 ra conspicuum eras, celebris
 et observandus. Ceterum si
 quid molesti ab adulatoribus
 accidit: non mihi potes im-
 putare, quin ipse magis abs
 te, sum affectus contumelia,
 propterea quod me tā igno-
 miniose uiris illis execratis
 suppeditaris, qui te mira-
 bantur, ac prestigijs demen-
 tabant, mihiq; modis omnib.

inst.

μοι καὶ τὸ γὰρ τελευταῖον
ἐφύδα, ὡς προσέειπες
σε. τὸν κεντρίον αὐτὸς ἐγ-
κελίσαμί σοι πάντα φό-
ρον ἀπὸ λαοῦ ὑπὸ σὺ,
ὅς ἐστι κεφαλὴ δὲ ὠδὸς
ἐλπίδας. τοιγαροῦν αὐτὴ
μαλακὴς χλαμύς, τῶν
τῶν δὲ φέρων ἢ τι-
μωτάτη σοι ἱγνία περὶ
τέλειον. ὥς τε μάρτυς ὁ
Ερμῆς ὅτοσί, πῶς ἰκέ-
ταυρὸν τὸν Δία μετὰ δὲ
κερὶ παρὰ σε, ὅτε δύσ-
μῶς μοι προσέμιλλε γι-
γνῶν. Εἰ. ἀλλὰ νῦν ὅρως
ἀπὸ τῆς οἰκίας. ὅς ἐστι γὰρ
ἐκείνη. ὥς ἐθάρρουν φων-
εῖται ἡ οἰκία. αὐτὰ. καὶ ὅ-
τε σὺ κέρη, ὡς ἐχέεις. ὅ-
τε τὸν θησαυρὸν ἀπὸ γα-
γῆς τῆς δὲ κελύφης. ὡς ἀκού-
σι γὰρ ἐμβόησαντί σοι
τῇ περὶ τοῦ ὁ Ερμῆς, καὶ
αὐτὸς πλουτητίον. τί
γὰρ αὖ καὶ πᾶσι τις,

insidias struebant. Porro
quod extrema loco dixisti, te
à me proditum, desertumq;
fuisse: istud criminis in te
possum retorquere: quum i-
pse sum modis omnibus à te
reiectus, præceptsq; exactus
ex adibus. Vnde pro molli
chlamyde, sagum istud cha-
rissimum tibi paupertas cir-
cumposuit. Itaque testis est
mibi hic Mercurius, quan-
topere Iouem orauerim, ne
ad te venirem adeo hostiliter
tibi adversarum. Mercu-
rius. At nunc videt Plutus, in
cuiusmodi hominem sit com-
mutatus. Proinde audacter
cum illo consuetudinem ago.
Tu vero fode ita, ut facis.
In interiorum thesaurum sub-
ligonem adducito. Audiet o-
mnium si tu accersueris. Ti-
mon. Parendum est Mercu-
ri, rursusque ditescendum.

Quid

ὅποτεν οἱ θεοὶ βιάζονται ;
 πῶς ὅρα γέ, εἰς οἷά με
 πράγματα ἐμβαλεῖς. τοῦ
 λακοδ' αἵματα, ὃς ἄχρην
 οὐδ' αὐμονέστατα διαγών.
 χρυσὸν ἄφρωτος ὅτου λή-
 τωμας ἔδωκεν ἁδίκασας,
 καὶ τοσαύτας φροντίδας
 ἀναδέξομαι. Εἰ, ὑπόσθι
 ὦ Τίμων δίκαιέ, καὶ εὐχα-
 λήτων πῶτα, καὶ ἔκ αἰσῶν
 ὅσω, ὅπως αἱ κόλακες ἐ-
 κείνοι διατρέγουσιν ὑπὸ
 τῇ φθόγῃ. ἐγὼ δὲ ὑπὸ τῇ
 αἰτίῃ αἵ τοῦ ἔργου ἀ-
 νὰ πῆσομαι. τίλῃ, ἀλλ' ἂν
 πηλαλήθην, ὡς δὲ καὶ τιμω-
 μάσομαι γὰρ τῇ ἀρετῇ
 τῶν πᾶσιν. σὺ δὲ αὖτε
 πόρμεναι ἀναπνέων γὰρ
 σοι τ' ὁπασαμένον ἀπλῶς,
 μάλλον δὲ παῖ. σέ φημι
 δυσανεὶ χρυσόν, ὑπὸ κα-
 σοῦ Τιμωνέστωρι, καὶ πά-
 ρασι σὶαν τ' αὐτὴν ἰδοῖαι.

Quid enim facias quum dis
 compellantur tamen uide, in
 quas turbas me miserum cō-
 iicies, qui quidem quum ad
 hunc usque diem felicissime
 uixerim, tantum auri re-
 pente sum accepturus, nihil
 commertus mali, tantumque
 curam suscepturus. Mer-
 curius. Sustine Timon mea
 gratia, tamen si graue est isto
 buc, atque intolerandum,
 quod palpones illi pre iau-
 dia rumpantur. Ego porro
 superata Aetna in caelum
 reuelauero. Plutus. Abijt
 ille quidem, sicut apparet,
 nam ex alarum remigio fa-
 cis coniecturame. Tu uero
 hic opperire, siquidem di-
 gressus Thesaurum ad te
 transmittam. sed feri fortius,
 tibi loquor auri Thesauri,
 Timoni huic audiens esto,
 offerque temet eruendum.

Fodis

σκέπη δ' Τίμων βαθείας
 καταφέρω, ἔγω δὲ ὑμῶν
 ἀποσείσωμαι. Τί. ἄγε δὴ
 ὦ Δικέλλα, νῦν μοι ἐπιφ-
 ῶσου σιαυτῶν, καὶ μὴ
 κάμεις ἐκ τῆς βάθους τῶν
 θησαυρῶν ἐς τὸ φανερὸν
 προσηλασμένη. ὦ (ὅν) τι-
 ράσεις, καὶ φίλοι κορυβαν-
 τῶν, καὶ Ἑρμῆ κορύδαρ,
 πῶθεν χρυσίου τοσούτου;
 ἤ ποτε ὄναρ ταῦτά ὄσσι; Δί-
 κλια γοῦν, μὴ ἀνθρώπους
 εὔρω ἀνιχνόμενον. ἀλλὰ
 μὲν χρυσίου ὄσιν ἐπίσκη-
 μου, ὑπερθετον, βαρὺ, καὶ
 τὴν πρόσοψιν ὑπερμελῆ-
 σον. ὦ χρυσέ, διέξωμα
 κάλλιστον βροτοῖς. αἰθόμε-
 νον γὰρ πῦρ ἄτρε δία πρῆ-
 πεις καὶ νύκτωρ καὶ μετ' ἡ-
 μέραν. ἔλθε δ' φίλτατε καὶ
 ἱρασμιώτατε. νῦν πα-
 θομαί γε καὶ Δία ποτὲ γε-
 σέδαι χρυσόν. τίς γὰρ οὐκ

Fode Timon altius impin-
 gens. Caterum ego à uobis
 digredior. Tim. Age iam ô
 ligo, nunc mihi tuas uires
 explica, neq; defatigare, dum
 ex abdito Thesaurum in a-
 pertum euocaris. Hem pro-
 digiorum autor Iupiter, et
 mici Corybantes, ac lucifer
 Mercuri, unde nam auritâ-
 tum Num somnium hoc esse
 Metuo ne carbones reper-
 turus sim experrectus. At-
 qui aurum profecto est in-
 signe, fuluum, graue, et a-
 spectu multo iucundissimum,
 Pulcherrima Aurum fausti-
 tas mortalibus. Quippe
 quod ignis in morem ardes,
 noctesq; et dies renides.
 Ades ô mihi charissimum de-
 sideratissimumq;. nunc de-
 mum credo uel Iouem ipsum
 olim aurum esse factum.
 Etenim quæ tandem uirgo

αὐ παρὲν ὁ ἀναπείηται
 μύθοις τοῖς κάλποις ὑπο-
 δίσσεται ὅτ' ἔστι καλὸν ἔρα-
 σθαι. Διὰ τὸ τέγος κα-
 τὰρ ῥέοντα; ὦ μὲν δ' αὖ καὶ
 κρείσσει, καὶ τὰ γὰρ Δελφοῖς
 ἀναθήματα, ὡς ὁδὸν ἄρα
 ἦτε, ὡς πρὸς Τίμωνα, καὶ
 τὸν Τίμων ὁ πλεῖστον; ὦ
 γε ὁ δὲ βασιλεὺς ὁ πόρ-
 σῶν ἴσθι. ὦ δὲ κελεύει καὶ
 φιλότατι διφθερά, ὑμᾶς
 μὲν τῷ πανὶ τῶν ἀνὰ
 θεῖναι καλόν. αὐτὸς ὅς ἦσιν
 πᾶσαν περιέμεν ὁ τῆς
 σχαπλῶν, πυργίου οἰκοδο-
 μιστάμενος ὡς τὸ θη-
 σαυρὸν μόνον ἐμοὶ ἱκανόν
 γινώσκουσιν, τὸν αὐτὸν καὶ
 τάφον ἀποθανόντος ἐξέμει
 δοκῶ δὲ δ' ὀχθῶ ὅς ταῦτα,
 καὶ νυχομοθετῶ πρὸς τὸν
 ἐπίλοιπον βίον, ἀμείβω
 πρὸς ἀπαντας καὶ ἀγνωσίαν
 καὶ ὑπόβρισην. φίλος δ' ἔστι
 εὐς, καὶ ἔστι. καὶ ἔστι βίος

non exprobreto sibi usque
 adeo formosum antatorem
 excipiat, per tegulas illapa-
 sume ὁ Μίδα Cræseque, ac
 munera Delphico in tem-
 plo dicata, ut nihil eritis,
 si cum Timone, cumque Ti-
 monis opibus conframinis
 cui ne Persarum quidem rex
 par est. O ligo, sagum cha-
 rissimum, vos quidem Ephi-
 huic cōsecrari cōmodum. At
 ego hunc semotum merca-
 bor agrum, turriculamq; su-
 pra aurum constructa, que
 uni mihi ad habitandum sit
 satis: et sepulchrum item
 mihi defuncto sit. Hæc igitur
 decreta sunt, placita-
 que in reliquum vitæ, sciun-
 ctio, ignoratio fastidium er-
 ga mortales omnes. Por-
 ro amicus, hospes, sodalis,
 aut ara misericordiæ, merce-
 naria. Tum commiserari
 lachry-

ρος, ὅλος πολὺς, καὶ τὸ οἶκ
 τεῖρα δ' ἀκρύνοντα, ἢ ἐπι-
 κερῆσαι δ' ὠμύνω, παρὰ
 νομία καὶ καταλύσις τῶν
 ἐθνῶν. μονήρης ἢ ἡ διαίτα,
 καθάπερ τοῖς λύκοις. καὶ
 φίλος εἰς Τίμων· οἱ ἢ ἄλλοι
 πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβουλοι,
 καὶ τὸ προσομιλῆσαι τινὶ
 αὐτῶν μίσημα. καὶ εἴ τινα
 ἴδω μόνον, ἀποφράς ἢ ἡμέ-
 ρα, καὶ ὅλως ἀνδριάντων
 λιθίνων ἢ χαλκῶν μυδιγῶν
 αἱμῶν διαφρίττωσαν, καὶ
 μήτε κέρηκα δεχώμεθα
 παρ' αὐτῶν, μήτε σπον-
 δὰς σπονδῶμεθα, ἢ ἐρη-
 μία ἢ ὄρος ἔστω πρὸς αὐτοῖς.
 φυλίτῃ καὶ φράτορον καὶ
 δημότῃ, καὶ ἡ πατρίς αὐ-
 τῇ, ψυχὰ καὶ ἀνωφελῆ ὄνο-
 ματα, καὶ ἀνόητων ἀνδρῶν
 φιλοτιμῆματα. πλετέτω
 δὲ Τίμων μόνος, καὶ ὥς
 φροῦτω ἀπάντων, καὶ βυ-
 φάτω μόνος καθ' ἑαυτὸν,

lachrymantem, suppedita-
 re egentibus, iniquitas, ac
 morum subuersio. at uita so-
 litaria, qualis est lupi, u-
 nus sibi amicus Timon, ce-
 teri omnes hostes, et insidi-
 atum machinatores. Cum
 horum quopiam congregi,
 piaculum, adeo ut si quem
 aspexero duntaxat, inauspi-
 catus sit ille dies. In sum-
 ma, non alio nobis habeantur
 loco, quam signa saxea, ea
 reāue, neque foecialem ab il-
 lis missum recipiamus, ne-
 que foedera feriamus. Soli-
 tudo terminus esto. Ceterū
 tribules, cognati, populares,
 postremo patria ipsa frigida
 quaedam et sterilia nomina,
 et insipientiū uirorum pre-
 cia. solus Timon diues esto,
 despiciat omnes, solus ipse se
 cum oblectetur, liber ab as-
 sentationibus, et onerosis
 laua

πολακέας καὶ ἐπαίνων
 φορτικῶν ἀπὸ πλεονασμῶς,
 καὶ θεοῖς θυίτω, καὶ ὕψι
 χεῖται, μόνον αὐτῶ γέ-
 τωρ καὶ ὁμορῶ, ἐκείνων
 τῶν ἄλλων καὶ ἀπαξ ἐ-
 αὐτὸν δεξιῶσα δαί-
 δ' ὀχθῶ. ἢν δ' ἐκ ἀποθανῶν,
 ἐαυτῶ σίφανον ἐπ' ἡγε-
 κῆν. καὶ ὄνομα μὲν ἔσω ὁ
 μισάνθρωπος ἡδίστον, τὸ
 τρώπυ δὲ γνωρίσματα,
 δυσκολία καὶ τραχύτης
 καὶ σκαλιότης, καὶ ὀργὴ καὶ ἀ-
 πανθρώπια. εἰ δὲ πικρὴ
 δλοίμην πυρὶ διαβείρομε-
 νοι, καὶ σβεννύει ἐκεῖ-
 νοντα: πῖπν καὶ ἐλαίῳ λα-
 τασβεννύει. καὶ ἢν τινα
 ἤ χαιμῶν ὁ ποταμὸς
 παραφέρει, ὁ δὲ τὰς χεῖ-
 ρας ὀρίγων ἀντιλαβέσθαι
 δύνειται: ὠδῶν καὶ τῶτον
 ἐπὶ κεφαλῇ πιπνοντα,
 ὥς μηδ' ἐκ ἀνακύνθαι δύ-
 νηται.

laudibus. Dijs sacra faciat,
 eruletur solus, sibiipso uici-
 nus, sibi particeps, exen-
 tiens sese ab alijs. At semel
 decretum esto, ut unus seip-
 sum comiter accipiat. Quod
 si moriendum: aut necesse
 habeat sibiipso coronam ad-
 mouere. Nullum nomen sit
 dulcius quàm Misanthropi,
 id est, hominum osoris. Mo-
 rum autem nota, difficultas,
 asperitas, feritas, iracundia,
 inhumanitas. Quod si quem
 conspexero incendio conflagrantem, obtestantem ut
 restinguam: pice oleoque
 restinguere, rursum si quem
 flumen undis abstulerit, is-
 que manus porrigens im-
 ploret, ut retineatur: hunc
 quoque demerso capite pro-
 pellere, ne possit emicare,
 hunc ad modum par pari re-
 latum

νηβεία. ὅτω γὰρ αὐτὴν ἰ-
σὺν ἀπαλάττειν. εἰσηγ-
σάτο τὸν νόμον. Τίμων ἔχ-
κρατίδου καλῆθ' ἔνς, ἐπε-
ψήφισεν τῇ ἐκκλησίᾳ Τι-
μωνὸν αὐτὸς. εἶν, ταῦτα
ἡμῖν δ' ἐδόχθη, καὶ αὐτοῖς
κῶς ἐμυλῶμεθα αὐτοῖς.
πλὴν ἀλλὰ ποδὶ πολλῶν αὐ-
ἐποινοσάμεν ἀπασιν γνω-
εῖν ὡς ταῦτα γένεσθ'.
εἰσὶν ὑποβλάπτων. ἀγ-
χόνη γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα
γένοιτο αὐτοῖς, καὶ τοι τί
οἶσθι; φεῖται τὰς, πάν-
ταχόθεν σιωθεῖσι, λεκο-
νιμῶν καὶ πινυσιωντῶν,
ἐκ οἵσιν ὄθην ὅσφρανό-
μενοι τῷ χερσίν. πότε-
ρον οὖν ἐπὶ τὸν πᾶγον
πῶτον ἀναβὰς ἀπελάν-
ω αὐτὸς τοῖς λίθοις ὅς ὑ-
πὸρ δειξίω ἀκροβολίζο-
μεθα; ἢ τὸ γε τοσούτου
παρενομήσομεν, εἰσάπαξ αὐτοῖς ὁ μιλήσαντων, ὡς
πλῆθον ἀνιῶντο παρορῶμενοι; τῷ το οἶμαι καὶ ἄμεινον,

relatum fuerit. Hanc legem
Timon tulit Echecratidae F.
Colytiensis, et concione
subscripsit suffragijs idem
ille Timon. Age haec decre-
ta sunt, et fortiter immo-
remur eis. Caterum magno
emerim id omnibus innotescere, quod opibus abundo-
nam illa res illos praefocaverit, sed quid illud? Hem quae
celeritas undique concurrunt,
puluerulenti atque anhelii,
baud scio, unde aurum odor
rati. Verum igitur hoc consen-
suo colle-faxis eos abige,
et sublimi deiaculans: an has
tantum in re legem violabi-
mus, ut semel cum illis con-
grediamur: quod magis an-
gantur fastiditi, repulsiq;
Ita satius esse duco. Itaque
restemus, quo illos excipiamus.
Age prospiciam, pri-

ὧς; διχόμεθα ἥδ' αὖ
 τὸς, ὑποσάντο. φέρε ἱ-
 αλω, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν
 ἔτος ὄσι; Γναθωνίδης ὁ κό-
 λαξ, ὁ πρῶτον ἔρανον αἰ-
 τήσαντί μοι, ὀρίξας τὸν
 βρόχον. πίνεις ὅλως παρ' ἐ-
 μοι πολλάκις ἐμμεκῶς.
 ἀλλ' ἐν γὰρ ἐποίκισον ἀφικό-
 μινος οἰμώξεταί γὰρ πρὸ
 τ' ἄλλων. Γνα. ὅκ' ἐγὼ ἔλε-
 γον, ὥς ὅκ' ἀμελήσοσι Τι-
 μωνος ἀγαθὸν ἀνδρὸς οἱ
 θεοί; χαῖρε Τιμῶν δύμορ-
 φώτατε καὶ ἡδίστε καὶ συμ-
 ποτικώτατε. Τί νῦν καὶ σύ-
 γε ὦ Γναθωνίδ' ἦ, γυπῶν
 ἀπάντων βορῶτατε, καὶ
 ἀνθρώπων ἐπιτρηπώτα-
 τε. Γνα. αἰ φιλοσκόμ-
 μαρ σύ γε. ἀλλὰ πᾶσι τοῖς συμ-
 πόσι, ὥς λαίνομ' τι σοι
 ἄσμα τ' νεοδιδάκτων
 σιθνεῶν ἄμβων ἡκωλομίζων
 Τιμ. καὶ μὴν ἐλθ' ἑῷ γε-
 ῶν, μάλα περιπαδῶς,

mus eorum iste quis est
 Nempe Gnatonides adula-
 tor, qui mihi nuper stipem
 petenti, funem porrexerat,
 quum apud me se penumero
 solida dolia uomuerit. Sed
 bene est quod ad me uenit,
 nam primus omnium uapu-
 labit. Gnato. An non dixi
 Timonē, uirū bonū, non ne-
 glecturos esse deos? Salue Ti-
 moniformosissime, suauissime,
 conuiuator bellissime. Tim.
 Scilicet ὅτ' tu Gaathonide,
 uulturum omnium uoracis-
 sime, ὅτ' hominum perditis-
 sime. Gna. Semper tibi gra-
 ta dicacitas. Sed ubi com-
 potamus? Nam nouam tibi
 adfero cantilenam, ex his
 his quos nuper didici dicty-
 rambis. Tim. Atqui elegos
 canes admodum miserabiles,
 ab hoc doctos ligone. Gna.
 Quid istuc? Feris ὁ Τι-
 monε

ἄπο ταύτη τῇ δειλίᾳ.
 Γν. τί τότο; παῖς ὦ Τί-
 μων; μαρτύρομαι, ὦ Ηρά-
 κλεις, ἰδ' ἰδ'. προσπαλῶμαι
 σε τραύματι εἰς ἀρείου
 πάγον. Τί καὶ μὴν ἂν γέ-
 μιστον ἐπιβραδύνῃς, φέ-
 νοντάχα προσεκλίσσῃ με.
 Γνα. μη διαμῶς, ἀλλὰ σὺ
 γέ πάντως τὸ τραῦμα
 ἱάσαιμιν ἐπιπάσας ἔ-
 χεισί. δ' ἐνὼς γὰρ ἴσχα-
 μου ὅτι τὸ φάρμακον. Τί.
 ἔτι μὲνεις; Γνα. ἄπειμι,
 σὺ δὲ ὁ χαιρήσεις ὅτω
 σκαιὸς ἐκ χειρὸς γινώμε-
 νος. Τί. τίς ὅτος ὅστις ὁ
 προσιών, ὁ ἀναφάλα-
 τίας; φιλικῶς κολάκων
 ἀπάντων ὁ βδελυρώτα-
 τος. ὅς τ' ὁ παρ' ἐμὲ ἔ-
 χειρὸς ἐλομ λαβὼν, καὶ τῇ θυ-
 γατρὶ προσέειπε δ' ὅτι τάλαν-
 τα, μισθὸν ἔπεινεν, ὅπου
 τε ἄστυα με πάντων σιω-
 πῶντων μόνος ἔωδρεπύνη

mon? Attestor, ὁ Hercu-
 les, bei bei in ius te uoco a-
 pud Areopagitas, qui uul-
 nus dederis. Tim. Atqui si
 cunctare paulisper, mox ce-
 dis me reum ages. Gna. Ne-
 quaquam, quin tu plane
 uulneri medere, paululo au-
 ri inuncto. Mirum enim in
 modum presentaneum id est
 remedium. Tim. Etiam ma-
 nes? Gna. Ab eo. At tibi
 malè sit qui quidem ex uis-
 ro commodò tam seuis fa-
 ctus sis. Ti. Quis hic est qui
 accedit recalcuastet ille? Phi-
 liades, assentatorum omniū
 execratissimus. Hic quum à
 me solidum acceperit fun-
 dum, tum filie in dotem ta-
 lenta duo, laudationis præ-
 mium, quum me canentem
 reliquis silentibus omni-
 bus solus maiorem in mo-
 dum

αἶψα, ἐπωμοσάμεν, ὡς
 δίκαιότερον εἶναι ἢ λυκ-
 νων, ἐπειδὴ νοσοῦντα
 πρὸς ὧν εἰδόμε, καὶ πρὸς
 ἀλλῶν, ἐπικαρίας δειόμε-
 νος: πληγὰς δὲ γυναικῶν
 προσενέτεινε. φι. ὦ φίλε
 καυσχωπίας, νῦν ἴνα θω-
 νίδης φίλος καὶ συμπό-
 τής; τοι γὰρ οὐ δίκαια πέ-
 πονθον οὗτος, ἀχάρις
 ὢν. ἡμεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυ-
 νήδεις καὶ ξυνέφιβοι, καὶ
 δημόται, ὁμῶς μετριάζο-
 μεν, ὥς μὴ ἐπιτηδεῖν διο-
 κῶμεν. χαῖρε ὦ δ' εἰσποτα,
 καὶ ὅπως τὸς μισροὺς τῶν
 τῶν κολλακῶν φυλάξῃ, τὸς
 ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον,
 τὰ ἄλλα δὲ κοράκων ἔδῃ
 διαφέροντας. ἔκ' ἐτι πι-
 σδύτεια τῶν νῦν ἔσθῃ;
 πάντων ἀχάρισοι καὶ πο-
 νεροί. ἐγὼ δὲ τὰ λαντόν
 σοι λομίζω, ὥς ἔχῃς πρὸς
 τὰ λατρεπείγοντα χρεῶς,

dum extulisset: deierans, me
 uel oloribus magis canorum,
 ubi egrotantem antea uidit
 me, et adieram oraturus ut
 mei curam ageret: plagas e-
 tiam egregius ille uir impe-
 git. Philiaides. O impudentis
 am: nunc demum Timonem
 agnoscitis nunc Gnathonides
 amicus et conuiuas enimue-
 ro habet ille digna se, quan-
 doquidem immemor est at-
 que ingratus. At nos qui
 iam olim conuictiores sumus,
 aequales ac populares, tamen
 modestè agimus, ne inflire
 uideamur. Salue here, fac
 istos adulatōres sacrilegos
 caueas, qui nusquam adsunt
 nisi in mensa, prætereaquē à
 coruis nihil differunt. Ne-
 que posthac huius ætatis
 mortalium ulli fidendum est.
 Omnes ingrati et scelesti.
 At ego quum tibi talentum
 adducerem, quo posses ad ea
 que

καὶ ὁδὸν ἥδη πλεσίον
ἤκουσα, ὥς πλεστοῖς ὑπὸ
μεγέθειν πλεστοῦ. ἤκου
τοιαυτῶν ταῦτά σε νοῦ
θετήσω, καὶ τοι σὺ γὰρ
τω σοφὸς εἶμι, ὅδ' ἔν' ἴσως
δαίμων τῶν παρ' ἐμῶ λό-
γων, ὅς καὶ τῷ Νέστορι τὸ
αἶον παραινέσεις αὖ.
Τί. ἔσαι ταῦτα ὦ φίλιν-
δι. πλὴν ἄλλὰ πρόσθι,
ἵως καὶ σὲ φιλοφρονήσωμαι
τῇ δικίᾳ. οἱ ἄνθρωποι,
κατέλαγα τὸ κρανίον ὑπὸ
τῷ ἀχαρίστῳ, διότι τὰ συμ-
φέροντα γινώσκου αὐ-
τόν. Τί. ἴσθ' τρίτον οὖ-
τος ὁ ῥήτωρ Διμήας προ-
σέχεται, ἡρώσιμα ἔχων
γὰρ τῇ δειφίᾳ, καὶ συγγενὲς
ἡμέτερον εἶναι λέγων.
ἕτος ἐκκαλεῖται παρ' ἐμῶ
τάλαντα μίᾳς ἡμέρας ἐκ-
τίσας τῇ πόλει (κατεστει-
λίμενος γάρ, καὶ ἐδίδετο
ἕκ ἀποδιδόσθαι, καὶ γὰρ ἐλε-
ήσας

quæ uelles uti, in uia acce-
pi, te summas quasdam opes
esse nactum. Proinde acce-
ssit hīs de rebus admoniturus
te. quanquam tibi forsitan
me monitore nihil erat o-
pus, uiro uero prudenti, ut
uel Nestori ipsi, si necesse
sit, consilium dare queas.
Tim. Ita fiet Philiaides, sed
age, accede: quo te ligone con-
mitter accipiam. Phi. Homi-
nes, confRACTA est mihi calua
ab isto ingrato: propterea
quod eum deijs quæ in rem
illius erant, admonui. Tim.
Ecce tertius hic orator De-
meas se recipit, tabulas dex-
tra gestans, aitq; se mihi co-
gnatum esse. Hic una die de
meo sedecim talenta ciuita-
ti dependit. nam damnatus
erat, ac uinctus, at quum sol-
uendo non esset, ego miser-
tus illum redemi. Porro quæ
illi forte obtuennisset, ut E-

ἵσας ἐλυσάμην αὐτῷ) ἰ-
 περὶ δὲ προῶν ἔλαχε τῇ
 ρεχθιδί φυλῇ διανύμεν
 τὸ θεωρεῖν, καὶ γὰρ προ-
 σῆλδον, αἰτῶν τὸ γυγνώ-
 μνον: ἐκ ἑκὸς γυνώσκων
 πολίτῳ ὄντα με. Διὰ χαῖ-
 ρε ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄ-
 φελόν τὸ γινώσκον, τὸ ἑ-
 ρεσμα τῶν Αθηναίων, τὸ
 πρόσβλημα ἐλὶ ἑλλάδ' ὅ-
 καὶ μὴ πάλαι σε ὁ δῖος
 μὲν ξυμβαλεῖν καὶ
 αἰετὸν ἀμφότ' ὁραὶ πε-
 ριμύδουσι. πρότερον δὲ ἄ-
 κτιστον τὸ ψήφισμα, ὃ ὑ-
 πὲρ σε γέγραφα. Επει-
 δὲ Τίμων ὁ Εχεκρατίδου
 πολυτήνους, αὐτὸν δὲ μόνον
 κάλως καὶ γαβὸς, ἀλλὰ καὶ
 σοφός, ὥς ἐκ ἄλλ' ὅτι τῇ
 ἑλλάδι, παρὰ πάντ' αἰσ-
 νοῦ διατελεῖ τὰ ἀρίστα
 πράττων τῇ πόλει, νυνὶ κη-
 κε δὲ πῶς καὶ πάλιν καὶ
 δρόμον ὅτι ὀλυμπία μῆτις

rechteidi tribui desribues
 ret ararium, atq; ego adiens
 id quod constitutum erat, po-
 scerem: negabat se cinem
 nosse me. Dem. Salve Ti-
 mon, præcipuum generis tui
 præsidium, fulcimentum A-
 theniensium, defensusculum
 Græciæ. Profectò iam du-
 dum te populus frequens, ex
 utraque curia appetitur.
 Sed prius decretū audi, quod
 de te cōscripsi. Quandoquidē
 dem Timon Echekratide fi-
 lius, Colyttensis, vir non
 modò probus & integer,
 verumetiam sapiens, quan-
 tum alius in Græcia nemo,
 nunquam per omnem vitam
 destitit optimè de Republi-
 ca mereri, & uicit in Olym-
 picis pugil & ludis cursuq;
 die eodem, ad hæc solenni
 quadriga, equestriq; certa-
 mine. Tim. At ego ne spectas-
 tor quidem unquam in O-
 lym-

ἡμέρας, καὶ τελεῖν ἄρμα-
 τι, καὶ σινορίδι πωλι-
 κῇ. Τί. ἀλλ' ὅδε ἐδώρησα
 ἐγὼ τώποτε εἰς ἄλυσιν.
 πῶς, Δι. τί οὖν; θεωρή-
 σαις ὑδρόν. τὰ τοιαῦτα
 ἢ πολλὰ προσκῶδ' ἄμε-
 νοι. καὶ ἡρίδουσι ἢ ὑπὲρ
 πόλεως πέρυσι πρὸς ἀ-
 χαρνείας, καὶ κατέκοψεν
 λοπτοκισίων δύο μοίρας.
 Τί. πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ
 ἔχειν ὅπλα, ὅδε προσεγρα-
 φην γὰρ τῷ καταλόγῳ. Δι.
 μή βια τὰ πόρι σάκτο λέ-
 γεις. ἡμῶς δὲ ἀχάριτοι αὖ
 ἐκ μὲν ἀννηρονουμένων. ἔ-
 τι ἢ καὶ ψηφίσματα ζυγ-
 φων, καὶ συμβολίδων, καὶ
 σφαιρίων, ὅ μιν ἀφ' ἑλ-
 σι τῇ πόλει. ἐπὶ τούτοις ἀ-
 πασι δίδοται τῇ βουλῇ καὶ
 τῷ δήμῳ, καὶ τῇ ἡλιαίᾳ καὶ
 ταῖς φυλαῖς, καὶ τοῖς δήμοις
 ἰδίᾳ, καὶ κοινῇ πᾶσι, χρυσῶν ἀνασῆσαι τὸν Τίμωναν
 πρὸς τῇ θύλῳ αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει, ἡδραυνόν γὰρ τῇ δέ-

lympick sedi. D. Quid tunc
 spectabile posthac: sed ista
 communia addi satius est. Tū
 anno superiore aduersus A-
 charnenses pro Rep. fortis-
 sime se gessit, et Peloponensi-
 sum duas acies concidit. Ti.
 Quæ ratione et cum quod ar-
 mīs carere uanec militiæ de-
 derim nomen? Dem. Modeste
 tu, quidem de te ipso loque-
 ris: nos tamen ingrati futu-
 ri sumus, nisi meminerimus,
 Præterea scribēdis plebisci-
 tis, et in consultationibus,
 et in administrandis bellis
 non mediocrem utilitatem
 attulit Reipub. His de cau-
 sis omnibus uisum est curiæ,
 plebi, magistratibus tribu-
 tim, plebeijs singulatim,
 communiter uniuersis, aus-
 reum statuere Timonem
 iuxta Palladem in arcē,

ἔτι ἔχοντα, καὶ ἀκτιῖνας ἰδί-
 ῃ κεφαλῇ, καὶ σεφάνῳ·
 περὶ αὐτὸν χρυσὸς σεφά-
 νης ἐπὶ αὐτῷ, καὶ ἀνακρουχ-
 θῆναι τὸς σεφάνους τῆς
 εὐφροσύνης, καὶ χαλκοῦ
 λαίνοισι. ὡς βλεπὼν γὰρ δι-
 ούτωρ δὲ τὴν δόξαν τῆς
 ἀστυνείας, καὶ τῶν γυναι-
 κῶν ἀμείβεσθαι τὸν συγ-
 γράμην αὐτοῦ, ἀγχιεὺς καὶ
 μαθητὰς αὐτοῦ ἰδὼν. καὶ γὰρ
 ῥέκταρ ἔειπε· ὁ Τίμων, καὶ
 τὰ ἄλλα πρὸς αὐτὸν, ὅπως αὐ-
 τῷ ἰδὼν τοῦτο καὶ οὐκ οὐκ
 τὸ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ σοι
 καὶ τοῦ ἵου ἐβόλῃμι ἀ-
 γαγῶν παρὰ σε, ὅν ἐπὶ
 τῷ σὺ ὀνόματι Τίμωνά
 ὀνόμακα. Τίμω πῶς ὁ Δι-
 ούς, ὅς ἐστι γυναικῶν, ὁ-
 σα γὰρ καὶ ἡμεῖς εἰδέναι;
 Διὸ ἀλλὰ γὰρ ὡς, ἢν δὲ
 Διὸς ὅς νεώτα, καὶ παιδὸς
 ποίησόμεαι, καὶ τὸ γυναι-
 κῶν ὀνόμακα (ἀρρῶν γὰρ ἔ-

fulmen dextera tenentem,
 radijs temporis ambientibus:
 atq; septem aureis coronis
 coronatur, et promulgen-
 tur coronis hodie Dionysis,
 tragœdis nobis. Agi enim
 propter cum oportet hodie
 Dionysia. Dixit hoc suffra-
 gium Demæ orator, prop-
 ter quod cognatus illius
 propinquus, ac discipulus ei-
 us sit. Nam ex orator opti-
 mo Timon: prætereaque
 quicquid valuerit. Hoc igitur
 tibi suffragium, sed uti-
 nam ex filium meum ad te
 pariter adduxissem, quem
 tuo nomine Timonem appel-
 laui. Ti. Qui potes Demæ-
 quum ne uxorem quidem du-
 xeris unquam, quantum no-
 bis scire licuit. Demæ. At
 ducam, nono incunte anno, si
 deus permiserit, liberisq; o-
 peram dabo. Tum quod erit
 natum (erit autem mascu-
 lus)

εμε) Τίμωνα ἥδη καλῶ.
 Τι. ἀκούει, εἰ γὰρ ἡσυχία
 ἐστὶν ὅτι. Τηλικαὶ πλὴν
 παρ' ἐμὴ πλὴν λαιμά
 νου. Δι. αἰμοί, τί τὸ τοῦ;
 τυραννίδι Τίμων ἐπιχει
 ρεῖς, καὶ τὴν πᾶσαν τὴν ἐλπίδα
 δέχεαι, ὅτι καὶ θανάτου ἐλπίδα
 ἔσται, ὅτι αἰσός ἐστιν; καὶ
 δῶκες γὰρ τάχα τὴν δαί
 κην, πῶτε ἄλλα, καὶ ὅτι
 πᾶσι καὶ πόλιν γὰρ πρὸς
 στας, τὰ ἄλλα ὅτι ἐμπέπει
 σαι, αἰμαρὶ, ἢ ἐκρόσους
 εἶναι. Δι. αἰμοί, εἰ συκαφαν
 τῶν. Δι. καὶ ἄλλοι πλεονεῖς
 τοῦ ὑποδοξομένου δ' ἡγεμ
 νας; Τι. ὅτι δ' ἡγεμνίας ὅτι
 ὅτι. ὅτι ἀπὸ δ' αὖ σὺ γὰρ
 πᾶσι. Δι. δ' ἡγεμνίας πρ
 ὡς ὅτι δ' ὅτι, ἢ δ' ἡ γὰρ πᾶν
 τα πᾶσι γὰρ αὐτῶν ἐχας. Τιμ
 ὄντως καὶ ἄλλω δ' αὖ θά
 νου. Δι. αἰμοί, τὰ μετὰ φρε
 νου. Τι. καὶ ἐκείνη. Δι.
 τοῖς γὰρ σοὶ καὶ τρίτῳ.

lus) Timonem nuncupabo.
 Tim. An uxorem sis dectu
 rus, equidem haud scio, tan
 ta à me plaga accepta. Dem.
 Hei mihi. Quid hoc est rei c
 Tyrannidem Timon occupo
 tas pulsasq; eas qui sunt in
 genui, ipse nec ingenuus plas
 ne, nec ciuis. uerum prope
 diem pœnas daturus, quon
 alijs nominibus, tum quod
 artem incenderis. Tim. At
 qui non conflagrauit arx sce
 lestæ. Proinde palam est te
 calumniatorem agere. De
 mea. Sed et diues es arario
 perfosso. Tim. Non perfos
 sum est neque isthuc, unde ne
 hac quidem probabiliter
 abs te dicuntur. Demea. Ve
 ri. perfodietur posthac, sed
 tu interi omnia in ea condi
 ta, possides. Tim. Alteram
 itaque plagam accipe. De
 mea. Hei scapulis meis. Tim.
 Ne uociferare, alioqui et

ἔπει καὶ γελοῖα πάντα
 παύοιμι, δύο μὲν λακε-
 δαιμονίων μόρτες κατα-
 κόψας ἀνοπλος, ἐν δὲ μια-
 ρὸν αὐθρόπιον μὴ ἐπιτρέ-
 ψας. μάτλω γὰρ αὐτοῖσι
 καὶ ὀγκηκῶς Ὀλύμπια
 πύξ καὶ πάλιν. ἀλλὰ τί
 τοῦτο; ὁ θρασυκλῆς ὁ φι-
 λόσοφος ὁ τὸς ὄντι; ὁ μὲν
 οὐκ ἄλλο. ἐκπετάσας
 γὰρ τὸν πάγονα, καὶ τὰς ὀ-
 φρῦς ἀνατάνας, καὶ βρο-
 θυόμηνος τι πρὸς αὐτὸν ἐρ-
 χεται, ἱτανῶδες βλέπων,
 ἀσπεσθεμένη τὴν ἐπὶ
 τῷ μετώπῳ κόμην, Ἀν-
 τοχόριος τις ἢ τρίτων,
 οἷος ὁ Σιδεῖς ἐγραφεν. ὁ
 τὸ ὁ τὸ σχῆμα θυσεαλῆς,
 καὶ λίσσι τὸ βάδιον
 μα, καὶ σωφρονικὸς τὴν ἀ-
 ναβολὴν ἔωθον μυρία ὅσα
 πορὶ ἀρετῆς Διξιῶν, καὶ
 τῶν ἡσίου χαλεπόντων κα-
 τηγορῶν, καὶ τὸ ὀλίγον

tertiam tibi illidam. Etenim
 res planè ridicula mihi ac-
 ciderit, si quum incriminatus
 as Lacedæmoniorum acies
 fuderim, unum scelestum bo-
 muncionem non protriuero.
 Tum frustra uicerim in O-
 lympijs, et pugil et pale-
 strites. Sed quid hoc est an
 non philosophus Thrasy-
 cles hic est et Proseles ipse
 est, promissa barba, subdu-
 ctisq; supercilijs, et mag-
 num quiddam secum mura-
 murans accedit. Titanicum
 obtuens, cesariem uetilians,
 alter quidam Boreas aut
 Triton, quales Zeussis de-
 pinxit. Hic habitu frugalis,
 incessu moderatus, amictu
 modestus, mane mirum
 quàm multa de uirtute dis-
 ferit, damnans eos, qui uo-
 luptate capiuntur, et fru-
 galitatem laudans, post-
 quam

κίς ἐπαινωῦν, ἐπειδὴ λου-
σάμενος ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ
δ' αἶπνον, καὶ ὁ παῖς με-
γάλλω τῶν λυλικῶν ὄρε-
ξαι αὐτῷ, τῷ ζωροτέρῳ
ἢ χαίρει μάλισσά, καθάπερ
το ληδὸν ὕδωρ ἐκ πινυ-
ν, ὅταν τιώτατα ἐπιδ' αἶπνον
ταῖς τοῖς ἰωθινοῖς ἐκείνοις
λόγοις, προσερχάμενος ὡς
πὲρ ἰκτίνος τὰ ὕψα, καὶ
τὸν πλυσίον παραγκω-
νίζοντες, καθύπερθε τοῦ γέ-
νους ἀνάπληως, κυκλῶν
ἐμφορῶντες, ἐπιτεκνυ-
φῶς, καθάπερ ἐν ταῖς
λοπαῖσι τῇ ἀριτῶν ἐνυ-
παι προσδοκῶν, ἀκριβῶς
τὰ τρυβλία τῶν λιχνῶν
ἀποσμάχων, ὥς μηδὲ ὀλέ-
γον τὸ μυτήρωδ' ἀταλί-
ποι, μεμψίμοιρος αἰὲς ὡς
τὸν πλυσίοντα ὅλον, ἢ
τὸν σῶ μόνον τῶν ἄλλων
λάβει, ὅτι πὲρ λιχνέας
καὶ πλυσίους ὀφείλει,

quam lotus devenit ad coe-
nam, puerq; ingentem illi
calicem porrexit (meracio-
re autem maximè gaudet)
perinde ut Lethes aqua epo-
ta, à matutinis illis disputa-
tionib. diversissima quæ sunt
exhibet, dū milui instar præ-
ripit obsonia, et proximum
cubito opposito arcens, men-
to interim condimentis op-
pleto, dum canum ritu in-
gurgitat, prona incumbens
corpore, perinde atq; in pa-
tinsk virtutem inmenturū se-
se speret: dumq; usque adeo
diligenter catinos extergit
indice digito, ut ne paululum
quidem reliquiarum sinat ad-
herere, nunquam non quæ-
lus, tanquam deteriore par-
tem acceperit, uel si totam
placentam, aut suam solus
omnium acceperit: qui qui-
dem edacitatis et insatiabilis
gula

μέδυσθ' ἢ παροινθ', ἀκ
 αἵρεῖς ὡδὴς καὶ ὀρχηστῶ
 μονον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας
 ἢ ὀργῆς προσέτι, ἢ λόγοι
 πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι, τό
 τε δὲ ἢ μάλιστ' ἀπὸ σιω
 φροσύνης καὶ κοσμιότη
 τος, ἢ ταῦτά, φησιν, ἢ
 δὲ ὑπὸ τριᾶκράτῳ πονή
 ρως ἔχων, ἢ ὑποτραυλί
 ζων γελοῖος. ἔτα ἔμετος
 ἐπὶ τούτοις, καὶ τὸ τελευ
 τάτον ἀφ' ἑαυτοῦ τινὸς ἐκ
 φέροντι αὐτῶν ἐκ τῶ συμ
 ποσίας, ᾧ αὐλητρίδιος
 ἀμφότερα ἐπελαμμί
 νοι. πλὴν ἀλλὰ ἢ νύμφῳ,
 ὅστις ἐν τῶν πρώτων πα
 ραχωρήσειν αὐτὸν ὀύσμε
 νος γυναικὸς ἢ δρασύνατος
 ἢ φιλαργυρίας, ἀλλὰ καὶ
 ἑοκάκῳ ὅστις τὰ πρώτα,
 καὶ ἐπιτορκῇ προχειρότα
 τα, ἢ ἡ γυνεὶα προηγεί
 ται, καὶ ἢ ἀνασχυστία
 προμαρτῆ, ἢ ὅλως πάν

gula est fructus, temulentus,
 uinoq; bacchatus, non ad
 tantum modo, saltationem
 que, uerum ad conuiciam
 usque et iracundiam. Ad
 hac multus inter pocula ser
 mo (tum enim uel maximè)
 de temperantia, sobrietateq;
 atque ista quidem loquitur
 iam à mero male habens et
 balbutiens ridiculus. Deinde
 uomitus sequitur. Postremo
 sublatum eum de conuiuio
 efferunt aliqui, ambabus ma
 nibus tibicinae inherentem.
 Quancquam aliqui ne so
 brius quidem ulli primario
 rum cesserit uel mendacio
 uel confidentia, uel auaricia.
 Quin et inter assentatores
 primas tenet, peierat prom
 ptissime, anteit impostura,
 comitatur impudantia. In
 summa prorsus admirandum
 quoddam spectaculum est,
 omni ex parte exactam, ua
 rieq;

σοφὸν τὸ χρεῖμα, καὶ παντα
χόθον ἀπειβες, καὶ ποιη-
λως γυτέλεις. οἰμώζεται
τοίγαροῦν ὅπως μακρὰν
χρησὸς ὦμ. τί τὸ τοῦ; πα-
παί, χρόνι. ἡμῶν θρασυ-
κλῆς. Θρα, ὅ κατὰ ταῦτά
ἡ Τίμων τοῖς πολλοῖς τὸ
τοῖς ἀφῆμα, ὥσπερ οἱ
τοῦ πλεόντος σε τε διαπό-
του, ἀργυρίων καὶ χρυσίων
καὶ δαίμων πολυτελῶν
ἐλπίδι σιωδῆδρα μῆκε-
σι, πολλῶν τῶν κολακίαν
ἐπιπλεῖσθαι μὲν πρὸς αὐ-
δραοῖον σὲ ἀπλοῖκόν, καὶ
τῶν ὄντων λοινωνικόν. οἱ-
δα γὰρ ὡς μάλα μὲν ἐμοὶ
δῆπνον ἱκανόν, ὅτου δὲ ἡ-
δισον, θύμον ἢ λάρδαμον,
ἢ, εἴ ποτε ἱρυφώσω, ὀλίγον
τῶν ἀλῶν. ποτόν δὲ ἢ γν-
νιάκρουσθ. ὁ δὲ τρίβων
ἐστῶ, ἥς βῆλει πορφυρί-
δῶ ἀμείνων. τὸ χρυσίου
μὲν γὰρ ὅδ' ἐν τιμῶντι

ricq; absolutam, proinde
non multò post etulabit,
quum sit uir bonus scilicet,
Quid hoc ē pape, tandem
nobis Thrasycles ē Thr.
Non hoc animo ad te uenio,
Timon, quo plerique isti,
qui nimirum opes admirati
tuum, argenti, auri, opipa-
rorum conuiuiorum adducti
spe concurrunt, multa quē
assentatione deliniunt te,
hominem simplicem, facilem
quē impartientem id quod
adeft. Siquidem haud igno-
ras offam mihi in coenam
sufficere, tum opsonium
suauissimum, cape aut na-
sturcium, aut si quando de-
licier, pusillum salis. Porro
potum fons Athenis nouem
saliens uentis, suppeditat.
Tum pallium hoc quauis
purpura potius. Nam au-
rum nibilo magis apud me
in precio est, quàm calculi,

qui

ρομτῶν γὰρ τοῖς αἰγιαλοῖς
 Ψηφίσωμι σοκῶ. σὲ δὲ
 αὐτὸ χάρις ἄλλω, ὥς καὶ
 διαφθείρη σε τὸ κῆκισον
 τὸ το καὶ ἐπιβυλότατον
 κτῆμα ὃ πλῆτθ', ὃ πολ-
 λοῖς πολλάκις αἴτιος ἀν-
 κίσων συμφορῶν γεγενη-
 μίνθ'. εἰ γάρ μοι πέθοιο,
 μάλιστ' αὖτ' ὅλον εἰς τὴν
 θάλατταν ἐμβαλεῖς αὐτόν
 εἰδὼν ἀναγκαῖον αὐτοῖς
 ἀγαθῶ ὄντι, καὶ τὸν φι-
 λοσοφίας πλῆτον ὄραν
 διωαμένον. μὴ μὲντοι ὅ-
 βᾶθθ' ὧ γὰρ, ἀλλὰ ὁ-
 σον ὅβ' βυβῶνας ἐπεμβάς,
 ὀλίγον πρὸ τῆς κυματώ-
 δος γῆς, ἐμὲ ὄρωτθ' μό-
 νη. εἰ δὲ μὴ τὸ το βύλει, σὺ
 δὲ ἄλλον τρόπον ἀμείνω
 κατὰ τάχθ' ἐκφόρῃσον
 αὐτόν ἐκ τ' οἰκίας, καὶ μὴδ'
 ὀβολόν αὐτῷ ἀνείς, δια-
 σιδ' ὅς ἀπασι τοῖς δ' ἐομέ-
 νοις, ὧ μ' πέντε δραχμας,

qui sunt in littoribus. Sed
 tua ipsius gratia huc me con-
 tuli, ut ne te subuexteret
 pessima ista atq; insidiosissi-
 ma res, opulentia, quippe
 quæ multis sæpenumero im-
 medicabilium malorum ex-
 titerit causa. Etenim si me
 audies, potissimū opes uni-
 uersas in mare præcipita-
 bis, ut quibus nihil sit opus
 bono uiro, quicquæ philoso-
 phie possit opes perspicere.
 Ne tamen in altum ὁ bone,
 sed ferme ad pubem usq; in-
 gressus, paulo ultra sa-
 lum, quod fluctibus allui-
 tur: me quidem uno spe-
 ctante. Quod si hoc non uis
 tute eas potiore uia ex edi-
 bus eijcito, ac ne obolum
 quidem tibi facias reliquum,
 largiens ijs, quicunque o-
 pus habent, huic quinque
 drachmas, illi minam, alij
 talenta.

ὃ δὲ μὲν, ὃ δὲ τάλαντον.
 εἰ δὲ πρὸς φιλόσοφος εἴη,
 διμοιρίαν ἢ τριμοιρίαν φέ-
 ρεσθαι δέικται. ἐμοὶ δὲ
 καὶ τοι ὅτι ἐμαυτοῦ χάριν
 αἰτῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ
 τῶν ἑταίρων τοῖς διομέ-
 νοις, ἵνα ἅνθρωποι ταυτὶ τῷ
 πέραν ἐμπλήσας παρά-
 σχοις, ὃ δὲ ὅλος δύο μεδίμ-
 νους χωρῶσαν αἰγινιτικὸς.
 ὀλιγαρκῆ δὲ καὶ μέτριον
 χεῖν εἶναι τὸν φιλοσοφο-
 νῦντα, καὶ μηδ' ἐν ὑπὲρ
 τῷ πέραν φρονεῖν. τί
 ἐπαίνῳ ταῦτά σε ὦ Θρα-
 σύκλεις, πρὸ γοῦν φησὶ πᾶ-
 ρας εἰδοκῆς, φέρεσθαι τῷ
 κεφαλῇ ἐμπλήσω λιον-
 δύλων, ἐπιμετρήσας τὴν δι-
 ἀλλαν. Θρ. ὦ δημοκρατία,
 οἱ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τῆς
 βασιλείας τῶν ἐλευθέρων τῆς
 πόλεως. Τίμ. τί ἀγανακ-
 τεῖς ὦ γὰρ Θρασύκλεις;
 μὲν περὶ ἀκρίβουςμαί σε;
 καὶ

talentum. Si uero quis phi-
 losophus fuerit, duplam aut
 triplam portionem ferre di-
 gnus est. Mibi uero (quan-
 quam non mea ipsius gratia
 peto, sed quod amicks, si qui
 egent, donem) fat est si mo-
 do peram hanc largitione
 tua expleueris, ne duos qui-
 dem modios Aegineticos ca-
 pientem. Nam paucis con-
 tentum, modestumque con-
 uenit esse eum, qui philoso-
 phatur, neque quicquam ul-
 tra peram cogitare. Tim. E-
 quidem ista, quae dixi, probo
 Thrasycles. ergo si uidetur,
 priusquam peram expleam,
 age tibi caput opplebo tu-
 beribus, posteaquam ligone
 fuero mensus. Thra. O li-
 bertas, o leges; pulsamur ab
 impurißimo libera in ciui-
 tates Timon. Quid stom-
 charis o bone Thrasycles et
 num

καὶ μὴ ἐπιβαλὼ χοῖνι-
 κας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέττα-
 ρας. ἀλλὰ τί τὸ τοῦτο; πολλοὶ
 ξυνέρχονται. Βλεψίας ἐ-
 κένθ', ἢ Λάχης καὶ Γνί-
 φων, ὅλως τὸ σῶνταγμα
 τῶν οἰμοφορμῶν. ὥς τε
 τί ἔκ ἐπὶ τῷ πέτραι
 τῶν τῶν ἀνελθῶν τῷ μὲν
 δίκιλλαν ὀλίγον ἀναπαύ-
 νω, πάλαι πεποννηῖαν;
 αὐτὸς δὲ ὅτι πλείους λί-
 θος συμφορῆσας, ἐπιχα-
 λαζῶ πρόβρωθον αὐτὸς;
 Βλε. μὴ βάλλε ὦ Τίμων,
 ἔπι μὲν γάρ. Τί' ἀλλ' ἔκ
 ἀναμωτί γε ὑμεῖς, ὅδε
 ἄνδρ' τραυμα-
 τῶν.

ΤΕΛΟΣ.

nam te defraudant. Atqui
 adijciam ultra mensuram
 Chœnices quatuor: sed quid
 hoc negocij? Complures si-
 mul adueniunt, Blepsias ille,
 et Laches et Gniphon, bre-
 uiter agmen eorum qui na-
 pulabunt. Itaq; quin ego in-
 rupem hanc conscendo, ac
 ligonem quidem, paulisper
 interquiescere sinito, dudū fa-
 tigatum? Ipse uero plurimis
 congestis saxi, procul eos
 lapidum grandine peto.
 Blep. Ne iace ὦ Timon, abis-
 mus enim. Tim. At uos qui-
 dem nec citra sanguinem,
 nec absq; uulne-
 ribus.

FINIS.

ERRATORVM CORRE

ctio, quæ alicuius momenti sunt;

cætera leuiora per se quibus

facile emendabit.

·Pagina prima lege.

1. πικελῶ. *σ.* Ad Theti-

2. τεχθῆν. *σ.* ἐκπιοσῆθῃ.
σ. ἢ μικραῖ. *σ.* τῷ
διδῶς.

3. πικελῶ. *σ.* ἀνδρωπεῖς

4. ὄν. *σ.* πᾶν τῶν. ubi ob-

seruanda syllabarum di-

uisio. Nam Ganymedes

accipit, quasi dicat Iupi-

ter: ὁ δὲ Γάν, dissimula-

ta altera syllaba. Sed hic

locus Latine haud potest

exprimi. *σ.* ὑπεράνω

σ. eunte als.

5. πάλιν ὅτ *σ.*

6. qui sis. *σ.* γάλακτος

ἀνὴρ πασσα et molestijs.

7. πρότερον.

8. ὁμόμων *σ.* digitts.

9. ἐπιτένεις.

10. πῖσας *σ.* longo.

11. λόγος *σ.* φιλαύδης

12. πρὶν

13. ita) deleatur.

14. ἐπ' ἐμὲ ποιήσεις)

S. ὁ ἴδιος. sed quid si

pro ποιήσεις legas χρε

ρήσεις. *σ.* συμπερικ

νεχθήσεται. *σ.* rote.

15. iniquum. *σ.* πρὶς βύ

τερον. *σ.* genitum.

17. ἐναρμόνιον.

18. λακῆδον.

20. ἐραχέι.

22. Μαστε.

Z

24. π

24. τὸ νῦν.

27. latet.

33. ἀνέρας.

34. ἡ Taygeto.

38. πάντα εἰδέναι.

καὶ ἱατρός.

Scythas.

39. αὐτὸς γὰρ.

41. ὅτι δὲ αὐτὸς εἰδὼς.

42. ὡς ὤρεται.

τὸν ἡφαιστον.

ἐπαρξάτο.

45. idē cum uideas qualia
num) dole.

46. ἱλαρῶντες.

48. διαπείρασας.

50. ἐστὶ δὲ τῶν. inter deas.

52. affici ab. mali aliquid

55. συνεικόφισον.

57. ὁπιδὲν. διακῶν.

59. δικάσαι.

61. φρονῶν ἐπ' ἱσθῆς.

62. etiam seorsum.

64. ἔνδεον.

65. ὅψιν.

66. ἀποτετι.

68. μηδ' αὖτως: ἀλλ' ὑπό.

χρὸς πάλιν ἀφρο.

69. ὑκῶν.

71. μεγαλοῦ ῥήματος ὄντος.

72. ἐπεί τε.

73. μυστικόν τε.

74. ἀείδουσα.

76. γαστρός. ξινοκτονῶν.

77. ἐνέκτα.

78. παρατιθίνα.

80. νεανία.

82. τῶντα ὑμῶν. δοκῶν.

ἰδοῦσα. qua inter mon-
tes.

83. εἴη.

84. cornua.

85. σιαντῆς. formosior.

. doctius.

88. conuocauit.

89. ὅποι.

90. οἰοῖσα, ὅτι.

91. πρὸς.

92. γυναιότατα.

ante. generose.

93. πάλιν.

93. πλειστάνας. ὅρ
ἔσθου.

94. καὶ τῷ.

πάντας (ἐσθύνειν).

100. ἐπιπνέειν.

τετραποοσισί.

102. ἀνδρῶν.

104. δίκτις.

106. ut tandem:

admodum. Ορι.

107. Quod si minus,
illam exagitat.

108. Quam enim.

109. ὁ ἦφας.

111. ἐαδὲκετο.

πάππ. ὅρ.

114. ἡδελ.

117. πρὸς κωπον. for.
tasse. admota. mortua.

Quod hoc.

119. occupatum fui
Agenorem nostit.

120. ἔκπ.

123. ἐξιδόντων.
cum primū af-
Lyceo.

126. μάτασι.
ἑάσωμην.

132. ὁ, τί κ.

133. διαλαθῶ:

Certi enim.

de ijs, et melius est, et
minoris.

134. Νῦν. confertor,

135. ill.

136. γελοῖα πείσονται

137. σφίσι διακρυμένοι.
ἑαυτῶς.

138. περιμένον ἡλιότῃ.
Pluto amicoriam.

139. ποταμῶν.

140. γιγόντων.

Quia et. illos non

141. τῶν πανουργίων
πάντων. ὅσον αὐτίκα.

146. ἄκρσι.

ἐπιπείσονται.

149. μῶν καὶ σὺ πῖνα.

videtur addendum διὰ
ὅσπδ.

καὶ μὴν.

150. adulantiores.

153. faciemus.

154. ἐρύθημα κὶ ποδὶ ἀ-
σθημα sorta bis adden.
dum ἔχων, uel φορῶν.

155. πολλάκις.

158. barbam hanc.

161. λεραυγὴ.

162. conuenient.

164. ἄσφωρ τεκμαερόμε-
νοι.

165. ἐχρῆν.

166. μέμνημαι.

168. πάντων

170. Arbela, patrie.

171. ταῦτ'. ab Ari.

172. ἀπωλεία.
patris mei.

Macedonicum.

173. γὰρ αὐτοῖς.
subactis.

174. hominibus.

175. Et tu dicere

176. ὡς πόρῃ μεις.
Hannibale.

compulerim.

178. Περδικία τοῦ δακ-
τύλιου ἐπεδωκε.

180. μάταια.

182. ἠγνόων

183. μεγάλα,
Thessalicum.

185. tandem intell.

189. tum. ignorans, pre-
ponebam, quam illa.
neq; p̄lebritudo.
uirsæ adsunt.

191. ἀνέχεσθαι.
Hercules.

193. οἶα. sum.

196. aridam
careas. quod

199. γεγόνασι.

202. ἐπ' αὐτῷ μὲν
respondebo.

207. μένιππε; Μεγ.
καὶ μάλα ὧ
ἀδύναται.

• χήματα αὐτὰ.
multi. So. Per multos
uidi. Men. quissiam.

213. ἡμέτερε.
 214. ὑπερίδμε.
 ὁ δὲ. expeditionem.
 216. παρίδοτε.
 χαρίζομενοι.
 καδικόμηνον.
 217. ὦ καρ.
 218. μαύσωλε, ὅτε ἡ
 ἰχὺς ἐπὶ σοὶ ἐκείνη.
 219. quod est Halicarnassi.
 ἑαυτῷ ὑπ' Ἀρεμ.
 220. ἀνδραποδῶδ' ἐ-
 σαπ. βεβαιότερον.
 nunquod.
 222. ὁμορφώτερός ἐμι.
 227. ἐς γὰρ.
 228. ἱππῶν.
 honore quāvis.
 229. πορθεῖον.
 230. παρῆχε.
 231. παρὲχοντο σένοντες
 232. ἐρεῖσαι τοῖς τοῦ
 237. ἀκονιτί. οἰκία.
 239. ἄπιτε.
 241. ἡκ.

243. Νῆ Δία.
 248. ὁ, πὶ χρε.
 250. ἐπαχον.
 contra abnebam.
 251. ἐλπίδι. παρῶ
 μυθόμεν.
 253. τῶν ἀπαντῶντων.
 256. μὴ λέγειν, ὁδὸς ἴα.
 δὲ δμ.
 257. τὰ μῆλα.
 258. ἐπαινῶν. laudatamq.
 nisi legatur, αἰπῆσιν.
 259. catenis nincti.
 autem esse adulteri.
 260. erat quos.
 261. παρῆκεσαν.
 262. ἐκείνοι μὲν.
 263. τὸ ἱολαστήριον.
 264. heroinasq.
 267. τῷ πλησίον.
 268. οἶμαι δὲ σε. idemq.
 269. dico, sepulchro celeb.
 271. obuersatur omnes res
 arguens.
 276. ἀσφοδ' ἐλῶν.

278. ἕκαστος διὰ ταῦτα

279. ὁξύθυμος.

280. σεις μοί.

283. διφθέρα.
procul.

284. Κεραιῶν.

ἐπίστροφον.

à Cretensibus.

285. φιλαυθροπία.

286. ἐπιλευκισμένοι.

293. διψαλίαν.

294. ἐπιμελημένος, ὅτε

προσαπιδιώσκει.

videatur.

296. αὐτὸς ἐν τελευτᾷ.

virginitate contineat.

297. ὡς περ συγκρίτας.

utriq.

299. προσώμεν.

ὑποσυνέζεις.

304. κατὰ.

306. gemmiskis.

309. morem.

310. Thesaurum.

311. ne. 316. plebes.

317. effecerit.

320. σταυτὸν.

322. precia. M.

iactationes.

324. ἢν δὲ δέη.

morendum fuerit : nt-

cesse habeat.

331. πρὸς ἀκαρνανίας) for-

tasse, πρὸς Ἀκαρνανίας.

aduersus Acarnanes.

